

www.malankaralibrary.com

സൊക്രട്ടസ് സഭാചരിത്രം

സൊക്രാട്ടസ്
സഭാചരിത്രം

വിവർത്തനം

പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ്

എം.എ. (മലയാളം), എം.എ. (ഹിന്ദി), എം.എ. (ഇംഗ്ലീഷ്)

എഡിറ്റർ

റവ. ഡോ. ഗീവർഗീസ് ചേടിയത്തു്

No. 142

കോട്ടയം

1990

SOCRATES, SABHACARITRAM (a translation)

A Publication of the Oriental Institute of Religious Studies

P.B.No. 1, Vadavathoor, Kottayam-686 010, Kerala, India.

Copyright : G. Chediath, 1990

Price : Rs. 50.00

Printed at the Pro Sanctity Printers, Manganam.

Cover: Hagia Sophia. Constantinople.

ഉള്ളടക്കം

	പേജ്
ആമുഖം	13
പുസ്തകം 1	
അദ്ധ്യായം	
1 ആമുഖം	17
2 കോൺസ്റ്റന്റയിൻ എങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനിയായി	18
3 കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിൻതുണച്ച പ്പോൾ ലിചീനിയൂസ് അവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു	21
4 ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്രതി കോൺസ്റ്റന്റയിനും ലിചീനിയൂസും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നു	22
5 ആരിയൂസും മെത്രാനായ അലക്സാണ്ടറും തമ്മിലുണ്ടായ വിവാദം	23
6 സഭയിൽ ഭിന്നത - ആരിയൂസും അനുയായികളും സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു	24
7 കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു	32
8 നിഖ്യാസുനഹദോസും വിശ്വാസപ്രമാണവും	37
9 നിഖ്യായിൽ സംബന്ധിച്ച പിതാക്കന്മാർ അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയ്ക്കയച്ച സിനഡൽ ലേഖനം	49
10 നൊവേഷ്യൻ മെത്രാൻ അപേസ്യൂസിനെ ചക്രവർത്തി സിനഡിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു	64
11 പഫ്നുഷ്യസ് മെത്രാൻ	65
12 സൈപ്രസിലെ മെത്രാനായ സ്പീരിദോൻ	67
13 സന്യാസിയായ എവുതീക്കിയൻ	69
14 ബഹിഷ്കൃതമെത്രാന്മാർ വീണ്ടും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു	72
15 അലക്സാൻഡറുടെ മരണം അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാൻഡ്രിയാ മെത്രാൻ	74
16 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണം	75
17 രാജമാതാ ഹെലേനയും സ്ത്രീബായും	76

അദ്ധ്യായം	പേജ്
18 ചക്രവർത്തി പേഗൻമതം നിരോധിക്കുന്ന പല സ്ഥലത്തും പള്ളികൾ പണിയിടുന്നു	79
19 എത്യോപ്യയുടെ മാനസാന്തരം	82
20 ഇബേരിയയുടെ മാനസാന്തരം	85
21 സന്യാസിയായ അന്തോണിയോസ്	88
22 മാനിയും മാനിക്കേയൻ പാഷണ്ഡതയും	89
23 എവുസേബിയസിന്റെയും തെയോഹനീസിന്റെയും കപടപ്രവൃത്തികൾ	92
24 അന്ത്യോക്യൻ സിനഡ്	94
25 ആരിയസിനെ തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നു	97
26 ആരിയസ് വിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കുന്നതായി നടിക്കുന്നു	99
27 ആരിയസും അത്തനാസ്യോസും	100
28 ടയറിലെ സിനഡ്	105
29 അർസേനിയസിന്റെ കയ്യ്	106
30 കുറാറോപകരുടെ പലായനം	107
31 മക്കാരിയസിന്റെ പ്രശ്നം	108
32 അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നു	109
33 ആരിയസും അന്യായികളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു	110
34 ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു്	111
35 അത്തനാസ്യോസ് നാടുകടത്തപ്പെടുന്നു	113
36 മർസെല്ലസും അസ്തേരിയസും	114
37 ആരിയസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ	116
38 ആരിയസിന്റെ മരണം	118
39 ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം	120
40 കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ശവസംസ്കാരം	121

പുസ്തകം 2

1 ആമുഖം	122
2 ആര്യൻ പാഷണ്ഡത പ്രചരിപ്പിക്കാൻ എവുസേബിയസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും ശ്രമം	123
3 കോൺസ്റ്റന്റൈൻ രണ്ടാമന്റെ കത്തു്	125
4 എവുസേബിയസ് പംഫീലിയുടെ മരണം	127

അധ്യായം	പേജ്
5 കോൺസ്റ്റന്റൈൻ രണ്ടാമന്റെ മരണം	126
6 അലക്സാണ്ടർ മെത്രാന്റെ മരണവും അനന്തര ഫലങ്ങളും	128
7 കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു	129
8 എവുസേബിയസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ	130
9 എമേസോയിലെ എവുസേബിയസ്	131
10 അന്ത്യോക്യൻ സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ	133
11 ഗ്രിഗറി അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ	137
12 പൗലോസും മാസിലോണിയസും	138
13 കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു	139
14 ഗ്രിഗറിയും ജോർജും	140
15 അത്തനാസ്യോസും പൗലോസും റോമിൽ	141
16 കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് മാസിലോണിയസിനെ സഹായിക്കുന്നു	143
17 അത്തനാസ്യോസ് റോമിലേയ്ക്ക്	145
18 കിഴക്കുനിന്നുള്ള മെത്രാന്മാർ	147
19 നീണ്ടവിശ്വാസപ്രമാണം	149
20 സാർദിക്കാ സിനഡ്	155
21 എവുസേബിയസ് പംഫിലി	158
22 ചക്രവർത്തിമാർ തമ്മിലിടയുന്നു	163
23 കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് അത്തനാസ്യോസിനെ ക്ഷണിക്കുന്നു	164
24 ജറുസലേമിലെ സമ്മേളനം	174
25 മാഗ്നെൻസ്യൂസ്, വെത്രാനിയോ എന്നീ നഴ്ത്തുകയററക്കാർ	175
26 പൗലോസിനും അത്തനാസ്യോസിനും വീണ്ടും ഒപ്പ്കാലം	177
27 മാസിലോണിയസിന്റെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ	179
28 ആര്യൻ ജോർജ്ജിന്റെ അക്രമങ്ങൾ	181
29 പാഷണ്ഡിയായ ഫൊതീനൂസ്	184
30 സിർമിയം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ	185
31 കൊർദോവാ മെത്രാനായ ഹോസിയസ്	193
32 മാഗെൻസ്യൂസിന്റെ അന്ത്യം	193
33 ദിയോ ചെസറിയായിലെ യഹൂദർ	195

അധ്യായം	പേജ്
34 ഗാജ്ജൂസ് സീസർ	195
35 എവുണോമിയസിന്റെ ഗുരുവായ ഏസ്യൂസ്	197
36 മിലാനിലെ സിനഡ്	199
37 റിമിനിയിലെ സിനഡ്	200
38 മാസിലോണിയസിന്റെ ക്രൂരതകൾ	215
39 സെലൂഷ്യയിലെ സിനഡ്	221
40 അകാചിയസ് അവതരിപ്പിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം	224
41 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സിനഡ്	231
42 സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ	235
43 സെബസ്തിയായിലെ എവുസ്താത്യോസ്	236
44 അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ മെലിഷ്യസ്	239
45 മാസിലോണിയസിന്റെ പാഷണ്ഡത	240
46 അപ്പൊള്ളിനാരിയൻ പാഷണ്ഡത	243
47 കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസിന്റെ അന്ത്യം	245

പുസ്തകം 3

1 ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പൂർവചരിത്രം	246
2 അലക്സാൻഡ്രിയായിലുണ്ടായ കലാപം	254
3 അക്രമം സംബന്ധിച്ചു് ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു്	255
4 അത്തനാസ്യോസിന്റെ പ്രത്യാഗമനം	259
5 ലൂസിഫറും എവുസേബിയസും	260
6 ലൂസിഫറും പൗളീനസും	261
7 അലക്സാൻഡ്രിയൻ സിനഡ്	262
8 അത്തനാസ്യോസിന്റെ പലായനത്തിന്നു നീതീകരണം	265
9 അന്ത്യോക്യയിലെ സംഭവങ്ങൾ	271
10 മെത്രാനായ ഹിലരി	273
11 ജൂലിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഞെക്കിപ്പിഴിയുന്നു	275
12 മെത്രാനായ മാരിസ് ജൂലിയന്റെ വിചിത്രമായ ഒരു കല്പന	276

അധ്യായം	പേജ്
13 അക്രൈസ്തവർ നടത്തിയ അതിക്രമങ്ങൾ	277
14 അത്തനാസ്യോസിന്റെ പലായനം	279
15 ഹ്രീജിയായിലെ രക്തസാക്ഷികൾ	280
16 അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാരുടെ സാഹിത്യസേവനം	282
17 ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽ	286
18 ബാബിലാസ് രക്തസാക്ഷിയുടെ ശരീരം	288
19 വിശ്വാസസാക്ഷിയായ തിയഡോർ	288
20 ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം	290
21 ചക്രവർത്തിയുടെ പേർഷ്യൻ ആക്രമണവും മരണവും	292
22 ജോവിയൻ ചക്രവർത്തിയാകുന്നു	294
23 ലിബാനിയൂസിന് ഒരു പ്രത്യുഖ്യാനം	296
24 മെത്രാന്മാർ ജോവിയനെ വലയം ചെയ്യുന്നു	305
25 നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം വീണ്ടും	306
26 ജോവിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം	309

പുസ്തകം 4

1 വലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി	311
2 വാലെൻസിന്റെ ചെയ്തികൾ	313
3 പ്രൊക്കോപ്പിയൂസും ഭ്രൂക്സവും	314
4 ലംപ്സാക്ഷസിലെ സിനഡ്	315
5 പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിന്റെ അന്ത്യം	316
6 ആര്യൻമതം സ്വീകരിക്കാൻ വാലെൻസ് എല്ലാവരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നു	317
7 എവുണോമിയസ് മെത്രാൻ	318
8 കാൽസിഡൻ നഗരഭിത്തികൾ തകർക്കപ്പെടുന്നു	320
9 വാലെൻസ് നൊവേഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു	323
10 കൊച്ചുവലെൻറീനിയൻ	324
11 ആലിപ്പൂം വീഴ്ചയും ഭ്രൂക്സവും	325
12 മാസിഡോണിയർ റോമാമെത്രാനെ സമീപിക്കുന്നു	326

അധ്യായം	പേജ്
13 എവുണോമിയസ്, എവുഡോക്ലിയസ്, അത്തനാസ്യോസ്	334
14 ഡെമോഫിലസും എവാഗ്രിയസും	335
15 ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു ആര്യന്മാർ സത്യവിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു	336
16 വൈദികർ ഭവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു	337
17 വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി പീഡനം തുടരുന്നു	338
18 എഡേസ്സായിലെ സംഭവങ്ങൾ ഭക്തസ്രീയുടെ ധൈര്യം	339
19 ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു മൂഢകൃത്യം	340
20 അത്തനാസ്യോസിന്റെ നിര്യാണം	341
21 അലക്സാൻഡ്രിയാ ആര്യൻ അധീനതയിൽ	342
22 ഈജിപ്തിലെ ഭരണസംഭവങ്ങൾ	343
23 ഏകാന്തവാസികളായ ചില സന്യാസിമാർ	344
24 ചക്രവർത്തി സന്യാസിമാരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു	354
25 അന്ധനായ ദിദീമൂസ്	356
26 കൈസറിയായിലെ ബേസിലൂ ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസനും	358
27 അതുഭൂതപ്രവർത്തനമായ ഗ്രിഗോറിയസ്	361
28 നൊവാതുസും നൊവേഷ്യയും	362
29 മോസൂസും ഉർസീനൂസും	365
30 ഗവണ്ണർ മെത്രാനാകുന്നു	366
31 വലെൻറീനിയന്റെ മരണവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും	367
32 വാലെൻസിന്റെ പീഡനത്തിനു ശമനം	370
33 ഗോത്യരുടെ മാനസാന്തരം	371
34 ഗോത്യർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ച	372
35 മതപീഡനത്തിനു ശമനം	373
36 സാരസന്മാരുടെ മാനസാന്തരം	374
37 ലൂഷ്യസ് ബഹിഷ്കൃതനാകുന്നു	375
38 വാലെൻസിന്റെ അന്ത്യം	376

പുസ്തകം 5

അധ്യായം.	പേജ്
1 വീണ്ടും ഗോത്യരുടെ ആക്രമണം	379
2 ഗ്രേഷ്യനും തിയഡോഷ്യസും	380
3 അക്കാലത്തെ പ്രമുഖമെത്രാന്മാർ	381
4 മാസിഡോണിയർ	381
5 പൗളീനൂസും മെലീഷ്യസും	382
6 തിയഡോഷ്യസിന്റെ മാമോദീസാ	383
7 ഗ്രിഗറി, ഡെമോഫിലൂസ്	385
8 കോൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിൾ സിനഡ്	386
9 പൗലോസിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മെലീഷ്യസിന്റെ മരണം.	389
10 ചക്രവർത്തി ചെസ്റ്റ മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ	390
11 ഗ്രേഷ്യന്റെ വധം	395
12 തിയഡോഷ്യസ് മാക്സിമൂസിനെതിരെ	396
13 കോൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിളിലെ ആര്യൻകലാപം	398
14 ചതിയനായ മാക്സിമൂസിന്റെ അന്ത്യം	399
15 അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാൻ ഫ്ലാവിയൻ	400
16 അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ഷേത്രധർമ്മസനം	401
17 സെറാപ്പിസ് ക്ഷേത്രത്തിലെ ലിഖിതങ്ങൾ	403
18 തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ രണ്ടുസത്കൃത്യങ്ങൾ	405
19 പരസ്യകമ്പസാരം നിർത്തലാക്കുന്നു	407
20 പാഷണ്ഡികളുടെയിടയിലെ ഭിന്നതകൾ	409
21 നൊവേഷ്യരുടെയിടയിലെ ഒരു ശീശ്മ	410
22 സഭാസംബന്ധമായ ചില വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ	413
23 ആര്യൻപക്ഷത്തു ഭിന്നത	425
24 എവുണോമിയരുടെ ചേരിതിരിവുകൾ	427
25 എവുജേനിയൂസും തിയഡോഷ്യസും	428
26 തിയഡോഷ്യസിന്റെ മരണം.	431

പുസ്തകം 6

അധ്യായം	പേജ്
ആമുഖം	432
1 തിയഡോഷ്യസിന്റെ ചരമത്തിനുശേഷം	434
2 നെക്താരിയൂസിന്റെ മരണവും ജോണിന്റെ അഭിഷേകവും	435
3 ജോണിന്റെ ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും	437
4 ജോൺ വൈദികരുടെ വെറുപ്പു സമ്പാദിക്കുന്നു	439
5 ജോൺ പ്രമാണികളുടെ അപ്രീതി നേടുന്നു	441
6 ഗയ്നാസിന്റെ കത്സിതവൃത്തികളും അന്ത്യവും	443
7 തെയോഫിലസ് മെത്രാനും മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസിമാരും	448
8 ആര്യന്മാരും ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസികളും തമ്മിൽ ഒരേറ്റമുട്ടൽ	453
9 ഇസീദോർ തെയോഫിലസിനെതിരെ	455
10 എപ്പിഫാനിയസും ജോണും	457
11 സെവേരിയനും അന്തിയോക്കസും	459
12 എപ്പിഫാനിയസിന്റെ അനധികൃതകൃത്യങ്ങൾ	462
13 ഒരിജനെ ന്യായീകരിക്കൽ	463
14 എപ്പിഫാനിയസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വിട്ടു	465
15 ജോൺ ബഹിഷ്കൃതനാകുന്നു	466
16 ജോൺ ക്രിസസ്റ്റോം തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെടുന്നു	469
17 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾകാരും അലക്സാൻഡ്രിയക്കാരും തമ്മിൽ മത്സരം	471
18 എവുഡോക്സായുടെ രജതപ്രതിമ	472
19 അർസാചിയസും സിറീനൂസും	475
20 അർസാചിയൂസിന്റെ ചരമം അറീജൂസിന്റെ അഭിഷേകം	477
21 ജോണിന്റെ ചരമം	478
22 സിസിന്നിയൂസ് മെത്രാന്റെ ഉടനത്തരചായുര്യം	479
23 അർക്കഡിയസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം	482

പുസ്തകം 7

അധ്യായം	പേജ്
1 അന്തേമിയൂസിന്റെ ഭരണം	484
2 കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ അറിക്കൂസ്	485
3 സിന്നാഭായിലെ മെത്രാന്മാരായ തിയഡോഷ്യസ് അഗാപ്പീററസ്	486
4 അറിക്കൂസ് തളർവാതക്കാരനായ യഹൂദനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു	488
5 വൈദികനായ സബ്ബാത്തിയൂസ്	489
6 ഇക്കാലത്തെ ആര്യൻനേതാക്കൾ	490
7 തെയോഫിലസിന്റെ പിൻഗാമി സിറിൽ	492
8 പേർഷ്യയിലെ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരം	493
9 അന്ത്യോക്യയിലെയും റോമായിലെയും മെത്രാന്മാർ	495
10 അലാറിക്കിന്റെ റോമാആക്രമണം	496
11 റോമിലെ മെത്രാന്മാർ	497
12 നൊവേഷ്യൻമെത്രാൻ ക്രിസോസ്തമസ്	498
13 അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ക്രൈസ്തവയുദ്ധമത്സരം	500
14 സന്യാസിമാർ പ്രീഫെക്ടിനെതിരെ	503
15 ദാർശനികയായ ഹിപാസ്യ	505
16 യൂദന്മാർ ചെയ്ത മറ്റൊരരതിക്രമം	506
17 ഒരു ജ്ഞാനസ്താനത്തട്ടിപ്പുകാരൻ	507
18 റോമൻ - പേർഷ്യൻ യുദ്ധം	509
19 സന്ദേശവാഹകനായ പല്ലാഡിയസ്	512
20 വീണ്ടും പേർഷ്യൻ പരാജയം	513
21 തടവുകാരോടു കാരണ്യം	516
22 ഇളയ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ	517
23 കയ്യേറിക്കാരൻ ജോൺ	521
24 വാലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി	523
25 അറിക്കൂസ് മെത്രാന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ	524

അധ്യായം	പേജ്
26 അറിക്കുസിന്റെ പിൻഗാമി സിസിനിയുടെ	528
27 ഫിലിപ്പിന്റെ വൃഥാസ്ഥൂല രചനകൾ	530
28 സിസിക്കുസിലെ മെത്രാന്മാർ	531
29 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായ നെസ്തോറിയുടെ	532
30 ബർഗുൺഡിയിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരം	534
31 നെസ്തോറിയുടെ മാസിയോണിയക്കെതിരെ	536
32 വൈദികനായ അനസ്താസിയുടെ	537
33 ഒളിച്ചോടിയ അടിമകളുടെ അതിക്രമം	540
34 എഫേസോസ് സൂനഹദോസ് നെസ്തോറിയസിന്റെ പതനം	541
35 മാക്സിമിയൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ	544
36 മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച്	544
37 സിൽവാന്റസ് പ്രവർത്തിച്ച അതൃതം	547
38 ക്രിററിലെ യഹൂദർ	549
39 നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളി	551
40 പ്രോക്യൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ	552
41 പ്രോക്യൂസിന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ	553
42 ഇളയ തിയോഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി	554
43 കിരാതവർഗ്ഗക്കാർക്കു നേരിട്ട വിപത്തുകൾ	555
44 വാലെൻറീനിയൻ - എവുഡോക്യൂസ് വിവാഹം	556
45 ക്രിസസ്തോമിന്റെ ശരീരം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്ക്	557
46 നൊവേഷ്യൻ മെത്രാൻ മാർസിയൻ	558
47 എവുഡോസ്യസ് ചക്രവർത്തിനി ജറുസലേമിൽ	560
48 തലാസ്സിയുടെ കൈസറിയ മെത്രാൻ	561

ആമുഖം

ക്രി. വ. 380നോടടുത്തു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലാണു് സഭാചരിത്രകാരനായ സൊക്രാട്ടസ് ജനിച്ചതു്. ഹെല്ലാഡിയുസ്, അമ്മോണിയുസ് എന്നീ വ്യാകരണ പണ്ഡിതന്മാരുടെ കീഴിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചു. അവസാനം ഒരു അഭിഭാഷകനായിത്തീർന്നു. ഏതോ ഒരു തിയഡോറിന്റെ പ്രേരണയാൽ ഏഴു പുസ്തകങ്ങളിലായി സൊക്രാട്ടസ് ഒരു സഭാചരിത്രം രചിച്ചു. അതു് എവുസേബിയസിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണെന്നു് ആമുഖത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഡയോക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തി സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തതു മുതൽ (305), തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പതിനേഴാം കോൺസുളേറ്റവരെയുള്ള (439) കാര്യങ്ങളാണു് സൊക്രാട്ടസ് വിവരിക്കുന്നതു്. എവുസേബിയസിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിനു് പലരും തുടർച്ച എഴുതി എങ്കിലും സൊക്രാട്ടസിന്റേതാണു് ഏറ്റവും മെച്ചം. എവുസേബിയസിനേക്കാൾ മെച്ചമായി സംഭവങ്ങൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായും ആത്മാർത്ഥമായും അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിപാദനത്തിനു് നിറപ്പകിട്ടോ ദൈവശാസ്ത്രതാല്പര്യമോ ഇല്ല. സഭയിലുണ്ടായ കോളിളകങ്ങളാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യവിഷയം. എന്നാൽ ലോകചരിത്രം പാടെ വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലാണു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഏറെ താല്പര്യം. നൊവേഷ്യൻ വിഭാഗക്കാരോടു് പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. താൻ ആധാരമാക്കിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്ന പതിവു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്. റഫീനൂസ്, എവുസേബിയസ്, അത്തനാസ്യോസ്, കൈസറിയായിലെ ജലാസിയുസ്, എവുത്രോപ്പിയുസ്, മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടികകൾ, സബീനുസിന്റെ കൺസീലിയർ സമാഹാരം, രാജാക്കന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും കത്തുകൾ എന്നിവയാണു് സൊക്രാട്ടസ് ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ. പലയിടങ്ങളിലും ഉറവിടങ്ങളെ പദാന്തരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

സൊക്രാട്ടസ് അൽമായനായിരുന്നു. ഒരു വൈദികനോ സന്യാസിയോ ആയ തിയഡോറിനാണു് ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വൈദികരോടു് സന്യാസിമാരോടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു മതിപ്പായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉന്നതസ്ഥാനീയരായ ചില

വൈദികമേലധ്യക്ഷന്മാരുടെ പോരായ്മകൾ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്: ജോൺ, സിറീഘ, തെയോഫിലസ് എന്നിവരുടെ സ്വഭാവത്തിലെ ചില വശങ്ങളെ നിശിതമായി അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുന്നു.

സഭാചരിത്രം

സൊക്രാട്ടസിനു് സഭാചരിത്രരചനയ്ക്കു് കാര്യം എടുത്തു ബിയസാണ്. സീദിലെ ഫിലിപ്പ്, ഫിലോസ്തോർജിയസ്, ഹെസീക്കിയസ് എന്നിവർ എടുത്തുബിയസിനെ അനുകരിച്ചു് ചരിത്രമെഴുതിയെങ്കിലും അവ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. എന്നാൽ തിയഡോറോസ്, സൊസൊമെൻ, സൊക്രാട്ടസ് എന്നിവർ എഴുതിയ സഭാചരിത്രങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആര്യനിസത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ തിയഡോറിയന്റെ മരണം വരെയുള്ള (428) കാര്യങ്ങളാണ് തിയഡോറോസ് ചർച്ചാവിഷയമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ക്രി. വ. 323നും 423നും ഇടയ്ക്കുള്ള സംഭവങ്ങൾ സൊസൊമെൻ വിവരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൊക്രാട്ടസിന്റെ ചരിത്രം എടുത്തുബിയസിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ തുടർച്ച എന്നു് മറ്റുള്ളവയേക്കാൾ ന്യായമായി കരുതാവുന്നതാണ്. നിഖ്യോ (325), കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ (381), എഫേസോസ് (431) എന്നീ കൗൺസിലുകൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സൊക്രാട്ടസ് പൗരസ്ത്യസഭാകാര്യങ്ങളിലാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്. ഏതാണ്ടു് 140 വർഷത്തെ പൗരസ്ത്യ സഭാചരിത്രം ചുരുക്കമായി ഇതിൽ കാണാം. എട്ടു റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്തെ ചരിത്രമാണു് ഏഴു പുസ്തകങ്ങളിലായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ജൂലിയൻ (361-3), ജോവിയൻ (363-4) എന്നിവരുടെ ചരിത്രം ഒറ്റ പുസ്തകത്തിലാണ്. ഒന്നാം പുസ്തകം കോൺസ്റ്റാന്റിനൈന്റെ ഭരണകാലം (306 - 337); രണ്ടാം പുസ്തകം, കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ് (337-360); മൂന്നാം പുസ്തകം, ജൂലിയനും ജോവിയനും (361-4); നാലാം പുസ്തകം, വലെൻസ് (364-378); അഞ്ചാം പുസ്തകം, മഹാനായ തിയഡോഷ്യസ് (379-395); ആറാം പുസ്തകം അർക്കഡിയസ് (395 - 408); ഏഴാം പുസ്തകം, തിയഡോഷ്യസ് രണ്ടാമൻ (408-439).

ക്രി. വ. 398 വരെയുള്ള തീയതികൾ മിക്കവാറും ശരിയായി കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു കഴിഞ്ഞുള്ളവയിൽ പിശകുകൾ കാണാം. കെട്ടുകഥകളിലുള്ള വിശ്വാസം സമകാലീ

നരകാലം സൊക്രട്ടസിൽ കുറവാണെങ്കിലും അതിൽനിന്നും അദ്ദേഹം വിമുക്തനല്ല. ആര്യനിസത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ ചില സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ഈ കൃതി വളരെ സഹായകമാണ്. അതുപോലെ 140 വർഷത്തെ ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ കൃതി ഉപകരിക്കും.

താഴെപ്പറയുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഈ മലയാള വിവർത്തനത്തിന് ആധാരം: A Select Library of Nicene and Post Nicene Fathers of the Christian Church, Second Series, Vol. 2. Grand Rapids, 1952, p. 1-178 (*The Ecclesiastical History of Socrates Scholasticus*).

നമ്മുടെതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിരചിതമായ ഈ കൃതി ഭംഗിയായി വിവർത്തനം ചെയ്ത ബ. പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ് സാറിന് കൃതജ്ഞതയുടെ പുഷ്പങ്ങളുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിന് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ അച്ചടി ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച പ്രോസോങ്ങിനറി പ്രിന്റേഴ്സിലെ അധികാരികൾക്കും എല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകൈ.

പ്രൊഫ. ഡോ. ചേടിയത്ത്

പൗരസ്ത്യ വിദ്യാപീഠം

കോട്ടയം

20_6_1990

പുസ്തകം 1

അധ്യായം 1

ആമുഖം

പാംഫിലുസ് എന്നു് ഇരട്ടപ്പേരുള്ള എവുസേബിയസ്¹ പത്തു പുസ്തകങ്ങളിലായി സഭയുടെ ചരിത്രം എഴുതി. കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലഘട്ടത്തിലാണു് അദ്ദേഹം തന്റെ ചരിത്രം സമാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.² ആ ഘട്ടമായപ്പോൾ ഡയോക്രിഷൻ ആരംഭിച്ച ക്രൈസ്തവപീഡനം അവസാനിച്ചിരുന്നു. കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ ജീവിതചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ എവുസേബിയസ് ആര്യയുസിന്റെ ചരിത്രം ലഘുവായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ ചരിത്രകഥനം യുക്തിഭദ്രമായ ഒരു സമാപനത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിലും ചക്രവർത്തിയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിലുമാണു് അദ്ദേഹം കൂടുതലായി മനസ്സുവച്ചതു്. വസ്തുതകളെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അത്രതന്നെ താല്പര്യം കാണിച്ചില്ല.

കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇന്നുവരെ സഭകളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്താനാണു് ഞാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ, എവുസേബിയസ് വീട്ടുകളഞ്ഞ വിശദാംശങ്ങൾ ആദ്യമായി ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കാം. വാക്കുകളെ അണിനിരത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുക എന്ന തായിരിക്കുകയില്ല എന്റെ ലക്ഷ്യം; വസ്തുതകൾ വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ അണിനിരത്തുക എന്നതായിരിക്കും. ഈ വസ്തുതകളിൽ ചിലതു് ഞാൻ രേഖകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയതും ചിലതു് സംഭവങ്ങളോടു നേരിട്ടു ബന്ധമുള്ളയാളുകൾ പറഞ്ഞു

---

1. പംഫിലുസുമായുള്ള അടുപ്പത്തിൽനിന്നു് 'പംഫിലുസിന്റെ പുത്രൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ഹോളു പംഫിലു' എന്നു് എവുസേബിയസ് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു.

2. ലിചീനിയുസിന്റെ മരണം (323) വരെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണു് അദ്ദേഹം തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

മനസ്സിലാക്കിയതുമാകുന്നു. കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു ആരംഭിക്കാം. അതു നമ്മുടെ ചരിത്രവിഷയത്തോടു അവഗാഹം ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതയത്രേ.

അദ്ധ്യായം 2

കോൺസ്റ്റന്റയിൻ എങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനിയായി

ഡയോക്ലീഷനും ഹെർക്കുലിയസും എന്ന് ഇരട്ടപ്പേരുള്ള മാക്സിമിയനും³ ഉഭയേസമ്മതപ്രകാരം അവരുടെ ചക്രവർത്തി പദവികൾ വെച്ചൊഴിഞ്ഞു. ഭരണത്തിൽ അവരോടു പങ്കാളിത്തമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു ഗലേറിയസും എന്ന് ഇരട്ടപ്പേരുള്ള മാക്സിമിയൻ. അയാൾ ഇറാലിയിൽവന്നു രണ്ടുപേരെ സീസർമാരായി നിയമിച്ചു: മാക്സിമിൻ എന്നയാളെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തും സെവെരൂസും എന്നയാളെ ഇറാലിയൻ പ്രദേശത്തും. ബ്രിട്ടനിൽ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു കോൺസ്റ്റന്റയിനായിരുന്നു. ഇരുന്നൂറ്റി എഴുപത്തിയൊന്നാം ഒളിമ്പ്യാഡിന്റെ ആദ്യവർഷത്തിൽ ജൂലൈ 25-ാം തീയതി⁴ നിരയാതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് ഈ നിയമനം നടന്നതു. പ്രേറോറിയൻ യോദ്ധാക്കൾ, മാക്സിമിയൻ ഹെർക്കുലിയസിന്റെ പുത്രൻ മാക്സെൻസ്യൂസിനെ റോമിലെ ഏകാധിപതിയായി ഉയർത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ ഹെർക്കുലിയസും തന്റെ പുത്രന്റെ അധികാരം തകർത്തു വീണ്ടും ഭരണം കയ്യടക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി നോക്കി. എന്നാൽ സൈന്യത്തിന്റെ എതിർപ്പുമൂലം ആ ഉദ്യമം സഫലമായില്ല. താമസിയാതെ സിലീഷ്യായിലെ തർസോസിൽ വെച്ചു ഹെർക്കുലിയസും ചരമഗതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മാക്സെൻസ്യൂസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സെവെരൂസും സീസറിനെ ഗലേറിയസും മാക്സിമിയൻ റോമിലേക്കയച്ചു.

3. സൊക്രാട്ടസിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. മാക്സിമിയൻ ഹെർക്കുലിയസും ഗാജളിയായിൽവെച്ചു 310-ൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. മാക്സിമിയസും സീസർ തർസോസിൽ വെച്ചു 312-ൽ മരിച്ചു.
4. ക്രി. വ. 305/6.

എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തം സൈനികരുടെ ചതിവുമൂലം വധി ക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. പ്രധാന അധികാരപ്രയോക്താവായിരുന്ന ഗലേറിയസ് മാക്സിമിയനും ഒടുവിൽ മരിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തന്റെ സഹായോദ്ധാവും ജനനം കൊണ്ടു് ഡേഷ്യാക്കാരനുമായിരുന്ന ലിചീനിയൂസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചിരുന്നു.

മാക്സെൻസ്യൂസ് റോമിലെ ജനതയോടു് വളരെ നീചമായി പെരുമാറി. പ്രഭുജനങ്ങളിൽ പലരുടെയും ഭാര്യമാരെ അയാൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. നിരപരാധരായ അനേകരെ വധിച്ചു. ഇതുപോലുള്ള പല നൃശംസകൃത്യങ്ങളും അയാൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം കേട്ടറിഞ്ഞ കോൺസ്റ്റാന്റിയിൻ ചക്രവർത്തി മാക്സെൻസ്യൂസിന്റെ ക്രൂരതകളിൽനിന്നു റോമൻ ജനതയെ മോചിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ക്രൂരനായ ആ ഏകാധിപതിയെ നിഷ്ഠാസനം ചെയ്യാനെത്താണു മാഗ്നമെനു് അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതു ദൈവത്തെ ആശ്രയിച്ചാലാണു് മാക്സെൻസ്യൂസിനെതിരായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ തനിക്കു വിജയം ലഭിക്കുക എന്നദ്ദേഹം തലപുകഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു. ഡയോക്ലിഷനും കൂട്ടരും റോമൻ ദൈവങ്ങളെ പ്രീണിപ്പിച്ചിട്ടും അവർക്കു വിജയം ലഭിച്ചില്ല എന്നദ്ദേഹം ഓർത്തു. ഗ്രീക്കുകാരുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോയ തന്റെ പിതാവായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസിന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ പ്രശാന്തവും ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവും ആയിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിവിധ ചിന്താപര്യായകലനായി സൈന്യത്തെ യും നയിച്ചു യാത്രചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹം ആകസ്മികമായി, തീർത്തും പ്രകൃത്യതീതവും അവണ്ണനീയവുമായ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. സൂര്യൻ മദ്ധ്യാഹ്നരേഖ പിന്നിട്ടു് പശ്ചിമദിക്കിലേക്കു് ചാഞ്ഞിറങ്ങുന്ന സമയത്തു് ആകാശത്തു് അതാ ഒരു പ്രകാശസ്തംഭം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു് ഒരു കരിശിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. 'ഈ അടയാളത്തിൽ വിജയം നേടുക' എന്നു് അതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ചക്രവർത്തി ആശ്ചര്യഭരിതനായി. അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തം കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ കാഴ്ച അവരും കണ്ടോ എന്നു് തന്റെ ചുറ്റും നിന്നവരോടു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങളും കണ്ടു് എന്നു്' അവരെല്ലാം ഏകകണ്ഠമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ദിവ്യവും അത്ഭുതാവഹവുമായ ഈ ദർശനത്താൽ ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സു ശക്തമാക്കപ്പെട്ടു.

5. സീനിയർ അഗസ്റ്റസ് എന്ന അർത്ഥമേയുള്ള.
6. 'എൻ തുതോ നിക്കാ' (En touto nika).

എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തം സൈനികരുടെ ചതിവുമൂലം വധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. പ്രധാന അധികാരപ്രയോക്താവായിരുന്ന⁵ ഗലേറിയസ് മാക്സിമിയനും ഒടുവിൽ മരിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തന്റെ സഹയോദ്ധാവും ജനനം കൊണ്ടു⁶ ഡേഷ്യാക്കാരനുമായിരുന്ന ലിചീനിയൂസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചിരുന്നു.

മാക്സെൻസ്യൂസ് റോമിലെ ജനതയോടു⁷ വളരെ നീചമായി പെരുമാറി. പ്രളജനങ്ങളിൽ പലരുടെയും ഭാര്യമാരെ അയാൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. നിരപരാധരായ അനേകരെ വധിച്ചു. ഇതുപോലുള്ള പല നൃശംസകൃത്യങ്ങളും അയാൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം കേട്ടറിഞ്ഞ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തി മാക്സെൻസ്യൂസിന്റെ ക്രൂരതകളിൽനിന്നു റോമൻ ജനതയെ മോചിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ക്രൂരനായ ആ ഏകാധിപതിയെ നിഷ്വാസനം ചെയ്യാനെന്നാണു മാഗ്സ്മെന്റ⁸ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതു ദൈവത്തെ ആശ്രയിച്ചാലാണ് മാക്സെൻസ്യൂസിനെതിരായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ തനിക്കു വിജയം ലഭിക്കുക എന്നദ്ദേഹം തലപുകഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു. ഡയോക്ലീഷനും കൂട്ടരും റോമൻ ദൈവങ്ങളെ പ്രീണിപ്പിച്ചിട്ടും അവർക്കു വിജയം ലഭിച്ചില്ല എന്നദ്ദേഹം ഓർത്തു. ഗ്രീക്കുകാരുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോയ തന്റെ പിതാവായ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ പ്രശാന്തവും ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവും ആയിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിവിധ ചിന്താപര്യായകലനായി സൈന്യത്തെയും നയിച്ചു യാത്രചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹം ആകസ്മികമായി, തീർത്തും പ്രകൃത്യതീതവും അവണ്ണനീയവുമായ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. സൂര്യൻ മദ്ധ്യാഹ്നരേഖ പിന്നിട്ട് പശ്ചിമദിക്കിലേക്കു⁹ ചാഞ്ഞിറങ്ങുന്ന സമയത്തു¹⁰ ആകാശത്തു¹¹ അതാ ഒരു പ്രകാശസ്തംഭം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു¹² ഒരു കരിശിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. 'ഈ അടയാളത്തിൽ വിജയം നേടുക'¹³ എന്ന് അതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ചക്രവർത്തി ആശ്ചര്യഭരിതനായി. അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തം കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ കാഴ്ച അവരും കണ്ടോ എന്ന് തന്റെ ചുറ്റും നിന്നവരോടു¹⁴ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങളും കണ്ടു¹⁵ എന്ന് അവരെല്ലാം ഏകകണ്ഠമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ദിവ്യവും അതുളതാവഹവുമായ ഈ ദർശനത്താൽ ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സു ശക്തമാക്കപ്പെട്ടു.

5. സീനിയർ അഗസ്റ്റസ് എന്ന അർത്ഥമേയുള്ളു.
6. 'എൻ തുതോ നിക്കാ' (En touto nika).

അടുത്ത രാത്രിയിലെ ഉറക്കത്തിൽ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുവിനെ ദർശിച്ചു. താൻ കണ്ട ദർശനത്തിലെ കുരിശിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒരു പതാകയ്ക്കു രൂപം കൊടുക്കുവാൻ ക്രിസ്തു അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശം നൽകി. ആ പതാക ശത്രുക്കളുടെമേലുള്ള വിജയത്തിനു സുനിശ്ചിതമായ അടയാളമായിരിക്കുമെന്ന് അവിടുന്ന് ഉറപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദിവ്യനിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുള്ള ഒരു പതാക കോൺസ്റ്റന്റയിൻ നിർമ്മിച്ചു. (അത് ഇന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്). പതാകയുമായി മുന്നോട്ടു പോവുകയും വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് മിൽവിയൻ പാലത്തിനു സമീപമുള്ള നഗരകവാടത്തിൽവെച്ച് ശത്രുവിനെ നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുത്തി. മാക്സിമിസ്യൂസ് നദിയിൽ മുങ്ങി മരിച്ചു. കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ഏഴാം വർഷത്തിലാണ്⁷ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ വിജയം സിദ്ധിച്ചത്.

ഈ വിജയത്തിന് അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ക്രിസ്തുാനികൾക്കെതിരായുള്ള സകല നടപടികളും പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. നാടു കടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സകല ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വിളിച്ചു. തടവിലായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം മോചിപ്പിച്ചു. ക്രൈസ്തവരുടെ കണ്ടുകെട്ടിയ വസ്തുക്കളെല്ലാം തിരിച്ചുകൊടുത്തു. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളെല്ലാം പുനർനിർമ്മിച്ചു. അധികാരമൊഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഡയോക്ലിഷൻ ഈ പലത്തിൽ ഡൽമേഷ്യായിലെ സലോണായിൽവെച്ചു നിരയാതനായി⁸.

---

7. ക്രി. വം 312.
 8. സൊസോമൻ 1.3 കാണുക.

അധ്യായം 3

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിൻതുണച്ചപ്പോൾ സഹപ്രവർത്തകനായ ലിചീനിയൂസ്² അവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു

കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും അവയ്ക്ക് പലവിധ സമ്പത്തുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും അക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്രൈസ്തവങ്ങളായ ആരാധനാബിംബങ്ങളെ പരസ്യമായ അവഹേളനത്തിന് പാത്രമാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ലിചീനിയൂസ്² അയാളുടെ പഴയ റോമൻ വിശ്വാസങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ദേഷിച്ചിരുന്നു. കോൺസ്റ്റന്റൈനെ യേസൂ³ അയാൾ പരസ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു വിട്ടു നിന്നെങ്കിലും രഹസ്യമായി അവർക്കെതിരായി പല നടപടികളും കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഈ നടപടികൾ പ്രകടമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ അവ കോൺസ്റ്റന്റൈൻന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി. അപ്പോൾ ലിചീനിയൂസ്² അദ്ദേഹത്തോടു മാപ്പു പറയാൻ തയ്യാറായി. തന്റെ വിദേശ നടപടികൾ തുടരുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അയാൾ തന്റെ യഥാർത്ഥ നടപടിക്രമത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയില്ല. മെത്രാന്മാർ അക്രൈസ്തവരെ സന്ദർശിക്കുന്നത് അയാൾ നിയമംകൊണ്ടു തടയുകപോലും ചെയ്തു. അതു മൂലം അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നു യെന്നാണ് ഇതു ചെയ്തത്. ലിചീനിയൂസിന്റെ പ്രാതികൂല്യത്തിനിരയായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ യാതനകൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നു.

അധ്യായം 4

ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി കോൺസ്റ്റന്റൈനോ ലിചീനിയസും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നു

കോൺസ്റ്റന്റൈനോ ലിചീനിയസിന്റെ പേരിൽ കഠിനമായ അസംരൂപ്തിയുണ്ടായി. താമസിയാതെ അവർ പ്രഖ്യാപിതശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും യുദ്ധരംഗത്തു് ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചെയ്തു. കടലിലും കരയിലും വെച്ചു് ഏറ്റുമുട്ടലുകളുണ്ടായി. ഒടുവിൽ കാൽസിലോണിയായിലെ ക്രിസോസ്റ്റോമോസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് തീർത്തു പരാജിതനായ ലിചീനിയസു് കോൺസ്റ്റന്റൈനോ കീഴടങ്ങി. കോൺസ്റ്റന്റൈനോ അയാളെ വധിക്കാതെ തെസലോനിക്കായിൽ പോയി സമാധാനമായി ജീവിക്കാനനുവദിച്ചു. അയാൾ അവിടെ കുറെക്കാലം സമാധാനമായി ജീവിച്ചു. അതിനുശേഷം അപരിഷ്കൃതരായ കുറെ കൂലിപ്പട്ടാളക്കാരെ സംഘടിപ്പിച്ചു കോൺസ്റ്റന്റൈനോനെതിരേ പടനീക്കം നടത്താനൊരുങ്ങി. കോൺസ്റ്റന്റൈനോ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആ ശത്രുവിനെ വധിക്കാൻ തന്റെ അനുയായികളെ നിയോഗിക്കുകയും അവർ ആ നിയോഗം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കോൺസ്റ്റന്റൈനോ ആ പ്രദേശങ്ങളുടെ എല്ലാം അധിപതിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ തുണയ്ക്കാനുള്ള തന്റെ ഉദ്യമങ്ങൾ കോൺസ്റ്റന്റൈനോ അംഗീകരം തുടർന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദീർഘനാൾ സമാധാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ശാന്തമായ ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു് ആദ്യന്തരഭിന്നതമൂലം ഭംഗം നേരിട്ടു. ആ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു് അടുത്തതായി പ്രതിപാദിക്കാം.

അധ്യായം 5

ആരിയൂസും മെത്രാനായ അലക്സാണ്ടറും
തമ്മിലുണ്ടായ വിവാദം. -

അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന പീറ്റർ, ഡയോക്ലിഷന്റെ കാലത്തു രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു. അക്കില്ലെസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം മുകളിൽ പറഞ്ഞ സമാധാനത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്നത് അലക്സാൻഡർ ആണ്. സഭയെ ഭരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ധീരമായിത്തന്നെ പെരുമാറി. 'പരിശുദ്ധത്വത്തിന്റെ ഐക്യം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ പ്രെസ്ബിറ്റർമാരുടെയും മറ്റു വൈദിക സമൂഹത്തിന്റെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാധികാരത്തിന് കീഴിലുള്ള വിദഗ്ധ താർക്കികനായ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു ആരിയൂസ്. ലിബിയാക്കാരനായ സബെല്ലിയൂസിന്റെ⁹ തദ്വിഷയകമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മെത്രാൻ തന്ത്രപരമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണെന്നു ആരിയൂസിനു തോന്നി. തർക്കപ്രിയനായ ആരിയൂസ് ലിബിയാക്കാരന്റെ ആശയത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ ഒന്നു മുന്നോട്ടുവെച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മെത്രാന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. ആരിയൂസ് പറഞ്ഞു, "പിതാവും പുത്രനെ ജനിച്ചിട്ടെങ്കിൽ, ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്തവന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു ആരുംമുണ്ടായിരിക്കണം. പുത്രൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അവന്റെ സത്ത ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നാണ് എന്ന് ഇതിൽനിന്നു അവശ്യം അനുമാനിക്കാം".

---

9. 'പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും പിതാവിനേക്കാൾ താഴ്ന്ന പടികളിലാണ്' എന്ന അബദ്ധപ്രബോധനം സബെല്ലിയൂസ് പഠിപ്പിച്ചു. സബോർഡിനേഷനിസം (സബെല്ലിയനിസം) എന്ന് ഇതു അറിയപ്പെടുന്നു.

അധ്യായം 6

സഭയിൽ ദിനനത - ആരിയൂസും അനയായികളും
സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു.

ആരിയൂസിനു് അനേകം ആളുകളെ തന്റെ ചിന്താഗതിയിലേക്കു് ആനയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ചെറിയൊരു തീപ്പൊരിയിൽ നിന്നു വലിയൊരു ഗ്നിപ്രളയം രൂപംകൊണ്ടു. ഈ ചിന്താക്കുഴപ്പം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നിന്നു് ഈജിപ്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ, ലിബിയ, തേബെസ് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് വ്യാപിച്ചു. സഭയിലെ പല പണ്ഡിതന്മാരും ഈ വീക്ഷണം അംഗീകരിച്ചു. ബെറീത്തൂസിലെ (കൈസറിയായിലെതല്ല) മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയസും അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടു. ബിത്തീനിയായിലുള്ള നിക്കൊമേദിയായിലെ മെത്രാൻസ്ഥാനവും അദ്ദേഹം ഏതു വിധേനയോ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാൻ ആകെ അസ്വസ്ഥനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ സമ്മേളനം ആരിയൂസിനെയും അയാളുടെ പാഷണ്ഡതയെ അനുകൂലിച്ച മറ്റുള്ളുകളെയും സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. തുടർന്നു് സമീപനഗരങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർക്കു് അലക്സാണ്ടർ മെത്രാൻ ഇങ്ങനെയൊരു കത്തെഴുതി:

“എല്ലായിടങ്ങളിലുമുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഏറ്റവും പുഷ്യരും പ്രിയപ്പെട്ടവരും സഹശുശ്രൂഷകരുമായ മെത്രാന്മാർക്കു് അലക്സാണ്ടർ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭ ഏകശരീരമാണല്ലോ. ‘ഐക്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ബന്ധം’ നിലനിത്താൻ വി. ലിഖിതത്തിൽ നമ്മോടു് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് (എഫേ. 4:3). അതിനാൽ നമ്മുടെയിടയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പരസ്പരം ഏഴുതിയറിയിക്കുക എന്നതു നമുക്കു യുക്ത

മാകുന്നു. 'ഒരവ്യവത്തിനും സന്തോഷമോ ദുഃഖമോ ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ മറ്റും അംഗങ്ങളും അതിൽ പങ്കുചേരേണ്ടതു് ആവശ്യം' ആണല്ലോ (1 കൊറി 12:26). അതിനാൽ അടുത്ത കാലത്തു് എന്റെ രൂപതയിൽ നിയമരഹിതരും ക്രിസ്തുവിരുദ്ധരായ ചിലയാളുകൾ തലയുയർത്തിയിട്ടുള്ള വിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക. അവർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസ വിരുദ്ധ കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അവർ അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻഗാമികളാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാം.

ഈ കലഹം അമർച്ചചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; ഇതിന്റെ വക്താക്കളുടെയിടയിൽ മാത്രം ഈ തിന്മ ഒതുക്കി നിർത്തണമെന്നായിരുന്നു താൽപര്യം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിപ്പിച്ചു്, സാധാരണ ജനങ്ങളെക്കൂടി വഴി തെറ്റിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നും ഇച്ഛിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിക്കോമേദിയായിലെ മെത്രാനായിരിക്കുന്ന എവുസേബിയസ് സഭാകാര്യങ്ങൾ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ആണെന്നു് ചിന്തിക്കുകയും ആ വിശ്വാസഘാതകരുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും അവരെപ്പറ്റി നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും ശിപാശ്കത്തുകൾ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ബറീത്തുസിലുള്ള സഭയുടെ ചുമതല ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് നിക്കോമേദിയായിക്കു് പോയതു്. ഈ നടപടി തികച്ചും തെറ്റാണ്. ക്രിസ്തുവിനു വിരോധമായ ഈ കൊടിയ പാഷണ്ഡതയിലേക്കു് അജ്ഞരായ കുറെ ജനങ്ങളെ കൂടി അയാൾ വശീകരിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ഭുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ, നിയമത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ലെന്നു് എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു് ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അറിയിക്കാനും ആ വിശ്വാസധ്വംസകർ ആരൊക്കെയാണെന്നും അവരുടെ കൊടിയ പാഷണ്ഡതയുടെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നും അറിഞ്ഞു് എവുസേബിയസ് നിങ്ങൾക്കെഴുതുന്ന യാതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാനും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നു. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ വിസ്മൃതിയിൽ ആണ്ടുപോയി എന്നു കരുതപ്പെട്ട അവന്റെ മുൻകാല ഭുഷിത പുനർജീവിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു് അവൻ അവർക്കുവേണ്ടി എഴുത്തുകൾ എഴുതുകയാണ്; എന്നാൽ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനാണു് അയാളിപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു പകൽ പോലെ വ്യക്തമാണു്.

താഴെപ്പറയുന്നവരാണ് വിശ്വാസധ്വംസകർ ആയിത്തീർന്നതു്: ആരിയസ്, അക്കില്ലാസ്, ഐത്താലെസ്, കാർപ്പോണെസ്, മറോരു ആരിയസ്, സർമാത്തെസ് (ഇവരെല്ലാം മുൻപു് പ്രെസ്മിറ്റാൻമാരായിരുന്നു) എവുസോയിയുസ്

ലൂചിയുസ്, മേനാസ്, ഹെല്ലാഡിയുസ്, ഗായുസ് (ഇവ
 രെല്ലാം മുൻപ് ഡീക്കന്മാരായിരുന്നു) മുൻപ് മെത്രാന്മാർ
 എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സെക്കൻഡുസ്, തെയോനാസ്
 എന്നിവരും ഇവരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥ
 ത്തിന് കടകവിരുദ്ധമായി അവർ ജൽപിക്കുന്നത് ഇപ്രകാര
 മാണ്: ദൈവം എപ്പോഴും പിതാവായിരുന്നില്ല; അവിടുന്ന്
 പിതാവല്ലാതിരുന്ന അവസംഗം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനമായ
 ദൈവം നിത്യത്വം മുതലില്ല, പിന്നെയോ, ഇല്ലായ്മയിൽ
 നിന്ന് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവം
 മുൻപ് ഇല്ലാതിരുന്നവനെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കി.
 അതുകൊണ്ട് 'അവൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു'.
 അതായത്, തത്ത്വശാസ്ത്രപ്രകാരം 'പുത്രൻ ഒരു സൃഷ്ടിയും നിമി
 ക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവുമാണ്'. അവൻ സത്തയിൽ പിതാവിന്
 സമനല്ല; സ്വഭാവത്താലെ പിതാവിന്റെ യഥാർത്ഥവചനമോ
 യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനമോ അല്ല. പിന്നെയോ പിതാവിന്റെ
 സൃഷ്ടികളിൽ ഒന്നും, പ്രവൃത്തികളിലൊന്നും മാത്രമാണ്. ദൈവ
 ത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവവിജ്ഞാനവും ദൈവവചനവും വഴി
 അവൻ യഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു വന്നതിനാൽ ഭാഷയുടെ വൈക
 ല്യംകൊണ്ടു വചനമെന്നും വിജ്ഞാനമെന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു.
 എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അവനെയും പിതാവ് സൃഷ്ടിച്ചതു അതു
 വഴിയാണ്. അതുകൊണ്ടു മാറ്റു ബുദ്ധിജീവികളെപ്പോലെ
 അവനും സ്വഭാവത്താലെ വ്യതിയാനവിധേയനാണ്. മാറ്റമു
 ള്ളവൻമാണ്. വചനം, ദൈവിക സത്തയ്ക്കു അന്യമാണ്;
 അതിൽ നിന്ന് അകലത്താണ്; അതിനു പുറത്താണ്; പിതാവ്
 പുത്രൻ അദൃശ്യനാണ്. പുത്രൻ പൂർണ്ണമായും കൃത്യമായും
 പിതാവിനെ അറിയുന്നില്ല; പൂർണ്ണമായി അവനെ ദർശിക്കാനും
 പുത്രൻ സാധിക്കയില്ല. തന്റെ തന്നെ സത്ത എന്താണെന്നു
 പോലും പുത്രനറിയില്ല; ഒരുപകരണം കണക്കെ അവനിലൂടെ
 നാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ ദൈവം തീരുമനസ്സായില്ലായിരുന്നെ
 കിൽ അവൻ അസംതിതപത്തിലെത്തുകപോലുമില്ലായിരുന്നു.
 ദൈവവചനം മാറ്റത്തിനു വിധേയമാണോ എന്ന് ആരോ
 അവരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, യേശുസമന്വേ അവർ ഉത്തരം
 നൽകി: 'അതേ, തീർച്ചയായും മാറ്റത്തിനു വിധേയനാണ്';
 ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനുമായാൽ അവന്റെ സ്വഭാവം
 മാറ്റത്തിനു വിധേയമാണ്.' അതുകൊണ്ടു ഈജിപ്തിലും
 ലിബിയായിലുമുള്ള നൂറോളം മെത്രാന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി ഈ
 ശ്ലൈശ്മായ പാഷണ്ഡതകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നിമിത്തം ആരിയ
 സിനെയും അയാളെ പിൻതുണയ്ക്കുന്നവരെയും മുടക്കി. എങ്കിലും
 എവുസേബിയസിന്റെ പക്ഷക്കാരെ അവരെ അംഗീകരിച്ചിരി
 ക്കുകയാണ്. അവർ അസത്യത്തെ സത്യത്തോടും അഭക്തിയെ

വിശുദ്ധമായവയോടും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു. എന്നാൽ അവർ വിജയം നേടാൻ പോകുന്നില്ല; സത്യമാണല്ലോ വിജയിക്കേണ്ടതു്. വെളിച്ചത്തിനു് ഇരുളിനോടു സഖ്യമില്ല. ക്രിസ്തുവിനു് ബലിയാളുമായും പൊരുത്തമില്ല' (2 കൊറി. 6:14).

ഇത്തരം ദൈവദൂഷണങ്ങൾ ആരെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? കേതിയുള്ള ഏതു മനുഷ്യനാണ് ഇത്തരം ബീഭത്സവാദങ്ങൾ കേട്ടാൽ ഞെട്ടിപ്പോകാത്തതു്? ഈ മലിനവചനങ്ങൾ തന്റെ ശ്രവണശക്തിയെ ദൂഷിതമാക്കാതിരിക്കുന്നിവേണ്ടി അവർ കാതു പൊത്താതിരിക്കുകയില്ല! 'ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു' എന്ന് വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (1: 1-3). അതു വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കു് 'വചനം ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്ന പ്രസ്താവത്തെ നിരാകരിക്കാതിരിക്കാൻ പററുമോ? ദൈവത്തിന്റെ 'ഏകജാതൻ' 'എല്ലാവസ്തുക്കളും അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു' എന്നിങ്ങനെയുള്ള സുവിശേഷവചനങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കു് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണു് പുത്രൻ എന്ന വാദത്തെ വെറുക്കാതിരിക്കാൻ പററുമോ? താൻ നിർമ്മിച്ച വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നായിയിരിക്കാൻ പുത്രനു കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? അവൻ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണെങ്കിൽ ഏകജാതനായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? 'എന്റെ ഹൃദയം ഉദാത്തമായ ഒന്നിനു രൂപംകൊടുത്തിരിക്കുന്നു' (സങ്കീ. 45:1) എന്നും 'ഉഷസ്സിനുമപ്പുറം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു നിനക്കു ഞാൻ ജന്മം നൽകി' എന്നും പിതാവായ ദൈവം പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ ആ പുത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു് അസ്തിത്വത്തിലേക്കു വന്നു എന്നു പറയാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? "പിതാവിന്റെ പരിപൂർണ്ണസാദൃശ്യവും" (കൊളോ 1:15) 'തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രകാശവും' (എബ്രൊ 1: 3) ആയവൻ എങ്ങനെ സത്തയിൽ പിതാവിൽ നിന്നു വിഭിന്നനായിരിക്കും? 'എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനെ കാണുന്നു' എന്ന് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ലേ? പുത്രൻ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വചനവും ജ്ഞാനവുമാണെങ്കിൽ ആ പുത്രൻ ഇല്ലാത്ത ഒരവസ്ഥ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച സാദ്ധ്യമാകുന്നതെങ്ങനെ? അങ്ങനെ പറയുന്നതിനർത്ഥം ദൈവത്തിനു് ബോധവും വചനവും ഇല്ലാത്ത ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലേ? 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും, പിതാവു് എന്നിലും ആകുന്നു' എന്നും യോഹ 14:10) 'ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു' എന്നും (യോഹ 10: 30) പറയുന്നയാളിനു് പരിണാമങ്ങൾക്കധീനനാകാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? 'കണ്ടാലും, ഇതാ ഞാൻ; എന്നിടുകു് മാറ്റമില്ല' എന്ന് ദൈവം പ്രവാചകൻവഴി നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

(മാലാ 3:6). ആ വാക്കുകൾ പിതാവായ ദൈവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു. ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽതന്നെയും അതു പൂർണ്ണമായും പുത്രനെ സംബന്ധിച്ചും പരമാർത്ഥംതന്നെ. “ഇതുകേൾക്കുക! ഇന്നു ഇന്നു ലെയും ഇന്നും എന്നും ഒരൊരതന്നെ” എന്ന് വി. അപ്പസ്തോലൻ പറയുന്നു. അവിടുന്ന് മനുഷ്യനായപ്പോൾ മാറാത്തവിധം വിധേയനായില്ല. എല്ലാം അവനുവേണ്ടിയും അവൻ മൂലവും ആകുന്നു” എന്ന് ശ്രീഹാ സപ്തമ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു (എബ്രാ 2: 10) പുത്രൻ നമുക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു പറയാൻ ഇക്കൂട്ടരെ എന്താണു പ്രേരിപ്പിച്ചത്? ‘പുത്രൻ പിതാവിനെ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നില്ല’ എന്ന് ഇക്കൂട്ടർ ദൈവഭയം വിളിച്ചുപറയുന്നതിൽ നാം ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല. ക്രിസ്തുവിനെതിരായി പൊരുതാൻ ഇറങ്ങിത്തീരിച്ചിരിക്കുന്നവർ കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെയും നിരാകരിക്കും. ‘പിതാവു’ എന്നു അറിയുന്നതുപോലെ ഞാൻ പിതാവിനെയും അറിയുന്നു’ എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു (യോഹ10:15). പുത്രൻ പിതാവിനെ അറിയുന്നതു് അപൂർണ്ണമായിട്ടാണെങ്കിൽ പിതാവു പുത്രനെ അറിയുന്നതു് അപൂർണ്ണമായിട്ടായിരിക്കണമല്ലോ. അങ്ങനെ പറയുന്നതു് ഏതായാലും അനർത്ഥംതന്നെ. അതിനാൽ പുത്രൻ പിതാവിനെ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നു എന്നു വ്യക്തം. പിതാവു തന്റെ വചനത്തെ അറിയുന്നു; വചനം പിതാവിനെയും അറിയുന്നു. അവൻ അവിടുത്തെ വചനമാണല്ലോ. ഞങ്ങൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ദിവ്യലിഖിതങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും മുൻപറഞ്ഞ പാഷണ്ഡവാദങ്ങളെ നിരാകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അപ്പോഴെല്ലാം ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിലെ നിറം മാറിക്കൊണ്ടു് സ്വന്തം വാദങ്ങൾക്കു ന്യായീകരണം കണ്ടെത്താനാണു് അവർ ശ്രമിച്ചതു്. “ദൈവവീരോധിയായിട്ടുള്ളവൻ ദുഷ്ടതയുടെ അഗാധതയിലെത്തിച്ചേരുന്നപോൾ അവൻ ഗർഹണീയനായിത്തീരുന്നു” എന്ന സുഭാഷിതഭാഗം (18: 3) തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളതാക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. ഇവർക്കു മുമ്പും പാഷണ്ഡതകൾ പലതും തല ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിരറ്റ സാഹസികത്വത്തിലേക്കു കയറിച്ചാടിയിട്ടു് അവയെല്ലാം മതിമോഹത്താൽ ആണ്ടു മുങ്ങി. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടർ ദൈവവചനത്തിന്റെ ദൈവത്വം ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണല്ലോ. അന്തിക്രിസ്തുവിനോടു് ഏറ്റവും അധികമായ സാമീപ്യം നേടിയതു് ഇവരാണ്. ഇവരുടെ വാദങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നപോൾ മുൻപാഷണ്ഡതകളുടെ നിന്ദനീയത നിസ്സാരമായിത്തോന്നുന്നു. അതിനാൽ സഭ അവരുടെ ആശയങ്ങളെ പരസ്യമായി നിരാകരിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വ്യക്തികളുടെ നാശത്തെ

ക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുഃഖമുണ്ട്. അവർ സഭയുടെ തത്ത്വങ്ങളിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഇപ്പോൾ അവയിൽനിന്നും അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ ആശ്ചര്യത്തിനൊന്നും വകയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഹിമേനെയോസു, ഹിലേത്തോസും മുമ്പ് ഇതേരീതിയിൽ അധഃപതിച്ചവരാണ് (2തിമോ 2:17). അതിനുമുമ്പ് യൂദാസിനും ഇതേരീതിയിലുള്ള വീഴ്ച സംഭവിച്ചു. അയാൾ ആദ്യം നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ അനുയായി ആയിരുന്നല്ലോ. പിന്നീട് അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഒറ്റുകാരനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഇത്തരം ആളുകളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് മുൻകൂട്ടി അറിയിപ്പുകിട്ടാതിരുന്നിട്ടുമില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ: “നിങ്ങളെ ആരും വഞ്ചിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ ക്രിസ്തുവാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുപലരും വരും, അനേകരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്യും” (മത്താ. 24:4). “കാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവരെ അനുഗമിക്കരുത്” എന്നും അവിടുന്നു അരുചെയ്തിട്ടുണ്ട് (ലൂക്കാ. 21:8). നമ്മുടെ കർത്താവിൽനിന്നും ഇക്കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് പൗലോസ് ഇങ്ങനെയെഴുതി: “അന്ത്യനാളുകളിൽ ചിലർ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ച് വഞ്ചകരുടെയും പൈശാചികോപദേഷ്ടാക്കളുടെയും പിന്നാലെ പോകും” (1 തിമോ. 4:1; തീത്തോ. 1:14). നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ ഈശോമിശിഹാതന്നെ ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ച് നമുക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും വി. പൗലോസിനെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകരെക്കൊണ്ടു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ നാം അവരുടെ വിശ്വാസവിരുദ്ധതയെക്കുറിച്ചറിയുകയും അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കത്തോലിക്കാസഭയിലും വിശ്വാസത്തിലും നിന്നും അവരെ നാം ബഹിഷ്കൃതരായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങൾ ഭക്തിയും വിശ്വാസവുമുള്ള ബഹുമാന്യരായ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പാഷണ്ഡികൾ നിങ്ങളെ സമീപിക്കാനുള്ള ധാർഷ്ട്യം കാണിച്ചാലും നിങ്ങൾ അവരെ തിരസ്സരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. എവുഭസബിയസോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ അവരെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുനിങ്ങൾക്കെഴുതിയാലും നിങ്ങൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയുമരുത്. ക്രിസ്തുവിനെതിരായി സംസാരിക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നും അകന്നുനില്ക്കുകയും അവരെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുക ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ അവശ്യകർത്തവ്യമാകുന്നു. ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കാനും മനുഷ്യ

രുടെ ആത്മാക്കളെ നാശത്തിലേക്കു നയിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നവരായിത്തന്നെ അവരെ കണക്കാക്കണം. അത്തരക്കാരെ അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നതുപോലും നമുക്കു യുക്തമല്ല (2 യോഹ. 10-11). നാം അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവരുടെ പാപത്തിൽ നാം പങ്കാളികളായിത്തീരും എന്നാണല്ലോ അനുഗൃഹീതനായ യോഹന്നാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളോടൊപ്പമുള്ള സഹോദരന്മാർക്ക് എന്റെ അഭിവാദനങ്ങൾ. എന്നോടൊപ്പമുള്ളവരും നിങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നു.”

അലക്സാണ്ടർ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതിയതുകൊണ്ട് സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാവുകയേ ചെയ്തുളളൂ. എഴുത്തു കിട്ടിയ ആളുകൾ മത്സരംഗത്തിനൊടൊന്നു അതു സാഹചര്യമൊരുക്കി. കുറെപ്പേർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരങ്ങളോടും വീക്ഷണങ്ങളോടും പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചപ്പോൾ വേറെ ചിലർ അവയെ രൂക്ഷമായി എതിർത്തു. നിക്കോമേദിയായിലെ മെത്രാൻ എവുസേബിയസാണ് ഏറ്റവും അധികമായി മത്സരോദ്യുക്തനായത്; അലക്സാണ്ടർ തന്റെ കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ കുറപ്പെടുത്തിയിരുന്നല്ലോ. ഇക്കാലത്തു് എവുസേബിയസിനു നല്ല ജനസ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു; കാരണം അന്നു് ചക്രവർത്തി നിക്കോമേദിയായിലായിരുന്നു വസിച്ചിരുന്നതു്. ഡയോക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തി കുറച്ചുകാലം മുമ്പു് അവിടെയൊരു കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ പല മെത്രാന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അലക്സാണ്ടർക്കു് എവുസേബിയസു് വീണ്ടും വീണ്ടും കത്തയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തർക്കങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കണമെന്നും ആരിയൂസിനെയും അനുയായികളെയും സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു കത്തുകളുടെ താല്പര്യം. അലക്സാണ്ടരുടെ നടപടികളിൽ സഹകരിക്കരുതെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് മറ്റു മെത്രാന്മാർക്കും അദ്ദേഹം എഴുതി. ഈ നടപടികൾമൂലം എല്ലായിടത്തും ചിന്താക്ഷയം പരന്നു. വൈദികാധികാരികൾ മാത്രമല്ല, മറ്റു വിശ്വാസികളും രണ്ടു പക്ഷത്തുമായി നിലകൊണ്ടു. ഈ വാദകോലാഹലങ്ങൾ കാരണം ക്രിസ്തു മതം തീയോറ്റുകളിൽപോലും പരിഹാസത്തിനു വിഷയമായി. ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ദൈവശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അലക്സാണ്ട്രിയായിലുണ്ടായിരുന്നവർ രൂക്ഷമായ വാദപ്രദിവാദങ്ങളിലേർപ്പെട്ടു; അവർ പല രൂപതകളിലെയും മെത്രാന്മാരുടെ പക്കൽ നിവേദകസംഘങ്ങളെ അയച്ചു. എതിർകക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരും ഇപ്രകാരം തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു.

കുറേനാൾ മുമ്പ് സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട മെലീഷ്യർ എന്നൊരു കൂട്ടരും ആരിയൂസിന്റെ അനുയായികളോടു ചേർന്നു. ഈ മെലീഷ്യർ ആരാണെന്ന് ഇവിടെ വിശദമാക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

ഡയോക്ലീഷന്റെ രേണകാലത്തു് രക്തസാക്ഷിയായ പീറ്റർ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന കാലത്തു്, ഈജിപ്റ്റിലെ ഒരു നഗരത്തിൽ മെത്രാനായിരുന്ന മെലീഷ്യസ് എന്നയാളിനെ അദ്ദേഹം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരുന്നു. മെലീഷ്യസിന്റെ പേരിൽ പല പരാതികളും നേരത്തേ ലഭിച്ചിരുന്നതാണ്. കൂടാതെ മതപീഡനകാലത്തു് അയാൾ വിശ്വാസം തള്ളിപ്പറഞ്ഞു് വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിച്ചു. ഈ മെലീഷ്യസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായെങ്കിലും അയാൾക്ക് അനുയായികൾ വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. മെലീഷ്യർ എന്ന് അയാളിൽനിന്നു് ഈജിപ്തു മുഴുവൻ ഇന്നുവരെ വിളിക്കപ്പെടുന്ന പാഷണ്ഡരുടെ നേതൃസ്ഥാനം അയാൾ ഏറ്റെടുത്തു. സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടതിനു യുക്തിഗമ്യമായ നീതീകരണമൊന്നും പറയാനില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു്, പീറ്റർ വ്യക്തിവിദ്വേഷംകൊണ്ടു് അങ്ങനെ ചെയ്തതാണെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി. പീറ്ററിനെക്കുറിച്ചു ധാരാളം അപവാദങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു. മതപീഡനകാലത്തു പീറ്റർ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു. പീറ്ററിനുശേഷം അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായ അക്കില്ലാസിന്റെ നേരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായ അലക്സാണ്ട്രുടെ നേരെയും മെലീഷ്യസ് തന്റെ അപവാദവ്യവസായം തിരിച്ചുവിട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ആരിയൂസിനെ സംബന്ധിച്ച തർക്കം ഉയർന്നുവന്നതു്. മെലീഷ്യസ് അയാളുടെ അനുയായികളോടൊപ്പം ആരിയൂസിന്റെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു.¹⁰ അലക്സാണ്ട്രർ മെത്രാനെതിരായി അവർ ഗുഡാലോചന നടത്തി. ആരിയൂസിന്റെ ആശയങ്ങൾ ന്യായവിരുദ്ധമാണെന്നു ബോധ്യമുള്ളവർ, അയാൾക്കെതിരായി അലക്സാണ്ട്രർ സ്വീകരിച്ചു നടപടികളെ ന്യായീകരിച്ചു. എന്നാൽ നിക്കോഭേദിയായിലെ എവുസേബിയസും കൂട്ടരും ആരിയൂസിനും കൂട്ടർക്കുമെതിരായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സഭാബഹിഷ്കരണ നടപടികൾ പിൻവലിക്കണമെന്നു് കത്തുമൂലം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു പക്ഷത്തുമുള്ളവർ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ

10. സൊക്രാട്ടസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല എന്ന് കരുതുന്നവരുണ്ടു്. ആരിയൂസ് മെലീഷ്യൻ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു എന്നു അവർ കരുതുന്നു.

മെത്രാനും കത്തുകൾ എഴുതി. ആരിയൂസ് തനിക്കെകൂലമായ കത്തുകളെല്ലാം ശേഖരിച്ചു; അലക്സാണ്ടർ തനിക്കെകൂലമായ വയും. ഈ കത്തുകൾ ഇന്ന് വ്യത്യസ്തചിന്താഗതിക്കാരായ ആളുകൾ ആശ്രയിക്കുന്ന രേഖകളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആര്യർ, എവുണോമിയർ, മാസിഡോണിയർ എന്നിവരെല്ലാം ഈ കത്തുകളെ രേഖകളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

അധ്യായം 7

കോൺസ്റ്റാന്റിൻ ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു

ഈ കഴപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റിൻ ചക്രവർത്തി വളരെ ദുഃഖിതനായി. തനിക്കു സംഭവിച്ച വ്യക്തിപരമായ ഒരു നിർഭാഗ്യമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം അതിനെ കണക്കാക്കി. കഴിയുന്നതും വേഗം ആ അഗ്നി ശമിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. സ്നേഹിതനിലുള്ള കൊർദോവായിലെ മെത്രാനും തന്റെ വിശ്വസ്ത സുഹൃത്തും ആയ ഹോസിയൂസ് വശം അലക്സാണ്ടർക്കും ആരിയൂസിനും അദ്ദേഹം കത്തുകൾ കൊടുത്തു. ആ കത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കോൺസ്റ്റാന്റിൻറെ ജീവചരിത്രത്തിൽ എവുസേബിയസ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് അനുചിതമാകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു:

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റന്റിൻറെൻ മാക്സിമൂസ് ആഗസ്റ്റസ്, അലക്സാണ്ടർഡാനിനും ആരിയൂസിനും എഴുതുന്നത്.

നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വാദവിവാദങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ആരംഭിച്ചു എന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്: വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിലെ വിശദീകരണകഠിനമായ ഒരു ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് അലക്സാണ്ടർ വൈദികരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പരസ്യമായ ഒരു ചർച്ച നടത്തുന്നതുതന്നെ ഉചിതമല്ല. അപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആരിയൂസ് അനുചിതമായ ഒരുഭിപ്രായ പ്രകടനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അത്തരം ഒരുഭിപ്രായം ചിന്തയിൽ വന്നതുതന്നെ സമീപനമല്ല; അഥവാ അങ്ങനെ ഒരു ചിന്ത ഉയർന്നുവന്നെങ്കിൽ അതിനെ മനസ്സിൽത്തന്നെ കഴിച്ചു മുടങ്ങേണ്ടതുമായിരുന്നു. ഏതായാലും

തക്കം വ്യാപിച്ചു. ചിലർക്ക് സഭയോടുള്ള ഐക്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ അതിവിശുദ്ധജനം രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ഏകശരീരം എന്നുള്ള ഒരുമയുടെ ഭാവം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂടും പരസ്പരം പരിഗണന പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഒരു സഹശുശ്രൂഷകനായ എന്റെ നിഷ്പക്ഷമായ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിങ്ങനെ തരാനുള്ള ഉപദേശം എന്താണെന്നോ? മുൻപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായതുതന്നെ അനൗചിതമായിപ്പോയി; അതിന് അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രതികരണം നല്ലിടത്തും അനൗചിതമായി. അത്തരം വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തണമെന്ന് ഒരു നിയമവും അനുശാസിക്കുന്നില്ല. വെറുതെയിരിക്കുന്നവരുടെ അലസസംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അത്തരം ആശയങ്ങൾ ഉയർന്നു വരുന്നത്. മാനസികമായ കഴിവുകൾക്ക് അഭ്യാസം നൽകുന്നതിന് അത്തരം വിവാദങ്ങൾ ആകാമെങ്കിൽത്തന്നെ അവ സ്വകാര്യപരിഗണനകളിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തേണ്ടതാണ്; കരുതലില്ലാത്ത വിധത്തിൽ പരസ്യസമ്മേളനങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ല. വിവേചനാരഹിതമായ വിധത്തിൽ സകലരുടെയും കാതുകളിലേക്ക് അവയെ ആനയിക്കാനും പാടില്ല. ഇത്രയേറെ ആഴവും പരപ്പുമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം പര്യാപ്തമായ വിധം ചർച്ച ചെയ്യാനും കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാനും കഴിവുള്ളവർ എത്രയോ വിരളമാണ്!

ഇനി, ആക്കെങ്കിലും ആ വിഷയം തൃപ്തികരമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു വയ്ക്കുക. സാധാരണജനങ്ങളിൽ എത്രപേരെ അതു പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അയാൾക്കു കഴിയും? തെറ്റിൽ വീഴാനുള്ള അപകടത്തിൽ നിന്നൊഴിവാക്കി ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്താൻ കഴിവുള്ളത് ആർക്കാണ്? അതിനാൽ ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വാചാലതയ്ക്കു കടിഞ്ഞാണിടുകയാണ് നമുക്കു യുക്തമായിട്ടുള്ളത്. വിഷയം വേണ്ട വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിപരമായ പരിമിതികൾ തടസ്സമായെന്നു വരാം. ശ്രോതാക്കളുടെ ഗ്രഹണശക്തിയുടെ ദുർബ്ബലവും, പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്നും വരാം. എങ്ങനെ വന്നാലും അതിൽ ഇടപെടുന്നവർ ദൈവഭൃഷണത്തിലോ പാഷണ്ഡതയിലോ പങ്കാളികളാകാനുള്ള അപകടമുണ്ട്. അതിനാൽ പരസ്പരം ക്ഷമിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഇരുവരും ബാധ്യസ്ഥരത്രേ. ഒരൊരു കരുതലില്ലാത്ത ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അപരൻ പരിഗണനയില്ലാത്ത മറുപടി പറഞ്ഞു. അടിസ്ഥാന വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട

ത്തോളം നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും നിലപാടു് ഒന്നുതന്നെ. ആ നിലയ്ക്കു് ഇത്ര നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഇത്ര ഘോരമായ തർക്കങ്ങൾ നടത്തുന്ന നിങ്ങൾ അസംഖ്യം ദൈവ ജനങ്ങളുടെ ചുമതലക്കാരായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യരാണോ? പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നവർ ദൈവജനത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരായിരിക്കുക എന്നതു് അനുചിതം മാത്രമല്ല, നിയമവിരുദ്ധവുമാണു്.

കുറെക്കൂടെ താഴ്ന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരുദാഹരണം വഴി ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ചുമതല ഞാൻ അനുസ്മരിക്കാം. തത്ത്വജ്ഞാനികളും ചില വിഭാഗങ്ങളായി സംഘടിച്ചു നിൽക്കാറുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ചില വിശദാംശങ്ങളിൽ അവർ തമ്മിൽ മതഭേദം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ മതഭേദം ഉണ്ടാകാറുണ്ടെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവർ ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തിച്ചേരും. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിതരായ നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കാൻ എത്രയോ കൂടുതൽ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

മുമ്പുപറഞ്ഞ വിഷയം തന്നെ കുറെക്കൂടെ സൂക്ഷ്മവും അഗാധവുമായ വിധത്തിൽ നമുക്കു് ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ അന്തസ്സാരമില്ലാത്ത ഒരു വിവാദത്തിന്റെ പേരിൽ സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു ഗണത്തെ വേറൊരു ഗണത്തിനെതിരായി അണിനിരത്തുന്നതു ശരിയാണോ? സഭയുടെ ആഭരണീയമായ ഐക്യത്തിൽ അവിശുദ്ധമായ മത്സരബുദ്ധികൊണ്ടു ഭംഗം വരുത്തുന്നതു് ആശാസ്യമാണോ? ഇത്ര അപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു ശരിയാണോ? ഇത്തരം കലഹങ്ങൾ ചപലബുദ്ധികളും വിവേകശൂന്യരുമായ മനുഷ്യർക്കല്ലാതെ വൈദികർക്കും വിവേകശാലികളായ മനുഷ്യർക്കും യോജിച്ചതല്ല. പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നു നാം സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അകന്നുമാറണം. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ കർത്താവു് നമുക്കെല്ലാവർക്കും പൊതുവായി ഒരു വെളിച്ചം പകർന്നുതന്നിട്ടുണ്ടു്. അവിടുത്തെ സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിനു തൃപ്തികരമായ ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ നിങ്ങൾ എന്നെ അനുവദിക്കുക. എന്റെ അർത്ഥനയും ശുശ്രൂഷയും ആത്മാർത്ഥമായ തിരുത്തലുകളും കൊണ്ടു് അവിടുത്തെ ജനമായ നിങ്ങളെ വീണ്ടും സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കാൻ ഇടവരുട്ടെ. നമ്മുടെയിടയിൽ ഉള്ളതു് ഒരേ വിശ്വാസമാണു്. മതത്തെ സംബ

ന്ധിച്ച നമുക്കുള്ള ധാരണയും ഒന്നുതന്നെ. നമ്മുടെ നിയമസംഹിതയും ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച ഏകലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ തർക്കവിഷയം നമ്മുടെ വിശ്വാസ സംഹിതയെ ആഴത്തിൽ ബാധിക്കുന്നതല്ല, അതു നമ്മുടെ ഐക്യം തകർക്കാൻ ഒരിക്കലും കാരണമായിത്തീരാതിരിക്കട്ടെ. ഈ തർക്കവിഷയത്തിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ കാഴ്ചപ്പാടിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നു ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയാണെന്നു കരുതരുത്. അപ്രധാന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വീക്ഷണങ്ങളിൽ കുറെ അസമാനതകൾ നിലനിന്നാലും സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ അന്തസ്സു നിലനിൽക്കും; എല്ലാവരുടെയും പരസ്പര സഹകരണം സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ വിഷയത്തിലും നമ്മളെല്ലാം ഒരേ കാര്യം തന്നെയല്ലല്ലോ ആഗ്രഹിക്കുന്നുത്. എല്ലാവരും എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും വിലയിരുത്തുന്നതു് ഒരേ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വച്ചല്ലതാനും. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ ധാരണയും ഒരേ നിയമ സംഹിതയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അപ്രധാന കാര്യങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ വിചിന്തനങ്ങളോ അന്വേഷണങ്ങളോ ഒക്കെ നടത്തിക്കൊള്ളുക. അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെന്നു വരാം. അവ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളുകളിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ സുശക്തവും വിവരണാതീതവുമായ ഒരു സൗഹൃദം നമ്മുടെയിടയിൽ നിലനിൽക്കണം. സത്യത്തിൽ നമുക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തോടു സ്നേഹാദരങ്ങൾ വേണം. അവിടുത്തെ നിയമങ്ങൾ താല്പര്യപൂർവ്വം പാലിക്കണം.

പരസ്പര സൗഹൃദം പുനസ്ഥാപിക്കുക. ദൈവജനത്തിനു മുഴുവൻ അവർക്കു പരിചിതമായ സ്നേഹാഭ്യർപ്പങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടുമാറാക്കുക. നിങ്ങളും ആത്മാക്കളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചതിന്റെ ബലത്തിൽ പരസ്പരം അംഗീകരിക്കുക. ശത്രുഭാവം നീങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ സൗഹൃദം കൂടുതൽ മധുരമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. പ്രശാന്തതനിറഞ്ഞ പകലുകളും ആകലതകളിൽനിന്നു വിമുക്തമായ രാത്രികളും എന്നിങ്ങു തിരിച്ചു തരുക, എന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന ആയുസ്സാലത്തു് സന്തോഷപൂർണ്ണമായ സമാധാനം അനുഭവപ്പെടട്ടെ. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതം കണ്ണീരിൽ കുതിന്നതായിത്തീരും. ദൈവജനം ഉപദ്രവകരവും അനുചിതവുമായ മത്സരത്താൽ ഭിന്നിച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ എന്നിങ്ങു പഴയതു പോലെ മനശ്ശാന്തിയോടെ കഴിയാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?

ദൈവത്തിന്റെ ജനം (എന്റെ സഹശുശ്രൂഷകരെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്) കഥയില്ലാത്തതും ഉപദ്രവകരവുമായ

കലഹത്താൽ പരസ്പരം അകന്നുകഴിയുമ്പോൾ സാധാരണ സമനില എങ്ങനെ പാലിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കും? ഈ ദുഃഖകരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മൂലം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അഗാധദുഃഖത്തെപ്പറ്റി ഒരാശയം കീട്ടുന്നതിനു്, ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. അടുത്തകാലത്തു ഞാൻ നിക്കൊമെദിയാ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ഉടൻതന്നെ പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു നീങ്ങണം എന്നതായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേയ്ക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഈ കലഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത എന്റെ ചെവിയീലെത്തി. ഞാൻ എന്റെ പരിപാടി മാറ്റി. ഘോരമായതന്നെ ഭയപ്പെട്ടുപോയ രീതിയിൽ ചില രംഗങ്ങൾ നേരിട്ടു കാണേണ്ടിവന്നെങ്കിലോ എന്ന ഭയംകൊണ്ടാണു ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ അനുരഞ്ജനംകൊണ്ടു് എനിക്കു പൗരസ്ത്യദേശത്തേയ്ക്കു പോകുന്നതിനുള്ള തടസ്സം നീക്കിത്തരുക. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു് ആഹ്ലാദിക്കുന്ന രംഗം കാണാൻ എനിക്കു വസരം തരുക. നിങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പേരിൽ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാൻ എന്നു അനുവദിക്കുക. എന്റെ കൃതജ്ഞതാസ്സോത്രത്തോടു് നിങ്ങളുടെ ദൈവസ്തുതിഗാനങ്ങളും ഒന്നുചേരട്ടെ. 11

---

11. വചനത്തെക്കുറിച്ച് ആരിയസു പഠിപ്പിച്ചതു് പാഷാണുധതയാണു്. അതല്ല ശ്രീഹന്മാർ കൈമാറിയതു്. ഈ സത്യം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കോൺസ്റ്റന്റയിനു് സാധിച്ചില്ല. മതപരമായ ഐക്യത്തിലൂടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയൈക്യം കൈവരുത്താം എന്നാണു് ചക്രവർത്തി കരുതിയതു്. സൊക്രാട്ടസിനും ആഴമായ ദൈവശാസ്ത്രപരിശീലനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഉപരിപ്പുവ പിന്താഗതിക്കാർക്കു സ്വീകാര്യമായ ഉപദേശമാണു് നാമിവിടെ കാണുക.

അധ്യായം 8

നിഖ്യാസുനഹദോസും വിശ്വാസപ്രമാണവും ¹³

ഇപ്രകാരം വളരെ ആദരണീയവും വിവേകപൂർണ്ണവുമായ ഉപദേശങ്ങളാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ആര്യസീന്റെയും അലക്സാൻഡറുടെയും വാശിയും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ശമിക്കാത്ത വിധത്തിൽ വളരെ മുമ്പോട്ടു പോയിരുന്നു. ആളുകളുടെയിടയിലും വളരെ തർക്കങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനുപുറമെ അശാന്തിക്കു കാരണമായ മറ്റൊരു ഘടകം കൂടെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പെസഹാ ആചരണം സംബന്ധിച്ച ഒരു തർക്കമാണിത്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പെസഹാ ആചരണം യഹൂദരുടേതിനോടു സർവ്വമാ സമാനമാക്കണം എന്ന് ഒരു കൂട്ടർ വാദിച്ചു; ക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകം മുഴുവൻ പൊതുവായ ഒരു രീതിയിൽ പെസഹാ ആചരിക്കണമെന്ന് വേറൊരു കൂട്ടരും.¹² ഇത് വിശ്വാസികളിൽ കലഹവും ഭിന്നതയും ഉളവാക്കുന്ന രൂക്ഷതയിലേയ്ക്കു വളന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പരസ്പര സൗഹൃദത്തിന്റെ ശക്തി കുറയ്ക്കാൻ കാരണമാകാതിരുന്നില്ല. ഈ കാര്യങ്ങൾ രണ്ടും പരിഗണിച്ച് ഒരു സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ ചക്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി ബിത്തീനിയായിലെ നിഖ്യായിൽ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും സമ്മേളിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കത്തുകൾ അയച്ചു. അതനുസരിച്ച് മെത്രാന്മാർ സമ്മേളിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എവുസേബിയൂസ് പാഫ്ലീലി കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ ജീവചരിത്രം മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ പദാന്തപദം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

12. സൊസോമെൻ, സഭാചരിത്രം, 1.17 മായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുക.
 13. യഹൂദർ പെസഹാ ആചരിക്കുന്ന നീസാൻമാസം 14-ാം തീയതി തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പെസഹാ ആചരിക്കണമോ, അതോ ഒരു നിശ്ചിതദിവസം തന്നെ ആയിരിക്കണമോ എന്നതു സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു തർക്കം: കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്, ജി.പേടിയത്തു്, ആദിമുദ്രയുടെ രൂപംഭരണം, പേ. 32-3; 162;—, സഭാചരിത്രം ജെർമ്മാൻ 1, പേ. 50.

‘അതനുസരിച്ച് യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലുമുള്ള സഭകളിലെ പ്രമുഖരായ ശുശ്രൂഷകരെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂടി. സിറിയ, സിലീഷ്യ, ഫിനീഷ്യ, അറേബ്യ, പലസ്തീനാ ഈജിപ്റ്റ്, തേബസ്, ലിബിയ, മെസോപ്പൊട്ടേമിയാ, പേർഷ്യ, ഷിതിയാ, പോന്തുസ്, ഗലാത്തിയാ, പംഫീലിയ, കപ്പദോഷ്യ, ഹ്രീജിയ, ത്രേസ്, മാസിജഡാനിയ, അക്കായിയാ, എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ആവർ വന്നു. റ്റേയിനിലെ മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖനായ വ്യക്തിയും¹⁴ വന്നു ചേർന്നിരുന്നു. ഇമ്പീരിയൻ നഗരത്തിലെ വൈദികാധ്യക്ഷൻ¹⁵ പ്രായാധിക്യം കാരണം അസന്നിഹിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്താൽ നിയുക്തരായ വൈദികർ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിനെ ഇത്ര മഹത്തായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു കിരീടം കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിമാത്രമേ അണിയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ശത്രുക്കളുടെമേൽ താൻ വരിച്ച വിജയത്തിനു കൃതജ്ഞതയായിട്ടാണിതു്. നടപടിപുസ്തകത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ആ അപ്പസ്തോലിക സമ്മേളനത്തെ (2:5-11) അനുസ്മരിക്കുന്നതായിരുന്നു ഈ സമ്മേളനം. ‘ആകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ജനതകളിൽ നിന്നും ഉള്ള ഭക്തരായ മനുഷ്യർ’ അവിടെ സമ്മേളിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ‘പാർത്യരും, മേദ്യരും, ഏലാമ്യരും, മെസോപ്പൊട്ടേമിയാ, യൂദയാ, കപ്പദോഷ്യ, പോന്തുസ്, ഏഷ്യ, ഹ്രീജിയ, പംഫീലിയ, ഈജിപ്റ്റ്, സൈറീനോടടുത്തുള്ള ലിബിയായുടെ ഭാഗം എന്നിവിടങ്ങളിലെ നിവാസികളും റോമിൽ നിന്നുള്ള പരദേശികളും, യൂദരും യൂദമതം സ്വീകരിച്ചവരും ക്രൈത്യരും അറബികളും. ആ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായിരുന്നില്ല എന്നതിനാൽ അതു് ഇതിനേക്കാൾ താണനിലയിലുള്ളതായിരുന്നു; ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത മെത്രാന്മാരുടെ സംഖ്യ മുന്തൂറിൽ കവിയും¹⁶. അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ച വൈദികരുടെയും ഡീക്കനാരുടെയും അക്കൗണ്ടീതരുടെയും എണ്ണം ഏതാണ്ടു് സംഖ്യാതീതമായിരുന്നു. ഈ ദൈവശുശ്രൂഷകരിൽ ചിലർ വിജ്ഞാനത്തിലും ചിലർ ജീവിതവിശുദ്ധിയിലും ചിലർ മതപീഡനകാലത്തു പ്രകടിപ്പിച്ച വിശ്വാസധീരതയിലും സുവിഖ്യാതരായിരുന്നു. ചിലരിൽ ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെല്ലാം സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ചിലർ പ്രായാധിക്യം കൊണ്ടു് ആദരണീയരായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലർ യൗവനസഹജ

14. കൊർദോബായിലെ ഹോസിയസ്
 15. റോമിലെ
 16. ‘മുന്തൂറി’ ഒരലങ്കാരിക സംഖ്യയാണു് എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടു്.

മായ ഈജിപ്തുകാരന്മാർക്ക് ശ്രദ്ധേയരായിരുന്നു. ചിലരാകട്ടെ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ രംഗത്തു നവാഗതരും. സമ്മേളിച്ച എല്ലാവർക്കും സുഭിക്ഷമായ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ചക്രവർത്തി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

തദ്വസരം സമ്മേളിച്ചവരെപ്പറ്റി എവുസേബിയസിന്റെ വിവരണം ഇതായിരുന്നു. ലിപീനിയൂസിന്റെ മേൽ താൻ വിജയം നേടിയതു സംബന്ധിച്ച ആഘോഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ചക്രവർത്തിയും നിഖ്യായിൽ വന്നെത്തി.

മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അസാധാരണ വൈശിഷ്ട്യമുള്ള രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ ഉത്തരതേബായിസിലെ പാഫ് നൂസിയസ്; മററൊരാൾ സൈപ്രസ്സിലെ സ്പീരീദോൻ. ഈ രണ്ടുപേരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു പിന്നീട് വ്യക്തമാകും. തക്കശാസ്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായ അനേകം അൽമായരും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പക്ഷത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കാൻ ആവേശം പൂണ്ടു വന്നവരായിരുന്നു അവരിൽ ഓരോരുത്തരും. നീക്കോമേദിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയസ് ആരിയൂസിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എന്നു മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. തിയോഗ്രീസസ്, മാരിസ്, എന്നിവരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. തിയോഗ്രീസസ് നിഖ്യായിലെയും, മാരിസ് ബിത്തീനിയായിലുള്ള കൽക്കദോനിയായിലെയും മെത്രാന്മാരായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയിലെ ഡീക്കനായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസ് ഇവരെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ അലക്സാൻഡർ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തോടു വലിയ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പലരുടെയും അസൂയയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നിരുന്ന വിവരം പിന്നീട് വ്യക്തമാകും.

മെത്രാന്മാരുടെ പൊതുസമ്മേളനം ചേരുന്നതിനുമുമ്പ് രണ്ടു പക്ഷത്തുമുള്ള പ്രമുഖ വാഗ്മികൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അവരവരുടെ വാദമുഖങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈജിപ്തുകാരന്മാരുടെ നടുത്തി. പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ട് ജനങ്ങൾ വളരെ രസിച്ചു. തടിച്ചുകൂടിയ ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വാസസാക്ഷിയായ ഒരത്മായനും ഉണ്ടായിരുന്നു; വലിയ പരിഷ്കാരമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും നല്ല സാമാന്യബോധമുള്ള ഒരു നല്ലമനുഷ്യൻ. ഈ തർക്കവിശാരദന്മാരെ അദ്ദേഹം കറപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്തുവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതു തർക്കശാസ്ത്രമോ പ്രഭാഷണകലയോ സൂക്ഷ്മമായ വിശദാംശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പൊങ്ങച്ചമോ അല്ലെന്നും

ലളിതമനോഭാവമാണെന്നും അതാകട്ടെ വിശ്വാസത്തിലും സൽപ്രവൃത്തികളിലുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞ സഹോദരനെ ശ്രോതാക്കളെല്ലാം അഭിനന്ദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ വളരെ യുക്തിയുള്ളതാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി. അതിനുശേഷം പ്രസംഗിച്ച താർക്കികരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ഭാഷയിലും ആവേശത്തിലും മിതത്വം പാലിച്ചു. താർക്കികചർച്ചകൾവഴി ഉടലെടുത്ത ചർച്ചകൾക്ക് താല്കാലിക വീരരാമമിട്ടത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം മെത്രാന്മാരെല്ലാം ഒരു സ്ഥലത്തു സമ്മേളിച്ചു. താമസിയാതെ ചക്രവർത്തിയും എത്തിച്ചേർന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ മധ്യത്തിൽ വന്നുനിന്നു. മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും ചേർന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുശേഷം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഇരുന്നത്. വൈദികാധികാരികളോടു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ആദരാതിരേകം ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. സന്ദർഭത്തിനനുഗുണമായ ഒരു മൗനാചരണത്തിനുശേഷം ചക്രവർത്തി ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. അനന്ദജനത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യമാണ് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്. വ്യക്തിപരമായ വാശികൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തലേദിവസം പലയാളുകളും എതിർപക്ഷത്തുള്ളവരെക്കുറിച്ച് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ പരാതികളും ആരോപണങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ മുന്തിലുള്ള പ്രധാനപ്രശ്നത്തിലേയ്ക്ക് എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചതിനുശേഷം ആ പരാതികളും ആരോപണങ്ങളുമെല്ലാം അദ്ദേഹം അഗ്നിക്കിരയാക്കി. 'ക്ഷമിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ക്ഷമിക്കണം എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഐക്യം പാലിക്കാൻ ശക്തിയായി ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ തർക്കവിഷയത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പരിചിന്തനം നടത്തണമെന്ന അവരുടെ ആവശ്യം അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിചിന്തനത്തിന്റെ നിർവ്വഹണത്തെക്കുറിച്ച് എവുസേബിയസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ (13) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

'ഓരോ ശുശ്രൂഷും വിവിധ വിഷയങ്ങൾ അവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു. ആരും മൗനമേന്മ അന്തരീക്ഷം വിവാദപ്രകൃത്വം വ്യക്തമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി ക്ഷമാപൂർവ്വകമായ അവധാനത്തോടുകൂടി എല്ലാം കേട്ടു. എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളെയും നിഷ്പ

ക്ഷമായും സശ്രദ്ധമായും അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തി. രണ്ടു പക്ഷത്തുമുള്ളവരുടെ വാദമുഖങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭാഗികമായി അനുകൂലിച്ചു. വളരെ വാശിയോടെ പരസ്പരം എതിർത്തിരുന്നവരുടെ എതിർപ്പിന്റെ മൂർച്ഛ തന്റെ ശാന്തതകൊണ്ടും സദ്ഗുണംകൊണ്ടും സാവകാശമായി അദ്ദേഹം ശമിപ്പിക്കുകയും അവരെ യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം അവരോടു പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് ആ ഭാഷ അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. ആ പ്രസംഗം രസകരവും പ്രേരണാദായകവുമായിരുന്നു. ചിലരിൽ അതു ബോദ്ധ്യം ഉളവാക്കി ചിലരെ അതു അദ്വൈതമെന്നൊക്കെ വശീകരിച്ചു. നന്നായി സംസാരിച്ചവരെ അദ്ദേഹം അനുമോദിച്ചു. ഒടുവിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം എല്ലാവരെയും അഭിപ്രായയെകൃത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം പ്രേരിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഐക്യമുണ്ടായെന്നു മാത്രമല്ല, രക്ഷയുടെ തിരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കേണ്ട കാലത്തെക്കുറിച്ചും ഏതാണ്ട് ഒരഭിപ്രായയെകൃമുണ്ടായി. എല്ലാവർക്കും അംഗീകരിക്കാവുന്ന തത്വങ്ങളെല്ലാം എഴുതി അതിനടിയിൽ എല്ലാവരും കയ്യൊപ്പു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു¹⁷.

പ്രസ്തുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് എവുസേബിയസ് സ്പഷ്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്. ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത വ്യക്തമാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതു്. നിഖ്യായിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ തെറ്റാണെന്ന് ആരെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ നമുക്ക് അതു് നിഷ്പ്രയാസം തള്ളിക്കളയാൻ സാധിക്കണം.

നിഖ്യാസുനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം അജ്ഞന്മാരും ഭാഷന്മാരമാണെന്ന് മാസിലോണിയനായ സബീനുസ് എന്നയാൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു¹⁷. ഈ സബീനുസ് ത്രേസിലെ ഹെരാക്ലിയായിൽ മെത്രാനായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ വിവിധ സമ്മേളനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഡിക്രികളുടെ ഒരു സമാഹാരം ഈ സബീനുസ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിഖ്യായിലെ കൗൺസിലിൽ പങ്കെടുത്തവരെക്കുറിച്ച് സവിശേഷമായ അവജ്ഞയോടും പരിഹാസത്തോടും കൂടെയാണ് ഇയാൾ സംസാരിക്കുന്നത്. വളരെ കൃത്യമായ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ഇതുപോ

---

17. മാസിലോണിയസിന്റെ അനുയായി. മാസിലോണിയാക്കാർൻ എന്നല്ല അർത്ഥം.

ലോക വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തിയ എവുസേബിയസി നെയും അതുവഴി അജ്ഞനാക്കുകയാണെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പരിത്രത്തിലെ പല വസ്തുതകളും അയാൾ മനഃപൂർവ്വം വിട്ടുകളഞ്ഞു. പലതും വളച്ചൊടിച്ച്, വേറെ പലതും അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളവിധം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും, എവുസേബിയസ് പാംഫിലി വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു സാക്ഷിയാണെന്നും അയാൾ പറയുന്നുമുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ തത്ത്വങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ കഴിവിറ്ററയാളാണ് ചക്രവർത്തിയെന്നും അയാൾ സ്തുതിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതേ സമയം നിഖ്യോയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച വിശ്വാസം പാമരന്മാരുടെതാണെന്നും ഈ കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അറിവില്ലായിരുന്നെന്നും അയാൾ ജൽപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, വിജ്ഞാനിയും സത്യവാദനും ആയ ഒരാൾ എന്ന് അയാൾ തന്നെ പറഞ്ഞ ഒരാളിന്റെ വാക്കുകളെ സ്വേച്ഛയാ അയാൾ തന്നെ കുറു വിധിക്കുന്നു. നിഖ്യോയിലെ കൗൺസിലിൽ പങ്കെടുത്ത പിതാക്കന്മാരിൽ ചിലർ വളരെ വിജ്ഞാനമുള്ളവരും ചിലർ ജീവിതവിശുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നുവെന്നും എവുസേബിയസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ചക്രവർത്തിതന്നെ കൗൺസിലിൽ സന്നിഹിതനാവുകയും എല്ലാവരെയും ഐക്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവിടെ ആശയൈക്യവും അഭിപ്രായൈക്യവും ഉണ്ടാക്കി. ഇനിയും സന്ദർഭമുണ്ടാകുന്നതനുസരിച്ചു സബീനുസിയെ ക്ഷണിച്ചു കൂട്ടരുതായി പറയുന്നതാണ്.

ഉച്ചസ്വരത്തിലുള്ള അനുഭവമേദനത്തോടുകൂടി നിഖ്യോസുനഹദോസ് അംഗീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം താഴെ ചേർക്കുന്നു: “സർവശക്തിയുള്ള പിതാവും ദ്രശ്യാദ്രശ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും ഏകജാതനും അതായത് പിതാവിന്റെ സത്തയിൽ നിന്നുള്ളവനും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സത്തയിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും ആയ ഏക കർത്താവീശോമിശിഹായിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി താഴേയ്ക്കിറങ്ങി, ശരീരമെടുത്തു മനുഷ്യനായി. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുകയും, വീണ്ടും മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും, സ്വർഗത്തിലേക്ക് കരേറുകയും ചെയ്തു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വീധിക്കാൻ അവൻ വീണ്ടും വരും. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ‘അവൻ ഇല്ലായി

രുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നോ, 'ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു' എന്നോ, ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അവൻ നീർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നോ, അവൻ മറ്റൊരു സാരാംശത്തിൽ അഥവാ, സത്തയിൽനിന്നാണ്" എന്നോ, 'അവൻ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്' എന്നോ 'മാറ്റത്തിനും വ്യതിയാനത്തിനും വിധേയനാണ്' എന്നോ ദൈവപുത്രനെപ്പറ്റി പറയുന്ന എല്ലാ വരെയും കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്'.

അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മൂന്നുപ്രതിനിധികളുടെ മെത്രാന്മാരും ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിച്ചുപോയില്ല. ഈ അംഗീകാരം ഏകകണ്ഠമായിരുന്നുവെന്ന് എവുസേബിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'ഹോമോഉസിയോസ', അതേ സത്ത അഥവാ സമസത്ത എന്ന പ്രയോഗത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് അഞ്ചു മെത്രാന്മാർ ഇതംഗീകരിച്ചില്ല. നിക്കോമേദിയായിലെ എവുസേബിയസ്, നിയൂയോർക്കിലെ തെയോഡോസിയസ്, കൽക്കട്ടോനിയായിലെ മാരിസ്, മർമറിക്കായിലെ തെയോനാസ്, തോളെയായിസിലെ സെക്കൻഡസ് എന്നിവരായിരുന്നു അവർ. അവർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: മറ്റൊന്നിൽ നിന്നുള്ള സമസത്ത വിഭജനം വഴിയോ, ഉല്പാദനം വഴിയോ, ബീജാങ്കുരണം വഴിയോ ഉണ്ടാകുന്നു. വേദത്തിൽ നിന്ന് മുട്ട ഉണ്ടാകുന്നതാണ് ബീജാങ്കുരണം അഥവാ മുട്ടത്തുല്പാദനം; മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് കട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ് ഉല്പാദനം; ഒരു പിണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടോ മൂന്നോ സ്വർണ്ണപ്പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ് വിഭജനം. പുത്രൻ പിതാവിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നത് ഈ വിധമൊന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇപ്രകാരം മറ്റൊരു സത്ത എന്ന പദത്തെ അവർ പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ആരിയൂസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയത് അവർ അംഗീകരിച്ചില്ല. അതിനാൽ കൗൺസിൽ ആരിയൂസിനെയും അന്ത്യമായിക്കളയും ശപിച്ചു. ആരിയൂസ് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് നിരോധനവും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ചക്രവർത്തി ആരിയൂസിനെ നാടുകടത്തുന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. എവുസേബിയസ്, തെയോഡോസിയസ് എന്നിവരെയും അവരുടെ അനുയായികളെയും ചക്രവർത്തി നാടുകടത്തി. എന്നാൽ എവുസേബിയസും തെയോഡോസിയസും തങ്ങളുടെ മാനസാന്തരമുണ്ടായെന്നും പിതാവുമായി പുത്രൻ സമസത്തയാണ് എന്ന പ്രയോഗം സ്വീകാര്യമാണെന്നും അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് എഴുതിക്കൊടുത്ത കാര്യം തുടർന്നു നാം വിവരിക്കുന്നതാണ്.

കൗൺസിലിന്റെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പലസംതീനായിലെ കൈസറിയായിലെ മെത്രാനും പാംഫില്യസ് എന്ന് അപരനാ മറ്റുള്ളയാളുമായ എവുസേബിയസ് കൗൺസിലിൽ നിന്നു അല്പ സമയത്തേക്കു വീട്ടുമാറി നിന്നു. അദ്ദേഹം പിന്നീടു പര്യാപ്തമായ പരിചിന്തനത്തിനു ശേഷം കൗൺസിലിന്റെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. കൗൺസിൽ അംഗീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം ഒരേ സ്വത്ത് (ഹോമോ ഉസിയോസ്) എന്ന വാക്കിനു് ഒരർത്ഥവിശദീകരണത്തോടു കൂടി തന്റെ കീഴിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ അറിവിലേയ്ക്കായി അദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇടക്കാലത്തു താൻ പ്രകീടിപ്പിച്ച വൈമന സ്യത്തിന്റെ പേരിൽ പിന്നീടാരും ദൂരാരോപണം പുറപ്പെടുവിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നിതു്. എവുസേബിയസിന്റെ വാക്കുകൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

'പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, സഭാവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു് നിഖ്യായിൽ കൂടിയ സിനഡിൽ വെച്ചു ചർച്ച ചെയ്ത സംഗതികൾ ഒരുപക്ഷേ മറ്റൊളുകളിൽ നിന്നു് ഇതിനോടകം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു കാണം; ഇവിടെ നടക്കുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ വിവരത്തിനു മുമ്പേ ഉന്മാപോഹങ്ങൾ പരക്കാനാണിട. സംഗതികളുടെ നിജസ്ഥിതി പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കോട്ടിമാട്ടി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ, ആദ്യമായി നാം തന്നെ അവിടെ സമർപ്പിച്ച വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും അതിനു ശേഷം പിതാക്കന്മാർ അതിനോടു് ചില വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ വിശ്വാസപ്രമാണവും എഴുതിച്ചേർക്കാൻ നാം നിർബന്ധിതനായിരിക്കുയാണു്. ഏറ്റവും കേുതനായ ചക്രവർത്തിയുടെ മുൻപാകെ നാം വായിക്കുകയും, നല്ലതും സ്വീകരിക്കത്തക്കതുമെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ പ്രബന്ധം ഇപ്രകാരമാണു്':

നമുക്കു മുമ്പേ പോയ മെത്രാന്മാരിൽനിന്നു് നാം സ്വീകരിച്ചതുപോലെയും വിശുദ്ധ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ആദ്യമതപഠനത്തിൽ നിന്നും വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും നാം പഠിച്ചതുപോലെയും നാം വിശ്വസിച്ചതുപോലെയും, വൈദിക ജീവിതത്തിലും മെത്രാനെന്ന നിലയിലും പഠിപ്പിച്ചതുപോലെയും ഇപ്പോഴും നാം വിശ്വസിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം നാമിവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണു്':

'സർവശക്തിയുള്ള പിതാവും ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളുടെ നിഷ്കാരാവ്യമായ ഏക ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവ

വചനവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും ജീവനിൽ നിന്നുള്ള ജീവനും ഏകജാതനായ പുത്രനും എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും ആദ്യജാതനും യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപ് പിതാവിൽനിന്നും ജനിച്ചവനും തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനുമായ ഏക കർത്താവീശോമിശിഹായിലും (ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു). അവിടുന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ജഡം ധരിച്ച് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചു. അവിടുന്ന് കഷ്ടത സഹിച്ചു മരിച്ചു. മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് തന്റെ പിതാവിനേക്കാൾ കരേറി. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവിടുന്ന് മഹത്വത്തോടെ വിണ്ടുവരും. ഏക പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു''. പിതാവും യഥാർത്ഥത്തിൽ പിതാവോണെന്നും പുത്രൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പുത്രനാണെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവും യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നും അവർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രസംഗിപ്പാൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ അയച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളെയും പഠിപ്പിച്ച് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ (മത്താ.28:19). അവനെ സംബന്ധിച്ച് നാം ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് ആത്മധൈര്യത്തോടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; ഇപ്രകാരം നാം ചിന്തിക്കുന്നു; മുമ്പ് ഇപ്രകാരം തന്നെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മരണംവരെ ഈ വിശ്വാസം നാം പാലിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടൊപ്പം എല്ലാ കൊടിയ പാപങ്ങളെയും നാം പരിത്യജിക്കുന്നു. ഓർമ്മവച്ച നാം മുതൽ ഇങ്ങനെ തന്നെ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ആത്മാവിലും മനസ്സിലും നാം ചിന്തിച്ചിരുന്നു; ഇപ്പോഴും ഇപ്രകാരംതന്നെ ചിന്തിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ സാക്ഷിയായി നാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻപും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു നമ്മുടെ വിശ്വാസവും പ്രബോധനവും എന്ന് തെളിവുകൾകൊണ്ട് നീങ്ങളെ കാണിക്കാനും ബോധ്യപ്പെടുത്താനും നമുക്കു സാധിക്കും.

നാം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായി ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു; പിന്നെയോ ഏറ്റവും സത്യവിശ്വാസപരമായ പ്രസ്താവനകളാണ് ഇതിലുള്ളതെന്ന് നമ്മുടെ ഏറ്റവും ഭക്തനായ ചക്രവർത്തി എല്ലാവരെക്കാളും മുമ്പേ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. താനും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ഏറ്റുപറയുകയുണ്ടായി ചെയ്തു. ഇതോടും ഇതിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളോടും ഒരേ സത്ത് (ഹോമോഉസിയോസ്)

എന്ന ഏകപദം മാത്രം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഇതംഗീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നിഹിതരായവരെ ഉപദേശിച്ചു. 'ജഡങ്ങളുടെ ബന്ധം' എന്നയർത്ഥത്തിലല്ല പുത്രൻ പിതാവുമായി ഏകസത്തയായിരിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. വിഭജനം വഴിയോ മറ്റേതെങ്കിലും വേർതിരിക്കൽ വഴിയോ പുത്രൻ പിതാവിൽ നിന്ന് ജനിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല; കാരണം പദാർത്ഥരഹിതവും ബാഹ്യവുമായ അശരീരവുമായ സ്വഭാവത്തിന് ശാരീരിക വേദനകൾക്ക് വിധേയമാകാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ? അത്തരം സംഗതികളെ ദൈവികവും അവാച്യവുമായ രീതിയിലാണ് നാം പരിഗണിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും ബുദ്ധിമാനും ഭക്തിനിറഞ്ഞവനുമായ നമ്മുടെ ചക്രവർത്തിയുടെ പരാമർശനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആയിരുന്നു. 'സത്തയിൽ ഒന്ന്' എന്ന പ്രയോഗം ചേർത്തത് അവർ താഴെപ്പറയുന്ന ഫോർമുല ഉണ്ടാക്കി.

"സർവശക്തിയുള്ള പിതാവും ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും ഏകജാതനും അതായത് പിതാവിന്റെ സത്തയിൽനിന്നുള്ളവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സത്തയിൽ പിതാവിനോടു് സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകലവും നിമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും ആയ ഏക കർത്താവീശോമിശിഹായിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി താഴേയ്ക്കിറങ്ങി, ശരീരമെടുത്ത് മനുഷ്യനായി. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ട് മരിക്കുകയും, വീണ്ടും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറുകയും ചെയ്തു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവൻ വീണ്ടും വരും. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. 'അവൻ ഇല്ലായിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നോ, 'ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു' എന്നോ, 'ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്ന് അവൻ നിമ്മിക്കപ്പെട്ടു' എന്നോ, 'അവൻ മറ്റൊരു സാരാംശത്തിൽ അഥവാ, സത്തയിൽനിന്നാണ്' എന്നോ, 'അവൻ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്' എന്നോ 'മാറ്റത്തിനും വ്യതിയാനത്തിനും വിധേയനാണ്' എന്നോ ദൈവപുത്രനെപ്പറ്റി പറയുന്ന എല്ലാവരെയും കാതോലികവും ഔദ്യോഗികവുമായ സഭ പുറന്തള്ളുന്നു.'

'പിതാവിന്റെ സത്തയിൽ നിന്ന്' 'പിതാവിനോടു കൂടെ ഏകസത്ത' എന്നീ ഫോർമുലകൾ ഏതർത്ഥത്തിലാണ് വർ ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് ചട്ട് ചെയ്യാതെയല്ല ഞങ്ങൾ സ്വീക

രിച്ചിരിക്കുന്നത്. തദനുസരണം പങ്ങങ്ങളെപ്രതി ചോദ്യോത്തരങ്ങളും നടന്നു. 'സത്തയിൽ നിന്നും' എന്നത്, 'യഥാർത്ഥത്തിൽ പിതാവിൽ നിന്നാണ് പുത്രന്റെ അസ്തിത്വം എന്നും അങ്ങനെയാണെങ്കിലും പിതാവിന്റെ ഭാഗമല്ലെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.' ഈ അർത്ഥത്തിൽ പുത്രൻ പിതാവിൽ നിന്നാണെന്നും എങ്കിലും പിതാവിന്റെ സത്തയുടെ ഭാഗമല്ലെന്നും മറ്റുള്ള മതതത്ത്വത്തിന്റെ സാരസത്ത അംഗീകരിക്കുന്നത് യുക്തമാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. സമാധാനം കാക്ഷിക്കുന്നതിനാലും സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയോട്ീരിക്കാൻ താൽപര്യമുള്ളതിനാലും 'സത്തയിൽ നിന്നും' എന്ന പദപ്രയോഗം തള്ളിക്കളയാതെ, നാമും ഇതെല്ലാം അംഗീകരിച്ചു.

അതുപോലെ, 'ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും' എന്നതും നാം അംഗീകരിച്ചു. 'സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട' എന്നത് പുത്രനിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടികൾക്കുള്ള പൊതുവായ പ്രയോഗമാണ്. പുത്രൻ അവയോടു് സാദൃശ്യം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് അവർ പറയുന്നു, അവനിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെപ്പോലെ അവൻ ഒരു വസ്തുവല്ല; മറിച്ച് എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും ഉപരിസ്ഥമായ സത്തയാണ് അവനുള്ളതു്. 'അവൻ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചു' എന്ന് ദിവ്യപ്രബോധനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജനനരീതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ സ്വഭാവത്തിനും വിശകലനാതീതവും അവാച്യവുമാണ്.

'പുത്രൻ പിതാവിനോടു് സത്തയിൽ ഒന്നാണ്' എന്ന് പറയുന്നതിനു് അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു് വിശകലനത്തിൽ നമുക്കു് മനസ്സിലായി. പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പോലെയല്ല; നശ്വരവസ്തുക്കളെപ്പോലെയുമല്ല; കാരണം അവൻ അങ്ങനെ സത്ത വിഭജിച്ചോ, വേർപെട്ടോ, മറ്റൊന്നെങ്കിലും ബന്ധംകൊണ്ടോ വ്യതിയാനം കൊണ്ടോ പിതാവിന്റെ സത്തയും ശക്തിയും മാറിയോ ഉണ്ടായതല്ല. (ഉത്ഭവമില്ലാത്ത പിതൃസ്വഭാവം ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം അന്യമാണ്). മറിച്ച്, 'സത്തയിൽ പിതാവുമായി ഒന്നു്' എന്നതു് സൃഷ്ടവസ്തുക്കളുമായി ദൈവപുത്രൻ 'സാദൃശ്യം' ഇല്ലെന്നു് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തന്നെ ജനിച്ചു പിതാവിനോടാണ് അവൻ എല്ലാവിധേനയും സദൃശ്യനായിരിക്കുന്നതു്. അവൻ പിതാവിനോടല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു സത്തയുമായും 'ഹ്യൂക്ലോസ്സസിസുമായും' സാമ്യമില്ല. ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട ഈ പദവും അംഗീകരിക്കുന്നതു് യുക്തമാണെന്നു തോന്നി; കാരണം, പ്രാചീനരുടെ ഇടയിൽ പണ്ഡിതരും പ്രശസ്തരായ ചില മെത്രാന്മാരും എഴുത്തുകാരും 'സത്തയിൽ ഒന്നു്' എന്ന് പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പററി അവരുടെ ദൈവ

ശാസ്ത്രപ്രബോധനത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നമുക്ക് അറിവുള്ളതുമാണ്.

ഏറ്റവും ഭക്തനായ ചക്രവർത്തിയുടെ മുൻപാകെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ വിശ്വാസം ചർച്ചചെയ്യാതെയല്ല. വിശകലനത്തിനു ശേഷം മാത്രം ഞങ്ങളെല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു. പിന്നെയും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളാലാണ് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്. അതേപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി. വിശ്വാസപ്രമാണത്തോടു കൂടി പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ശാപങ്ങളെപ്പറ്റി: "അത് ഞങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചില്ല; കാരണം, വി. ഗ്രന്ഥത്തിലില്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അതു വിലക്കി; സഭയിലെ എല്ലാ കലക്കവും പ്രശ്നങ്ങളും അതിൽനിന്നാണല്ലോ ഉളവായത്". ദിവ്യപ്രചോദിത ഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും 'ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും' 'ഒരിക്കൽ അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു'. എന്നിത്യാദി പദങ്ങളൊന്നും ഉപയോഗിക്കാത്തതിനാൽ, അവ ഉപയോഗിക്കുവാനോ പഠിപ്പിക്കുവാനോ ഒരു ന്യായീകരണവും കണ്ടില്ല. അത് ഒരു നല്ല തീരുമാനമായി കണ്ടതിനാൽ ഞങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക ഇതുവരെ നമ്മുടെ പതിവായിരുന്നില്ല.

'തന്റെ ജനനത്തിന്മുൻപ് അവനില്ലായിരുന്നു' എന്ന പ്രസ്താവനയെ ശപിച്ചത് തെറ്റായി തോന്നിയില്ല; കാരണം, ശാരീരികമായ തന്റെ ജനനത്തിന് മുൻപ് ദൈവപുത്രനുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് എല്ലാവരും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സംഗതിയത്രേ.

'യുഗങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള തന്റെ ദൈവികജനനമനുസരിച്ച് അവനുണ്ടായിരുന്നു' എന്നും ഏറ്റവും ഭക്തനായ നമ്മുടെ ചക്രവർത്തിതന്നെ തദവസരം ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. ശക്തിയിൽ അവൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുൻപ് ജനനം കൂടാതെ അവൻ പിതാവിലായിരുന്നു; പിതാവ് സഭാ പിതാവാണ്; സഭാ രാജാവാണ്; സഭാ രക്ഷകനാണ്; അതുപോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാ വിധത്തിലും ഒരുപോലെയാണ്.

പ്രിയരേ, ഞങ്ങളുടെ ചർച്ചയുടെയും തീരുമാനത്തിന്റെയും ഫലങ്ങൾ ഇവയാണ്. നമ്മുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ പ്രസ്താവനകൾ എത്ര ന്യായമായി അവസാനനിമിഷംവരേനാം എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും വാക്കുകളുടെ കൃത്യമായ അർത്ഥം വിശകലനം ചെയ്തിട്ട്, നമുക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തവ ചർച്ചകളൊന്നും കൂടാതെ എത്രവേഗം നാം അംഗീകരിച്ചെന്നും നാം പ്രസംഗിച്ചതും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുമായ നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണവുമായി എത്രമാത്രം ഒത്തുപോകുന്നെന്നും നിങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ നാം ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുകയാണ്.

ഇതാണ് എവുസേബിയസ് പാംഫീലി പലസ്തീനയിലെ കൈസറിയായിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ കത്തു്. ഇതേസമയം കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന പിതാക്കന്മാർ ഏകകണ്ഠമായി അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ സഭയേയും ഈജിപ്ത്, ലിബിയ, പെൻറാപ്പൊലീസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ വിശ്വാസികളെയും സംബോധന ചെയ്തു് താഴെ കാണുംപ്രകാരം ഒരു ലേഖനം അയച്ചു.

അധ്യായം 9

നിഖ്യായിൽ സംബന്ധിച്ച പിതാക്കന്മാർ അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയ്ക്കു് അയച്ച സിനഡൽ ലേഖനം

ദൈവകൃപയാൽ വിശുദ്ധവും മഹനീയവുമായ അലക്സാൺഡ്രിയൻ സഭയ്ക്കു്: ഈജിപ്ത്, പെൻറാപ്പൊളീസ്, ലിബിയാ എന്നിവിടങ്ങളിലും ആകാശത്തിൻകീഴിൽ ഉള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുംപെട്ട ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരും സത്യവിശ്വാസികളുമായ വൈദികർക്കും ജനങ്ങൾക്കും:

നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ ഈ പരിശുദ്ധവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ സിനഡ് കർത്താവിൽ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ അതിശ്രേഷ്ഠനായ കോൺസ്റ്റൻടൈൻ ചക്രവർത്തി വിവിധ പ്രോവിൻസുകളിൽനിന്നും നഗരങ്ങളിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു് പരിശുദ്ധവും മഹനീയവുമായ ഈ സിനഡ് നിഖ്യായിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. സഭയുടെ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച സംഗതികൾ ഞങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തു. ചില സംഗതികൾ നിങ്ങളെ എഴുതി അറിയിക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. ചർച്ചചെയ്തു വിശകലന വിധേയമാക്കിയവയും, തീരുമാനിച്ചിറപ്പിച്ചവയും ഏവയാണെന്നു് അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു് ഇതുവഴി സൗകര്യം ലഭിക്കും.

ആദ്യമായി ആരിയസിനേറിയം അയാളുടെകൂടെ നില്ക്കുന്നവരുടേയും അഭക്തി, വഴിപിഴയ്ക്കൽ എന്നിവ സംബന്ധിച്ചു്

അതിശ്രേഷ്ഠനായ കോൺസ്റ്റൻടൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അന്വേഷണം നടന്നു; ആര്യസീനെയും അയാളുടെ ഭക്തിരഹിതമായ അഭിപ്രായത്തെയും, ദൈവഭൂഷണം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളെയും ചിന്തകളെയും ശപിച്ചുതള്ളണമെന്ന് ഐക്യ കണ്വേന തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു: 'ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നാണ് ദൈവപുത്രൻ; അവൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അവനില്ലായിരുന്നു; ദൈവപുത്രൻ സ്വാതന്ത്ര്യോച്ഛയാൽ സുകൃതത്തിനും തിന്മയ്ക്കും കഴിവുള്ളവനാണ്; അവൻ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്' എന്നിങ്ങനെ ദൈവപുത്രനെപ്പറ്റി അവൻ ദൈവഭൂഷണം നടത്തി. അവന്റെ ഭക്തിരഹിതമായ പ്രബോധനവും, ഭ്രാന്തും, ദൈവഭൂഷണം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളും കേട്ട് അസഹ്യമായപ്പോൾ വിശുദ്ധ സിനഡ് ഇവയെല്ലാം ശപിച്ചു. അവനെതിരെയുള്ള ആരോപണങ്ങളും അതിന്റെ മറുപടിയും നിങ്ങൾ ഇതിനോടകം കേട്ടുകാണുമല്ലോ; വിശദവിവരങ്ങൾ പിന്നാലെ നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാൻ സാധിക്കും. അവനു തന്റെ പാപത്തിനു തക്ക ശിക്ഷ കിട്ടി. ഞങ്ങൾ അവനെ കൂടുതൽ പീഡിപ്പിക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ കൂടുതലൊന്നും പറയുന്നില്ല. മർമ്മിക്കായിലെ തെയോനാസ്, തൊളോമായിസിലെ സെക്കന്റസ് എന്നിവരെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവിധം അവന്റെ അഭക്തി ശക്തമായി; അവരും അവനെപ്പോലെയുള്ള വിധി സമ്പാദിച്ചു.

ദൈവകൃപയാൽ ഈ പാഷണ്ഡതയിൽനിന്നും ദൈവഭൂഷണത്തിൽനിന്നും, സമാധാനത്തിൽ വർത്തിച്ച ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കലഹവും പിളർപ്പും ഉണ്ടാക്കാൻ മുതിർന്ന ആളുകളിൽനിന്നും, ഈജിപ്റ്റു വിമോചിതയായി. പിന്നെ അവശേഷിച്ചത് മെലീഷ്യസിയുടെ അഹങ്കാരവും അവൻ പട്ടംകൊടുത്തവരുടെ കാര്യവുമായിരുന്നു. പ്രിയ സഹോദരരേ, തൽസംബന്ധമായി സിനഡിന്റെ ഡിക്രികൾ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ പോകയാണ്. മെലീഷ്യസിനോടു ശാന്തമായി പെരുമാറാൻ സിനഡ് തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ തന്റെ പട്ടണത്തിൽ വസിക്കണമെന്നും, മറ്റൊരിടത്തും പട്ടം കൊടുക്കാനോ, ഭരിക്കാനോ, നിയമനം നടത്താനോ പാടില്ലെന്നും കല്പിച്ചു. ഈ കാര്യങ്ങൾക്കായി പട്ടണത്തിലോ നാട്ടിൻപുറത്തോ കാണപ്പെടാൻ പാടില്ല; ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ സംഘ്ന മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കും. അയാൾ പട്ടം കൊടുത്തവർക്ക് വീണ്ടും കറേക്കുടി പാവനമായ ഒരു കൈവെപ്പ് നല്കി താഴെപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായി സഭാസംസർഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം: അവർക്ക് അവരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ തുടരാം. കർമ്മങ്ങൾ നടത്താനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും പള്ളി

യിലോ, ഇടവകയിലോ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരാൾക്കു ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെയും നമ്മുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരനായ അലക്സാണ്ടറിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ അവ സാന്നിധ്യം ഇവർക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ സഹപ്രവർത്തകനായ അലക്സാണ്ടറിന്റെ കീഴിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും കാതോലിക്കവും അപ്പസ്തോലികവും ആയ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും ആയുധങ്ങളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ തങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവരെ നിയമിക്കുന്നതിനോ, നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിനോ, മറ്റൊരാളെ കീഴിലും ചെയ്യുന്നതിനോ ഈ ആളുകൾക്കു ഒരധികാരവും ഇല്ല. നിയമനങ്ങൾ നടത്താനും, വൈദികരുടെ ഇടയിൽനിന്നു യോഗ്യരായവരെ നാമനിർദ്ദേശം നടത്താനും, എന്നുവേണ്ട, സഭയുടെ നിയമവും ചട്ടങ്ങളുമനുസരിച്ച് എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അർഹതയുള്ളവർ, ദൈവകൃപയാലും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും ഒരു ശീശ്മയിലും ഉൾപ്പെടാത്തവരും, കാതോലിക്കവും ഔദ്യോഗികവുമായ സഭയിലെ കളങ്കരഹിതരായ മെത്രാന്മാരായ ആളുകളാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സഭയിലുള്ള വൈദികഗണത്തിലാറെങ്കിലും മരിച്ചാൽ, പുതുതായി സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ആളെ പിൻഗാമിയായി നിയമിക്കാം; എന്നാൽ അവർ യോഗ്യരായിരിക്കണം; ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണം, അലക്സാണ്ടറിനായിയിലെ മെത്രാൻ അതു അംഗീകരിച്ചുറപ്പിക്കണം. ഇതു എപ്പോഴും പാലിക്കപ്പെടണം. ഈ സൗജന്യം എല്ലാവർക്കും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ തന്റെ ക്രമരഹിതമായ നടപടി മൂലവും സ്വഭാവത്തിൽ കാണുന്ന എടുത്തുപാട്ടവും സാഹസികതയും നിമിത്തവും. ഈ ഡിക്രി മെലിഷ്യസിനു ബാധകമല്ല. ആദ്യം കാണിച്ച ക്രമരഹിതം ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ ഒരധികാരവും അവകാശവും അയാൾക്കു അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ഈജിപ്തിനും അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ അതിവിശുദ്ധ സഭയ്ക്കും താൽപര്യമുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ ഇവയൊക്കെയാണ്; എന്നാൽ അതിശ്രേഷ്ഠനും ഞങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകനും സഹോദരനുമായ അലക്സാണ്ടറിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കാണൽ ആയോ ഡിക്രിയായോ മറ്റു എന്തെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ വിശദമായി അദ്ദേഹം അതു നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരും; നടന്ന സംഗതികളിലൊക്കെ അദ്ദേഹം ഒരു മാർഗ്ഗശീലും സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ഉയിർപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു ധാരണയിലെത്തി എന്ന സദ്വാർത്തയും നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു: നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചും

ശരിയായ തീരുമാനമുണ്ടായി. മുമ്പ് യുദക്രമമനുസരിച്ച് ഉയിർപ്പ് കൊണ്ടാടിയിരുന്ന കിഴക്കുള്ള സഹോദരന്മാർ ഇനിമേൽ റോമാക്കാരുടെയും, നിങ്ങളുടെയും, ആരംഭം മുതൽ ഉയിർപ്പ് കൊണ്ടാടിയിരുന്നവരുടെയും രീതി അനുസരിച്ച് ഈ അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഉയിർപ്പ് ആചരിക്കണം.

ഈ സഭാഫലങ്ങളിലും നമ്മുടെ പൊതുവായ സമാധാനത്തിലും ഐക്യമത്യത്തിലും സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടും, എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളും വെട്ടിമാറിക്കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ മെത്രാനും ഞങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകനുമായ അലക്സാണ്ട്രോസ്, കൂടുതൽ ബഹുമാനത്തോടും വർദ്ധമാനമായ സ്നേഹത്തോടും കൂടെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. അദ്ദേഹം തന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ സത്തുഷ്ടരാക്കി. നിങ്ങളുടെയിടയിലും നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും മദ്ധ്യത്തിലും സമാധാനം ഉണ്ടാകുവാനായി തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തെ വകവെക്കാതെ വളരെയധികം ക്ഷീണത്തിനും യാത്രയ്ക്കും വിധേയനായി. ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചവ നടപ്പായി കാണാൻ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ ഏകജാതനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ ഈശോമിശിഹായുടെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും മഹത്വത്തിനായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ എന്നും മഹത്വമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമെൻ.

സിനഡിന്റെ ഈ കത്തിൽനിന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്: അവർ ആരിയൂസിനെയും അനുയായികളേയും അവരുടെ പഠനങ്ങളേയും ശപിച്ചു; ഉയിർപ്പുതിരുനാളോപ്പോഷ്ണത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായൈക്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു; പാഷണ്ഡിയായിരുന്ന മെലീഷ്യൂസിനെ സഭയുടെ സമൂഹത്തിലേക്ക് അവർ സ്വീകരിച്ചു. മെലീഷ്യൂസിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നിലനിർത്തിയെങ്കിലും മെത്രാനടുത്ത അധികാരികൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. ഇന്നും മെലീഷ്യൂസിന്റെ അനുയായികൾ ഈജിപ്തിലെ സഭയിൽനിന്നും വേർപെട്ടാണു കഴിയുന്നതു്. സിനഡ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരം എടുത്തുകളഞ്ഞതാകാം ഇതിനു കാരണം. ആരിയൂസ് തന്റെ വാദഗതികൾ സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് താലിയം എന്നപേരിൽ ഒരു പ്രബന്ധമെഴുതി എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. വളരെ അപ്യവസ്ഥിത ശൈലിയാണ് ആ ഗ്രന്ഥത്തിനുള്ളതു്. സൊതാദെസിന്റെ പാട്ടുകളുടെ ശൈലിയോടും താളത്തോടും ഒത്തുപോകുന്നതാണിതു്. ഈ പ്രബന്ധത്തെയും കൗൺസിൽ ശപിച്ചു.

കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാരെണപോലെ കോൺസറ്ററൻറയിൻ ചക്രവർത്തിയും കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയെ സംബോധനചെയ്തു് ഒരു കത്തെഴുതി.

ചക്രവർത്തിയുടെ കത്ത്

കോൺസറ്ററൻറയിൻ അഗസ്റ്റസ്, അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു് എഴുതുന്നതു്. പ്രിയ സഹോദരരേ, സ്വസ്തി. ദൈവപരിപാലനയാൽ, തെറ്റുകളിൽനിന്നു വിമുക്തരായിരിക്കുന്നതിനുള്ള അമൂല്യമായ ദാനം നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ നാം യോജിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിശാചിനു് നമുക്കെതിരെ ഇനി ഒരു ശക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ വിനാശത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ഭൂതദേശ്യത്തോടെ കെട്ടിപ്പടുത്ത ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം പാടേ തകർത്തൊറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവകല്പനയാൽ സത്യത്തിന്റെ മഹത്വം ഭിന്നതകളെയും പാഷണ്ഡതകളെയും കലാപങ്ങളെയും വിഷമയങ്ങളായ എല്ലാ അനൈക്യങ്ങളെയും നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാമെല്ലാവരും ഏകസത്യദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അസംതിതപത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥദൈവത്തിന്റെ ആരാധന നിലനിൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ദൈവനിശ്ചയത്താൽ, മെത്രാന്മാരിൽ മിക്കവരെയും ഞാൻ നിഖ്യാനഗരത്തിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. നിങ്ങളിൽ ഒരുവനും നിങ്ങളോടൊപ്പം ദൈവശൂശ്രൂകനായിരിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവനുമായ ഇഴയുള്ളവനും അവരോടൊപ്പം സത്യാന്വേഷണ വിചിന്തനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അവ്യക്തതമൂലം അഭിപ്രായഭേദത്തിനു സൗകര്യം നൽകുന്നതായി തോന്നിയ എല്ലാകാര്യങ്ങളും അവിടെ വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യുകയും നിഷ്കൃഷ്ടമായി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ജീവനും പ്രതീക്ഷയുമായ ശക്തനായ രക്ഷകനെക്കുറിച്ച് പിലയാളകൾ ചൊരിഞ്ഞ ഭൂഷണങ്ങളുടെ വൈപുല്യത്തിനു് ദൈവംതന്നെ മാപ്പു കൊടുക്കട്ടെ. ദൈവികപ്രചോദനമുള്ള വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിതങ്ങളായ ആശയങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവർക്കു ലജ്ജയില്ലായിരുന്നു. മിതവാദിത്വത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടുതരുന്നില്ലെന്നു പ്രഖ്യാതരായ മുന്തിരിലധികം മെത്രാന്മാർ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. സത്യവും വിശ്വാസത്തിന്റെ നിയമാനുസൃതമായ ക്രമീകരണവും അനുസരിച്ച് അതു മാത്രമേ യഥാർത്ഥസത്യവിശ്വാസമാകൂ. വിശ്വാ

സത്തിനെതിരായുള്ള ഈ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം കത്തിപ്പൊക്കാൻ പിശാചിന്റെ കൊടിയ കൗശലത്താൽ പ്രേരിതനായി പ്രവർത്തിച്ചത് ആരിയൂസ് മാത്രമാണെന്നു അന്നു വ്യക്തമായി. അയാൾ ആദ്യം പ്രസ്തുത വികല തത്വങ്ങൾ നിങ്ങളുടെയിടയിലും പിന്നീടു അവിശുദ്ധമായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരുടെയിടയിലും പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ സർവ്വശക്തൻ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തെ നമുക്കു മുറുകെ പിടിക്കാം. പിശാചിന്റെ അനാദരണീയനായ ഒരു കിങ്കരൻ ആരിൽനിന്നാണോ നമ്മെ അകറ്റിക്കളഞ്ഞത്, നമ്മുടെ ആ യഥാർത്ഥ സഹോദരന്മാരുടെ പക്കലേയ്ക്കു നമുക്കു പിന്തിരിയാം. കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ നമുക്കു നമ്മുടെ പൊതുവായ ശരീരത്തിലേയ്ക്കും സ്വാഭാവികമായ അവയവങ്ങളിലേയ്ക്കും തിരിച്ചുചെല്ലാം. അതാണ് നിങ്ങളുടെ ഉൾക്കാഴ്ചയ്ക്കും വിശ്വാസത്തിനും വിശുദ്ധിക്കും യുക്തമായിട്ടുള്ളത്. സത്യത്തിന്റെ ശത്രുവായിട്ടുള്ളവനിൽനിന്നാണ് തെറ്റുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ ദൈവപ്രീതിയിലേയ്ക്കു പിന്തിരിയണം. മുന്തൂ മെത്രാന്മാരുടെ പിന്തുണ ലഭിച്ച ഒരാശയം ദൈവത്തിനു അഭിമതമായ തത്വമല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. ഉന്നതന്മാരായ അത്രയും വ്യക്തികളുടെ മനസ്സുകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവഹിതം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. അതിനാൽ ആരും ചഞ്ചലപ്പെടുകയോ സംശയിച്ചു നിൽക്കുകയോ അരുത്. എല്ലാവരും സംശയാതീതമായ കർത്തവ്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു താല്പര്യപൂർവ്വം തിരിച്ചു വരട്ടെ. കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു വരും. അപ്പോൾ എല്ലാകാര്യങ്ങളുടെയും പരിശോധകനായ ദൈവത്തിനു നിങ്ങളോടൊപ്പം നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ എന്നിക്കു കഴിയട്ടെ. കലർപ്പാർ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതിനും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കു നിങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ചതിനാലാണ് ദൈവത്തിനു നന്ദിപരയേണ്ടത്. പ്രിയ സഹോദരരേ, ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കട്ടെ”.

ഇങ്ങനെ പത്രവർത്തി അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെഴുതി. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം രൂപീകരിച്ചത് തിടക്കത്തിലോ അശ്രദ്ധമായിട്ടോ അല്ല എന്നും വളരെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും കൃത്യമായ ഗവേഷണങ്ങൾക്കും ശേഷമാണ് അതു രൂപീകരിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം അവർക്കു ഉറപ്പു നൽകി. ചില കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയും മറ്റുചില കാര്യങ്ങൾവിട്ടു കളയുകയും ചെയ്തില്ലെന്നും എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അന്നു കൂലമായും പ്രതികൂലമായും ഉന്നയിക്കാനുള്ള സകല വാദമുഖ

ങ്ങളും കേട്ടതിനുശേഷമാണ് തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തതെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. അവിടെ സമ്മേളിച്ചവർ പ്രകടിപ്പിച്ച ചിന്തകളെല്ലാം ദൈവികചിന്തകളായിരുന്നുവെന്നും മെത്രാന്മാർ എത്തിച്ചേർന്ന അഭിപ്രായയെകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനമാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മാസിഡോണിയൻ പാഷണ്ഡതയുടെ പ്രമുഖവക്താവായിരുന്ന സബീനുസ് ഈ ആധികാരികതയെ പൂർണ്ണമായി നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം അജ്ഞരും നിരക്ഷരരും ആയിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. കൈസറിയായിലെ എവുസേബിയസിനെപ്പോലും അജ്ഞനെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ അയാൾ മടിക്കുന്നില്ല. കൗൺസിലിൽ പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം അറിവു കുറഞ്ഞവരായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും ദൈവദത്തമായ വെളിച്ചംകൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപകൊണ്ടും സത്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുക അവർക്ക് അസാധ്യമായിരിക്കും എന്ന വസ്തുത അയാൾ അവഗണിക്കുന്നു.

ആരിയൂസിനും അനുയായികൾക്കും എതിരായി ചക്രവർത്തി പുറപ്പെടുവിച്ച മറ്റൊരു കല്പന നമുക്കിനി പരിഗണിക്കാം. ഇതു് എല്ലാ സ്ഥലത്തുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുത്തു.

ചക്രവർത്തിയുടെ മറ്റൊരു കത്ത്

“വികടർ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ് മെത്രാന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും എഴുതുന്നത്: ആരിയൂസ് അനുകരിച്ചതു് ദുഷ്ടന്മാരും ഭക്തിശൂന്യരും ആയ ആളുകളെയാണ്. അതിനാൽ അവർക്കു തുല്യമായ അപമാനം അയാൾക്കും ഉണ്ടാകണം. ഭക്തിയുടെ വൈരിയായ പൊർഫീരി മതത്തിനു വിരുദ്ധമായി തോന്നുവാനുണ്ടായ നിറഞ്ഞ ലിഖിതങ്ങൾ ചമച്ചു. അയാൾക്കു് അതിനു യോജിച്ച പ്രായശ്ചിത്തം ലഭിച്ചു. അയാൾക്കു് തന്റെ ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ദുഷ്ടീർത്തിയും ഭർത്സനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടു. അയാളുടെ ദുഷ്ടത നിറഞ്ഞ ലിഖിതങ്ങളെല്ലാം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ ആരിയൂസിനെയും അയാളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നവരെയും പൊർഫീരിയന്മാരായി വകയിരുത്തണം. ആരുടെ പെരുമാറ്റമാണോ അവർ അനുകരിക്കുന്നതു്, അതനുസരിച്ചുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ അവർക്കു നൽകണം. ആരിയൂസിന്റെ ഏതെങ്കിലും ലിഖിതങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ അവ ഉടൻ അഗ്നിക്കിരയാക്കണം. അയാളുടെ നീചതത്വങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തപ്പെടണമെന്നു മാത്രമല്ല, അയാളെ സംബന്ധിച്ച സ്മാരകങ്ങളൊന്നും അവശേഷിക്കുകയുമരുതു്. അതി

നാൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: ആരെങ്കിലും ആരിയൂസ് രചിച്ച ഏതെങ്കിലും പുസ്തകം ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയാൽ, അഥവാ ഉള്ള പുസ്തകം അയാൾ ഉടൻ കൊണ്ടുവന്ന് പരസ്യമായി അഗ്നിക്കിരയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് വധശിക്ഷ ലഭിക്കും. കുറം തെളിഞ്ഞാൽ ഉടൻ തന്നെ അയാളുടെ ശിരച്ഛേദം നടത്തേണ്ടതാണ്. ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ. ‘

മറൊറു കത്ത്

‘‘കോൺസ്റ്റന്റൈൻ അഗസ്റ്റസ് സഭകൾക്ക് എഴുതുന്നതു‘‘:

രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രവൃദ്ധമായ ക്ഷേമം മൂലം ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ശക്തി എത്രയാണെന്നുവെച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യം ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു: കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ എല്ലാ സ്ഥലത്തെയും സമൂഹങ്ങളിൽ ഒരേ വിശ്വാസവും ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹവും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോടു് ഒരേ താത്ഥ്യമുള്ള ഭക്തിയും നിലനിൽക്കുന്നതിനാവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിൽ മറൊറന്തിലുമുപരിയായി ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും. എല്ലാ മെത്രാന്മാരുമല്ലെങ്കിൽ മെത്രാന്മാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു സമ്മേളിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു തീരുമാനിക്കാതെ ഇക്കാര്യം പ്രായോഗികമാവുകയില്ലെന്നും എനിക്കു തോന്നി. അവർ ഒരു കൗൺസിലായി ചേർന്ന് ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ വശങ്ങളും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യണം. അതിനാൽ കഴിയുന്നത്ര മെത്രാന്മാരെ ഇതിനായി വിളിച്ചുകൂട്ടി. നിങ്ങളിൽ ഒരാളാണെന്നായി ഞാനും ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഒരു സഹശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നതാണ് എനിക്കു് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യം എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി അവിടെ ചർച്ച ചെയ്തു. സകലവും പരിശോധിച്ചറിയാനവനായ ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും ആചരണത്തിന്റെയും ഏകരൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി അവയെല്ലാം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ ഭാവിയിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകളോ വാദവിവാദങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണങ്ങനെ ചെയ്തതു‘‘.

ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ ദിനമായ ഉയിർപ്പുതിരുനാളിന്റെ കാര്യവും പരിഗണനാവിഷയമായി, എല്ലാ സ്ഥലത്തുമുള്ള

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരേ ദിവസംതന്നെ ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും അവിടെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. അമർത്യതയുടെ പ്രതീക്ഷ നമുക്ക് ഏതിൽനിന്നാണോ ലഭ്യമാകുന്നത്, ആ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ എല്ലായിടത്തും ഒരേ രീതിയിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതിലധികം ഉചിതവും ഉദാത്തവുമായി മറ്റൊന്നുണ്ടെന്ന്! അത്യന്തമായ ഈ തിരുനാൾ യുദ്ധങ്ങൾ ആചാരമനുസരിച്ച് ആഘോഷിക്കുന്നത് വളരെ മോശമാണെന്നും ആദ്യമായിത്തന്നെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റവും ഹാനിയായ ഒരു ദൃഷ്ട്കർമ്മത്തിൽ പങ്കാളികളായവരാണല്ലോ അവർ. അതുവഴി അവർ സ്വന്തം ആത്മാക്കളെ പാപപങ്കിലുമാക്കി, ശരിക്കും അന്ധരായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ ആചാരങ്ങളെയെല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവം മുതൽ ഇന്നുവരെ നാം അനുവർത്തിച്ചുവന്ന രീതിതന്നെ നാം പിന്തുടരുന്നതാണ് ഏറ്റവും യുക്തമായിട്ടുള്ളത്.

യഹൂദന്മാരുടെതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രീതിയാണ് നമ്മുടെ രക്ഷകനിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. മതാചരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ കണിശവും നിയമാനുസൃതവുമായ രീതികൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് അവയെ ഏകാഭിപ്രായത്തോടെ പിന്തുടരുകയും യഹൂദരോടുള്ള നികൃഷ്ടസമ്പർക്കത്തിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്യാം. ഞങ്ങളുടെ ബോധനമില്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും ശരിയായി നിർവഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു യഹൂദന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നത് ശുദ്ധ അസംബന്ധംതന്നെ. തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ കൊന്നതുമൂലം യഹൂദൻ സുബോധം നശിച്ച ഒരു ജനതയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. യുക്തിപരമായ ചിന്തകൾ കൊണ്ടല്ല, അനിയന്ത്രിതമായ ആവേശംകൊണ്ടാണ് അവർ നയിക്കപ്പെടുക. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഏതു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഉചിതമായ ഒരു തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടാവുക? അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിലും സത്യം കണ്ടെത്താൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. എപ്പോഴും തെറ്റായ വഴിയിലൂടെ നീങ്ങുന്ന അവർ ഈ വിഷയത്തിലും തെറ്റുതിരുത്താനാകാതെ പെസഹാത്തീരുനാൾ ഒരേ വർഷം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ആഘോഷിക്കണം. വലിയ തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മാതൃക പിന്നെ നാം എന്തിനാണ് പിൻചെല്ലുന്നത്? തീർച്ചയായും ഒരേ വർഷം രണ്ടുപ്രാവശ്യം പെസഹാ ആചരിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ വക ന്യായങ്ങളൊന്നും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പരിചിന്തനത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നു വയ്ക്കുക. എങ്കിൽപ്പോലും അത്ര അധഃപതിച്ച ജനതയായ യഹൂദരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളോടു യാതൊരുവിധത്തിലും സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ പാടുള്ളതല്ല

എന്നും സാമാന്യബോധംകൊണ്ടു് നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഒരു വസ്തുതകൂടെ നാം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്: ഇത്ര സുപ്രധാനമായ ഒരു വിഷയത്തിൽ ചെറുതായ മതഭേദം പോലും അനാപാരപരമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ അനുസ്മരണ ദിനമായി നമ്മുടെ രക്ഷകൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഒരു ദിവസം മാത്രമാകുന്നു. തന്റെ പരിശുദ്ധതയായ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ദീവസം. തന്റെ കത്തോലിക്കാസഭ ഏകമായിരിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ പരസ്പരം എത്ര അകലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിതറിയാണു വസിക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരേ ചൈതന്യത്താൽ - ദൈവത്തിന്റെ തീരുമനസ്സിനാൽ - സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആ നിലയ്ക്കു് തന്റെ സഭയിലെ ചില അംഗങ്ങൾ ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ വേറെ ചില അംഗങ്ങൾ ആഘോഷപൂർവ്വം തിരുനാൾ ആചരിക്കുന്നതിലെ, അല്ലെങ്കിൽ ഉയിർപ്പിനുശേഷം ചിലർ ആഘോഷങ്ങളിലും സന്തോഷങ്ങളിലും മുഴുകുമ്പോൾ മറുവർ നീശ്ചിത ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലെ, അന്യചിന്തയും വൈരുദ്ധ്യവും എത്ര വലുതാണെന്നു് നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അതിനാൽ ഇത്തരം സുപ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ ഐക്യരൂപ്യമുണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ദൈവം നമ്മുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾക്കു് ഈ കാര്യങ്ങൾ അറിവുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

പിത്രഹന്താക്കളുടെയും രക്ഷകന്റെ ഘോരകരുടെയും വർഗ്ഗവുമായി നമുക്കു പൊതുവായി ഒന്നുമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു ക്രമീകരിക്കണം എന്നതാണു് കാമ്യമായിട്ടുള്ളതു്. പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കുമുള്ള സഭകൾ ആചരിച്ചു വരുന്ന ക്രമം ഉചിതമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. പൗരസ്ത്യ സഭകളിലെയും നല്ലൊരു ഭാഗം അതു് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. റോമാനഗരത്തിലും ഇറ്റലി മുഴുവനിലും ഈജിപ്തു്, സ്പെയിൻ, ഫ്രാൻസ്, ബ്രിട്ടൻ, ലിബിയ, ഗ്രീസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും ഏഷ്യയും, പോന്തുസ്, സിലീഷ്യ എന്നിവിടങ്ങളിലെ രൂപതകളിലും ഏകമനസ്സോടു കൂടി അനുവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിരിക്കുമെന്നു് എല്ലാവരും കരുതി. ഞാൻ അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെയധികം സഭകളുണ്ടു്. യുക്തിബോധം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം നടപ്പാക്കാൻ ഈ സഭകളെല്ലാം ഉത്സാഹിക്കണം. യഹൂദരോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും നമുക്കു വേണ്ടതാകുന്നു.

കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുകൂടെ ചുരുക്കി പറയാനാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയാം: ഏറ്റവും പ്രധാന തിരുനാളായ ഉയിർപ്പതിരുനാൾ എല്ലാവരും ഒരേദിവസം ആഘോഷിക്കണമെന്നു എല്ലാവരും ചേർന്നു തീരുമാനിച്ചു. അതുപോലെ പാവനമായ ഒരു കാര്യത്തിൽ തർക്കവിതർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. തെറ്റുകളുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത അഭിപ്രായങ്ങളാണു നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. ശരിയായ തത്ത്വങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയുമരുതു്.

ഇങ്ങനെയെല്ലാം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രീകും ദൈവികമായ ഈ നിർദ്ദേശം നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുക. മെത്രാന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സമ്മേളനങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം ദൈവഹിതത്തിനനുസരിച്ചുള്ളതായിരിക്കും. അതിനാൽ മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തണം. ഉയിർപ്പതിരുനാളിനെ സംബന്ധിച്ച മുകളിൽ പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കണം. ദീർഘകാലമായിട്ടുള്ള എന്റെ പ്രതീക്ഷ അനുസരിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ വരുമ്പോൾ പവിത്രമായ ആ തിരുനാൾ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരേദിവസം ആചരിക്കുന്നതിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ എന്നിക്കാഗ്രഹമുണ്ടു്. എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിങ്ങളോടൊപ്പം ആദ്യാദിക്കാനും എന്നിക്കു താല്പര്യമുണ്ടു്. ദൈവിക ശക്തി സാത്താന്റെ ക്രൂരതയെ തരിപ്പണമാക്കിയതു കാണുന്നതാണു് ഏറ്റവും ആദ്യാദികരം. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും സമാധാനവും ഐക്യവും എല്ലായിടത്തും തഴച്ചുകാണുന്നതും ആദ്യാദികരം തന്നെ. പ്രിയ സഹോദരരേ, ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ.

എവുസേബിയസിനുള്ള മറുപടി കത്ത്

“വിക്ടർ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ് എവുസേബിയസിനെഴുതുന്നതു്:

മതവിരുദ്ധമായ ലക്ഷ്യങ്ങളുള്ള ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിനമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരെ അടുത്തകാലം വരെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ, അതിനാൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ മന്ദിരങ്ങളെല്ലാം താരമാറായിപ്പോയതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. പലതും അവഗണനയുടെ ഫലമായി നശിച്ചുപോയി. പലതും സമീപസ്ഥമായ വിപത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിയാൽ വേണ്ടവിധം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പുനസ്ഥാപിതമായിരിക്ക

കയാണല്ലോ. ലിചീനിയൂസ് എന്ന ആ പീഡകനായ സപ്പം ദൈവതിരുമനസ്സിനാലും എന്റെ പരിശ്രമം മൂലവും ഭരണാധി കാരത്തിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ ദൈവതിരുമനസ്സ് എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. യംകൊണ്ടോ അവിശ്വാസംകൊണ്ടോ പാപമാർഗ്ഗത്തിൽ വീണുപോയവർ, ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശരിയായ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വരുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ അങ്ങയുടെ അധികാര സീമയിൽപ്പെട്ട സഭകളോടും മറ്റു മെത്രാന്മാരോടും അങ്ങേയ്ക്കറിയാവുന്ന വൈദികരോടും ഡീക്കന്മാരോടും ദേവാലയങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിലും സംരക്ഷണത്തിലും ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഏർപ്പെടാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. നിലനിൽക്കുന്നവയെ നന്നാക്കുകയോ വലുതാക്കുകയോ ചെയ്യണം. പള്ളികൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ആവശ്യാനുസൃതം പുതിയവ നിർമ്മിക്കണം. പ്രോവിൻസുകളിലെ ഗവർണ്ണർമാരോടും പ്രെത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്ടറുകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും നിർമ്മാണത്തിനാവശ്യമായ വിവേങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു വാങ്ങുക. അങ്ങേയ്ക്കു് ആവശ്യമുള്ളവ അങ്ങു നേരിട്ടും മറ്റുള്ളവർ അങ്ങു വഴിയും ആണു് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതു്. അങ്ങു് ആവശ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉടനടൻ സാധിച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന കല്പന പ്രസ്തുത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കെല്ലാം അയച്ചുകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പ്രിയ സഹോദരാ, ദൈവം അങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ”.

പള്ളികളുടെ നിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ പ്രോവിൻസുകളിലെയും മെത്രാന്മാർക്കു് ചക്രവർത്തി അയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ വി. ലിഖിതത്തിന്റെ ചില പകർപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം പലസ്തീനയിലെ എവുസേബിയസിനു് എഴുതി അയച്ച കാര്യങ്ങൾ ആ കത്തുകളിൽനിന്നു തന്നെ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം:

എവുസേബിയസിനുള്ള മറുപടി കത്ത്

“വിക്ടർ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ് കൈസറിയായിലെ എവുസേബിയസിനേഴുന്നതു്:

എന്റെ പേരിലുള്ള നഗരത്തിൽ ദൈവികസംരക്ഷണത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ പരിശുദ്ധ സഭയോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവിടെ കൂടുതൽ പള്ളികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാവശ്യമാണു്. അവയ്ക്കാവശ്യമായ സജ്ജീകരണങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള എന്റെ ഒരാശയം ഞാൻ അങ്ങയെ അറിയിക്കാം. ഇക്കാര്യം അങ്ങയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു് എനിക്കു

തോന്നുന്നു. വി. ലിഖിതങ്ങളുടെ അമ്പതു പകർപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കണം. നന്നായി തയ്യാറാക്കിയ പാർച്ചുമെൻറിലാണ് ഏഴുതേണ്ടതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ തികച്ചും വിദഗ്ദ്ധരായ ഏഴുതു കാരെക്കൊണ്ടു വേണം ഏഴുതിക്കാൻ. കൊണ്ടുനടക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള വലിപ്പത്തിലാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടതു്. സഭയുടെ ഉദ്ബോധനത്തിനു് ഇതിന്റെ ആവശ്യം അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ. ഈ വിഷയത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങളും അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ചെയ്തുതരണമെന്നു് അവിടുത്തെ "രൂപതയിലെ" 18 സാമ്പത്തികകാര്യോദ്യോഗസ്ഥനു് നിർദ്ദേശം അയച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വി. ലിഖിതപകർപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കിക്കണ പ്രവർത്തനം അങ്ങയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ നടത്തണം. അവ വേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കാൻ സർക്കാർ വക രണ്ടു വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഈ കത്തുവഴിതന്നെ അതിനുള്ള അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു. കോപ്പികൾ എന്നിക്ക നേരിട്ടു പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഇങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയക്കണം. അങ്ങയുടെ സഭയിലെ ഒരു ഡീക്കനെ അതിന്റെ ചുമതല ഏല്പിക്കുക. അയാൾ ഇവിടെ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ എന്റെ ഔദാര്യം അനുഭവിച്ചറിയുന്നതാണ്. ദൈവം അങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ.

മക്കാരിയൂസിനുള്ള മറൊറരു കത്തു്

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റൻറയിൻ മാക്സിമൂസു് അഗസ്റ്റസു് ജൂസലേമിലെ മക്കാരിയൂസിനു് ഏഴുതുന്നതു്:

ദൈവം നമ്മോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള കാരണവും വാക്കുകൾ കൊണ്ടു വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവിടുത്തെ *പിഡാനറു ഭവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ സ്മാരകം* 19 വളരെക്കാലമായി മണ്ണിനടിയിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും ശത്രുവിന്റെ 20 നാശത്തിനുശേഷം ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായ നമുക്കു് ഉപകാരപ്പെടുത്തക്കവിധം അതു് വെളിപ്പെട്ടു ശോഭിക്കണം എന്നതു് സ്തുത്യർഹമായ ദൈവതീരുമനസ്സാകുന്നു. ലോകത്തെമ്പാടും വസിക്കുന്ന

18. സിവിൽ രൂപതയാണ് വിവക്ഷ. 19. കത്താവിന്റെ കുരിശു് 20. ലിപീനിയസു്

മനുഷ്യരെല്ലാം വിവേകമുള്ളവരാണെന്നും അവരെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു സമ്മേളിച്ചു എന്നും കരുതുക. അവരെല്ലാം ചേർന്ന് മുകളിൽ പരാമർശിച്ച ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും പറയാനുദ്യമിക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയേണ്ടതിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശംപോലും പറഞ്ഞുതീർക്കാൻ അവർക്കുവയ്യല്ല. അതുതാപഹമായ ഈ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വം മനുഷ്യന്റെ ഗ്രഹണശക്തിക്കതീതമാകുന്നു.

ഈ വസ്തുതയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം, അനുഭവം നടക്കുന്ന അതുതാപങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വരികയാണ്. പവിത്രമായ ആ സ്ഥലം മനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയത്താൽ അലങ്കരിക്കണമെന്നതാണ് എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിഗ്രഹദേവാലയം ആ ഭൂമിക്കു ഭാരമായി നിന്നിരുന്നതു ഞാൻ തകർത്തുകളഞ്ഞു.²¹ ആദിമുതൽ ദൈവനിശ്ചയത്താൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആ സ്ഥലം. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മരണത്താൽ അതു കൂടുതൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ആ സ്ഥലത്തു ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ചുമതല ഞാൻ അങ്ങയെ ഏല്പിക്കുന്നു. അതു ലോകത്തിലെ മറ്റൊരാൾക്കു ദേവാലയങ്ങളെയും അതിവർത്തിക്കണമെന്നമാത്രമല്ല, അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗവും ലോകത്തിലെ ഏതു വൻനഗരത്തിലെ മണിമന്ദിരങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങളെക്കാളും മനോഹരമായിരിക്കുകയും വേണം. അതിന്റെ ഭിത്തികളുടെ നിർമ്മിതിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ചുമതല നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ പ്രചീലിയനെ നാം ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പ്രെത്തോറിയത്തിലെ ഏറ്റവും മഹനീയരായ പ്രീഫെക്റ്റുമാരുടെ ഡെപ്യൂട്ടിയാണ് അദ്ദേഹം. ആ പ്രോവിൻസിലെ ഗവർണ്ണറെയും ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദേവാലയനിർമ്മിതാവശ്യമായ പണിക്കാർ, ശില്പികൾ, വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയവ എത്രയെല്ലാമാണുവേണ്ടതെന്ന് അങ്ങ് അവരെ അറിയിച്ചാൽ ഉടൻ അവർ എത്തിച്ചേരും. തുണകളെയും മാർബിളുകളെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിർമ്മിതികളെല്ലാ പാൻ പരിശോധിച്ചിട്ട് ഓരോന്നിനും വേണ്ടതു് എത്രമാത്രമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് എന്നെ അറിയിക്കണം. അങ്ങനെ അറിയിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവ എവിടെ നിന്നായാലും ഞാൻ എത്തിച്ചേരും. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സ്ഥലം അതിന്റെ

21. കാൽവരിയിൽ ഹഡ്രിയാൻ പണിയിച്ച വീനസ്സിന്റെ അമ്പലത്തെപ്പറ്റിയാണ് പരാമർശം.

അന്ത്യനന്ദസ്മൃതമായവിധം അലങ്കരിക്കപ്പെടണമെന്നതാണ് പ്രധാനം. ഒരുകാര്യം അങ്ങയിൽ നിന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ട്. പ്രസ്തുത ബസിലിക്കയുടെ മേൽക്കൂര കൊത്തുപണികൾകൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചതായിരിക്കണമോ അതോ മറ്റേതെങ്കിലും പണികളാണോ അവിടെ വേണ്ടതു്? കൊത്തുപണികളാണെങ്കിൽ അതു് സ്വർണ്ണംകൊണ്ടലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

പണിക്കാർ, ശില്പികൾ, പണം എന്നിവയെല്ലാം എത്രമാത്രം വേണ്ടിവരമെന്നു് മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അങ്ങു് കഴിവതും വേഗം അറിയിക്കണം. എല്ലാകാര്യങ്ങളും കഴിയുന്നതും വേഗം എന്നെ അറിയിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. ദൈവം അങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ.''

ആര്യസീനെയും അനുയായികളെയും എതിർത്തുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ വാശിതപപൂർണ്ണമായ പല കത്തുകളും ചക്രവർത്തി എഴുതുകയും എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കത്തുകളിൽ ആര്യസീനെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എവുസേബിയസു്, തെയോഗീസു് എന്നിവർക്കെതിരേ നീക്കൊമേദിയർക്കും അദ്ദേഹം എഴുതി. എവുസേബിയസിന്റെ തെറ്റായ പെരുമാറ്റത്തെ അദ്ദേഹം വിശേഷിച്ചും കുറപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ആദ്യം ചക്രവർത്തിയുടെ വലിയ സുഹൃത്തായിരുന്ന എവുസേബിയസു്²² പിന്നീടു് വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരേ ഗുഹാലോചനകളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അതിനാൽ എവുസേബിയസിനു പകരം മറ്റൊരാൾ മെത്രാനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ചക്രവർത്തി ജനങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അക്കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച കത്തുകളെല്ലാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചാൽ ഗ്രന്ഥദൈർഘ്യം വളരെ വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അവ ഞാൻ വീടുന്നു. താല്പര്യമുള്ളവർക്കു് ആ കത്തുകൾ വായിക്കാൻ വേറെ മാഗ്ഗങ്ങളുണ്ടു്.

22. നിക്കൊമേദിയായിലെ എവുസേബിയസു്

അധ്യായം 10

നൊവേഷ്യൻ മെത്രാൻ അചേസ്യൂസിന്റെ ചക്രവർത്തി സിനഡിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു.

സഭയുടെകാര്യത്തിൽ ചക്രവർത്തിക്കുള്ള ശുഷ്കാന്തി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്ന ചില വസ്തുതകൾ കൂടെ രേഖപ്പെടുത്താൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എത്രയധികമായി സമാധാനം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും അതു വ്യക്തമാക്കും. സഭാത്മകമായ യോജിപ്പിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നൊവേഷ്യരുടെ വിലാസത്തിലെ ഒരു മെത്രാനായിരുന്ന അചേസ്യൂസിനെയും കൗൺസിലിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസപ്രമാണം രൂപീകൃതമാവുകയും സിനഡ് അതു അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതും ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ദിവസത്തെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനവും അചേസ്യൂസ് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചക്രവർത്തി ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'രാജാവേ, സിനഡ് പുതുതായി ഒന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ല. ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലംമുതൽ നിലനിന്നുവരുന്ന താഴി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള വിശ്വാസകാര്യങ്ങളാണ് വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ കാണുന്നത്. ഉയിർപ്പുതിരുനാളിന്റെ കാര്യവും അതുപോലെതന്നെ'. അതുകേട്ട് ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തോടു വീണ്ടും ചോദിച്ചു. 'അങ്ങനെയെങ്കിൽ അങ്ങു സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു വീട്ടുനിൽക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണ്?' അതിനു മറുപടിയായി ഡോഷ്യൂസിന്റെ മതപീഡന കാലത്തു നടന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. അന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന കർശനമായ ഒരു നിയമത്തെയും അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു. മരണകരമായ പാപമെന്ന് വി. ലിഖിതങ്ങൾ വകയിരുത്തുന്ന പാപങ്ങൾ ചെയ്തയാളുകളെ (1 യോഹ 5:16) കൂദാശകളിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കരുതെന്നുള്ളതാണ് ആ നിയമം. അവരെ പശ്ചാത്താപത്തിനായി പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിയിൽനിന്നു പാപമോചനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നും, പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ അധികാരവും കഴിവും ഉള്ള ദൈവത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ അതു പ്രതീക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ

മറുപടികേട്ട് ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തോടു പ്രതിവചിച്ചു: “അപേസിയൂസ്, ഒരു കോവണികൊണ്ടുവന്നു” അതിലൂടെ തനിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കയറിപ്പോയ്ക്കൊള്ളുക”. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് എവുസേബിയസ് പാംഫിലിയോ മററാറെങ്കിലുമോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. നന്നഹയാൻ യാതൊരു പ്രവണതയുമില്ലാത്ത ഒരാളിൽ നിന്നാണ് ഞാനിത്ര കേട്ടത്. വളരെ പ്രായമുള്ള ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്കു യാദൃച്ഛികമായി പറഞ്ഞതുമാണ്: ഈ സംഭവം പറയാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞവർക്കു പ്രേരകമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു് മറ്റു പല ചരിത്രകാരന്മാരെയും അതേരീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെയെന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. അവർ ചിലർക്കു എതിരായും ചിലർക്കു അനുകൂലമായും ഉള്ള മുൻവിധികൾ മൂലം പല വസ്തുതകളും ചരിത്രകഥനത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുകളയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 11

പഫ്നുഷ്യസ് മെത്രാൻ

പഫ്നുഷ്യസ്, സ്പീരീദോൻ, എന്നിവരെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാമെന്നു മുമ്പു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോൾ അവരെക്കുറിച്ച് പറയാം. പഫ്നുഷ്യസ് അപ്പർതേബെസിലെ ഒരു നഗരത്തിൽ മെത്രാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. അസാധാരണമായ പല അത്ഭുതങ്ങൾ അദ്ദേഹം വഴി നടന്നിട്ടുണ്ടു്. മതപീഡനകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ അതിയായി ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. പലപ്പോഴും ആളയച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരുത്തുകയും കണ്ണുപിഴുതെടുക്കപ്പെട്ട ഭാഗത്തു ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പഫ്നുഷ്യസിന്റെ മഹത്വം വ്യക്തമാക്കാൻ ഇക്കാര്യംതന്നെ മതിയാകും.

ഇനി വേറൊരു കാര്യം പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശംമൂലം സഭയ്ക്കു നന്മയും വൈദികർക്കു ബഹുമതിയും ലഭിച്ച ഒരു കാര്യമാണു പറയാനുള്ളതു്. അക്കാലത്തു് ആ പ്രദേശത്തെ മെത്രാന്മാർക്കു് സഭയിൽ ഒരു പുതിയ നിയമം

നടപ്പാക്കണമെന്നു തോന്നി. മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ, ഡീക്കന്മാർ എന്നിവർ അത്മായരായിരുന്ന കാലത്തു വിവാഹം ചെയ്യാവരായാലും മുൻപറഞ്ഞ വൈദികസ്ഥാനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വന്തം ഭാര്യമാരുമായി ഭാവത്യസംയോഗത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ പാടില്ല എന്നതായിരുന്നു നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിച്ച നിയമം. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഘട്ടത്തിൽ മെത്രാന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പഫ്ന്റഷ്യസ് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. സഭാശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ മേൽ ഇത്ര ഭാരമേറിയ നകം വയ്ക്കരുതെന്നു് അദ്ദേഹം അവരോടപേക്ഷിച്ചു. വിവാഹം അതിൽത്തന്നെ ബഹുമാന്യവും ഭാവത്യശയ്യു പാവനവും ആണെന്നു് (എബ്രാ 13: 4) അദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. ആവശ്യത്തിലധികം കർശനമായ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടു് സഭയെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു് അദ്ദേഹം ദൈവമുമ്പാകെ അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'കടുത്ത ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും സാധ്യമല്ല. എല്ലാവരുടെയും ഭാര്യമാരുടെ ചാരിത്ര്യം രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുമില്ല. ഒരാൾ തന്റെ നിയമാനുസൃത ഭാര്യയുമായി നടത്തുന്ന സംയോഗം ചാരിത്ര്യമാണ്. അവിവാഹിതാവസ്ഥയിൽ പട്ടമോറവർ അവിവാഹിതരായിത്തന്നെ കഴിയട്ടെ; എന്നാൽ വൈദികനാകുന്നതിനുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയോടു് വിവാഹം വഴി ബന്ധിതനായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ അയാൾ ഉപേക്ഷിക്കാനും പാടില്ല'. ബാല്യം മുതൽ ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ട അദ്ദേഹം വിവാഹിതനാവുകയോ ഒരിക്കലേങ്കിലും സ്ത്രീയെ അറിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാർക്കണം. കരതീൻ ബ്രഹ്മചാരി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാവരായും ആദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാരും വൈദികരുമെല്ലാം പഫ്ന്റഷ്യസിന്റെ വാദഗതികൾ അംഗീകരിച്ചു. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നെയും ഒരു തർക്കവും ഉന്നയിച്ചില്ല. വിവാഹിതർ അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രം അങ്ങനെ ചെയ്യട്ടെ എന്ന തീരുമാനമാണുണ്ടായതു്. പഫ്ന്റഷ്യസിനെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും.

അധ്യായം 12

സൈപ്രസിലെ മെത്രാനായ സ്പീരിദോൻ

സ്പീരിദോൻ ഒരു ആട്ടിടയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവിശുദ്ധി കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയനാക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു് ആളുകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പിൻകാലത്തു് അദ്ദേഹം സൈപ്രസിലെ ഒരു നഗരമായ ട്രിമിത്തുസിലെ മെത്രാനായി. മെത്രാനായിരിക്കുന്ന കാലത്തും തന്റെ വിനയത്തിന്റെ ആധിക്യം മൂലം അദ്ദേഹം ആടുകളെ മേയിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അസാധാരണമായ പല കാര്യങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നുരണ്ടുണ്ണും മാത്രം ഇവിടെ പറയാം. ഒരു രാത്രിയിൽ കുറെ കള്ളന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആടുകളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു് കുറെ ആടുകളെ മോഷ്ടിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. ആ കള്ളന്മാർ ഏതോ ഒരദൃശ്യശക്തിയാൽ ആ ആലയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. രാവിലെ ആടുകളെ നോക്കാൻ സ്പീരിദോൻ വന്നു. കൈകൾ പിന്നിൽ കെട്ടപ്പെട്ട കള്ളന്മാരെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. സംഭവിച്ച കാര്യം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം കള്ളന്മാരെ കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടു. അദ്ദേഹം അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും മേലാൽ മോഷ്ടിക്കരുതെന്നും സത്യസന്ധമായ പ്രയത്നം കൊണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിക്കണമെന്നും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഒരു മുട്ടാടിനെ ദാനമായി കൊടുത്തിട്ടു് ഫലിതരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ‘‘രാത്രി മുഴുവൻ ഈ ആടുകളെ നോക്കിയതിനു് നിങ്ങൾക്കു് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം തന്നില്ലെങ്കിൽ മോശമാണല്ലോ.’’ സ്പീരിദോൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതു്.

ഇനി മറെറാരു സംഭവം പറയാം. അദ്ദേഹത്തിനു് ഇരേനേ എന്നു പേരുള്ള കന്യകയായ ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിനെപ്പോലെതന്നെ ഭക്തിയും വിശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞവളായിരുന്നു അവൾ. നല്ല വിലയുള്ള ഒരാഭരണം ഒരു സുഹൃത്തു് അവളെ സൂക്ഷിക്കാനേല്പിച്ചു. അവൾ അതു് വളരെ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആരും അറിയാതെ മണ്ണിൽ കഴിച്ചിട്ടു. പക്ഷെ അധികം താമസിയാതെ അവൾ ആകസ്മിക

മായി മരിക്കാനിടയായി. ആരേണത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ താമസിയാതെ വന്ന് അത് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മകളെ കാണാഞ്ഞതിനാൽ അയാൾ സ്ത്രീരീഭോനോട് ക്ഷോഭിച്ച സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്നെ കബളിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് അവർ നടത്തിയതെന്ന് ചിലപ്പോൾ ആരോപിക്കും; ചിലപ്പോൾ, തന്നെ ആരേണം തിരിച്ചുതരണമേ എന്ന് ദയനീയമായി അപേക്ഷിക്കും. വൃദ്ധനായ സ്ത്രീരീഭോൻ ആ മനുഷ്യന്റെ നഷ്ടവും തന്റെ നിർഭാഗ്യവും ഓർത്ത് മകളുടെ കഴിമാടത്തിൽ ചെന്നിട്ട് അന്ത്യവിധിനാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു മുമ്പായി അവൾക്ക് ഒരു പുനരുത്ഥാനം കൂടെ നൽകണമേ എന്ന് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പെട്ടെന്നു തന്നെ ആ മകൾ ആ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആരേണം കഴിച്ചിട്ടിരുന്ന സ്ഥലം ഏതാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടു മറഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലുള്ള ആളുകളാണ് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു സഭയെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സൈപ്രസ്സു് നിവാസികളിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതാണ്. റഫീനൂസ് എന്ന പുരോഹിതൻ ലത്തീനിൽ എഴുതിയ ഒരു പ്രബന്ധവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. മുകളിൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ വേറെയും പല കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവയെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു പറയുന്നതാണ്.

അധ്യായം 13

സന്യാസിയായ എവുതീക്കിയൻ

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എവുതീക്കിയൻ എന്ന സന്യാസിയെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പലതും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം നോവേഷ്യൻ സഭയിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു. അനേകം അതുഭൂതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ എനിക്കു അസന്നിദ്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയുവാനുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ചിലർക്കു അസുഖകരമായി തോന്നിയേക്കാം എങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നും ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. നോവേഷ്യൻ സഭയിൽ ഒരക്ലാനോൻ എന്ന പേരുള്ള വയോവൃദ്ധനായ ഒരു പുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ നിയോഗ്യനഹദോസിലേയ്ക്കു അചേസ്യസിനെ അനുഗമിച്ചയാളാണ്. അചേസ്യസിനെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണ്. അക്കാലം മുതൽ തിയോഡോഷ്യസിന്റെ കാലം വരെ നീണ്ടുനിന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം. ഞാൻ യുവാവായിരുന്ന കാലത്തു എവുതീക്കിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എന്നെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഈ വിധത്തിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ ഒരാൾ ഏതോ ഗുഡാലോചനയിൽ പങ്കാളിയായി എന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടു. സംശയിക്കപ്പെടുന്നു എന്നറിഞ്ഞു സംഭീതനായ അയാൾ ഒളിച്ചോടി. കപിതനായ ചക്രവർത്തി, അയാൾ എവിടെ വെച്ചെങ്കിലും പിടിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം അയാൾക്കു വധശിക്ഷ നൽകണമെന്നു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. പട്ടാളക്കാർ ബിതീനിയൻ ഒളിപിടിച്ചിടം പറ്റിപ്പിടിച്ചു അയാളെ പിടികൂടി തടവിലാക്കി. വേദനാജനകമായ ഭാരിച്ച ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചാണ് അയാളെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചതു്. മനുഷ്യരുടെ ശരീര

ങ്ങളെയും ആത്മാക്കളെയും സുഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് എവുതീക്കിയൻ ഏകാന്തവാസം നടത്തിയിരുന്നതു് അതിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു. യുവാവായ ഔക്ലാനോൻ അന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നവിടെ സന്യാസജീവിതത്തിനുള്ള പരിശീലനം നേടുകയായിരുന്നു. പലയാളുകളും എവുതീക്കിയന്റെ അടുത്തുവന്നു്, പ്രസ്തുത തടവുകാരനുവേണ്ടി ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ കാരണഗ്രാഭ്യത്മന നടത്തി. അയാളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എവുതീക്കിയന്റെ അത്തുതകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ചക്രവർത്തി കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എന്നവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ പോകാമെന്നു് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ തടവുകാരനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ചങ്ങലകളുടെ ഭാരം, ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ നിന്നു് എന്തെങ്കിലും തീരുമാനം വരുമുന്പു് തടവുകാരന്റെ ഉത്യുപനിടയാക്കും എന്നു്, ശിവാൾ പറയാൻ വന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അതിനാൽ തടവുകാരനെ മോചിപ്പിക്കാൻ ജയിലധികാരികളോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ആളയച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തങ്ങളുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമെന്നായിരുന്നു ജയിലധികാരികളുടെ മറുപടി. അതിനാൽ ഔക്ലാനോനാൽ അനുഗതനായി എവുതീക്കിയൻ തന്നെ കാരാഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു് ചെന്നു. കാവൽക്കാർ ജയിൽ തുറക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ എവുതീക്കിയൻ ലഭിച്ചിരുന്ന ദൈവിക ശക്തി കൂടുതൽ പ്രകടമായി. കാരാഗൃഹത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ സ്വയം തുറന്നു. എവുതീക്കിയനും ഔക്ലാനോനും കാരാഗൃഹത്തിനകത്തു കടന്നപ്പോൾ ബന്ധനസ്ഥനായ യുവാവിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു് ചങ്ങലകൾ സ്വയം ഉന്മൂലം വീണു. ഔക്ലാനോനും എവുതീക്കിയനും ആ യുവാവിനോടു കൂടി ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. പണ്ടു് ബിസാൻത്യം എന്നും പിന്നീടു് കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ എന്നും അറിയപ്പെട്ട നഗരത്തിലായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ വാസം. അവർക്കു കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു; ആ യുവാവു് വധശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുകയും ചെയ്തു. കാരണം, എവുതീക്കിയനോടു് വളരെ ആദരവുണ്ടായിരുന്ന ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു. നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം കഴിഞ്ഞാണു് ഇതു സംഭവിച്ചതു്.

നിഖ്യായിൽ സൂനഹദോസിനുവേണ്ടി വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ കാനോനാകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കുറെ നിയമങ്ങളും ക്രമീകരണങ്ങളും രൂപീകരിച്ചശേഷം അവരവരുടെ നഗരങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. വിജ്ഞാനകത്രകീകൾക്കു സന്തോഷപ്രദമാകുമെന്നു തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു് നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ചു

മെത്രാന്മാരുടെ പേരുകൾ അവർ ഭരിച്ച നഗരത്തിന്റെയും പ്രോവിൻസിന്റെയും പേരോടും സിനഡുകൂടിയ തീയതിയോടും കൂടി എനിക്കുവന്നിടത്തോളം ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ട്രെയിനിയിലെ കൊർദോ വായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന ഹോസിയൂസ്, റോമിലെ പുരോഹിതരായ വിറ്റോറിയോ, വിവെൻസ്യൂസ്, ഈജിപ്റ്റിലെ മെത്രാനായ അലക്സാണ്ടർ, വലിയ അന്ത്യോക്യയിലെ എവുസ്താത്യോസ്, ജറുസലേമിലെ മക്കാരിയൂസ്, സിനോപ്പോലീസിലെ ഹർപ്പോക്രാത്യോൻ. മെത്രാന്മാരുടെ പുണ്യമായ വിവരം അലക്സാണ്ടർ സ്രിയായിലെ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസ് 'സിനോഡിക്കോൺ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.²³ പൗളിനൂസ്, ജൂലിയൻ എന്നിവരുടെ കോൺസുലേറ്റുകാലത്തു്, മാസിയോണിയായിലെ അലക്സാണ്ടർ ഡറുടെ ഭരണശേഷം 636-ാം വഷം മേയ് മാസം 20-ാം തീയതി മുതലാണ് സമ്മേളനം നടന്നതു്.²⁴ (സിനഡിന്റെ രേഖകൾക്കു് ആമുഖമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന നൊട്ടേഷനിൽ ഈ വിവരം ഉണ്ടു്). അങ്ങനെ കൗൺസിലിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി. അതിനുശേഷം ചക്രവർത്തി തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു യാത്രയായി എന്ന കാര്യവും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

---

23. ഈ ഗ്രന്ഥം നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല.
 24. 325 മെയ് 20

അധ്യായം 14

ബഹിഷ്കൃത മെത്രാന്മാർ വീണ്ടും
സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു -

എവുസേബിയസും തെയോഗീസും പശ്ചാത്താപവും കുററ സമ്മതവും രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കത്തുകൾ പ്രമുഖ മെത്രാന്മാരുടെ പേർക്കയച്ചു. അതനുസരിച്ച ചക്രവർത്തി അവരെ നാടു കടത്തലിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു അവരുടെ സഭകളിൽ അധികാരത്തിലേറി. അവരുടെ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരെ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. പകരം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് ആംഫിയോൻ, ക്രെസ്ട്രൂസ് എന്നിവരാണ്. എവുസേബിയസും തെയോഗീസും സമർപ്പിച്ച കത്തു് താഴെ പറയും വിധമായിരുന്നു.

'നിങ്ങൾ കരകൊലമായി ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഒരുപചാരികമായ ഒരു വിചാരണകൂടാതെയാണു ശിക്ഷിച്ചതു്. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധമായ നിയമനടപടി പ്രതിഷേധം കൂടാതെയും നിശ്ശബ്ദമായും സഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കേവലം നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ചാൽ ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപവാദം പറയുന്നവർക്കു നീതീകരണം നൽകുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ചില കാര്യങ്ങൾ സുപഷ്ടമാക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണ്. "ഒരേ സത്ത" ²⁵ എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പാഷണ്ഡതയുടെ പക്ഷത്തായിരുന്നില്ല എന്നു സമാധാനവുമുണ്ടു്. സഭകളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനു് ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ളവർക്കു പൂർണ്ണമായ ഉറപ്പുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ശാപത്തിൽ ഞങ്ങൾ സഹകരിച്ചില്ല. അതു് വിശ്വാസപ്രമാണത്തോടു് ആനുരൂപ്യം

25. ഹോമോളൂസിയോസു്

മില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല; കുറപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വ്യക്തി അങ്ങനെയുള്ളയാളാണെന്നു ബോധ്യം വരാഞ്ഞിട്ടാണ്. സംഭാഷണത്തിലും കത്തുകളിലും കൂടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ പേരിലാണ് ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചത്. കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനങ്ങളോടു ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു എന്ന് ഈ കത്തു വഴി വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. നാടുകടത്തലിൽ കുറെക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതുകൊണ്ടു മടുത്തിട്ടല്ല, ഞങ്ങൾ പാഷണ്ഡതയിലാണെന്ന് ആളുകൾക്കുള്ള തെറ്റായ ധാരണ നീക്കാനത്രേ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചു നിൽക്കുന്നവരും നിങ്ങളുടെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. പ്രധാന കുറവാളിയോടു് അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും അയാളെ തിരിച്ചു വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിനാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിഷ്ക്രിയരായിരിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കെതിരായി അടിസ്ഥാനരഹിതമായ അബദ്ധ ധാരണകൾക്കിടം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് മൂഢതയായിരിക്കും. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിനനുസൃതമായവിധം മതതീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായ നമ്മുടെ ചക്രവർത്തിയെ ഇക്കാര്യം ഓർപ്പിക്കാനും ഞങ്ങളുടെ നിവേദനം അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കാനും ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സത്യമായ തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാനും ഭയവുണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എവുസേബിയസിന്റെയും തെയോഗ്നീസിന്റെയും പിൻവലിക്കലിന്റെ ഭാഷ ഇപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു.

ഈ കത്തിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. വിശ്വാസപ്രമാണം അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ ആരിയൂസിനെ ശപിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവരെക്കാരും മുന്പേ ആരിയൂസിനെ തിരിച്ചുവിളിച്ചിരുന്നു എന്നു ധ്വനിക്കുന്നു. ആരിയൂസിനെ നാടുകടത്തലിൽനിന്നു തിരിച്ചു വിളിച്ചു എന്നതു് ശരിയായിരിക്കാമെങ്കിലും അയാളെ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചില്ല. അലക്സാൻഡ്രിയായിലും സഭയിലും പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ അയാൾ പിൽക്കാലത്തു് ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചതിൽനിന്നു് ഇതു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഒരു കപട പശ്ചാത്താപ പ്രകടനം വഴിയാണ് അതു സാധിച്ചതു്. അക്കാര്യം അതിന്റെ സ്മാനത്തു പിന്നീടു വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളാം.

അധ്യായം 15

അലക്സാണ്ട്രിയുടെ മരണം
അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാണ്ട്രിയ മെത്രാൻ

അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അലക്സാണ്ട്രിയർ ദിവംഗതനായി.²⁶ അത്തനാസ്യോസ് തത്സ്ഥാനത്തു് അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. അത്തനാസ്യോസിന്റെ ബാല്യകാലത്തെക്കുറിച്ചു റൂഫീനൂസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും ചേർന്നു് അച്ചന്മാരും മെത്രാന്മാരും കളിക്കുമായിരുന്നുത്രേ. അക്കൂട്ടത്തിൽ അത്തനാസ്യോസിനു് എപ്പോഴും മെത്രാന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണു നല്ലപ്പെട്ടിരുന്നതു്. മറ്റുള്ളവർ വൈദികന്റെയും ഡീക്കന്റെയും റോൾ അഭിനയിച്ചു. രക്തസാക്ഷിയും മെത്രാനുമായ പത്രോസിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസവും ഈ കളി നടന്നു. അന്നു് അതിലേ കടന്നുപോയ അലക്സാണ്ട്രിയ മെത്രാൻ ഈ സംഭവം കണ്ടു. അവരെ വിളിച്ചു കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഭാവിയിൽ വൈദികരാകേണ്ടവരാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അവരെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. അവർക്കെല്ലാം മതബോധനം നൽകി. അത്തനാസ്യോസിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ ഡീക്കനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. നിഖ്യായിൽ സിനഡു് നടന്ന കാലത്തു് തന്റെ സഹായി ആയി അവിടെ കൊണ്ടുപോയി.

ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം റൂഫീനൂസ് തന്റെ സ്വന്തം ലിഖിതങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്.²⁷ അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചിരിക്കാൻ വളരെ സാധ്യതയുള്ളതുമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളെല്ലാം ധാരാളം നടന്നിട്ടുണ്ടു്.

---

26. നിഖ്യാസൂനഹദോസു് കഴിഞ്ഞു് (325) അധികം വൈകാതെ അലക്സാണ്ട്രിയർ മരിച്ചു; അത്തനാസ്യോസു് പിൻഗാമിയാകുകയും ചെയ്തു. (തീയഡൊറൈറു്, ഡഭോചരീത്രം 1.26).
 27. റൂഫീനൂസു്, ഡഭോചരീത്രം, 1.14.

അധ്യായം 16

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണം

സുനഹദോസിനുശേഷം ചക്രവർത്തി കുറേക്കാലം വിശ്രമത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ ഇരുപതാം വാർഷികം ആഘോഷിച്ചതിനു ശേഷം ഉടൻ തന്നെ പള്ളികളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു. മറ്റു നഗരങ്ങളിലെന്ന പോലെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും ഈ പ്രക്രിയ നടന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ ആദ്യത്തെ പേർ ബിസാന്ത്യം എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ നഗരം വലുതാക്കി. അതിനുചുറ്റും വലിയ കോട്ടകൾ നിർമ്മിച്ചു. വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു അതിനെ അലംകൃതമാക്കി. അതിനെ റോമിനു തുല്യമാക്കിയതിനുശേഷമാണ് അതിനു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്ന പേരിട്ടത്. അതിനെ പുതിയ റോമാ എന്നു വിളിക്കണമെന്നു നിയമവും ഉണ്ടാക്കി. സ്ത്രാറ്റോജിയം²⁸ എന്ന സ്ഥലത്തു് അശ്വാശ്രവണനായ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിമയ്ക്കു സമീപം ഒരു സ്തംഭം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു് അതിൽ ഈ നിയമം കൊത്തി വെച്ചു.²⁹ ആ നഗരത്തിൽ അദ്ദേഹം രണ്ടു പുതിയ പള്ളികളും പണിയിച്ചു. അവയിൽ ഒന്നിനു് ഇദേനേ എന്നും മറേത്തിനു് ശ്ലീഹൻമാർ എന്നും പേരു കൊടുത്തു.

ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല ചെയ്തതു്; അക്രൈസ്തവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തകർത്തു. അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളിലെ പ്രതിമകൾ കൊണ്ടു വന്നു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലെ അലങ്കാരങ്ങളായി വെച്ചു. ഡെൽഫിക് ട്രിപ്പോടുകൾ ഹിപ്പോഡ്രോമിൽ പരസ്യമായി വെച്ചു. ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു് അനാവശ്യമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഈ കഥകൾ കേൾക്കും മുമ്പുതന്നെ ആ വസ്തുക്കൾ ആളുകൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു്

28. പ്രധാന ജഡ്ജിമാരുടെ ആസ്ഥാനം.
 29. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി ഒരുപരിധികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതു് 330 ലാണ്.

ഏറ്റവും പ്രോത്സാഹനം കിട്ടിയതു കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ കാലത്താണ്. അക്കാലത്തു് ദൈവപരിപാലനയാൽ വേറെയും പല വസതുക്കളും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എവുസേബിയസു് പാഫീലിയുടെ അത്യുജ്ജ്വലമായ വാക്കുകളിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ അപദാനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ വളരെ ചുരുക്കിമാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് അനുചിതമാകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

അധ്യായം 17

രാജമാതാ ഹെലേനയും സ്ത്രീബായും

ചക്രവർത്തിയുടെ അമ്മയുടെ പേരു് ഹെലേനാ എന്നായിരുന്നു. പണ്ടു് *ഡ്രാപാനം* എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഗ്രാമത്തെ ചക്രവർത്തി ഒരു നഗരമാക്കി മാറ്റുകയും അതിനു് ഹെലേനോപ്പോലീസു് എന്നു നാമകരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഹെലേനാ രാജ്ഞി സ്വപ്നത്തിലുണ്ടായ ദൈവികനിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് വി. സ്ത്രീബാ കണ്ടെടുക്കാനായി ജൂസലൈമിലെത്തി. ഒരു കാലത്തു് ജൂസലൈം നഗരമായിരുന്ന സ്ഥലം പ്രവാചകൻ പറയുന്നതുപോലെ വെള്ളരിത്തോട്ടത്തിലെ മാടം പോലെ³⁰ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരു സങ്കേതമായിത്തീർന്നിരുന്നതാണു് അവർക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞതു്. നമ്മുടെ കർത്താവിനെ അടക്കിയിരുന്ന കല്ലറ കണ്ടെത്താനുള്ള അന്വേഷണമാണു് അവർ ആദ്യം നടത്തിയതു്. അവിടെ നിന്നാണല്ലൊ തന്റെ അടക്കത്തിനുശേഷം അവിടുനു് ഉത്ഥാനം ചെയ്തു്. വളരെ പ്രയത്നത്തിനുശേഷം ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അവൾ അതു കണ്ടെത്തി. വളരെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നതിന്റെ കാരണം ഞാൻ ചുരുക്കിപ്പറയാം. ക്രൈസ്തുവവിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചയാളുകൾ കർത്താവിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ഈ കല്ലറയെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ വെറുത്തിരുന്നവർ ഇതു പരിഗണിക്കാതെ പിന്നീടു് ആ ഭാഗം മണ്ണിട്ടു മൂടിയതിനുശേഷം അതിനു മുകളിൽ വീനസു് ദേവതയുടെ ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ചു. അതിൽ വീനസിന്റെ വിഗ്രഹം

30 ഏഴ് 1: 8

പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെക്കാലം അതു അങ്ങനെ കിടന്നു. ഇക്കാര്യം ഹെലേനാ രാജ്ഞിക്കു മനസ്സിലായി. അവർ വീനസിയൻ പ്രതിമ തട്ടിത്താഴെത്തുടവിക്കുകയും മണ്ണു മുഴുവൻ മാറ്റിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ കല്ലറയിൽ മൂന്നു സ്ത്രീബാകൾ കണ്ടെത്തി. അവയിൽ ഒന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവും മറ്റുള്ളവ തന്നോടൊപ്പം രണ്ടു കള്ളന്മാരും തുങ്ങിമരിച്ചതാണെന്നു മാനിക്കപ്പെട്ടു. അതോടൊപ്പം 'യൂദ്ധോരുടെ രാജാവായ നസ്രായൻ യേശു' എന്ന് വിവിധ ഭാഷകളിൽ എഴുതിയ ആ പലകയും കാണപ്പെട്ടു. മൂന്നു സ്ത്രീബാകളിൽ ഏതാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു തുങ്ങിമരിച്ചതു് എന്നു നിശ്ചയം പൂരാതെ ഹെലേനാ രാജ്ഞി കഴങ്ങി. ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ ജൂസലൈം മെത്രാനായ മക്കാരിയൂസ് അവരെ സഹായിച്ചു. വിശ്വാസം വഴി അദ്ദേഹം ഈ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് ഒരു യാജമാണാകാൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആ പ്രാർത്ഥന ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവിച്ച അടയാളം: അവിടെയടുത്തു് ദീർഘകാലമായി കഠിന രോഗബാധയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. രോഗം മുർച്ഛിച്ചു് അവൾ ആസന്നമരണയായി. അമൂല്യസ്ത്രീബായിൽ സ്പർശിക്കുമ്പോൾ അവൾ സുഖപ്പെടും എന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് മൂന്നു സ്ത്രീബാകളും അവളുടെയടുത്തു കൊണ്ടുവരാൻ മെത്രാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നിരാശപ്പെടേണ്ടിവന്നില്ല. ഓരോന്നിലും തൊട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അവളോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണത്തിലും തൊട്ടപ്പോൾ ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മൂന്നാമത്തേതു തൊട്ടു നിമിഷത്തിൽ അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു പൂർണ്ണാരോഗ്യവതിയായി. ഈ രീതിയിലാണ് കർത്തുസ്ത്രീബാ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞതു്.

ചക്രവർത്തിയുടെ അമ്മ തിരുക്കല്ലറ നിന്ന ഭാഗത്തിനു മുകളിൽ അതിമനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ചു. തകർന്നടിഞ്ഞ പുരാതന ജൂസലൈം നഗരത്തിനഭിമുഖമായിട്ടാണു ദേവാലയം പണിയിച്ചതു്. അതിനു് 'പുതിയ ജൂസലൈം' എന്നു പേരും നൽകി. രാജ്ഞി, വിശുദ്ധ സ്ത്രീബായുടെ ഒരു ഭാഗം ഒരു വെള്ളിപ്പാത്രത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തു്, കാണുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ആ പള്ളിയിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. ബാക്കിയുള്ള ഭാഗം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. വി. സ്ത്രീബാ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നഗരം പൂണ്ണമായും സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നു് ചക്രവർത്തിക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ "കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ഫോറം" എന്നസ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്വന്തം പ്രതിമയ്ക്കുള്ളിൽ ചക്രവർത്തി അതു രഹസ്യമായി നിക്ഷേപിപ്പിച്ചു. പറഞ്ഞുകേട്ടുള്ള

അറിവുവെച്ചാണ് ഞാൻ ഇതെഴുതുന്നത്; കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നിവാസികൾ എല്ലാവരും അതു സത്യമാണെന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈകൾ കുരിശിൽ തറയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച ആണികളും ഹെലേനാ രാജ്ഞി തിരുക്കല്ലായിൽ നിന്നു കണ്ടെടുത്തു കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അവയും കൂടെചേർത്തു രക്ഷി ചക്രവർത്തി യുദ്ധത്തിൽ തനിക്കുപയോഗിക്കാനുള്ള ലോഹത്തൊപ്പി ഉണ്ടാക്കി.

തിരുക്കല്ലറയ്ക്കു മുകളിൽ പള്ളി പണിയാനുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളും നൽകിയതു ചക്രവർത്തി തന്നെയാണ്. പണികൾ തപ്രിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മക്കാരിയൂസ് മെത്രാൻ എഴുത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 'പുതിയ ജൂസലേം' പണി പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ബത്ലഹെമിൽ ക്രിസ്തു ശാരീരികമായി ജനിച്ച ഗുഹയ്ക്കു മുകളിൽ അതുപോലെതന്നെ ബൃഹത്തായ ഒരു ദേവാലയം ഹെലേനാരാജ്ഞി പണിയിച്ചു. അവൾ അതു കൊണ്ടു നിർത്തിയില്ല. സ്വർഗ്ഗാരോഹണമലയിലും അവൾ ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചു.

പിന്നീടുള്ള കാലം ഹെലേനാ രാജ്ഞി വിശുദ്ധനാട്ടിൽ തന്നെയാണു ജീവിച്ചതു്. അവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളായ സാധാരണ സ്ത്രീകളോടൊപ്പം അവർ ജീവിച്ചു. സഭാരജിസ്റ്ററിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവകന്യകകളെയെല്ലാം ക്ഷണിച്ചു അവൾ സൽക്കാരങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. മിക്കപ്പോഴും രാജ്ഞി തന്നെ അവർക്കു വിഭവങ്ങൾ വിളമ്പിക്കൊടുക്കും. പള്ളികൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും ധനസഹായം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ആ മഹതി വളരെ ശ്രദ്ധാർഹ്യം കാണിച്ചു. അങ്ങനെ ഭക്തിനിർഭരമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചിട്ടു് എൺപതാം വയസ്സിൽ അവൾ ദിവംഗതയായി. അവരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കൊണ്ടുപോയി രാജകീയ ശവകുടീരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

അധ്യായം 18

ചക്രവർത്തി പേഗൻമതം നിരോധിക്കുന്നു
പല സ്ഥലത്തും പള്ളികൾ പണിയിടുന്നു

ഇതിനുശേഷം ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദത്താവധാനനായിത്തീർന്നു. പുറജാതികളുടെ ദുരാചാരങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി. ദ്രവ്യമുഖക്കാരരുടെ പോരാട്ടം അദ്ദേഹം നിരോധിച്ചു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തന്റെ സ്വന്തം പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഇരുജിപ്പിൽ ജലസേചനം നടക്കത്തക്കവിധം നൈൽനദി ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു് സെറാപ്പിസു് ദേവനാണു് എന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ആ ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത വഴിപാടുകൾ പള്ളികളിൽ നടത്തണം എന്നു ചക്രവർത്തി നിർദ്ദേശം നൽകി. ഇതുമൂലം സെറാപ്പിസു് കോപിഷ്ടനായിത്തീരുകയും നൈൽനദിയിൽ വെള്ളം ഉയരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സെറാപ്പിസു് ഭക്തന്മാർ പ്രവചിച്ചെങ്കിലും തുടന്നുള്ള വർഷങ്ങളിലും ക്രമമായി പതിവുപോലെ വെള്ളം ഉയന്നു. ഇങ്ങനെ നൈൽ നദിയിൽ വെള്ളം ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതു് സെറാപ്പിസിന്റെ ശക്തികൊണ്ടല്ലെന്നും ദൈവനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണെന്നും വ്യക്തമായി.

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സർമാത്യർ, ഗോത്യർ എന്ന രണ്ടു വിഭാഗം കാട്ടുജാതിക്കാർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ആക്രമണം നടത്തി. അവരെ എതിരിടേണ്ടി വന്നപ്പോഴും സഭകളുടെ കാര്യത്തിലുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ താൽപര്യം ഒട്ടും കുറഞ്ഞില്ല. രണ്ടു വിഷയത്തിലും അദ്ദേഹം യഥാവിധി ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. കുരിശടയാളമുള്ള പതാകയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ³¹ അദ്ദേഹം ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാക്കി. മുൻ ചക്രവർത്തിമാർ കാട്ടുജാതിക്കാർക്കു പതിവായി കൊടുത്തുവന്ന തുകകൾ നിർത്തലാക്കാനും അതുമൂലം സാധിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായ വേഗതയിൽ പാടേ

31. tropaio (Christian banner)

പരാജയപ്പെട്ട ആക്രമണകാരികൾ സംഭീതരായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. കോൺസ്റ്റന്റൈനൈൻ സംരക്ഷിച്ചതും ക്രിസ്തുമതമാണല്ലോ.

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ വീണ്ടും പല പള്ളികൾ പണിയിച്ചു. അബ്രഹാം മാലാഖമാരെ സത്കരിച്ചതായി വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന മാംറെയിലെ ഓക്കിന്റെ അടുത്തായി അദ്ദേഹം ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിച്ചു. പ്രസ്തുത ഓക്കുവുക്കുത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ബലിപീഠം നിർമ്മിച്ചു പുറജാതികൾ അവിടെ ബലി സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ദേവാലയം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം നൽകിയതു്. കൈസറിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയസിനെ ഈ വിഷയത്തിൽ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ചക്രവർത്തി ഒരു കത്തെഴുതി. പുറജാതികളുടെ ബലിപീഠം തകർത്തു് ഓക്കിനടുത്തു് ഒരു പള്ളി പണിയണം എന്നു് അദ്ദേഹം ആജ്ഞ നൽകി. ഇതേ കാരണത്താൽ ഫിനീഷ്യായിലുള്ള ഹെലിയോപ്പോലീസു് എന്ന സ്ഥലത്തും ഒരു പള്ളി പണിയാൻ ചക്രവർത്തി കല്പന നൽകി.

ഹെലിയോപ്പോലീസിൽ വളരെ വികൃതമായ ഒരാചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതുണ്ടാക്കിയതു് ആരാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലെങ്കിലും അയാളുടെ സ്വഭാവവും ധാർമ്മികബോധ്യങ്ങളും വളരെ വിചിത്രമായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തം. അവിടെയുള്ള സ്രീകൾ പൊതുസ്വത്താണ് എന്നു് ആ നാട്ടിലെ നിയമം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അവിടെ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ പിതൃത്വത്തെപ്പറ്റി സംശയമായിരുന്നു. പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ മക്കളും തമ്മിൽ അവിടെ ഒരു വ്യത്യസ്തവുമില്ലായിരുന്നു. അവിടെ വരുന്ന സന്ദർശകർക്കായി തങ്ങളുടെ കന്യകകളെ വേശ്യകളായും അവർ നല്കിയിരുന്നു. ആ നാട്ടിൽ വളരെക്കാലമായി നിലനിന്നു വന്ന ഈ തിന്മ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി സത്വരനടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ലൈംഗിക വിശുദ്ധി സംബന്ധിച്ച സമ്പൂർണ്ണവും കർശനവുമായ ഒരു നിയമം അവർക്കു് അദ്ദേഹം നൽകി. അങ്ങനെ കുടുംബങ്ങളുടെ രൂപീകരണം അവിടെ സാധിതമാക്കി. ആ പ്രദേശത്തു് പള്ളികൾ നിർമ്മിച്ചതിനുശേഷം ഒരു മെത്രാനെയും കുറെ വൈദികരെയും വാഴിച്ചു് അവിടെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഹെലിയോപ്പോലീസിലെ ജനങ്ങളുടെ ദുഷിച്ച ആചാരം അദ്ദേഹം നിർത്തലാക്കി.

അതുപോലെ ലിബാനൂസു് മലയിൽ ആഹ്ലാഹ എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന വീനസു് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം അദ്ദേഹം

തകർത്തു; അവിടെ നടന്നിരുന്ന ജഗദുപാധനമായ ആചാരങ്ങളെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സിലീഷ്യായിലുള്ള ഒരു നാഗപ്പിശാചിനെ അദ്ദേഹം ബഹിഷ്കരിച്ച കാര്യം അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ ആവാസകേന്ദ്രമായിരുന്ന സൗധം അടിത്തറയുൾപ്പെടെ ഇളക്കി നശിപ്പിക്കാനുള്ള കലപനയാണദ്ദേഹം നൽകിയതു്.

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചക്രവർത്തിക്കു വലിയ വ്യാപാരമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിക്കു് ഒരിക്കൽ പേർഷ്യക്കാരോടു് യുദ്ധത്തിനു പോകേണ്ടിവന്നു. ആ അവസരത്തിൽ മോശ പണ്ടു് മരുഭൂമിയിലെ സഞ്ചാരകാലത്തു ചെയ്തതുപോലെ (പുറ.35-40) ഒരു കൂടാരമുണ്ടാക്കി. ചിത്രത്തെയുൽ കൊണ്ടലങ്കരിച്ച തൂണികൊണ്ടു് പള്ളിയുടെ ആകൃതിയിൽ നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു ആ കൂടാരം. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം കൊണ്ടുപോകാവുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു അതിന്റെ സംവിധാനം. ഏറ്റവും വിജനമായ മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ കഴിയുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ഒരു സങ്കേതം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വെച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. ഇങ്ങനെ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തിയെങ്കിലും ചക്രവർത്തിക്കു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വന്നില്ല. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു യേപ്പെട്ടു് പേർഷ്യാക്കാർ തിരിച്ചുപോയി.

നഗരങ്ങൾ പുനർനിർമ്മിക്കാനും ഗ്രാമങ്ങളെ നഗരങ്ങളായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാനും ചക്രവർത്തി ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താകും എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഡ്രെപ്പാനും എന്ന ഗ്രാമത്തെ ഹെലേനോപോലീസു് നഗരമാക്കിയതും പലസുതീനായിൽ തന്റെ സഹോദരിയുടെ പേരിൽ കോൺസ്റ്റാന്ത്യം എന്ന നഗരം സ്ഥാപിച്ചതും മറ്റും ഉദാഹരണങ്ങൾ. ചക്രവർത്തിയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വിവരിച്ചുഴുക എന്നുള്ളതല്ലല്ലോ എന്റെ ലക്ഷ്യം. പിന്നെയോ, ക്രിസ്തുമതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു് പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇവിടെ കുറിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് ചക്രവർത്തിയുടെ മഹനീയ നേട്ടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ, മറ്റൊരു വിഷയമാകയാൽ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കായി മാറ്റിവെക്കുന്നു. സഭയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്കു് അധികം വിസ്മയം ഉണ്ടാകില്ലെന്നു് എഴുതേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നു. കാരണം, വിവരണത്തിനാവശ്യമായ വിഷയമില്ലെങ്കിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അർത്ഥശൂന്യവും കൃഷ്ടവുമായ തർക്ക

വിതർക്കങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ശ്രൈഹികവിശ്വാസത്തെ കലുഷിതമാക്കുകയും ഛിന്നഭിന്നമാക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, സഭയിൽ നടന്ന സംഗതികളൊന്നും വിസ്മൃതിയിൽ ആണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ ഇതെല്ലാം എഴുതിവയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൃത്യമായ വിവരണം അനേകരുടെ ഇടയിൽ ഒരുവനെ പ്രശസ്തനാക്കുന്നു. അതേസമയം അവയുമായി പരിചയമുള്ളയാളെ തെറ്റിയിട്ടുണ്ടാകാതിരിക്കാനും താൻ കേൾക്കാനിടയുള്ള താർക്കികരുടെ വാദങ്ങളുടെ ശുഷ്കസ്വരത്തിന്റെ കത്തൊഴുക്കിൽ പെടാതിരിക്കാൻ അവനെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 19

എത്യോപ്യയുടെ മാനസാന്തരം ³³

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതം ഏതുവിധം പ്രചരിച്ചു എന്നാണ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് ഇൻഡ്യയുടെ ഉപപ്രദേശത്തുള്ള വരം ³³ ഇബേരിയരും ³⁴ ആദ്യമായി ക്രിസ്തുമതം ആശ്രയിച്ചത്. ഉൾപ്രദേശം എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം ചുരുക്കി വിവരിക്കാം: അപ്പസ്തോലന്മാർ കുറിയട്ടു നിശ്ചയിച്ചിട്ടാണല്ലോ വിവിധരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു മതപ്രചരണാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടത്. തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കു പാർത്തിയന്മാരുടെ പക്കലേയ്ക്കു പോകാനാണ് കുറിയട്ടിയിട്ടായത്. മത്തായിക്കു് എത്യോപ്യയും ബർത്തലോമിയോയ്ക്കു് അതിനു സമീപമുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ ഭാഗവും ലഭിച്ചു.

32. "കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് ഇൻഡ്യയുടെ ഉപപ്രദേശങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതം വിശ്വസിച്ചു" എന്നാണ് തലക്കെട്ട്. 'ഇൻഡ്യ' എന്നാൽ എത്യോപ്യ എന്നാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ സ്യൂസിന്റെ കാലത്താണ് ഇതു നടന്നത്; കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൊക്രട്ടസ് റഫീനൂസിനെ (സഭാചരിത്രം 1:9) പരാമർശം പകർത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ റഫീനൂസിന്റെ തെറ്റുകളും അപ്പാടെ പകർത്തി.

33. എത്യോപ്യയിലുള്ളവർ
 34. ജോർജിയയിലുള്ളവർ.

എന്നാൽ വിഭിന്നഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന അനേകം അപരിഷ്കൃത വർഗ്ഗക്കാർ താമസിച്ചിരുന്ന ഇൻഡ്യയുടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ കാലത്തിനുമുൻപ് ക്രിസ്തീയതത്തലങ്ങളെ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നില്ല. കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ കാലത്തു് അവർ ക്രിസ്തയാനികളായിത്തീർന്നതിൻറെ കാരണം ഞാൻ വിവരിക്കാം.

ടയർകാരനായി മെറോപ്പിയസ് എന്നൊരു താത്ത്വചിന്തജ്ഞനായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നേരിട്ടുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ആദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനം ലഭിച്ചതു് മെത്രോദോറസ് എന്ന താത്ത്വചിന്തകനിൽ നിന്നായിരുന്നു. മെത്രോദോറസ് ഇൻഡ്യയിൽകൂടെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രീക്കുഭാഷ പഠിച്ചവരും തൻറെ ബന്ധുക്കളുമായ രണ്ടു യുവാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് മെറോപ്പിയസ് കപ്പലിൽ കയറി ഇന്ത്യയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയിലെത്തി പല സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. ആവശ്യമുള്ള കറെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനായി ഒരു തുറമുഖനഗരത്തിലെത്തി. ആ സമയത്തിനു് അൽപ്പം മുമ്പു് ഇന്ത്യാക്കാരും റോമാക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഒരുടമ്പടി ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ മെറോപ്പിയസിൻറെ ബന്ധുക്കളായ ആ രണ്ടു യുവാക്കൾ ഒഴികെ ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന റോമാക്കാരെ മുഴുവൻ ഇന്ത്യാക്കാർ വധിച്ചു. ചെറുപ്രായക്കാരെന്ന നിലയുള്ള സഹതാപം മൂലമാണു് ആ രണ്ടു പേരെ വധിക്കാതിരുന്നതു്. അവർ അവരെ അവിടുത്തെ രാജാവിനു് കാഴ്ചയായി സമർപ്പിച്ചു. രാജാവിനു് സുന്ദരനായ ആ യുവാക്കളെക്കണ്ടു് വളരെ പ്രീതിതോന്നി. അവരിൽ ഒരാളായ എഡേസിയൂസിനെ രാജാവു തൻറെ പാനപാത്ര വാഹകനാക്കി. ഫ്രമെൻസ്യൂസ് എന്നു പേരുള്ള മരേറയാളിനെ രാജകീയരേഖകളുടെ ചുമതലക്കാരനായി നിയമിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ആ രാജാവു മരിച്ചതിനാൽ അവർ സ്വതന്ത്രരായി. രാജ്യരേണം അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഭാര്യയുടെയും ശിശുവായ പുത്രൻറെയും ചുമതലയിലായി. കഞ്ഞിനു പ്രാപ്തിയാകുന്നതുവരെ രാജ്യരേണത്തിൻറെ ചുമതല വഹിക്കണമെന്നു് രാജ്ഞി യുവാക്കളോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ സമ്മതിച്ചു് ആ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. രേണച്ചുമതലകൾ പ്രധാനമായും കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതു ഫ്രമെൻസ്യൂസാണു്. അവിടെ വ്യാപാരം നടത്തിയിരുന്ന റോമാക്കാരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു് അദ്ദേഹം അന്വേഷണം നടത്തിച്ചു. ഏതാനും പേരെ കണ്ടുകിട്ടി. താനാരാണെന്നു് അവരെ അറിയിച്ചു. ക്രിസ്തീയമതകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു യുക്തമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. പുരു

ങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയം പണി തീർത്തു. ഇന്ത്യാക്കാരിൽ ചിലരെയും ക്രിസ്തീയ തത്ത്വങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ചശേഷം പ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങളിൽ സഹകരിപ്പിച്ചു. ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവരെ അദ്ദേഹം യോഗ്യരാക്കി.

രാജകുമാരൻ പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ റോമൻയുവാക്കൾ, തങ്ങൾ അതുവരെ വളരെ കാര്യക്ഷമമായി നിർവ്വഹിച്ചു പോന്ന രാജ്യഭരണം തിരിച്ചേല്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകാനുള്ള അനുവാദത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു. അവർ അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കണമെന്നു യുവരാജാവും രാജമാതാവും നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും സ്വന്തം നാടു സന്ദർശിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹാധിക്യം കൊണ്ട് അവർ ഒരുവിധം അനുവാദം വാങ്ങി പുറപ്പെട്ടു.

എഡേസിയൂസ് തന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും കാണാനായി ടയറിലേയ്ക്കു പോയി. ഫ്രൂമെൻസ്യൂസാകട്ടെ, അലക്സാൻഡ്രിയായിലെത്തി അവിടുത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസിനെ ഇൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിയിച്ചു. അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാനായിട്ട് അന്നു അധികകാലമായിരുന്നില്ല. ഫ്രൂമെൻസ്യൂസ് തന്റെ യാത്രാനുഭവങ്ങളും ഇൻഡ്യയിലുള്ളവർക്കു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള താല്പര്യവും വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഒരു മെത്രാനെയും ഏതാനും വൈദികരെയും അങ്ങോട്ടയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുള്ളവരുടെ കാര്യം അങ്ങനെ അവഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കും എന്നും അദ്ദേഹം അത്തനാസ്യോസിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമാം വിധം എങ്ങനെ ഇതു കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നതിനെപ്പറ്റി അത്തനാസ്യോസ് പര്യാലോചിച്ചു, അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ പററിയ ഒരാളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ തനിക്കു സാധിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഫ്രൂമെൻസ്യൂസ് തന്നെ മെത്രാനാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ അപ്രകാരം ചെയ്തു. താമസിയാതെ ഫ്രൂമെൻസ്യൂസ് മെത്രാനായി ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹം അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും പല പള്ളികൾ പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവാനുഗ്രഹം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു; മാനസികവും ശാരീരികവുമായ രോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന അനേകരെ സുഖപ്പെടുത്തി. ടയറിൽപെട്ട് വൈദികനായി അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്ന എഡേസിയൂസിൽ നിന്നാണ് താൻ ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞതെന്ന് റൂഫീനൂസ് നമ്മോടു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

അധ്യായം 20

ഇബ്രേയരുടെ മാനസാന്തരം

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇബ്രേയർ ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടത് എങ്ങനെയെന്നു ഇനി വിവരിക്കാം. കേതിയും വിശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്രീ ദൈവപരിപാലനയാൽ ഇബ്രേയന്മാരാൽ തടവുകാരിയായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഇബ്രേയർ എവുകുസിൻ കടലിനടുത്തു താമസിച്ചിരുന്നവരാണ്. സ്പെയിനിലെ ഇബ്രേയരുടെ ഒരു കോളനിയായിരുന്നു അത്.³⁵ അവരുടെയിടയിൽ അടിമത്തത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വകമായ സുകൃതജീവിതമാണ് അവർ നയിച്ചത്. അവർ ഏറ്റവും കർമ്മമായ ആത്മസംയമനം പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല; അധികസമയവും ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ജീവിതവും പെരുമാറ്റവും നിരീക്ഷിച്ച ആ അപരിഷ്കൃതർ അത്ഭുതാധീനരായി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ശിശുവായിരുന്ന അവിടുത്തെ രാജകുമാരൻ ഒരു രോഗപിടിപെട്ടു. അവിടുത്തെ രീതിയനുസരിച്ചു രാജ്ഞി ആ രാജകുമാരനെ, ചികിത്സ നടത്തുന്നവരായ മറ്റു സ്രീകളുടെ പക്കൽ അയച്ചു. മറ്റൊരാൾ ചികിത്സകളുടെയും പരീക്ഷണത്തിനു ശേഷം രോഗിയായ രാജകുമാരൻ ഈ തടവുകാരി സ്രീയുടെ പക്കൽ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അവൾക്കുകൊടുത്ത ചികിത്സ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരുവിമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ മരുന്ന് ഒന്നും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നെയോ മറ്റു സ്രീകൾ കാണുകെ, കഞ്ഞിനെ എടുത്തു കുതിരത്തോൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തന്റെ കിടക്കയിൽ കിടത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു, ‘‘അനേകരെ സുഖപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്തു ഈ കഞ്ഞിനെയും സുഖപ്പെടുത്തും’’. അതിനു ശേഷം അവൾ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. രാജകുമാരൻ പെട്ടെന്നു രോഗവിമുക്തനായി. തുടർന്നു നല്ല ആരോഗ്യവാനായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

35. സൊക്രാട്ടസിന്റെ ഈ വിശദീകരണം സ്വീകാര്യമല്ല എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്.

ഈ അതുഭൂതത്തിന്റെ വാർത്ത അതിവേഗം ആ നാട്ടിലെ അപരിഷ്കൃതസ്രീകളുടെ ഇടയിൽ പരന്നു. ആ വിവരം രാജനിയും പെട്ടെന്ന് അറിഞ്ഞു. ആ തടവുകാരി അങ്ങനെ പ്രശസ്തയായി. താമസിയാതെ രാജനിയെ രോഗബാധിതയായപ്പോൾ പ്രസ്തുത തടവുകാരിസ്രീയെ വിളിച്ചു. വിനയാധിക്യം മൂലം അവൾ പോകാൻ വിസമ്മതിക്കയാൽ രാജനിയെ അവളുടെ പക്കലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അവൾ മുൻ പറഞ്ഞ വിധത്തിൽത്തന്നെ രാജ്ഞിയെയും സുഖപ്പെടുത്തി. രാജ്ഞി നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, 'ഈ രോഗമോചനം നടത്തിയതു ഞാനല്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു'. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കാനും സത്യദൈവമായി അവനെ ഏറ്റു പറയുവാനും രാജനിയെ അവൾ ഉപദേശിച്ചു.

തന്റെ ഭാര്യ പെട്ടെന്ന് സുഖം പ്രാപിച്ചതിൽ ആനന്ദത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന ഇബ്രഹീമിന് രാജാവ് അവൾക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ സൗഖ്യം പ്രദാനം ചെയ്തത് അവളാണെന്നാണ് രാജാവു കരുതിയത്. തനിക്കു സമ്പത്തൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും ദൈവം നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ആശ്വാസങ്ങളും മാത്രമാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സമ്പത്തെന്നും അവൾ അറിയിച്ചു. താൻ ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ രാജാവു അംഗീകരിച്ചാൽ അതു തനിക്കുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസമ്മാനം ആയിരിക്കുമെന്നും അവൾ അറിയിച്ചു. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, തനിക്കു കൊടുത്തയച്ച സമ്മാനങ്ങൾ അവൾ തിരിച്ചയച്ചു. ഈ മറുപടി രാജാവ് തന്റെ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു വെച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം രാജാവ് വേട്ടയ്ക്കുപോയപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യം സംഭവമായി. അദ്ദേഹം വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാട്ടിലും മലമുകളിലുമെല്ലാം മുടൽമഞ്ഞും കൂരിരട്ടും വ്യാപിച്ചു. വേട്ട നടത്താനസാധ്യമായെന്നു മാത്രമല്ല, കാട്ടിൽനിന്നു പുറത്തു കടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ രാജാവു കൂട്ടരും വിഷമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ തങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്ന ദേവന്മാരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അവസാനം അടിമയുടെ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ രാജാവ് തീരുമാനിച്ചു. തൽക്ഷണം കാട്ടിലെ മുടൽമഞ്ഞുമൂലമുണ്ടായ അന്ധകാരം ചൂർണ്ണമായി നീങ്ങി. ആശ്ചര്യഭരിതനായ രാജാവു സന്തോഷപൂർവ്വം കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്റെ രാജനിയെ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു.

അവർ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് ഉടൻതന്നെ അടിമയെ വിളിച്ചു വരുത്തി. താൻ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാ

കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞുതുരണമെന്നു രാജാവ് അവളോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവൾ വന്നു ഇബേരിയൻ രാജാവിനെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗകനാക്കി. ഈ കേരസ്രീ വഴി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ അധീനതയിലുള്ള എല്ലാ ഇബേര്യരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി. തന്റെ പുത്രനും ഭാര്യയ്ക്കും ഉണ്ടായ രോഗശാന്തിയുടെ വിവരങ്ങളും താൻ വേട്ടയാടാൻ പോയപ്പോഴുണ്ടായ അതുഭൂതസംഭവവും അദ്ദേഹം അവരെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. ആ അടിമസ്രീ ആരാധിക്കുന്ന സത്യദൈവത്തെ എല്ലാവരും ആരാധിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തുടന്നു രാജാവും രാജ്ഞിയും ആ നാട്ടുകാർക്കു മതപ്രബോധകരായി. രാജാവ് പുരുഷന്മാരെയും രാജ്ഞി സ്ത്രീകളെയും ക്രിസ്തുമത തത്ത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.

കൂടാതെ, റോമാക്കാരുടെ ഇടയിൽ പള്ളികൾ പണിയുന്ന രീതി അവളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു്, ഒരു പള്ളി പണിയാൻ കല്പനയിട്ടു. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ട സാമഗ്രികളെല്ലാം വേഗം നൽകി. പണി ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അതിനുള്ള തുണകൾ നിവർത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ നാട്ടുകാരെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ദൈവപരിപാലന തടസ്സം ഉണ്ടാക്കി. തുണകളിലൊന്നു് അനക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം കിടന്നു. അതിനെ ഉയർത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമമെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടു. അവരുടെ കയർ പൊട്ടുകയും ഉയർത്താൻ കൊണ്ടുവന്ന ഉപകരണങ്ങൾ ഒടിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു. പണിക്കാർ ഹതാശയരായി പിന്തിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം അടിമയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു് മറാഠമറിയായെ അവൾ രാത്രിയിൽ ആ സ്ഥലത്തെത്തി. രാത്രി മുഴുവൻ അവിടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു. ദൈവശക്തിയാൽ ആ തുണു് സ്വയം ഉയർന്നു് അതു നാട്ടേണ്ട സ്ഥാനത്തിനു മുകളിൽ വന്നു്, നിലത്തു തൊടാതെ നിന്നു. ബുദ്ധിമാനായ രാജാവു് പുലച്ചു് പണി പരിശോധിക്കാൻ എത്തിയപ്പോൾ ആ തുണു് ആകാശത്തിൽ തുങ്ങി നിൽക്കുന്നതു് കണ്ടു. രാജാവും അനുചരന്മാരും ഇതിൽ ആശ്ചര്യ പരതന്ത്രരായി. താമസിയാതെതന്നെ ആ തുണു താഴ്ന്നുവന്നു് അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു് ഉറച്ചു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ രാജാവു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുകയും അടിമയുടെ ദൈവത്തിനു് കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അപ്പോൾ മുതൽ വിശ്വസിക്കുകയും താല്പര്യപൂർവ്വം മറ്റു തുണുകളെല്ലാം ഉയർത്തുകയും പള്ളിയുടെ പണി വേഗം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടന്നു് ആ രാജാവു് കോൺസ്റ്റൻറയിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്കു് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘത്തെ അയച്ചു. തങ്ങൾ ഭാവിയിൽ എന്നും റോമാക്കാരോടു സഹകരണത്തിൽ വർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നും ഒരു മെത്രാനെയും കുറെ വൈദികരെയും അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും പ്രതിനിധിസംഘം കോൺസ്റ്റൻറയിനെ അറിയിച്ചു. ബാക്കൂറിയസ് എന്ന വ്യക്തിയിൽ നിന്നാണ് താൻ ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയതെന്നു് റൂഫീനൂസ് പറയുന്നു³⁶. ബാക്കൂറിയസ് ഇബേരിയരുടെ ഒരു മുൻ ഇടപ്രഭുവായിരുന്നു. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം റോമൻ സൈന്യത്തിൻ്റെ ചേൻ. ക്യാപ്റ്റൻ എന്ന നിലയിൽ പലസ്തീനയിൽ സേവനം നിർവ്വഹിച്ചു. ഒടുവിൽ ഏകാധിപതിയായ മാക്സിമൂസിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം റോമൻസൈന്യത്തിൻ്റെ അധിപനായി തെയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയെ സഹായിച്ചു.

ഇങ്ങനെ കോൺസ്റ്റൻറയിൻ്റെ കാലത്തുതന്നെ ഇബേരിയർ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 21

സന്യാസിയായ അന്തോണിയോസ്

ഇതേകാലത്തു് ഈജിപ്തിലെ മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സന്യാസിയായ അന്തോണിയോസ് എങ്ങനെയുള്ളയാളായിരുന്നു, പിശാചുകളുടെ തന്ത്രങ്ങളും ക്രൂരമായ രീതിയിലുള്ള പോരാട്ടങ്ങളും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി, അദ്ദേഹം അവരോടു് എങ്ങനെ തുറന്ന പോരാട്ടം നടത്തിയിരുന്നു, എങ്ങനെ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാനിവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസ് ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.³⁷ കോൺസ്റ്റൻറയിൻ്റെ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് അതുപോലുള്ള നല്ല ആളുകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

36. സഭാചരിത്രം, 1.10
 37. ജി.ചേടിയത്തു്, സന്യാസത്തിൻ്റെ അന്തർധാര, കോട്ടയം, 1985

അധ്യായം 22

മാനിയും മാനിക്കെയൻ പാഷണ്ഡതയും

നല്ല ഗോതമ്പുചെടികളുടെയിടയ്ക്ക് കളകളും മുളച്ചു വളർന്നു വരുകയല്ലോ. അസൂയ എന്നും നന്മയ്ക്കുതിരായി ഗുഹാലോചന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ, കോൺസ്റ്റന്റയിൻറെ കാലത്തിന് അല്പം മുമ്പ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുമതത്തിനു സമാന്തരമായി ഒരു കപടക്രിസ്തുമതവിഭാഗവും തലപൊക്കി. യഥാർത്ഥ പ്രവാചകരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കപടപ്രവാചകരും യഥാർത്ഥ ശ്രീഹന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കപടശുദ്ധീഹന്മാരും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എമ്പദോക്ലെസ് എന്ന അക്രൈസ്തവ ദാർശനികന്റെ ചില തത്ത്വങ്ങൾ മാനി എന്നയാളിലൂടെ ക്രൈസ്തവതത്ത്വങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എവുസേബിയസ് പാംഫീലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുസഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഏഴാം പുസ്തകത്തിൽ ഈ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്; ³⁸ എന്നാൽ വേണ്ടിടത്തോളം വിശദാംശങ്ങൾ അദ്ദേഹം തരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയ കഠിന കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ മാനി ആരാണെന്നും എവിടെനിന്നു വന്നെന്നും അയാളുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നും വ്യക്തമാക്കാം. ഷിതിയൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സാരസൻ ഉത്തരതേബായിസിലുള്ള അടിമയായ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവൾക്കുവേണ്ടി അയാൾ ഈജിപ്റ്റിൽ താമസമാക്കി. ഈജിപ്തുകാരുടെ വിദ്യകൾ പലതും അയാൾ വശമാക്കി. അയാൾ എമ്പദോക്ലെസിന്റെയും പിത്തഗോറസിന്റെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലതും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസതത്ത്വങ്ങളിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി. എമ്പദോക്ലെസിനെപ്പോലെ നല്ലതും ചീത്തയുമായ രണ്ടു പ്രകൃതികൾ ഉണ്ടെന്നും നല്ലതിനെ സൗഹൃദമെന്നും തീയതിനെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന വിളിക്കാമെന്നും അയാൾ സിദ്ധാന്തിച്ചു. ആദ്യത്തെരബീത്തുസ് എന്നും പിന്നീട് ബുദ്ധൻ എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ ഈ ഷിതിയന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു. അയാൾ പേർഷ്യക്കാർ വസിക്കുന്ന ബാബിലോണിലെത്തി സ്വന്തം മാഹാത്മ്യത്തെ

സംബന്ധിച്ചു അതിശയോക്തിപരമായ പല പ്രസ്താവങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു. താൻ കന്യകയിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും പർവ്വത പ്രദേശങ്ങളിൽ വളർത്തപ്പെട്ടവനാണെന്നു അയാൾ അവകാശപ്പെട്ടു. അയാൾ നാലു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു: ഒന്നു, രഥസ്യങ്ങൾ, മറ്റൊന്നു സുവിശേഷം, മൂന്നാമത്തേതു് നിക്ഷേപം, നാലു് സംഗ്രഹങ്ങൾ. ചില മിസ്റ്റിക് കമ്മ്ങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതായി അഭിനയിക്കുന്ന സമയത്തു് ഏതോ ഒരു അരൂപി³⁹ കിഴക്കാരുടുകാരായ ഒരു പാറയുടെ മുകളിൽനിന്നു് അയാളെ ഉരുട്ടി താഴെയിട്ടു. അങ്ങനെ അയാൾ നശിച്ചു. അയാൾ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിലെ സ്ത്രീ അയാളുടെ മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കുകയും അയാളുടെ സമ്പത്തുപറ്റാം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കബ്രീക്കൂസു് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ആൺകട്ടിയെ അവൾ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. അവനെ അവൾ സ്വതന്ത്രനാക്കി. മെച്ചപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുകയും ചെയ്തു. താമസിച്ചിരുന്ന അയാൾ മരിച്ചപ്പോൾ സ്വതന്ത്രനായ കബ്രീക്കൂസു് ആ സമ്പത്തുമായി പേർഷ്യയിലേയ്ക്കു പോയി. തന്റെ പേരുമാറ്റി മാനി എന്നാക്കി. ബുദ്ധന്റെ അഥവാ തെരെബിന്ദൂസിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ തന്റെ താണെന്നു പറഞ്ഞു വഞ്ചിതരായ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അയാൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ ക്രൈസ്തവതത്ത്വങ്ങളോടു വളരെ സാമ്യമുള്ളവയാണു് എന്നു തോന്നും. എന്നാൽ ഉള്ളടക്കത്തിൽ അക്രൈസ്തവവുമാണു്.

നിരീശ്വരനായ മാനി ബഹുവിധ ഭേദന്മാരെ അംഗീകരിക്കാൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു; സൂര്യനെ ആരാധിക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. വിധി അലംഘനീയമാണെന്നു തത്ത്വവും അയാൾ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സിനെ നിഷേധിച്ചു. ശരീരങ്ങൾക്കു രൂപാന്തരമുണ്ടാകുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. എമ്പദോക്തെസു്, പിത്തഗോറസു്, ഈജിപ്തുക്കാർ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണു് ഈ കാര്യങ്ങളിൽ അയാൾ മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചതു്.

ക്രിസ്തു ശരീരത്തിൽ ഈലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു വസ്തുത അയാൾ നിഷേധിച്ചു. ക്രിസ്തു വെറും ഒരു ഭ്രാമകദർശനമായിരുന്നുവെന്നാണു് അയാൾ വാദിച്ചതു്. ആശ്വാസദായകൻ എന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ച അയാൾ നിയമത്തെയും പ്രവാചകന്മാരെയും നിഷേധിച്ചു. സഭയുടെ ഔദ്യോഗികാധ്യാപനത്തിനു വിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളാണിവയെല്ലാം തന്റെ

---

39. കാററിച്ചിതാഴെ വീണതാകാം.

ലേഖനങ്ങളിൽ അയാൾ സ്വയം അപ്പസ്തോലൻ എന്ന വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുപോലുമുണ്ട്.

ഇത്തരം മര്യാദകെട്ട അഹന്തയ്ക്ക് അയാൾക്ക് ശരിയായ ശിക്ഷ ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അത് എങ്ങനെ എന്ന് താഴെ പറയാം. പേർഷ്യയിലെ രാജാവിന്റെ പുത്രൻ ഒരു വലിയ രോഗം പിടിപെട്ടു. രാജാവ് സ്വപുത്രന്റെ രോഗം ശമിപ്പിക്കാൻ തന്നാൽ കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ, മാനി അത്ഭുത രോഗശാന്തികൾ നടത്തുന്നതായി കേട്ടറിഞ്ഞിട്ട് ഇത് യഥാർത്ഥ അത്ഭുതമാണെന്നു കരുതി ഒരു ശ്രീഹായെ എന്നവണ്ണം അയാളെ വരുത്തി. അയാൾ തന്റെ മകനെ സൗഖ്യമാക്കും എന്ന് രാജാവ് വിശ്വസിച്ചു. കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന് തനിക്കു പരിചിതമായ അത്ഭുതപ്രവർത്തന നാട്യങ്ങളെല്ലാം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ രാജകുമാരൻ അയാളുടെ കൈകളിൽ വച്ച് മരിച്ചുപോവുകയാണുണ്ടായത്. രാജാവ് ആ കപടനാട്യക്കാരനെ തടവിലാക്കി. അയാളെ കൊല്ലാനാണു രാജാവ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. പക്ഷെ അയാൾ തടവിൽ നിന്നു രക്ഷപെട്ട് മെസൊപ്പൊട്ടാമിയായിലേയ്ക്ക് ഒളിച്ചോടി. എന്നാൽ പേർഷ്യൻ രാജാവ് അയാളെ അവിടെനിന്നു പിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു തോലുരിച്ചുകൊന്നു. തോലിൽ ഉമിനിറച്ച് നഗരകവാടത്തിനു സമീപം കെട്ടിത്തൂക്കി. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി എഴുതുന്നതല്ല. 'കശ്കാറിലെ 40 മെത്രാനായ അർക്കലൊവൂസിന്റെ വിവാദങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (കശ്കാർ മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിലെ ഒരു നഗരമത്രേ). താൻ മനിക്കേയ്യസുമായി അഭിമുഖം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിയതായി അർക്കലൊവൂസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിനുമുമ്പു നാം പറഞ്ഞതായ മറ്റു സംഭവങ്ങളും അദ്ദേഹം വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. നാം നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ നേരേചൊവ്വേ നിലനിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അസൂയ പരിശ്രമിക്കുന്നതായി ഇങ്ങനെ നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ ദൈവിക നന്മ എന്തിനാണ് ഇത് അനുവദിക്കുന്നത്? സഭാതത്വങ്ങളുടെ മഹനീയത അതുവഴി വ്യക്തമാക്കാനാണോ? വിശ്വാസവുമായി കൂട്ടിക്കഴയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥത പാടെ തകർക്കാനാണോ? മറ്റൊന്നെങ്കിലും കാരണത്താലാണോ എന്നതു് പ്രയാസമേറിയ ചോദ്യമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ചർച്ചയ്ക്ക് ആ വക കാര്യങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രസക്തിയില്ലല്ലോ. താത്പ്രീകവീക്ഷണങ്ങൾ ശരിയോ

40. കശ്കാർ അഥവാ കറാ

തെറ്റോ എന്നു പരിശോധിക്കുകയല്ല നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ദൈവ പരിപാലനയുടെയും ദൈവവിധിയുടെയും രഹസ്യകാരണങ്ങൾ ആരായുകയല്ല നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം. സഭകളിൽ നടന്ന സംഗതികൾ കഴിവുള്ളിടത്തോളം വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ് നമ്മുടെ പദ്ധതി. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ കോളത്തിനു തൊട്ടു മുൻപു മാനിക്കെയെൻ പാഷണ്ഡത എങ്ങനെ മുളച്ചുവന്നു എന്നു ഇവിടെ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇനിയും ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ വിഷയമായ സംഭവങ്ങളിലേക്കും കാലങ്ങളിലേക്കും തിരിയാം.

അധ്യായം 23

എവുസേബിയസിന്റെയും തെയോസീസിന്റെയും കപടവൃത്തികൾ

എവുസേബിയസിന്റെയും തെയോസീസിന്റെയും അനുയായികൾ വിപ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരികെ വന്നു. അവരിരുവരെയും അവരുടെ സഭകളിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചു; അവർക്കു പകരം നിയമിച്ചിരുന്നവരെ അവിടെനിന്നു തുരത്തി. ഈ കാര്യം നാം മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. തെറ്റിൽനിന്നു പശ്ചാത്താപപൂർവ്വം നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നവർ എന്ന നിലയിൽ ചക്രവർത്തിക്കു അവരോടു വലുതായ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വിധത്തിൽ ലഭ്യമായ അനുകൂലസാഹചര്യം ദുരുപയോഗിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. വിശ്വാസത്തിനെതിരായുള്ള ചിന്താക്ഷൗപ്പങ്ങൾ ആളുകളുടെയിടയിൽ പരത്താൻ പണ്ടേക്കുള്ള ധീകമായി അവർ പരിശ്രമിച്ചു. ഇതിനു അവർക്കു പ്രേരകമായി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയോടു അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ആഭിമുഖ്യം ഒരുവശത്തു; വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ സുനഹദോസിൽവെച്ചു തങ്ങളെ ശക്തിയായി എതിർത്ത തോല്പിച്ച അത്തനാസ്യോസിനോടുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത വിദ്വേഷം മറുവശത്തു. അത്തനാസ്യോസിനു മെത്രാനായിരിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തതു അർഹതയില്ലാത്ത വ്യക്തികളാണെന്നും പറഞ്ഞ് ആദ്യമായിത്തന്നെ അവർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ പട്ടത്തിനു

എതിർന്നിന്നു. എന്നാൽ തനിക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങൾ അയഥാർത്ഥമാണെന്നും അത്തനാസ്യോസ് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയിച്ചു. കാരണം അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന ശേഷം നിഖ്യോവിശ്യാസപ്രമാണത്തിനുവേണ്ടി വളരെ ശക്തിയായി അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടു.

പിന്നീട് അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാനും ആരിയൂസിനെ അലക്സാണ്ട്രിയയിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവരാനും വേണ്ടി തനിക്കാവുന്ന തന്ത്രങ്ങളെല്ലാം എവുസേബിയസ് വളരെ ഹീനമായി പ്രയോഗിച്ചു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ "ഹോമോഉസിയോസ്" (ഒരേസത്ത) എന്ന പ്രബോധനത്തെ നിരാകരിക്കാനും ആര്യനിസം പ്രചരിപ്പിക്കാനും സാധ്യമാവൂ എന്ന് അയാൾ കരുതി. ആരിയൂസിനെയും അന്തരായികളെയും സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എവുസേബിയസ് അത്തനാസ്യോസിനെഴുതി. ആകൃതിന്റെ സ്വഭാവം അഭ്യർത്ഥനയായിരുന്നെങ്കിലും പുറമേ അയാൾ ഭീഷണികൾ പ്രയോഗിച്ചു. അത്തനാസ്യോസ് വഴങ്ങുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമായപ്പോൾ ആരിയൂസിന് ഒരു സന്ദർശനം അനുവദിക്കാൻ ചക്രവർത്തിയെ എവുസേബിയസ് പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആരിയൂസിന് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെത്താൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അയാൾ ഏതു വിധത്തിൽ തന്റെ ലക്ഷ്യം സാധിച്ചുവെന്നു യഥാവസരം പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

ഇതിനിടയിൽ സഭയിൽ മറ്റൊരു കഴപ്പും തലപൊക്കി. സഭയുടെ സന്താനങ്ങൾ തന്നെയാണ് അതിനു കാരണക്കാർ. നിഖ്യോസ്യനഹദോസിനെത്തുടർന്ന് ഈജിപ്ത് മുഴുവൻ കലഹമുഖരീതമായിത്തീർന്നുവെന്നാണ് എവുസേബിയസ് പാംഫീലി പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതിനാൽ കാപട്യത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹം വർത്തിച്ചു എന്ന ആരോപണം ഉണ്ടായി. നിഖ്യോയിലെ നടപടികൾ താൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്ന തന്റെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്നാകാം ഈ കലഹങ്ങളുടെ കാരണം വ്യക്തമാക്കാതിരുന്നത്. എന്നാൽ സിനഡിനുശേഷം മെത്രാന്മാർ പരസ്പരം അയച്ച കത്തുകളിൽനിന്ന് "ഹോമോഉസിയോസ്" (ഒരേസത്ത) എന്ന പ്രയോഗം അവരിൽ ചിലരെ ചിന്താകഴപ്പത്തിലാക്കി എന്ന് ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച അതിസൂക്ഷ്മമായ ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ പരസ്പരം കലഹം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ്

ചെയ്തത്. ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഒരു യുദ്ധം പോലെയായിരുന്നു സംഭവം. അവർ പരസ്പരം എതിർക്കുകയും അധികേഷപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം എന്തെന്ന് അവർക്കു തന്നെ ശരിക്കു വ്യക്തമായിരുന്നില്ല. ഹോമോളസിയോസ് (ഒരേ സത്ത) എന്ന പ്രയോഗത്തെ എതിർത്തിരുന്നവർ വിചാരിച്ചത് അതിനെ അനുകൂലിച്ചവർ സബെല്ലിയൂസിന്റെയും മൊന്താനൂസിന്റെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പിൻതാങ്ങുന്നവരെന്നാണ്. ദൈവപുത്രന്റെ അസ്തിത്വം തൃഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ അവർ ദൈവഭൃഷണം പറയുന്നവരാണെന്ന് ആക്ഷേപകർ കരുതി. പ്രസ്തുത പദപ്രയോഗത്തെ അനുകൂലിച്ചവർ എതിരാളികളെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ എന്നു കുറപ്പെടുത്തി. അവർ പുറജാതികളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു എന്ന ആരോപണവും നടത്തി. എവുസേബിയസ് പാംഫീലി നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം വളച്ചൊടിക്കുന്നു എന്ന് അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ എവുസ്താത്യോസ് കുറപ്പെടുത്തി. എവുസേബിയസ് പ്രസ്തുത ആരോപണം നിഷേധിക്കുകയും സബെല്ലിയൂസിന്റെ അന്ധയായിയാണ് എവുസ്താത്യോസ് എന്ന് കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണകളുടെ ഫലമായി അവർ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടു കത്തുകൾ എഴുതി. ദൈവപുത്രൻ വ്യതിരിക്തമായ വ്യക്തിത്വവും അസ്തിത്വവും ഉണ്ടെന്നും മൂന്നാളുകളുള്ള ഏക ദൈവമുണ്ടെന്നും എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവർക്ക് പരസ്പരം യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ കാരണം എനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കാൻ അവരെക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞില്ല.

അധ്യായം 24

അന്ത്യോക്യൻ സിനഡ്

അതിനാൽ അവർ അന്ത്യോക്യയിൽ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. നിഖ്യാസിനഡിൽ രൂപീകരിച്ച തത്ത്വങ്ങളുടെ പേരിലെത്തിനേക്കാൾ സെബെല്ലിയൻ പാഷണ്ഡതയുടെ അനുകൂലി എന്ന നിലയിൽ എവുസ്താത്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. വേറെ ചില കാരണങ്ങൾ മൂലമാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നും

അവ മതിയായ കാരണങ്ങളല്ലെന്നും വേറെ ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ കാരണമെന്താണെന്നും ആരും പറസ്യമായി പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ സാധാരണ സംഭവിക്കുന്നതാണ്. മെത്രാന്മാർ എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിക്കുക. അവർ സ്ഥാനദ്രവ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അഭേദമാണെന്നും ആരോപിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ കുറ്റമെന്താണെന്നും സ്പഷ്ടമായി പറയുകയില്ല. *ഹോമോഉസിയോസ* എന്ന പദത്തെ വെറുപ്പോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരാളായ സിറിയായിലെ ലവൊദീഷ്യൻ മെത്രാൻ ജോർജ്ജ് "എമേസയിലെ എവുസേബിയസിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതിപ്രഭാഷണം" എന്ന തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ, തങ്ങൾ എവുസതാത്ത്യാസിനെ സ്ഥാനദ്രവ്യരാക്കിയത് ബേറോയാ മെത്രാനായ സൈറസിന്റെ ആരോപണമനുസരിച്ചു, അയാൾ സെബെല്ലിയൻ പാഷണ്ഡതയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എമേസയിലെ എവുസേബിയസിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് യഥാവസരം പറയുന്നതാണ്. എവുസതാത്ത്യാസിനെക്കുറിച്ച് ലവൊദീഷ്യായിലെ ജോർജ്ജ് കറിയൊക്കെ അവ്യവസ്ഥിതമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കാരണം, എവുസതാത്ത്യാസിനെ സൈറസ് സബെല്ലിയസ് അനുയായി എന്ന നിലയിൽ കുറപ്പെടുത്തി എന്നു പറയുന്ന ജോർജ്ജ് മറൊറീടത്തു് സൈറസ് തന്നെ സബെല്ലിയനായിരുന്നുവെന്നും അതിന്റെ പേരിൽ തരം താഴ്ത്തപ്പെട്ടെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. സൈറസ് തന്നെ സബെല്ലിയനിനത്തിലേക്ക് ചാച്ചിലുള്ള ആളായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ എങ്ങനെ എവുസതാത്ത്യാസിനെ സബെല്ലിയൻ എന്നു കുറപ്പെടുത്തും? അതിനാൽ എവുസതാത്ത്യാസിനെ ശിക്ഷിച്ചതിനു മറൊറൈകിലും കാരണമുണ്ടാകും എന്നാണു കരുതേണ്ടതു്.

ഏതായാലും എവുസതാത്തിയോസിന്റെ സ്ഥാനദ്രവ്യം അന്ത്യോക്യയിൽ വലിയൊരു കലാപത്തിനു വഴിയൊരുക്കി. അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നഗരത്തെ മുഴുവൻ നാശത്തിലാഴ്ത്തുമെന്ന് ആശങ്കിക്കത്തക്കവിധം അത്ര വലിയ അഭിപ്രായ സംഘട്ടനത്തിന്റെ അലമാലകൾ കമിഞ്ഞുകൂടി. ആളുകൾ രണ്ടു ചേരികളായി തിരിഞ്ഞു. എവുസേബിയസ് പാഫീലിയെ കൈസറിയായിൽനിന്നു് അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ അതിശക്തിയായി ആവശ്യപ്പെട്ടു; എവുസുതാത്ത്യാസിനെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്ന് മറേറ കൂട്ടർ അതുപോലെ തന്നെ ശക്തിയായി, വാദിച്ചു. നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളെല്ലാം ശക്തിയായ കലഹപ്രിയത്തോടെ രണ്ടിലേതെങ്കിലും ഒരു പക്ഷത്തുചേർന്നു. രണ്ടു പക്ഷത്തും പട്ടാളക്കാരും സജ്ജരാ

കുറച്ചു. രക്തരൂഷിതമായ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ചക്രവർത്തി ഈ വിഷയത്തിൽ ഇടപെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകൾമൂലം തന്നെ വികാരങ്ങളുടെ ചൂടു കുറഞ്ഞു. എവുസേബിയസ് സന്ദർഭോചിതമായ വിധത്തിൽ അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു വരാൻ വിസമ്മതം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ അത്യധികമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഒരു പട്ടണത്തിലെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ മെത്രാനായിരിക്കാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് ചക്രവർത്തി അഭിനന്ദനപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഏതായാലും ഇതിനെത്തുടർന്ന് എട്ടുവർഷം അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാസനം ശൂന്യമായിക്കിടന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.⁴¹ ഒടുവിൽ നീഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അട്ടിമറിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരുടെ ഉദ്യമഫലമായി എവുസേബിയസ് എന്നൊരാൾ ആ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിതനായി. എവുസേബിയസിനെ സംബന്ധിച്ചും അന്ത്യോക്യയിൽ നടന്ന സിനഡിനെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇത്രയൊക്കെയാണ്.

എവുസേബിയസ് നേരത്തേ ബെരൂത്തുസ് വിട്ടുപോയിരുന്നു. ഈ സമയത്തു് അദ്ദേഹം നിക്കൊമേദിയായിലെ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി വർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ പക്ഷത്തുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം കഠിന പരിശ്രമം ചെയ്തു. ആരിയുസിനെ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചു. അവർ ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നും ചക്രവർത്തി ആരിയുസിനെയും എവുസേബിയസിനെയും തന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു വരാൻ അനുവദിക്കാനിടയായ സാഹചര്യം എന്തെന്നും ഇനി വിവരിക്കാം.

---

41. സൊക്രാട്ടസിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. 329-ൽ എവുസേബിയസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയ ഉടൻ തന്നെ ടയറിലെ പൗളീനേസ് അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാനായി നിയമിതനായി.

അദ്ധ്യായം 25

ആരിയൂസിനെ തിരിച്ചുവളിക്കുന്നു⁴²

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയ്ക്കു് കോൺസ്റ്റാന്റാൻസ്യോ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സഹോദരിയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവായ ലിചിനിയൂസ് കുറെക്കാലം കോൺസ്റ്റന്റൈനോ ടൊപ്പം ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരം കയ്യാളിയിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ സ്വേച്ഛാപ്രമത്തത കാണിക്കാൻ ഒരുവെട്ടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാന്സ്യായുടെ ഗാർഹിക സമൂഹത്തിൽ അവൾക്കു വളരെ വിശ്വസ്തനായ ഒരു പുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു് ആര്യനിസത്തിലേക്കു ചാച്ചിലുണ്ടായിരുന്നു. എവുസേബിയസിന്റെയും കൂട്ടരുടേയും പ്രേരണയനുസരിച്ചു് അയാൾ സ്വപകാര്യസംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ സന്ദർഭം നോക്കി കോൺസ്റ്റാന്റാൻസ്യോയ്ക്കു് ആരിയൂസിനോടു സഹതാപം ജനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സുനഹദോസു് ആരിയൂസിനോടു് അനീതിയാണു ചെയ്തതെന്നും അയാളെക്കുറിച്ചു് എല്ലാവരും പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ശരിയല്ലെന്നും പറഞ്ഞു. ആ വൈദികന്റെ വാക്കുകൾ അവൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയെ ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ കോൺസ്റ്റാന്സ്യോ മരണകരമായി രോഗഗ്രസ്തയായി. സഹോദരനായ ചക്രവർത്തി അവളെ ദിവസവും സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. രോഗം മുർച്ഛിച്ചു് താൻ മരണാസന്നയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഈ വൈദികനെ സഹോദരന്റെ പ്രീതിക്കും വിശ്വാസത്തിനും സവിശേഷമായി ശിപാർശ ചെയ്തു. അയാൾ വളരെ ജാഗ്രതയും വിശുദ്ധിയും രാജകേതിയുമുള്ളവനാണെന്നു് അവൾ സഹോദരനു് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. താമസിയാതെ അവൾ മരിച്ചു. തുടർന്നു് പ്രസ്തുതവൈദികൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രധാന വിശ്വസ്തരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ രാജസമക്ഷം തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം

42. റഫീനൂസ്, സഭാചരിത്രം, 1.11 നെ ആധാരമാക്കിയാണിതു്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നവ വാസ്തവമാണോ എന്നു സംശയിക്കുന്നവരുണ്ടു്.

വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ആരിയൂസിനെക്കുറിച്ച് കോൺസ്റ്റാന്റൈൻസ്യായോടു പറഞ്ഞിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ അയാൾ ചക്രവർത്തിയോടും ഓതിത്തുടങ്ങി. സൂനഹദോസ് അംഗീകരിച്ച തത്വങ്ങൾ തന്നെയാണ് ആരിയൂസും വിശ്വസിക്കുന്നതെന്നും ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിക്കാൻ അനുവാദം കിട്ടിയാൽ അക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം അയാൾ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നും അറിയിച്ചു. അയാൾ അനീതിപരമായിട്ടാണ് ദുഷണവീധേയനായിരിക്കുന്നതെന്നും ചക്രവർത്തിയെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. ഈ ഘവദികന്റെ വാക്കുകൾ പുതുമയുള്ളതായി ചക്രവർത്തിക്കു തോന്നി. ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: "ആരിയൂസ് സിനഡിന്റെ വിശ്വാസങ്ങൾ എല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അയാൾക്കു സന്ദർശനം അനുവദിക്കാം. അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു ബഹുമാനപൂർവ്വം തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം." ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ചക്രവർത്തി ആരിയൂസിനു ഉടനെ ഇങ്ങനെയെഴുതി:

"വിക്ടർ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ് ആരിയൂസിനെഴുതുന്നത് :

"താങ്കൾ എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു ഒരഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്തണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നല്ലോ. താങ്കൾ ഉടനെതന്നെ അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നതിൽ ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ഒരു ഔദ്യോഗിക വാഹനത്തിൽ താങ്കൾ ഉടൻതന്നെ എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നെത്തുക. എന്റെ കാരണവും എനിക്കു താങ്കളോടുള്ള ആദരവും അപ്പോൾ വ്യക്തമാകും; അതിനുശേഷം സ്വന്തം സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോകുകയും ചെയ്യാം. ദൈവം താങ്കളെ രക്ഷിക്കട്ടെ. നവംബർ ഇരുപത്തഞ്ചാം തീയതി എഴുതിയതു."

ഇതാണു ചക്രവർത്തി ആരിയൂസിനെഴുതിയ കത്തു്. മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച താല്പര്യാധിക്യം ആദരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആരിയൂസ് തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറ്റാതെ വശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് ഇതിനുമുമ്പും ചക്രവർത്തി കത്തുകൾ അയച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ കൂടെക്കൂടെ എഴുതിയിട്ടും തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തിരുത്താനും സത്യത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരാനും ആരിയൂസ് താമസിക്കുന്നതിനു് അയാളെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്നു് ഇതു വ്യക്തമാണു്.

ഏതായാലും ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ ആരിയൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വന്നെത്തി. ആരി

യൂസീനോടു സഹകരിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അലക്സാണ്ട്രിനാൽ ഡീക്കൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട എവുസോയി യൂസും ആരിയൂസീനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി അവരെ സ്വീകരിച്ചു. വിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ സ്വീകരണസന്നദ്ധത വ്യക്തമാക്കി. അപ്പോൾ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച ഒരു രേഖ എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ ചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 26

ആരിയൂസ് വിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കുന്നതായി നടിക്കുന്നു

ആരിയൂസും എവുസോയിയൂസും ചേർന്ന് താഴെ പറയുന്ന വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം എഴുതി ചക്രവർത്തിയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. 'ദൈവസ്നേഹിതനും ഭക്തിനിറഞ്ഞ നാഥനുമായ കോൺസ്റ്റൻ റൈൻറൻ ചക്രവർത്തിയ്ക്ക് ആരിയൂസും എവുസോയിയൂസും എഴു തുന്നതു്. പരമാധികാരിയായ നാഥാ, അങ്ങയുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ കല്പനാനുസരണം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപി ക്കുകയും, ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ അനുഗാമികളും താഴെ പറയും പ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് ദൈവമുൻപാകെ രേഖപ്പെടു ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:

'സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ ഏകജാതനായ കർത്താവേശു മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ യുഗങ്ങൾക്കൊല്ലം മുൻപ് പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സമസ്തവും ദൈവവചനമായ അവൻവഴി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ഇറങ്ങിവന്ന് ശരീരം ധരിച്ചു. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ട് മരിക്കുകയും വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും സ്വർഗത്തിലേക്ക് കരേറുകയും ചെയ്തു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവൻ വീണ്ടും വരാനിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിലും നിത്യജീവിതത്തിലും ദൈവരാജ്യത്തിലും ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേറ്റം വരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഏക കത്തോലിക്കാസഭയിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.'

ഈ വിശ്വാസം വിശുദ്ധ സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സുവിശേഷങ്ങളിൽ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യരോടു് ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ; പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ” (മത്താ. 28:19) വി.കത്തോലിക്കാസഭയും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും സത്യമായും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇപ്പോഴും വ്യാനീരിക്കുന്ന വിധി ദിവസത്തിലും ദൈവം ഞങ്ങളുടെ വിധിയാളനായിരിക്കട്ടെ. അതിനാൽ ദൈവത്തിനേററം പ്രിയംകരനായ ചക്രവർത്തി, അങ്ങയുടെ ഭക്തിയോടു് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പട്ടം കെട്ടപ്പെട്ടവരും സഭയുടെയും വി.ലിഖിതങ്ങളുടെയും വിശ്വാസവും മന:സംഗീതീയും ഉള്ളവരുമായ ഞങ്ങളെ അങ്ങയുടെ ശാന്തവും ഭക്തിനിറഞ്ഞതുമായ തിരുവുള്ളം സഭാമാതാവുമായി പുനരെകൃപപ്പെടുത്തണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എല്ലാ അനാവശ്യപർച്ചകളും കലഹങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുകയും നാമും സഭ മുഴുവനും സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും അങ്ങയുടെ ശാന്തിയും ദൈവഭയവും നിറഞ്ഞ ഭരണത്തിനും അങ്ങയുടെ ഭവനം മുഴുവനും ഐശ്വര്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനും നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു് ഇടയാകട്ടെ.”

അധ്യായം 27

ആരിയസും അത്തനാസ്യോസും

ഇപ്രകാരം ചക്രവർത്തിയെ തൃപ്തനാക്കിയിട്ട് ആരിയസും അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ തിരിച്ചെത്തി. എന്നാൽ സത്യം മറച്ചു വയ്ക്കാനുള്ള അയാളുടെ തന്ത്രം വിജയിച്ചില്ല. ആരിയസിനെ സ്വീകരിക്കാൻ അത്തനാസ്യോസും തയ്യാറായില്ല. ഒരു ദുഷ്കീടത്തെക്കുറിച്ചുപോലെ അയാളെ അകറ്റിനിർത്തി. ആരിയസാകട്ടെ തന്റെ പാപബുദ്ധി പ്രചരിപ്പിച്ചു് പുതുതായി ഒരു കലാപമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അപ്പോൾ ചെയ്തതു്. അപ്പോൾ, ആരിയസിനെയും അനയായികളെയും സഭയിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അത്തനാസ്യോസിനു്

എവുസേബിയസ് എഴുതി. അതേ ആവശ്യത്തിന് ചക്രവർത്തിയെക്കൊണ്ടു എഴുതിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒട്ടും അയവില്ലാത്ത നിലപാടാണു സ്വീകരിച്ചതു്. ഒരിക്കൽ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചുപോവുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവരെ പിന്നീടു സഭയിൽ സ്വീകരിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിക്കെഴുതി. ഈ കത്തു് ചക്രവർത്തിയെ കപിതനാക്കി. അദ്ദേഹം അത്തനാസ്യോസിനു് ഇങ്ങനെയെഴുതി:

‘‘എന്റെ അഭിലാഷം എന്തെന്നു് അങ്ങേയ്ക്കു മനസ്സിലായല്ലോ. സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആർക്കും ആ വിഷയത്തിൽ തടസ്സമുണ്ടാക്കാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും അങ്ങു തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതായി എനിക്കു് അറിവു കിട്ടിയാൽ അങ്ങയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും നാടു കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് ഞാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതാണു്’’.

പൊതുനന്മ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടും സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാകരുതെന്നു് അഭിലഷിച്ചതുകൊണ്ടും മാത്രമാണു് ചക്രവർത്തി ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്. എല്ലാവരെയും ഐക്യത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹം പരമാവധി ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനോടു് അതൃപ്തി തോന്നിയിരുന്ന എവുസേബിയർ തങ്ങൾക്കനുകൂലമായ ഒരു തക്കം വന്നുചേർന്നതായി കരുതി സന്തോഷിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ അതൃപ്തികൊണ്ടു മുതലെടുക്കാൻ അവർ വട്ടം കൂട്ടി. ഇതിന്റെ പേരിൽ അവർ അവിടെ ഒരു വലിയ കലക്കം ഉണ്ടാക്കി. അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നാണു് അവർ ആഗ്രഹിച്ചതു്. അത്തനാസ്യോസ് അവിടെ മെത്രാനായി തുടരുന്ന കാലത്തോളം ആര്യനിസത്തിനവിടെ വേരറുക്കാനാവുകയില്ലെന്നുവർക്കറിയാമായിരുന്നു.

നിക്കൊമേദിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയസായിരുന്നു ഗുഡാലോചനക്കാരിൽ പ്രമാണി. നിഖ്യായിലെ തെയോഗ്രീസ് കല്ലുദാനിയായിലെ മാരിസ്, ഉത്തര മേസിയായിൽ സിൻജിദുണമിലെ ഉർസാചിയുസ്, ഉത്തര പന്നോണിയായിൽ മുർസായിലെ വാലെൻസ് എന്നിവരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മെലിഷ്യൻ പാഷണ്ഡതയുടെ അന്യായികളായ ചിലരെ കൈക്കൂലി കൊടുത്തു വശത്താക്കി അത്തനാസ്യോസിനെതിരായി ചില കള്ളുശൈലകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുക

എന്ന തന്ത്രമാണ് അവർ ആവിഷ്കരിച്ചത്. ഈജിപ്തിലുള്ള വിശ്വാസികളെല്ലാം അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയ്ക്ക് ഉപഹാരമായി ഓരോ വസ്ത്രം നൽകണമെന്നും അത്തനാസ്യോസ് ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നൊരു കഥയാണ് അവർ ആദ്യം പുറത്തിറക്കിയത്. ഇസിയോൻ, എവുദേമോൻ, കല്ലിനിക്കസ് എന്നീ മെലീഷ്യരാണ് ഈ ദുരാരോപണം നടത്തിയത്. എന്നാൽ അപ്പോൾ നിക്കൊമേദിയായിലുണ്ടായിരുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരായ അലീപ്പിയൂസെന്നും മക്കാരിയൂസെന്നും പേരുള്ള രണ്ടു വൈദികർ ഈ ദുഷ്പ്രചാരണം ഉടൻതന്നെ തെറ്റൊന്നു തെളിയിച്ചു. അത്തനാസ്യോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ആരോപണങ്ങൾ തീർത്തും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും അവർ ചക്രവർത്തിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ആരോപണകർത്താക്കളെ ഒരു കത്തുവഴി കർശനമായി കുറപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസ് തന്നെ വന്നു സന്ദർശിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ ചെന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പായി എവുസേബിയൻ പക്ഷക്കാർ കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ള ഒരാരോപണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചു. അത്തനാസ്യോസ് ചക്രവർത്തിക്കെതിരായി ഒരു ഗുഡാലോചനയിൽ ഏർപ്പെടുവെന്നായിരുന്നു ആരോപണം. ഫിലൂമെനസ് എന്നയാളിന്റെ പക്ഷലേയ്ക്ക് ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പെട്ടി നിറയെ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്തയച്ചുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നിക്കൊമേദിയായുടെ സമീപപ്രദേശത്തുള്ള റൂമാത്തിയിൽവെച്ച് ചക്രവർത്തി സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷണം നടത്തുകയും ദുരാരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമെന്നു തെളിയുകയും ചെയ്തു. അത്തനാസ്യോസ് നിരപരാധിയാണെന്നു ചക്രവർത്തിക്ക് വ്യക്തമായി. ചക്രവർത്തി ബഹുമാനപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു. തങ്ങളുടെ മെത്രാന്റെമേൽ ആരോപണം നടത്തിയതായിരുന്നു എന്ന് ഉറപ്പു നൽകിക്കൊണ്ട് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ സഭയ്ക്ക് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഒരു കത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

അത്തനാസ്യോസിനെ അതിനുശേഷവും എവുസേബിയർ കടന്നാക്രമണം നടത്തിയ കാര്യം വിട്ടുകളയുകയായിരുന്നു വാസ്തുവത്തിൽ കാമ്യവും ശരിയും ആയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സഭാതാല്പര്യങ്ങൾക്കെതിരായി നില്ക്കുന്നവർ ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെപ്പറ്റി പന്തിയല്ലാത്ത രീതിയിൽ വിധിക്കാനിടയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ വിട്ടുകളയുന്നില്ല. അവ

യെല്ലാം ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഇവയെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശം നടത്തുന്നത് ആവശ്യമാണെന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. വിശദാംശങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിവരണം ആവശ്യമായി വരുന്നു. എവിടെനിന്നാണ് ഈ പരഭൃഷണം ഉരുവിച്ചതെന്നും അതു് പറഞ്ഞുപരത്തിയവരുടെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നും ചുരുക്കമായി വിവരിക്കാം.

മരയോട്ടിസു എന്നതു് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ഒരു ജില്ലയാകുന്നു. അവിടെ ജനബഹുലമായ അറ്റനകം ഗ്രാമങ്ങളും അനവധി മനോഹര ദേവാലയങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ സഭകളെല്ലാം അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മെത്രാന്റെ ഭരണാധികാരത്തിൻ കീഴിലത്രേ. ഇടവകകൾ എന്ന നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടണത്തിന്റെ കീഴിലാണ് അവയെല്ലാം. ഈ പ്രദേശത്തു് ഇസ്ലീം എന്ന പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അനവധി പ്രാവശ്യം വധശിക്ഷ ലഭിക്കാൻ തക്ക ഒരു കുറ്റം ചെയ്തുവന്നായിരുന്നു അയാൾ. ഒരിക്കലും വൈദികപട്ടം കിട്ടാത്ത അയാൾ വൈദികനായി അഭിനയിക്കുകയും വൈദികർ മാത്രം ചെയ്യേണ്ട തിരക്കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ദൈവഭൃഷണകൃത്യം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാൾ അവിടെ നിന്നൊളിച്ചോടി നിശ്ചൈതോദായായിൽ എത്തി എവുസേബിയസിനെയും കൂട്ടരെയും അഭയം പ്രാപിച്ചു. അത്തനാസ്യോസിനോടുള്ള വീദ്വേഷം കാരണം അവർ അയാളെ വൈദികനായി സ്വീകരിക്കുക മാത്രമല്ല, അത്തനാസ്യോസിനെതിരെയുള്ള കള്ളപ്രചാരണങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാമെങ്കിൽ അയാളെ മെത്രാനാക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. താൻ വളരെ ഭയങ്കരമായ രീതിയിൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു എന്നൊരു കഥ അയാൾ പറഞ്ഞുപരത്തി. താൻ ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മക്കാരിയൂസു് കോപാവിഷ്ടനായി തന്റെ നേരേ പാഞ്ഞടക്കുകയും മേശ തട്ടി മറിക്കുകയും ദിവ്യപാനപാത്രം തകർക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും കഥയുണ്ടാക്കി. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കത്തിച്ചു എന്നും അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ പരഭൃഷണത്തിനു പ്രത്യേകകാരമായി എവുസേബിയൻ വിഭാഗക്കാർ അയാൾക്കു് മെത്രാൻസ്ഥാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. മക്കാരിയൂസിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു കഥ പ്രചരിപ്പിച്ചാൽ അയാളുടെ മേലധികാരിയായ അത്തനാ

സ്യോസ് അതിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കാനായിരുന്നു ഗുഡാലോചനക്കാരുടെ ചിന്ത.

എന്നാൽ ഈ കഥ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഇതിനെക്കുറിച്ചും ഹീനമായ മറ്റൊരു കഥ അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതേപ്പറ്റി ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയാം. അവർ എങ്ങിനെയോ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുറിക്കുറിച്ച ഒരു കൈ സംഘടിപ്പിച്ചു. അത് ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവുവേണ്ടി നിന്നു ഖേട്ടിയെടുത്തതാണോ അതിനായി ആരെങ്കിലും കൊന്നിട്ടു കൈവെട്ടിയെടുത്തതാണോ എന്ന് ദൈവത്തിനും അതു പ്രവൃത്തിച്ചവർക്കും മാത്രം അറിയാം. ഏതായാലും ഒരു മെലീഷ്യൻ മെത്രാനായ അർസേനിയൂസിന്റെ കയ്യാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അതു പൊതു ജനമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത അർസേനിയൂസിനെ അവർ ഒളിപ്പിച്ചു താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചില മന്ത്രവാദ പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അത്തനാസ്യോസ് ആ കൈ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും ആരോപണകർത്താക്കൾ പറഞ്ഞു പരത്തി. ഇതെല്ലാംകൂടെ ചേരുമ്പോൾ അത്തനാസ്യോസ് വളരെ വലിയ ഒരു കുറ്റവാളിയാണെന്നു വരുത്താൻ കഴിയുമല്ലോ.

പലവിധ കാരണങ്ങളാൽ അത്തനാസ്യോസിനോടു എന്തെങ്കിലും വിരോധം വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഓരോതരം ആരോപണങ്ങളുമായി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുന്നോട്ടു വന്നു. ചക്രവർത്തിക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരം ലഭിച്ചപ്പോൾ വേണ്ട നടപടികളെടുക്കാൻ തന്റെ അനന്തരവനായ ഡൽമാത്യൂസിനെ ഉടൻ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. സെൻസർ ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്ന് സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിലായിരുന്നു വാസം. വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾക്കുശേഷം ശരിയായ ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആരോപണ വിധേയരെ തന്റെ പക്കൽ ഹാജരാക്കണമെന്നതായിരുന്നു നിർദ്ദേശം. എവുസേബിയസ്, തെയോഹീസ് എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കേസ് വിസ്താരം നടക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ച അദ്ദേഹം അവരേകൂടി അങ്ങോട്ടുയച്ചു. തന്നെ സെൻസറിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു വിളിക്കും എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അർസേനിയൂസിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്താൻ അത്തനാസ്യോസ് ഈജിപ്തിലേക്കു ആളുകളെ നിയോഗിച്ചു. അർസേനിയൂസിനെ എവിടെയോ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു വ്യക്തമായി പക്ഷെ എവിടെയാണ് ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം, അർസേനിയൂസ് പല

സ്ഥലത്തും മാറിമാറിയാണു താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഇതേസമയം സെൻസറിന്റെ മുൻപാകെ നടക്കേണ്ട ഈ കേസു്വിസു്താരം ചക്രവർത്തി വേണ്ടെന്നു വച്ചു. അതിനുള്ള കാരണം താഴെ പറയുന്നു.

അധ്യായം 28

ടയറിലെ സിനഡു്

ചക്രവർത്തി ജറുസലേമിൽ ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതിന്റെ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ചു് മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡു് കൂടണമെന്നു് ചക്രവർത്തി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവർ വരുന്ന വഴികേ് ആദ്യമായി ടയറിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നും അത്തനാസ്യോസിനെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പരിശോധിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അവിടെ വച്ചു് പരസ്പരം ഉള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ നീക്കിയാൽ ജറുസലേമിലെ ദേവാലയത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം സംബന്ധിച്ച കർമ്മങ്ങളെല്ലാം സ്നേഹത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടെ നടത്താൻ പററുമല്ലോ എന്നാണു് ചക്രവർത്തി കരുതിയതു്. അതു് കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ ഭരണത്തിന്റെ മുപ്പതാം വർഷമായിരുന്നു. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നായി ടയറിൽ അറുപതു മെത്രാന്മാർ വന്നുചേർന്നു. കോൺസുളായ ദിവനാസ്യോസാണു് അവരെ അവിടെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതു്. വൈദികനായ മക്കാരീയൂസിനെ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടു് പട്ടാളത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അലക്സാൻഡ്രിയയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനു് അവിടെ പോകാൻ ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. അതു ഭയം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല; താൻ നിരപരാധിയാണെന്ന ബോധ്യമുള്ള അദ്ദേഹത്തിനു് യാതൊരു ഭീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മെത്രാന്മാർ സമ്മേളിച്ചിട്ടു് നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ വല്ല മാറ്റം മറിച്ചിലും വരുത്തുമോ എന്ന ആശങ്കയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു്. എന്നാൽ ചക്രവർത്തി അയച്ചു ഭീഷണിപരമായ കത്തുകൾ, പോകാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിതനാക്കി. സ്വയം ചെന്നില്ലെങ്കിൽ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകും എന്നു് ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിനു് ഏഴുതിയിരുന്നു.

അധ്യായം 29

അർസേനിയൂസിന്റെ കയ്യ്

പ്രത്യേകമായൊരു ദൈവനിശ്ചയം അർസേനിയൂസിനെയും ടയറിൽ എത്തിച്ചു. അയാൾക്ക് കൈക്കൂലി കൊടുത്ത് ഒളിവിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഗുഡാലോചനക്കാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, സംഭവഗതികളൊക്കെ കണ്ടറിയാനുള്ള താല്പര്യാധിക്യം മൂലം അയാൾ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി ടയറിൽ എത്തി. അവിടെ ഒരു വഴിയമ്പലത്തിൽ വച്ച് രണ്ടാളുകൾ അർസേനിയൂസിനെക്കുറിച്ച് രഹസ്യത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത് ആ പ്രവിശ്യയിലെ ഗവർണ്ണറായ അക്ഖലാവൂസിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ കേൾക്കാനിടയായി. കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്ന ആ നഗരത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഒരു പൗരന്റെ ഭവനത്തിൽ അർസേനിയൂസ് രഹസ്യത്തിൽ വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞത്. ഇതു കേട്ട ഭൃത്യന്മാർ ഇതു പറഞ്ഞവരെ നോട്ടപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ വിവരം തങ്ങളുടെ യജമാനനെ അറിയിച്ചു. ഗവർണ്ണർ അയാളെപ്പറ്റി കൃത്യമായി അന്വേഷിക്കുകയും കണ്ടെത്തുകയും അയാളെ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. ഭയത്തിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ലെന്നും അർസേനിയൂസ് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നും അയാൾ അത്തനാസ്യോസിനെ അറിയിച്ചു.

അർസേനിയൂസ്, താൻ അർസേനിയൂസാണെന്ന സത്യം നിഷേധിക്കാൻ ആദ്യം ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ടയറിലെ മെത്രാനായ പൗലോസ് അർസേനിയൂസിനെ നേരത്തേ നന്നായി അറിയുന്നയാളായിരുന്നതുകൊണ്ട് വിവരം സംശയാതീതമായി വെളിപ്പെടുത്തി. ദൈവപരിപാലന ഇപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ സിനഡ് അത്തനാസ്യോസിനെ വിസ്തരിക്കാൻ വിളിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എത്തിയ ഉടൻ തന്നെ എതിരാളികൾ അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കയ്യ് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അത്തനാസ്യോസിന്റെ പേരിൽ കുറ്റാരോപണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അത്തനാസ്യോസ് വളരെ ചാതുര്യത്തോടുകൂടിയാണ് ആ സന്ദർഭം കൈകാര്യം ചെയ്തത്. ആ സഭയിൽ അർസേനിയൂ

സിനെ നേരിട്ടറിയുന്ന ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹം സന്നിഹിതരായവരോടും ആരോപണം ഉന്നയിച്ചവരോടും ചോദിച്ചു. അറിയുമെന്ന് അനേകം പേർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മേൽക്കൂപ്പായം കൊണ്ട് കൈ രണ്ടും മറച്ചു വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം അർസേനിയൂസിനെ സഭയുടെ മുന്നിലേയ്ക്ക് ആനയിച്ചു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'ഇതാണോ ഒരു കൈ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി നിങ്ങൾ പറയുന്ന വ്യക്തി'? എവിടെ നിന്നാണ് കൈ വെട്ടിയതെന്ന് അറിയാമായിരുന്നവരും ഗൂഢാലോചനയിൽ പങ്കെടുത്തവരും ആയവരൊഴികെയുള്ളവരെല്ലാം അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ നടപടിയിൽ ആശ്ചര്യചകീതരായിപ്പോയി. അർസേനിയൂസിന്റെ ഒരു കയ്യ് സത്യമായും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കും തോന്നിയത്. അത്തനാസ്യോസ് മറേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ തന്റെ നിലപാടു് ന്യായീകരിച്ചേക്കും എന്നാണ് അവർ കരുതിയത്. അത്തനാസ്യോസ് മേൽക്കൂപ്പായത്തിന്റെ ഒരു വശം നീക്കി അർസേനിയൂസിന്റെ ഒരു കൈ കാണിച്ചു. മറേ കയ്യായിരിക്കും വെട്ടപ്പെട്ടത് എന്നോർത്തു ആളുകൾ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവരെ അല്പനേരം സന്നിദ്ധാവസ്ഥയിൽ ഇരുത്തിയശേഷം അത്തനാസ്യോസ് മേൽക്കൂപ്പായത്തിന്റെ ഇതരഭാഗം നീക്കി മറേക്കയ്യും കാണിച്ചു. അത്തനാസ്യോസ് സന്നിഹിതരായിരുന്നവരോടു പറഞ്ഞു: "അർസേനിയൂസിനുള്ള രണ്ടു കയ്യും നിങ്ങൾക്കു കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ കയ്യ് ഏതു ഭാഗത്തു നിന്നാണു വെട്ടിയതെന്ന് എന്റെ കുറാരോപകർ പറയട്ടെ".

അധ്യായം 30

കുറാരോപകരണ പദ്ധതി

അർസേനിയൂസിന്റെ കാര്യം ഇങ്ങനെ കലാശിച്ചപ്പോൾ അത്തനാസ്യോസിന്റെമേൽ കള്ളക്കഥകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചവർ ആകെ സംഭീതരായി. അവരിൽ പ്രമാണിയായ, ജോൺ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അക്കാബ്⁴³ വിസ്താരംഗത്തുനിന്ന്

43. അക്കാബ് എന്നാണ് ഇയാളെ അത്തനാസ്യോസ് വിളിക്കുന്നത്. ആത്യക്തെരിയെയുള്ള അപ്പോളജി, 65

ആ ബഹളത്തിനിടയിൽ ഒളിച്ചോടി രക്ഷപെട്ടു. അത്തനാസ്യോസിന് വലിയ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ ആരോപണവിമുക്തനാകാൻ കഴിഞ്ഞു. അർസേനിയൂസിനെ ജീവനോടെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു എന്ന അപവാദം സ്വയം നിരാകൃതമാകും എന്ന് അത്തനാസ്യോസിന് ആത്മധൈര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അധ്യായം 31

മക്കോരിയൂസിന്റെ പ്രശ്നം

എന്നാൽ മക്കോരിയൂസിനെ സംബന്ധിച്ച തെറ്റായ ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിയമപരമായ നിലപാടുതന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ഒന്നാമതായി എവുസേബിയസും കൂട്ടരും മക്കോരിയൂസിന്റെ എതിരാളികളായ സ്ഥിതിക്ക് അവർ അയാളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിലുള്ള അനീതി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. രണ്ടാമതായി അദ്ദേഹം വാദിച്ചത് മക്കോരിയൂസിന്റെമേൽ കുറ്റാരോപണം നടത്തിയ ഇസ്കീറാസ്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ വൈദികനാണെന്നു തെളിയിക്കണമെന്നാണ്; കാരണം പരാതിയിൽ അയാൾ വൈദികനെന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ജഡ്ജിമാർ ഈ വാദങ്ങളൊന്നും സ്വീകരിക്കാതെ മക്കോരിയൂസിന്റെ കേസ് പരിഗണിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആരോപണക്കാർക്കു വേണ്ടുവോളം തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്നതുകൊണ്ട് കേസ് വിസ്താരം മാറ്റിവെച്ചു. മരെയോട്ടിസ് എന്ന സ്ഥലത്തുപോയി നേരിട്ടുനേഷിച്ചു സംശയമുള്ള കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം നിശ്ചയം വരുത്തണമെന്ന നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ എതിരാളികളായിട്ടുള്ളവർ (തെയോഗ്നീസ്, മാരിസ്, തിയഡോറസ്, മാസിഡോണിയൂസ്, വാലെൻസ്, ഉർസാചിയൂസ് എന്നിവർ) തന്നെയാണ് അന്വേഷണത്തിനു നിയുക്തരായിട്ടുള്ളതു് എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ, വിസ്താരക്കോടതിയുടെ നടപടി വഞ്ചനാപരവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണെന്നു് അത്തനാസ്യോസു് പ്രഖ്യാപിച്ചു. കേസിലെ ഒരു കക്ഷിയായ മക്കോരിയൂസിനെ തടവിലിട്ടിരിക്കുകയും മറ്റുപക്ഷക്കാരെ ഭാഗികമായ ഒരു കേസന്വേഷണം

നടത്തി വിധി തീരുമാനിക്കാൻ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് അനീതിയെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു്. സിനഡിന്റെയും ഗവണ്ണരായ ദിവനാസ്യോസിന്റെയും മുമ്പാകെ പ്രതിഷേധം അറിയിച്ചെങ്കിലും തന്റെ വാദഗതികൾ ആരും പരിഗണിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടു് അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി സ്ഥലം വിട്ടു. അതിനാൽ അന്വേഷണത്തിനു നിയുക്തരായവർ ഏകപക്ഷീയമായ അന്വേഷണപ്രകടനം നടത്തി കുറ്റാരോപണം ശരിയെന്നു വിധിച്ചു.

അധ്യായം 32

അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നു

ചക്രവർത്തിയെ വിവരം അറിയിക്കാൻ അത്തനാസ്യോസു് സ്ഥലം വിട്ടുകൊണ്ടു്, സിനഡു് ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവാളിയെന്നു വിധിച്ചു. മരയോട്ടിസിൽ പോയി അന്വേഷണം നടത്താൻ നിയുക്തരായവർ അവരുടെ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കണമെന്നു സിനഡു് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ തീരുമാനം രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ വളരെ ലജ്ജാവഹങ്ങളായ വിശേഷണങ്ങളാണു് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെ അധിക്ഷേപിക്കാൻ ശത്രുക്കൾ കെട്ടിച്ചമച്ച കൊലപാതക കള്ളക്കഥ അതിദ്രവ്യമായി പൊളിഞ്ഞുപോയ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരക്ഷരംപോലും രേഖപ്പെടുത്തിയുമില്ല. കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന വാർത്തയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്ന അർസേനിയൂസിനെ അവർ സഭാസംസർഗ്ഗത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മുമ്പു് മെലീഷ്യൂസ് പാഷണ്ഡതയിൽപ്പെട്ട മെത്രാനായിരുന്ന അർസേനിയൂസു് ഹിപ്സേലോപോലീസു് എന്ന സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്ന നടപടിയിൽ ഒപ്പുവച്ചു. ഇപ്രകാരം, അസാധാരണമായ ചില സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഫലമായി, അത്തനാസ്യോസിനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നു കരുതപ്പെട്ട ആൾ തന്നെ അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ ജീവിച്ചിരുന്നു.

അധ്യായം 33

ആരിയൂസും അനുയായികളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു

സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ ഉടൻ 'പുതിയ ജറുസലേമി'ലേയ്ക്ക് നീങ്ങണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു് ഇതിനിടെ വന്നുചേർന്നു. അതിനാൽ അവർ ഉടൻതന്നെ ടയർവിട്ടു് അതിവേഗം ജറുസലേമിലേയ്ക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ പുതിയദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശകർമ്മം ആഘോഷ പൂർവ്വം നടന്നു. അതിനെതുടർന്നു് മെത്രാന്മാർ ആരിയൂസിനെയും അനുയായികളെയും സഭൈക്യത്തിലേയ്ക്ക് സ്വീകരിച്ചു. 44 ചക്രവർത്തിയുടെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചാണു് തങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു് അവർ അവകാശപ്പെട്ടു. ആരിയൂസിന്റെയും എവുസോയിയൂസിന്റെയും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ താൻ പരിപൂർണ്ണസംതൃപ്തനാണെന്നു് ചക്രവർത്തി അവരെ അറിയിച്ചിരുന്നതാണല്ലോ. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ സഭയ്ക്കു് അവർ ഒരു കത്തും എഴുതി. 45 അസൂയയെ നാടുകടത്തിയ അവസ്ഥയിൽ അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയിലെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സമാധാനപരമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും തന്റെ 'പിൻവലിക്കലിൽ' ആരിയൂസു് സത്യം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, അയാൾ മേലിൽ സഭയുടെ അംഗമാകയാൽ അയാളെ അവർ സ്വീകരിക്കണം എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് അവർ എഴുതിയതു്. അസൂയയെ നാടുകടത്തി എന്നതുകൊണ്ടു് അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി എന്നാണു് അവർ അർത്ഥമാക്കിയതു്.

ഇതേ സമയം ഏകദേശം ഇതേ വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കത്തുവഴി ചക്രവർത്തിയെയും അവർ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ഇതിനിടെ വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായി ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കത്തു് അവർക്കു ലഭിച്ചു. അത്തനാസ്യോസു് സംരക്ഷണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് തന്റെ പക്കൽ അഭയം തേടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ മെത്രാന്മാരെല്ലാം

44. ജറുസലേം സിനഡിനു മുൻപു് ആരിയൂസു് മരിച്ചുപോയിരുന്നു.
 45. ഈ കത്തു് അത്തനാസ്യോസിന്റെ കൃതിയിൽ കാണാം: ദെ രിക്വൊദീയു് 21; ഉദ്ധൃതകൃതി, 84.

ഉടൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തണമെന്നുമായിരുന്നു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു വന്ന ആകസ്മികമായ കത്തു് താഴെപ്പറയും പ്രകാരമാണു്.

അധ്യായം 34

ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു്

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ്, ടയറിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർക്കു് എഴുതുന്നതു്:

വലിയ കുഴപ്പങ്ങളോടും കോലാഹലങ്ങളോടും കൂടെ നടത്തപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ കൗൺസിലിൽ ഉണ്ടായ തീരുമാനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും കുഴപ്പം നിറഞ്ഞതും ക്രമരഹിതവുമായ നടപടികൾ മൂലം സത്യം വളച്ചൊടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാനാണു സാധ്യത എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. പരസ്പരമത്സരം ശാശ്വതീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു താല്പര്യമുള്ളതു പോലെ തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ പരിഗണനകളെ നിങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നതുപോലെയും തോന്നുന്നു. എന്നാൽ താമസിയാതെ തന്നെ, നിങ്ങളുടെ അസൂയാകല്പിതമായ മത്സരബുദ്ധിയിൽ നിന്നു രൂപം കൊണ്ട കൊള്ളരുതായ്കകൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വെളിപ്പെടുകയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നു നാം പ്രത്യാശിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വസ്തുതകളെ നിങ്ങൾ സത്യസന്ധതയോടുകൂടിയാണോ അതോ പക്ഷപാതത്തോടും മുൻവിധികളോടും കൂടിയോണോ കൈകാര്യം ചെയ്തതു് എന്ന കാര്യവും ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഉടൻ തന്നെ എന്റെ പക്കൽ ഹാജരാകുകയും നിങ്ങളുടെ നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചു കണിശമായ വിവരണം എനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്.

ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊരു കത്തു് എഴുതി നിങ്ങളെ വിളിപ്പിക്കാൻ ഇടയായതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് ഇനി വ്യക്തമാക്കാം. ഒരു യാത്ര കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ എന്റെ തലസ്ഥാന നഗരമായ

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന സമയത്തു് കതിരപ്പറത്തു സവാരി ചെയ്താണ് ഞാൻ വന്നതു്. മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസ് ഏതാനും വൈദികരോടു കൂടി, തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതമായി എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ ആകസ്മികാഗമനം ഞങ്ങളിൽ അമ്പരപ്പു തന്നെ ഉളവാക്കി. ആദ്യനോട്ടത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല എന്നതിനു് സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം സാക്ഷിയാകുന്നു. എന്റെ അനുചരന്മാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് എനിക്കു് ആളെ മനസ്സിലായതു്. അദ്ദേഹത്തിനു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളും അവർ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു് എന്നെ അറിയിച്ചു. ആ സമയത്തു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു യാതൊരു സംഭാഷണവും നടത്തിയില്ല. നിരന്തരമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സന്ദർശനം അനുവദിച്ചില്ല. ചക്രവർത്തിയും തന്റെ എതിരാളികളും ഉള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ തനിക്കു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ ഒരവസരം നൽകണമെന്നുമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ഈ അഭ്യർത്ഥന വളരെ ന്യായമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നി. അതനുസരിച്ചു് നിങ്ങൾക്കു് ഈ കത്തയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം ഞാൻ നൽകുകയാണുണ്ടായതു്. അതിനാൽ ടയറിലെ സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ച എല്ലാവരും ഏറ്റവും വേഗം എന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നു ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിക്കാമല്ലോ. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസനാണെന്നുള്ള വസ്തുത നിങ്ങളാരും നിഷേധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ സേവനങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്നു് എല്ലായിടത്തും സമാധാനം നിലനിൽക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴും സത്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത കാട്ടുജാതിക്കാരായ ആളുകളുടെയിടയിൽപ്പോലും ദൈവനാമം ആദരപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. സത്യം അറിയാത്തവനു് ദൈവത്തെ ക്ഷറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥമായ അറിവുമില്ല എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. അപരിഷ്കൃതർ പോലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ ദാസനായ ഞാൻ കാരണമാണിതു്. ദൈവം അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നവനായ എന്നെ എല്ലായിടത്തും സംരക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുമാണ് സത്യദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധത്തിലേയ്ക്കു് അവരെ നയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആദരമുണ്ടെന്നു ഭാവികുന്ന നമ്മളാകട്ടെ, പരസ്പര മത്സരവും കലഹവും വളർത്താതെ തകന്നവയല്ലാത്ത ഒരു കാര്യവും ചെയ്യുന്നില്ല. തെളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിനാശത്തിനു തന്നെ നാം കാര

ണക്കാരായിത്തീരുകയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ഏറ്റവും വേഗം ഇവിടെ വന്നെത്തുക. ദൈവകല്പന യനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഞാൻ യാതൊരുവിധമായ ഉത്സാഹക്കുറവും കാട്ടുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പായിരിക്കുക. ദൈവിക സത്യങ്ങൾക്ക് അപമാനമോ തടസ്സമോ ഉണ്ടാകാതെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു കൊള്ളാം. സഭയുടെ ശത്രുക്കൾ പരിശുദ്ധമായ സത്യപ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ മറുവിൽ പലവിധ ദൈവദൂഷണങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഗുഡ്ജനം നടത്തുകയാണ്. അവരെ നാം തകർത്തു നാമാവശേഷമാക്കും.

അധ്യായം 35

അത്തനാസ്യോസ് നാടുകടത്തപ്പെടുന്നു⁴⁶

ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു വായിച്ചപ്പോൾ സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ സംഭീതരായിത്തീർന്നു. അവരിലധികംപേരും അവരവരുടെ നഗരങ്ങളിലേയ്ക്കു പലായനം ചെയ്തു. എവുസേബിയസ്, തെയോഗ്നീസ്, മാരിസ്, പത്രോഫിലൂസ്, ഉർസാചിയൂസ്, വാലെൻസ് എന്നിവർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. എന്നാൽ പൊട്ടിയ തിരുപ്പാത്രത്തെ ക്ഷറിച്ചോ, ദിവ്യകാരണ്യമേശ മറിച്ചതിനെക്കുറിച്ചോ അർസേനിയൂസിന്റെ വധകഥയെക്കുറിച്ചോ എന്തെങ്കിലും അന്വേഷണം നടത്താൻ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. പുത്രതായി ഒരു കള്ളക്കഥ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽനിന്ന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പതിവായി ധാന്യം അയച്ചിരുന്നതു താൻ തടസ്സപ്പെടുത്തുമെന്ന് അത്തനാസ്യോസ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി എന്നായിരുന്നു കഥ. അദ്ദേഹം സ്യൂസ്, അന്ത്യബിയോൻ, അർബാന്ത്യോൻ, പീറ്റർ എന്നീ മെത്രാന്മാർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ ഭീഷണി നേരിട്ടു കേട്ടുവെന്ന് അവർ ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു. അപവാദം പറയുന്നയാൾ വിശ്വാസയോഗ്യനാണെങ്കിൽ കേൾക്കുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുപോകുമല്ലോ. അങ്ങനെ ചക്രവർത്തി

46. തിയഡൊറോസ്, സഭാചരിത്രം, 1. 31.

വഞ്ചിതനായി. അമർഷത്താൽ അന്ധനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം അത്തനാസ്യോസിനെ ഉടനെ ഗാഢ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു നാടു കടത്താനുത്തരവായി.

സയേിലെ കലഹം ശമിപ്പിക്കാനാണു ചക്രവർത്തി ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുമുണ്ടു്. ആരിയൂസിനോടും അനുയായികളോടും പൊരുത്തപ്പെടുകയില്ലെന്ന നിലപാടിൽ അത്തനാസ്യോസു് വല്ലാത്ത കുടുംപിടുത്തമാണല്ലോ അവലംബിച്ചതു്. ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു് അത്തനാസ്യോസു് ഗാഢപ്രദേശത്തെ ത്രേവെസ്സു്⁴⁷ എന്ന നഗരത്തിലെത്തി വാസം തുടങ്ങി.

അധ്യായം 36

മർസെല്ലസും അസുതേരിയസും

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ ഗലാത്യ മൈനറിലെ പട്ടണമായ അൻസീറായിലെ മെത്രാൻ മർസെല്ലസീനെയും താഴെപ്പറയുന്ന കാരണത്താൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി.

കപ്പദോഷ്യായിലെ ഒരു താക്കീകനായിരുന്നു അന്ത്യേരിയസു്. അയാൾ തന്റെ കല ഉപേക്ഷിച്ചു് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്നവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ചില പ്രബന്ധങ്ങളെല്ലാം എഴുതി. അവ ഇപ്പോഴുമുണ്ടു്. അവയിൽ അയാൾ ആരിയൂസിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വെട്ടുകുളികളും കമ്പിളിപ്പഴുക്കളും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികളാണെന്നു മോശ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ (യോയേൽ 2:25). ക്രിസ്തുവും അവയെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ശക്തിയാണെന്നും മററുമാണു് അയാൾ വാദിച്ചതു്. ഈ അസുതേരിയസു് പല മെത്രാന്മാരുമായി നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിലായിരുന്നു; ആരിയൂസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു വലിയ വിരോധമില്ലാതിരുന്ന മെത്രാന്മാരോടു വിശേഷിച്ചും. മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡുകളിൽ അയാൾ

47. ആധുനിക ട്രിയർ (Trier) പട്ടണം.

സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു നഗരത്തിലെ മെത്രാനായി തന്നെ അംഗീകരിപ്പിക്കണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതു്. എന്നാൽ മത പീഡനകാലത്തു വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ബലിയർപ്പിച്ചയാളായതു കൊണ്ടു് അയാളെ മെത്രാനാക്കാൻ ആരും തയ്യാറായില്ല.

താൻ ഏഴുതീയ പ്രബന്ധങ്ങൾ ജനങ്ങളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അസുതേരിയസു് സിറിയയിലെ നഗരങ്ങളിലെല്ലാം ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞ മർസെല്ലസു്, അയാളുടെ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ ചെലുത്താവുന്ന സ്വാധീനത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചു. ആ പരിശ്രമത്തിനിടയിൽ അയാൾ അന്ത്യേരിയസിൽനിന്നു നേരേ വിപരീതമായ അബദ്ധത്തിൽ നിപതിച്ചു. സമോസാട്ടാക്കാരിൻ പൗലോസു് ചെയ്തതുപോലെ, 48 ക്രിസ്തു കേവലം ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു് പഠിപ്പിക്കുവാൻ അയാൾ ധൈര്യം കാട്ടി. ജറുസലേമിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ ഈ സംഭവവികാസങ്ങളെല്ലാം അറിയാനിടയായി. അന്ത്യേരിയസിന്റെ അബദ്ധവാദങ്ങളെ അവർ അവഗണിച്ചു. കാരണം, വൈദികരുടെ പട്ടികയിൽപ്പെടാലും അയാളുടെ പേരു് ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മർസെല്ലസു് ഒരു വൈദികനായതുകൊണ്ടു് താൻ ഏഴുതീയ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണം നൽകണമെന്നു് അവർ നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. സമോസാട്ടാക്കാരിൻ പൗലോസിന്റെ ആശയങ്ങൾ അയാൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായപ്പോൾ അവയെ തള്ളിപ്പറയാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്നേപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായി ലജ്ജതോന്നിയ മർസെല്ലസു് തന്റെ പുസ്തകം കത്തിച്ചുകളയാൻ തയ്യാറാണെന്നു് സമ്മതിച്ചു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണു് മെത്രാന്മാരെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു വിളിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു കിട്ടിയതു്. അതിനാൽ അവർ ഉടൻ തലസ്ഥാന നഗരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ചെന്നതിനുശേഷം എവുസേബിയന്മാർ ഈ വിഷയം പഠിണ്ടും പരിഗണനയ്ക്കെടുത്തു. പക്ഷെ ഇത്തവണ പുസ്തകം

48. യേശു സാധാരണ മനുഷ്യനായിരുന്നെന്നും സ്നാനാവസരം പിതാവു് ദത്തെടുത്തു ദൈവമാക്കിയെന്നും ഇയാൾ പഠിപ്പിച്ചു. 269-ൽ നടന്ന അന്ത്യോക്യൻ സിനഡു് ഇയാളെ സുമാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. എവുസേബിയസു്, സഭാചരിത്രം, 7.30: എപ്പിഫാനിയസു്, പാഷണ്ഡതകൾ, 67.

കത്തിക്കാൻ മർസെല്ലസ് വിസമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിനാൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന മെത്രാന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ബേസിലിനെ ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ മർസെല്ലസിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചു കൊണ്ട് എവുസേബിയസ് മൂന്നു വാല്യങ്ങളുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു.

ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും പിന്നീടു സാർജിക്കായിൽ കൂടിയ സിനഡ് മർസെല്ലസിനെ പഴയസ്ഥാനത്തുതന്നെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തന്റെ പുസ്തകം സമോസാട്ടാക്കൂരൻ പൗലോസിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് അദ്ദേഹം നൽകിയ വിശദീകരണത്തെ തുടർന്നാണിതു സംഭവിച്ചത്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദമായി പിന്നീടു പറയുന്നതാണ്.

അധ്യായം 37

ആരിയൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ

മുകളിൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ ഭരണത്തിന്റെ മൂപ്പതാം വർഷം പൂർത്തിയായി. എന്നാൽ തന്റെ അനുയായികളോടൊത്തു് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെത്തിയ ആരിയൂസ് അവിടെ ആകെ കലക്കമുണ്ടാക്കി. തിരുത്തലിനു വിധേയനാകാത്ത പാഷണ്ഡിയായ ആരിയൂസിനെയും അനുയായികളെയും വീണ്ടും അങ്ങോട്ടു വീട്ടുതിലും തങ്ങളുടെ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസിനെ നാടുകടത്തിയതിലും അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ അമർഷമുണ്ടായിരുന്നു. ആരിയൂസിന്റെ തലതിരിഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അയാൾ ഉടൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തി തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം നൽകണമെന്നു ചക്രവർത്തി കല്പനയായി. ആ സമയത്തു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അലക്സാൻഡർ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മെത്രോഫാനെസിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു.

അലക്സാണ്ടർ പരമഭക്തനും വിശ്വാസധീരനും ആയിരുന്നുവെന്ന് ആരിയൂസിനോടു് നടത്തിയ രൂക്ഷമായ വാദങ്ങൾ

കൊണ്ടു തെളിയിച്ചിരുന്നു. ആരിയൂസ് വന്നുചേർന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ രണ്ടു ചേരികളായി തിരിഞ്ഞു. നഗരം മുഴുവൻ ചിന്താക്കഴപ്പത്തിലായി. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താൻ പാടില്ലെന്നായിരുന്നു ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ വാദം. ആരിയൂസിന്റെ വാദം യുക്തിസഹജമാണെന്നു മറ്റേക്കൂട്ടർ. ഈ സ്ഥിതി അലക്സാണ്ട്രിയ വലുതായ മനോവേദനയുള്ള വാക്കി. ആരിയൂസിനെയും അനുയായികളെയും സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അലക്സാണ്ട്രിയെ ഉടൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ താൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് നിക്കൊമേദിയായിലെ എവുസേബിയസ് രോഷാകലനായി ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. തന്റെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടതെപ്പറ്റി അലക്സാണ്ട്രിയക്ക് ഒട്ടും ആകലതയുണ്ടായിരുന്നില്ല; വിശ്വാസസംഹിതകൾക്ക് ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള ആഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകലത. അതായിരുന്നു മാറ്റവരുടെ ലക്ഷ്യവും. നിഖ്യായിലെ അംഗീകൃതസത്യങ്ങളുടെ നിയമാനുസൃത സംരക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ അവയ്ക്ക് യാതൊരു വിധമായ അധഃപതനവും ഭ്രഷ്ടവും വരാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം അതീവശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. വല്ലാത്ത ഒരു വിഷമസ്ഥിതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം തർക്കവാദങ്ങളുടെ മാറ്റം ഉപേക്ഷിച്ചു. നിരന്തര ഉപവാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും മാറ്റം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽ തന്റെ പ്രത്യാശ വച്ചു. തന്റെ ലക്ഷ്യം എന്തെന്ന് ആരോടും പറയാതെ അദ്ദേഹം 'ഇരേനേ' എന്നു പേരുള്ള പള്ളിക്കകത്തു സ്വയം അടച്ചു പൂട്ടി. അദ്ദേഹം മദ്ബഹായുടെ അടുത്തുചെന്നു് വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലത്തു സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു. അവിടെ കിടന്നു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഉള്ളടുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഈ വിധത്തിൽ അനേകം ദിനരാത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം കണ്ണനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇതായിരുന്നു: "ആരിയൂസിന്റെ സിദ്ധാന്തം ശരിയാണെങ്കിൽ അതു പർച്ചയെയാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസം വരെ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കരുതു്. എന്നാൽ ആരിയൂസ് പറയുന്നതു തെറ്റാണെങ്കിൽ സഭയിൽ ഇത്രയേറെ കലക്കം ഉണ്ടാക്കിയ അയാൾക്ക് തക്കതായ ശിക്ഷ ലഭിക്കണം." അലക്സാണ്ട്രിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിച്ചു.

അധ്യായം 38

ആരിയൂസിന്റെ മരണം

അലക്സാണ്ടറുടെ പ്രാർത്ഥന ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിക്ക് ആരിയൂസിനെ നേരിട്ടു ചോദ്യം ചെയ്യണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ആരിയൂസിനെ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു വിളിപ്പിച്ചു; നിഖ്യാന്യനഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം താങ്കൾക്കു സ്വീകാര്യമാണോ എന്നു ചോദിച്ചു. യാതൊരു വൈമനസ്യവും കൂടാതെ അയാൾ സമ്മതം വെളിപ്പെടുത്തി. രാജസന്നിധിയിൽ വെച്ചു തന്നെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ കാപട്യപൂർവ്വമാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. ഈ സന്നദ്ധത കണ്ടു ചക്രവർത്തി ആശ്ചര്യഭരിതനായി. വിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കുന്നതായി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതും ആരിയൂസ് കാപട്യപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു. ഇവിടെ ആരിയൂസ് ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചതായി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അയാൾ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരു കടലാസ്സിൽ എഴുതി കയ്യിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അതിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു താൻ എഴുതിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവയാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കബളിപ്പിക്കലിന്റെ കഥ കേട്ടുകേൾവിയിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ എഴുതുന്നത്. എന്നാൽ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ചുവടെ അയാൾ സ്വന്തമായി ഒരു പ്രഖ്യാപനം കൂടെ എഴുതിച്ചേർത്തു എന്നതു ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തുകളിൽ നേരിട്ടു നോക്കി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതാണ്.

ചക്രവർത്തിക്ക് ഇപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യമായപ്പോൾ, ആരിയൂസിനെ സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കണമെന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായ അലക്സാണ്ടർക്ക് അദ്ദേഹം നിദ്ദേശം നല്കി. അതു ഒരു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. ആരിയൂസ് അടുത്ത ദിവസം സഭയോടു ചേരണമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാനീതി അയാളുടെ കപടതന്ത്രങ്ങളെ കടത്തിവെട്ടി.

ആരിയൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു വരികയായിരുന്നു. എവുസേബിയൻ പക്ഷക്കാരുടെ

ഒരു സംഘം പേർ അംഗരക്ഷകരെന്നപോലെ അയാൾക്കു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെയെല്ലാം ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ നഗരവീഥിയിലൂടെ നീങ്ങി. പൊർഫിറിയുടെ സ്കോം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ ഹോറം എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മനസ്സാക്ഷിയുടെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നു യരുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ഭീതി അയാളെ പിടികൂടി. വയറിൽ വല്ലാത്ത വേദനയും ചലനവും അനുഭവപ്പെട്ടു. വയറിൽ നിന്നൊഴിയാൻ സൗകര്യമായ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു. കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് അയാളെ ആനയിച്ചു. തുടർന്ന് ആരിയൂസിനു ബോധക്കേടുണ്ടായി. വിസർജ്ജനത്തോടൊപ്പം അയാളുടെ കടലുകളെല്ലാം പുറത്തു ചാടി. തുടർന്ന് വലുതായ രക്തപ്രവാഹത്തോടൊപ്പം ചെറു കടലുകളും പുറത്തേക്കു വന്നു. അതോടൊപ്പം റൂപീഹായുടെയും കരളിന്റെയും ഭാഗങ്ങളും രക്തത്തോടൊപ്പം പുറത്തു തള്ളപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ അയാൾ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ഭീകര ദുരന്തത്തിന്റെ രംഗം ഇന്നും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ സൂരൂപങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉള്ള നഷ്ട കൂമ്പാരങ്ങൾക്ക് പിറകിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, അസാധാരണമാംവിധമുള്ള ആ മരണത്തിന്റെ നിത്യസ്മാരകം കാണാം. ഇന്ന സ്ഥലത്താണ് എന്ന് അവിടെ വരുന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്.

നിക്കൊമേദിയൻ മെത്രാനായ എവുസേബിയസിന്റെ പക്ഷക്കാർ ആരിയൂസിന്റെ ഭീകരമരണം കണ്ട് സംഭ്രാന്തരായി. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം നഗരത്തിലും ലോകം മുഴുവനും അതിവേഗം പരന്നു. ചക്രവർത്തി തന്നെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിച്ചു. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു ദൈവം തന്നെ പിന്തുണ നൽകിയതായി ചക്രവർത്തിക്കു ബോദ്ധ്യം വന്നു. ഇതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായി.

സീസർമാരായി താൻ അവരോടിച്ച തന്റെ മൂന്നു മക്കളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ഓരോ പത്താം വർഷത്തിലും പുത്രന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെ ഭരണഭാര ഏല്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തുവന്നത്. തന്നെപ്പോലെതന്നെ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ എന്നു പേരുള്ള പ്രഥമപുത്രനെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പഞ്ചമഭാഗങ്ങളുടെ ഭരണം ആദ്യത്തെ ദശവത്സരപൂർത്തിയിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാം ദശവത്സരാന്ത്യത്തിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ പേരുള്ള കോൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിൾ എന്ന

ദ്വൈതീയ 'പുത്രനെ' പൗരസ്ത്യ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചു. മുപ്പതാം വർഷത്തിൽ കോൺസ്റ്റൻസ് എന്ന പേരുള്ള ഇളയ മകനെയും അധികാരിയായി നിയമിച്ചു.

അധ്യായം 39

ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം

ഒരു വഷംകൂടെ കടന്നുപോയി; ചക്രവർത്തി അറുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിലെത്തി. അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായി. അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ നിന്ന് ഹെലേനോപ്പോലീസ് എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയി. അതിനടുത്തുള്ളതും ഔഷധഗുണസമ്പന്നമെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ചുടുള്ള നീരുറവകളിൽ കുളിച്ചു പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കാമെന്നു കരുതിയാണ് അങ്ങോട്ടു പോയതു്. എന്നാൽ രോഗം മുർച്ചിക്കുന്നതു കണ്ടു് അവിടുത്തെ കുളിച്ചികിത്സ നിർത്തി. ഹെലേനോപ്പോലീസിൽ നിന്ന് നിക്കൊമേദിയായിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അവിടെ നഗരപ്രാന്തത്തിൽ ഒരു വസതിയിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. അവിടെ വച്ചാണ് അദ്ദേഹം ക്രിസ്തീയ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതു്⁴⁹. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നു. തുടർന്ന് തന്റെ വിൽപ്പത്രം എഴുതി. അതനുസരിച്ചു് നേരത്തേയ്ക്കുള്ള ക്രമീകരണപ്രകാരം ഓരോരോ പുത്രന്മാരെയും അതതു പ്രദേശത്തെ പരമാധികാരികളാക്കി. റോം, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്നീ നഗരങ്ങൾക്കു പല ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകി. ആരിയസിനെ തിരികെ വിളിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകിയ വൈദികനെ വിൽപ്പത്രം ഏല്പിച്ചു. അതു് തന്റെ പുത്രനായ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ കയ്യിൽ മാത്രമേ ഏല്പിക്കാവൂ എന്നു പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തി. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ അധികാരിയായി അദ്ദേഹത്തെയാണല്ലോ നിയമിച്ചിരുന്നതു്. ഇതിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം ചക്രവർത്തി ദിവംഗതനായി. മരണസമയത്തു് മക്കളൊരും അടുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉടൻതന്നെ പിതാവിന്റെ മരണവാർത്ത അറിയിക്കാൻ പൗരസ്ത്യദേശത്തു് കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ പക്കലേക്കു് ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.

49. മാമോദീസാ താമസിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന രീതി ചിലയിടങ്ങളിൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു് ഔദ്യോഗിക പാരമ്പര്യമല്ല.

അധ്യായം 40

കോൺസ്റ്റാന്റിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ
ശവസംസ്കാരം

ചമതലപ്പെട്ടവർ ചക്രവർത്തിയുടെ മൃതദേഹം സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു ശവപ്പെട്ടിയിലാക്കി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ, കൊട്ടാരത്തിൽ ഉയന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തു് ജനങ്ങളുടെ ദർശനത്തിനായി അതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുചുറ്റും പട്ടാളക്കാർ കാവൽനിന്നു. ജനങ്ങൾ വന്നു്, അദ്ദേഹം ജീവനോടീരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു് കാണിച്ചുരീതിയിലുള്ള അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. കിഴക്കുനിന്നു കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് വന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, "അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ദേവാലയത്തിൽ", ചക്രവർത്തിക്കുചിതമായ ശവകുടീരത്തിൽ മൃതദേഹം അടക്കം ചെയ്തു. തന്റെയും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ശവസംസ്കാര സ്ഥലമാകാൻവേണ്ടി ചക്രവർത്തിതന്നെ പണിയിച്ചിരുന്നതാണ് ആ ദേവാലയം. ചക്രവർത്തിമാരും മെത്രാന്മാരും, ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടവരും എന്നു കരുതിയാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പണികഴിപ്പിച്ചതു്. എന്നാലതു് ശ്രീഹന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾക്കു നൽകിയിരുന്ന വണക്കത്തേക്കാൾ താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും കരുതി.

കോൺസ്റ്റാന്റിൻ ചക്രവർത്തി അറുപത്തഞ്ചുകൊല്ലം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു, മുപ്പത്തൊന്നുകൊല്ലം ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഫെലീഷ്യൻ, താസ്യൻ എന്നിവരുടെ കോൺസുളേറ്റിന്റെ കാലത്തു് 278-ാം ഒളിമ്പ്യാടിന്റെ രണ്ടാംവർഷം മേയ് മാസം ഇരുപത്തിരണ്ടാംതീയതിയാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചതു്.⁵⁰ അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം മുപ്പത്തൊന്നുകൊല്ലക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നു പറയാം.

50. ക്രി. വ. 337 മെയ് 22-ാം തീയതി. ആ വർഷം പെന്തിക്കോസ്തിയായിരുന്നു.

പുസ്തകം 2

അധ്യായം 1

ആമുഖം¹

റുമീനൂസ² ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഒരു സഭാചരിത്രമെഴുതി. അദ്ദേഹം കാലാനുകൂലനികയിൽ³ തെറ്റുവരുത്തി. എന്തെന്നാൽ അത്തനാസ്യോസിനെതിരായി ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിനുശേഷം സംഭവിച്ചതായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഗൗരവപ്രദമായതേക്കൂടാതെ അദ്ദേഹം നാടുകടത്തപ്പെട്ടതുംപ്പെടെ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം അജ്ഞനമായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടും റുമീനൂസിനെ ആശ്രയിച്ചാണെഴുതിയത്. എന്നാൽ മൂന്നു മുതൽ ഏഴുവരെ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയപ്പോൾ ചില വസ്തുതകൾ റുമീനൂസിൽനിന്നും മറ്റു വസ്തുതകൾ മറ്റു പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചു. പല കാര്യങ്ങളും ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ചില വ്യക്തികൾ നേരിട്ടു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണ്. പിന്നീട് അത്തനാസ്യോസിന്റെ ലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കാൻ എനിക്ക് ഇടയായി. അതിൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തം കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എവുസേബിയൻ പക്ഷക്കാരുടെ അപവാദങ്ങൾ കാരണമായി താൻ നാടുകടത്തപ്പെട്ട കാര്യവും മറ്റു പല വസ്തുതകളും അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചയാളും ദ്രക്സാക്ഷികളും പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ, ഉപഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറയുകയും അതുമൂലം തെറ്റാൻ സാധ്യത ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രസ്താവനകളെക്കാരും വിശ്വാസ്യമാണെന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ പ്രമുഖരായ പല വ്യക്തികളുടെയും കത്തുകൾ എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ശരിയായ വസ്തുതകൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഞാനൊരു ശ്രമം നടത്തി. അപ്പോൾ

1. "ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചെഴുതേണ്ടിവന്ന സാഹചര്യം" എന്നു തലക്കെട്ട്
 2. Chronology.

ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചെഴുതാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി. എന്നാൽ റൂമീനുസിനു് തെറ്റാപാഠിയിരിക്കാനിടയില്ല എന്നു സ്പഷ്ടമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഒരു കാര്യംകൂടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ പതിപ്പിൽ, ആരിയൂസിനെ നാടുകടത്താനുള്ള രാജകീയ കല്പനയോ ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തുകളോ ചേർത്തിരുന്നില്ല. സംഭവങ്ങൾ അനുകൂലം പ്രതിപാദിക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്തതു്. പുസ്തകം വളരെ വലുതാവുകയും അത്യവശ്യമില്ലാത്ത വിശദാംശങ്ങൾകൊണ്ടു് വായനക്കാർക്കു മടുപ്പുണ്ടാവുകയും വേണ്ട എന്നു ഞാൻ കരുതി. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യനായ അല്ലയോ തിയഡോർ, ഈ പതിപ്പിൽ താങ്കൾക്കുവേണ്ടി പല മാറ്റങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളും നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. രാജാക്കന്മാർ എന്തെല്ലാം എഴുതിയെന്നും മെത്രാന്മാർ അവരുടെ വിവിധ സിനഡുകളിൽ എന്തെല്ലാം തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തുവെന്നും മറ്റും താങ്കൾക്കു വിശദമായി മനസ്സിലാകണമല്ലോ. മെത്രാന്മാർ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നിരന്തരം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയ പലകാര്യങ്ങളും ഞാൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ ചെയ്തതുപോലെ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതാണു്. ഇനി രണ്ടാം പുസ്തകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം.

അദ്ധ്യായം 2

ആര്യൻ പാഷണ്ഡത പ്രചരിപ്പിക്കാൻ
എവസേബിയസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും ശ്രമം

കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം പററിയ അവസരം സമാഹാരമായി എന്നു കരുതി, നിക്കൊമേദിയായിലെ മെത്രാൻ എവസേബിയസും നീഖ്യായിലെ മെത്രാൻ തെയോഹീസും ചേർന്നു്, "ഹോമോളൂസിയോസു്" (ഒരേ സത്ത) എന്ന പ്രബോധനം സഭയിൽനിന്നു നിഷ്കർഷണം ചെയ്യുന്നതിനും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ആര്യൻ വിശ്വാസം

പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും സർവ്വ കഴിവും ഉപയോഗിച്ചു ഒരു ശുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ തിരിച്ചെത്തിയാൽ തങ്ങളുടെ പരിപാടി നടക്കുകയില്ലെന്ന് അവർക്കു ഭീതിയുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പദ്ധതികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനും, ആരിയൂസിനെ നാടുകടത്തലിൽ നിന്നു തിരികെ വിളിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ച ആ വൈദികന്റെ തന്നെ സഹായം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. ഈ പരിപാടി എങ്ങനെ പ്രാവർത്തികമായി എന്ന് ഇനി വിവരിക്കാം.

പ്രസ്തുത വൈദികൻ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ വിൽപത്രവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയും മകനായ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിനു സമർപ്പിച്ചു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിനു പ്രിയങ്കരങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങളും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങൾ വിൽപ്പത്രപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ വിൽപ്പത്രം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്ത ആ വൈദികനെ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് വളരെയധികമായി ബഹുമാനിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാൾക്കു വളരെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഏതു സമയത്തും കൊട്ടാരത്തിൽ വരാനും തന്നെ സമീപിക്കാൻമുള്ള അനുമതിയും നൽകി. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം കാരണം ചക്രവർത്തിനിയും അവരുടെ ഷണ്ഡന്മാരുമായി നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ അയാൾക്കു സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ആ സമയത്തു് ചക്രവർത്തിയുടെ ഉറക്കറയുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനായ ഒരു പ്രധാന ഷണ്ഡനുണ്ടായിരുന്നു. എവുസേബിയസ് എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേരു്. ഈ ഷണ്ഡനെ നിരന്തരമായ ഉപദേശങ്ങൾകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത വൈദികൻ ആര്യൻ വിശ്വാസിയായിക്കീ. അതിനെ തുടർന്നു് മറ്റു ഷണ്ഡന്മാരെയും ആര്യൻ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കുനയിക്കാൻ അയാൾക്കു സാധിച്ചു. താമസിയാതെ, അവരുടെ സ്വാധീനംമൂലം ചക്രവർത്തിനിയും പ്രസ്തുത വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. വിനാവിളംബം ഈ വിഷയം ചക്രവർത്തിയുടെ പരിഗണനയിലേയ്ക്കും ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ആര്യൻ ചിന്താഗതികൾ കൊട്ടാരത്തിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. കൊട്ടാരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം ആ വിശ്വാസം എത്തിച്ചേർന്നു; താമസിയാതെ തലസ്ഥാനനഗരി മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും ഇതു സംബന്ധിച്ച വാപ്രേതിവാദങ്ങളായി. ക്രമത്തിൽ ഈ കഴപ്പം മറ്റു പ്രവിശ്യകളിലേയ്ക്കും നഗരങ്ങളിലേക്കും കടന്നുചെന്നു. ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെപോയ ഒരു തീപ്പൊരി ഒരു വലിയ അഗ്നിപ്രളയത്തിനു കളമൊരുക്കിയതുപോലെയായി അവസ്ഥ.

എല്ലായിടത്തും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും പക്ഷം പിടത്തവുമായി. രാജ്യത്തിലെ അച്ചടക്കത്തിനതന്നെ ഇതു ഭംഗം വരുത്തി.

എന്നാൽ ഈ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം പൗരസ്ത്യദേശത്തെ നഗരങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നു എന്നൊരാശ്വാസമുണ്ട്. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായ ഇല്ലിറീക്കം, പാശ്ചാത്യദേശങ്ങൾ എന്നിവ ശല്യങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തമായി പ്രശാന്തമായിത്തന്നെ നിലകൊണ്ടു. നിഖ്യാകൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാൻ അവയൊന്നും ഒരങ്ങിയില്ല.

ചിന്താക്ഷേപവും തർക്കങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു കണ്ട് തന്റെ നല്ല കാലം തെളിഞ്ഞുവരികയാണെന്നു നിക്കൊമേദിയായിലെ എവുസേബിയസു സന്തോഷിച്ചു. ഈ അവസ്ഥ പുരോഗമിക്കുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനായ ഒരാളെ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായി വാഴിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു അയാളും കൂട്ടരും പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ച അത്തനാസ്യോസിന്റെ തിരിച്ചുവരവു അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ ആകെ തെറ്റിച്ചു. അഗസ്ത്യസുമാരിൽ ഒരാളുടെ കത്തിനാൽ ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വന്നതു. കോൺസ്റ്റന്റയിൻ രണ്ടാമൻ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ജനങ്ങളെ സംബോധന ചെയ്തു ഗൗരവപ്രദേശത്തെ ഒരു നഗരമായ ത്രോവെസിൽനിന്നു ഏഴുതിയതായിരുന്നു ആ കത്തു. ആ കത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ഇവിടെ ചേർന്നു.

അധ്യായം 3

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ രണ്ടാമന്റെ കത്തു

'കോൺസ്റ്റന്റയിൻ സീസർ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു':

ആദരണീയമായ സത്യനിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാതാവായ അത്തനാസ്യോസു കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു ഗൗരവപ്രദേശത്തേയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്ന് ഭക്തിയുള്ളവരായ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം

ത്തിനു ഉപദ്രവമൊന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. ആ ശത്രുക്കളുടെ ക്രൂരത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനെ അപകടപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അവിടെനിന്ന് എന്റെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണത്തിലേക്കു മാറ്റി. ദൈവികസഹായത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു കൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷമായ സൂക്രതം പ്രവാസ ജീവിതത്തിന്റെ കാഠിന്യം എളുപ്പമാക്കുമായിരുന്നിട്ടും, ഇവിടെ യായിരുന്ന കാലത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനു ദുഃഖമൊന്നും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മെത്രാനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപതയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ എന്റെ പിതാവു കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി ദിവംഗതനായി. അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചയയ്ക്കുക എന്ന വിഷയത്തിലുള്ള എന്റെ പിതാവിന്റെ അഭിലാഷം സഫലമാക്കുവാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതലകളുടെയും പിൻതുടർച്ചക്കാരനാണല്ലോ. അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാനെ ഞങ്ങളെല്ലാം എത്രയധികമായി ആദരിച്ചിരുന്നുവെന്നതു് അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകും. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്ന വലിയ ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ച് ആരും ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇത്രയും ഉത്കൃഷ്ടനായ ഒരു വ്യക്തി എത്രയധികമായ ബഹുമാനം അർഹിക്കുന്നു എന്നും നല്ലവരായ നിങ്ങൾ എത്രയധികമായി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു എന്നും എനിക്കറിയാം. പ്രിയ സഹോദരരേ, ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ.

ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ കത്തുമായി അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെത്തി. അവിടെത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആര്യൻവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കറെയാളുകളും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായുള്ള ഗുഡാലോചനകളിൽ ഏപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ചില പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നിരന്തരമായി നടന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ പൊതുക്കൂൺസിലിന്റെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കും തീരുമാനത്തിനും എതിരായി അദ്ദേഹം അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയെ അധീനപ്പെടുത്തി എന്ന് എവുസേബിയൻ പക്ഷക്കാർ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ നിരന്തരം പരാതിപ്പെടുകയും ചക്രവർത്തി അതു വിശ്വസിച്ചു് അത്തനാസ്യോസിനെ വീണ്ടും അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെങ്ങനെ നടപ്പായെന്നു ഞാൻ പിന്നീടു പറയാം.

അധ്യായം 4

എവുസേബിയസ് പാഫീലിയുടെ മരണം

പലസ്തീനയിലെ കൈസറിയായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയസ് പാഫീലി ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന അകാചിയസ് അനന്തരം അവിടുത്തെ മെത്രാനായി. ഈ അകാചിയസ് പല പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഒരു ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് അള്ളട്ടത്തിൽപ്പെടും.

അധ്യായം 5

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ രണ്ടാമന്റെ മരണം

ഇതിനുശേഷം അധികകാലം കഴിയും മുമ്പ് കോൺസ്റ്റാൻസ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരനും കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പേരുകാരനുമായ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ രണ്ടാമൻ ദിവംഗതനായി. യുദ്ധത്തിലാണു മരണം സംഭവിച്ചത്. അദ്ദേഹം തന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു. ഈ ഉദ്യമത്തിനിടയിൽ കോൺസ്റ്റന്റിന്റെ സൈന്യങ്ങളുമായുള്ള ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അസിൻഡീനസും പ്രോക്റ്റസും കോൺസ്റ്റന്റൈൻമാരായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്

അധ്യായം 6

അലക്സാണ്ടർ മെത്രാന്റെ മരണവും

അനന്തരസംഭവങ്ങളും

നാം രേഖപ്പെടുത്തിയവ കൂടാതെ ഇതേ കാലത്തു് അസുഖകരമായ മറ്റൊരു സംഭവം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഉണ്ടായി. ആരിയൂസിനെ ശക്തിയായി എതിർത്തിരുന്നയാളും ഇരുപത്തിമൂന്നുവർഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനുമായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ തൊണ്ണൂറൊട്ടാം വയസ്സിൽ ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കാതെ നിര്യാതനായി. പക്ഷേ ചുമതലപ്പെട്ടയാളുകൾക്ക് യുക്തമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തത്തക്കവിധത്തിൽ രണ്ടുപേരുടെ പേരും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. പഠിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തനും അതുല്യ കേന്ദ്രമായ ഒരാളെയാണ് വേണ്ടതെങ്കിൽ പൗലോസ് എന്നയാളെ മെത്രാനാക്കണം. പൗലോസിനെ വൈദികനാക്കിയതു് അലക്സാണ്ടർ തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രായംകുറഞ്ഞയാളായിരുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിയിലും വിവേകത്തിലും വളരെ മുതിർന്നവനും ആയിരുന്നു. ബഹുമാനം തോന്നിക്കുന്ന ബാഹ്യാക്രമിയും പുറമേ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങളും ഒക്കെയുള്ള ഒരാളെയാണു വേണ്ടതെങ്കിൽ മാസിഡോണിയസ് എന്നയാളിനെ അവർക്കു മെത്രാനാക്കാം. മാസിഡോണിയസ് വയോധികനും വളരെക്കാലം അവരുടെ സഭയിൽ ഡീക്കനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചയാളുമാണ്.

ഈ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ ഫലമായി ആ സഭയിൽ വലിയ ഒരു മത്സരമുണ്ടായി. ആരെ മെത്രാനാക്കണം എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ മതഭേദം വലിയ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണമായി. സഭയിൽ നേരത്തേതന്നെ ഒരു ഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്നു.

---

3. അലക്സാണ്ടർ 340-ൽ മരിച്ചു എന്ന സൊക്രാട്ടസിന്റെ വിവരണം ശരിയല്ല. അത്തനാസ്യോസിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ 339-ൽ കൂടിയ സിനഡിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതു് എവുസേബിയസാണ്. 339 നു മുൻപു് അലക്സാണ്ടർ മരിച്ചു കാണം.

ന്നല്ലോ. ഒരു കൂട്ടർ ആരിയൂസിന്റെ പഠനങ്ങളെയും മറ്റേ കൂട്ടർ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തെയും അനുകൂലിച്ചിരുന്നു. അലക്സാൻഡർ സഭയെ രേിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഒരേ സത്ത (ഹോമോളൂസിയോസ്) തത്വാനുകൂലികൾക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു കാലാവസ്ഥയാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ആര്യൻ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവർ മതഭേദം പുലർത്തുകയും പരസ്പരം കലഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അലക്സാൻഡറുടെ ചരമത്തിനുശേഷം സംഗതികൾ ആകെ കഴിഞ്ഞു. സത്യവിശ്വാസം പുലർത്തിയവർ പൗലോസിനെ വാഴിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ മാസിഡോണിയൂസിനെ അനുകൂലിച്ചു. ഇരേനേ എന്ന ദേവാലയത്തിൽ വെച്ച് പൗലോസ് മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായി. സോഫിയ എന്ന വലിയ ദേവാലയത്തിനു സമീപമായിരുന്നു പ്രസ്തുത പള്ളി. പൗലോസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് അലക്സാൻഡറുടെ അഭിമതത്തിനു് കൂടുതൽ അനുകൂലമാണെന്നു തോന്നി.

അധ്യായം 7

കോൺസ്റ്റാൻത്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു് അധികം താമസിയാതെ കോൺസ്റ്റാൻത്യൂസ് ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വന്നെത്തി. പൗലോസിന്റെ അഭിഷേകം അദ്ദേഹത്തിനു് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ആര്യൻ അനുഭാവമുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം അയാൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി. പൗലോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും നിക്കൊമേദിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസേബിയൂസിനെ കൊണ്ടുവന്നു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ മെത്രാനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനുശേഷം ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു പോയി.

അധ്യായം 8

എവസേബിയസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

എവസേബിയസിന് ഏതായാലും അടങ്ങിയിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പഴയ ചൊല്ലിൽ പറയും പോലെ അയാൾ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാൻ ഒരു കല്പം ഇളക്കാതെ വിട്ടില്ല. അയാൾ സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. അഗസ്തസുമാരുടെ പിതാവു നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചതും ശിലാസ്ഥാപനത്തിന്റെ പത്താം വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസുസ് നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കിയതുമായ ദേവാലയത്തിന്റെ സമർപ്പണത്തോടനുബന്ധിച്ചു ഈ കൗൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയെന്നാണു പുറമേ രേഖിച്ചതു്. എന്നാൽ ഹോമോളസിയോസ് (ഒരേ സത്ത) വിശ്വാസം തകർക്കുക എന്നതായിരുന്നു യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം. വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തൊണ്ണൂറു മെത്രാന്മാർ ഈ സിനഡിൽ പങ്കെടുത്തു. എന്നാൽ മക്കാരിയൂസിനു ശേഷം ജറുസലേമിലെ മെത്രാനായി വാണിരുന്ന മാക്സിമൂസ് ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിനുള്ള ഗൂഢാലോചനയിൽ തന്നെ കബളിപ്പിച്ചു പങ്കുകാരനാക്കിയ കാര്യം അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. വലിയ റോമായിലെ മെത്രാനായ ജൂലിയസും അതിൽ സംബന്ധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അതിലേയ്ക്കു തന്റെ പ്രതിനിധിയെയും അയച്ചില്ല. റോമിലെ മെത്രാന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരു തീരുമാനവും സഭയിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് ഒരു സഭാ കാനൻ അനുശാസിക്കുന്നു.

കോൺസ്റ്റാന്ത്യസുസ് ചക്രവർത്തിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മർസെല്ലസിന്റെയും പ്രോബീനൂസിന്റെയും കോൺസുളോറു കാലത്തു് അഗസ്തസുമാരുടെ പിതാവായ കോൺസ്റ്റന്റീനിയന്റെ മരണത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷം ഈ സിനഡു കൂടി. എവസേബിയസിന്റെ പിൻഗാമിയും ഫ്ലാച്ചില്ലസ് എന്ന അപരനാമമുള്ളവനുമായ റ്റ്രാസിററസ് ആയിരുന്നു അക്കാലത്തു് അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയുടെ അധ്യക്ഷൻ. എവസേബിയസിന്റെ സഹകാരികൾ അത്തനാസ്യോസിനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നേരത്തെതന്നെ പരിപാടി ഇട്ടിരുന്നു. അവർ

അപ്പോൾ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കിയിട്ട്, അദ്ദേഹം അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് ആരോപിക്കുകയായിരുന്നു ഒരു പരിപാടി. മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു പൊതുസമിതിയുടെ അനുമതി കൂടാതെ ഒരാൾ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നതായിരുന്നു അവരുണ്ടാക്കിയ നിയമം. നാടുകടത്തലിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം സഭയുടെ അധികാരം കൈക്കലാക്കി എന്നായിരുന്നു ആരോപണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യോഗമനത്തിൽ ഒരു കലാപമുണ്ടായെന്നും അതിൽ അനേകർ മരിക്കാനിടയായെന്നും അവർ പറഞ്ഞു പരത്തി. അദ്ദേഹം അനേകം പേരെ അടിച്ചെന്നും മറ്റാനേകരെ കോടതി കയറ്റിയെന്നും ഒക്കെ പ്രചാരണവും ഉണ്ടായി. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ടയറിൽ വച്ചുണ്ടായ തീരുമാനവും അവർ നടപ്പാക്കി.

അധ്യായം 9

എമേസോയിലെ എവുസേബിയസ്

ഈ കുറ്റാരോപണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അലക്സാൻഡ്രിയയ്ക്ക് മറ്റൊരു മെത്രാനെ നിർദ്ദേശിച്ചു. എമേസോയിലെ എവുസേബിയസിനെയാണ് അവർ ആദ്യമായി നിർദ്ദേശിച്ചത്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ലവോഡീഷ്യായിലെ മെത്രാനായ ജോജ്ജ് ഈ വ്യക്തി ആരായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'എവുസേബിയസ്' മെസപ്പൊട്ടാമിയായിലെ എഡേസ്സായിലുള്ള ഒരു പ്രളങ്കംബത്തിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പം മുതൽ തന്നെ വി. ലിഖിതങ്ങൾ പഠിച്ചു. പിന്നീട് എഡേസ്സായിൽ താമസിച്ചു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ഡയാപകനിൽനിന്ന് ഗ്രീക്കുസോഫിത്യം പഠിച്ചു. അതിനുശേഷം പത്രോഫിലിപ്പസ്, എവുസേബിയസ് എന്നീ ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്ന് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ഗ്രഹിച്ചു. പത്രോഫിലിപ്പസ് ഷിതോപ്പൊലീസിലെയും എവുസേബിയസ് കൈസറിയായിലെയും മെത്രാന്മാരായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഇയാൾ അന്ത്യോക്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് എവുസ്സാത്തിയോസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടത്. എവുസ്സാത്തിയോസ് സെബെല്ലിയൂസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു

എന്നു് ബേറോയായിലെ സൈറസു് ഉന്നയിച്ച ആരോപണത്തിന്റെ പേരിലായിരുന്നു ആ സ്ഥാനഭ്രംശം. എവുസേബിയസു് എവുസ്താത്തിയോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ എവുഹ്രോണിയസുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. പിന്നീടു്, വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു മെത്രാൻസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അലക്സാൻഡ്രിയായിലേയ്ക്കുപോയി, തത്തശ്ശാസ്രൂപാനം തുടർന്നു. അവിടെനിന്നു് അന്ത്യോക്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടു് എവുഹ്രോണിയസിന്റെ പിൻഗാമിയായ ഫു്ളാച്ചില്ലസുമായി (പ്ലാസിററസുമായി) അടുത്ത സൗഹൃദബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു് കോൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിൾ മെത്രാനായ എവുസേബിയസു് ഇയാളെ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. എങ്കിലും ആ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു് അത്തനാസ്യോസിനോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യം കാരണം അയാൾക്കു് അങ്ങോടു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തുടർന്നു് അയാൾ എമേസായിലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിയമനത്തിനെതിരായി എമേസായിലെ ജനങ്ങൾ ബഹളമുണ്ടാക്കി. എവുസേബിയസു് ജ്യോതിഷം പഠിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന ആരോപണമായിരുന്നു ബഹളത്തിനു കാരണം. അതിനാൽ അയാൾ അവിടെനിന്നു പലായനം ചെയ്തു് ലവോഡീഷ്യായിലെ ജോർജ്ജിന്റെ അടുത്തെത്തി. ഈ ജോർജ്ജു് എവുസേബിയസിനെക്കുറിച്ചു് വളരെ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ജോർജ്ജു് ഇയാളെ അന്ത്യോക്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ഫു്ളാച്ചില്ലസു്, നർചീസസു് എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി എമേസായിൽ മെത്രാനായി പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ എവുസേബിയസു് സെബെല്ലിയൻ ആശയങ്ങൾ വച്ചു പുലർത്തുന്നു എന്ന ആരോപണം ഉണ്ടായി.

എവുസേബിയസിന്റെ അഭിഷേകത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ജോർജ്ജു് വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. കാട്ടുജാതിക്കാക്കെതിരായി യുദ്ധത്തിനുപോയപ്പോൾ ചക്രവർത്തി ഇയാളെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയ കാര്യവും അയാൾ അവിടെവെച്ചു് പല അതുഭൂതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കാര്യവും വിശദീകരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം എമേസായിലെ എവുസേബിയസിനെക്കുറിച്ചു് ജോർജ്ജു് നല്ലൊരു വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ വേണ്ടത്ര എടുത്തുചേർത്തു എന്നു കരുതുന്നു.

അധ്യായം 10

അന്ത്യോക്യൻ സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ

എവുസേബിയസിനെ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മെത്രാനാക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഈ കൗൺസിലിലുണ്ടായി. എന്നാൽ എവുസേബിയസ് അങ്ങോട്ടുപോകാൻ യേശുവിനാൽ ആസക്കാരനായ ഒരു ഗ്രിഗോറിയെ സിനഡ് ആസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുനിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനുശേഷം മെത്രാന്മാർ വിശ്വാസപ്രമാണം മാറ്റിയെഴുതി. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ആശയത്തെ ശപിക്കുന്നതായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, 'ഹോമോ ഉസിയോസ്' (ഒരേ സത്ത്) എന്ന തത്ത്വത്തെ സാവകാശമായും തന്ത്രപരമായും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ആ മെത്രാന്മാരുടെ ലക്ഷ്യം. ഇടയ്ക്കിടെ കൗൺസിലുകൾ കൂടിയും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച പല ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചും സാവകാശമായി ആര്യൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാമെന്നു അവർ കരുതി. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാൻ അവർ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു യഥാവസരം പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളാം. വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈ കൗൺസിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

"ഞങ്ങൾ ആരിയൂസിന്റെ അനുയായികളായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. - വെറും ഒരു വൈദികനായ ആരിയൂസിനെ മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ പിൻചെല്ലും? - ആദ്യമുതൽ തന്നെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നമായ വിശ്വാസമൊന്നും ഞങ്ങൾ ആശ്ഛേഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആരിയൂസിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ പരിശോധിക്കാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയിൽ ആ വീക്ഷണങ്ങളുടെ സാധുത്വം ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു; ആ വിശ്വാസങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അയാളിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഞങ്ങൾ ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കിതു വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും." 4

4. ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അന്ത്യോക്യയിലെ (341) ആദ്യവിശ്വാസപ്രമാണം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഒന്നിനപിറകെ ഒന്നായി നാലു വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഈ സിനഡ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. നാലിലും

“ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദൈവവുമായ ഏകദൈവത്തിലും, ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനും തന്നെ ജനിച്ചിട്ടു പിതാവിനോടുകൂടെ യുഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മുൻപേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനും ഉണ്ടായിരുന്നവനും ആയ ഏക പുത്രനിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ആരും മുതലേ ഞങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായവയെല്ലാം അവനിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പിതാവിന്റെ നല്ല ഇഷ്ടത്താൽ അവസാനനാളുകളിൽ താഴേക്കിറങ്ങിവന്നു കന്യകയിൽ നിന്നു ശരീരമെടുത്തു; തന്റെ പിതാവിന്റെ എല്ലാ തിരുവിഷ്ണുവും നിവർത്തിയാക്കി. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുകയും ഉത്ഥാനം ചെയ്യുകയും സ്വർഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെടുകയും പിതൃവലഭാഗത്തു ഉപവിഷ്ണുനാകുകയും ചെയ്തു. അവൻ ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ വീണ്ടും വരാനിരിക്കുന്നു. അവൻ യുഗങ്ങൾക്കെല്ലാം രാജാവും ദൈവവുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇനിയും എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെങ്കിൽ, ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിലും നിത്യജീവിതത്തിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു”. അവരുടെ ഈ ആദ്യലേഖനം അവർ എപ്രകാരം എഴുതി എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യയിൽ കുറെ ദിവസം താമസിച്ചതിനുശേഷം, ആദ്യലേഖനത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനെന്ന് വിധം താഴെ കാണുംവിധം മറ്റൊരു ലേഖനം അവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

മറ്റൊരു വിശ്വാസപ്രമാണം⁵

‘സുവിശേഷപരവും അപ്പസ്തോലികവുമായ പാരമ്പര്യങ്ങളോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു, സ്വർവശക്തനും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും നിർമാതാവും നിയന്താവും പിതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്നിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ

‘ഹോമോളസിയാസ’ (ഒരേസത്ത്) എന്ന പദം മാത്രം ഇല്ലായിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസു ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ദെ സിറൊദീസു, 22.

5. അന്ത്യോക്യയിലെ (341) രണ്ടാം വിശ്വാസപ്രമാണം എന്ന് ഇതു അറിയപ്പെടുന്നു. സിനഡിന്റെ ഔദ്യോഗിക വിശ്വാസപ്രമാണം ഇതു മാത്രമായിരുന്നു.

വസ്തുക്കളും. ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും, ഏകജാതനായ ദൈവവും ആയ ഏക കർത്താവിശോമിശിഹായിലും വിശ്വസിക്കുന്നു; എല്ലാം അവനിലൂടെയാകുന്നു. അവൻ യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപ് പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചു; ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവം, തികവിൽ നിന്നുള്ള തികവ്, ഏകനിൽനിന്നുള്ള ഏകൻ, പൂർണ്ണതയിൽനിന്നുള്ള പൂർണ്ണത, രാജാവിൽനിന്നുള്ള രാജാവ്, കർത്താവിൽനിന്നുള്ള കർത്താവ്, സജീവവചനം, സജീവ വിജ്ഞാനം, സത്യപ്രകാശം, വഴി, സത്യം, ഉത്തമനും, ഇടയൻ, വാതിൽ, മാറ്റമില്ലാത്തവനും വ്യതിയാനരഹിതനും, ദൈവത്വത്തിന്റെ കൃത്യമായ സാദൃശ്യം, പിതാവിന്റെ മഹത്വവും. ശാന്തിയും ഇച്ഛയും സത്തയും, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും ആദ്യജാതൻ; 'അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു.' 'വചനം ദൈവമായിരുന്നു' എന്നു സൂചിശേഷത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവവചനം; അവൻ വഴി എല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു; എല്ലാം അവനിൽ നില നില്ക്കുന്നു; അവൻ അവസാന നാളുകളിൽ മുകളിൽനിന്നു താഴേക്കിറങ്ങിവന്നു; വിശുദ്ധ ലിഖിതപ്രകാരം അവൻ കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ചു മനുഷ്യനായി. 'ഞാൻ സ്വർഗത്തിൽ നിന്നു വന്നതു എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാനാണ്' എന്നു അവൻ പറയുന്നതുപോലെ അവൻ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിലെ മധ്യസ്ഥനും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശ്രീഹാര്യം ജീവന്റെ രാജകുമാരനാണ്. അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസം വീണ്ടും ഉത്തമനും ചെയ്തു, സ്വർഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു; പിതാവിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരുന്നു; ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവൻ മഹത്വത്തിലും ശക്തിയിലും വീണ്ടും വരും. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾക്കു ആശ്വാസത്തിനും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും ക്രൈസ്തവ്യാരംഭത്തിനും ആയി അവൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൽപ്പിച്ചുരുചെയ്തു: 'പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ; പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ'. അതായത് സത്യമായും, പിതാവായ പിതാവിന്റെയും, സത്യമായും പുത്രനായ പുത്രന്റെയും, സത്യമായും പരിശുദ്ധാത്മാവായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും (നാമത്തിൽ). അർത്ഥമില്ലാതെയോ, ഫലരഹിതമായോ അല്ല ഈ നാമങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പിന്നെയോ പേരു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രത്യേക അസ്തിത്വവും ക്രമവും, മഹത്വവും കൃത്യമായി അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ മൂന്നു ആളുകളുണ്ടു്, യോജിപ്പിൽ അവർ ഒന്നാണ്.

ഈ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും, അത് ആദ്യനും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും, ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും മുമ്പാകെ എല്ലാ അബദ്ധ പാപങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ ശപിച്ചു തള്ളുന്നു. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ നേരായതും ശരിയായതുമായ വിശ്വാസത്തിനെതിരെ ആരെങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചാൽ, ആ കാലത്തോ, സമയത്തോ, വയസ്സിലോ, പുത്രന്റെ ജനനത്തിനു മുൻപോ, പിൻപോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു. പുത്രനെപ്പറ്റി സൃഷ്ടികളിലൊരുവനായ സൃഷ്ടിയോണെന്നോ പ്രജകളെപ്പോലെ ഒരു പ്രജയാണെന്നോ, കർമ്മങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു കർമ്മമാണെന്നോ, പറയുകയും, 'മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം വിശുദ്ധ ലിഖിതം കൈമാറിയതുപോലെ പറയാതിരിക്കുകയും, നാം സ്വീകരിച്ചതുപോലെ പഠിപ്പിക്കാതെയും പ്രസംഗിക്കാതെയും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ അവനും ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

വിശുദ്ധ പ്രവാചകരും വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരും വഴി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പകർന്നു തരുന്ന സകലതും ഞങ്ങൾ സത്യമായി ഭക്തിപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കുകയും അനുധാവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.'

അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഇപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവിടുത്തെ മെത്രാനെന്നനിലയിൽ ഗ്രിഗറിയും ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചു. ഇപ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്തശേഷം ഏതാനും കാനോനാകര പാസ്റ്ററാക്കിയതിനുശേഷം കൗൺസിൽ പിരിഞ്ഞു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ രാഷ്ട്രകാര്യങ്ങളിലും വളരെ അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടായി. ഫ്രാങ്കുകൾ എന്ന കൂട്ടർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഗൗരവപ്രദേശത്തു കടന്നാക്രമണം നടത്തി. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അന്ത്യോക്യയിൽ ഭയങ്കരമായ ഭൂമികലുക്കം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അത് ഇടവിട്ട് ഒരു കൊല്ലക്കാലത്തോളം അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

അധ്യായം 11

ഗ്രിഗറി അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ

ഇതിനുശേഷം ഗ്രിഗറി അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. സിറിയൻ എന്ന പേരുള്ള ഔസെന്യാധിപൻ അയ്യായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടെ അയാൾക്ക് അകമ്പടി സേവിച്ചു. ആര്യൻ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളും അക്കൂട്ടത്തിൽ കൂടി. അത്തനാസ്യോസിനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയശേഷം പിടികൂടാൻ ആഗ്രഹിച്ചവരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം രക്ഷപെട്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. സായാഹ്നസമയം ജനങ്ങൾ ദേവാലയത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു പതിവുള്ള ജാഗരണപ്രാർത്ഥനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഔസെന്യാധിപൻ വന്നു പട്ടാളക്കാരെ പള്ളിക്കു ചുറ്റും അണിനിരത്തി. അത്തനാസ്യോസു സാഹചര്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കി. തനിക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളോടും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടരുത് എന്നദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അടുത്ത പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള അടയാളം കൊടുക്കാൻ ഡീക്കനോടു പറഞ്ഞിട്ട് ഒരു സങ്കീർത്തനം ആലപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. കീർത്തനാലാപനം നടക്കുന്ന ദേവാലയത്തിന്റെ ഒരു വാതിലിലൂടെ ആളുകൾ പുറത്തിറങ്ങിപ്പോകാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആളുകൾ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പട്ടാളക്കാർ ആളുകളുടെ നിഷ്ക്രമണം നോക്കിനിന്നു. ആളുകളോടൊപ്പം ഭടന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ അത്തനാസ്യോസു രക്ഷപെട്ടു. രക്ഷപെട്ടശേഷം അദ്ദേഹം ഉടനെ റോമിലേക്കു പലായനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഗ്രിഗറി പള്ളി അധീനത്തിലാക്കി. എന്നാൽ അയാളുടെയും പട്ടാളത്തിന്റെയും നടപടിയിൽ അമർഷം ചൂണ്ട അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ജനങ്ങൾ പള്ളി കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. ഡയനീഷ്യസിന്റെ നാമത്തിലുള്ളതായിരുന്നു ആ പള്ളി. എവുസേബിയസു, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇത്രത്തോളം സാധിച്ചതിനുശേഷം റോമാ മെത്രാനായ ജൂലിയസിന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ അയച്ചു.⁶ അത്തനാസ്യോസിന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപ

6. സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 3.7: ഇവിടെ സൊക്രാട്ടസിനും സൊസോമനും തൊറ്റുപററി. 341 ലെ അന്ത്യോക്യൻ സിനഡിനു

ണങ്ങൾ നേരിട്ട് പരിശോധിക്കണമെന്നും തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽതന്നെ വിസ്താരം നടത്തണമെന്നും നിവേദനത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

അധ്യായം 12

പൗലോസും മാസിലോണിയസും

എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസിനെ സംബന്ധിച്ച് ജൂലിയസിന്റെ തീരുമാനം എന്തെന്നറിയാൻ എവുസേബിയസ് ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണം, സിനഡ് കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ എവുസേബിയസ് മരിച്ചു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പൗലോസിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭയിലേക്കു വീണ്ടും ആനയിച്ചു. ആര്യർ പൗലോസിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിൽവെച്ച് അതേസമയം മാസിലോണിയസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. (സമാധാനധംസകനായ) എവുസേബിയസിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നയാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരമെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കിയെന്ന വിധത്തിലാണിതു നിർവ്വഹിച്ചത്. നീഖ്യായിലെ മെത്രാൻ തെയോഗീസസ്, കല്ലഭോനിയായിലെ മാരിസസ്, ത്രേസിലെ ഹെരാക്ളെയായിലെ തിയഡോർ, ഉത്തരമീസിയായിലെ സിംജിദുണം എന്ന നഗരത്തിലെ ഉർസാചിയസസ്, മുർസായിലെ വാലെൻസസ് എന്നിവരാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻനിന്നു ഉത്സാഹിച്ചത്. ഉർസാചിയസസ് വാലെൻസസ് പിന്നീടു അവരുടെ അഭിപ്രായം മാറി. അക്കാര്യം അവർ ജൂലിയസ് മെത്രാനെ എഴുതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ഹോമോഉസിയോസസ് (ഒരേ സത്ത്) എന്ന വിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിച്ചതിനാൽ സഭൈക്യത്തിലേക്കു പുന:സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അക്കാലത്തു അവർ ആര്യൻ അബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തെ ഉറ്റുമായി അനുകൂലിച്ചിരുന്നു. അവർ സഭയിൽ രൂക്ഷമായ സംഘട്ടനങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ

മുൻപുതന്നെ എവുസേബിയസ് ഒരു ഡലഗേഷനെ അയച്ചു എന്ന് അത്തനാസ്യോസ് സാക്ഷിക്കുന്നു (ആര്യർക്കെതിരെയുള്ള അഭിപ്രായം, 21).

മാസിഡോണിയസിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ സംഘട്ടനം അവയിലൊന്നുമാത്രമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിലുള്ള ഈ ആഭ്യന്തരകലഹം നഗരത്തിൽ നിരന്തരസംഘട്ടനങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കി. അവയുടെ ഫലമായി അനവധിയാളുകൾക്കു പ്രാണഹാനിയുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 13

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു

അപ്പോൾ അന്ത്യോക്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കോൺസ്റ്റാൻത്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇതേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു. തദവസരം ത്രേസി ലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സൈന്യാധിപൻ ഹെർമോജനെ സിനോട്ട് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വഴി പോയി പൗലോസിനെ പുറത്താക്കാൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. മെത്രാന്മാരെ പുറത്താക്കാനുള്ള പരിശ്രമവുമായി അയാൾ പട്ടണത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളാകമാനം വലിയ ലഹളയായി. മെത്രാനെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ സംഘടിച്ച്, സൈനികശക്തി ഉപയോഗിച്ച് പൗലോസിനെ പുറത്താക്കാനുള്ള ശ്രമം സൈന്യാധിപൻ തുടർന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കോപാകലരായി. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ ജനങ്ങൾ സൈന്യാധിപനെ ആക്രമിക്കുകയും അയാളുടെ വസതിക്കു തീ കൊളുത്തുകയും അയാളെ നഗരത്തിലൂടെ വലിച്ചിഴച്ചുതിനുശേഷം തല്ലിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് മൂന്നാം തവണയും കോൺസ്റ്റാൻസ് രണ്ടാം തവണയും കോൺസുൾമാരായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഈ സംഭവം നടന്നത്.⁷ ഈ കാലത്തു് കോൺസ്റ്റൻസ് ഫ്രാങ്കുകളെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചതിനുശേഷം ദോമാക്കാരുമായി സന്ധി ചെയ്യാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കിയിരുന്നു. ഹെർമോജനസ് വധിക്കപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാൻത്യൂസ് ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു് കതിരപ്പുറത്തു പുറപ്പെട്ടു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തി ഉടനെതന്നെ പൗലോസിനെ പുറംതള്ളി. ജനങ്ങൾക്കു സൗജന്യമായി നൽകി

7. ക്രി. വ. 342 - ൽ

യിരുന്ന ഗോതമ്പിന്റെ വിതരണം വെട്ടിച്ചുരുക്കിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ജനങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചു. അയാളുടെ പിതാവായ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് ഏല്പിച്ചുത്തപ്പെട്ടതാണു് പ്രസ്തുത സൗജന്യവിതരണം. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന ഗോതമ്പു് ദിവസം എൺപതിനായിരം അളവുവീതം ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി ശിക്ഷണനടപടിയായി അതിന്റെ അളവു പകുതിയാക്കി. ഇങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും മാസിലോണീയസിയന്റെ നിയമനം അംഗീകരിക്കാൻ അയാൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. തന്റെ അനുവാദം കൂടാതെയാണു് അയാളെ വാഴിച്ചതു് എന്നതായിരുന്നു ഒരു കാരണം. അയാളും പൗലോസും തമ്മിലുള്ള മത്സരം കാരണം തന്റെ സൈന്യാധിപനായ ഫെർമോജനസും മറ്റു പലരും വധിക്കപ്പെടാനിടയായി എന്നതു മറ്റൊരു കാരണം. അഭിഷേകം നടന്ന പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മാസിലോണീയസിനെ അനുവദിച്ചിട്ടു് ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

അദ്ധ്യായം 14

ഗ്രിഗറിയും ജോർജ്ജും

ഇക്കാലത്തു് ആര്യൻപക്ഷക്കാർ ഗ്രിഗറിയെ അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു⁸. അദ്ദേഹത്തിനു ജനസമ്മതി കുറവാണെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു പള്ളി അഗ്നിക്കിരയാക്കി എന്നും⁹ ആയിരുന്നു അവർ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ. അവരുടെ വിഭാഗത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഗ്രിഗറി വേണ്ടത്ര ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചില്ല എന്നതും കാരണമായിരുന്നു.¹⁰ പകരം കപ്പദോഷ്യക്കാരുടെ ജോർജിനെ അവർ മെത്രാനാക്കി. അയാൾ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരുടെ ശക്തനായ ഒരു വക്താവുമായിരുന്നു.

8. ഈ പ്രസ്താവന ഇളതപടി സൊസോമൻ ആവർത്തിക്കുന്നു. (സഭാചരിത്രം. 3.7). എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല, തിയഡൊറ്ററററു് ഇതു തിരുത്തുന്നുണ്ടു് (സഭാചരിത്രം, 2:4.12). സാർദിക്കാ സിനഡാണ് ഗ്രിഗറിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതു്.

9. ഡയനീഷ്യസിന്റെ പേരിലുള്ള പള്ളി.

10. പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നതു് ഈ ഗ്രിഗറിയാണു്.

അധ്യായം 15

അത്തനാസ്യോസും പൗലോസും റോമിൽ

ഇതേ കാലത്തു് അത്തനാസ്യോസു് നീണ്ട ഒരു യാത്രയ്ക്കു ശേഷം ഇറ്റാലിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അന്നു് റോമാസമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗം മുഴുവൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ പട്ടണത്തിലുള്ള പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ ഏറ്റവും ഇളയമകനായിരുന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവനായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ പട്ടാളക്കാർക്ക് വധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ഇതിനുമുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായിരുന്ന പൗലോസു്, ഗാസ്സായിലെ ആസക്സോപ്പാസു്, ഗലാത്യ മൈനറിലെ അൻസീറാമെത്രാൻ മർസെല്ലസു്, അഡ്രിയാനോപ്പിളിലെ ലൂഷ്യസു്, എന്നിവരും ഇമ്പീരിയൽ നഗരത്തിൽ 11 എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. ഓരോരോ ആരോപണങ്ങളുടെ പേരിൽ അവരവരുടെ സഭകളിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവരെല്ലാം. അവർ ഓരോരുത്തരും റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ജൂലിയസിന്റെ പക്കൽ തങ്ങളുടെ പരാതികൾ സമർപ്പിച്ചു. ജൂലിയസാകട്ടെ, റോമാസഭയുടെ പ്രത്യേകാനുകൂല്യം അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രത്യേകം ശിപാർശകളെക്കുറിച്ചു നൽകിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ അവർ ഓരോരുത്തരെയും അവരവരുടെ നഗരങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയച്ചു. അവർക്കു് അവരുടെ രൂപതകൾ തിരികെ നൽകി. അവരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയ ആളുകളെ ശക്തിയായി കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജൂലിയസു് മെത്രാന്റെ ഒപ്പിന്റെ ബലത്തിൽ മെത്രാന്മാർ റോമിൽനിന്നു തിരികെ പോയി തങ്ങളുടെ സഭകൾ വീണ്ടും അധീനമാക്കുകയും കത്തുകൾ ആരെ സംബോധന ചെയ്തുള്ളവയായിരുന്നോ അവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു. ജൂലിയസിന്റെ കത്തുകൾ മൂലം തങ്ങൾ അധിക്ഷിപ്തരായി എന്നു കരുതിയ അവരാകട്ടെ, ഒരു കൗൺസിലായി അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചു് സിനഡിന്റെ ഏകകണ്ഠമായ വികാരപ്രകടനം എന്ന നിലയ്ക്കു് ജൂലിയ

11. റോമിൽ.

സീന നൽകാൻ ഒരു മറുപടിക്കത്തു തയ്യാറാക്കി. തങ്ങളുടെ സഭകളിൽനിന്നും ആരെയെങ്കിലും പുറത്താക്കാൻ അവർ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഇടപെടുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽപെട്ട കാര്യമല്ല എന്ന് അവർ വ്യക്തമാക്കി. നൊവോതുസിയെ സഭയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ തങ്ങൾ ജൂലിയസിയെ എതിർത്തില്ല എന്ന വസ്തുതയും അവർ കത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ പൗരസ്ത്യസഭയിലെ മെത്രാന്മാർ റോമൻ മെത്രാനായ ജൂലിയസിയെ അറിയിച്ചു.

അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ആദ്യനായ ജോർജ്ജിന്റെ പക്ഷക്കാരായ ജനങ്ങൾ വലിയ കലാപം ഉണ്ടാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി അനേകം ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈ കഴപ്പങ്ങൾക്കു മഴുവൻ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദി അത്തനാസ്യോസാണ് എന്ന് ആദ്യൻ പക്ഷക്കാർ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമായ അവസ്ഥയെന്തെന്നു ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയാവൂ. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അന്ധമായി പക്ഷം പിടിച്ചു പെരുമാറുന്നതു മൂലമാണ് ഇത്തരം ദുരദൃഷ്ടങ്ങൾ സാധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ളതെന്ന് അല്ലെങ്കിലും പരിചയസമ്പത്തുള്ള ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ എല്ലാ കുറ്റവും അത്തനാസ്യോസിന്റെ മേൽ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും മാസിലോണിയൻ പാഷണ്ഡരുടെ പക്ഷത്തുള്ള മെത്രാനായ സബീനുസിന്റെ, ശ്രമം നിരർത്ഥകമാണ്. അത്തനാസ്യോസും, അത്തനാസ്യോസിനെ പ്രതി കൂടിച്ചേർന്ന സിനഡുകളിൽ ഈ കാര്യങ്ങളെപ്രതി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിരവധി പരാധികൾ ഓർത്താൽ 'ഹോമോ ഉസിയോസ' (ഒരേസത്ത) വിശ്വാസം പുലർത്തുന്ന മറ്റുള്ളവരും, ആദ്യൻമാരിൽനിന്നു സഹിച്ചിട്ടുള്ള പീഡനങ്ങളുടെ എണ്ണവും വലിപ്പവും പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാസിലോണിയസ് കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് സബീനുസിനറിയാം. എന്നാൽ അയാളുടെ പാതകങ്ങൾ എല്ലാ രീതിയിലും മറച്ചുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ലായെങ്കിൽ അഥവാ പാഷണ്ഡപ്രമുഖനായ മാസിലോണിയസ് സഭകളിലുടനീളം ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ഈ വിധമൊന്നും പറയുകയില്ലായിരുന്നു. അഥവാ പറയാൻ നിർബന്ധിതനായാൽ ഭർത്സനങ്ങൾക്കു പകരം കൂടുതൽ മൃദവയായ വചനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞവയെപ്പറ്റി മനപ്പൂർവ്വം കണ്ണടച്ചിട്ട് അയാൾ കാര്യങ്ങൾ തെറ്റായ രീതിയിൽ

അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ പാഷണ്ഡപ്രമുഖനെപ്പറ്റി അയാൾ ഒരുക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ല. അയാൾക്ക് ആര്യൻ വിശ്വാസങ്ങളോടു യാതൊരനുഭാവവുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും ആര്യർക്കു ദോഷകരമായി അയാൾ ഒരു വാക്കുപോലും ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് കൂടുതൽ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നത്; മാസിയോണിയസിന്റെ മെത്രാഭിഷേകത്തെക്കുറിച്ചും അയാൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അയാളുടെ പാഷണ്ഡതാവീക്ഷണങ്ങൾ ഇയാൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. — പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ആ അവസരം വ്യക്തമായി വെളിപ്പെട്ട അയാളുടെ അക്രമങ്ങൾ ഉള്ളപ്പറ്റിയും അവശ്യാവശ്യം അയാൾ സൂചിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി.

അധ്യായം 16

കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് മാസിയോണിയസിനെ സഹായിക്കുന്നു

അക്കാലത്തു കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യാ ആസ്ഥാനമാക്കി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നു. പൗലോസ് വീണ്ടും മെത്രാസനം കൈവശപ്പെടുത്തിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തി അത്യന്തം കോപാധീനനായി. പൗലോസിനെ സഭയിൽ നിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനും തത്സ്ഥാനത്തു മാസിയോണിയസിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും ഫിലിപ്പ് എന്ന പ്രത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്റ്റിനു അയാൾ എഴുതി. പ്രോവിൻസുകളിലെ മറ്റു ഗവർണ്ണർമാരെക്കാരും ഉയർന്ന ഒരു പദവിയാണ് ഫിലിപ്പിനുണ്ടായിരുന്നത്. ചക്രവർത്തി കഴിഞ്ഞാൽ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ളയാളായി അയാളെ ചക്രവർത്തി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭിച്ചിളകിയെങ്കിലോ എന്ന യേശുണ്ടായിരുന്ന പ്രീഫെക്ട് ഫിലിപ്പ് തത്രപരമായി കാര്യം സാധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിനാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന രഹസ്യമായി വച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ സെവക്ലിപ്പസ് എന്ന പൊതുസ്ഥാനസ്ഥലത്തെത്തി. ഏതോ പൊതുചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കാനെന്ന നാട്യത്തിൽ വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പൗലോസിനു

ആളയച്ചു. അവിടെ നടക്കാൻ പോകുന്ന ചടങ്ങിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അപരിത്യാജ്യമാണെന്നാണ് അറിയിച്ചതു്. ഉടനെതന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന പ്രീഫെക്റ്റു് അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു. വിശദീകരണങ്ങൾ ഒന്നും ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ പൗലോസ് കല്പന അനുസരിച്ചു. പൊതുജനങ്ങൾ അക്രമത്തിലേയ്ക്കു തിരിയും എന്ന് ഫിലിപ്പീനുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതു് എന്നറിയാൻ വളരെ ജനങ്ങൾ അവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ആയിടെ നഗരത്തിൽ പരന്നിരുന്ന ചില കീ.വദന്തികൾ് കാരണമാണ് ആരംഭിച്ചു. ഉണ്ടായതു്. കളിസ്ഥലത്തുനിന്നു് ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു പോകാവുന്ന ഒരു വാതിൽ തുറപ്പിച്ചിട്ടു് പൗലോസിനെ ആ വഴി കൊണ്ടുപോകാൻ പ്രീഫെക്റ്റു് നിർദ്ദേശം നൽകി. തയാറാക്കി നിൽത്തിരുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ അകലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. മാസിഡോണിയായിലെ പ്രമുഖ നഗരമായ തെസ്സലോനിക്കായിലേയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം ആനയിക്കപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വികരുടെ ജന്മസ്ഥലം അതായിരുന്നു. ആ നഗരത്തിൽ വസിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന നിർദ്ദേശം പൗലോസിനു നൽകപ്പെട്ടു. ഇല്ലിറീക്കും പ്രദേശത്തെ മറ്റു നഗരങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പൗരസ്ത്യഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു കടക്കരുതെന്ന കർശനമായ വിലക്കും നൽകപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം തന്റെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു വിരുദ്ധമായ വിധത്തിൽ പൗലോസ് തന്റെ സഭയിൽ നിന്നും നഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായി.

പ്രീഫെക്ട് ഫിലിപ്പ് സ്റ്റാനസങ്കേതത്തിൽ നിന്നു് നേരേ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കാണ് പോയതു്. ഏതോ യന്ത്രത്താൽ വിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു് അവിടെ എത്തിയതുപോലെ മാസിഡോണിയസും അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അയാൾ പ്രീഫെക്ടിനോടൊപ്പം ഒരേ രഥത്തിലിരുന്നാണു യാത്ര ചെയ്തതു്. ഉരവിപ്പിടിച്ച വാളുമായി പട്ടാളക്കാർ അവർക്കു ചുറ്റും നീങ്ങി. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ കാഴ്ചയാൽ കാണികളെല്ലാം ആശ്ചര്യപകിതരായിപ്പോയി. ആര്യൻപക്ഷക്കാരും ഹോമോളസിയൻ (ഒരേ സന്ത) വിശ്വാസക്കാരും ഒരുമിച്ചു പള്ളിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. പള്ളിയകത്തു് എങ്ങനെയും കടന്നുകൂടാനുള്ള തന്ത്രപ്പാടിലായിരുന്നു എല്ലാവരും. പ്രീഫെക്റ്റു് മാസിഡോണിയസും പള്ളിയുടെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ യുക്തിവിരുദ്ധമായ ഒരു വെപ്രാളം ജനങ്ങളുടേയും പട്ടാളക്കാരെയും ഗ്രസിച്ചു. പ്രീഫെക്റ്റിനും മാസിഡോണിയസിനും അകത്തേക്കു കടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള വലിയ ആഘാതംകലായി

ന്നു. പട്ടാളക്കാർ ജനങ്ങളെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു തള്ളിമാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ആളുകൾക്കു പിൻവാങ്ങാൻ ഇടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആളുകൾ ചെറുത്തുനിൽക്കുകയാണെന്നും മനപ്പൂർവ്വം അവർ വഴി തടഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും പട്ടാളക്കാർക്കു തോന്നി. അവർ കോപാക്രാന്തരായി അവിടെ നിന്നവരെ വെട്ടിവിഴുത്തി. 3150 ഓളം ആളുകൾ അങ്ങനെ അവിടെ വെട്ടി കൊലചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നാണു കണക്ക്. അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പട്ടാളക്കാരുടെ വെട്ടേറ്റു മരിച്ചവരാണു്. പരിശ്രാന്തരായ ജനങ്ങളുടേതിന്റെ പലായനത്തിൽ ചവിട്ടേറ്റു മരിച്ചവരാണ് ബാക്കിയുള്ളവർ. ഈ "എടുത്തു പറയപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങൾക്കു്" ശേഷം പ്രീഫെക്ട് മാസിഡോണിയസിനെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കി. ഈ കലഹത്തിനു കാരണം താനല്ല, നടന്ന ഹീനകൃത്യത്തിൽ താൻ കുറ്റമറ്റവനാണ് എന്നായിരുന്നു മാസിഡോണിയസിന്റെ ഭാവം. വൈദികാധികാരികൾ ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തിയാണ് ഇവിടെ പ്രീഫെക്ട് ചെയ്തത്. ഇപ്രകാരം അനേകം കൊലപാതകങ്ങളുടെ സഹായത്തോടു കൂടെ മാസിഡോണിയസും ആര്യൻ പക്ഷക്കാരും സഭയിൽ മുൻതുക്കം നേടി.

ഏതാണ്ടു് ഈ കാലത്താണ് ചക്രവർത്തി സോഫിയാ എന്ന വലിയ ദേവാലയത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയതു്. ഇരേനേ എന്ന ദേവാലയത്തിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു അതു്. ഇരേനേ ആദ്യം വളരെ ചെറിയ പള്ളിയായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി അതു വലുതാക്കുകയും അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകം എഴുതപ്പെടുന്ന കാലത്തു് അവ രണ്ടും ഒരേ മതിൽക്കെട്ടിനകത്തു തന്നെ നിൽക്കുന്നു. രണ്ടിന്റെയും പേരും ഒന്നു തന്നെ.

അധ്യായം 17

അത്തനാസ്യോസ് റോമിലേയ്ക്കു്

ഈ കാലത്തു് ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ അത്തനാസ്യോസിനെ സംബന്ധിച്ചു് മറ്റൊരു കുറ്റാരോപണം കെട്ടിച്ചമച്ചു. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ സഭയ്ക്കു് നിശ്ചിത അളവു ധാന്യം സൗജന്യമായി കൊടുക്കാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. പാവങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി

ആയിരുന്നു ഇത്. ഈ ധാന്യം വിറ്റു അത്തനാസ്യോസു് അതിന്റെ പണം തട്ടിയെടുത്തിരുന്നു എന്നായിരുന്നു ആര്യൻ പക്ഷക്കാരന്മാർക്കു കിട്ടിയ ദുരാരോപണം. ചക്രവർത്തി ഈ ആരോപണം നേരാണെന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടു് അത്തനാസ്യോസിനു വധശിക്ഷ നല്കുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അത്തനാസ്യോസു് ഈ വിവരമറിഞ്ഞു പലായനം ചെയ്യുകയും ഒരു ഒളിസങ്കേതത്തിൽ പാർപ്പുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്തനാസ്യോസിനെതിരെ ആര്യർ കെട്ടിച്ചമച്ച പുതിയ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു റോമാമെത്രാൻ ജൂലിയസു്, അത്തനാസ്യോസിന്റെ ഒളിസങ്കേതം എവിടെയാണെന്നു് അന്വേഷിച്ചുറങ്ങിത്തീരുന്നശേഷം, പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തെ റോമിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ദിവംഗതനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന എവസേബിയസിന്റെ ഒരു കത്തും ജൂലിയസിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച പിരിഞ്ഞ മെത്രാന്മാരുടെ കത്തും ഈ സമയമായപ്പോഴേക്കും ജൂലിയസിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ച കഥകളാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഈജിപ്തിലെ മെത്രാന്മാർ അയച്ച കത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി.

അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ കത്തുകൾക്കുള്ള മറുപടി ജൂലിയസു് ആദ്യമേ നൽകി. അവരുടെ കത്തിലെ പരഷമായ ഭാഷയെത്തന്നെ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം കുറപ്പെടുത്തി. കൗൺസിലിൽ അവർ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നതു സഭാനിയമങ്ങളുടെ ലംഘനമാണെന്നു് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. റോമാമെത്രാന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമായ യാതൊരു തീരുമാനവും സഭകൾ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന സഭാനിയമം അനുശാസിക്കുന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. തുടർന്നു്, സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കു തുരങ്കം വയ്ക്കാൻ അവർ നടത്തിയ ഗൂഢഗ്രന്ഥങ്ങളെ വളരെ രൂക്ഷമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം കുറപ്പെടുത്തി. മരെയോട്ടിസിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവർ നടത്തിയ അന്വേഷണം ഏകപക്ഷീയമായിരുന്നതിനാൽ ടയറിൽ ചേർന്ന അവരുടെ സമ്മേളനത്തിന്റെ നടപടികൾ വഞ്ചനാപരമായിരുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കൂടാതെ, അർസേനിയൂസിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ കുറ്റാരോപണങ്ങളെല്ലാം തീർത്തും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു തെളിഞ്ഞ കാര്യവും അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു. ഇതുപോലുള്ള പല ആശയങ്ങളും ജൂലിയസിന്റെ കത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയും ജൂലിയസിനയച്ച മറ്റു കത്തുകളും ഗ്രന്ഥങ്ങൾപ്രധ്യം ഭയന്നു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. മാസിഡോണിയൻ പാഷണ്ഡതയുടെ വക്താവായ സബീന്തസു്

തന്റെ സിനഡൽ നടപടികളുടെ സമാഹാരത്തിൽ¹⁹ ജൂലിയസിന്റെ കത്തുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ ജൂലിയസിനയച്ച കത്തു് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടുതാനും. ഇതു് അയാളുടെ രീതിയാണ്. ഹോമോ ഉസിയൻ (ഒരേസത്ത) വിശ്വാസത്തിനെതിരായ കത്തുകൾ ഉൾപ്പെടുത്താനും അനുകൂലമായവ ഉൾപ്പെടുത്താതിരിക്കാനും അയാൾ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ വീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി. അധികം താമസിയാതെ പൗലോസ് തെസ്സലോനിക്കയിൽനിന്നു കോരിന്തിലേക്കു് ഒരു യാത്ര പോവുകയാണെന്ന വ്യാജേന ഇററലിയിലെത്തി. അദ്ദേഹവും അത്തനാസ്യോസും ചേർന്നു് അവിടുത്തെ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ പരാതികൾ സമർപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 18

കിഴക്കിനുള്ള മെത്രാന്മാർ

പടിഞ്ഞാറൻ സാമ്രാജ്യവിഭാഗത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിക്കു് പൗലോസിന്റെയും അത്തനാസ്യോസിന്റെയും അനുഭവങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ സഹതാപം തോന്നി. അവരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കാനുള്ള സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തരായ മൂന്നു മെത്രാന്മാരെ തന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസിനു് എഴുതി. ആ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു് സിലീഷ്യയിലെ നർചീസ്യൂസ്, ത്രേസിലെ തിയഡോർ, കൽക്കദോനിയായിലെ മാരിസ്, സിറിയയിലെ മർക്കോസു് എന്നിവരെ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് തന്റെ സഹോദരന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. അവർ വന്നിട്ടു് അത്തനാസ്യോസിനോടോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടോ എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവർ അന്ത്യോക്യയിൽ രൂപീകൃതമായ വിശ്വാസപ്രമാണം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു്, താഴെ കാണുംവിധം ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം തയ്യാറാക്കി കോൺസ്റ്റന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തിക്കു സമർപ്പിച്ചു.

ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം

'സർവശക്തനായ പിതാവും എല്ലാവസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിർമാതാവുമായ ഏക ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവനിൽ നിന്നാണ് ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ഓരോ കടുംബവും പേർ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ഏകജാതനായ നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വോമിശിഹായിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലായുഗങ്ങൾക്കും മുമ്പേ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും ആകുന്നു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ദൃശ്യ ദൃശ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം അവനിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവൻ വചനവും വിജ്ഞാനവും ശക്തിയും ജീവനും സത്യപ്രകാശവുമാണ്'; അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി അവസാനനാളുകളിൽ മനുഷ്യനായി, വിശുദ്ധ കന്യകയിൽനിന്നു ജനിച്ചു. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, മൂന്നാംദിവസം മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തു. സ്വർഗത്തിലേയ്ക്കുയർത്തിപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാനും ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം നൽകാനും യുഗാന്ത്യത്തിൽ വരും. അവിടുത്തെ രാജ്യം നിത്യവും യുഗങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. കാരണം, അവിടുന്ന് ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിലും പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഉപവിഷ്ണനായിരിക്കും. ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും (വിശ്വസിക്കുന്നു). എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാനും അനുസ്മരിപ്പിക്കാനും, കർത്താവു് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ താൻ സ്വർഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടശേഷം ശ്രീഹന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. തന്നിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവൻ വഴി പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. 'പത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ്, ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല, മറ്റൊരു സത്തയിൽ നിന്നാണ്, അവൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്ന് പറയുന്നവരെ കത്തോലിക്കാസഭ അന്യരായി കരുതുന്നു.'

പ്രതിനിധികളായി വന്ന മെത്രാന്മാർ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം പലയാളുകളെയും കാണിച്ചശേഷം ചക്രവർത്തിക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ട് മറ്റൊന്നും ചെയ്യാതെ തിരികെപോയി. പൗരസ്ത്യസഭകളും പാശ്ചാത്യസഭകളും തമ്മിൽ വിച്ഛേദിക്കാനാവാത്ത സംസർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നു. ഇല്ലിരിക്കമിലെ സിർമിയം എന്ന സ്ഥലത്തു് പുതിയ ഒരു പാഷണ്ഡത രൂപമെടുത്തു. ആ പ്രദേശത്തെ സഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഫൊത്തീനൂസായിരുന്നു ഈ

പാഷണ്ഡതയുടെ പ്രണേതാവു്. ഗലാത്തിയാ മൈൻർ ദേശക്കാരനും, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ മർസെല്ലൂസിന്റെ ശിഷ്യനുമായിരുന്ന ഇയാൾ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടു് ദൈവപുത്രൻ വെറുമൊരു മനുഷ്യനായിരുന്നുവെന്നു പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പിന്നീടു് പ്രതിപാദിക്കാം.

അദ്ധ്യായം 19

നീണ്ട വിശ്വാസപ്രമാണം¹³

മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഏതാണ്ടു മൂന്നു വർഷത്തിനുശേഷം പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർ വീണ്ടും സിനഡു കൂടി. അവർ മറ്റൊരു രൂപത്തിലുള്ള വിശ്വാസപ്രമാണം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അന്നു ജർമ്മനീഷ്യായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന എവുഡോക്സിയൂസ്, മർതീരിയൂസ്, മോപ്സുവെസ്ത്യായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന മാസിലോണിയൂസ് എന്നിവർ വശം ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം ഇറാലിയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ പക്കൽ എത്തിച്ചു. മുൻ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളോടുകൂടി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാണു് കൂടുതൽ ദീർഘമായി എഴുതപ്പെട്ട ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം. പ്രസ്തുത വിശ്വാസപ്രമാണം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

“സർവ്വശക്തനായ പിതാവും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിർമ്മാതാവുമായ ഏക ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവനിൽനിന്നാണു് ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ പിതൃത്വവും പേർവിളിക്കപ്പെടുന്നതു്. തന്റെ ഏകജാതനായ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും മുമ്പു് പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവുമാകുന്നു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ദൃശ്യദൃശ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം അവനിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവൻ വചനവും വിജ്ഞാനവും ശക്തിയും ജീവനും

13. Ecthesis Macrostichos (long lined Creed): അത്തനാസ്യോസു്, ൭൨ ശിതൊദീസു്, 26.

സത്യപ്രകാശവുമാകുന്നു. അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി അവസാന നാളുകളിൽ മനുഷ്യനായി, വിശുദ്ധ കന്യകയിൽനിന്നു പിറന്നു. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, മൂന്നാം ദിവസം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. യുഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കുന്നതിനും ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനുമായി അവിടുന്ന് യുഗാന്ത്യത്തിൽ വരും. അവിടുത്തെ രാജ്യം നിത്യവും യുഗങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. കാരണം അവിടുന്ന് ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമല്ല വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിലും പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഉപവിഷ്ണനായിരിക്കും. ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാനും അനുസ്മരിപ്പിക്കാനും, കർത്താവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ, താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടശേഷം ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. തന്നിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവൻ വഴി പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, 'പുത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നാണ്', ദൈവത്തിൽനിന്നല്ല, മറ്റൊരു സത്തയിൽനിന്നാണ്, അവൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നു പറയുന്നവരെ കത്തോലിക്കാസഭ അന്യരായി കരുതുന്നു. ¹⁴ അതുപോലെ മൂന്നു ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്നോ, ക്രിസ്തു എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും മുമ്പു ദൈവമല്ലെന്നോ, അവിടുന്ന് ക്രിസ്തു അല്ലെന്നോ, ദൈവപുത്രനല്ലെന്നോ, പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒരയാളാണെന്നോ, പുത്രൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നോ, പിതാവു സ്വന്തം മനസ്സാലും ഇച്ഛയാലും പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചതല്ലെന്നോ പറയുന്നവരെയും വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭ ശപിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നാണ് പുത്രന്റെ അസ്തിത്വം എന്നു പറയുന്നതും സുരക്ഷിതമല്ല; കാരണം ദൈവിക പ്രചോദിതലീഖിതങ്ങളിലെങ്ങും അങ്ങനെയൊരു പരാമർശമില്ല. പിതാവിൽ നിന്നല്ലാതെ മുൻഅസ്തിത്വമുള്ള മറ്റൊരതിലെങ്കിലും നിന്നാണ് പുത്രന്റെ അസ്തിത്വം എന്ന് നാം പ്രബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പിന്നെയോ അവിടുന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നു മാത്രമാണ് ജനിച്ചതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവെന്ന ആരും മില്ലാത്തതും ജനിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ഏക തത്ത്വമാണുള്ളതു് എന്നത്രേ ദൈവികവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. 'അവൻ ഇല്ലാ

14. ഇതുവരെയുള്ളഭാഗം അന്ത്യോക്യയിലെ നാലാം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽനിന്നാണ്.

തിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ പിൻബലമില്ലാതെ ധിക്കാരപൂർവ്വം പറയുന്നവർ ഏതെങ്കിലും മുൻസമയപരിധി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന മുൻവിധി വച്ചുപുലർത്തേണ്ടതില്ല. സമയത്തിനു മുൻപേ ദൈവം അവനെ ജനിച്ചിട്ടു. കാരണം കാലങ്ങളും യുഗങ്ങളും അവനിലൂടെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും പുത്രനും പിതാവിനെപ്പോലെ ആരംഭരഹിതനും ജനിക്കാത്തവനും ആണ് എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആരംഭരഹിതനും ജനിക്കാത്തവനും ആയവനു തുല്യനായി ഒരു പിതാവില്ല. എന്നാൽ പിതാവുമാത്രം ആരംഭരഹിതനും അപരിമേയനമാണെന്ന് നമുക്കറിയാമല്ലോ. പിതാവ് അവാച്യവും അപരിമേയവുമായ രീതിയിൽ ജനിച്ചിട്ടു; യുഗങ്ങൾക്കുമുൻപ് പുത്രൻ ജനിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ പിതാവിനെപ്പോലെ ജനനവിഹീനനല്ല; പിന്നെയോ അവൻ ആരംഭമുണ്ട്. അതായത്, അവനെ ജനിച്ചു പിതാവ്; കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിരസ്സ് പിതാവാണ്. തിരുലിഖിതങ്ങളനുസരിച്ച് നാം മൂന്നു വസ്തുക്കളെ, അഥവാ ആളുകളെ - അതായത് പിതാവ്, പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് - അംഗീകരിക്കണമെന്നു കേൾക്കുകയും മൂന്നു ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. തന്നിൽതന്നെ പൂർണ്ണനും, ജനനവിഹീനനും, ഉത്ഭവം ഇല്ലാത്തവനും അദൃശ്യനും ആയി ഏകദൈവം മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. അവൻ ഏകജാതന്റെ പിതാവും ദൈവവുമാണ്. തന്നിൽനിന്നു തന്നെ അസ്തിത്വം ഉള്ളത് അവനു മാത്രമാണ്. മറ്റൊരാൾ വസ്തുക്കൾക്കും സമുദായമായി അസ്തിത്വം നൽകുന്നത് അവിടുനാണ്.

ഏകജാതനായ നമ്മുടെ കർത്താവേശുക്രമിശിഹായുടെ പിതാവായ ദൈവം എന്ന ഏകദൈവം മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ, സാമസോട്ടക്കാരൻ പൗലോസിന്റെ അനുയായികളെപ്പോലെ 'യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപ് ക്രിസ്തു ദൈവമാണ്' എന്നത് ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. 'മനുഷ്യാവതാരത്തിനു ശേഷം മഹത്തപീകരണം വഴി അവൻ ദൈവമാക്കപ്പെട്ടു; സ്വഭാവത്താലെ അവൻ വെറുമൊരു മനുഷ്യനായിരുന്നു' എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അവൻ തന്റെ പിതാവും ദൈവവുമായവൻ കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ: എങ്കിലും അവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനാണ്; സ്വഭാവത്താലെ അവൻ സത്യദൈവവും പൂർണ്ണ(ദൈവവും) ആണ്; മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് പിന്നീട് ദൈവമാക്കപ്പെട്ടവനല്ല. നമ്മെ പ്രതി ദൈവത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനാക്കപ്പെട്ടവനാണ്. അവൻ ഒരിക്കലും ദൈവം അല്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. കൂടാതെ, മനസ്സിൽ രൂപീകരിച്ച വചനമായോ, സംസാരിക്കപ്പെട്ട വചനമായോ, മറ്റൊരാൾ

ന്നിൽ മാത്രം അസ്തിത്വമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വെറും സത്താ പരമല്ലാത്ത വചനം എന്ന് അവനെ തെറ്റായി വിളിക്കുന്ന വരെയും യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപ് അവൻ ക്രിസ്തുവോ ദൈവ പുത്രനോ, മധ്യസ്ഥനോ, ദൈവത്തിന്റെ ഛായയോ അല്ലെന്നും നാന്തം വർഷം മുൻപ് കന്യകയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ജഡമെടുത്തപ്പോൾ മുതലാണ് അവൻ ക്രിസ്തുവും ദൈവപുത്രനും ആയിത്തീർന്നത് എന്നും കരുതുന്നവരെയും ഞങ്ങൾ നിരാകരിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ആ സമയം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന് ആരംഭമുണ്ടായി എന്നും എല്ലാ ററിന്റെയും അന്ത്യത്തിൽ, വിധിയോടുകൂടെ അതിനവസാനം ഉണ്ടാകും' എന്നും അവർ പറയുന്നു. അവർ അൻസീറോ ഗലേഷ്യന്മാരായ മർസെല്ലൂസിന്റെയും ഫൊത്തിനൂസിന്റെയും അനുഗാമികളാണ്. അവർ യഹൂദരെപ്പോലെ അവന്റെ പരമാധികാരം ഉറപ്പിക്കാനെന്ന ഭാവേന ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യമായ അസ്തിത്വവും ദൈവത്വവും തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ നിത്യതയും മാറ്റിവെക്കുന്നു. മാനസ്സിക വിചാരത്താലോ സംസാരത്താലോ വെറുതെ ദൈവവചനമായിട്ടല്ല ഞങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നതു്; പിന്നെയോ, സ്വയംസ്ഥിതനായ സജീവവചനം എന്ന ദൈവമായിട്ടും ദൈവപുത്രനായിട്ടും ക്രിസ്തുവായിട്ടും ആണ്. യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപേ തന്റെ പിതാവിനോടൊത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യുകയും വ്യാപരിക്കുകയും ദൃശ്യദൃശ്യങ്ങളായ എല്ലാവസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു്, തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു മരുമല്ല, പിന്നെയോ അവൻ പിതാവിന്റെ സത്താപരമായ വാക്കും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവ്യമാകുന്നു എന്നതിനാൽ കൂടിയാണ്. "നമുക്കു മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും ഉണ്ടാക്കാം" എന്ന് അവനോടാണ് പിതാവു പറഞ്ഞതു്. അവൻ തന്റെ സ്വന്തം ആളത്തത്തിൽ പിതാക്കന്മാർക്കു കാണപ്പെടുകയും നിയമം നൽകുകയും പ്രവാചകന്മാർ വഴി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം അവൻ മനുഷ്യനായി, മനുഷ്യപ്പെട്ടൊരാളായി തന്റെ പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവസാനിക്കാത്ത യുഗങ്ങളോളം ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു പുതിയ മഹത്ത്വമൊന്നും പ്രാപിച്ചില്ല; ആരുംഭം മുതലേ അവൻ തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ പൂർണ്ണനായിരുന്നു; എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തന്റെ പിതാവിനു തുല്യനായിരുന്നു.

'പിതാവു്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു്' എന്നീ മൂന്നു നാമങ്ങൾ ഒരേ ഒരു വസ്തുവിനെയും ആളിനെയും കുറിക്കുന്നു' എന്നു ഭക്തിരഹിതമായി കരുതി ഒരാളാണ് മൂന്നും എന്നു പറയുന്നവരെ സഭയിൽനിന്നു് അവർക്കർഹമാംവിധം ഞങ്ങൾ പുറന്ത

ഉള്ളൂ. കാരണം, അഗ്രാഹ്യനും സഹനാതീതനുമായ പിതാവിനെ മനുഷ്യാവതാരം വഴി അവർ ഗ്രഹണത്തിനും സഹനത്തിനും വിധേയനാക്കുന്നു. അത്തരക്കാരെ റോമാക്കാർ *പിതൃഘാതകർ* എന്നും (പാത്രീപാസ്റ്റിയെൻസ്) നാം *സബെല്ലിയർ* എന്നും വിളിക്കുന്നു. കാരണം, പുത്രനെ അയച്ച പിതാവു് തന്റെ മാററമില്ലാത്ത ദൈവത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രകൃതിയിൽ നിലനിന്നു എന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ അയക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരവ്യാപാരം പൂർത്തിയാക്കി. 'ക്രിസ്തു തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇച്ഛയാലും തിരുഹിതപ്രകാരവും അല്ല' ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു് എന്ന് അഭേതമായി പറയുന്നവരും ഇപ്രകാരമാണ്. തന്റെ തന്നെ സ്വർഗ്ഗമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പാൽ അല്ലാതെ, നിർബന്ധപൂർവ്വം പിതാവു് പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു എന്ന മട്ടിൽ സേചുച്ചയാ അല്ലാത്തുള്ള നിർബന്ധം അവർ ദൈവത്തിലാരോപിക്കുന്നു. ഇതു് ഏറ്റവും അഭേതവും സത്യവിരുദ്ധവുമാണ്. കാരണം, ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ സാധാരണ ധാരണയ്ക്കു നിരക്കാത്ത തരത്തിലും ദിവ്യപ്രചോദിതലിഖിതങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിനു വിരുദ്ധവുമായിട്ടാണ് അവർ ദൈവത്തെപ്പറ്റി തറപ്പിച്ചു പറയുന്നതു്. ദൈവം സ്വയാശ്രിതനും സ്വകർത്താവും ആണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താലെയും തിരുഹിതപ്രകാരവും അവിടുന്ന് പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു എന്ന് ഭക്തിപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. "തന്റെ കർമ്മങ്ങളെപ്രതി തന്റെ വഴികളുടെ ആരംഭത്തിൽ കർത്താവു് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു" എന്ന് അവനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ ബഹുമാനപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവനുണ്ടാക്കിയ വസ്തുക്കളെപ്പോലെയോ സൃഷ്ടികളെ പോലെയോ അവൻ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. കാരണം, സ്രഷ്ടാവിനെ താൻ സൃഷ്ടിച്ചു വസ്തുക്കളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതു തന്നിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതിയുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ജനനം പോലെയാണ് തന്റെ ജനനം എന്ന് വിഭാവന ചെയ്യുന്നതു സഭാവിശ്വാസത്തിനു വിരുദ്ധവും അഭേതവുമാണ്. 'ഏകജാതനായ പുത്രൻ യഥാർത്ഥമായും സത്യമായും ജനിച്ചു' എന്ന് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

'തന്നാൽ തന്നെയാണ്' പുത്രൻ, പിതാവിനെപ്പോലെ ജീവിക്കുകയും സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു' എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ, പദാർത്ഥപരമായ രീതിയിൽ സ്ഥലകാലങ്ങളാൽ അകന്നിരിക്കുന്നതായി പിതാവിൽ നിന്നു് അവനെ നാം വേർതിരിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണം, മാധ്യമമോ ഇടവേളയോ കൂടാതെ അവർ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും പരസ്പരം വേർ

പെടാൻ അവർക്കു കഴിവില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പിതാവു മുഴുവനായി പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, പുത്രൻ മുഴുവനായി പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും പിതൃമാർവിടത്തിൽ നിത്യമായി വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ടു്, സർവ പ്രകാരേണയും പൂർണ്ണവും അതിവിശുദ്ധവും ആയ ത്രിത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും പിതാവു ദൈവമാണെന്നും പുത്രനും ദൈവമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും, നാം രണ്ടു ദൈവങ്ങളെയല്ല പിന്നെയോ, ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയത്വം രാജ്യങ്ങളുടെ ഐക്യത്താലും സംയോജനത്താലും ഏകദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു. സാർവത്രികമായി എല്ലാറ്റിനേയും, പുത്രന്മേൽക്കൂടിയും പിതാവു് ഭരണം നടത്തുന്നു. പുത്രൻ പിതാവിനു കീഴുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ, പിതാവൊഴികെ, തനിക്കുശേഷവും തന്നിൽക്കൂടിയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മറ്റൊല്ലാറ്റിനേയും ഭരണം നടത്തുന്നു. അതുപോലെ പിതൃഹിതപ്രകാരം വിശുദ്ധരുടെമേൽ ധാരാളമായി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപ ചൊരിയുന്നു. ക്രിസ്തു പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധ വചനങ്ങൾ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ, നേരത്തെയുള്ള വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ചുരുക്കം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചശേഷം, കൂടുതൽ വിപുലമായ ഇതു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണ്. വ്യർത്ഥസ്തുതി കിട്ടാനല്ല, പിന്നെയോ, നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ വികാരമെന്താണെന്നു് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സംശയങ്ങൾ പാടേ നീക്കുന്നതിനാണിതു്. അതുപോലെ പാഷണ്ഡവിഭാഗക്കാരുടെ ലജ്ജാർഹിതമായ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കൽ പാശ്ചാത്യലോകത്തുള്ളവർ അറിയുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു് പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാരുടെ സഭാത്മകമായ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിതു്. ഇതു് ദിവ്യപ്രചോദിത ലിഖിതങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്താൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഋജുമാനസ്സു് ഇതു് സുഗ്രാഹ്യമാണു്.

അധ്യായം 20

സാർദിക്കാസിനഡ്

പാശ്ചാത്യമെത്രാന്മാരുടെ ഭാഷ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നല്ലോ. അതിനാൽ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ വിശദീകരണങ്ങൾ അവർക്കു പിടികിട്ടിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ അതു് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. നീഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം പര്യായമാണെന്നും അതിനപ്പുറം ഒന്നിനുംവേണ്ടി സമയം കളയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ നിലപാടു്. എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസിനും പൗലോസിനും അവരുടെ രൂപതകൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി വീണ്ടും എഴുതി. ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭം കാരണം അതു നടപ്പാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുമില്ല. അപ്പോൾ മറ്റൊരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചു കൂട്ടണമെന്ന് ആ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുവഴി അവരുടെ പ്രശ്നവും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു തർക്കപ്രശ്നങ്ങളും പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കാമല്ലോ. വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഒർവ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാൻ എളുപ്പമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടര സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായതെന്ന് അവർ മറ്റു മെത്രാന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ചു് സാർദിക്കാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു സാർവ്വത്രികസിനഡ് നടത്താൻ തീരുമാനമുണ്ടായി. ഇല്ലിറിക്കുമിലുള്ള ഒരു നഗരമാണു സാർദിക്കാ. രണ്ടു ചക്രവർത്തിമാരുടെയും കൂട്ടത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഇതു നടത്തണമെന്നാണു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇക്കാര്യം പാശ്ചാത്യചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെടുകയും പൗരസ്ത്യചക്രവർത്തി അതു് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു് അഗസ്റ്റിനസുമാരുടെയും പിതാവിന്റെ ചരമം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള 11-ാം വർഷമായിരുന്നു അതു്. റൂഫീനൂസ്, എവുസേബിയസ് എന്നിവരായിരുന്നു അന്നത്തെ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ. അത്തനാസ്യോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നു് 300 മെത്രാന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എന്നാൽ കിഴക്കൻ ഭാഗത്തുനിന്നു് 75 മെത്രാന്മാരേ വന്നുള്ളൂ എന്നാണു് സബീനൂസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു്. അവരിലൊരാൾ മരയോട്ടിസിലെ ഇസ്കീരോസ് ആയിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയവരായി

രുന്ന ആ മെത്രാനെ വാഴിച്ചത്. വന്നെത്താത്ത മെത്രാന്മാരിൽ ചിലർ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം അതിനുകാരണമായി ഉന്നയിച്ചു. മറ്റു ചിലരാകട്ടെ, വേണ്ടത്ര നേരത്തേ അറിയിപ്പു കിട്ടിയില്ല എന്ന് ആക്ഷേപം പറഞ്ഞുവെച്ചു. ആ കഴപ്പത്തിന് കാരണം റോമാമെത്രാനായ ജൂലിയസാണെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഒന്നര വർഷം മുമ്പ് എല്ലാവർക്കും അറിയിപ്പു നൽകിയിരുന്നുവെന്നതാണു വസ്തുത. ഇക്കാലമത്രയും സിനഡ് കൂടുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചു അത്തനാസ്യോസ് റോമിൽത്തന്നെ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനെയും പൗലോസിനെയും സിനഡിൽനിന്നു പുറത്താക്കാതെ, ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുകയോ പാശ്ചാത്യ മെത്രാന്മാരുമായി എന്തെങ്കിലും സംഭാഷണം നടത്തുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്ന്, സാർദിക്കായിൽ സിനഡു കൂടിയപ്പോൾ പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർ വ്യവസ്ഥവെച്ചു. എന്നാൽ സാർദിക്കായിലെ മെത്രാനായ പ്രൊത്തോജെന്നസും സ്സെയിനിലെ നഗരമായ കൊർദോവായിലെ മെത്രാനായ ഹോസിയുസും ആ നിർദ്ദേശത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. അതിനാൽ പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ ഉടൻതന്നെ സ്ഥലം വിട്ടു. അവർ ത്രേസിലുള്ള ഫിലിപ്പോപ്പോലീസ് എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു മറ്റൊരു കൗൺസിൽ കൂടി. അവിടെവെച്ച് 'ഹോമോഉസിയോസ്' എന്ന വാക്കിനെ അവർ പരസ്യമായി ശപിച്ചു. അനോമോയ് യോൻ¹⁵ അഭിപ്രായം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കള്ളരേഖ തയ്യാറാക്കി അത് എല്ലാ സ്ഥലത്തേയ്ക്കും അവർ അയച്ചുകൊടുത്തു.

മറിച്ച്, സാർദിക്കായിൽ സമ്മേളിച്ചവർ പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിൽ ബഹിഷ്കരണത്തെ കുറഞ്ഞുവെച്ചു തീരുമാനമാണ് ആദ്യം കൈക്കൊണ്ടത്. പിന്നീട് അത്തനാസ്യോസിന്റെ ആക്ഷേപകരരെ അവരുടെ അധികാരത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കി. തുർന്ന് നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതും അനോമോയ് യോൻ എന്ന പദത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതുമായ തീരുമാനം സ്വീകരിച്ചു. ഹോമോഉസിയോസ് വിശ്വാസം കൂടുതൽ സ്പഷ്ട

15. anomoion = different, unlike. 'പിതാവു. പുത്രനും തമ്മിൽ സാമ്യമില്ല' എന്ന് അനോമിയർ എന്ന ആരിയൻ വിഭാഗം പഠിപ്പിച്ചു. പിതാവു. പുത്രനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവർ വെമ്പൽ പൂണ്ടു. ഏസ്യസും എവുണോമിയസുമായിരുന്നു ഇവരുടെ നേതാക്കന്മാർ. ഏവുണോമിയർ എന്നും ഇവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

മായി അംഗീകരിച്ചു. എല്ലാ സഭകൾക്കും അയച്ചുകൊടുത്ത രേഖയിൽ ആ വിശ്വാസം ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

തങ്ങൾ ചെയ്തതു് ശരിയാണെന്നാണ് രണ്ടുകൂട്ടരും കരുതി യതു്. തങ്ങൾ ബഹിഷ്കരിച്ചയാളെ പാശ്ചാത്യർ സ്വീകരി ച്ചതു് തെറ്റാണെന്നു പൗരസ്ത്യർ കരുതി. അത്തനാസ്യോ സിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും കേസ്സ് പുനഃപരിശോധി ക്കാൻ അവസരം നൽകാതെ പൗരസ്ത്യർ സമ്മേളനം ബഹിഷ്ക റിച്ചതും നിഖ്യോസമ്മേളനം സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണ ത്തിൽ മായം ചേർക്കുവാൻ അവർ ഉദ്യമിച്ചതും തെറ്റാണെന്നു പാശ്ചാത്യരും കരുതി. അവർ അത്തനാസ്യോസിനും പൗലോ സിനും അവരുടെ രൂപതകൾ തിരികെ നൽകി. ഗലാത്തിയാ മൈനറിലെ അൻസീറായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന മാർസെല്ലു സിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപത തിരികെ കൊടുത്തു. അദ്ദേ ഹത്തെ നേരത്തേ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരുന്ന കാര്യം മുൻപുസ്ത കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.¹⁶ തനിക്കെതിരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിധി മാറ്റിക്കിട്ടാൻ അദ്ദേഹം ഈ അവസരത്തിൽ ആവുന്ന തെല്ലാം ചെയ്തു. താൻ സമോസാട്ടാക്കാർൻ പൗലോസിന്റെ അബദ്ധപഠനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്ന വിശ്വാസം തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതു മൂലം ഉണ്ടായതാണെന്നു് അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. എവുസേ ബിയസ് പാഫീലി മാർസെല്ലസിനെതിരായി മൂന്നു പുസ്തക ങ്ങൾ തന്നെ എഴുതി എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട താണ്. ലിബീയാക്കാർനായ സബെല്ലിയസിന്റെയും സമോ സാട്ടാക്കാർൻ പൗലോസിന്റെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ അംഗീകരി ച്ചുകൊണ്ടു്, കത്താവു് കേവലം മനുഷ്യനായിരുന്നെന്നു് മാർസെ ല്ലസിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് എവുസേബി യസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.

16. 1.36

അധ്യായം 21

എവുസേബിയസ് പംഫീലി

എന്നാൽ എവുസേബിയസ് പംഫീലി തന്നെ തന്റെ രചനകളിൽ ആര്യൻ ആശയങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചിലയാളുകൾ ആരോപിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ചിലകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നത് അനുചിതമാവുകയില്ല എന്നു കരുതുന്നു. ഒന്നാമതായി പറയേണ്ടതു് നിഖ്യാസുനഹദോസിൽ അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയത്രേ. ഹോമോളസിയോസ് തത്വം നിർവചിക്കപ്പെട്ടതു് അതിൽ വെച്ചാണല്ലോ. അവിടുത്തെ തീരുമാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റന്റയിന്റെ ജീവചരിത്രം മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “അഭിപ്രായൈക്യത്തിൽ വരാൻ ചക്രവർത്തി എല്ലാവരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ നേരത്തേ എതിരഭിപ്രായം പുലർത്തിയിരുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അവർ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായി. അതിനാൽ നിഖ്യായിൽ വെച്ചു് എല്ലാവരും വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ യോജിപ്പുള്ളവരായി.”

നിഖ്യാസുനഹദോസിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ, എല്ലാവരും അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ കൈവെടിഞ്ഞു എന്നു് എവുസേബിയസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ആര്യൻ വിശ്വാസി ആയിരുന്നു എന്നു പറയാൻ എന്തടിസ്ഥാനമാണുള്ളതു്? അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണെന്നു കരുതിയതിൽ ആര്യന്മാർക്കു തീർച്ചയായും അബദ്ധം പറ്റി. തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ‘ക്രിസ്തുവിലൂടെ’ എന്നു് അദ്ദേഹം സാധാരണ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു.¹⁷ അതിനാൽ ആര്യൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു ചിലർക്കു് തോന്നിയേക്കാം, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മനുഷ്യാവതാരവ്യാപാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ അത്തരം പല പദപ്രയോഗങ്ങളും സഭ

17. “ജന്മവിഹീനനായ പിതാവിനു് ഏകജാതനായ പുത്രനെ ചുറ്റടെ സ്തുതി...” എന്നു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനം പറയുക പതിവായിരുന്നു.

യിലെ എഴുത്തുകാർ പ്രയോഗിക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു എന്നുമാത്രമാണ് അതിനു മറുപടിയായി പറയാനുള്ളത്. ഇവയ്ക്കെല്ലാം മുൻപുതന്നെ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻതന്നെ അത്തരം പദപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.¹⁸ അതിന്റെ പേരിൽ ആരും അദ്ദേഹത്തെ അബദ്ധപ്രബോധകൻ എന്നു വിളിച്ചിട്ടില്ല. 'പുത്രൻ സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്' എന്നു പറയാൻ ആരിയൂസ് ധൈര്യപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി മാർസെല്ലൂസിനെതിരായിട്ടുള്ള ആദ്യപുസ്തകത്തിൽ എവുസേബിയസ് എഴുതപറയുന്നു എന്നു നോക്കുക.

"മറ്റൊരുമല്ല, അവിടുന്നു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയിരിക്കുന്നതും. അതിനാൽ അവിടുന്നു മറ്റു സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഉരുവാക്കപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമാണെന്നു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ആരെയും ന്യായമായി കുറപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്; സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ അവിടുത്തേയ്ക്ക് എങ്ങനെ പുത്രനായിരിക്കാൻ കഴിയും? മറ്റു സൃഷ്ടികളുടെ സ്വഭാവമാണു തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടതെങ്കിൽ .... അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നിരവധി വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നാണെങ്കിൽ, അവിടുത്തേയ്ക്ക് എങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായിരിക്കാൻ സാധിക്കും? കാരണം, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവനും അവയെപ്പോലെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ നമ്മെ അങ്ങനെയല്ല പഠിപ്പിക്കുന്നത്."

അല്പംകൂടെ കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മുമ്പ് അസ്തിത്വമില്ലാതിരുന്ന വസ്തുക്കളിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടയാളാണു പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നയാൾ, അവിടുത്തേയ്ക്ക് പുത്രനെന്ന നാമം വകവെച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾത്തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പുത്രനാണെന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. എന്തെന്നാൽ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവൻ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മറ്റു വസ്തുക്കളെപ്പോലെ അല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പുത്രൻ പിതാവിനാൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഏകജാതനെന്നു വിളിക്കപ്പെടണം. അതിനാൽ പുത്രനും ദൈവം തന്നെ. ദൈവ

---

18. 1കൊറി.1; എഫേ. 3:9.

ത്തിന്റെ പുത്രൻ തനിക്കു ജനം നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ പ്രതിച്ഛായയല്ലാതെ മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ കഴിയും.’

‘ചക്രവർത്തി ഒരു നഗരം നിർമ്മിക്കുന്നു, അതിനെ ജനിപ്പിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു മകനെ ജനിപ്പിക്കുന്നു, നിർമ്മിക്കുകയല്ല. ഒരു ശിപ്പിയെ തന്റെ കലാകൃതിയുടെ നിർമ്മാതാവ് എന്നല്ലാതെ പിതാവ് എന്നു പറയാൻ വയ്യ. അയാളെ അയാളുടെ പുത്രന്റെ നിർമ്മാതാവെന്നും പറയാൻ വയ്യ. അതുപോലെതന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദൈവം, പുത്രന്റെ പിതാവകുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ് എന്നും ശില്പി എന്നും ശരിയായി അവിടുത്തെ വിളിക്കാം. വി. ലിഖിതത്തിൽ ഒരിടത്ത് നാം ഇങ്ങനെ കാണുന്നുണ്ട്: ‘തന്റെ കർമ്മങ്ങളെപ്രതി തന്റെ വഴികളുടെ ആരംഭത്തിൽ കർത്താവ് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു.¹⁹ ഈ പദപ്രയോഗത്തിന്റെ ശരിയായ ആശയമെന്ത് എന്നു നാം ശരിക്കും ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അതു ഞാൻ പിന്നീട് വിശദീകരിക്കാം. ഏതായാലും മർസെല്ലസ് ചെയ്തതുപോലെ ഒരൊറ്റ വാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സഭയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു തത്ത്വത്തെ അപകടത്തിലാക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല.’

മർസെല്ലസിനെതിരായി എഴുതപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലെ അനേകം കാര്യങ്ങൾ എവുസേബിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ ‘സൃഷ്ടി’ എന്ന പദം ഏതർത്ഥത്തിൽ എടുക്കണം എന്നു വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:²⁰ തദനുസരണം, ഈ കാര്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഉറപ്പിച്ചിട്ട്, ‘തന്റെ കർമ്മങ്ങളെ പ്രതി തന്റെ വഴികളുടെ ആരംഭത്തിൽ കർത്താവ് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു’ എന്ന വാചകത്തിനു മുമ്പുള്ള വാചകവും അതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ‘അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു’ എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു എന്നല്ല അർത്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ചിലയാളുകൾ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ താൻ മറ്റു സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നുമല്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പ് നിലനില്ക്കുകയും സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു

19 സഭ്യ. 8: 22
20 De Eccl. Theol. 3. 2.

വെണം പിതാവായ ദൈവത്താൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ രേിക്കാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു എന്നുമാണ്. നിയമിക്കപ്പെട്ടു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

മനുഷ്യരുടെയിടയിലെ രേണാധികാരികളെ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ 'സൃഷ്ടി' എന്ന് സ്പഷ്ടമായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (1 പത്രോ 2: 13). അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: "നീങ്ങു കർത്താവിനെ പ്രതി മനുഷ്യസൃഷ്ടികളെ അനുസരിക്കവിൻ; പരമാധികാരിയെന്ന നിലയ്ക്കു് രാജാവിനെയു് രാജാവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയ്ക്കു് ഗവർണ്ണർമാർ മുതലായവരെയും." പ്രവാചകൻ പറയുന്നു²¹ "ഇസ്രായേൽ ജനമേ, നിന്റെ ദൈവത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങുക; അവിടുന്ന് ഇടിമുഴക്കത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനെ മനുഷ്യരോടു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ഇവിടെയും സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന വാക്കു് ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു രൂപം കൊടുക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ദൈവം 'ആത്മാവി'നെ സൃഷ്ടിക്കുകയല്ലല്ലോ ചെയ്തതു്. കാരണം "സൂര്യനു കീഴിൽ പുതിയതായി ഒന്നമില്ല."²² ആത്മാവു സ്മിതിചെയ്തു; നേരത്തെ മുതൽ അസ്മതി തപമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാർ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഇടിമുഴക്കംപോലെ അവിടുന്ന് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. "പെട്ടെന്നു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ മുഴക്കം പോലുള്ള ഒരു ശബ്ദം ആകാശത്തു നിന്നുണ്ടായി. അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു."²³ അങ്ങനെ "ഇടിമുഴക്കത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നവനും ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവനും ജനങ്ങളോടു ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവനും ആയിട്ടുള്ളവനെ കണ്ടാലും" എന്ന പ്രവചനമനുസരിച്ചു് അവർ ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ എല്ലാ മനുഷ്യരോടും പ്രഖ്യാപിച്ചു. 'അയയ്ക്കുക' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് 'സൃഷ്ടിക്കുക' എന്ന വാക്കു് ഇവിടെ പ്രയുക്തമായിട്ടുള്ളതു്. 'ഇടിമുഴക്കം' എന്നതു് 'സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തെ' സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

"ദൈവമേ, വെടിപ്പുള്ള ഒരു ഹൃദയം എന്നിൽ സൃഷ്ടിക്കുക" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചയാൾ (സങ്കീ. 51:10) അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചതു് തന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഹൃദയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്

21 ആമോസ് 4: 12, 13
22 സഭാ. 1:9
23 നടപടി 2: 4

അങ്ങനെയൊന്നു കിട്ടാൻവേണ്ടിയിട്ടില്ല, തന്റെ ഹൃദയം ശുദ്ധീകൃതമാകണം എന്നു കരുതിയിട്ടാണ്. “അവൻ ഇരുവരെയും ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് (എഫേ. 2:15). ‘യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി’ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണിത്. താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണവും ഇതേ രീതിയിലുള്ളതല്ലേ എന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക: “ദൈവാനുസൃതം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ” (എഫേ. 4:24). “ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരാളും പുതിയ സൃഷ്ടിയാണ്” (2 കൊറി. 5:17). എന്ന വാക്യവും പരിഗണിക്കുക. ദിവ്യപ്രചോദിത ലീഖിതങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഇതുപോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ വേറെയും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അതിനാൽ ‘കർത്താവു തന്റെ വഴികളുടെ ആരംഭത്തിൽ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു’ എന്നതിലെ “സൃഷ്ടിച്ചു” എന്ന പ്രയോഗം ‘നിയമിച്ചു’ എന്നോ ‘ആക്കി’ എന്നോ ഉള്ള അർത്ഥത്തിൽ ലാക്ഷണികമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് എന്നതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല”.

എവുസേബിയസു് തന്റെ കൃതികളിൽ ഇത്തരം വാക്കുകളാണ് മർസെല്ലൂസിനെതിരായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എവുസേബിയസിനെ കുറ്റവാളിയായി ചിത്രീകരിക്കാനും അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനും പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനാഭാഗങ്ങൾ ഇത്രയുമൊക്കെ ഉദ്ധരിച്ചതു്. ചേരുംപടിയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നതായി പലപ്പോഴും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ദൈവപുത്രന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു് ആരംഭമുണ്ടെന്നു് എവുസേബിയസു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി ആർക്കും തെളിയിക്കാനൊക്കുകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരിജന്റെ കൃതികളുടെ ഒരു വലിയ ആരാധകനും സതുതിപാഠകനും ആയിരുന്നതിനാൽ ഇതു ശരിയാണ്. ഒരിജന്റെ കൃതികളുടെ ആഴം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ, ‘പുത്രൻ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനാണ്’ എന്നു് എല്ലായിടത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് കാണാൻ കഴിയും. എവുസേബിയസിനെ തെറ്റായി ചിത്രീകരിച്ചവർക്കെതിരായിട്ടാണ് സാൻദ്രിക മായി ഈ പരാമർശം നടത്തിയതു്.

അധ്യായം 22

ചക്രവർത്തിമാർ തമ്മിലിടയന്ന

സാർദിക്കായിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റിയും അവരോടു ചേരാതെ പിണങ്ങിപ്പോയവർ ഫിലിപ്പോപ്പൊലീസിൽ കൗൺസിൽ കൂടിയതിനെപ്പറ്റിയും ഇതിനുമുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടരും അവരവർക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നിയ തീരുമാനങ്ങളെ ടുത്തശേഷം അവരവരുടെ നഗരങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. അന്നുമുതൽ പാശ്ചാത്യസഭ പൗരസ്ത്യസഭയിൽനിന്നു വേർ പിരിഞ്ഞു എന്നു പറയാം.²⁴ ഇല്ലിറിക്കത്തെയും റോസിനെയും വേർതിരിക്കുന്ന സൗചിസ്യം²⁵ പർവ്വതമായിരുന്നു രണ്ടു വിഭാഗത്തെയും യോജിപ്പിച്ചിരുന്ന അതിർത്തി. വിശ്വാസത്തിൽ അന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഈ പർവ്വതം വരെ വിവേചനം കൂടാതെ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പർവ്വതത്തിനപ്പുറം അവർ പരസ്പരം സംസർഗം നടത്തിയിരുന്നില്ല. അന്നു സഭകളുടെ കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ അവസ്ഥ ഇത്തരത്തിലായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കുശേഷം അധികം താമസിയാതെ പാശ്ചാത്യ ചക്രവർത്തി തന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിനു സാർദിക്കായിൽ നടന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കത്തെഴുതി. അത്തനാസ്യോസിനെയും പൗലോസിനെയും അവരവരുടെ രൂപതകളിൽ തിരിച്ചുനിയമിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അഭ്യർത്ഥന നടപ്പിലാക്കാൻ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസു അമാന്തിച്ചു. ഒന്നുകിൽ പൗലോസിനെയും അത്തനാസ്യോസിനെയും അവരുടെ മുൻബഹുമാനത്തിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും അവരുടെ സഭകൾ അവർക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ, ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ, തന്നെ ശത്രുവായി കരുതി ഉടൻതന്നെ ഒരു യുദ്ധം പ്രതീക്ഷിക്കുക എന്നു പാശ്ചാത്യചക്രവർത്തി തന്റെ സഹോദരനു വീണ്ടും എഴുതി. അദ്ദേഹം തന്റെ സഹോദരനു എഴുതിയ കത്തു താഴെ ചേർന്നു:

“അത്തനാസ്യോസും പൗലോസും ഇവിടെ എന്റെ കൂടെയുണ്ടു്. ദൈവഭക്തിയുടെപേരിലാണു് അവർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന

24. ഈ വേർപിരിയൽ താല്ക്കാലികമായിരുന്നു.
 25. തിസൂക്കിസു്

തെന്ന് അന്വേഷണത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായി. അതുകൊണ്ടു അവരെ അവരുടെ രൂപതകളിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാനും അനീതിപരമായി അവരെ മുറിവേല്പിച്ചവരെ ശിക്ഷിക്കാനും നീ തയ്യാറായാൽ ഞാൻ അവരെ നിന്റെ പക്കലേക്കയയ്ക്കാം. ഇതു ചെയ്യാൻ നീ മടിച്ചാൽ ഞാൻ തന്നെ അവിടെ വന്ന് നിന്റെ ഏതിർപ്പു പരിഗണിക്കാതെ അവരെ അവരുടെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കും എന്ന് ധരിച്ചുകൊള്ളുക”.

അധ്യായം 23

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് അത്തനാസ്യോസിനെ ക്ഷണിക്കുന്നു

ഈ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ പൗരസ്ത്യചക്രവർത്തി ചിന്താക്ഷേപത്തിലായി. അയാൾ പൗരസ്ത്യദേശത്തെ മെത്രാന്മാരിൽ മിക്കവരെയും ഉടൻ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി തന്റെ സഹോദരൻ നൽകിയിരിക്കുന്ന അന്ത്യശാസനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചു. ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകാൻ അനുവദിക്കുന്നതിലും ഭേദം അത്തനാസ്യോസിനെ വീണ്ടും രൂപതയിൽ നിയമിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അത്തനസരിച്ച ചക്രവർത്തി അത്തനാസ്യോസിനെയും കൂട്ടരെയും തന്റെ പക്കലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു.

ഇതേസമയം പാശ്ചാത്യചക്രവർത്തി പൗലോസിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കയച്ചു. രണ്ടു മെത്രാന്മാരും മാറ്റുബഹുമാന്യരായ അനുചരന്മാരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. സാർദിക്കോ സിനഡിന്റെ കത്തിനോടൊപ്പം ചക്രവർത്തിയുടെ രണ്ടു കത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു.

അത്തനാസ്യോസിനാകട്ടെ, പൗരസ്ത്യചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്കു പോകാൻ അധൈര്യമായിരുന്നു. തന്റെ എതിരാളികളിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ചതിപ്രയോഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യചക്രവർത്തി അത്തനാസ്യോസിന് മൂന്നു കത്തുകൾ അയച്ചു. കത്തുകൾ താഴെ കൊടുക്കുംവിധമാണ്:

**അത്തനാസ്യോസിനും കോൺസ്റ്റാന്റിനോസിനും
ഒന്നാം കത്തും²⁶**

കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യം വിക്ടർ അഗസ്റ്റസ്: അത്തനാസ്യോസും
മെത്രാനും:

കടലിലെ അലറുന്ന തിരകളാൽ എന്നപോലെ അങ്ങും
അങ്ങുമിങ്ങും എടുത്തു തട്ടപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ കാരുണ്യവും സഹ
താപവുമുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സിന് അനുവദിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.
അങ്ങും ജന്മനാട്ടിൽനിന്നും അകറ്റപ്പെടുകയും സ്വന്തമായിട്ടുള്ള
തെല്ലാം നഷ്ടമാകുകയും അജ്ഞാതദേശങ്ങളിൽ അലയുകയും
ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ അവഗണിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല.
അങ്ങു സ്വയം ഇവിടെ വന്നും അങ്ങയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു
പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ എന്റെ സഹായം തേടമെന്നു വിചാ
രിച്ചു ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്
ഭയം അങ്ങേയ്ക്കു തടസ്സമായിരുന്നിരിക്കാം. അതിനാൽ ഞാൻ
അങ്ങേയ്ക്കു സ്നേഹം നിറഞ്ഞ കത്തുകൾ എഴുതുന്നു. നിർഭയം
എന്റെ പക്കൽ വരാൻ അങ്ങേയ്ക്കു സാധിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ
ങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്റെ സന്മനസ്സുപയോഗപ്പെടുത്തി അങ്ങ
യുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിതമാകുകയും അങ്ങയുടെ സ്ഥാനം
തിരിച്ചു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണിത്. ഇതിനായി
എന്റെയടുത്തേയ്ക്കു വരാൻ അങ്ങയെ അനുവദിക്കണമെന്നും
എന്റെ സഹോദരനായ കോൺസ്റ്റന്ത്യം വിക്ടർ അഗസ്റ്റസിനും
ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രണ്ടുപേരുടെയും അഭിമത
മനുസരിച്ചു അങ്ങേയ്ക്കു സ്വദേശത്തു വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠിതനാകാൻ
കഴിയും.

അത്തനാസ്യോസിനുള്ള രണ്ടാം കത്തും

കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യം വിക്ടർ അഗസ്റ്റസ്: അത്തനാ
സ്യോസും മെത്രാനും:

അങ്ങും ധൈര്യമായി എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരണ
മെന്നും ഇതിനുമുമ്പ് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഞാൻ വളരെ വിശ
ദമായി അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അങ്ങയെ അങ്ങയുടെ
സ്വന്തം സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ എനിക്കു വളരെ താല്പര്യ
മുണ്ട്. അതിനാൽ വീണ്ടും ഈ കത്തും അയയ്ക്കുകയാണ്.

26. അത്തനാസ്യോസും, ആര്യർക്കെതിരെയുള്ള അപ്പോളജി, 51.

യാതൊരു വിധമായ അവിശ്വാസമോ, അധൈര്യമോ കൂടാതെ, അതിവേഗം ഒരു പൊതുവാഹനത്തിലേറി അങ്ങ് ഇവിടെയെത്തണം എന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇവിടെ വന്നാൽ അങ്ങ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യം സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

അത്തനാസ്യോസിനുള്ള മറുപടി കത്ത്

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് വിക്ടർ അഗസ്റ്റസ്: അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാൻ:

ഞാൻ എഡ്യൂസ്സായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അവസരം അങ്ങയുടെ വൈദികരിൽ ചിലർ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അങ്ങ് എന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നതു ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അവരിൽ ഒരാളെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ പക്കലേയ്ക്ക് അയച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെ പക്കൽ വന്നതിനുശേഷം അങ്ങേയ്ക്ക് അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു പോകാം. എന്നാൽ എന്റെ കത്തു് അങ്ങേയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ ഏറെനാളായിട്ടും അങ്ങ് ഇതുവരെ വരാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ അക്കാര്യം വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ഒന്നുകൂടെ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെ പക്കൽ വന്നിട്ടു് അങ്ങേയ്ക്കു സ്വന്തം സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോകുകയും ആഗ്രഹം സാധിതമാക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ആഗ്രഹം ശരിയായ വിധത്തിൽ അങ്ങയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനു് അക്കേത്താസ് എന്ന ഡീക്കനെ ഞാൻ അങ്ങോട്ടയയ്ക്കുന്നു. അങ്ങയെ സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ മനോഭാവമെന്താണെന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിത്തരും. അതുപോലെ അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചു തരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന വിവരം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്കു കഴിയും. അതായതു്, അങ്ങയുടെ മനസ്സിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ സാധിതമാക്കാനുള്ള നമ്മുടെ സന്നദ്ധത.

അക്വിലെയായിൽവെച്ചു് അത്തനാസ്യോസിനു് ഈ കത്തുകൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ -സാർദിക്കായിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ട അദ്ദേഹം അവിടെയാണു് പാർത്തിരുന്നതു്- ഒട്ടും താമസിയാതെ അദ്ദേഹം റോമിൽപ്പോയി ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തുകൾ ജൂലിയസു് മെത്രാനെ കാണിച്ചു. അതു റോമൻ സഭയിൽ വലിയ സന്തോഷത്തിനു കാരണമായി. അത്തനാസ്യോസിനെ തിരിച്ചു വിളിക്കാൻ പൗരസ്ത്യ ചക്രവർത്തി തയ്യാറായതു കൊണ്ടു് അയാളും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചു എന്ന് അവർ കരുതി. ജൂലിയസു് അത്തനാസ്യോസിനെ സംബ

സ്വീച്ഛ് അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും ഇങ്ങനെയെഴുതി:

ജൂലിയസ് മെത്രാന്റെ കത്ത്

റോമാമെത്രാനായ ജൂലിയസ് അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വൈദികർക്കും ഡീക്കനാർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും എഴുതുന്നത്: പ്രിയ സഹോദരരേ, കർത്താവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ.

പ്രിയസഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്ഫലങ്ങൾ ഒടുവിൽ നിങ്ങളുടെ കൺമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരരും സഹമെത്രാനുമായ അത്തനാസ്യോസിനെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ തിരികെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത വിശുദ്ധിയുടെയും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ പരീശുദ്യവും സ്നേഹം നിറഞ്ഞതുമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ദൈവത്തോടു നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ് ഇതിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളെയും അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ച് എന്റെ സഹോദരൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസം മൂലം, നിങ്ങളുടെ മെത്രാൻ എന്നേയ്ക്കുമായി നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭക്തി നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്നിഹിതൻ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ ഈ കത്തു വളരെ ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നിങ്കു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന. നിങ്ങളുടെ പൊതുപ്രാർത്ഥനകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയ്ക്കനുസൃതമായിട്ടാണ് നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുകയും, നിങ്ങൾ സ്വന്തം ആത്മാക്കളെ വിശ്വാസത്തിൽ പ്രതിരോധ്യമായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ സഹോദരനായ അത്തനാസ്യോസിനോടൊപ്പം ഞാനും സന്തോഷിക്കുന്നു. നിരവധി യാത്രകൾ അനുഭവിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹവും അഭിലാഷങ്ങളും അദ്ദേഹം മറന്നില്ല. കുറെക്കാലത്തേക്ക് അദ്ദേഹം നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നിയാലും ആത്മാവിൽ അദ്ദേഹം എന്നും നിങ്ങളോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രിയരേ, അദ്ദേഹം നേരിട്ട പരീക്ഷണങ്ങളൊന്നും മഹത്വമറവായിരുന്നില്ല. അവ വഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും

വിശ്വാസം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് അത്രയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മഹാനായ ആ വൈദികാഭ്യക്ഷനോട് നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയേറെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹം ഇത്രയേറെ സുകൃതപൂർണ്ണനാണെന്നും വെളിപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ. ഇതിന്റെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യാശയും ഫലമണിയാതിരിക്കുമോ? ഇപ്രകാരം ഈ കാലത്തിലും വരാനിരിക്കുന്നതിലും എല്ലാവിധത്തിലും മഹത്തപപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഒരു സാക്ഷ്യം അദ്ദേഹം നേടിയിരിക്കുന്നു. കരയ്ക്കും കടലിലും എത്രയോ അസംഖ്യവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ വിഷമതകൾ അദ്ദേഹം സഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയുടെ എല്ലാ ഗുഡാലോചനകളെയും അദ്ദേഹം നേരിട്ടു പരാജയപ്പെടുത്തി. അസൂയക്കാർ മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് പലവിധ അപകടങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം മരണത്തെ തുണവത്ഗണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. സർവശക്തനായ ദൈവവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവും അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിച്ചു. ആ സംരക്ഷണം മൂലം ശത്രുക്കളുടെ ഗുഡാലോചനകളെ അതിജീവിക്കാനും നിങ്ങളുടെ സമാശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും വന്നെത്താനും സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. ഈ അനുഭവങ്ങൾ മൂലം അദ്ദേഹം ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ വരെ മഹത്തപമുള്ളവൻ എന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടാൻ ഇടയായി. ജീവിതവിശുദ്ധിയും ലക്ഷ്യത്തിലുള്ള സ്ഥിരതയും സ്വർഗീയ പ്രബോധനത്തിലുള്ള സ്ഥിരതയും വഴി അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യത എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടു നിങ്ങൾക്കുള്ള അചഞ്ചല സ്നേഹത്താലും ബഹുമാനത്താലും ഇതു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണല്ലോ.

അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരികയാണ്. നിങ്ങളിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞകാലത്തേക്കാളും അദ്ദേഹം മഹത്തപപൂർണ്ണനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി തുടങ്ങിയ ലോഹങ്ങളെ അഗ്നി ശുദ്ധീകരിച്ച് കൂടുതൽ വിലയുററതാക്കുമെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ വിശിഷ്ടനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യം പറയാനുണ്ടോ? അനവധി അപകടങ്ങളും ദുരന്ദവങ്ങളുമാകുന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകളെ തരണംചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹമിപ്പോൾ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കുറമില്ലാത്തവനെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത് ഞാൻ മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ സുനഹദോസും കൂടെയാണ്. അതിനാൽ പ്രിയസഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോ

സിനെയും പരീക്ഷണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹചാരികളായിരുന്നവരെയും ദൈവികമായ ബഹുമാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഫലമണിഞ്ഞതിൽ ആഘ്രാദിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിനു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും പ്രോത്സാഹജനകമായ കത്തുകളും നൽകി സംരക്ഷിച്ചവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ. അപരിചിതമായ ഒരു ദേശത്തു പ്രവാസം അനുഭവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ആശ്വാസമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഗുഡാലോചനകളും പീഡനങ്ങളും നടക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും വിശ്വസ്ത നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ നിലനിർത്തി. എന്നെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യോഗമനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന ആഘ്രാദം, ഭക്തജനങ്ങളുടെ ഭക്തിനിറഞ്ഞ ആശംസകൾ, അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ കൂടിയിരിക്കുന്നവരുടെ മഹനീയമായ ആഘ്രാദം, എന്റെ സഹോദരൻ നിങ്ങളുടെ പക്കലേക്ക് വീണ്ടും വരുന്ന ആ ദിവസം മുഴുവനുമുള്ള പരിപാടികൾ എന്നിവ ഭാവനയിൽ കാണുന്നതുതന്നെ സന്തോഷപ്രദമാണ്. അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞുപോയ പീഡകൾ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയേറിയതും കാത്തുകാത്തിരുന്നതുമായ തിരിച്ചവരവു സന്തോഷാധികൃത്തിൽ ഹൃദയങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കും. ഈ വികാരം വളരെ ആഴമായ രീതിയിൽ നമുക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത്രയും ഉന്നതനായ ഒരു വ്യക്തിയെ പരിചയപ്പെടാൻ സാധിച്ചതു തന്നെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ എഴുത്തു ഒരു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. സർവ്വശക്തനായ ദൈവവും അവിടുത്തെ പുത്രനും നമ്മുടെ രക്ഷകനും നാഥനുമായ യേശുക്രിസ്തുവും ഈ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു നിരന്തരമായി നൽകട്ടെ. മഹനീയസാക്ഷ്യത്താൽ നിങ്ങളുടെ മെത്രാനോടു നിങ്ങൾ കാണിച്ച അനുരോധനാർഹമായ വിശ്വാസത്തിനു തക്കതായ പ്രതിസമ്മാനം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കട്ടെ. "ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന, കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മനുഷ്യമനസ്സു വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമായ" വിശിഷ്ടകാര്യങ്ങൾ പരലോകത്തിൽ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹാവഴി കാത്തിരിക്കട്ടെ. അവിടുന്ന്വഴി സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു എന്നും എന്നേക്കും മഹത്വമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കത്തുകളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അത്തനാസ്യോസ് പൗരസ്ത്യദേശത്തു് എത്തിച്ചേർന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റ് സ്യൂസ് ചക്രവർത്തി വിരോധമൊന്നും കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആര്യൻപക്ഷക്കാരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു് ചക്രവർത്തി പിന്നീടു് അത്തനാസ്യോസിനെ തിരായി ചില ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ മുതിർന്നു. ചക്രവർത്തി അത്തനാസ്യോസിനു് ഇങ്ങനെയെഴുതി: 'സിനഡിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു് എന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അങ്ങു് സ്വന്തം രൂപതയിൽ വീണ്ടും അധികാരത്തിൽ വന്നല്ലോ. എന്നാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ജനങ്ങളിൽ ചിലർ അങ്ങയോടു് സംസർഗത്തിനു വിസമ്മതിക്കുന്നതിനാൽ നഗരത്തിൽ ഒരു ദേവാലയം അവർക്കു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുക. അത്തനാസ്യോസ് ഉടൻ ഇതിനു് മറുപടി കൊടുത്തു: 'എന്റെ പ്രിയ ചക്രവർത്തി, അങ്ങേയ്ക്കു് ഏതുകാര്യവും കല്പിക്കാനും നടപ്പാക്കാനും അധികാരമുണ്ടു്. അതിനാൽ അങ്ങയോടു് ഒരു കാര്യം എനിക്കും അഭ്യർത്ഥിക്കാനുണ്ടു്.' അത്തനാസ്യോസിന്റെ ആവശ്യം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു് ചക്രവർത്തി സമ്മതിച്ചു. ചക്രവർത്തി തന്നോടു് ആവശ്യപ്പെട്ട അതേകാര്യം, അതായതു് ആര്യൻ പക്ഷക്കാരോടു് സംസർഗത്തിനു തയാറില്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി എല്ലാ നഗരത്തിലും ഓരോപള്ളി വീട്ടുകൊടുക്കണം എന്നു് അത്തനാസ്യോസ് ഉടനെ മറുപടി കൊടുത്തു. അത്തനാസ്യോസിന്റെ ഈ ആവശ്യം തങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ആര്യന്മാർ ഇതു സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം മാറ്റിവെക്കണമെന്നു് ചക്രവർത്തിയെ ഉപദേശിച്ചു. എങ്കിലും ചക്രവർത്തിയുടെ ഇഷ്ടപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചു് അത്തനാസ്യോസ്, പൗലോസ്, മർസെല്ലസ്, ഗാസ്സായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അസ്ക്യെപ്പാസ്, അഡ്രിയാനോപ്പിളിലെ ലൂഷ്യസ് എന്നിവർ സ്വന്തമാനങ്ങളിൽ പുനരവരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഇവരെയെല്ലാം സാർഭിക്കാ സിനഡ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതാണ്. എവുസേബിയസ് പാപഹീലി, മറുപലരും ചേർന്നു് അന്വേഷണം നടത്തിയതിനുശേഷം തന്നെ പഴയപദവിയിലേയ്ക്കു് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു് അസ്ക്യെപ്പാസ് രേഖകൾ സഹിതം സിനഡിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ലൂഷ്യസിന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തിയവർ പലായനം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ മെത്രാന്മാരെ അവരവരുടെ രൂപതകളിൽ തടസമൊന്നും കൂടാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ കല്പനകൾ ചക്രവർത്തി പുറപ്പെടുവിച്ചു. അൻസീറായിൽ ബേസിലിനെ പുറത്താക്കിയിട്ടു് പകരം മർസെല്ലസിനെ അധികാരത്തിലേറിയപ്പോൾ കുറെ ബഹളമുണ്ടായി. മർസെല്ലസിനെ തൊടിക്കാൻ അവസരമായി എത്തി

രാളികൾ ഇതുപയോഗിച്ചു. എന്നാൽ ഗാസ്സായിലെ ജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ അസക്ലോപ്പാസിനെ സ്വീകരിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ മാസിഡോണിയസ് കരോലത്തേയ്ക്ക് സ്ഥാനം മാറിക്കൊടുത്തു. അയാൾ സ്വന്തം പക്ഷക്കാരെ വേറിട്ടൊരു പള്ളിയിൽ സമ്മേളിപ്പിച്ചുവന്നു. അത്തനാസ്യോസിനെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പത്രവർത്തി മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും ജനങ്ങൾക്കും കത്തുകൾ എഴുതി. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി കോടതികളിൽ എന്തെങ്കിലും നടപടികൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം പിൻവലിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും പത്രവർത്തി കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ചുള്ള കത്തുകളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

**അത്തനാസ്യോസിനുവേണ്ടി
കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എഴുതിയ കത്ത്**

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് മാക്സിമസ് അഗസ്റ്റസ് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും എഴുതുന്നതു്: ഏറ്റവും ആദരണീയനായ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാൻ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. കരോലത്തേയ്ക്ക് മനുഷ്യർമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ചില ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൈവഹിതവും എന്റെ നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചു് തന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്കും ദൈവനിശ്ചയത്താൽ താൻ നയിച്ചിരുന്ന സഭയിലേയ്ക്കും പ്രത്യാനയിക്കപ്പെടുകയാണ്. അതിനാൽ ഇതിനുവേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്റെ അനുഭാവംകൊണ്ടു് വേണ്ടവിധം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടണം എന്നതു് യുക്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന ആളുകൾക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്ന എല്ലാ നടപടികളും പിൻവലിക്കപ്പെടണം. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായുള്ള സംശയങ്ങൾ മുഴുവൻ നീങ്ങിക്കിട്ടാൻ അതുമൂലം ഇടയാകണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകൂലികളായ വൈദികർ പണ്ടു് അനുഭവിച്ചിരുന്ന സുരക്ഷിതത്വം, യുക്തമായ വിധത്തിൽ തന്നെ, തുടർന്നും അവർക്കു് അനുഭവപ്പെടണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷത്തുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും പൂർണ്ണമായ സംരക്ഷണം നൽകപ്പെടു് എന്ന് സഭാഗാത്രം മുഴുവനും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഐക്യം ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സദുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കും. കൂടുതൽ സാധുവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളിലും പ്രസ്ഥാനത്തിലും പങ്കുചേരുകയും അദ്ദേഹവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന

വർഷം, ദൈവഹിതാനുസൃതമായി നാം ഇപ്പോൾ നൽകിയിരിക്കുന്ന ലാളനം അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നു നാം കല്പിക്കുന്നു.

അലക്സാൻഡ്രിയക്കാർക്കയച്ച മറൊററു കത്തും²⁷

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് മാക്സിമസ് അഗസ്റ്റസ് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ജനങ്ങൾക്കും:

എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ നല്ല ക്രമീകരണങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും വളരെക്കാലമായി നിങ്ങൾക്ക് വൈദികാഭ്യക്ഷന്റെ മേൽനോട്ടം ലഭ്യമായിരുന്നില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസിനെ നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും എല്ലാവരും അറിഞ്ഞാദരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണദ്ദേഹം. നിങ്ങൾക്കു സ്വാഭാവികമായ ആദരവോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിലെ സഹായിയായി അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുക. സഭാനിയമമനുസരിച്ച് എല്ലാ സമയത്തും സമാധാനവും ഐക്യമത്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക. അത് നിങ്ങളുടെ ബഹുമാനത്തിനും എന്റെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കും എന്നും കാരണമായിരിക്കും. നമ്മുടെ കാലത്തെ പുരോഗതിക്കു വിരുദ്ധമായ രീതിയിൽ നമ്മുടെയിടയിൽ കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും ഉണ്ടാവുകയെന്നത് യുക്തിയ്ക്കു ചേർന്നതല്ല. അത്തരമൊരു ദുർഭാഗ്യം നിങ്ങളിൽനിന്നും എന്നും അകന്നിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നാം നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസിന്റെ സഹായത്താൽ നിങ്ങൾ ഭരണജീവിതത്തിൽ തീർപ്പുപൂർവ്വം നിലനിൽക്കണമെന്നു നാം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരായ അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരേ, നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം പരക്കെ അറിയപ്പെടുമ്പോൾ അത് എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയോടു ചേരുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്നും വിഗ്രഹാരാധനയുടെതായ അജ്ഞാനത്തിന് അടിമകളായിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ മതത്തിന്റെ വിജ്ഞാനം തേടിയെത്താൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ നാം വീണ്ടും നിങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു: ദൈവതിരുമനസ്സും എന്റെ

27. അതേ കൃതി, 55.

കല്ലനയും അനുസരിച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെട്ട യാളായി നിങ്ങളുടെ മെത്രാനെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ ആശ്രയിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായി കരുതി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുക. ഇതു നിങ്ങൾക്കു ചേരുന്നതാണ്; നമ്മുടെ മഹാ മനസ്ക്കരുത്ത് യോജിച്ചതുമാണ്. കലഹസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യർ ഇളക്കിവിട്ടേക്കാവുന്ന ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആ പ്രദേശത്തുള്ള ന്യായാധിപന്മാർക്ക് വേണ്ട കല്ലനകൾ ഞാൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്കെതിരേ നിയമം കർക്കശമായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നാം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ദൈവഹിതവും എന്റെ തീരുമാനവും നിങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കുക. നിങ്ങളുടെയിടയിൽ ഐക്യം നിലനിർത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ എനിക്കുള്ള ഉത്കണ്ഠ മനസ്സിലാക്കുക. ക്രമവിരുദ്ധമായി പെരുമാറുന്നവർക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ശിക്ഷ ഓർത്തുകൊള്ളുക. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ മതത്തിന്റെ കല്ലനകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. വളരെ ആദരപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ മെത്രാനെ ബഹുമാനിക്കുക. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ ക്രമബദ്ധമായ ഭരണത്തിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്ന് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സംഗതിയാകട്ടെ.

ഗവർണ്ണർമാർക്കുള്ള കത്ത്

വിക്ടർ കോൺസ്റ്റാൻസ്യസ് അഗസ്റ്റസ്: നെസ്റ്റോറിയ സിനു. അഗസ്റ്റാനിക്കാ, തേബായിസ്, ലിബിയ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഗവർണ്ണർമാർക്ക്:

അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാനോടു കൂട്ടായ പുലർത്തുന്നവർക്കു ദോഷകരമായി എന്തെങ്കിലും നിയമനിർമ്മാണം ഇതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം പൂർണ്ണമായി റദ്ദുപെയ്യപ്പെടണമെന്നാണ് എന്റെ അഭീഷ്ടം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികർക്ക് മുമ്പു ലഭിച്ചിരുന്ന സംരക്ഷണങ്ങളെല്ലാം മേലിലും ലഭിക്കണം. ഈ കല്ലന എല്ലാവരും കർന്നമായി പാലിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിൽ വീണ്ടും അധികാരത്തിലാക്കിയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികർക്ക് മറ്റൊരാൾ വൈദികർക്കും ഉള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കണം. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ സന്തോഷകരമായി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവരും പൊതുവായിട്ടുള്ള ക്ഷേമത്തിൽ പങ്കാളികളാകട്ടെ.

അധ്യായം 24

ജറുസലേമിലെ സമ്മേളനം

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കത്തുകളുമായി അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാൻഡ്രിയായിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ സിറിയായിലൂടെ കടന്നു് പലസ്തീനയിൽ എത്തി. അദ്ദേഹം ജറുസലേമിൽ എത്തി അവിടുത്തെ മെത്രാനായ മാക്സിമൂസിനെ സന്ദർശിച്ചു. സാർദിക്കാ സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി അവയെ സ്വീകരിച്ച കാര്യവും അത്തനാസ്യൂസ് മാക്സിമൂസിനെ അറിയിച്ചു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു കൗൺസിൽ നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. മാക്സിമൂസ് വേഗം തന്നെ സിറിയായിലും പലസ്തീനയിലുമുള്ള കുറെ മെത്രാന്മാരെ വിവരമായി ക്ഷേപം അവർ സിനഡു കൂടുകയും ചെയ്തു. അവർ അത്തനാസ്യോസിനെ സന്ദേശ്യത്തിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപട വിയിലേക്കും സ്വീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം കത്തുകൾ വഴി അവർ അലക്സാൻഡ്രിയക്കാരെയും ഈജിപ്തിലും ലിബിയയിലുമുള്ള മെത്രാന്മാരെയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അത്തനാസ്യോസിന്റെ എതിരാളികൾ മാക്സിമൂസിനെ അത്യധികമായി പരിഹസിച്ചു. അത്തനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ നിന്നു പ്രവർത്തിച്ച മാക്സിമൂസ് തന്നെ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ പെട്ടെന്നുയം മാറുകയും അത്തനാസ്യോസിനു് അംഗീകാരവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതിനു് അനുകൂലമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് അവരുടെ പരിഹാസത്തിനു വിഷയമായതു്.

ആര്യനിസത്തിന്റെ ഉഗ്രവക്താക്കളായ ഉർസാചിയസും വാലെൻസും ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പഴയ തീക്ഷ്ണതയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് റോമിൽച്ചെന്നു് തങ്ങളുടെ "പിൻവലിക്കൽ" ജലിയസു് മെത്രാനു് സമർപ്പിച്ചു. 'ഹോമോഉസിയോസു്' പ്രബോധനം

സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. അവർ ഭാവിയിൽ അത്തനാസ്യോസുമായി സംസർഗ്ഗം പുലർത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഏഴുതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ആ ഘട്ടത്തിൽ ഉൾസാചിയുസും വാലെൻസും അത്തനാസ്യോസിന്റെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു കീഴടങ്ങുകയും സത്യവിശ്വാസം അംഗീകരിക്കുവാൻ പ്രേരിതരാകുകയും ചെയ്തു. അത്തനാസ്യോസു അലക്സാൻഡ്രിയയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പെലുസിയത്തുകൂടിക്കടന്നുപോയി. ആര്യന്മാർക്കെതിരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നും "ഹോമോഉസിയോസു" വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചുവരെ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാവൂ എന്നും ഓരോ നൂഗരത്തിലെയും ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ചില സഭകളിൽ അദ്ദേഹം പട്ടവും നൽകി. മറ്റുള്ളവരുടെ രൂപതയിൽ പട്ടം നൽകിയതിനാൽ അതു് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ആരോപണത്തിനു കാരണമായി. അത്തനാസ്യോസിനെ സംബന്ധിച്ചു് അക്കാലത്തു നടന്ന സംഭവഗതികൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

അധ്യായം 25

മാഗ്നെൻസ്യൂസ്, വെത്രാനിയോ എന്നീ

നഴഞ്ഞുകയറാക്കാർ

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസാധാരണമായ ഒരു ദുഷ്കാലം റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ പിടിച്ചു കലുക്കി. അതിലെ ചില പ്രധാന വിവരങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ പറയാം. അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതെ കടന്നുപോകുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു കരുതുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ സ്ഥാപകനായ ചക്രവർത്തിയുടെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നു മക്കളും സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഭരണാധികാരികളായിത്തീർന്നു വിവരം ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഡൽമേഷ്യസ് എന്നു പേരുള്ള അവരുടെ ഒരു ബന്ധുവും ഭരണാധികാരത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. അങ്ങനെ കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചില പട്ടാളക്കാർ അയാളെ വധിച്ചു. അങ്ങനെ വധിക്കാൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളി ആവശ്യപ്പെട്ടമില്ല, അതു തടഞ്ഞുമില്ല. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളി രണ്ടാമൻ തന്റെ സഹോദരന്റെ അധീനതയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ പോയ പോക്കിൽ പട്ടാളക്കാരാൽ

വധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ഇതിനുമുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.²⁸ അതിനെത്തുടർന്ന് പേർഷ്യാക്കാരുടെ ആക്രമണമുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കാനുള്ള യത്നത്തിൽ കോൺസ്റ്റാൻ സ്യൂസിനു കാര്യമായ വിജയമുണ്ടായില്ല. രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു രാത്രിയിൽ നടന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിൽ പേർഷ്യാക്കാർക്ക് ചെറുതായ ജയം ഉണ്ടായത്. ഈ സംഭവം നടന്നത് അത്തനാസ്യോസിന്റെയും ഹോമോ ഉസിയോസു വിശ്വാസത്തിന്റെയും പേരിൽ സഭകളിൽ വലിയ കലഹങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തായിരുന്നു; ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലെ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ശമിച്ചിരുന്നില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ മാഗനെൻ സ്യൂസു എന്നു പേരുള്ള അധികാരദുർമ്മോഹിയായ ഒരാൾ മുന്നോട്ടു വന്നു. അയാൾ അന്ന് ഗാൾപ്രദേശത്തു നിവസിച്ചിരുന്ന കോൺസ്റ്റാൻസു ചക്രവർത്തിയെ ചതിവിൽ വധിച്ചിട്ടാണ് അധികാരം കയ്യടക്കിയത്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു ആഭ്യന്തര കലഹമുണ്ടായി. കലഹത്തിൽ മാഗനെൻസ്യൂസുപക്ഷം വിജയം നേടി. ഇറ്റലി, ആഫ്രിക്ക, ലിബിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ അയാൾക്കു കീഴിലായി. ഗാൾപ്രദേശവും അയാൾ കയ്യടക്കി.

എന്നാൽ ഇല്ലിറിക്കത്തിലുള്ള സിർമിയം എന്ന നഗരത്തിൽ, അവിടുത്തെ സൈന്യം വെത്രാനിയോ എന്നയാളെ അധികാരത്തിൽ അവരോധിച്ചു. ഈ സമയത്തു റോം തന്നെ വല്ലാത്ത ഒരു കലാപത്തിന്റെ രംഗമായി. അവിടെ കോൺസ്റ്റന്റായിന്റെ അനന്തിരവനായ നെപ്പോഷ്യൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു സംഘം ഖഡ്ഗയോദ്ധാക്കളുടെ പിൻതുണയോടെ അവിടെ അധികാരം കയ്യടക്കി. മാഗനെൻസ്യൂസിന്റെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അയാളെ വധിച്ചു. മാഗ്നെൻസ്യൂസു അതിനുശേഷം പടിഞ്ഞാറുള്ള പല നഗരങ്ങളും ആക്രമിക്കുകയും എങ്ങും വിനാശം വിതരുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 26

പൗലോസിനും അത്തനാസ്യോസിനും
വീണ്ടും ദുഷ്കാലം

ഈ ദുരന്തങ്ങളെല്ലാം ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിനുള്ളിലാണ് സംഭവിച്ചത്. അതായത് സാർദിക്കാ സിനഡിനുശേഷമുള്ള നാലാം വർഷത്തിൽ. സേർജിയസ്, നിഗ്രീനിയൻ എന്നിവരായിരുന്നു അന്നത്തെ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ 2° ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിവായപ്പോൾ റോമാസമ്രാജ്യം മുഴുവൻ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ സ്യൂസിനും അധീനമായിത്തീരുമെന്നു തോന്നി. അയാൾ കിഴക്കൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏക സമ്രാട്ടായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അധികാരം അനർഹമായി കയ്യടക്കിയവരുടെ നേരെ സേനാനീക്കം നടത്താനുള്ള തീവ്രമായ ഒരുക്കങ്ങളിൽ അയാൾ ഏർപ്പെട്ടു.

മാറിയ സാഹചര്യം അത്തനാസ്യോസിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഉത്സാഹഭരിതരാക്കി. തങ്ങൾക്ക് വളരെ അനുകൂലമായൊരു സാഹചര്യം സംജാതമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അത്തനാസ്യോസിനെതിരെ ഏറ്റവും അപമാനകരമായ പല ആരോപണങ്ങളും അദ്ദേഹം അലക്സാന്ദ്രിയയിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ് അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലും ലിബിയയിലും പരക്കെ വിധവംസകപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് അവർ കോൺസ്റ്റന്റൈൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയെ ധരിപ്പിച്ചു. തന്മൂലമല്ലാത്ത രൂപതകളിൽ അത്തനാസ്യോസ് ആളുകൾക്കു വൈദികപട്ടം നല്കിയ സംഭവം ഇത്തരം റിപ്പോർട്ടുകളുടെ വിശ്വാസ്യത വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു സാഹചര്യത്തിലാണ് അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാന്ദ്രിയയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ഈജിപ്തിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡു വിളിച്ചുകൂട്ടി. സാർദിക്കാ സിനഡിലെയും മാക്സിമൂസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജറുസലേമിൽ കൂടിയ സിനഡിലെയും നിശ്ചയങ്ങൾ

ള്ളല്ലാം അവർ ഏകമതമായി വോട്ടു ചെയ്തു അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആര്യൻ തത്ത്വങ്ങളിൽ വേരറച്ചുപോയിരുന്ന കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് ചക്രവർത്തി, കുറച്ചു നാൾ മുമ്പ് അത്തനാസ്യോസിനു അനുകൂലമായി ചെയ്തിരുന്ന തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം പിൻവലിച്ച് അവയ്ക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആദ്യമായി, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായ പൗലോസിനെ അയാൾ നാടുകടത്തി. അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്താൻ കൊണ്ടുപോയവർ കപ്പദോചിയായിലെ കൗക്കോസ്യസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കഴുത്തു ഞെരിച്ചു കൊന്നു. അൻസീറാ മെത്രാൻ മർസെല്ലസിനെ നീക്കം ചെയ്യിട്ട് ആ സ്ഥാനത്തു് വേസിലിനെ വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അഡ്രിയാനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ലൂഷ്യസ് ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിതനായി, ജയിലിൽ കിടന്നു മരിച്ചു. അത്തനാസ്യോസിനെക്കുറിച്ചു ശത്രുക്കൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ വാത്തകളാൽ കോപാസനനായിത്തീർന്ന ചക്രവർത്തി, അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നിടത്തു വെച്ചു വധിക്കാൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ത്രേസ് പ്രദേശത്തെ മെത്രാന്മാരായിരുന്ന തിയോഡുളുസ്, ഒളിമ്പിയുസ് എന്നിവരെ സംബന്ധിച്ചും ഇതേ തരം കലപന അയാൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു രഹസ്യത്തിൽ അറിയാനിടയായ അത്തനാസ്യോസ് തിടക്കത്തിൽ പലായനം ചെയ്തു രക്ഷപെട്ടു. ഈ ഒളിച്ചോട്ടം ഒരു കുറകൃത്യമാണെന്നു് ആര്യൻ പക്ഷക്കാരെ പറഞ്ഞുപറത്തി. സിലീഷ്യയിലെ നെറോണിയാസിന്റെ മെത്രാൻ നർചീസ്യസ് ലവോഡീഷ്യാ മെത്രാൻ ജോജ്ജും അന്ത്യോക്യൻ സഭാധ്യക്ഷനായ ലെയോൺ സ്യൂസും ഈ അവഹേളന പരിപാടിയിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നവരത്രേ. ഈ ലെയോൺസ്യൂസ്, വൈദികനായിരുന്നപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തു നിന്നു് ഒരിക്കൽ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടയാളാണു്. എവുസ്നോളിയും എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുമായി അവിഹിതബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ആരോപണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ സ്വയം ഷണ്ഡനാക്കി. അതിനുശേഷം വളരെ പരസ്യമായി അവളോടൊത്തു ജീവിച്ചു. അപ്പോൾ ആരോപണത്തിനു് അടിസ്ഥാനമുണ്ടാകയില്ലല്ലോ എന്നു കരുതി. ഇത്തരം വിരുതനായിരുന്നെങ്കിലും കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് ചക്രവർത്തിക്കു് അയാളുടെ പേരിൽ പ്രീതിയുണ്ടായി, പ്യാസിനറസിന്റെ പിൻഗാമിയായ സ്റ്റീഫനുശേഷം അയാളെ അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാനാക്കി. ഇതേപ്പറ്റി ഇത്രയും.

അധ്യായം 27

മാസിലോണിയസിന്റെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ

മുകളിൽ പറഞ്ഞവിയം പൗലോസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനും കഥാവശേഷനുമായതിനുശേഷം മാസിലോണിയസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ അതിയായ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന ഇയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ നഴ്ത്തുകയാറക്കാർ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടും മോശമല്ലാത്ത രീതിയിൽ ഒരു വലിയ ലഹള ഇളക്കിവിട്ടു. താൻ ചെയ്യുന്ന ഭൃഷ്ടനടപടികളെയെല്ലാം ശരിവയ്ക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ചക്രവർത്തിയെക്കൊണ്ട് മാസിലോണിയസ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ വിളംബരം എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും അറിയിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത കല്പനകൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പ്രത്യേകമായി ഒരു സൈന്യ വിഭാഗം നിയമിതമാവുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച്, 'ഹോമോളസിയോസ്' വിശ്വാസം വെച്ചു പുലർത്തുന്നവർ പള്ളികളിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, നഗരങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യം ബഹിഷ്കരണം കൊണ്ട് അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നു; തിന്മ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ആളുകളെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു തങ്ങളോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിന് നിർബന്ധിച്ചതുടങ്ങി. ദേവാലയങ്ങളെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ ഒട്ടുംതന്നെ പരിഗണിച്ചില്ല. മുമ്പു വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിർബന്ധിച്ച കൂട്ടർ നടത്തിയതിനെക്കാൾ ഒട്ടും കുറവില്ലാത്ത പീഡനമുറകൾ തന്നെയാണ് ഇക്കൂട്ടരും അവലംബിച്ചത്. നാനാതരം ദേഹോപദ്രവങ്ങളും എല്ലാത്തരം ദണ്ഡനങ്ങളും സ്വത്തു പിടിച്ചെടുക്കലും എല്ലാം നടന്നു. അനേകരെ നാടുകടത്തി. അനേകരെ വധിച്ചു. നാടുകടത്തലിനിടയിൽ അനേകർ പീഡനങ്ങളേറ്റു മരിച്ചു. പൗരസ്ത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ നഗരങ്ങളിൽ മുഴുവൻ ഇത്തരം ക്രൂരതകൾ നടമാടി. ഏറ്റവും അധികം അക്രമങ്ങൾ നടന്നത് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലാണ്. ഇപ്രകാരം, മുമ്പു സഭയിൽ ലാലുവായ തോതിൽ നിലനിന്ന ആഭ്യന്തരകലഹം, മാസിലോണിയസ് മെത്രാനായതിനെത്തുടർന്ന് ഭീകരമായ മാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. എന്നാൽ ഗ്രീസ്, ഇല്ലിറിക്കും ഭാഗങ്ങളിലെ നഗരങ്ങൾ പാശ്ചാത്യദേശത്തെ നഗരങ്ങളോടൊപ്പം സമാധാനം അനുഭവിച്ചു. അവിടത്തെ

ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിശ്വാസപരമായ ഐക്യം നിലനിന്നു. നിഖ്യാസുനഹദോസ് പ്രഖ്യാപിച്ച വിശ്വാസസംഹിതകൾ തന്നെയാണ് അവരുടെയിടയിൽ പ്രാബല്യത്തിലിരുന്നത്.

അധ്യായം 28

ആര്യൻ ജോർജ്ജിന്റെ അക്രമങ്ങൾ

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ജോർജ്ജ് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ ചെയ്തുകൂട്ടിയ അക്രമങ്ങൾ അത്തനാസ്യോസിന്റെ വിവരണങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. സ്വയം അനുഭവിച്ചതും നേരിട്ട കണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഒളിച്ചോട്ടത്തിനുള്ള വിശദീകരണം' എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:³⁰

"കൂടാതെ, എന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവർ വീണ്ടും അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ വന്നു. ഇത്തവണ അവരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ മുമ്പത്തേതിലധികം ഹീനമായിരുന്നു. പട്ടാളം പെട്ടെന്നു വന്നു പള്ളി വളഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയുടെ വിശുദ്ധ നാദത്തിനുപകരം അവിടെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരാരവം മുഴങ്ങി. പിന്നീട്, വലിയനോമ്പുകാലത്ത് കപ്പദോചിയായിൽ നിന്നയയ്ക്കപ്പെട്ട് ജോർജ്ജ് അവിടെ വന്നെത്തി. അയാൾക്കു നൽകപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളെ ബഹുദൂരം പിന്നിലാക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങളാണ് അയാൾ പ്രവർത്തിച്ചത്. ഇരുറ്റുർ വാരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കന്യകകളെയെല്ലാം ജയിലിടിച്ചു. പട്ടാളക്കാർ മെത്രാന്മാരെ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട് നടത്തിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. പട്ടാളക്കാർ അനാഥരുടെയും വിധവകളുടെയും അഭയഭവനങ്ങളിൽപ്പോലും അതിക്രമിച്ചുകൂടുന്ന ഉള്ളതെല്ലാം കൊള്ളിച്ചെഴുതു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഗൂഢമായി വധിച്ചു. അവരുടെ വീടുകൾ പൂട്ടി മുദ്രവച്ചു. വൈദികരുടെ ബന്ധുക്കളായിരിക്കുന്നതുപോലും അപകടകരമായിരുന്നു. ഈ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ യജന്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കാൾ ഭീകരമായ നടപടികളാണ് അടുത്ത ഘട്ടത്തിലുണ്ടായത്.

30 ഒളിച്ചോട്ടത്തിനുള്ള അപ്പോളജി, 6.

പെന്തിക്കൊസ്റ്റി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആഴ്ചയിൽ ആളുകൾ ഉപവസിച്ചതിനുശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ശവക്കോട്ടയിൽ പോയി. അവർക്ക് ജോർജ്ജിനോടു ബന്ധപ്പെടാൻ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. ജോർജിന്റെ പക്ഷത്തുള്ള ഏറ്റവും ദുഷ്ടനായ ആളുകൾ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് മനിക്കേയ വിശ്വാസിയായ സെബാസ്റ്റ്യൻ എന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വിവരമറിയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അയാൾ ഒരു സേനാവിഭാഗവുമായി ശവക്കോട്ടയിലെത്തി. ഉഴരിപ്പിടിച്ച വാളുകൾ, കത്തങ്ങൾ, അമ്പ്, വീല് തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ആക്രമിക്കാനായി അവർ പാഞ്ഞടുത്തു. അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു എന്ന കാര്യമാണ് പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടത്. അവർ വരുമ്പോൾ അവിടെ കഠിന ആളുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നേരം വൈകിയിരുന്നതുകൊണ്ട് അധികം പേരും പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുപോയിരുന്നു. ക്രൂരമായ പട്ടാളക്കാരിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന പൈശാചിക കർമ്മങ്ങൾ അവിടെ നടന്നു.

സെബാസ്റ്റ്യൻ ഒരു തീക്ഷണ്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കന്യകകളെ അതിനടുത്തു കൊണ്ടുപോയിനിറുത്തിയിട്ട് ആര്യൻ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. കന്യകകൾ ധീരമായി ചെറുത്തുനിന്നു. അപ്പോൾ പട്ടാളക്കാർ അവരെ നഗ്നരാക്കുകയും അവരുടെ മുഖത്തു നിരന്തരമായി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. അടികളോടു മുഖം ചതഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് വളരെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷവും അവരെ കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നാല്പതോളം പുരുഷന്മാരെ പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പച്ച പനങ്കയ്യകൾകൊണ്ട് അവരെ അടിച്ചു. പനങ്കൈകളിലുണ്ടായിരുന്ന മുളളുകൾ അവരുടെ ശരീരങ്ങളിൽ തറഞ്ഞുകയറി. പീഡനത്തിന്റെ ഭീകരത മൂലം പലരും മരിച്ചു. അവശേഷിച്ചവരുടെ ദേഹങ്ങളിൽനിന്നു മുളളുകൾ കീറിയെടുക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം വൈദ്യന്മാരെ സമീപിക്കേണ്ടിവന്നു. അവരെ ഒരു കന്യകയോടുകൂടി വലിയ ഓയസിസിലേക്കു നാടുകടത്തി.³¹ ഉത്തരേണുങ്ങളൊന്നും ബന്ധുക്കൾക്കു വീട്ടുകൊടുത്തില്ല. എത്ര പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നതിനു തെളിവു കിട്ടാതിരിക്കത്തക്ക വിധം അന്തിമ സംസ്കാരങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ പട്ടാളക്കാർക്കു തോന്നിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൊണ്ടുപോയി മറവുചെയ്തു. ദ്രോഹപിടിച്ചവരെപ്പോലെയാണ് അവർ ഇതെല്ലാം ചെയ്തത്. മരിച്ചവ

³¹ നൈൽ നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം.

രുടെ വിശ്വാസധീരതയിൽ അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ അഭിമാനം കൊണ്ടു. ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾ നടത്താൻ സാധിക്കാതിരുന്നതിൽ മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ദുഃഖം. പട്ടാളത്തിന്റെ ഈ ഹീനകൃത്യങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു പരക്കെ അറിയപ്പെടാൻ ഇടയായി.

അധികം താമസിയാതെ അവർ ഈജിപ്റ്റ് ലിബിയ യൻ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു താഴെ പറയുന്ന മെത്രാന്മാരെ പുറത്താക്കി. അമ്മോണിയൂസ്, ത്വെയിസ, കായൂസ്, ഫീലോ, ഹെർമെസ്, പ്ളീനി, പ്സെനോസിറിസ്, നിലമോൻ, അഗാത്തോ, അനാഗാംഫൂസ്, മർക്കോസ്, അമ്മോണിയൂസ്, ഡ്രാകോൺസ്യൂസ്, അഡെൽഫിയൂസ്, അത്തനോദോറൂസ്. ഹിയെറാക്സ്, ഡിസ്കോറൂസ് എന്നീ വൈദികരും നാടുകടത്തപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടു. ഇവരോടൊന്നുമുള്ള പെരുമാറ്റം അത്രയേറെ ക്രൂരമായിരുന്നതുകൊണ്ട് പലരും വഴിക്കു വെച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർ വിപ്രവാസത്തിൽ വെച്ചു മരിച്ചു. മൂപ്പതിലേറെ മെത്രാന്മാർ ഇപ്രകാരം രക്തസാക്ഷികളായി. സാധിക്കുമെങ്കിൽ സത്യത്തെ ഉന്യൂലനം ചെയ്യാനാണ് ആഹാബിനെപ്പോലെ ആര്യന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചതു്. ജോഴ്ജ് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ ചെയ്ത കൊടുംപാതകങ്ങളെപ്പറ്റി അത്തനാസ്യോസിന്റെ വചനങ്ങൾ ഇവയാണ്.

ഇതേസമയത്തു് ചക്രവർത്തി തന്റെ സൈന്യത്തെ ഇല്ലിറിക്കത്തിലേക്കു നയിച്ചു. അയാളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അവിടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു് പട്ടാളം വെത്രാനിയോയെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചതായിരുന്നു ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം. സിർമിയത്തു് എത്തിയപ്പോൾ വെത്രാനിയോയുമായി ഒരു സന്ധിസംഭാഷണം നടത്തി. വെത്രാനിയോയെ അധികാരത്തിലേറിയ സൈനികർ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും ചക്രവർത്തിയെത്തന്നെ അഗസ്തസായും ഏകപരമാധികാരിയായും അഭിവാദനം ചെയ്തു. വെത്രാനിയോയെ ആരും പരിഗണിച്ചില്ല. താൻ കൈവിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ വെത്രാനിയോ ഉടൻതന്നെ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് അയാളുടെ കീരീടവും സ്ഥാനവസ്ത്രവും നീക്കം ചെയ്തിട്ടു് ഒരു സാധാരണ പൗരനെന്ന നിലയിൽ വളരെ കാരുണ്യപൂർവ്വം അയാളോടു പെരുമാറി. ഇനിയുള്ള കാലം ഒരു പൗരനായി സമാധാനപൂർവ്വം ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. വയോധികനായ തനിക്കു് നിരവധി ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും നിരന്തരഭീതിയും നിറഞ്ഞ ഭരണാധികാരപദവിയേക്കാൾ യോജിക്കുന്നതു് ഒരു

സാധാരണ പൗരന്റെ പ്രശാന്ത ജീവിതമാണെന്നയാൾ മനസ്സിലാക്കി. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുഖജനാവിൽ നിന്ന് ഒരു നിശ്ചിത തുക അടുത്തുണായി അയാൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിന് ചക്രവർത്തി ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ബിത്തീനിയായിലെ പ്രൂസാ എന്ന സ്ഥലത്താണ് പിന്നീടു വെത്രാനിയോ വസിച്ചത്. അധികാരത്തിന്റെ ആധികളിൽ നിന്നു വിമുക്തനാക്കിയതുകൊണ്ടു ചക്രവർത്തി തനിക്കു ചെയ്ത എല്ലാ ഉപകാരങ്ങൾക്കും നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ ഇടയ്ക്കിടെ ചക്രവർത്തിയ്ക്കു കത്തയയ്ക്കുമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി വിശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സുഖം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നതു ബുദ്ധിമോശമാണെന്നും അയാൾ ചിലപ്പോൾ എഴുതുമായിരുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി ഇത്രയും.

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഇതിനുശേഷം തന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരാളായ ഗാളൂസിനു തന്റെ പേരും സീസർ സ്ഥാനവും നൽകി സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചു. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം ഈ വിധം സുരക്ഷിതമാക്കി. ഗാളൂസു അന്ത്യോക്യാ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ അടയാളം അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. കിഴക്കേ ആകാശത്തിൽ കുരിശാകൃതിയിൽ കാണപ്പെട്ട ഒരു രൂപം കാണികളെ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരാക്കി.³² തന്റെ സൈന്യാധിപന്മാരെ വലിയ സേനാവിഭാഗങ്ങൾ സഹിതം മഗൺത്യൂസിനെ നേരിടുന്നതിനായി അയച്ചതിനുശേഷം സംഭവഗതികൾ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് സിർമിയത്തിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു.

---

32 ക്ഷുദ്രസമയത്തിൽ വി. സിറിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ദൃശ്യത്തെപ്പറ്റി കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തിക്കുള്ള ഒരു കത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 29

പാഷണ്ഡിയായ ഫൊതീനൂസ്

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആ പട്ടണത്തിലെ സഭാധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഫൊതീനൂസ് താൻ രൂപീകരിച്ച ഒരു വിശ്വാസ സംഹിത പരസ്യമായി പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.³³ അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു കോലാഹലം രൂപം കൊണ്ടു. അതിനാൽ സിർമിയത്തിൽ വെച്ച് മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് കൂടണമെന്നു ചക്രവർത്തി കല്പനയായി. അതനുസരിച്ച് നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ചു: അരേത്തുസായിലെ മർക്കോസ്, അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ജോർജ്ജ്, (ഇയാളെ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ അയച്ചതാണ്. ഗ്രിഗറിയെ നീക്കിയിട്ട് ജോർജ്ജിനെ അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ നിയമിച്ച കാര്യം മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ). മർസെല്ലൂസിനെ നീക്കിയശേഷം അൻസീറായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ബേസിൽ, പെലൂസിയത്തിലെ പൻക്രാത്യൂസ്, ഹെരാക്ലെയായിലെ ഹിപാസ്യൻ. പടിഞ്ഞാറൻ മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മുർസായിലെ വാലെൻസ്, സ്വെയിനിൽ കൊർദോവായിലെ ഹോസിയൂസ് (അന്നു വളരെ പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് സംബന്ധിച്ചത്) എന്നിവരുമുണ്ടായിരുന്നു. സേർജിയൂസ്, നിഗ്രീനിയൻ എന്നിവരുടെ കോൺസുളേറ്റിനുശേഷം സിർമിയത്തിൽ ഇവർ സമ്മേളിച്ചു,³⁴ യുദ്ധഭീതി നിലനിന്നതിനാൽ കോൺസുൾ ഒരുപചാരികമായ ഉദ്ഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുക എന്ന പതിവു ഇത്തവണ പാലിക്കപ്പെട്ടില്ല. ലിബിയാക്കാരൻ സെബെല്ലിയൂസ്സിന്റെയും സാമൊസാട്ടാക്കാരൻ പൗലോസിന്റെയും പാഷണ്ഡതകൾ ഫൊതീനൂസ് പിന്തുടരുന്ന എന്നു മനസ്സിലാക്കി സിനഡ് അയാളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. ഈ

33 അൻസീറായിലെ മർസെല്ലൂസിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു ഫൊതീനൂസ്. ഏതാണ്ടു 344-ൽ സിർമിയം മെത്രാനായി. 381-ലെ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ കൗൺസിൽ ഫൊതീനൂസിന്റെ അനുഗാമികളെ ശപിച്ചു.

34 ക്രി. വ. 351; സൊസോമൻ ശുഭാചരിത്രം, 4: 6.

തീരുമാനം ആദരണീയമായി പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവിടെ സമ്മേളനം തുടർന്നവർ പിന്നീട് ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും ആദരം നേടിയില്ല.

അധ്യായം 30

സിർമിയം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ

വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതിനുമുമ്പ് ചെയ്ത തീരുമാനങ്ങൾ നിരാകരിക്കുന്നതിനു എന്നവിധം അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേറെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.³⁵ അവയിലൊന്നു അരേത്തുസായിലെ മർക്കോസു ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ രചിച്ചതാണ്. മറ്റുള്ളവ ലത്തീനിൽ രചിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഭാഷാശൈലിയിലോ വീക്ഷണത്തിലോ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെട്ടില്ല, അരേത്തുസാ മെത്രാൻ വായിച്ചതുമായും ഒത്തുപോയില്ല. അവയിൽ മർക്കോസു ഗ്രീക്കിലെഴുതിയതിന്റെ ലത്തീൻ വിവർത്തനം താഴെ ചേർക്കുന്നു: സിർമിയത്തു പിന്നീടു വായിച്ച മറ്റൊന്നും, റിമിനിയയിലെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നിടത്തു ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. ലത്തീനിൽ എഴുതപ്പെട്ട രണ്ടു പ്രമാണങ്ങളും പിന്നീടു ഗ്രീക്കിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മർക്കോസു എഴുതിയതു താഴെ ചേർക്കുന്നു.³⁶

35. സിർമിയത്തുവെച്ചു നാലു സിനഡുകൾ നടന്നു. (1) 347-ൽ ഫൊതിനുസിനെതിരെ; (2) 351-ൽ ഒന്നാം സിർമിയം ഫോർമുല: (അത്തനാസ്യോസു, ദെ സിനോടിസു, 27); ഫൊതിനുസിനെതിരെ വീണ്ടും. അന്ത്യോക്യൻ സിനഡിന്റെ നാലാം വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയാണിതു്. അതോടൊപ്പം 26 ശാപങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. (3) 357-ൽ കൂടിയ സിനഡാണ് 'സിർമിയത്തെ ദൈവഭൂഷണം' എന്നറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടാം രേഖ രൂപീകരിച്ചതു്. (4) 359-ൽ കൂടിയ സിനഡു് ഒരു മൂന്നാം വിശ്വാസപ്രമാണം ഉണ്ടാക്കി. Dated Creed എന്ന് ഇതു് അറിയപ്പെടുന്നു.

36. അത്തനാസ്യോസു, ദെ സിനോടിസു, 27.

‘സർവ്വശക്തനായ പിതാവും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിർമ്മാതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, അവനിൽനിന്നാണ് ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ഓരോ കടുംബവും പേർ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ഏകജാതനായ നമ്മുടെ കർത്താവിശോമിശിഹായിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും മുമ്പേ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവുമാകുന്നു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ദൃശ്യാദൃശ്യ വസ്തുക്കളെല്ലാം അവനിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവൻ വചനവും വീജ്ഞാനവും ശക്തിയും ജീവനും സത്യപ്രകാശവുമാണ്. അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി അവസാന നാളുകളിൽ മനുഷ്യനായി, വിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ചു. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, മൂന്നാംദിവസം മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെടുക്കപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാനും ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം നൽകാനും യുഗാന്ത്യത്തിൽ വരും. അവിടുത്തെ രാജ്യം നിത്യവും യുഗങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. കാരണം, അവിടുന്ന് ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിലും പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ണനായിരിക്കും. ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും (വിശ്വസിക്കുന്നു). എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാനും അനുസ്മരിപ്പിക്കാനും, കർത്താവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ, താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടശേഷം ശ്രീഹന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. തന്നിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവൻവഴി പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ‘പുത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല. മറ്റൊരു സത്തയിൽ നിന്നാണ്. അവൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു’ എന്ന് പറയുന്നവരെ കത്തോലിക്കാസഭ അന്യരായി കരുതുന്നു’.³⁷

37. ഇതുവരെയുള്ള ഭാഗം അന്ത്യോക്യയുടെ നാലാം വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയാണ്; മുകളിൽ പേ. 148-ൽ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം കാണുക (2:18). ഇതോടുകൂടി 26 ശാപങ്ങൾ കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഫൊതിനൂസും അൻസീറായിലേ ബേസിലും തമ്മിൽ നടന്ന ചർച്ചകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാകാം ഈ ശാപങ്ങൾ. ഈ യോഗത്തിൽ പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർ മാത്രമേ പങ്കെടുത്തുള്ളൂ: Cfr, J. N. D. Kelly, *Early Christian Creeds*, London, 1972³, p. 281-2.

ഞങ്ങൾ വീണ്ടും പറയുന്നു: 1. പിതാവും പുത്രനും രണ്ടു ദൈവങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 2. ക്രിസ്തു യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പു ദൈവവും ദൈവപുത്രനാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും എന്നാൽ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടിയിൽ താൻ പിതാവിനെ സഹായിച്ചു എന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 3. ജനിക്കപ്പെടാത്തവനോ അവന്റെ ഒരു ഭാഗമോ മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ മുതിരുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 4. പുത്രൻ മുൻനിവന്നുസരിച്ചു മറിയത്തിന്റെറതാണെന്നും എന്നാൽ താൻ യുഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മുമ്പു പിതാവിൽനിന്നു ജനിക്കുകയും പിതാവിനോടു കൂടി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെന്നും എല്ലാ വസ്തുക്കളും തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയല്ലെന്നും പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 5. ദൈവത്തിന്റെ സത്തയ്ക്കു വികാസവും സങ്കോചവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 6. വികാസം പ്രാപിച്ച ദൈവികസത്ത പുത്രനു ജന്മം നൽകിയെന്നോ പുത്രൻ ദൈവികസത്തയുടെ വികാസഫലമാണെന്നോ പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 7. ദൈവപുത്രനെ ആന്തരികമോ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ വചനമെന്നു വിളിക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 8. മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച പുത്രൻ മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 9. മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ദൈവവും മനുഷ്യനാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ ദൈവം ജനിച്ചിരിക്കപ്പെടാത്ത ദൈവം തന്നെയാണെന്നു അർത്ഥമാക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 10. വിഗ്രഹങ്ങളെയും കള്ള ദൈവങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പറയപ്പെട്ട 'ഞാൻ ആദിയും അന്തവുമാണ്', ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവമില്ല' എന്ന തീരുവചനത്തിനു (ഏശാ. 44:6) യഹൂദർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻ എന്ന ആശയത്തെ നിരാകരിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 11. 'വചനം മാംസമായി' എന്ന തീരുവചനത്തിനു (യോഹ. 1: 14) "വചനം" മാംസമായി രൂപാന്തരപ്പെടുവെന്നോ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചപ്പോൾ അവിടുത്തേയ്ക്കു എന്തെങ്കിലും മാറ്റം സംഭവിച്ചു എന്നോ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 12. 'ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻ ക്രിശ്ചിതനായി' എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിനു എന്തെങ്കിലും കുറവോ വേദനയോ മാറ്റമോ നാശമോ സംഭവിച്ചു എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 13. 'നമുക്കു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാം' എന്നതു (ഉല്പ. 1:26) പിതാവു പുത്രനോടു പറഞ്ഞതല്ല, ദൈവം സ്വയം പറഞ്ഞതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 14. അബ്രഹാം ദർശിച്ചതു പുത്രനായ ദൈവത്തെയല്ല, പിതാവായ ദൈവത്തെയാണെന്നു അവിടുത്തെ ഒരു ഭാഗത്തെയാ

ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 15. മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ യാക്കോബിനോടു ഗുസ്തി പിടിച്ചതു പുത്രനായ ദൈവമല്ല, പിതാവായ ദൈവമോ തന്റെ ഒരു ഭാഗമോ ആണ് എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 16. "കത്താവു കത്താവിൽനിന്നു വർഷിച്ചു" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് (ഉപപ. 19:24) പിതാവിനോടും പുത്രനോടും ബന്ധപ്പെടുത്താതെ ദൈവം തന്നിൽനിന്നുതന്നെ വർഷിച്ചു എന്ന വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ: പുത്രനായ കത്താവു പിതാവായ കത്താവിൽനിന്നു വർഷിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. 17. "പിതാവായ കർത്താവു", പുത്രനായ കർത്താവു" എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പിതാവിനും പുത്രനും കത്താവു എന്ന അഭിധാനം നൽകുകയും 'കർത്താവു' കർത്താവിൽനിന്നു" എന്നു പറയുമ്പോൾ രണ്ടു ദൈവമുണ്ടു് എന്നുറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. - ഞങ്ങൾ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും ഒരേ പദവിയിലുള്ളവരായിട്ടല്ല, പുത്രൻ പിതാവിനു കീഴു് പ്പെട്ടവനാണെന്നത്രേ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചല്ലാതെ ശരീരം സ്വീകരിക്കുകയോ പിതാവിൽനിന്നല്ലാതെ തന്നിൽനിന്നുതന്നെ വർഷിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പിതാവായ ദൈവം പരമാധികാരം കയ്യാളുന്നു. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുന്നതു് സ്വന്തം അധികാരത്താലല്ല, 'നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുക' എന്നുള്ള പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാകുന്നു. (സങ്കീ. 110:1). 18. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒരാളാണു് എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 19. ആശ്വാസദായകനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ താൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത ദൈവമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 20. "ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് മറ്റൊരു ആശ്വാസദായകനെ നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കും" എന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ നമ്മോടു് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു (യോഹ. 14:16-26). എന്നിരിക്കെ 'ആശ്വാസദായകൻ പുത്രനായ ദൈവത്തിൽനിന്നു ഭിന്നനല്ല എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 21. ആത്മാവു പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ഭാഗമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 22. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും മൂന്നു ദൈവങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 23. പുത്രനായ ദൈവം മറ്റു സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ ദൈവഹിതത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 24. പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചല്ല പുത്രൻ ജാതനായതു് എന്നു പറയുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ: 25. ഏതോ പ്രാകൃതികമായ ഒരാവശ്യം മൂലം പിതാവായ ദൈവം

തനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു സമയത്തു് പുത്രൻ ജനം നൽകുകയല്ല; അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായപ്പോൾ സമയവും വികാരവും ഇല്ലാതെ അവിടുന്ന് പുത്രൻ ജനം നൽകുകയാണു ചെയ്തതു്. പുത്രൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെടാത്തവനും ആരംഭമില്ലാത്തവനും ആണ് എന്നു പറയുന്നവർ ആരംഭമില്ലാത്തവനും ജനിപ്പിക്കപ്പെടാത്തവനുമായ രണ്ടു ദൈവമുണ്ടെന്നു വാദിക്കുകയാണ്. അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ശിരസ്സും ആരംഭവും പുത്രനാകുന്നു. എന്നാൽ “ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിരസ്സു ദൈവമത്രേ” (1 കൊറി. 11:3). ഇങ്ങനെ നാം ക്രിസ്തുവഴി അന്വേഷണം തുടർന്നു മുന്നോട്ടു പോയി, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും പ്രവേശനം ആരംഭമീനനായ ദൈവമാണെന്നു കണ്ടെത്തുന്നു. 26. അവ സാനമായി, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ധാരണ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ വീണ്ടും പറയുന്നു: യേശു ക്രിസ്തു എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കുംമുമ്പു് ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നുവെന്നും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടിയിൽ പിതാവിനെ സഹായിച്ചുവെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കാതിരിക്കുകയും, അവിടുന്ന് മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ പുത്രനും രക്ഷകനും എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും തന്റെ ദൈവത്വം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളു എന്നും പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർ സാമസോട്ടാക്കാരനെപ്പോലെ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ.

സിർമിയത്തിൽവെച്ചു്, ലത്തീനിൽ രചിക്കപ്പെടുകയും പിന്നീടു ഗ്രീക്കിലേയ്ക്കു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു വിശ്വാസപ്രമാണം.³⁸

---

38. അത്തനാസ്യോസ്, ദെ സീനോദീൽ, 28; ഫിലരി ഇതിനെ “ദൈവദൂഷണം” എന്നു വിളിക്കുന്നു. (ദെ സീനോദീൽ, 10) ഇതിൽ പങ്കെടുത്ത മിക്കവരും പാശ്ചാത്യമെത്രാന്മാരായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം വളരെ തറപ്പിച്ചു് ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുത്രന്റെ ദൈവത്വം കൃത്യമായി വിവരിക്കുന്നതിൽ ഇതു പരാജയപ്പെട്ടു. നിഖ്യായുടെ ‘ഹോമോളസിയോസ്’ എന്ന പദപ്രയോഗം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ‘പുത്രന്റെ ദൈവത്വം കൃത്യമായി വിവരിക്കാത്തതിനാൽ ഇതു വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു വഴി തെളിക്കും. ആത്യന്തിസത്തിന്റെ ന്യായീകരണമാകാൻ ഇടയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു സ്വീകാര്യമല്ല’ എന്നു ഫിലരിയും അത്തനാസ്യോസും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു് കത്തോലിക്കാ പ്രബോധനം അല്ലാത്തതിനാൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. നേരിട്ടു് ആറിയനിസം പഠിപ്പിക്കാതെ, അതിനെയും വളരാൻ അനുവദിച്ച ഒരു ഫോർമുലയായിരുന്നു ഇതു്. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണംതന്നെ പാഷണ്ഡതയാണ് എന്ന ചിന്താഗതി പരക്കെ വളർത്താൻ ഇതു സഹായിച്ചു.

സിർമിയത്തിലെ ദൈവദൃഷണം

‘‘വിശ്വാസസംബന്ധമായി ചില തർക്കങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുകയാൽ സഹമെത്രാന്മാരും വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരായ വാലെൻസ്, ഉർസാചിയസ്, ജർമീനിയസ് എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സിർമിയത്തുവെച്ച് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി ചർച്ചചെയ്യുകയും പരിശോധനാവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ലോകം മുഴുവൻ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ, സർവശക്തനും പിതാവുമായ ഏക ദൈവം ഉണ്ടെന്നും തന്റെ ഏകജാതനും കർത്താവും രക്ഷകനും എന്ന യേശുക്രിസ്തു യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്നിൽനിന്നു ജനിച്ചെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ യോജിപ്പാണുള്ളതു്. എന്നാൽ ‘‘രണ്ടു ദൈവങ്ങളുണ്ടു്’’ എന്നു പറയാൻ പാടില്ല; പറയാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. കാരണം, ‘‘ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും, എന്റെ ദൈവത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും പക്കലേക്കു പോകുന്നു’’ എന്നു് കർത്താവുതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യോഹ 20:17). ‘‘അവിടുന്ന് യുദ്ധമാരുടെ മാത്രം ദൈവമാണോ? വിജാതീയരുടെയും ദൈവമല്ലേ? അതേ, അവിടുന്ന് വിജാതീയരുടേതുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ള പരിച്ഛേദനത്തെയും വിശ്വാസത്തിലൂടെയുള്ള പരിച്ഛേദനരാഹിത്യത്തെയും നീതീകരിക്കുന്ന ദൈവം ഏകനാണ്’’ എന്നു ഗ്രീഹാപഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ (റോമ. 3: 29 - 30) എല്ലാവരുടെയും മീതെ ദൈവം ഏകനാകുന്നു. മറ്റു കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അവർക്കു് അഭിപ്രായൈക്യമുണ്ടായിരുന്നു; അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം അവർ അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഗ്രീക്കിൽ ഉസിയ (ousia) എന്നു പറയുന്ന സബ്സ്റ്റാൻസ്യായെ (Substantia) സംബന്ധിച്ചു് പലർക്കും അഥവാ അനേകർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായതിനാൽ, അതായതു്, കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാക്കിയാൽ, ‘ഹോമോഉസിയോൻ’ ‘ഹോമോയ’ഉസിയോൻ’ എന്നീ പദങ്ങൾ,³⁹ ഒരു കാരണവ

39. homoousion == of the same substance: നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണത്തിലാണ് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. homoiouaion=ofsimilar substance: ‘സെമി-ആര്യൻ’ വിഭാഗക്കാരായ അൻസീറായിലെ ബേസിൽ, ലവദീഷ്യായിലെ ജോർജ്ജ്, സെബസ്തെയിലെ എവുസ്താത്യോസ് എന്നിവർ ഉപയോഗിച്ചു പദം; പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ സാമ്യവും വ്യത്യാസവുമുണ്ടു് എന്ന് ഇവർ പഠിപ്പിച്ചു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള നിരവധി സഭകൾ സിർമിയത്തിലെ ഈ രണ്ടാം വിശ്വാസപ്രമാണം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതിനുശേഷം നടന്ന ചർച്ചകളുടെ ഫലമായി മൂന്നാമതൊന്നു് എഴുതിയുണ്ടാക്കി (സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 4: 15); Kelly, *op. cit.* 285.

ശാലും ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല; അവയെപ്പറ്റി ആരും പ്രസംഗിക്കാനും പാടില്ല. നിവേശിത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവ കാണപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള കാരണവും അടിസ്ഥാനവും. ഈ വിഷയം മനുഷ്യന്റെ അറിവിനതീതമാണ്, പുത്രന്റെ ജനനം വിവരിക്കാൻ ഒരുവനും കഴിയുകയുമില്ല. "അവന്റെ ജനനം ആരും വിവരിക്കും" എന്ന് പുത്രനെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഏശാ. 53: 5). പിതാവ് എങ്ങനെ പുത്രനെ ജനിച്ചിട്ടു എന്നു പിതാവിനും പിതാവിനാൽ എങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പുത്രനും മാത്രമേ അറിയാവൂ എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. പിതാവാണ് കൂടുതൽ ഉന്നതൻ എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ബഹുമാനത്തിലും സ്ഥാനത്തിലും ശോഭയിലും മഹത്വത്തിലും പിതാവ് എന്ന നാമത്തിൽ തന്നെയും പിതാവാണ് കൂടുതൽ ഉന്നതൻ എന്നതിൽ ആരും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. 'എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നേക്കാൾ വലിയവനാകുന്നു' എന്ന് പുത്രൻ തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (യോഹ. 14: 28). പിതാവ്, പുത്രൻ എന്ന് രണ്ട് ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നും, പിതാവ് കൂടുതൽ ഉന്നതനാണെന്നും, പിതാവ് തനിക്കുതന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ മറ്റൊരാൾ വസ്തുക്കളോടുകൂടി പുത്രൻ പിതാവിന് അധീനനാണെന്നും പിതാവിന് ആരുംമേില്ലെന്നും, അവിടുന്ന് അടുശ്വനം അമർത്യനും സഹനാതീതനും ആണെന്നും, എന്നാൽ പുത്രൻ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും ആണെന്നും, നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ പുത്രന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി അവന്റെ പിതാവല്ലാതെ മറ്റാരും അറിയുന്നില്ലെന്നും ഉള്ളതു് കത്തോലിക്കാ പ്രബോധനമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ആരും അജ്ഞരല്ല. നാം വായിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ, നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായവൻ, മാലാഖാ മുന്നറിയിച്ചതുപോലെ, കന്യകാ മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്ന് ജഡം അഥവാ ശരീരം, അതായതു് മനുഷ്യനെ, എടുത്തു. എല്ലാ ലിഖിതങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ചു പുറജാതികളുടെ പ്രബോധകനായ ശ്ലീഹാ തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുന്ന് കന്യകാമറിയത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിലൂടെ സഹനത്തിൽ പങ്കാളിയായതും ചെയ്തു. "പോയി, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ എല്ലാ ജാതികളെയും സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ" എന്നു സുവിശേഷത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നതുപോലെ (മത്താ. 28: 19) ത്രിത്വരഹസ്യം നാം എപ്പോഴും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്; ഇതിൽ വിശ്വാസം സുരക്ഷിതവുമാണ്. ത്രിത്വ

ത്തിന്റെ സംഖ്യ സമ്പൂർണ്ണവും അവികലവുമാകുന്നു. എന്നാൽ ആശ്വാസപ്രദനായ ആത്മാവ് പുത്രനിലൂടെയാണ്. വാശാന മനുസരിച്ച്, ശ്രീഹന്മാരെയും എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പഠിപ്പിക്കാനും പ്രബോധിപ്പിക്കാനും വിശുദ്ധീകരിക്കാനും അവിടുന്ന് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു; അവിടുന്ന് വരികയും ചെയ്തു.''

ഫൊതീനൂസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിനുശേഷവും ഈ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് ഒപ്പിടാൻ മെത്രാന്മാർ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു നോക്കി. തങ്ങൾ രൂപം കൊടുത്ത വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കുകയും അയാൾ കണ്ടുപിടിച്ച തത്ത്വങ്ങളെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ മെത്രാൻ സിംഹാസനം തിരിച്ചു നൽകാമെന്ന് അവർ വാശാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ അയാൾ അവരുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചില്ല. മറിച്ച്, ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനായി അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തത്. ചക്രവർത്തി ഇടപെടുതരുമ്പോൾ വാദപ്രതിവാദത്തിനായി ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. നിശ്ചിതദിവസം, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരും ചക്രവർത്തി നിയോഗിച്ച സെനറ്റർമാരും തക്കം കേൾക്കാനെത്തി. അന്ന് അൻസീറായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ബേസിലാണ് ഫൊതീനൂസിനെ എതിർക്കാൻ നിയുക്തനായത്. ചുരുക്കെഴുത്തുകാർ അവർ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ചുരുക്കിയെഴുതി. രണ്ടുപക്ഷത്തെയും വാദഗതികളുടെ ഏറ്റുമുട്ടൽ വളരെ തീക്ഷ്ണമായിരുന്നു. തർക്കത്തിൽ തോറ്റ ഫൊതീനൂസ് കുറുവാളിയെന്നു വിധിക്കപ്പെടുകയും ജീവപര്യന്തം നാടുകടത്തലിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രവാസകാലത്ത് അയാൾ എല്ലാ പാഷണ്ഡതകൾക്കുമെതിരായും തന്റെ വീക്ഷണങ്ങളെ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടും ഉള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ ഗ്രീക്കിലും ലത്തീനിലും എഴുതി. ഫൊതീനൂസിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി.

സിർമിയത്താൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർതന്നെ തങ്ങൾ ലത്തീനിൽ രൂപംകൊടുത്ത വിശ്വാസപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് അസംതൃപ്തരായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ചില പ്രസ്താവങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് അവർക്കു തോന്നി. അതിനാൽ പകർത്തിയെഴുത്തുകാരിൽനിന്നു പകർപ്പുകളെല്ലാം തിരികെ വാങ്ങിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. പലരും പല പകർപ്പുകൾ ഒളിച്ചുവച്ചു. അങ്ങനെ ഒഴിച്ചുവെക്കുന്നവർക്കു കർശനശിക്ഷ നൽകാമെന്നു കാണിച്ചു ചക്രവർത്തി കൽപ്പനയിറക്കി. എന്നാൽ എല്ലാ പകർപ്പുകളും വെളിക്കുകൊണ്ടുവരാമെന്നോ നശിപ്പിക്കാനോ സാധ്യമായില്ല. ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി.

അധ്യായം 31

കൊർദോവാ മെത്രാനായ ഹോസിയസ്

സ്വെയിൻകാരനായ ഹോസിയസ് മെത്രാൻ തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി സിർമിയം സിനഡിൽ ഹാജരായി എന്ന് മുന്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആര്യൻ വിഭാഗക്കാരുടെ ഗുഹതന്ത്രങ്ങൾ മൂലം കറെ നാൾ മുന്പു അദ്ദേഹം നാടു കടത്തപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ സിർമിയത്തിൽ സമ്മേളിച്ചവരുടെ നിർബന്ധംമൂലം ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചു. തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രേരണകൊണ്ടോ നിർബന്ധം കൊണ്ടോ എങ്ങനെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പരിപാടി. അതു സാധിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിനു അതു വലിയൊരു വിജയമാകുമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. വൈമനസ്യത്തോടു കൂടെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം കൗൺസിലിൽ ഹാജരായി. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആവന്ദ്യ വയോധികനെ അവർ പലതരം പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയനാക്കി. ഒടുവിൽ ബലപ്രയോഗംമൂലം അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകൂലിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. അങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു സിർമിയത്തിൽ ഉണ്ടായ നടപടികൾ. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് ചക്രവർത്തി ഈ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷവും മാഗെൻസ്യസിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ പരിണാമം എന്തു എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു അവിടെത്തന്നെ വസിച്ചു.

അധ്യായം 32

മാഗെൻസ്യസിന്റെ അന്ത്യം

സാമ്രാജ്യതലസ്ഥാനനഗരമായ റോം കയ്യടക്കിയ മാഗെൻസ്യസ് സൈനതോറിയൽ കൗൺസിലിലെ പല അംഗങ്ങളെയും പല പൗരപ്രമുഖരെയും വധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസിന്റെ സേനാനായകന്മാർ വന്ന് റോമാക്കാ

രുടെ ഒരു സൈന്യം രൂപീകരിക്കുകയും ആ സൈന്യം മാഗെൻ സ്യൂസിനെ നേരിടാൻ നീക്കം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അയാൾ റോം വിട്ട് ഗാൾ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി. അവിടെ വെച്ചു പല യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു. രണ്ടു പക്ഷത്തും വിജയവും പരാജയവും മാറി മാറി അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഗാളിലെ ഒരു കോട്ടയായ മുർസായിൽ വെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ മാഗെൻസ്യൂസ് പക്ഷത്തിനു കാര്യമായ പരാജയം സംഭവിച്ചു. അവിടെ വെച്ച് താഴെ പറയുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ സംഭവം ഉണ്ടായതായി പറയപ്പെടുന്നു. അവസാനം നടന്ന യുദ്ധത്തിലെ പരാജയംമൂലം ഭഗോൽസാഹരായിരുന്ന തന്റെ ഭടന്മാർക്ക് ആത്മവിശ്വാസം വളർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ ഒരു ഉയർന്ന സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായി. ആ സമയത്ത് സൈനികർ ചക്രവർത്തിയെ സാധാരണ അഭിവാദനം ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ അയാളെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. എന്നാൽ മാഗെൻസ്യൂസ് എന്നതിനു പകരം കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് അഗസ്റ്റസ് എന്നാണ് അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്. ഇതു തനിക്കു പ്രതികൂലമായിട്ടുള്ള ഒരുശകനമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ മാഗെൻസ്യൂസ് ഉടൻതന്നെ ഗാളിന്റെ ഏറ്റവും വീടുരമായ മേഖലയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങി. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ സൈന്യം അയാളെ അനുധാവനം ചെയ്തു. മൗണ്ടു് സെല്യൂക്കസിനടുത്തുവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ മാഗെൻസ്യൂസ് തീർത്തും പരാജയപ്പെട്ടു. അയാൾ ഏകനായി ഗാളിലെ നഗരമായ ലയൺസിലേക്കു് പലായനം ചെയ്തു. മുർസായിലെ കോട്ടയിൽനിന്നും മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി അകലെയായിരുന്നു അതു്. അവിടെവെച്ച് തന്റെ അമ്മയെയും താൻ സീസറായി വാഴിച്ച സഹോദരനെയും വധിച്ചശേഷം അയാൾ സ്വന്തം വാളിന്മേൽ വീണ് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ ആറാം കോൺസുളേറ്റും കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ഗാളെസിന്റെ രണ്ടാം കോൺസുളേറ്റും ചേർന്ന വർഷം ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതിയാണ് ഈ സംഭവം നടന്നതു്. 40 അധികം കാമസിയാതെ മാഗെൻസ്യൂസിന്റെ മരൊരാൾ സഹോദരനായ ട്രൈബൻസ്യൂസ് കെട്ടിത്തൂങ്ങി തന്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു മാഗെൻസ്യൂസിന്റെ ഉദ്യമങ്ങളുടെ അവസാനം. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യത്തിലെ അസ്വസ്ഥതകൾ ഇതുകൊണ്ടവസാനിച്ചില്ല. സിൽവാന്റസ് എന്നു പേരുള്ള മരൊരാൾ അധികാരമോഹി ഗാൾ പ്രദേശത്തു വീണ്ടും ശല്യങ്ങളുണ്ടാക്കി. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെ സേനാനായകന്മാർ താമസിയാതെ അയാളുടെ ശല്യവും തുടച്ചു നീക്കി.

40: ക്രി. വ. 353-ൽ

അധ്യായം 33

ദിയോചെസറിയായിലെ യഹൂദർ

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ പൗരസ്ത്യമേഖലയിൽ മറ്റൊരു ആഭ്യന്തരകലാപം തലപൊക്കി. പലസ്തീനായിലെ ദിയോചെസറിയ എന്ന സ്ഥലത്തു വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദർ റോമാക്കാർക്ക് തിരായി ആയുധം എടുക്കുകയും സമീപപ്രദേശങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ചക്രവർത്തി സീസർ സ്ഥാനം കൊടുത്തു പൗരസ്ത്യദേശത്തേയ്ക്കയച്ചിരുന്ന കോൺസ്റ്റാൻസ്യസ് ഗാളുസ് അങ്ങോട്ടയച്ച സൈന്യം യഹൂദരെ പൂർണ്ണമായും പരാജിതരാക്കി. അതിനെത്തുടർന്ന് അയാളുടെ കൽപ്പനപ്രകാരം സൈന്യം ആ നഗരം നിലം ചരിശാക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 34

ഗാളുസ് സീസർ

ഇത്രയൊക്കെയായപ്പോൾ ഗാളുസ് സീസറിന് തന്റെ വിജയങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോടേ നേരിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്നെ സീസറാക്കി അധികാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതികൂടാതെ സുപ്രധാനമായ പല കാര്യങ്ങളും അയാൾ ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിപദം തന്നെ കൈക്കലാക്കണമെന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ഗുഹലക്ഷ്യം. എന്നാൽ കോൺസ്റ്റാൻസ്യസ് താമസിയാതെ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. അക്കാലത്തു പൗരസ്ത്യദേശത്തെ പ്രെത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന ഡൊമീഷ്യനെയും കെസ്റ്ററായിരുന്ന മാഗ്സസിനെയും ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതികൂടാതെ അയാൾ വധിച്ചു. ഈ നടപടികൾ മൂലം അത്യന്തം കോപാകുലനായിത്തീർന്ന കോൺസ്റ്റാൻസ്യസ് ചക്രവർത്തി ഗാളുസിനെ തന്റെ പക്കലേയ്ക്കു വിളിപ്പിച്ചു. സംഭീതനായ ഗാളുസ് വളരെ വൈമനസ്യത്തോടു കൂടിയാണ് അങ്ങോട്ടു പോയത്. അയാൾ പാശ്ചാത്യദേശത്തെത്തി. ഫ്ളൂനോണാ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ

ളെ വധിക്കാൻ ചക്രവർത്തി ആജ്ഞ നൽകി. അധികം താമസിയാതെ ചക്രവർത്തി ഗാജ്ജസിന്റെ സഹോദരനായ ജൂലിയൻ സീസർ സ്ഥാനം നല്കുകയും ഗാഠ പ്രദേശത്തെ കാട്ടുജാതിക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അയാളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഏഴാം കോൺസുളേറ്റ് കാലത്താണ് ഗാജ്ജസ് വധിക്കപ്പെട്ടത്.⁴¹ ഗാജ്ജസ് അന്ന് മൂന്നാം തവണ കോൺസുളം ആയിരുന്നു. അതിനടുത്ത വർഷം നവംബർ ആറാം തീയതി ജൂലിയൻ സീസർ ആക്കപ്പെട്ടു.⁴² അന്ന് അർബേഷൻ, ലോല്ലിയൻ എന്നിവർ കോൺസുൾമാരായിരുന്നു. അവരെപ്പറ്റി അടുത്ത പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കാം.⁴³

ഇങ്ങനെ അഭ്യന്തരകലാപങ്ങളിൽനിന്നു മോചനം ലഭിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് വീണ്ടും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ദത്തശ്രദ്ധനാകാൻ തുടങ്ങി. സിർമിയത്തിൽ നിന്ന് രാജകീയ നഗരമായ റോമിൽ എത്തിയിട്ട് അയാൾ വീണ്ടും മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. പൗരസ്ത്യദേശത്തെ കരെ മെത്രാന്മാരെ ഇറാലിയിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയിട്ട്, പാശ്ചാത്യമെത്രാന്മാരും അവരും തമ്മിൽ സന്ധിക്കുന്നതിനവസരമുണ്ടാക്കി. ഈ ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കുന്ന കാലത്താണ് റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ജൂലിയസ് നിര്യാതനായത്. അദ്ദേഹം റോമാമെത്രാനായി പതിനഞ്ചു കൊല്ലക്കാലം ഭരിച്ചു. ലിബേറിയസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി.

---

41. ക്രി. വ. 354-ൽ
 42. ക്രി. വ. 355-ൽ
 43. 3:1

അധ്യായം 35

എവനോമിയസിന്റെ ഗുരുവായ ഏസ്യൂസ്

സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ അശൈത്യസ് എന്നും അപരനാമമുള്ള ഏസ്യൂസ് എന്ന മറ്റൊരു പാഷണ്ഡതാനേതാവ് ഉയർന്നുവന്നു. ആ തത്ത്വത്തിൽ അയാൾ ആരിയൂസിനോടു യോജിച്ചു, അതേ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുലർത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആര്യൻ കക്ഷിയിൽനിന്നും അയാൾ അകന്നുനിന്നു. കാരണം, അവർ ആരിയൂസിനെ സഭാസംസർഗ്ഗത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ 44 ആരിയൂസ് മനസ്സിൽ ഒരുപ്രായം വച്ചുപുലർത്തുകയും പുറമേ മറ്റൊന്നു പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭരിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയെ വഞ്ചിക്കുവാനായി, നിഖ്യായിൽ രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണം ആരിയൂസ് അംഗീകരിച്ച് ഒപ്പു വെക്കുന്നതായി ഭാവിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഏസ്യൂസ് ആര്യന്മാരിൽനിന്നും അകന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അയാൾ നേരത്തെ ഒരു പാഷണ്ഡിയായിരുന്നു. ആര്യൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് അയാൾക്ക് ആവേശമായിരുന്നുതാനും. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽനിന്നു പരിമിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയതിനുശേഷം അയാൾ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് തന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ വന്നെത്തി. അന്നവിടെ മെത്രാനായിരുന്ന ലെയോൺ സ്യൂസ് അയാളെ ഡീക്കനായി വാഴിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് സമ്പർക്കത്തിൽ വന്നവരെയെല്ലാം അയാൾ തന്റെ സംഭാഷണത്തിന്റെ വൈലക്ഷണ്യംകൊണ്ട് അമ്പരപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ 'കാറ്റഗോറീസു' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് അയാൾ ഇക്കാര്യം സാധിച്ചത്. ആ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അയാൾ ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുകയോ അറിവുള്ളവരുമായി സംസാരിച്ച വിശദീകരണം നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. സ്വയം കബളിപ്പിക്കുന്ന അബദ്ധവാദങ്ങളാണ് താൻ ഉന്നയിക്കുന്നതെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. തന്റെ യുവശിഷ്യന്മാരുടെ ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യത്തിന് അഭ്യസനം നല്കാനും തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ

44. 1:26

പരിഹസിച്ച സോഫിസ്റ്റുകളെ സമത്വമായ വാദമുഖങ്ങളാൽ പരാജിതരാക്കാനും വേണ്ടിയാണ് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. അതിനാൽ പ്ലേറോയുടെയും പ്ലോത്തിനസിന്റെയും തത്ത്വങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന എഫെക്റ്റീവ് പണ്ഡിതന്മാർ 45 അരിസ്റ്റോട്ടിൽ ഈ കൃതിയിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനാവശ്യസൂക്ഷ്മതയെ കുറപ്പെടുത്താറുണ്ട്. പണ്ഡിതനായ ഒരു ഗുരുവിന്റെ സഹായം ഒരിക്കലും കൈവന്നിട്ടില്ലാത്ത ഏസ്യൂസ് 'കാറ്റഗോറീസി'ലെ ചിന്താരീതിയെ എപ്പോഴും ആശ്രയിച്ചു. ആരും കൂടാതെ ജനനം എങ്ങനെ സാധ്യമാകുമെന്നോ ജനിപ്പിച്ചവനോടൊപ്പം ജനിച്ചവൻ എങ്ങനെ നിത്യനായിരിക്കുന്നതെന്നോ ഒന്നും അയാൾക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഏസ്യൂസ് ഉപരിപ്ലവമായ വിജ്ഞാനം മാത്രമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ അല്പം പോലും പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വെറുതെ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ നല്ല വശവുമായിരുന്നു. അത് ഏതു വിദൂഷകനും കഴിയുന്ന കാര്യമാണല്ലോ. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും അയാൾ പഠിച്ചില്ല. ശാസ്ത്രസാഹിത്യമണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം മഹാപണ്ഡിതരായിരുന്ന ക്ലൈമെൻറ്, ആഫ്രിക്കാനസ്, ഒരിജൻ ആദിയായവരെ അയാൾ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചു. അയാൾ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിക്കും മറ്റു പല പ്രമുഖ വ്യക്തികൾക്കും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. തന്റെ പാണ്ഡിത്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള കനത്ത വാദമുഖങ്ങൾ അവയിലെല്ലാം സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുമൂലമാണ് അത്തെയുസ് എന്ന അപരനാമം അയാൾക്കു ലഭിച്ചത്. അയാളുടെ താത്ത്വപ്രസ്താവങ്ങൾ ആര്യൻ വിശ്വാസികളുടേതിനോടു സമാനമായിരുന്നെങ്കിലും അയാളുടെ ഉപപാദനങ്ങൾ അത്ര ദുർഗ്രഹങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ അയാളെ പാഷണ്ഡിയെന്നു മുദ്രകുത്തി. അങ്ങനെ അവരുടെ പള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട അയാൾ അവരുമായി കൂട്ടായ് വിച്ഛേദിച്ചതായി ഭാവിച്ചു. അയാളിൽനിന്നു ഏസ്യൂർ എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ച ചിലർ ഇന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നവർ അറിയപ്പെടുന്നതു എവുണോമിയർ എന്നാണ്. ഏസ്യൂസിന്റെ പകർപ്പെഴുത്തുകാരനായ എവുണോമിയസ് പില്ലാലത്തു അക്കൂട്ടരുടെ നായകനായിത്തീർന്നതാണ് ഇതിനു

---

45. *Effectic*: ഒന്നിനെയും നിർവചിക്കാത്ത താത്ത്വപിതർ. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ഉതകാത്തവിധം തർക്കിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടർ. ഫലത്തിൽ, തീർത്തൊരു അഭിപ്രായവും പറയാതെ വെറുതെ തർക്കിക്കുന്നവർ.

കാരണം. എവുണോമിയസിനു് തന്റെ പാഷണ്ഡ ചിന്തകളിൽ ഏസ്യൂസ് പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എവുണോമിയസിനെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. 46

അധ്യായം 36

മിലാനിലെ സിനഡ്

ഈ കാലത്തു് ഇറ്റലിയിൽ വെച്ചു് മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം നടന്നു. കിഴക്കുനിന്നുള്ള ചുരുക്കം മെത്രാന്മാരെ ആ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തുള്ള, പ്രായാധിക്യമോ ദുരക്കൂടുതലോ കാരണമാണു് അധികം പേരും വന്നെത്താതിരുന്നതു്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യമെത്രാന്മാർ മുന്തൂറിലധികം പേർ അവിടെ വന്നു കൂടി. 47 അവരെല്ലാവരും മിലാനിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന. സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അത്തനാസ്യോസിനെ ശപിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കണമെന്നു് പൗരസ്ത്യരായ മെത്രാന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ അദ്ദേഹം പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ സ്ഥിരമായി തടയാൻ അതുമൂലം കഴിയുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. എന്നാൽ ഗാളിൽ ത്രേവെസിലെ മെത്രാനായ പൗളിനൂസ്, ഇറ്റലിയുടെ മെത്രാപ്പോലീസായ മിലാനിലെ മെത്രാനായ ഡയനീഷ്യസ്, 48 ഇറ്റലിയിൽ ലിഗൂരിയായിലെ പട്ടണമായ വെർപെള്ളിയിലെ മെത്രാൻ എവുസേബിയസ് എന്നിവർ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ അതിശക്തിയായി എതിർത്തു. അത്തനാസ്യോസിനെ ശപിക്കുന്നതുവഴി സത്യവിശ്വാസത്തിനു തുരങ്കം വയ്ക്കാനാണു് പൗരസ്ത്യരുടെ നീക്കം. എന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു; 'ക്രൈസ്തുവസത്യത്തിന്റെ

46. 4:7

47. സൊസോമെൻ, സഭാചരിത്രം, 4:9. എന്നാൽ മുന്തൂറു് എന്നതു് തെറ്റാണെന്നും മുപ്പതു് എന്നു വായിക്കണം. എന്നും ചിലർ കരുതുന്നു.

48. 'മിലാനിലെ' എന്നതിനുപകരം 'ആൽബായിലെ' എന്നാണു് ടെക്സ്റ്റിൽ.

തത്തവങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പ്രച്ഛന്നമായ ഒരാക്രമണമാണ് ഈ നിർദ്ദേശം. അത്തനാസ്യോസിന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണ്. സത്യവിശ്വാസത്തെ തകർക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾ കെട്ടിച്ചമച്ച കഥകൾ മാത്രമാണ് ആ ആരോപണങ്ങൾ.' ഇങ്ങനെ ശക്തിയായി പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ട് മെത്രാന്മാർ പിരിഞ്ഞു പോയി.

അധ്യായം 37

റിമിനിയയിലെ സിനഡ്

ചക്രവർത്തി ഈ കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്നു മെത്രാന്മാരെയും നാടുകടത്തി; ഒരു സാർവത്രിക കൗൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാരെയെല്ലാം പാശ്ചാത്യദേശത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ട് മെത്രാന്മാർക്കിടയിൽ ഒരഭിപ്രായ സമന്വയം ഉണ്ടാക്കണമെന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർക്കുണ്ടാകാവുന്ന യാത്രാദൈർഘ്യം പരിഗണിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു സമലത്തായി സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. മിലാനിൽ ഒത്തുചേർന്നിട്ടുള്ളവർ ഇറ്റാലിയിൽത്തന്നെയുള്ള റിമിനി എന്ന സ്ഥലത്തു് സമ്മേളിക്കുക. ബിത്തീനിയായിലെ നിക്കോമേദിയായിൽ സമ്മേളിക്കാൻ പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകി. പൊതുവായ ഒരു അഭിപ്രായൈക്യം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു് നേരെ വിപരീതമായിരുന്നു ഫലം. ഒരു അഭിപ്രായൈക്യവും ഇരു സമ്മേളനങ്ങളിലും ഉണ്ടായില്ല. മറിച്ച് രൂക്ഷമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ചേരി തിരിവുകളും ഉണ്ടായി. റിമിനിയയിൽ സമ്മേളിച്ചവർക്കു് പരസ്പരം യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇസൂറിയായിലെ സെലൂഷ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാർ മറ്റൊരു ശീശ്മ ആരംഭിച്ചു. ഈ രണ്ടു് സമ്മേളനങ്ങളുടെയും വിശദാംശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് പിന്നീടു പ്രതിപാദിക്കാം.⁴⁹ എവുഡോക്സിയസിനെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

49. 2:39

പാഷണ്ഡിയായ ഏസ്യൂസിയനെ ഡീക്കനായി വാഴിച്ച ലെയോൺസ്യൂസ് മെത്രാൻ നിര്യാതനായി. അതിന്റെ അപ്പോൾ റോമിലായിരുന്ന ജർമ്മനീഷ്യാ⁵⁰ മെത്രാൻ എവുഡോക്ലിയസ്, സമയം ഒട്ടും പാഴാക്കാതെ, തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉടൻ തന്റെ രൂപതയിൽ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അങ്ങോട്ടു പോകാൻ അനുവദിക്കണമെന്നും ചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. പ്രസ്തുത അഭ്യർത്ഥനയിൽ ഗുഡോദേശ്യങ്ങളൊന്നും കാണാൻ കഴിയാത്ത ചക്രവർത്തി ആ അഭ്യർത്ഥന ഉടൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിയുടെ ശയനാഗാരത്തിലെ ചില പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എവുഡോക്ലിയസിന്റെ സഹായികളായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ രൂപത ഉപേക്ഷിച്ച് കപടതന്ത്രങ്ങളുപയോഗിച്ച് അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായി. ഏസ്യൂസിയനെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ആദ്യത്തെ ആഗ്രഹം. അയാളെ വീണ്ടും ഡീക്കൻസ്ഥാനത്തു സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അയാൾ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ സമ്മേളനം നടന്നെങ്കിലും എവുഡോക്ലിയസ് ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം നടന്നില്ല. ഏസ്യൂസിയനെ തിരായി മെത്രാന്മാർക്കുള്ള വികാരം അത്ര രൂക്ഷമായിരുന്നു.

മെത്രാന്മാർ റിമിനിയിൽ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ അത്തനാസ്യോസിന്റെ വിഷയത്തിൽ മൗനമവലംബിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു വ്യക്തമാക്കി. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഉൾസാചിയുടെയും വാലെൻസിയുടെയും ഉൾനോടായി പിൻതാങ്ങി. അവർ ആദ്യം ആരിയൂസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് റോമാമെത്രാന്റെ അടുത്തുചെന്നു പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയുകയും 'ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസം' പരസ്യമായി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.⁵¹ ഇവർ ജയിച്ചു നിൽക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടാൻ എപ്പോഴും താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ജർമനീയൂസ്, ഔക്ലൈൻസ്യൂസ്, ഡെമോഫിലൂസ്, ഗായൂസ് എന്നിവരും അത്തനാസ്യോസിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസംഗം അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. തുടർന്നു പലരും അവിടെ പലവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ നേരത്തേ രൂപീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെല്ലാം തള്ളിക്കളയണമെന്നും സിർമിയത്തു വെച്ചു തങ്ങൾ കൂടി അവസാനമായി രൂപപ്പെടുത്തിയ വിശ്വാസപ്രമാണം മാത്രം പ്രാമാണികമായി അംഗീകരിക്കണ

50. സിറിയയിലെ ഒരു നഗരം.
 51. 2:24.

മെന്നും ഉൾസാചിയുസും വാലൻസും ചേർന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തുടർന്നു് അവർ തങ്ങളുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലിഖിതം അവിടെ വായിച്ചു. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമായിരുന്നു അതു്. അതു് സിർമിയത്തിൽവെച്ചു് എഴുതപ്പെട്ടതു തന്നെ. പക്ഷേ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതിനു മുമ്പു് ഒരിക്കലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതെ അതു് ഒളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു ലത്തീനിൽനിന്നു ഗ്രീക്കിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താഴെ പറയും പ്രകാരമാണതു്.⁵²

'നമ്മുടെ നാഥനായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസീന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, സിർമിയത്തിൽ വെച്ചു്, ഏറ്റവും മഹാനായ ഫ്ലാവിയുസു് എവസേബിയസിന്റെയും ഹിപാത്യസീന്റെയും കോൺസുളോറുകാലത്തു് മേയ് ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി⁵³ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

'സർവ്വശക്തനായ പിതാവും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും നിമ്മാതാവും സ്രഷ്ടാവുമായ ഏക സത്യദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിലും. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും എല്ലാ ആരംഭങ്ങൾക്കും സകല്പസാധ്യമായ എല്ലാ സമയത്തിനും ഗ്രഹണസാധ്യമായ എല്ലാ സത്തകൾക്കും മുമ്പു് വികാരവിമുക്തമായ രീതിയിൽ അവിടുന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചു. അവനിലൂടെ യുഗങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടുകയും എല്ലാ വസ്തുക്കളും അസൂതിത്വത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ജനിച്ചവനും ഏകജാതനും പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമുള്ള ഏകനും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും തിരുലിഖിതങ്ങളനുസരിച്ചു് തന്നെ ജനിപ്പിച്ച പിതാവിനു സമാനനമാകുന്നു.⁵⁴ തന്നെ ജനിപ്പിച്ച പിതാവല്ലാതെ അവിടുത്തെ ജനനവിധം ആരും അറിയുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ ഈ പുത്രൻ പാപങ്ങളുടെ നിർമ്മാർജ്ജനത്തിനു വേണ്ടി പിതാവിന്റെ തിരുഹിതപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് ആഗതനായി, കന്യകാമറിയത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചു് എല്ലാ വ്യാപാരവും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചു. പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങി, അവിടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി. അവന്റെ

52. അത്തനാസ്യോസു്, ദെ ഡിനൊദീസു്, 8.
 53. ക്രി. വ. 359.
 54. ഹൊമൊയ്ഓൻ (homoion): similar to; like.

ദർശനത്തിൽ പാതാളത്തിലെ കാവൽക്കാർ ഞെട്ടിവിറച്ചു. അവൻ മൂന്നാം ദിവസം മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി വ്യാപരിച്ചു. നാല്പതു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തും ഉപവിഷ്ണുനായിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനായി പിതാവിന്റെ മഹത്ത്വത്തിൽ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ അവസാന ദിവസത്തിൽ അവിടുന്ന് വീണ്ടും വരും.

മനുഷ്യകുലത്തിന് അയച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ യേശുക്രിസ്തു തന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആശ്വാസദായകനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും (ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു). “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പോകുന്നു. ഞാൻ പിതാവിനോടു” ആവശ്യപ്പെടുകയും സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവായ മറ്റൊരു ആശ്വാസദായകനെ അവിടുന്ന് നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നെടുത്തു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും” എന്നും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“സത്ത” എന്ന പദം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അവരുടെ ലജ്ജമാനസ്സതയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ അതുകൊണ്ടു വളരെ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ ഒരിടത്തും അങ്ങനെയൊരു പ്രയോഗമില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രയോഗം പൂർണ്ണമായും നീക്കുന്നത് അശാസ്ത്രമാകുന്നു. ഭാവിയിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നിടത്തു സത്ത എന്ന പദം ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സത്തയെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ലിഖിതം ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ വി. ലിഖിതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് “പുത്രൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പിതാവിനു തുല്യനാണ്” എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നു. 55

55. ഹൊമൊയ്ഓൻ (homoion): Son is like the Father in all things. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ കാര്യം പറഞ്ഞു വളരെ കൃത്യമായി തീയതി കുറിച്ചു ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ “തീയതികുറിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം” (Dated creed) എന്നാണ് ഇതു അറിയപ്പെടുന്നത്. അരേത്തുസായിലെ മർക്കോസാണ് ഇതിന്റെ അവസാനരൂപം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതു്. “പാതാള

ഈ ലിഖിതം വായിക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ അസംതുപ്തരായ ആളുകൾ എഴുന്നേറ്റു പറഞ്ഞു, “ഒരു വിശ്വാസ പ്രമാണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതു്. ആദ്യം മുതൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസം യാതൊരു മാറ്റവും കൂടാതെ ഞങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്മേൽ എന്തെങ്കിലും നവീകരണം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നീക്കം ചെയ്യാനാണു് ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടെ വ്യാപിച്ച വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ പുതുതായൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയെ ശപിക്കുക. സഭയുടെ പ്രാചീന കാനോനാ അനുസരിച്ചു് എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളും ദൈവദൂഷണങ്ങൾ ആണല്ലോ. ആരിയൂസിന്റെ ഭക്തിരഹിതമായ തത്ത്വങ്ങൾ സഭയിൽ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ഉളവാക്കിയെന്നും അവ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നും ലോകം മുഴുവൻ അറിയുന്നു”.

ഉർസാചിയൂസ്, വാലെൻസ്, ജർമീനിയൂസ്, ഔക്ലെൻസ്യൂസ്, ഡെമോഫിലൂസ് ഗായൂസ് എന്നിവരൊന്നും ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അതിനാൽ സഭ തന്നെ രണ്ടായി പിളർന്നു എന്നു പറയാം. മുകളിൽ പേരു പറഞ്ഞ മെത്രാന്മാർ റിമിനി സിനഡിൽ വായിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ഉറ്റുനോക്കി അനുകൂലിച്ചു. അതേസമയം മാറ്റമില്ലാത്ത വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ പിന്താങ്ങി. പുതിയ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ ആദ്യഭാഗത്തു് എഴുതിച്ചേർത്ത കാര്യങ്ങളെ അവർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു.

അത്തനാസ്യോസ് തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു് എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. ⁵⁶ “കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വിശുദ്ധിക്ക് ഏതെങ്കിലും തത്ത്വത്തിന്റെ പോരായ്മ ഉണ്ടായിട്ടാണോ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ പുതുതായി ഒരു ഗവേഷണം നടത്തിയതും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ആമുഖമായി ഇന്നത്തെ കോൺസൽമാരുടെ കാര്യം പറഞ്ഞതും? ഉർസാചിയൂസ്, വാലെൻസ്, ജർമീനിയൂസ് എന്നിവർ

ത്തിലേക്കിറങ്ങി” എന്ന പ്രയോഗം ആദ്യമായി കാണുന്നതു് ഈ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലാണു്. ഇതിലെ “ഫോമോയൻ” ഫോർമുല വിവിധ വിഭാഗക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമാണു്. “എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും തുല്യൻ” (like in all things); എന്നർത്ഥം. J. N. D. Kelly, *Early Christian Creeds*, p. 288-291.

56. ഒരേ രീതിയിൽ, 8.

ചെയ്തത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുൻപ് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതാണെന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ ഇടയിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലും ഇല്ലാത്തതാണ്. അവർ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു വിശ്വാസ പ്രമാണം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് അതിന്റെ ആമുഖമായി ആധുനിക കാലത്തെ കോൺസുളേറ്റം മാസവും തീയതിയും എല്ലാം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെത് പ്രാചീനമായ സത്യവിശ്വാസമല്ല എന്ന് എല്ലാവരെയും അറിയിക്കാൻ ഇതുതന്നെ മതിയാകും. ഇപ്പോഴത്തെ ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസിന്റെ കീഴിലുണ്ടായ വിശ്വാസസംഹിതയാണതെന്നും വ്യക്തമാകും. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വന്തം പാഷണ്ഡരത്നങ്ങൾകൂലമായിട്ടാണ് അവർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതുകയാണെന്നു ഭാവികുന്ന അവർ മറ്റൊരു "നാഥനെ" കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസിനെയാണ് അവർ നാഥനെന്നു വിളിക്കുന്നത്. പുത്രനായ ദൈവം നിത്യനല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവർ അങ്ങനെ നിത്യനായ ഒരു ചക്രവർത്തിയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം അധർമ്മീകതകൊണ്ട് അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഒരുപക്ഷേ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ പ്രവചനങ്ങളിൽ സമയം രേഖപ്പെടുത്തിയത്, കോൺസുളേറ്റിന്റെ പ്രസ്താവത്തിൽ അവർ മുൻപതിവായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം. അങ്ങനെയൊരവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും വളരെ സ്പഷ്ടമായി തങ്ങളുടെ അജ്ഞത വ്യക്തമാക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. പ്രവചനങ്ങൾ അവയുടെ കാലം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നതു ശരിതന്നെ. ഏശയ്യായും ഹോശിയായും ജീവിച്ചിരുന്നത് ഉസ്സീയാ, ജോത്താം, ആഹാസ്, ഹെസക്കിയാ എന്നിവരുടെ ഭരണകാലങ്ങളിലത്രേ. ജാമിയാ ജോസിയായുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു. എസക്കിയേലും ദാനിയേലും സൊസം, ഡേറിയസ് എന്നിവരുടെ കാലത്തും.⁵⁷ മറ്റുപ്രവാചകന്മാർ വേറെ ചിലരുടെ ഭരണകാലത്തും. എന്നാൽ ആ പ്രവാചകന്മാരാരും അവരുടെ കാലത്തു മരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമിടുകയായിരുന്നില്ല. മതം അവർക്കു മുൻപുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം ക്രിസ്തുവഴി നമുക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ മതം സൃഷ്ടിക്കു മുൻപുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതത്രേ. തങ്ങൾ ഒരു വിശ്വാസം ആരംഭിക്കുകയാണെന്നു പ്രവാചകന്മാരാരും അവ

57. ഏശാ. 1:2; ഹോശിയാ, 1:1; ജാമിയാ, 1:2.

കാശപ്പെട്ടില്ല. അവർ നേരത്തേതന്നെ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നു. തങ്ങളിലൂടെ നൽകപ്പെട്ട വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ സമയം മാത്രമാണ് അവർ കുറിച്ചത്. ആ വാഗ്ദാനങ്ങൾ കാണിച്ചതാകട്ടെ പ്രധാനമായും നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ആഗമനവും ആയിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കും അന്യജനതകൾക്കും ഭാവിയയിൽ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവയും കീഴ്പ്പെട്ടവയും മാത്രം. അതിനാൽ പ്രവാചകന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ സമയം ഭാവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവർ ജീവിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്ത സമയം മാത്രമാണവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്, എന്നാൽ നമ്മുടെ കാലത്തെ ഈ 'വിശുദ്ധ'ന്മാർ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയോ ഭാവിയസംഭവങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 'കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട' എന്നെഴുതിയിട്ട് ഉടൻതന്നെ അവർ മാസവും തീയതിയും സഹിതം കോൺസുളേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ ലിഖിതങ്ങളുടെയും ശുശ്രൂഷകളുടെയും കാലം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ഇവർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാലം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യമാണു രേഖപ്പെടുത്തിയതെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. - അവരുടെ വിശ്വാസം ആരംഭിച്ചിട്ടേ ഉള്ളല്ലോ -- കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അവർ എഴുതിയതാണു തെറ്റത്. "ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നല്ല അവർ എഴുതിയത്; "കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട" എന്നാണ്. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലെ ധിക്കാരം അവരുടെ അജ്ഞത സൂചകമാകുന്നുണ്ട്. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ച ഈ രേഖയിലുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളിലെ പുതുമ അവരുടെ വിശ്വാസം ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയിൽ നിന്നു ഭിന്നമല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ എഴുതുക വഴി ഇങ്ങനെ അവർ വിശ്വസിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതെന്നാണെന്നും ആ വിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കപ്പെടാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചത് എന്നു മുതലാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. "എല്ലാവരും ജനസംഖ്യകണക്കിൽ പേരെഴുതിക്കണമെന്നു കല്പന പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട" എന്നു ലൂക്കാസുവിശേഷകൻ പറയുന്നു (2: 1). നേരത്തേ നിലവിലില്ലാതിരുന്ന ഒരു കല്പന ഉണ്ടായ കാര്യമാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ആ കല്പന ഉണ്ടാക്കിയ ആൾതന്നെ അതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുപോലെ, "വിശ്വാസസംഹിത ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നു പറയുന്നവർ അവരുടെ പാഷണ്ഡതയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്.

എന്നാൽ അതിന് 'കത്തോലിക്കാ' എന്ന വിശേഷണം ചേർക്കുവഴി കത്തഹ്രീജിയരുടെ അതിരുകടന്ന അവകാശവാദത്തെ അവർ അറിയാതെ അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നു: "ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ഞങ്ങളിൽനിന്നു" ആരും ഭീഷണിയും ചെയ്തു" എന്നായിരുന്നല്ലോ അവരുടെ അവകാശവാദം. അവർ മാക്സിമിലിയെയും മൊണ്ടാനൂസിനെയും അംഗീകരിച്ചതുപോലെ ഇക്കൂട്ടർ ക്രിസ്തുവിനു പകരം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിസിനെ കർത്താവായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ പറയുന്നതുപോലെ വിശ്വാസം ആരുംഭിച്ചതു" ഇപ്പോഴത്തെ കോൺസ്റ്റന്റിൻറെ കാലത്താണെങ്കിൽ നമ്മുടെ സഭാപിതാക്കന്മാരും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരായ രക്തസാക്ഷികളും എന്തുചെയ്യും? അവരാൽ മതമതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ഈ കോൺസ്റ്റന്റിനു മുമ്പു മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തവർക്കെല്ലാം എന്തു സംഭവിക്കും? അവരെയെല്ലാം വീണ്ടും ജീവിതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുകയും പണ്ടു പഠിപ്പിച്ച തത്വങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്നു മാറ്റിപ്പുകളഞ്ഞിട്ട് ഇക്കൂട്ടരുടെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ തത്സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വല്ല മാർഗ്ഗവുമുണ്ടോ? വ്യാജങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ മാത്രം കഴിവുള്ള മൂഢന്മാരാണവർ. അവരുടെ വാദങ്ങളാകട്ടെ, അനൗചിത്യവും യുക്തിഭംഗവും നിറഞ്ഞവയും സ്വന്തം പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയുമാകുന്നു."

അത്തനാസ്യോസു് ഈവിധമൊക്കെ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കെഴുതി. ആ ലേഖനം മുഴുവൻ താല്പര്യപൂർവ്വം വായിക്കുന്നവർക്കു് എത്ര ശക്തിയായി അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. വിന്ധാരയേത്താൽ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ആര്യൻ വിശ്വാസസംഹിതയെ ശപിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച വാലെൻസു്, ഉർസാചിയുസു് ഔക്ലൈൻസ്യുസു്, ജർമീനിയുസു്, ഗായുസു്, ഡെമോഫിലുസു് എന്നിവരെ കൗൺസിൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി. തന്മൂലം അമർഷഭരിതരായിത്തീർന്ന അവർ ഉടൻതന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്കു തിടുക്കത്തിൽ പോയി. സിനഡിൽ അവർ വായിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണവും അവർ കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാരും അവർക്കു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒരു രേഖയാക്കി പ്രതിനിധികളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്കു് അയച്ചു.⁵⁸

58. അത്തനാസ്യോസു്, റെ ഡിക്രൊദിസു്, 8.

ലത്തീനീൽനിന്നും ഗ്രീക്കിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ത ആ രേഖ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

റീമിനി സിനഡ് കോൺസ്ടാന്റന്യൂസ്
ചക്രവർത്തിക്കു ചു കത്തു്

ദൈവനിശ്ചയവും ഭക്തനായ അങ്ങയുടെ ആജ്ഞയുമനുസരിച്ചാണ് ഇതിനുമുമ്പു പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഡിക്രികൾ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടതെന്നു് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചു് പാശ്ചാത്യമെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വിവിധ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളിൽനിന്നു് റീമിനിയീൽ എത്തിച്ചേർന്നു. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസം വ്യക്തമാക്കാനും വിചരീതാഭിപ്രായങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരെ കണ്ടുപിടിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചതു്. എല്ലാകാര്യങ്ങളും പരിഗണനാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രാചീനമായ സത്യവിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നു എന്ന തീരുമാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നു. പ്രവാചകന്മാരും സുവിശേഷങ്ങളും അപ്പസ്തോലന്മാരും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിയ വിശ്വാസമാണതു്. ആ വിശ്വാസം അങ്ങയുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനും അങ്ങയുടെ തന്നെ സംരക്ഷകനാകുന്നു. ആ വിശ്വാസംതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ എന്നും അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വിശിഷ്ടസ്മരണാർഹനും ഭക്താഗ്രേസരനായ അങ്ങയുടെ പിതാവുമായ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയോടൊപ്പം നിഖ്യാസ്യനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത പിതാക്കന്മാർ യുക്തവും സാധുവുമായ വിധത്തിൽ അംഗീകരിച്ച സമീരപ്പെടുത്തിയ തത്ത്വങ്ങളിൽ ഏതിനെക്കിലും അംഗഭംഗപ്പെടുത്തുന്നതു് അനാചിതവും വിശ്വാസവിരുദ്ധവുമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. ആ തത്ത്വങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രചരിക്കുകയും പ്രസംഗങ്ങൾവഴി അനേകരുടെ ശ്രവണങ്ങളിൽ പതിക്കുകയും ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കു മാതൃകയായി അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ആര്യൻ പാഷണ്ഡത മാത്രമല്ല, മറ്റൊല്ലാ പാഷണ്ഡതകളും അതിനാൽ അമർത്തപ്പെട്ടു അതുകൊണ്ടു് ആ തത്ത്വസംഹിതയിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും എടുത്തുമാറ്റുകയോ അതിനോടു് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് ആപല്ലഭമായിരിക്കും. നാം അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൽ ശത്രുക്കൾ അവർക്കിഷ്ടമുള്ളതെന്തും ചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെടും.

ആര്യൻ വിശ്വാസങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർ എന്ന സംശയിക്കപ്പെട്ട ഉർസാചിയസ്, വാലെൻസ് എന്നിവർ സഭയ്ക്കു

ത്തിൽനിന്നും അകറ്റി നിർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. സഭൈക്യത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ച അവർ വിശദീകരണം സമർപ്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന തായി രേഖപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അവർക്കു പൂർണ്ണമായ മാപ്പും കുറമോചനവും നൽകപ്പെട്ടു. മിലാനിൽ കൗൺസിൽ സമ്മേളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്താണ് ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിച്ചത്. റോമാസഭയിലെ വൈദികരും അപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

മറ്റൊരു കാര്യംകൂടെ തങ്ങളുടെ പരിഗണനയിലുണ്ടായിരുന്നു. മരണശേഷവും സാദരപരാമർശം അർഹിക്കുന്ന കോൺസ്റ്റന്റയിൻ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കാൻ സഹായിച്ചു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചശേഷം നിര്യതനായ അദ്ദേഹം തനിക്കു പ്രതിസമ്മാനമായി അർഹതയുള്ള നിത്യശാന്തിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹവും കൂടെ സഹകരിച്ച രൂപം കൊടുത്ത ആശയങ്ങൾ മാറ്റിമറിക്കുന്നത് അനുചിതമാണല്ലോ. പ്രസ്തുത വിശ്വാസസംഹിതയുടെ ക്രോഡീകരണത്തിൽ അനവധി വിശ്വാസസാക്ഷികളും രക്തസാക്ഷികളും പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രാചീനമായ ആ വിശ്വാസസംഹിതയിൽ നിലനിൽക്കാൻ അവരെല്ലാവരും ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവഴിയായി അങ്ങയുടെ ഈ രേണകാലം വരെ ദൈവം നിലനിർത്തി. ആ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം മൂലം അങ്ങേയ്ക്കു സ്വന്തം രാജ്യസീമ വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ സ്വന്തം അധികാരത്തിൻ കീഴിലാക്കാനും കഴിഞ്ഞു.

എങ്കിലും മതിമോഹം സംഭവിച്ച ഈ കൊള്ളരുത്താത്ത മനുഷ്യർ അബദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രചാരകരായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുള്ള ധാർഷ്ട്യം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ നിയമസംഹിതയ്ക്കു തന്നെ തുരങ്കം വയ്ക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. ഭക്തിപൂർണ്ണനായ അങ്ങു വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കായി സമ്മേളിക്കാൻ തങ്ങളോടാജ്ഞാപിച്ചപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ വഞ്ചനാപരമായ ഭൂതദേശ്യങ്ങൾ മറന്നിരിക്കി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. വിശ്വാസസംഹിതയിൽ ചില മാറ്റം മറിച്ചിലുകൾ വരുത്തിത്തീർക്കാൻ അവർ തന്ത്രപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചുനോക്കി. ജർമ്മീനിയസും ഔക്സെൻസ്യസും ഗായസും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർക്കു സഹായികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സഭയിൽ നിരന്തരം ഭിന്നതകളും സംഘർഷങ്ങളും ഉളവാക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ വിലക്ഷണമായ അദ്ധ്യാപനം എല്ലാ ദൈവ

ദൂഷണങ്ങളെയും അതിശയിക്കുന്നു. വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ ക്ഷേപിച്ചു ഞങ്ങൾ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു ഓടും പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ കൗൺസിലിൽവെച്ചു അവർ അടവൊന്നു മാറ്റി. വിശ്വാസസംഹിതയുടെ പുതിയൊരു പ്രഖ്യാപനം വേണമെന്നായി അവരുടെ വാദം. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അവർക്കു അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല.

സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ നിരന്തരം കഴപ്പങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചിഴക്കപ്പെടരുതല്ലോ. കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും നിരന്തരം തലപൊക്കുകയും ചിന്താക്ഷേപങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാനും പാടില്ല. നേരത്തേതന്നെ സുനിശ്ചിതമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്ത്വങ്ങൾ മാറ്റം കൂടാതെ അനുവർത്തിച്ചു പോവുകയാണ് അതിനെല്ലാം ഉത്തമമാർഗ്ഗമായിട്ടുള്ളതു്. മുക്തിയിൽ പറഞ്ഞയാളുകളെ സഭയെക്കുറിച്ചു നിന്നു് അകറ്റിനിർത്തുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നി. ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാര്യസ്ഥനായ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് ഏതാനും പ്രതിനിധികളെ ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയാണ്. കൗൺസിലിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ അങ്ങയ്ക്കു വിശദീകരിച്ചുതരും. പ്രാചീനവും സാധുവുമായ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് യഥാർത്ഥ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അങ്ങയ്ക്കു ബോദ്ധ്യം വരുത്തുക എന്ന ചുമതലയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായി ഈ പ്രതിനിധികളെ ഞങ്ങൾ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സത്യമായ തത്ത്വങ്ങളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാറ്റിമറിക്കണമെന്നു് ഉൾസാചിയുസും വാലെൻസും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സമാധാനം സ്ഥാപിതമാവുകയില്ലെന്നു് അവർ അങ്ങയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തും. സമാധാനം നശിപ്പിക്കുന്നവർക്കു് എങ്ങനെ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കാൻ കഴിയും? ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലും മറ്റു നഗരങ്ങളിലെന്നപോലെ റോമിലും സഭയ്ക്കുള്ളിൽ കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ യോപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കണമെന്നും അവരുടെ വാക്കുകൾ അനുഭാവപൂർവ്വം ശ്രവിക്കണമെന്നും കാര്യസ്ഥനായ അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മരിച്ചുപോയ പൂർവ്വികന്മാരെ അധികേഷപിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പൂർവ്വികമായ തത്ത്വങ്ങൾ മാറ്റിമറിക്കരുതെന്നും, അവർ നിർവ്വചിക്കുകയും നിയമമാക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു തുടർന്നും ജീവിക്കാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആ പൂർവ്വികന്മാർ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടും വിവേകത്തോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുംകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു

വരത്രേ. പാഷണ്ഡതക്കാർ ഇന്നു നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നവീകരണങ്ങൾ വിശ്വാസികളിൽ അവിശ്വാസവും അവിശ്വാസികളിൽ ക്രൂരതയും വളർത്തും.

ഒരു കാര്യംകൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങയോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുണ്ട്. പ്രായാധിക്യത്തിന്റെ അവാശതകളും സാമ്പത്തികമായ പരിമിതികളും അനുഭവിക്കുന്നവരും അന്യന്മാരുടെ കീഴിൽ പാർക്കുന്നവരുമായ മെത്രാന്മാർക്ക് വിളംബം കൂടാതെ സ്വന്തം സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നെത്താനുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കണം. സഭകൾ ദീർഘകാലം അവരുടെ മെത്രാന്മാരെ കൂടാതെ കഴിയാൻ ഇടവരുത്തരുതല്ലോ. മറ്റൊരു കാര്യം ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്, ഭക്തനായ അങ്ങയുടെ പിതാവിന്റെ കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ നിലനിന്നു വരുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളോ നീക്കിക്കളയലുകളോ ഒന്നും വരാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നാണ്. അവ അംഗുരമായി തുടർന്നു നിലനിൽക്കാൻ അനുവദിക്കണം. ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ കഷ്ടതകളും ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിക്കാനും ഞങ്ങളുടെ രൂപതകളിൽനിന്നു് ഇനിയും അധികം കാലം അകന്നിരിക്കാനും ഇടവരുത്തരുതു്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളോടു ചേർന്നു് ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതയും പ്രാർത്ഥനകളും അർപ്പിക്കട്ടെ. അങ്ങയുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും ഭരണത്തിന്റെ തുടർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവം അങ്ങയ്ക്കു ദീർഘകാലം നൽകട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ മെത്രാന്മാരുടെ കയ്യൊപ്പുകളും അഭിവാദനങ്ങളും അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കും. ഭക്തനായ അങ്ങേയ്ക്കു് വി. ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു് അവർ വേണ്ട പ്രബോധനങ്ങൾ നൽകും.''

കൗൺസിൽ, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരെ പ്രതിനിധികളാക്കി ഈ കത്തും കൊടുത്തു് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്കു് അയച്ചു. എന്നാൽ ഉർസാചിയൂസിന്റെയും വാലെൻസിന്റെയും പക്ഷക്കാർ അവരെക്കൊരു മുമ്പു ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ എത്തി, കൗൺസിലിനെക്കുറിച്ചു് അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞു ചക്രവർത്തിയെ വിശ്വാസിപ്പിക്കാൻ പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന വിശ്വാസപ്രമാണം ചക്രവർത്തിയെ പരിചയപ്പെടുത്താനും അവർ ശ്രമിച്ചു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസു് നേരത്തെതന്നെ ആര്യൻ പക്ഷപാതി ആയിരുന്നല്ലോ. ഈ പ്രചാരണങ്ങൾ കൂടെയായപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ സിനഡിനെക്കുറിച്ചു കടുത്ത അമർഷം നിറഞ്ഞു. വാലെൻസിനും ഉർസാചിയൂസിനും അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും അയാളിൽനിന്നു വളരെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ലഭിച്ചു. കൗൺസിലിന്റെ

പ്രതിനിധികളായി വന്നവർക്ക് ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ഒരു മറുപടിയും ലഭിക്കാതെ വളരെനാൾ കാത്തുകിടക്കേണ്ടി വന്നു. ഏതായാലും ഒടുവിൽ അയാൾ ഇങ്ങനെയൊരു മറുപടി നല്കി.

“കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസു” വിക്ടറും ഭ്രമംഫാത്തോർ അഗസ്ത്യസും റിമിനിയിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർക്ക് എഴുതുന്നത്: ബഹുമാന്യമായ ദൈവികനിയമത്തിന് ഞാൻ സവിശേഷമായ ബഹുമാനം നൽകാറുണ്ടെന്ന വിവരം നിങ്ങളും അറിയാത്തതല്ലല്ലോ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ പ്രതിനിധികളായി അയച്ച ഇരുപതു മെത്രാന്മാർക്ക് ഇതുവരെ ഒരു അഭിമുഖംനത്തിനവസരം നൽകാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. കാടുജാതിക്കാർക്കെതിരായ ഒരു പടനീക്കം വേണ്ടിവന്നതു കൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്. ഉത്ക്കണ്ഠാവിമുക്തമായ ഒരു മനസ്സുമായി വേണം ദൈവികകാര്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ എന്ന് നിങ്ങളും സമ്മതിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ ഞാൻ അധ്വീയാനോപ്പിളിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാൻ ഞാൻ ഈ മെത്രാന്മാരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാജ്യസംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പരിഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കാനും വിലയിരുത്താനും എനിക്കു കഴിയും. അവർ തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുന്നതുവലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടായി നിങ്ങൾ കരുതരുത്. എന്റെ തീരുമാനം എന്താണെന്ന് അവർ അറിയിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഭാവിനന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള നടപടികളിൽ ഏർപ്പെടാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമല്ലോ.”

ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ കത്തിനു മറുപടിയായി മെത്രാന്മാർ ഇങ്ങനെ എഴുതി.⁵⁹

‘ദൈവത്തിന്’ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനും പരമാധികാരിയുമായ പ്രഭോ, അങ്ങയുടെ കത്തു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. രക്ഷഭ്രത്തിന്റേതായ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ അങ്ങയ്ക്കു സമയം കിട്ടിയില്ലെന്നും. അവർ അങ്ങയെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുതീരുശേഷം തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകരുതെന്നും അതിൽ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു കാരണവശാലും വ്യതിചലിക്കാൻ നിവൃത്തി

59. തിയഡൊറോസ്, സഭാചരിത്രം, 2:20.

യില്ലെന്നുള്ള വിവരം ഈ കത്തുവഴി നിവേദനം ചെയ്യുകയാണ്. അതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ഈ കത്തു സദയം വായിച്ചു കേൾക്കണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ ഞങ്ങൾ ഏല്പിച്ചു വിട്ടിട്ടുള്ളനിവേദനങ്ങൾക്കു ചെവിക്കൊടുക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ ഈ അനുഗ്രഹീത കാലഘട്ടത്തിൽ അനേകം സഭകൾ അവയുടെ മെത്രാന്മാരിൽനിന്നു വേർപെട്ടു കഴിയുന്നതു മൂലം ഉളവായിട്ടുള്ള ദുഃഖവും വിഷമവും എത്ര വലുതെന്നു ശാന്തസ്വഭാവനായ അങ്ങേയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണല്ലോ. അതിനാൽ ദൈവത്തിനു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനും പരമാധികാരിയായ ഭരണാധിപനും കാര്യസുവാഹനമായ അങ്ങയോടു, അങ്ങേയ്ക്കു അഹിതമല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ സഭകളിലേയ്ക്കു തിരുച്ചുപോകാൻ അനുവാദം തരണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. തണുപ്പുകാലം ശക്തിപ്പെട്ടു മുമ്പു തിരിച്ചുപോകണമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളോടൊത്തു ചേർന്നു സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോടും അവിടുത്തെ ഏകജാതനും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും അങ്ങയുടെ ഭരണത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുമല്ലോ. അങ്ങേയ്ക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. . .

ഈ കത്തയച്ചതിനുശേഷം കുറെക്കാലംകൂടെ മെത്രാന്മാർ കാത്തിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു മറുപടിയൊന്നും ലഭിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ അവരുടെ രൂപതകളിലേയ്ക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ സഭകളിലും ആര്യൻ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു ചക്രവർത്തി. അതിനു മേൽക്കോയ്മ നൽകാൻ അയാൾ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്. മെത്രാന്മാർ പിരിഞ്ഞുപോയതു തന്നോടുള്ള അവഹേളനമാണെന്നു അയാൾ വരുത്തിത്തീർത്തു. തന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ കൗൺസിൽ പിരിച്ചുവിട്ടു തന്നെ അനാദരിക്കുലാണെന്നു അയാൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അതിനാൽ സഭകളിൽ തങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ള തരത്തിൽ എന്തും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഉൾസാചിയുസിയുടെ അനുയായികൾക്കു അയാൾ അനുമതി നൽകി. റിമിനി സീനയിൽ വരാതിക്കപ്പെട്ട പരിഷ്കരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ ഇറ്റാലിയിലെ സകല പള്ളികളിലേയ്ക്കും അയച്ചുകൊടുക്കാൻ അയാൾ നിർദ്ദേശം നൽകി. ആ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കാത്ത സകല മെത്രാന്മാരെയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കാനും പകരം വേറെയാളുകളെ മെത്രാന്മാരാക്കാനും

അയാൾ കല്പന നൽകി.⁶⁰ ഇപ്രകാരം ആദ്യമായി നാടുകടത്തപ്പെട്ടത് റോമിലെ മെത്രാനായ ലിബേറിയസ് ആയിരുന്നു. ഉർസാചിയസ് പക്ഷക്കാർ ഫെലിക്സ് എന്നയാളിനെ ആ സ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചു. ഫെലിക്സ് റോമൻ സഭയിലെ ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നു. ആര്യൻ പാഷണ്ഡത സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് അയാൾ മെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അയാൾക്ക് അങ്ങനെ ആര്യൻ മെത്രാനാകാൻ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നും ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ ബലം പ്രയോഗിച്ചു മെത്രാനാക്കിയതാണെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് പാശ്ചാത്യദേശം മുഴുവൻ കലഹങ്ങളും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും പടർന്ന് പിടിച്ചു.

ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന അനുസരിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലും മെത്രാനാരെ നാടുകടത്തുകയും മറ്റാളുകളെ പകരം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേ നടപടി പൗർണ്യദേശങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. വളരെ താമസിയാതെ റോമിലെ മെത്രാസനത്തിൽ ലിബേറിയസിനെ പുന:പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടി വന്നു. റോമിലെ ജനങ്ങൾ സംഘടിച്ച് കലാപമുണ്ടാക്കുകയും ഫെലിക്സിനെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി വളരെ വൈമനസ്യത്തോടെ ഈ നടപടിക്കു സന്നദ്ധനാവുകയാണുണ്ടായത്. തുടർന്ന് ഉർസാചിയസിന്റെ കൂട്ടർ ഇറാലി വിട്ടുപോയി. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച അവർ ത്രേസിലുള്ള നിക്കേയിൽ⁶¹ എത്തി. അവിടെ കുറച്ചനാൾ താമസിക്കുകയും അവിടെവെച്ച് ഒരു സിനഡ് നടത്തുകയും ചെയ്തു. റിമിനിയിൽ വായിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണം അവിടെ വെച്ച് ഗ്രീക്കിലേയ്ക്കു തജ്ജമ ചെയ്ത് പുതുതായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സൂനഹദോസിന് അവർ പൊതുസൂനഹദോസ് എന്ന പേരു കൊടുത്തു. വാക്കുകളുടെ സാമ്യത്താൽ സാധാരണ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായിരുന്നു അത്. ത്രേസിലെ നിക്കേയിൽ വെച്ച് അവരുണ്ടാക്കിയ വിശ്വാസപ്രമാണം ബിത്രിനിയായിലെ നിഖ്യായിൽ വെച്ചു രൂപം കൊടുത്തതാണെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് അവർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്തില്ല. ഈ തന്ത്രം ആളുകൾ വേഗം മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രയോക്താക്കൾ പരിഹാസ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

പടിഞ്ഞാറു നടന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇതുവരെ പറഞ്ഞത്. കിഴക്കു നടന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇനി അല്പം വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കാം.

60. അതേജ്യതി, 2:16.
 61. Nike; J.N.D. Kelly, *op.cit.* p.291-2.

അധ്യായം 38

മാസിലോണിയസിന്റെ ക്രൂരതകൾ

ചക്രവർത്തി തങ്ങൾക്കനുക്ലമമായി പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനകൾ മൂലം ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ കൂടുതൽ തന്റേറടത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. അവർ ഒരു സിനഡ് സംഘടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പിന്നീട് പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. അതിനുമുമ്പായി അവർ ചെയ്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. അകാചിയസ്, പത്രോഫീലസ് എന്നിവർ ചേർന്ന് ജറുസലേം മെത്രാനായ മാക്സിമൂസിനെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കിയശേഷം സിറിലിനെ ആ സ്ഥാനത്തു അവരോടിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനു സമീപമുള്ള സകല സ്ഥലങ്ങളിലെയും സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ മാസിലോണിയസ് മാറി മറിച്ചു. തന്റെ ഗൃഹലോചനകളിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചവരെയെല്ലാം അയാൾ സഭാധികാര സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എലെവുസിയൂസിനെ സിസിലിയുടെയും മാരത്തോണിയൂസിനെ നിക്കൊമേദിയായിലെയും മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു. മാരത്തോണിയൂസ് മാസിലോണിയസിന്റെ തന്നെ കീഴിൽ ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും വേണ്ടി സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ അയാൾ വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചു.

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനു സമീപമുള്ള നഗരങ്ങളിലെയും പ്രോവിൻസുകളിലെയും സഭകളെ മാസിലോണിയസ് ഏതുവിധം ദ്രോഹിച്ചു എന്ന് അടുത്തതായി നമുക്കു നോക്കാം. ഈ മനുഷ്യൻ ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ⁶² കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാൻസ്ഥാനം കൈക്കലാക്കിയതിനുശേഷം തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കാത്ത സകലരുടെയും മേൽ നാനാവിധമായ ദുരിതങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിച്ചു. അയാളുടെ മർദ്ദനമുറകൾക്കു വിഷയമായതു് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികൾ മാത്രമല്ല. നോവേഷ്യരെയും അയാൾ വെറുത്തു വിട്ടില്ല. അവരും 'ഹോമോളൂസിയോൻ' സിദ്ധാന്തം അംഗീ

62. 2:16

കരച്ചിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അവരും ഏറ്റവും നിശ്ചയമായ പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരായെങ്കിലും അവരുടെ മെത്രാനായ അൻജേലിയൂസ് പലായനം ചെയ്തു രക്ഷപെട്ടു. ഭക്തിയും ജീവിതവിശുദ്ധിയുമുള്ള അനേകം ആളുകൾ മാസിഡോണിയസുമായി സഹകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ക്രൂരപീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരായി. പീഡനങ്ങൾക്കുശേഷം അവരെ മാസിഡോണിയരുടെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ ബലമായി പങ്കെടുപ്പിച്ചു. ഞടിക്കഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് ബലമായി വായ് തുറപ്പിച്ചിട്ട് വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ വായിലേയ്ക്കു തള്ളിക്കയറ്റുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. മറ്റൊല്ലാ പീഡനങ്ങളെക്കാളും ദുസ്സഹമായ ഒരു നടപടിയായിട്ടാണ് വിശ്വാസികൾ ഇതിനെ പരിഗണിച്ചത്. അവർ സ്രീകളെയും കണ്ണുങ്ങളെയും ബലമായി പിടികൂടി ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആരെങ്കിലും ചെറുത്തു നിൽക്കുകയോ എതിർത്തു സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഉടൻ ചാട്ടവാറുകൾ ചീറിയിരുന്നു. തുടർന്ന് ബന്ധനവും കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കലും മറ്റു പീഡനങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

മാസിഡോണിയസിന്റെയും സഹകാരികളുടെയും നൃശംസതയും ഹൃദയശൂന്യതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നരണ്ടുദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളാം. തങ്ങളോടു കൂട്ടായ് പുലർത്താൻ വിസമ്മതിച്ച സ്രീകളുടെ സ്നാനങ്ങൾ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി അമർത്തിയതിനുശേഷം അവ അറുത്തു കളഞ്ഞിരുന്നു. ചില സ്രീകളുടെ സ്നാനങ്ങൾ തീ പഴുപ്പിച്ച കമ്പികളും ചുട്ടെടുത്ത മുട്ടകളും വെച്ചു പൊള്ളിച്ചിരുന്നു. അക്രൈസ്തവരായ മതപീഡകർക്കു പോലും അജ്ഞാതങ്ങളായിരുന്ന ഇത്തരം ക്രൂരനടപടികൾ ക്രൈസ്തവരാണ് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യാധമന്മാർ കണ്ടു പിടിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തുവയാണ്. നോവേഷ്യൻ സഭയിലെ വൈദികനായ ഔക്ലാനോൻ എന്ന വന്ദ്യവയോധികൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.⁶³ വൈദികനാകുന്നതിനുമുമ്പ് ആര്യൻമാരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് തനിക്കു് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന പീഡനങ്ങളും ചില്ലറയല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ തുറുകിലടച്ചിട്ട് അസംഖ്യം ചാട്ടവാറടികൾ ഏല്പിച്ചു. സന്യാസജീവിതത്തിൽ തന്റെ സഹകാരിയായിരുന്ന പഫ്ലഗോണിയക്കാരൻ അലക്സാൻഡറും ഈ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം

പിഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഔക്ലാനോൻ ഈ പീഡനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുകയും അലക്സാൻഡർ പീഡനങ്ങളുടെ ഫലമായി ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ തുറമുഖത്തിനു സമീപം സോറാസ് എന്ന സ്ഥലത്തു് നടീതീരത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉരുതേഹം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ പിന്നീടു് നോവേഷ്യൻമാർ അയാളുടെ പേരിൽ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചു.

ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ മാസിഡോണിയസിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ചു് വിവിധ നഗരങ്ങളിലെ അനവധി ദേവാലയങ്ങൾ തകർത്ത കൂട്ടത്തിൽ പെലാർഗ്ഗസിനടുത്തു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലുള്ള നോവേഷ്യരുടെ ദേവാലയവും തകർത്തു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വൃദ്ധനായ ഔക്ലാനോൻ ആണ് ഇക്കാര്യവും വിവരിച്ചതു്. പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് ഞാൻ ഇതു പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയുന്നതു്. ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയും മാസിഡോണിയസിന്റെ ക്രൂരതയുംമൂലം ‘ഹോമോളസിയൻ’ വിശ്വാസികളുടെ പള്ളികളെല്ലാം തകർത്തുവരികയായിരുന്നല്ലോ. ഈ പള്ളിയും ഇതുപോലെ തകർക്കാൻ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. അതു് നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ളവരും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ അവസരം നോവേഷ്യൻ വിശ്വാസികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച തീക്ഷ്ണതയെയും ആര്യന്മാരുടെ പീഡനത്തിനു വിധേയരായെങ്കിലും ഇപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പള്ളികൾ സമാധാനത്തിൽ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ അവരോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച സഹതാപത്തേയും അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പള്ളി തകർക്കാൻ ശത്രുക്കളുടെ ജോലിക്കാർ തിടുക്കംകൂട്ടിയപ്പോൾ നോവേഷ്യരും അവരോടു് അനുഭവമുള്ളവരുമായ ആളുകളുടെ വലിയ ഒരു സമൂഹം അവിടെ തടിച്ചുകൂടി; അവർ പള്ളി പൊളിച്ചു. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിച്ച ഓരോ സാധനവും നഗരത്തിന്റെ മറ്റുവശത്തുള്ള സിങ്കേ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു് അവർ ചുമന്നു മാറി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നഗരത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം വാർഡിലായിരുന്നു സിങ്കേ. ഓരോരുത്തരും അവരുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ ഓടുകളും കല്ലുകളും തടികളുമായിട്ടാണ് മറ്റേ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയതു്. അവർ അതെല്ലാം സിങ്കേയിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് ഭദ്രമായി അടുക്കിവച്ചു. സ്രീകളും കുട്ടികളുംപോലും ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം സഹകരിച്ചു. ആളുകൾ വളരെയേറെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു് ഈ ജോലി തീർന്നു. ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങൾ ശത്രുക്ക

ളുടെ കയ്യേറ്റത്താൽ മലിനമാകാതെ നോക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ പാവനകർത്തവ്യമായി അവരോരോരുത്തരും കരുതി.

പിന്നീടു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് ചക്രവർത്തി ചരമഗതി പ്രാപിക്കുകയും ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തി രേണം ഏറെനടക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിദ്ദേശ മനുസരിച്ചു അതേ സാധനങ്ങൾക്കൂടെ ഉപയോഗിച്ചു പെലാർ ഗുസ്സ് എന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ ആ പള്ളി വീണ്ടും പണിയപ്പെട്ടു. നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്നതിലധികം മോടിയായിട്ടാണ് അതു വീണ്ടും പണിയപ്പെട്ടത്. അതിനു ഉചിതമായ വിധത്തിൽ തന്നെ 'അനസ്താസിയ' 64 എന്ന പേരും നൽകപ്പെട്ടു. നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ജൂലിയന്റെ രേണകാലത്തു ഈ പള്ളി പിന്നീടു നവീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അന്ന് കത്തോലിക്കരും നോവേഷ്യന്മാരും ഒരുപോലെ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്കു വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന പള്ളികളിൽ ആരാധനയ്ക്കുണ്ടായതു കത്തോലിക്കർ വെറുത്തിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ മൂന്നു പള്ളികളാണു നോവേഷ്യർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതു. അവർ ആരാധനയ്ക്കു സമ്മേളിച്ചിരുന്നതു അവയിൽ മാത്രവുമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കർ അവരുമായി കൂട്ടായ് പുലർത്തിയിരുന്നു. നോവേഷ്യർ ചില തത്ത്വങ്ങളുടെ പേരിൽ വിട്ടുനിന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും പൂർണ്ണമായി ഐക്യപ്പെട്ടേനെ. മറെറല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവർ പൂർണ്ണമായ സ്നേഹവും സൗമനസ്യവുമാണു വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നതു. ഓരോ വിഭാഗക്കാരും മററവർക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻ കൂടി സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ഈ സൗഹാർദ്ദമൂലം അവർ രണ്ടുകൂട്ടരെയും ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ മാത്രമല്ല, മററു പ്രോവിൻസുകളിലും നഗരങ്ങളിലും നിഷ്കരുണം പീഡിപ്പിച്ചു. സിസിക്കൂസ്സ് എന്ന സ്ഥലത്തു അവിടത്തെ മെത്രാനായ എലെവുസിയസ് മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ മാസിഡോണിയസ് അവലംബിച്ച ക്രൂരരീതി കൈതുടന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നോവേഷ്യരുടെ പള്ളി അയാൾ പൂർണ്ണമായും നിലംപരിശാക്കി.

മാസിഡോണിയസിന്റെ ക്രൂരത അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിൽ നടമാടിയതു താഴെ പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ്. പാഫ്ലഗോണിയായിൽ പൊതുവേയും അതിൽത്തന്നെ മന്തിനിയും എന്ന സ്ഥലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും നോവേഷ്യൻ വിശ്വാസ

64. 'ഉത്ഥാനം' എന്നു പദാർത്ഥം.

മുള്ളവർ വളരെയുണ്ടെന്നു് അയാൾ കേട്ടു. വൈദികാധികാരികൾ തന്നെ വിചാരിച്ചാൽ അത്രയധികം ആളുകളെ അവരുടെ വേനങ്ങളിൽനിന്നു് ഓടിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അയാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി നാലു സേനാവിഭാഗങ്ങളെ അങ്ങോട്ടു നയിച്ചു. പട്ടാളക്കാരെ പേടിച്ച് എല്ലാവരും ആര്യൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പ്രതീക്ഷ. ഈ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയ മന്തീനിയും കാരാകട്ടെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ എന്തിനെയും നേരിടാൻ തയ്യാറായി സംഘടിച്ച് പുറപ്പെട്ടു. അരിവാളുകൾ, കോടാലികൾ, കൂന്താലികൾ തുടങ്ങി കയ്യിൽക്കിട്ടിയ ഹാർഫി കായുധങ്ങളെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു് അവർ പട്ടാളത്തെ നേരിട്ടു. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ നാട്ടുകാർ വളരെപ്പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെങ്കിലും സൈന്യം മിക്കവാറും നാമാവശേഷമായി. ഒരു പഫ്ലഗോണിയൻ കർഷകനിൽനിന്നാണു് ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അയാൾ ആ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടയാളാണത്രേ. ആ പ്രദേശത്തുള്ള വേറെയും അനേകമാളുകൾ ഈ സംഭവം വിവരിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഇത്തരത്തിലൊക്കെയുള്ളതാണു് മാസിഡോണിയസു് അയാളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ - കൊലപാതകങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, തടങ്കലിൽവയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയവ. അയാളുടെ ക്രൂരതകൾ അവയ്ക്കു വിഷയമായവയ്ക്കു മാത്രമല്ല, അയാളുടെ പക്ഷക്കാർക്കുപോലും വെറുപ്പുള്ളവാക്കി. ചക്രവർത്തിക്കും അയാളെക്കൊണ്ടു പൊറുതി കെട്ടു. ചക്രവർത്തിക്കു് സവിശേഷമായ അസഹ്യതയുള്ളവാക്കാൻ മറ്റൊരു സംഭവം കൂടെ കാരണമായി. അതു താഴെ പറയുന്നു.

കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അടക്കം ചെയ്തു പേടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പള്ളി പഴക്കംകൊണ്ടു കേടായി നിലംപതിച്ചേക്കും എന്ന അവസ്ഥയിലെത്തി. ഈ സ്ഥിതി അവിടെ ആരാധനയ്ക്കു് എത്തിയിരുന്നവയ്ക്കു ഭീതിക്കു കാരണമായി. പേടകം അവിടെനിന്നു മാറ്റണം എന്നു മാസിഡോണിയസു് തീരുമാനിച്ചു. പള്ളി ഇടിഞ്ഞുവീണാൽ പേടകത്തിനു കേടുപറ്റുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ഭയം. ഈ നീക്കത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടറിഞ്ഞ ജനങ്ങൾ അതു തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. 'ചക്രവർത്തിയുടെ അസ്ഥികൾക്കു ചലനമുണ്ടാക്കരുതു്. അവ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കഴിച്ചുമാറ്റുന്നതിനു തുല്യമാണു്' എന്നാണു് അവയ്ക്കു പറയാനുണ്ടായിരുന്നതു്. മാറ്റുന്നതിൽ ദോഷമൊന്നുമില്ല എന്നഭിപ്രായമുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് രണ്ടു വിരുദ്ധ കക്ഷികളു

ണ്ടായി. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികളായ ആളുകളും അല്ലാത്തവരും ഒപ്പം മാസിലോണിയസിന്റെ നീക്കത്തെ എതിർത്തു. അത് ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങളോടുള്ള അനാദരമായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ന്യായം.

മാസിലോണിയസ് എതിരാളികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും പരിഗണിച്ചില്ല. അകാചിയസ് എന്ന രക്തസാക്ഷിയുടെ ഉതഭേദം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പള്ളിയ്ക്കുവേണ്ടി അയാൾ പേടകം മാറി സ്ഥാപിച്ചു. അപ്പോൾ ആ പള്ളി ആക്രമിക്കാൻ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം പാഞ്ഞെടുത്തു. അവരെ നേരിടാൻ മറ്റൊരു വൻസംഘവും പാഞ്ഞെത്തി. അതിഭീഷണമായ കോപത്തോടെ രണ്ടുകൂട്ടരും പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടി. വമ്പിച്ച ജീവനാശം അവിടെയുണ്ടായി. പള്ളിമുറം ചോരപ്പഴയായി. രക്തമൊഴുകി സമീപമുള്ള തെരുവുവരെ എത്തി. ചക്രവർത്തി ഈ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കു മാസിലോണിയസിനെ കുറ്റിച്ച കടുത്ത അമർഷം തോന്നി. അത്രയേറെ ജനങ്ങളുടെ ജീവനാശത്തിനു കാരണമാക്കിയതും തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ തന്നോടു ചോദിക്കാതെ ഇളക്കിപ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ മുതിർന്നതും ഒരുപോലെ അയാളെ രഷ്ടനാക്കി. അതിനാൽ സീസർ ജൂലിയനെ പാശ്ചാത്യദേശത്തെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ ഏല്പിച്ചിട്ട് കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ് പൗരസ്ത്യദേശത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മാസിലോണിയസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതും അയാൾ ചെയ്ത നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങൾക്കു തക്ക ഗൗരവമില്ലാത്ത ശിക്ഷ അയാൾക്കു ലഭിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങൾ യഥാവസരം പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളാം. ⁶⁵

അധ്യായം 39

സെലൂഷ്യയിലെ സിനഡ്

ചക്രവർത്തിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് പൗരസ്ത്യദേശത്തു നടന്ന സിനഡിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. റിമിനിയിൽ നടന്ന സിനഡിനു സമാന്തരമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. മെത്രാൻമാർ ബിത്തീനിയായിലെ നിക്കൊമേദിയായിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നാണ് ആദ്യം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അവിടെയുണ്ടായ ഒരു വലിയ ഭൂകമ്പം നഗരത്തെ മിക്കവാറും നാമാവശേഷമാക്കിയതിനാൽ അവിടെ സമ്മേളനം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. താസ്യൻ, ചെരെയോളിസ് എന്നിവർ കോൺസ്റ്റന്തീനോപ്പിളായിരുന്ന വർഷം ആഗസ്റ്റ് 28 ന് ആയിരുന്നു ഭൂകമ്പം.⁶⁶ സമീപനഗരമായ നിഖ്യായിൽ വെച്ചു സമ്മേളനം നടത്തിയാലോ എന്ന് ആലോചനയുണ്ടായി. അതിനേക്കാൾ സൗകര്യപ്രദമായ സ്ഥലം സിലീഷ്യയിലെ തർസോസ് ആയിരിക്കുമെന്ന ആലോചന പിന്നീടുണ്ടായി. എന്നാൽ അവിടെത്തെ ക്രമീകരണങ്ങളിൽ തൃപ്തിതോന്നാത്തതിനാൽ ആസ്പെരാ എന്നുകൂടെ പേരുള്ള സെലൂഷ്യ നഗരത്തിലാണ് സമ്മേളനം നടന്നത്. ആ നഗരം ഇസൗറിയായിലുള്ളതായിരുന്നു. എവസേബിയസ്, ഹിപാസ്യസ് എന്നിവരുടെ കോൺസുളേറ്റുകാലത്തു, റിമിനിയീലെ സമ്മേളനം നടന്ന കൊല്ലം തന്നെയാണ് ഈ കൗൺസിലും സമ്മേളിച്ചത്.⁶⁷ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ സംഖ്യ ഏതാണ്ട് 160.

ചക്രവർത്തിയുടെ കടുംബത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടയാളും ഒരു ന്നതോദ്യോഗസ്ഥനുമായ ലെയോണാസ് എന്നയാൾ ഈ കൗൺസിലിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾ ഇയാളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ

66. ക്രി. വ. 358; ഈ ഭൂകമ്പത്തിൽ നിക്കൊമേദിയൻ മെത്രാൻ ചെക്രോപിയസ് കൊല്ലപ്പെട്ടു; അവിടുത്തെ കത്തീഡ്രൽ തകർന്നു വീണു. സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 4:16.

67. ക്രി.വ. 359.

നടത്തണമെന്നു് ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്രായേലിലെ റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ അധീപനായ ലത്തീഷ്യസാണ് അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മറ്റൊരാധികാരി. അയാളും അവിടെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും മെത്രാന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും ചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സെപ്തംബർ 27 -ാം തീയതി സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. ഉടൻതന്നെ പൊതുരേഖകളെ ആധാരമാക്കി ചർച്ച തുടങ്ങി. പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാം എഴുതിയെടുക്കാൻ ചുരുക്കപ്പെട്ട വിദഗ്ദ്ധരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. അവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് സബീനുസ് സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളുടെ രേഖ നോക്കാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ.

ഓരോരുത്തർക്കും പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ആദ്യദിവസം തന്നെ ലെയോണാസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രധാനപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരിൽ പലരും വന്നെത്തിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ചർച്ചകൾ ആരംഭിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മാസിഡോണിയസ്, അൻസീറായിലെ ബേസിൽ തുടങ്ങിയ ചില മെത്രാന്മാർ, അവർ ചെയ്ത ദുഷ്കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറ്റവിസ്താരമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവിടെ വന്നെത്താൻ ഭയപ്പെട്ടു എന്നതാണ് വസ്തുത. മാസിഡോണിയസ് തനിക്കു് അസുഖമാണെന്നറിയിച്ചു. പത്രോഫീലിപ്പസ് തന്റെ കണ്ണിനു നല്ല സുഖമില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് സെല്യൂഷ്യയുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ തന്നെ താമസിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. അതുപോലെ മറ്റു ചിലരും തങ്ങളുടെ അസാന്നിധ്യത്തിനു നീതീകരണമായി ഓരോ ഒഴികഴിവു് ഉന്നയിച്ചിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വരാത്തവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കാതെ ചർച്ചകൾ ഉടൻ ആരംഭിക്കണമെന്നു് ലെയോണാസ് നിർബ്ബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, ആരോപണവിധേയരായ ചില മെത്രാന്മാരുടെ ജീവിതത്തെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടു് മറ്റു നടപടികളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ മതി എന്നു ചില മെത്രാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജറുസലേമിലെ സിറിൽ, അർമേനിയായിലുള്ള സെബാസ്തയിലെ എവുസുതായോസ് തുടങ്ങിയവരുടെ പേരിൽ പലതരം നടപടികളോടുകൂടിയ നേരത്തേ ആരോപിക്ക

പ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ പേരിൽ അവിടെ വലിയ ഭിന്നതയുണ്ടായി. ആ വിഷയത്തിൽ തീരുമാനമുണ്ടായിട്ടു മറ്റു നടപടി മതിയെന്ന് ഒരു കൂട്ടരും വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യം തീരുമാനിക്കേണ്ടതെന്നു മറ്റൊരു കൂട്ടരും വാദിച്ചു. ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കല്പനകൾ ചിന്താക്കഴുപ്പും വർദ്ധിപ്പിക്കാനേ ഉപകരിച്ചുള്ളൂ. കാരണം, 'ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യം ചർച്ച ചെയ്യണം' എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കത്തുകൾ പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അയാൾ ഇടയ്ക്കിടെ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു.

തർക്കം മുത്തു കൗൺസിലിലെ മെത്രാന്മാർ രണ്ടു കക്ഷിയായി തിരിഞ്ഞു. പലസ്തീനയിലെ കൈസറിയമെത്രാൻ അകാചിയൂസ്, അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ജോർജ്ജ്, ടയറിലെ യൂറാനിയൂസ്, അന്ത്യോക്യയിലെ എവുഡോക്ലിയൂസ് തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു ഒരു പക്ഷത്തു്. ഈ പക്ഷത്തു മുപ്പത്തിരണ്ടു മെത്രാന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം മറുപക്ഷത്തായിരുന്നു. സിറിയയിലെ ലവോഡീഷ്യാമെത്രാൻ ജോർജ്ജ്, പാഫ്ലഗോണിയയിലെ ഹോംപെയോപോലീസ്മെത്രാൻ സോദ്രെഫാണിയൂസ്, സിസിലൂസിലെ എലെവുസ്യൂസ് എന്നിവരായിരുന്നു ആ കക്ഷിയിലെ പ്രമാണികൾ. അങ്ങനെ, 'വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം പരിശോധിക്കാം' എന്നു് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായ പ്രകാരം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. അകാചിയൂസിന്റെ കക്ഷി നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തെ സ്പഷ്ടമായി എതിർത്തു. അതിനു പകരം മറ്റൊന്നുണ്ടാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഭൂരിപക്ഷമുള്ള മറേക്കക്ഷി നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അനുകൂലിച്ചു.⁶⁸ ഹോമോഉസിയോൻ എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ എതിർപ്പ്. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നീണ്ട തർക്കങ്ങളുണ്ടായി. രണ്ടു പക്ഷക്കാരും വളരെ ന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. വളരെ വൈകുന്നതവരെ ചർച്ചകൾ നീണ്ടു. അപ്പോൾ താർസോസിലെ മെത്രാനായ സിൽവാന്തുസ് പറഞ്ഞു, 'പുതിയൊരു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. അന്ത്യോക്യയിലെ പള്ളിയുടെ സമസ്തസന്ദർഭത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം.⁶⁹ നാം അംഗീകരിച്ചുറപ്പിച്ചാൽ മതി'. ഈ പ്രഖ്യാപനം കേട്ടപ്പോൾ അകാചിയൂസും കൂട്ടരും രഹസ്യമായി കൗൺസിലിൽ

68. അത്തനാസ്യോസ്, ദെ സിന്തൊദീസ്, 12.

69. 2:8.10

നിന്നു പിൻവാങ്ങി. മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, അന്ത്യോക്യയിൽ വച്ചു രൂപം നൽകപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണം വായിക്കുകയും അതിനു ശേഷം അന്നത്തേയ്ക്കു പിരിയുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത ദിവസം അവർ സെല്യൂഷ്യാപള്ളിയിൽ ഒത്തുചേർന്നിട്ട് വാതിലുകൾ അടച്ചതിനുശേഷം അതേ വിശ്വാസപ്രമാണം ഒരിക്കൽകൂടെ വായിക്കുകയും സ്വന്തം കൈയൊപ്പുകൾകൊണ്ട് അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന ചില മെത്രാന്മാർക്കു പകരം അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഡീക്കനാരുടെ വായനക്കാരും ഒപ്പുവെച്ചു.

അധ്യായം 40

അകാചിയുടെ അവതരിപ്പിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം

അകാചിയുടെ കൂട്ടരും പ്രസ്തുത നടപടിയെ വിമർശിച്ചു. പള്ളിയുടെ വാതിലുകൾ അടച്ചിട്ടുകൊണ്ടു ചർച്ച നടത്തുകയും ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്തതിലാണ് അവർ കുറേ കണ്ടെത്തിയത്. 'അത്തരം രഹസ്യനടപടികൾ സംശയകരവും അതിനാൽ അസാധുവുമാകുന്നു' എന്ന് അവർ വാദിച്ചു. താൻ തന്നെ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം അവതരിപ്പിച്ചു. അംഗീകരിച്ചെടുക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ഇപ്രകാരം ഒരു വാദഗതി അവലംബിച്ചത്. ആ വിശ്വാസപ്രമാണം അയാൾ നേരത്തേകൂട്ടി ഗവണ്ണർമാരായ ലെയോണോസിന്റെയും ലൗറീഷ്യസ്സിന്റെയും പക്കൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു താനും. ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി അകാചിയുടെ കൂട്ടരും ഉന്നയിച്ച തർക്കവിതർക്കങ്ങളുമായി രണ്ടാം ദിവസം കടന്നു പോയി. മൂന്നാം ദിവസം രണ്ടു പക്ഷക്കാരെയും അന്തരം ജയിപ്പിക്കാൻ ലെയോണോസ് ഒരു ശ്രമം നടത്തി. ഇതിനിടെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മാസിഡോണിയസും അൻസീറായിലെ ബേസിലും വന്നെത്തിയിരുന്നു. രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരേ നിലപാടിൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അകാചിയൻ കക്ഷിക്കാർ അവരുമായി സന്ധിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. 'നേരത്തേ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായിട്ടുള്ളവരും ഇപ്പോൾ ആരോപണങ്ങൾക്കു വിധേയരായിട്ടുള്ളവരും കൗൺസിലിൽ നിന്നു പുറത്തു

നിൽക്കണം' എന്ന് അവർ വാദിച്ചു. രണ്ടുപക്ഷത്തും വളരെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ നടന്നതിനുശേഷം ഈ വാദം പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആരോപണവിധേയരായിട്ടുള്ളവർ കൗൺസിലിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. അകാചിയസും അന്നയായി കളും കൗൺസിലിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അകാചിയസും തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു രേഖ എല്ലിച്ച് ഉണ്ടെന്നും അതിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെന്നും അപ്പോൾ ലെയോണാസ് അറിയിച്ചു. അതൊരു വിശ്വാസപ്രമാണമാണെന്ന് ലെയോണാസ് വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. അത് നേരത്തേ പാസ്സാക്കിയ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞും മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞും എതിർക്കുന്നതായിരുന്നു. ആ 'രേഖ' വിശ്വാസപ്രമാണമാണെന്ന് ആരും അഭ്യൂഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ എല്ലാവരും എതിർപ്പൊന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ നിശ്ശബ്ദം ആകാംക്ഷാഭരിതരായി കാത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ, അകാചിയസും തയാറാക്കിയ വിശ്വാസപ്രമാണം അതിന്റെ ആമുഖത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരം വായിക്കപ്പെട്ടു:

"ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ സെപ്റ്റംബർ 27-ാം തീയതിയായ ഇന്നലെ ഇസതീറിയായിലുള്ള സെല്യൂഷ്യയിൽ സമ്മേളിച്ചു. വേണ്ടത്ര മനഃസംയമത്തോടുകൂടെയും, എന്നാൽ ഏറ്റവും അധികമായ താല്പര്യത്തോടുകൂടെയും, സഭയിൽ സമാധാനം നിലനിർത്തുന്നതിനും പ്രവചനങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തത്ത്വപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനും പരിശ്രമിച്ചു. സഭാത്മകമായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ വി. ലിഖിത പ്രസ്താവങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നമായി യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കരുതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു താല്പര്യമുണ്ട്. ദൈവത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട വാനം ഞങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയുമായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസും ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ളതും അപ്രകാരം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ സഭയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ചില വ്യക്തികൾ വളരെ ഉപദ്രവകരമായ രീതിയിൽ ഞങ്ങളോടു പെരുമാറി. ചിലർക്ക് അവരുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തടസ്സമുണ്ടാക്കി. ചിലരെ അവരുടെ അഭീഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായിത്തന്നെ കൗൺസിലിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. സ്ഥാനദ്രഷ്ടരും സഭാനിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി അഭീഷിക്തരായ പലരെയും കൗൺസിലിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ അനുവദിച്ചു. ഇതിന്റെയൊക്കെഫലമായി സിനഡ് ക്രമരഹിത്യത്തിന്റെയും കോലാഹലങ്ങളുടെയും രംഗമായിത്തീർന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾക്ക്, അതിവിശിഷ്ടവ്യക്തിയും കോമസുമായ ലെയോണാസും പ്രവിശ്യയുടെ ഗവർണ്ണറും ഉന്നതനുമായ ലതറീഷ്യസും ദ്രക്സാക്ഷികളോ

കുന്നു; അതിനാൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു.

അന്ത്യോക്യായിലെ ദേവാലയത്തിന്റെ സമർപ്പണസന്ദർഭത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നില്ല. അതിനു ഞങ്ങൾ സുനിശ്ചിതമായ മുൻഗണന നൽകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തർക്കവിഷയമായിരുന്ന ചില വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ തീക്ഷ്ണമാനം ചെയ്യുന്നതിനു് അവിടെ സമ്മേളിച്ച പിതാക്കന്മാർ അതിനു് അംഗീകാരം നൽകിയതാണ്. എന്നാൽ *ഹോമോയ് യൂസിയോൻ*, *ഹോമോയ് ഉസിയോൻ* എന്നീ പദങ്ങൾ പിന്നീടു് അനേകരുടെ മനസ്സുകളിൽ അസ്വാസ്ഥ്യം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇപ്പോഴും അതു് തുടരുന്നു. *അനോമോയ് യോൻ* എന്നൊരു പദവും അടുത്തകാലത്തു ചിലർ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രനു് പിതാവിനോടുള്ള *അനോമോയ് യോനെ* (സാമ്യമില്ലായ്മയെ) കുറിച്ചാണ് അവർ പറയുന്നതു്. ആദ്യത്തെ രണ്ടു വാക്കുകളും ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നു; കാരണം അവ വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ ഉള്ളതല്ല. അവസാനത്തേതിനെ ശപിക്കുകയും അതു് ഉപയോഗിക്കുന്നയാളിനെ സഭയ്ക്കു് അന്യനായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. "അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യം" എന്നു് അപ്പസ്തോലൻ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു് (കൊളോ. 1:15) പുത്രനു് പിതാവിനോടുള്ള സാമ്യത്തെ (ഹോമോയ് യോൻ) ഞങ്ങൾ സൃഷ്ടമായി അംഗീകരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഏറ്റുപറയുന്നു: സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവും ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും, ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ വസ്തുക്കളുടെയും നിർമ്മാതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു് ഏറ്റുപറയുന്നു. അവിടുത്തെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്നു് യുഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മുമ്പു് വികാരം കൂടാതെ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചു. അവിടുന്നു് ദൈവവചനവും ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനും പ്രകാശവും ജീവനും സത്യവും വീഴ്ത്താനവ്യക്തമാകുന്നു. അവൻവഴി ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്നു് പാപങ്ങളുടെ നിർമ്മാർജ്ജനത്തിനുവേണ്ടി യുഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിൽനിന്നു ശരീരം എടുത്തു, മനുഷ്യനായി. അവിടുന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പീഡ സഹിച്ചു; ഉത്ഥാനം ചെയ്തു് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്നു പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു് ജീവിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും

വിധിക്കുന്നതിയായി മഹത്തപത്തോടുകൂടി അവൻ വീണ്ടും വരും. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനായ കർത്താവു് ആശ്വാസദായകൻ എന്നു വിളിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ വാശാനമനസരിച്ചു് തന്റെ വേർപാടിനുശേഷം അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ തന്റെ ശിഷ്യരുടെ മേൽ അയച്ചു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന സഭയിലെ എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു് വിരുദ്ധമായ എന്തെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു് അന്യരായി ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു'.

അകാപിയുസു് നിദ്ദേശിച്ച വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഇതാണു്. അയാളുടെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരെല്ലാം അതിനെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ എത്രയെന്നു് മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതു വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാഫ്ലഗോണിയായിലുള്ള പോംപെയോപോളീസിലെ മെത്രാനായ സൊഫ്രോണിയുസു് ഇപ്രകാരം തന്റെ അഭിപ്രായം വെളിപ്പെടുത്തി: 'വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം എന്ന നിലയിൽ ദിവസം തോറും ഓരോരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറിമാറി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം ഒരിക്കലും സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ഒരു ധാരണയിൽ എത്തുകയില്ല.' ഇതാണു് സൊഫ്രോണിയുസു് പറഞ്ഞതു്.

സൊഫ്രോണിയുസു് വ്യക്തമാക്കിയ ഈ അഭിപ്രായം ഈ മെത്രാന്മാരുടെ മുൻഗാമികൾക്കും പിൻഗാമികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളെല്ലാം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. അക്രമാസക്തവും യുക്തിശൂന്യവുമായ കലഹങ്ങൾകൊണ്ടു് സഭ ഇളക്കപ്പെടുകയുമില്ലായിരുന്നു എന്നാണു് എന്റെ ഉറപ്പായ വിശ്വാസം. സ്ഥിതിഗതികൾ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ വിധി പറയട്ടെ.

തുടർന്നു് വിശ്വാസതത്ത്വങ്ങളെയും കുററാറോപണത്തിനു വിധേയരായ ആളുകളെയുംകുറിച്ച് അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ കുറെ വാദങ്ങൾ നടത്തിയശേഷം അന്നത്തെ സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞു. നാലാം ദിവസം എല്ലാവരും അതേ സ്ഥലത്തു തന്നെ സമ്മേളിച്ചു. പഴയതുപോലെ മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടെത്തന്നെ അന്നും നടപടികൾ തുടർന്നു. പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ അകാപിയുസു് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: 'നിഖ്യാവിശ്വാസ

പ്രമാണം ഒരിക്കലല്ല, അനേകം തവണ മാറി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മൾ മറ്റൊന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല.' അതിനു മറുപടിയായി സിസിലിയുടെ മെത്രാൻ എലവുസിയൂസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, 'ഈ കൗൺസിൽ ഇപ്പോൾ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളതു നേരത്തെ നമുക്കാകും അറിയാൻ വയ്യാത്ത ഏതെങ്കിലും കാര്യം പറിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല; നേരത്തെ ആരും സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല; പിന്നെയോ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ വേണ്ടിയാണ്. അതിൽനിന്നു ജീവിതത്തിലായാലും മരണത്തിലായാലും നാം പിന്മാറാൻ പാടില്ല'

അകാചിയൂസിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടു 'പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം' എന്ന് എലവുസിയൂസ് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അന്ത്യോക്യയിൽ വച്ചു രൂപീകൃതമായ വിശ്വാസപ്രമാണം എന്നാണ്. അയാളോടു ന്യായമായും ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയാവുന്നതാണ്: 'അല്ലയോ എലവുസിയൂസേ, അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചവരെ താങ്കൾ 'പിതാക്കന്മാർ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത് എന്തു ന്യായം അനുസരിച്ചാണ്? അവരുടെയും പിതാക്കന്മാരായിരുന്നവരെ താങ്കൾ അംഗീകരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ലല്ലോ. ഹോമോഉസിയോൻ വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചു നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു രൂപം കൊടുത്തവർ ആണ് 'പിതാക്കന്മാർ' എന്ന സാധാരണത്തിനു കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവർ. അവർ കാലത്തിൽ കൂടുതൽ പൂർവ്വികരായിരുന്നു; അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചവർക്ക് വൈദികാഭിഷേകം നല്പിയതു അവരാണ് താനും. അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചവർ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ തള്ളിപ്പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ അനുഗമിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ പിതൃഹന്താക്കളെയാണ് അനുഗമിക്കുന്നത്. ആരുടെ വിശ്വാസം അബദ്ധവും അവിശുദ്ധവുമാണെന്ന് ഇവർ പറയുന്നുവോ അവരിൽ നിന്നു സാധുവായ വൈദികത്വം ഇവർക്ക് എങ്ങനെ ലഭിക്കും? നിഖ്യാസുനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത മെത്രാന്മാർ കൈവയ്പുവഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചവരല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു കൈവയ്പു സ്വീകരിച്ച അന്ത്യോക്യാ സിനഡിലെ മെത്രാന്മാർക്ക് യഥാർത്ഥ വൈദികത്വം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കൈമാറാൻ അധികാരമില്ലാത്തവരിൽനിന്നു അവർക്കെങ്ങനെയാണ് അതു കിട്ടിക്കാണുന്നത്? ഇത്തരം ന്യായങ്ങൾ എലവുസിയൂസിന്റെ എതിർവാദങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി ഉന്നയിക്കാവുന്നതായിരുന്നു.

കൗൺസിലംഗങ്ങൾ പിന്നീട് മറ്റൊരു പ്രശ്നത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. അകാചിയുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ 'പുത്രൻ പിതാവിനു സമാനനാണ്' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഈ സമാനത ഏതു വിഷയത്തിലാണ് എന്നതു തർക്കവിഷയമായി. സമാനത മനസ്സിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണെന്നും സത്തയുടെ കാര്യത്തിലല്ലെന്നും⁷⁰ അകാചിയൻ വിഭാഗം വ്യക്തമാക്കി. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെയും സത്തയുടെയും കാര്യത്തിൽ സമാനതയുണ്ട്⁷¹ എന്നതായിരുന്നു മറ്റുള്ളവരുടെ-അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ ആ ദിവസം മുഴുവൻ കടന്നു പോയി. "പുത്രൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പിതാവിനു തുല്യനാണ്" എന്നു അകാചിയസ് തന്നെ തന്റെ കൃതികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപയോഗിച്ച് അവർ അയാളെ മീണ്ടടക്കി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എതിർപക്ഷക്കാർ പോദിച്ചു: "അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ സത്തയിലുള്ള സാമ്യം നിഷേധിക്കുന്നതെന്തു?" ഇതിനു അകാചിയസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവും, അയാൾ പ്രാചീനനാകട്ടെ, ആധുനികനാകട്ടെ, അയാളുടെ ലിഖിതങ്ങളുടെ പേരിൽ കുറും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല." ഈ വിധത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ വളരെ മുഷിപ്പനായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. വളരെ വാക്പാഠശൃത്തോടുകൂടി തലനാരിഴ കീറുന്ന വിധത്തിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു. അഭിപ്രായയൈക്യത്തിലെത്താനുള്ള താല്പര്യം ആരും കാട്ടിയില്ല. അതിനാൽ ലെയോണോസു ഏഴന്നോറ കൗൺസിൽ പിരിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. സെല്യൂഷ്യൻ സിനഡിന്റെ അന്ത്യം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം സമ്മേളനം തുടരുന്നതിനു സഹായിക്കാൻ മെത്രാന്മാർ അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ട് ലെയോണോസു വഴങ്ങിയില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു, "ഐക്യബോധം നിലനില്ക്കും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൗൺസിലിൽ പങ്കെടുക്കാനാണ് ചക്രവർത്തി എന്നെ നിയോഗിച്ചത്". നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള പരസ്പരധാരണയിൽ എത്താൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് എനിക്കിനി നിങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇനിയും ആ പള്ളിയിൽ ചെന്നിരുന്നാൻ അർത്ഥമില്ലാത്ത വാചകക്കസതുകൾ തുടർന്നുകൊള്ളുക."

70. not his substance or essence.
71. likeness

ലെയൊണാസിന്റെ ഈ തീരുമാനം അകാചിയൻ പക്ഷക്കാർക്ക് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിത്തോന്നി. സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നു വീട്ടുനീക്കം അവർ തീരുമാനിച്ചു. മറ്റുപക്ഷക്കാർ പള്ളിയിൽ സമ്മേളനം തുടർന്നു. ജറുസലേം മെത്രാനായ സിറിലിന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിചാരണ നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു് അവർ അകാചിയസിന്റെ പക്ഷക്കാരെ ക്ഷണിച്ചു. ആ മെത്രാന്റെ പേരിൽ കുറ്റാരോപണം നേരത്തേ ഉണ്ടായതാണു്. "അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ആരോപണം സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം കൊടുക്കാൻ തയാറാകാതെ അയാൾ രണ്ടുകൊല്ലം ഒളിച്ചുനടന്നു. അതു കാരണമായി അയാൾ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തന്നെ കുറ്റം വിധിച്ചുപക്ഷ് അയാൾ ലിഖിതമായ ഒരു രേഖ അയച്ചുകൊടുത്തു. താൻ മേലധികാര സ്ഥാനത്തു് അപ്പീൽ കൊടുക്കുമെന്നു് അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ അപ്പീലിനു് കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഒരപ്പീലിനു മുതിർന്ന ആദ്യത്തെ വൈദികൻ സിറിലായിരുന്നു. അതുവരെ മറ്റൊരാളും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മുതിർന്നിട്ടുമില്ല.

വിസ്താരത്തിനു വിധേയനാകാൻ തയാറായി ഈ സിറിൽ സെല്യൂഷ്യായിൽ എത്തിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുകൂടെയാണു് മറ്റു മെത്രാന്മാർ അകാചിയൻ കക്ഷിക്കാരെ കൗൺസിലിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചതു്. ആരോപണവിധേയരായ ആളുകളെ എല്ലാവരും ചേർന്നു് ഒരു സംഘത്തിൽ വെച്ചു വിസ്തരിച്ചിട്ടു് അവരുടെ പേരിൽ തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ ഏറ്റവും യുക്തം. ആരോപണവിധേയരായ മറ്റൊളുകളും കൗൺസിൽ മുമ്പാകെ ഹാജരാകാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അവരെല്ലാം തന്നെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി അകാചിയൻ കക്ഷിക്കാരുടെ പക്കൽ അഭയം തേടിയിരുന്നവരാണു്. പക്ഷേ, വീണ്ടും വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചിട്ടും ഹാജരാകാൻ അവരെല്ലാം വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ കൗൺസിൽ യോഗത്തിൽ തുടർന്നു സംബന്ധിച്ച മെത്രാന്മാർ താഴെപറയുന്നവരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി: അകാചിയസു്, അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ജോർജ്ജു്, ടെറിലെ യുറാനിയസു്, ഫ്രീജിയായിലുള്ള ചേരതാപിയിലെ തിയോഡുളസു്, ലീദിയായിലുള്ള ഫിലാഡെൽഫിയായിലെ തിയോഡോഷ്യസു്, മിറിലീൻ ദ്വീപിലെ എവാഗ്രിയസു്, ലീദിയായിലുള്ള ട്രിപ്പോലീസിലെ ലെയോൺഷ്യസു്, മുന്പു് ജർമ്മനീഷ്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുഡോക്ലിയസു്. ഇയാൾ പിന്നീടു് സിറിയായിലുള്ള അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാൻ

സ്ഥാനത്തു കയറിപ്പറ്റിയിരുന്നു ഗ്രൂപ്പ്‌ടയുടെ പേരിൽ പത്രോ
 ഫീലൂസും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു. കാരണം ദൊറോതേവുസ്
 എന്നൊരു വൈദികൻ ഉന്നയിച്ച കുറ്റാരോപണത്തെ സംബ
 ന്ധിച്ച വിസ്താരം നടത്താൻ കൗൺസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു
 അയാൾ ഹാജരായില്ല. അസ്കേരിയുസ്, എവുസേബിയസ്,
 അബ്ഗാത്രൂസ്, ബസിലിക്കസ്, ഫേബുസ്, ഫിദേലിസ്,
 എവുത്തീക്കിയുസ്, മാഗുസ്, എവുസ്താത്തിയുസ് എന്നിവ
 രെയും കൗൺസിൽ സഭാഭ്രഷ്ടരാക്കി. അവരുടെ പേരിൽ
 ഉന്നീതമായിട്ടുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ വിശ
 ദീകരണങ്ങൾ ഹാജരാക്കുന്നതുവരെ അവരെ സഭൈക്യത്തി
 ലേയ്ക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കരുത് എന്നതായിരുന്നു തീരുമാനം.
 സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരുടെ സഭേളി
 ലേയ്ക്കു കൗൺസിൽ വിശദീകരണക്കത്തുകൾ അയച്ചു.

നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട എവുഡോക്സിയൂസിന്റെ സ്ഥാന
 ത്തേയ്ക്കു കൗൺസിൽ മെത്രാന്മാർ അനിയന്ത്രസിനെ വാഴിച്ചു.
 എന്നാൽ അകാചിയൻ വിഭാഗക്കാർ താമസിയാതെ അദ്ദേഹ
 ത്തെ പിടികൂടി ലെയോണാസിന്റെയും ലഠറീഷ്യൂസിന്റെയും
 കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവർ അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു.
 അദ്ദേഹത്തെ വാഴിച്ച മെത്രാന്മാർ ഇതുമൂലം ക്ഷഭിതരായി
 തീർന്നു. അവർ സിനഡിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ പരസ്യമായി
 ലംഘിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ലെയോണാസിന്റെയും ലഠറീഷ്യൂ
 സിന്റെയും പക്കൽ പരാതി കൊടുത്തു. അതുകൊണ്ടു ഒരു
 പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു, വിവരങ്ങൾ ചക്രവർ
 ത്തിയെ വിശദമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനായി അവർ
 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

അധ്യായം 41

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സിനഡ്

ചക്രവർത്തി പാശ്ചാത്യദേശത്തുനിന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോ
 പ്സിളിൽ തിരിച്ചെത്തി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ
 പ്രോകോൺസുൾ എന്ന സ്ഥാനം നിർത്തൽ ചെയ്തിട്ടു
 ഹോണോറാത്തുസ് എന്നയാളിനെ പ്രീഫെക്ടായി നിയമിച്ചു.
 അകാചിയൻ പക്ഷക്കാരായ മെത്രാന്മാർ എതിരാളികളായ
 മെത്രാന്മാരേക്കാൾ നേരത്തേ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ

എത്തിയിരുന്നു. അവർ എതിരാളികളെക്കുറിച്ച് പത്രവർത്തിയെ വേണ്ടത്ര തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. അവരുണ്ടാക്കിയ വിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കരുതെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ വാക്കുകൾ മുഖവിലയ്ക്കടുത്തുകൊണ്ട് മറ്റു പക്ഷക്കാരെ പിരിച്ചുവിടാൻ പത്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. രാജ്യത്തിലെ ഔദ്യോഗികചുമതലകൾ വഹിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർ ഉടൻതന്നെ ചെന്നു് ആ ചുമതലകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്ന് അയാൾ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. മെത്രാന്മാരിൽ പലരും നഗരഭരണം സംബന്ധിച്ചുള്ളതും പ്രോവിൻസുകളിലെ പ്രസിഡൻറുമാരെയും ഗവർണ്ണർമാരെയും സഹായിക്കുന്നതുമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു. അവരെയെങ്ങനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞയച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാചിയൻ പക്ഷക്കാർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ താവളമടിച്ച മറ്റൊരു സിനഡു നടത്തി. അമ്പതു പേരോളം അവിടെ സമ്മേളിച്ചു. ബിതീനിയായിലെ മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. കാൽസിയണിലെ മെത്രാനായ മാരിസും സംബന്ധിച്ചു. റിമിനിയിൽ വായിച്ചതും ആമുഖത്തിൽ കോൺസൾമാരുടെ പേരു ചേർത്തിരുന്നതുമായ വിശ്വാസപ്രമാണം അവർ സ്ഥിരീകരിച്ചു. 72 ആ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ അവർ ചില മാറ്റങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളും നടത്തിയതുകൊണ്ട് അതു് ഇവിടെ പകർത്തേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു: 73

“സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. സകല വസ്തുക്കളും തന്നിൽനിന്നാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും എല്ലാ ആരംഭങ്ങൾക്കും മുമ്പു് അവിടുന്ന് ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ സകലതും അവനിലൂടെ അസൂതിത്വത്തിലെത്തി. അവൻ ജനിച്ചവനും ഏകജാതനും പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമുള്ള ഏകനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും തന്നെ ജനിപ്പിച്ചു പിതാവിനോടു് തിരുലിഖിതപ്രകാരം സമനം ആകുന്നു. തന്നെ ജനിപ്പിച്ചു പിതാവല്ലാതെ തന്റെ ജനനരീതി ആരും അറിയുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഈ ഏകജാതൻ പിതാവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു് ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നാശത്തിനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങി എന്നു നാം അറിയുന്നു. ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് പരിശുദ്ധാത്മാവി

72. 2:37
 73. അത്തനാസ്യോസു്, അതേകൃത്യം, 30; J. N. D. Kelly, *op. cit.* 293-4.

നാൽ കന്യകാമറിയരതിൽനിന്നു ശരീരത്തിനടുത്ത വിധത്തിൽ ജനിച്ചു. അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യരോടു സംസാരിച്ചു. പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ച് എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അവിടുന്ന് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു; അധോഭാഗത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പാതാളം ഞെട്ടിവിറച്ചു. അവിടുന്ന് മൂന്നാം ദിവസം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. ശിഷ്യരോടുകൂടെ വ്യാപരിച്ചു. നാലു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട് പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെതായ അന്ത്യദിവസം എല്ലാവരെയും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വിധിക്കുന്നതിന് പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് വീണ്ടും വരും.

പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനും നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായ ക്രിസ്തുതന്നെ, ആശ്വാസദായകനായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ അവനെ അയയ്ക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ അവിടുന്ന് സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവാകുന്നു. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ അവനെ അവർക്കയച്ചുകൊടുത്തു.

വളരെ ലളിതമായി പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ച 'സത്ത്' എന്ന പദം ആളുകൾക്ക് സുജ്ഞാതമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇടർച്ചയ്ക്കിടയായി ആ വാക്ക് വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അതു നീക്കിക്കളയാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സത്തയെക്കുറിച്ച് വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ ഒരു പരാമർശവും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഭാവിയിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പരാമർശവും ഉണ്ടാകരുത്. പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും കുറിക്കാൻ ഹ്യൂബ്ബാസ്റ്ററസിസ് എന്നും പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ കാണുന്നതനുസരിച്ച് പുത്രൻ പിതാവിനു സമാനനാണെന്നും ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ശപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളതുമായ എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളും ശപിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ' 74.

74: ഹോമോയൻ വിഭാഗക്കാരുടേതായിരുന്നു ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം. അനോമയരെയും ഹോമോഉസിയരെയും (ഹോമോയ് ഉസിയരെയും) യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനുള്ള ശ്രമമാണിവിടെ കാണുക. സിർ മിയത്തെ തീയതി കുറിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം. (dated creed) തന്നെയാണിത്. അതുതന്നെയാണ് ത്വൈയ്ക്വെ (Nike) വിശ്വാസപ്രമാണവും. അതിലല്ലസപ്തം വ്യത്യസ്തം വരുത്തി എന്നു മാത്രം.

ഈ കാര്യങ്ങൾ അന്ന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വെച്ചു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. പലതരം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെ ഉഴുത വഴികളിൽ കൂടെ നാം ദീർഘദൂരം സഞ്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇപ്പോൾ നമുക്കവയുടെ കണക്കെടുക്കാം. ആദ്യമായി ഒന്ന് നിഖ്യായിൽ വെച്ചു രൂപീകൃതമായി. പിന്നീട് രണ്ടെണ്ണം അന്ത്യോക്യയിൽ വെച്ചു അവിടുത്തെ ദേവാലയത്തിന്റെ സമർപ്പണസന്ദർഭത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടു. ⁷⁵ മൂന്നാമതൊന്നു ഗാല പ്രദേശത്തു വെച്ചു കോൺസ്റ്റാന്റ്സ് ചക്രവർത്തിക്കു നർചീസും സഹകാരികളും ചേർന്നു സമർപ്പിച്ചു. ⁷⁶ നാലാമത്തെതു എവുഡോക്സിയുടെ ഇറ്റാലിയയിലേക്കു, ⁷⁷ അയച്ചതാണ്. സിർമിയത്തിൽ വെച്ചു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ മൂന്നു രൂപങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായി. കോൺസ്റ്റാന്റ്സ് മാതൃകയുടെ പേരുകൾ ആമുഖത്തിൽ ചേർത്തതായ അവയിലൊന്ന് റിമിനിയയിൽ വായിക്കപ്പെട്ടു. ⁷⁸ അകാചിയൻകുട്ടി സെലൂഷ്യായിൽ വെച്ചു എട്ടാമതൊന്നിനു രൂപം കൊടുത്തു. ⁷⁹ അവസാനത്തേതു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേതായിരുന്നു. ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി "സത്ത" എന്ന വാക്യപേരോടുകൂടിയതെന്ന വിലക്കു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരുന്നു അതു്. ഗോത്തുകളുടെ മെത്രാനായ ഉൾഫിലാസ് ആദ്യം നിഖ്യായിലും വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പക്ഷത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചു. ഉൾഫിലാസ് ഗോത്തുകളുടെ മെത്രാനായിരുന്ന തെയോഫിലസിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. തെയോഫിലസ് നിഖ്യായ്ക്കു നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തു് അതിലെ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഒപ്പുവെച്ചു ആളാണ്. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് ഇത്രയും മതി.

---

75. 2:10
 76. 2:18
 77. 2:19.
 78. 2:30.37
 79. 2:41

അധ്യായം 42

സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ

അകാചിയ്യസിനും എവുഡോക്ലിയസിനും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ അവരോടു സഹകരിച്ചവർക്കും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഗ്രഹമുണ്ടായി - എതിരാളികൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലെ ചിലരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയതുപോലെ അവർക്കും എതിരാളികളായ ചിലരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കണം. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കാനും മറ്റുമുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിൽ രണ്ടുപക്ഷക്കാർക്കും പ്രേരകമായിരുന്നത് മതപരമായ വിശ്വാസങ്ങളായിരുന്നില്ല, മറ്റു പരിഗണനകളായിരുന്നു. വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച് അവർ യോജിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രബോധനത്തിലുള്ള തെറ്റുകളല്ല പരസ്പരമുള്ള സ്ഥാനഭ്രഷ്ടിന് അടിസ്ഥാനമായിരുന്നത്. ചക്രവർത്തിക്കു ചില ആളുകളോടുണ്ടായിരുന്ന അതൃപ്തിയിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കാൻ അകാചിയൻ കക്ഷിക്കാർ ശ്രമിച്ചു. ചക്രവർത്തിക്ക് ഏറ്റവും അധികം അമർഷമുണ്ടായിരുന്നതു മാസിഡോണിയസിനോടാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാളെ ആദ്യം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. അയാൾ അനേകം കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. വ്യഭിചാരിയായ ഒരു ഡീക്കനെ സഭൈക്യത്തിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു എന്നതും അയാളുടെ പേരിലുള്ള കുറ്റമായിരുന്നു. അകാചിയൻ പക്ഷക്കാർ പിന്നീടു സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കിയതു് സിസിക്കുസ് മെത്രാനായ എലെവുസിയസിനെയാണ്. ടയറിൽ ഹെർക്കുലീസിന്റെ പുരോഹിതനായിരുന്ന ഹെരാക്ലിയസ് എന്നയാളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, ഡീക്കൻ സ്ഥാനം നൽകുകയും ചെയ്തു എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ പേരിലുള്ള ആരോപണം. പ്രസ്തുത ഹെരാക്ലിയസ് മര്രവാദം ചെയ്തിരുന്നയാളാണ്. മർസെല്ലുസിനുപകരം അൻസീറായിലെ മെത്രാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ബേസിലിനെതിരായും ഇതുപോലൊരു നീക്കം ചെയ്തൽ കല്പന അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒരു വ്യക്തിയെ അന്ധയായി തടവിലാക്കുകയും അയാളെ ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു ഭാരപ്പെടുത്തുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും ചില വ്യക്തികളുടെ പേരിൽ അപവാദപ്രചാരണം നടത്തിയെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു ബേസിലിന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റങ്ങൾ. ആ മെത്രാൻ തന്റെ ലേഖനങ്ങൾവഴി ആഫ്രിക്കയിലെ സഭകൾക്ക് ഉത്തര

ബോക്കി എന്നും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ഡ്രാക്കോൺസ്യൂസ് മെത്രാനും ഇതുപോലെ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഗലാത്തിയായിലെ സഭയെ വിട്ട് പെർഗാമോസിലെ സഭയിലേക്കുപോയി എന്നതാണ് അതിനു കാരണമായി പറയപ്പെട്ട ന്യായം. ഇതുപോലെ ഓരോരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞും, സിനഡു നടന്ന സെലൂഷ്യായിലെ മെത്രാനായ നെയോനാസിനെയും പഫ്ലഗോണിയായിലുള്ള പോംപെയോപോലീസിലെ മെത്രാനായ സൊഫ്രോണിയൂസിനെയും സതാലായിലെ ഏൽപ്പീദിയൂസിനെയും ജറുസലേമിലെ സിറിലിനെയും വേറെ പലരെയും അവർ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി.

അധ്യായം 43

സെബസ്തിയായിലെ എവുസ്താത്യോസ്

അർമേനിയായിലുള്ള സെബസ്തിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസ്താത്യോസിനു തന്റെ ഭാഗം വിശദീകരിക്കാൻ ഒരു സന്ദർഭം പോലും നൽകപ്പെട്ടില്ല. കാരണം അയാളെ സ്വന്തം പിതാവായ എവുലാലിയോസ് തന്നെ നേരത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരുന്നതാണ്. എവുലാലിയോസ് കപ്പദോഷ്യായിലെ കൈസറിയായിൽ മെത്രാനായിരുന്നു. തന്റെ മകൻ വൈദികർക്കു ചേരാത്തവിധത്തിലുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു എന്നതിന്റെ പേരിലാണ് എവുലാലിയോസ് സ്വപുത്രനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയത്. എവുസ്താത്യോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി മെലേഷ്യൂസ് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അയാളെക്കുറിച്ച് പിന്നീടു പറയാം. പിന്നീടു പഫ്ലഗോണിയായിലെ ഗാൻഗ്രായിൽവെച്ച് എവുസ്താത്യോസിനെപ്രതി കൂടിയ ഒരു സിനഡ് അയാളെ കഠിനം വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. കൈസറിയായിലെ കൗൺസിലിൽ വെച്ച് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായതിനുശേഷം സഭാകാനോനാകൾക്കു ചേരത്തേ പല കാര്യങ്ങളും അയാൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ വേണ്ടിവന്നത്. അയാൾ വിവാഹം 'നിഷിദ്ധ'മാക്കി. മാംസം കഴിക്കാതെ ജീവിക്കണം എന്നു പറിപ്പിച്ചു. പലരെയും സ്വന്തം ഭാര്യമാരിൽനിന്നു കഠിനം പള്ളികളിൽ സമ്മേളിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ സ്വഭവനങ്ങളിൽ മതകർമ്മങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഭക്തിയുടെ പേരിൽ ഭാസന്മാരെ യജമാനന്മാരിൽനിന്നു കഠിനം

അയാൾ ദാർശനികന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചുനടന്നു. അനായായി കളെ വിചിത്രമായ വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സ്ത്രീകൾ തലമുടി വളർത്തരുതെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഉപവാസദിനങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാനും ഞായറാഴ്ചകൾ ഉപവാസദിനങ്ങളാക്കാനും അയാൾ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വിവാഹിതരുടെ വീടുകളിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതുതന്നെ നിരസാഹ്വേദത്തിൽ. ഭാര്യയോടൊത്തു ജീവിക്കുന്ന വൈദികൻ നൽകുന്ന ആശീർവാദവും കർബ്ബാനയും സ്വീകരിക്കുന്നതു പാപകരമാണെന്നു അയാൾ പഠിപ്പിച്ചു. അവൈദികനായിരിക്കുന്ന കാലത്തു നിയമാനുസൃതം വിവാഹം ചെയ്തയുടൻ വൈദികനാകുമ്പോൾ അതു ശ്ലേച്ഛതയായി കരുതി ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ തത്ത്വം. ഇതുപോലെ വിചിത്രമായ പല കാര്യങ്ങളും അയാൾ പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടാണ്, നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഗാൻഗ്രായിൽ സമ്മേളിച്ച സിനഡ് അയാളെ സ്ഥാനദ്രഷ്ടനാക്കിയതും അയാളുടെ പഠനങ്ങളെ ശപിച്ചതും. ആ സംഭവം നടന്നതു പിന്നീടാണ്⁸⁰.

മാസിയോണിയസിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാസനത്തിൽനിന്നു നീക്കിയപ്പോൾ അക്കാപിയൻ കക്ഷിക്കാർ അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുഡോക്ലിയസിനെ അങ്ങോട്ടു മാറ്റി നിയമിച്ചു. അന്ത്യോക്യാ മെത്രാസനത്തിനു പ്രാധാന്യം പോരായ്കയാണെന്ന വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു അയാൾക്കു്. അക്കാപിയൻ കക്ഷിക്കാരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി അവരുടെ തന്നെ മുൻ നടപടികൾക്കു വിരുദ്ധമത്രേ. കാരണം, ഗലാത്യായിൽനിന്നു പെർഗാമോസിലേക്കു സ്ഥാനം മാറിയതിന്റെ പേരിൽ ഡ്രാക്കോൺസ്യൂസിനെ അവർ പുറത്താക്കിയതാണ്.

ഇതിനുശേഷം അക്കാപിയൻ കക്ഷിക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ഒരു പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പു തയ്യാറാക്കി റിമിനിയയിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരെ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു നാടുകടത്തും എന്നു് അറിയിപ്പും കൊടുത്തു. തങ്ങളോടു് അനുക്രൂപപ്രായമുള്ള പൗരസ്ത്യമെത്രാന്മാരെ എല്ലാവരെയും അവർ ഇക്കാര്യങ്ങൾ എഴുതി അറിയിച്ചു. ഷിത്തോപ്പൊലീസിലെ

80. ജി.പേടിയത്തു്, ആദിമനുഭാവപിതാക്കർമാർ, കോട്ടയം, 1983, പേ. 373-5.

മെത്രാനായിരുന്ന പത്രോഫീലൂസിനെ ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യേകമായി അറിയിച്ചു. അയാൾ സെല്യൂഷ്യായിൽ നിന്നു നേരേ തന്റെ നഗരത്തിലേക്കു പോയിരുന്നു.

എവുഡോക്ലിയുസു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിനടുത്തകാലത്താണ് ആ നഗരത്തിലെ സോഫിയാ എന്ന വിശുതദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശാകർമ്മം നടന്നതു⁸¹. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസു പത്താം തവണയും ജൂലിയൻ സീസർ മൂന്നാം തവണയും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷം ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി ആ സംഭവം നടന്നു⁸². കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിലാണ് പിൻക്കാലത്തു വളരെ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന ആ ഒരു വാക്യം അയാൾ ഉച്ചരിച്ചതു്. അയാൾ പറഞ്ഞു, “പിതാവായ ദൈവം ഭക്തിയില്ലാത്തവനും പുത്രനായ ദൈവം ഭക്തിയുള്ളവനാകുന്നു”. ഈ പ്രസ്താവന കേട്ടു പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നവരൊക്കെ അമ്പരക്കുകയും അമർഷഭരിതരാവുകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ അസ്വാസ്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരാകണ്ടു. പിതാവു് ആരെയും ആരാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുത്തേയ്ക്കു ഭക്തിയില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. പുത്രൻ പിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് ഭക്തിയുള്ളവനാകുന്നു”. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ആളുകളുടെ മനഃക്ഷോഭം മാറി. എല്ലാവരും ഒരു പൊട്ടിച്ചിരിയിൽ ഒന്നുചേർന്നു. എവുഡോക്ലിയുസിന്റെ പ്രസ്തുത വാക്യം നല്ലൊരു ഫലിതമായി ഇന്നും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. പാഷണ്ഡിപ്രവരന്മാർ ഇടയ്ക്കിടെ ഇത്തരം ഫലിതങ്ങളൊക്കെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും സഭയെ പിളർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സിനഡു് ഇപ്രകാരം അവസാനിച്ചു.

81. ഇതു് രണ്ടാമത്തെ കൂദാശാകർമ്മമാണു്. ആദ്യത്തേതു് 326 ൽ നടന്നു (1:16; 2:6).

82. ക്രി.വ. 360-ൽ.

അധ്യായം 44

അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ മെലീഷ്യസ്

ഇനി മെലീഷ്യസ് മെത്രാനെക്കുറിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അർമേനിയായിലെ സെബസ്ത്യായിൽ എവുസ്താത്യോസിനുശേഷം മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നും സിറിയായിലെ ബേറോയായിലേക്കു സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടു. സെലൂഷ്യായിലെ കൗൺസിലിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മെലീഷ്യസ്, അകാപിയസ് ആവിഷ്കരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ബേറോയായിലേക്കു തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ പദവിയിൽ ആക്രമണമായി എവുഡോക്സിയസ് അങ്ങോട്ടു പോയപ്പോൾ അന്ത്യോക്യയിലെ ജനങ്ങൾ മെലീഷ്യസിനെ ക്ഷണിച്ചു തങ്ങളുടെ മെത്രാനാക്കി. അവിടെച്ചെന്നിട്ട് മെലീഷ്യസ് ആദ്യഘട്ടത്തിൽ താത്പരിക ചർച്ചകളിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നു. സാന്നിധ്യം കരമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നെപ്പിന്നെ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ആധാരമാക്കി പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. *ഹോമോഉസിയോൻ* വിശ്വാസം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തി. എവുസോയിയസ് എന്നയാളിനെ അന്ത്യോക്യയിൽ മെത്രാനാക്കി. ഈ എവുസോയിയസ് ആരിയസിനോടൊപ്പം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ ആളാണ്. എന്നാൽ മെലീഷ്യസിനോടു് താല്പര്യമുള്ള വളരെ ജനങ്ങൾ അന്ത്യോക്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എവുസോയിയസിന്റെ കീഴിലുള്ള സഭയോടു സഹകരിക്കാതെ വേറിട്ടു പ്രാർത്ഥനാ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി. എങ്കിലും നേർത്തേ മുതൽ *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നവർ അവരോടു സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കാരണം, മെലീഷ്യസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതു് ആര്യൻ പക്ഷക്കാരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയതും അവർ തന്നെ. ഇങ്ങനെയാണ് അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ ഒരേ വിശ്വാസമുള്ളവർപോലും ഭിന്നിച്ചുനിന്നതു്. പേർഷ്യക്കാർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുകൈ കൂട്ടുന്നു എന്നറിഞ്ഞു് ചക്രവർത്തി ആ ആക്രമണത്തെ നേരിടാൻ തയ്യാറെടുത്തു് അന്ത്യോക്യയിലേക്കു പോയി.

അധ്യായം 45

മാസിയോണിയസിന്റെ പാഷണ്ഡത

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട മാസിയോണിയസിന് തന്റെ നേരെയുണ്ടായ നടപടിയിൽ വളരെ അമർഷമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അകാചിയസിന്റെ എതിരാളികളോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ സൊഫ്രോണിയസ്, എലെവ്യസിയസ് എന്നിവരുടെ പക്കലേയ്ക്ക് ഒരു ദൗത്യസംഘത്തെ അയച്ചു. ആദ്യം അന്ത്യോക്യയിൽവെച്ചു രൂപംകൊള്ളുകയും പിന്നീട് സെലൂഷ്യയിൽ വെച്ചു സ്ഥിരീകൃതമാവുകയും ചെയ്ത വിശ്വാസപ്രാമണത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കണമെന്ന് അയാൾ അവരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന് *ഹോമൊയ് ഉസിയോൻ വിശ്വാസപ്രമാണം* എന്ന കൃത്രിമപ്പേരു കൊടുക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു⁸³. ഇത്തരം നീക്കങ്ങളുടെ ഫലമായി അയാൾക്കു ധാരാളം അനുയായികളുണ്ടായി. അവർ ഇന്നും *മാസിയോണിയർ* എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സെലൂഷ്യൻ സുനഹദോസിൽ അകാചിയരോടു വിരോധിച്ചവർ *ഹോമൊയ് ഉസിയോസ്* നേരത്തേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആ ഘട്ടം മുതൽ അവർ അതു സ്പഷ്ടമായി പറയാൻ തുടങ്ങി. ഈ പദം ആദ്യമായി പ്രയോഗിച്ചത് മാസിയോണിയസല്ലെന്നും അത് മാരുത്തോണിയസ് എന്നയാളിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തമാണെന്നും ഒരു ജനസംസാരമുണ്ട്. ഈ മാരുത്തോണിയസ് ഇതിനല്പമുന്പ് നിക്കൊമേദിയായിലെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ തത്ത്വത്തിന്റെ അനുയായികളെ *മാരുത്തോണിയർ* എന്നും വിളിക്കുന്നു.

എവുസ്താത്യോസ് ഈ പാർട്ടിയോടു ചേർന്നു. മുൻപറയപ്പെട്ട കാരണങ്ങളാൽ സെബസ്തിയായിലെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായ ആളാണല്ലോ അയാൾ. മാസിയോണിയസ്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ എവുസ്താത്യോസ് പറഞ്ഞു, "പരിശുദ്ധാത്മാവ്

---

83. തിയഡൊറോസ്, സഭാചരിത്രം, 2:6.

ദൈവമാണെന്നു പറയാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. താൻ ഒരു സൃഷ്ടിയായാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയാനും നിവൃത്തിയില്ല'. ഇക്കാരണത്താൽ പുത്രന്റെ ഹോമോളസിയൻ തത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഈ പാഷണ്ഡികളെ ഐക്യമാതോമാക്കി എന്നു വിളിക്കുന്നു. ⁸⁴ ഹെല്ലസ്റ്റോണ്ടു പ്രദേശത്തു മാസിഡോണിയരുടെ സംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചതെങ്ങനെയാണെന്നു പിന്നീടു വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളാം.

അന്ത്യോക്യയിൽ മറ്റൊരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അകാചിയന്മാർ വളരെ തല്പരരായിത്തീർന്നു. 'പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ എല്ലാ കാര്യത്തിലും സാമ്യമുണ്ടു' എന്നു അവർ നേരത്തേ ഏറ്റുപറഞ്ഞ വിശ്വാസത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തണം എന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയൊരു താല്പര്യമുണ്ടായതു്. അതനുസരിച്ചു അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഖ്യ ചെത്രാന്മാർ തൗറസ്, ഫ്ളൊറൈൻസ്യസ് എന്നിവരുടെ കോൺസുളേറ്റു കാലത്തു ⁸⁵ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചു. ചക്രവർത്തി അപ്പോൾ അവിടെയായിരുന്നു. എവസോയിയൂസ് ആയിരുന്നു അന്ന് അന്ത്യോക്യയിലെ ചെത്രാൻ. അവർ നേരത്തേ തീരുമാനിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങളെ ക്ഷരിച്ചു അന്ന് അവിടെ വച്ചു ചർച്ചകൾ നടന്നു. റിമിനിയിലും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും വച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു 'ഓറാമൊയ് യോസ്' എന്ന പദം നീക്കം ചെയ്യണം എന്നൊരാശയം ചർച്ചകളിൽനിന്നു ഉരുത്തിരിഞ്ഞു. 'പുത്രൻ എല്ലാ കാര്യത്തിലും പിതാവിനു തുല്യനല്ല' എന്നു അവർ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും തുടങ്ങി. ഈ തുല്യമല്ലായ്മ സത്തയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല, ഇച്ഛാശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ളതാണെന്നും അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആരിയൂസ് പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ, 'പുത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു' എന്നും അവർ സഭയേയും പ്രഖ്യാപിച്ചുതുടങ്ങി. ഏസ്യൂസിന്റെ പാഷണ്ഡതയെ അനുക്ലമിച്ചവരായി ആ നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ആര്യന്മാർ എന്നു പൊതുവിലുള്ള വിശേഷണത്തിനുപുറമെ 'അനോമോയർ' (Anomoiói) എന്നൊരു നാമം കൂടെ ഇക്കൂട്ടർക്കു ലഭിക്കാനിടയായി ⁸⁶. അന്ത്യോക്യയിൽ വച്ചു ഹോമോളസിയൻ

84. Pneumatomachi=active enemies of the Spirit.
85. ക്രി.വ. 361-ൽ.
86. പുത്രന്റെ സത്ത പിതാവിന്റേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തം (anomoios-dissimilar) എന്നു അവർ പഠിപ്പിച്ചു.

വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർ ഇവരെ ഇല്ലായ്മവാദക്കാർ എന്നും വിളിച്ചു⁸⁷. മെലിഷ്യസ് കാരണമായി *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഒരു ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. മുമ്പിലത്തെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പുത്രനെ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവം എന്നു വിളിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ, പുത്രൻ പിതാവിനു തുല്യനല്ലെന്നും ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും പറയുന്നതു് എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടും എന്നു് അവർ ഇള്ളട്ടരോടു ചോദിച്ചു. പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തിനു്, "എല്ലാ വസ്തുക്കളും ദൈവത്തിൽനിന്നു്" എന്നു് പൗലോസ് ശ്രീഹാ പറയുന്നതുപോലെ "ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവം" എന്ന പ്രയോഗവും മനസ്സിലാക്കണം. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച "എല്ലാ വസ്തുക്കളും" എന്നതിൽ ദൈവപുത്രനും ഉൾപ്പെടും. ഇതുകൊണ്ടാണു് 'വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ അനുസരിച്ചു്' എന്നു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് എന്നായിരുന്നു മാസിഡോണിയരുടെ മറുപടി.

ഈ വിശദീകരണത്തിന്റെ കർതാവു് ലവദീഷ്യായിലെ മെത്രാനായ ജോജ്ജു ആയിരുന്നു. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിലൊന്നും യാതൊരു വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമില്ലാത്ത അയാൾ അപ്പസ്തോലന്റെ ഇതുപോലുള്ള സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങൾക്കു് ഒരിജൻ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം അജ്ഞനായിരുന്നു. കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പര്യായമായ വിചിന്തനം നടത്തിയതിനു ശേഷമാണു് ഒരിജൻ ഓരോ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ചും എഴുതിയതു്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞതരം ഉദാഹരണങ്ങളിലേക്കു ദർവ്യാഖ്യാനങ്ങളൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചെങ്കിലും തങ്ങൾ വരുത്തിവച്ച ജനപരിഹാസം അവർക്കു നേരിടാനായില്ല. അതിനാൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ അവതരിപ്പിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെ അവർക്കു് ഏറ്റുപറയേണ്ടി വന്നു. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജോജ്ജു അലക്സാൻഡ്രിയായിലേക്കു മടങ്ങി അവിടെത്തെ സഭയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. അത്തനാസ്യോസ് അതുവരെ തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നില്ല. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കാത്തവരെ ജോജ്ജു പീഡിപ്പിച്ചു. അതിയായ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ

---

87. Exucontians (Ex ouk onton-Exoukontioi) ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു്: 'പുത്രൻ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നാണു്' എന്നു് ആര്യൻ പാഷണ്ഡികൾ വാദിച്ചിരുന്നു. അതിൽനിന്നു് അവർക്കു് ഈ പേരുണ്ടായി.

മൂലം അയാൾ ജനങ്ങളുടെ രൂക്ഷമായ വെറുപ്പിനു പാത്രമായി. ജറുസലേമിൽ സിറിലിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അറേനിയസു് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. അറേനിയസിനുശേഷം ഹെരാക്ലിയസും പിന്നീടു് ഹിലരിയും അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒടുവിൽ സിറിൽ തന്നെ അവിടെ വന്നു് അധികാരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതനായി. ഇതേ കാലത്തു് മറ്റൊരു പാഷണ്ഡത ഉണ്ടായതിനെക്കുറിച്ച് ഇനി പറയാം.

അധ്യായം 46

അപ്പൊള്ളിനാരിയൻ പാഷണ്ഡത

സിറിയായിലെ ലവദീഷ്യായിൽ ഒരേ പേരുള്ള ഒരപ്പനും മകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊള്ളിനാരിസു് എന്നായിരുന്നു ആ പേരു്. അപ്പൻ പുരോഹിതനും മകൻ പള്ളിയിലെ വായനക്കാരനും ആയിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഗ്രീക്കു് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്പൻ വ്യാകരണവും മകൻ പ്രഭാഷണവിദ്യയും. അപ്പൻ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ ജനിച്ചയാളായിരുന്നു. ആദ്യം ബെറീത്തുസു് എന്ന സ്ഥലത്തു് അദ്ധ്യാപനം നിർവഹിച്ചു. പിന്നീടു് ലവദീഷ്യായിലേയ്ക്കു മാറി. അവിടെ വെച്ചു് വിവാഹം ചെയ്യുകയും പുത്രൻ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. എപ്പിഫാനിയസു് എന്ന താർക്കികന്റെ സമകാലികരായിരുന്നു ഇവർ. അവർ ഘനീഷു സുഹൃത്തുക്കളായിത്തീർന്നു. ലവദീഷ്യായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന തെയൊഡോട്ടസു് ഈ സൗഹൃദം അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാരുടെ വിശ്വാസത്തിനു് ഉടവു വരുത്തിയെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു് ആ സൗഹൃദവും സമ്പർക്കവും വിലക്കി. ആ വിലക്കിനെ അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാർ തരിമ്പും വകവെച്ചില്ല. തെയൊഡോട്ടസിന്റെ പിൻഗാമിയായ ജോർജ്ജും ആ സമ്പക്കം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അവർ ഒരു വിധത്തിലും വഴങ്ങിയില്ല. അതിനാൽ ജോർജ്ജു് അവരെ സഭാശ്രേഷ്ഠരാക്കി. മകൻ അപ്പൊള്ളിനാരിസിനു് ഈ നടപടി കടുത്ത അനീതിയായി തോന്നി. തന്റെ പ്രസംഗപാടവവും തർക്കവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അയാൾ പുതിയൊരു പാഷണ്ഡതയ്ക്കു രൂപം നല്കി. ഈ പാഷണ്ഡതയ്ക്കു് അതിന്റെ പ്രണേതാവിന്റെ പേരുതന്നെ നല്കപ്പെട്ടു. അതിനു് ഇന്നും

പല അനുയായികൾ ഉണ്ടു്. അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാർ ജോർജ്ജ് മെത്രാനിൽ നിന്നകന്നതു് മുൻപറഞ്ഞ കാരണം കൊണ്ടല്ലെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുമുണ്ടു്. വിശ്വാസ സംഹിതയെ സംബന്ധിച്ച ജോർജ്ജിന്റെ സ്ഥിരതയില്ലായ്മയാണു് കഴുപ്പുതനിര കാരണം എന്നാണു് അവരുടെ അഭിപ്രായം. സെല്യൂഷ്യയിലെ സിനഡിന്റെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു് 'പുത്രൻ പിതാവിനു തുല്യനാണെന്നു്', അയാൾ ചിലപ്പോൾ പറയും. ചിലപ്പോൾ ആര്യൻ സിദ്ധാന്തം ആവർത്തിക്കും. ഏതായാലും അയാളിൽ നിന്നകലാനുള്ള ഒരു ഹേതുവായി അവർ ഇതിനെ കണക്കാക്കി.

ഏതായാലും തങ്ങളുടെ കൂടെ കൂടാൻ അധികം പേർ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാർ പുതുതായി ഒരു സിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യാവതാരവ്യാപാരത്തിൽ വചനമായ ദൈവം ആത്മാവില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ചു.' എന്നാൽ പിന്നീടു് അവർ അഭിപ്രായഗതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തി. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവം ഒരാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു എന്നവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അതു യുക്തിബോധമില്ലാത്ത ഒരാത്മാവായിരുന്നത്രേ. മനസ്സിന്റെ സ്ഥാനത്തു് വചനമായ ദൈവം തന്നെയാണെന്നായിരുന്നതെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഇവരുടെ അനുയായികളായിട്ടുള്ളവർ ഇന്നു പറയുന്നതു് അവർക്കു കത്തോലിക്കരുമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഈ ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണെന്നത്രെ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാളുകളുടെയും സത്താസമാനതയിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. രണ്ടു് അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാരെയും കുറിച്ചു കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ പിന്നീടു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ⁸⁸

88. 3:16.

അധ്യായം 47

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസിന്റെ അന്ത്യം

കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽ താമസം തുടരുന്ന കാലത്തു് ജൂലിയൻ സീസർ ഗാലപ്രദേശത്തു് കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ഏതിരിട്ടു. അവരെ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സൈനികർക്കു് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു വലിയ മതിപ്പായി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തിക്കു സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത മനോവേദനയുണ്ടായി. അയാൾ ഉടനെ തന്നെ എവുസോയ്യൂസിൽ നിന്നു് മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ജൂലിയൻ സീസറിനെ നേരിടാൻ വേണ്ടി വലിയൊരു സൈന്യവുമായി പുറപ്പെട്ടു. കപ്പഡോഷ്യയുടെയും സിലീഷ്യയുടെയും അതിർത്തി പ്രദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ ശക്തമായ വികാരോത്തേജനം മൂലം ക്ഷീപ്രസന്നിയുണ്ടായി അയാൾ മൃതിയടഞ്ഞു. മോപ്സൂക്രീൻ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു് നവംബർ മൂന്നിനാണു് മരണം ഉണ്ടായതു്. തൗറസ്, ഫ്ലോറൻത്യൂസ് എന്നിവരായിരുന്നു അന്നത്തെ കോൺസുൾമാർ. 285-ാം ഒളിമ്പ്യോഡിന്റെ പ്രഥമ വർഷമായിരുന്നു അതു്.⁸⁹ മരിക്കുമ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസിനു നാല്പത്തഞ്ചു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു അന്നത്തേക്കു് അയാൾ ഭരണത്തിന്റെ മൂപ്പത്തെട്ടു വർഷം പിന്നിട്ടിരുന്നു. പതിമൂന്നു വർഷം സ്വപിതാവിന്റെ കീഴിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം സ്വതന്ത്രമായും. അയാൾ സ്വതന്ത്രമായി ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ വിവരങ്ങളാണു് ഈ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

89, ക്രി.വ. 361.

പുസ്തകം 3

അധ്യായം 1

ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം

തൗറസും ഫ്ലോറൻസ്യസും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു വർഷം നവംബർ മൂന്നാം തീയതി സിലീഷ്യയുടെ അതിർത്തി പ്രദേശത്തുവെച്ച് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ചക്രവർത്തി മരിച്ചു. അതേ വർഷം ഡിസംബർ 11-ാം തീയതി ജൂലിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിയ അയാൾ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു¹. ഈ രേണാധികാരിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം ഇവിടെ ചുരുക്കി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇയാൾ വളരെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളയാളായിരുന്നുവെന്നു കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ വ്യക്തിയുടെ ചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ വിഷയത്തിന്റെ ഗാഢീര്യത്തിനു ചേരുന്ന ഒരു ഉദ്ധരണിയിൽ ഞാൻ അവലംബിക്കുമെന്നു വായനക്കാർ വിചാരിക്കരുതു്. എന്റെ ലക്ഷ്യം ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതു് സാധാരണ വായനക്കാർക്കു് മനസ്സിലാക്കാൻ എളുപ്പമുള്ള വിധത്തിൽ എഴുതണം. എന്റെ ആദ്യലക്ഷ്യം അനുസരിച്ചു്² ലളിതവും അനാഡംബരവുമായ ഭാഷയിൽ എഴുതുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ അതിനു യുക്തം.

ജൂലിയന്റെ ജനനം, വിദ്യാഭ്യാസം, അയാൾ ചക്രവർത്തിയായിത്തീർന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ, വ്യക്തിത്വം എന്നിവയെല്ലാം ഇവിടെ ചുരുക്കി വിവരിക്കാം. അതിനായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പൂർവ്വചരിത്രാംശങ്ങൾ കൂടെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബൈസാന്ത്യത്തിനു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്നു് തന്റെ പേരു നൽകിയ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിക്കു്

---

1. ക്രി. വ. 361.
2. 1.1.

ഡൽമേഷ്യസ് എന്നും കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ് എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനു മറ്റൊരു ഭാര്യയിലുണ്ടായ മക്കളായിരുന്നു. ഡൽമേഷ്യസിനു അതേ പേരുതന്നെയുള്ള ഒരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസിനു ഗാളൂസ് എന്നും ജൂലിയൻ എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസിന്റെ മരണത്തെത്തുടർന്നു പട്ടാളക്കാർ ഡൽമേഷ്യസിനെ³ വധിച്ചു. അയാളുടെ മക്കളുടെ ജീവനും ആപത്തിന്റെ നിഴലിലായി. ഗാളൂസ് അപ്പോൾ മാതൃകമായ ഒരു രോഗത്തിന്റെ പിടിയിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു പട്ടാളക്കാർ അയാളെ കൊല്ലാതെ വിട്ടു. അന്നു ഏഴു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ജൂലിയനെയും അവർ വധിച്ചില്ല.

ചക്രവർത്തിക്കു ഈ കുട്ടികളെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഭീതിയും സംശയവും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപന്നു. അതിനാൽ ഗാളൂസ് യോണിയായിലെ എഫേസ്യസിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠനം നടത്തി. യോണിയായിൽ ആ സഹോദരന്മാർക്കു നല്ല പിതൃസ്വത്തുണ്ടായിരുന്നു. ജൂലിയൻ പ്രായമായപ്പോൾ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ പഠനം തുടങ്ങി. സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടാണു കൊട്ടാരത്തുളിലേക്കു നിത്യവും പോയിരുന്നതു്. മർഡോണിയൂസ് എന്ന ഷണ്ഡന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഇക്കാലത്തെ ജീവനും. ലാസെഡമോണിയക്കാരൻ നിക്കോക്കിയൂസ് എന്ന അദ്ധ്യാപകനിൽ നിന്നു വ്യാകരണം പഠിച്ചു. അക്കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്ന എസെബോലിയൂസ് എന്ന ഗുരുവിനു കീഴിൽ പ്രാർത്ഥന കല അഭ്യസിച്ചു. ജൂലിയന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാരും അക്രൈസ്തവരായിരിക്കരുതെന്നു ചക്രവർത്തി നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു; അദ്ധ്യാപകരിലൂടെ അക്രൈസ്തവമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിയാൻ ഇടയാകരുതല്ലോ. ജൂലിയൻ ആദ്യകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു.

ജൂലിയനു് സാഹിത്യത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടു. അയാൾ റോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിക്കാൻ യോഗ്യൻതന്നെ എന്നു് ആളുകൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇതു് ചക്രവർത്തിക്കു വളരെ അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കി. അതിനാൽ ജൂലിയൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു നിക്കോമേദിയായിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. സിറിയക്കാരുനായ ലിബാനിയൂസ് എന്ന താർക്കികന്റെ

---

3. 'കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്' എന്നു വായിക്കണം.

സ്തുതിൽ പോകരുത് എന്നൊരു നിരോധനവും നൽകപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ അദ്ധ്യപകരുടെ സംഘടിത നീക്കത്തിന്റെ ഫലമായി അവിടെനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട ലിബാനിയൂസ് നിക്കോമേദിയായിൽ ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. തന്നെ പുറത്താക്കിയവരെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അവിടെവെച്ച് ഒരു പ്രബന്ധമെഴുതി. ലിബാനിയൂസ് അക്രൈസ്തവനായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അയാൾക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ട നതിനു ചക്രവർത്തി വിലക്കു കല്പിച്ചത്. എന്നാൽ ജൂലിയൻ രഹസ്യത്തിൽ അയാളുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കുകയും വളരെ താല്പര്യത്തോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ പുറിക്കുകയും ചെയ്തു. ജൂലിയൻ ചന്ദ്രങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് പ്രഭാഷണകലയിൽ വലിയ വിദഗ്ദ്ധനായിത്തീർന്നു. ഈ സമയത്തു് ദാർശനികനായ മാക്സിമൂസ് - ബൈസാന്ത്യംകാരനും യൂക്രിഡിന്റെ പിതാവുമായ മാക്സിമൂസല്ല, എഫെസൂസ്കാരനായ മാക്സിമൂസ്) നിക്കോമേദിയായിൽ വന്നുചേർന്നു. ഈ മാക്സിമൂസിനെ മായാജാലക്കാരൻ എന്ന ന്യായത്തിൽ വാലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി പിൻകാലത്തു വധിപ്പിച്ചു. ഈ ദാർശനികൻ ജൂലിയന്റെ പ്രശസ്തിയാൽ മാത്രം ആകൃഷ്ടനായിട്ടാണ് നിക്കോമേദിയായിലെത്തിയതു്. മാക്സിമൂസിൽനിന്നു ജൂലിയൻ ദാർശനിക തത്ത്വങ്ങളും അയാളുടെ മതപരമായ അഭിപ്രായങ്ങളും സാമ്രാജ്യം സ്വന്തമാക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും സ്വന്തമാക്കി. ചക്രവർത്തി ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജൂലിയന്റെ മനസ്സ് ആശയംകും ഭീതിക്കും ഇടയിൽ ഊഞ്ഞാലാടാൻ തുടങ്ങി. ചക്രവർത്തിയുടെ സംശയാശങ്കകൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതു ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ആവശ്യമാണെന്നു വന്നു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ പണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തായിരുന്നോ അതിന്റെ ബാഹ്യ പ്രകടനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശരീരം മുഴുവൻ ക്ഷൗരം ചെയ്തു, ശരീരം സന്യാസജീവിതം നയിക്കുന്നതായി അഭിനയിച്ചു. രഹസ്യത്തിൽ തന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനം തുടർന്നു. പരസ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വി. ലിഖിതങ്ങൾ വായിച്ചു. നിക്കോമേദിയാ പള്ളിയിലെ 'വായനക്കാരനായി' നിയമനം നേടി. ഇങ്ങനെ ചക്രവർത്തിയുടെ കോപത്തിൽനിന്നു തല്ലാലം രക്ഷപെട്ടു. പേടികൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയാകാനുള്ള ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. തന്റെ നല്ലകാലം വളരെ വിദൂരസ്ഥമല്ലെന്നു് അയാൾ ഉററസൂഹൃത്തുക്കളോടു പറയുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ജൂലിയന്റെ സഹോദരനായ ഗാളൂസ്സു സീസർ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യദേശത്തേ

ഇളള യാത്രയ്ക്കിടയിൽ അയാൾ തന്റെ സഹോദരനെ സന്ദർശിക്കാൻ നിക്കൊമ്മേടിയായിലെത്തി. താമസിയാതെ ഗാളസ്സു വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ ഹീനകൃത്യത്തിന് പിന്നിൽ ജൂലിയൻ ഞ്ഞെ ചക്രവർത്തി സംശയിച്ചു. തുടർന്ന് അയാൾക്കു ചുറ്റും കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ജൂലിയൻ കാവൽക്കാരിൽനിന്നു ഒളിച്ചോടി, അവരുടെ പിടിയിൽപ്പെടാതെ പലയിടങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. ഒടുവിൽ ഈ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയ ചക്രവർത്തിനി എവുസേബിയാ അയാളെ അയാളുടെ പാട്ടിന് വിടാൻ ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ആഗെൻസിൽ പോയി തന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനങ്ങൾ തുടരാൻ ജൂലിയൻ അനുമതി ലഭിച്ചു. ആ പഠനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തി അയാളെ വിളിപ്പിച്ചു സീസറാക്കി. തന്റെ സഹോദരിയായ ഹെലനെ അയാൾക്കു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും അക്രമികളായ കാട്ടുജാതിക്കാരെ നേരിടാൻ അയാളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അധികാരം കയ്യേറിയവനായ മാഗെൻസ്യൂസിനെ നേരിടാൻ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി ഏർപ്പെടുത്തിയവരായിരുന്നു ഈ കാട്ടുജാതിക്കാർ. എന്നാൽ അവർ അക്കാത്യത്തിൽ ഒട്ടും ഉപകാരപ്പെട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, റോമൻ നഗരങ്ങൾ കൊള്ളയടിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജൂലിയൻ ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ടു് മറ്റു സേനാനായകന്മാരുമായി ആലോചിക്കാതെ ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിക്കരുതെന്ന പ്രത്യേക നിർദ്ദേശവും ചക്രവർത്തി ജൂലിയൻ നൽകി.

ഈ സേനാനായകൻമാർ മഹാ മടിയൻമാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കാട്ടുജാതിക്കാർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കരുത്താർജ്ജിച്ചുവന്നു. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയ ജൂലിയൻ മറ്റു സേനാനായകന്മാരെ അവരുടെ അലസതാവിലസീതസുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു ജീവിക്കാൻ വിടുകയും തന്റെ കീഴിലുള്ള ഭടന്മാരിൽ ധൈര്യവും ഉത്സാഹവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ആവതു പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കാട്ടുജാതിക്കാരനെ വധിക്കുന്നയാൾക്കു് ഇന്ന തുക സമ്മാനമായി നൽകും എന്ന് അയാൾ അറിയിച്ചു. ഈ നിശ്ചയംമൂലം കാട്ടുജാതിക്കാർ ധാരാളമായി കൊല്ലപ്പെടുകയും സൈനികർക്കു് ജൂലിയനോടു താൽപര്യം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടെ രസകരമായ ഒരു യാദൃച്ഛിക സംഭവം ഉണ്ടായതായി പറയപ്പെടുന്നു. ജൂലിയൻ ഒരു നഗരത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുകയായിരുന്നു. നഗരകവാടത്തിൽ രണ്ടു തൂണുകൾക്കു നടുവിൽ ഒരു നഗരകീരീടം തൂക്കി ഇടപ്പെട്ടിരുന്നു. ജൂലിയൻ ചെല്ലുന്ന സമയത്തു് ആ കീരീടം ചരടിറ്റു താഴേയ്ക്കു പതിക്കുകയും അതു

കൃത്യം അയാളുടെ തലയിൽ വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടുനിന്നവരിൽനിന്നും ഉഗ്രമായ അഭിനന്ദന ഹർഷാരവമുയർന്നു. ജൂലിയൻ ഒരു നാൾ ചക്രവർത്തിയായിത്തീരും എന്നാണ് കാണികൾ ആ സംഭവത്തിന് അർത്ഥം നൽകിയത്.

ജൂലിയനെ കാടുജാതിക്കാരമായി എതിരിടാൻ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് വിട്ടത് ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അയാൾ ഒടുങ്ങിക്കൊള്ളുമല്ലോ എന്ന് കരുതിയിട്ടാണ് എന്ന് പറയുന്നവരുണ്ട്. ജൂലിയനെ കൊല്ലിക്കണം എന്നായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പായി സ്വന്തം സഹോദരിയെ അയാളെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കുമായിരുന്നു എന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

മറ്റു സേനാനായകന്മാരുടെ നിഷ്ക്രിയത്വത്തെക്കുറിച്ച് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ ജൂലിയൻ പരാതിപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് അയാളെ സഹായിക്കാൻ ഒരു സഹസൈന്യാധിപൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അയാൾ ജൂലിയന്റെ വീക്ഷണങ്ങളോടു അനുഭാവമുള്ളവനായിരുന്നു. അവർ സഹകരിച്ച് കാടുജാതിക്കാരുടെമേൽ ശക്തമായ ആക്രമണം അഴിച്ചുവിട്ടു. പരാജിതരായ അവർ ജൂലിയന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ അയച്ചു. റോമൻ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിക്കാൻ ചക്രവർത്തി തങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു കത്തുമായിട്ടാണ് അവർ വന്നത്. ജൂലിയൻ ആ പ്രതിനിധിസംഘത്തെ തടവിലാക്കിയിട്ടു് ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെമേൽ അതിശക്തമായ ആക്രമണം നടത്തി; അവരെ പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെടുത്തി. അവരുടെ രാജാവിനെ ജീവനോടെ പിടികൂടി അയാളെ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്കയച്ചു. ഈ ഉജ്ജ്വല വിജയത്തെ തുടർന്നു് കീഴിലുള്ള സൈന്യം ജൂലിയനെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ധരിപ്പിക്കാൻ അപ്പോൾ കിരീടം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ടേമ്പാരിലൊരാരം തന്റെ കഴുത്തിൽ കിടന്ന മാല ഊരി കിരീടത്തിനു പകരം ജൂലിയന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടി.

ഇങ്ങനെ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയായി. എന്നാൽ പിന്നീടുള്ള അയാളുടെ ചെയ്തികൾ ഒരു ദാർശനികനു യോജിച്ചവിയമായിരുന്നു എന്നു് വായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം വഴി കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ ശ്രമിച്ചില്ല. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് മുമ്പു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കു് അല്പംപോലും

കൃതജ്ഞത ഭാവിച്ചുമില്ല. പ്രവിശ്യകളിലേക്ക് ഗവണ്ണർമാരെ നിയമിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ഇഷ്ടംപോലെ ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നു മാത്രമല്ല, കോൺസ്റ്റാന്ത്യസീനെയെ പരിഹാസപാത്രമാക്കാൻ അയാൾ കഴിയുംവിധം പരിശ്രമിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് കാട്ടുജാതിക്കാർക്കെഴുതിയ കത്തുകൾ അയാൾ നഗരം തോറും പരസ്യമായി വായിച്ചു. അങ്ങനെ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസീനെയെക്കുറിച്ച് വെറുപ്പുള്ളവാക്കിയതുകൊണ്ട് അവരെ തന്റെ പക്ഷക്കാരാക്കാൻ എളുപ്പം സാധിച്ചു.

അധികാരം കൈവന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ മുഖംമൂടി അഴിച്ചുമാറ്റി. എല്ലായിടത്തും അക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു; വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലികൾ അർപ്പിച്ചു. സ്വയം 'പരമപുരോഹിതൻ' 4 എന്ന വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും അവരവർക്കു ബോധ്യമുള്ള അന്ധവിശ്വാസപരമായ ഉത്സവങ്ങൾ ആഘോഷിക്കാൻ അനുമതി നല്കി. ഈ വിധത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസീനെയെതിരായി ഒരു ആഭ്യന്തരകലാപം അയാൾ കത്തിപ്പൊക്കി. ഇങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു പോയിരുന്നെങ്കിൽ റോമാസാമ്രാജ്യം വിനാശകരമായ ഒരു ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ ചെന്നു പതിക്കുമായിരുന്നു. ഈ തത്ത്വജ്ഞാനിയുടെ ലക്ഷ്യം വളരെ രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ കൂടാതെ സാധിതമാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ പരമജ്ഞാനം കൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു ദയനീയാവസ്ഥയുണ്ടാകാതെ സാമ്രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസീന്റെ ആകസ്മികമരണമാണ് വിപത്തൊഴിവാക്കിയത്. ജൂലിയൻ ത്രോസിൽ എത്തിയപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് മൃതനായി എന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞു. ജൂലിയൻ ഉടൻ തന്നെ തലസ്ഥാനനഗരമായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് പരസ്യമായ രാജകീയ പ്രവേശനം നടത്തി. ജനങ്ങൾ തന്നിൽ സംപ്രീതരാകുന്നതിനു് എന്തൊക്കെയാണു വേണ്ടതെന്ന് അയാൾ തന്നെ ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ചു താഴെ പറയുന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു: 'ഹോമോളസിയൻ' വിശ്വാസികളെ പള്ളികളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും അവരുടെ മെത്രാന്മാരെ നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തതുമൂലം കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് അവരുടെ രൂക്ഷവിദ്വേഷത്തിനു പാത്രമായിരുന്നു എന്നു് ജൂലിയൻ മനസ്സിലാക്കി 5 തങ്ങളുടെ ബിംബദൈവങ്ങൾക്കു് ബലിയർപ്പിക്കുന്നതു തടഞ്ഞു

4. Pontifex maximus
5. 2:7.13.16.

തിന്റെ പേരിൽ അക്രൈസ്തവർക്കും കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീനോടു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങൾ വീണ്ടും തുറക്കാനും വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ കർമ്മങ്ങൾ ആരംഭിക്കാനും അവർക്കുഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീന്റെ സേവനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഷണ്ഡന്മാരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പിച്ചിരുന്ന കാര്യവും ജൂലിയൻ മനസ്സിലാക്കി. ചക്രവർത്തിയുടെ ശയനാഗാരത്തിന്റെ മുഖ്യമേൽനോട്ടക്കാരനായ എഷ്യസേബിയസ് എന്ന ഷണ്ഡന്റെ തോന്നുസന്ദർഭമാണ് ജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും വെറുപ്പുള്ളവായിരുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തി എല്ലാ വിഭാഗക്കാരോടും വളരെ രഹസ്യപരമായി ഇടപെട്ടു. ചിലരുടെയടുത്തു കപടാഭിനയം നടത്തി. പലർക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങളും മറ്റും നല്കി തന്നോടു വിധേയത്വമുള്ളവരാക്കി. അക്രൈസ്തവരുടെ വിഗ്രഹാരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉദാരമായ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീന്റെ ക്രൂരത മുഴുപ്പിച്ചു കാട്ടുവിധത്തിൽ, അയാൾ നാടുകടത്തിയ മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ രൂപതകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അക്രൈസ്തവരുടെ അടച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീന്റെ ഷണ്ഡന്മാർ കയ്യേറിയിരുന്ന വസ്തുക്കളെല്ലാം അവയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീന്റെ കിടപ്പു സർവ്വാധികാരിയായിരുന്ന എവുസേബിയസിനു വധശിക്ഷ നല്കി. ഈ വധശിക്ഷ കാരണം അയാൾ ചെയ്ത പരസ്യമായ അതിക്രമങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല; അയാളുടെ ഗുഡാലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് തന്റെ സഹോദരനായ ഗാളൂസ് വധിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ള ദ്രവ്യവിശ്വാസവും അതിനു കാരണമായിരുന്നു.

കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസീന്റെ മൃതദേഹം ചക്രവർത്തിക്കു ചേർന്നു ബഹുമതികളോടുകൂടിത്തന്നെ സംസ്കരിക്കുവാൻ ജൂലിയൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഷണ്ഡന്മാർ, ക്ഷുരകന്മാർ, പാപകക്കാരൻ എന്നിവരെയെല്ലാം കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. ജൂലിയന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചുപോയിരുന്നു; അയാൾ വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഷണ്ഡന്മാരുടെ സേവനം അയാൾക്കാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വളരെ ലളിതവും മിതവുമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്ന അയാൾക്ക് അധികം പാപകക്കാരെയും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ക്ഷുരകന്മാരുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ ഒരു ക്ഷുരകന് അനേകരുടെ ക്ഷൗരം നിർവഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്നായിരുന്നു ജൂലിയന്റെ അഭിപ്രായം. കൊട്ടാരത്തിലെ സെക്രട്ടറിമാരിൽ

ഭൂരിപക്ഷത്തെയും അവരുടെ പഴയ സ്ഥിതികളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയച്ചു. നിലനിർത്തപ്പെട്ടവയ്ക്ക് അവരുടെ ജോലിക്കു തക്കതായ ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെന്റ് വക യാത്രാകൾക്കുള്ള വാഹനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പരിഷ്കാരം വരുത്തി. കോവർ കഴുതകൾ, കാളകൾ, കഴുതകൾ എന്നിവയെയെല്ലാം ഒഴിവാക്കി കുതിരകളെ മാത്രം ഗതാഗതാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളെയെല്ലാം ചുരുക്കം ആളുകൾ പ്രശംസിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും അവയോടു എതിർപ്പാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ആഡംബരവും പ്രതാപവുമില്ലെങ്കിൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് മതിപ്പുതോന്നുകയില്ലെന്നും ഇത്തരം ചെലവുചുരുക്കലുകൾ ജനങ്ങൾക്കു ചക്രവർത്തിയോടു ബഹുമാനം ഇല്ലാതാക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുകയും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആളുകൾക്കു വിചിത്രമായിത്തോന്നിയ മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെയുണ്ടു്: ചക്രവർത്തിരാത്രീയിൽ ഉണർന്നിരുന്നു് പ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതി പഠിക്കും. അടുത്ത ദിവസം സെനറ്റിൽ പറയാനുള്ള പ്രസംഗങ്ങളാണു്. ജൂലിയസ് സീസറീനു ശേഷം സെനറ്റിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത ഏക ചക്രവർത്തി ഈ ജൂലിയനായിരുന്നു.

സാഹിത്യ രംഗത്തു് വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നവർക്കു ജൂലിയൻ ആകർഷകമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകി. ദാർശനികന്മാർക്കായിരുന്നു ഏറ്റവും മുൻഗണന. അതിനാൽ പണ്ഡിതന്മാരെന്നു് അഭിനയിക്കുന്ന അനേകം ആളുകൾ നാനാദിക്കുകളിൽ നിന്നും കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നുകൂടി. പണ്ഡിതന്മാരുടെ വസുത്രമായ പാലിയവും ധരിച്ചുകൊണ്ടാണു് അവർ വന്നതു്. അവരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തേക്കാൾ ഉന്മൂലമായിരുന്നു വിശേഷം. ഈ തട്ടിപ്പുകാരെല്ലാം ചക്രവർത്തിയുടെ മനോഭാവം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തുമതത്തിനു വിപരീതമായ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു. ജൂലിയന്റെ അമിതമായ അഹന്ത തന്റെ മുൻഗാമികളെയെല്ലാം പരിഹസിക്കാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. 'സീസർമാർ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ അയാൾ രചിച്ചു. സീസർമാരെ പരിഹസിക്കുകയാണതീൽ. അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും പരിഹാസവിഷയങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടു് പല പ്രബന്ധങ്ങൾ അയാൾ രചിച്ചു.⁶ ക്ഷൗരക്കാരെയും പാചകക്കാരെയും പറഞ്ഞു വിട്ടതു് ഒരു ദാർശനികനെ സംബന്ധിച്ചു് യുക്തമായ നടപടിയാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരെ പരിഹസിക്കുകയും അവരുടെ വികൃത ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുകയും

6. 3:23

ചെയ്യുന്നത് ഒരു ഭാഗ്നികനാകട്ടെ, സ്വദ്രാട്ടിനാകട്ടെ യോജിച്ച പ്രവൃത്തിയല്ലല്ലോ. അന്യയ, ഹീനഭാഷണം തുടങ്ങിയ പ്രവണതകൾക്കതീതരായിരിക്കണം ഭാഗ്നികനും ഭരണാധികാരിയും. ആത്മസംയമനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചക്രവർത്തി ഒരു തത്ത്വജ്ഞാനി തന്നെ ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ തത്ത്വജ്ഞാനി ചക്രവർത്തിക്കു യോജിക്കുന്ന നടപടികളെല്ലാം അന്തകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അയാൾക്കു ചിലപ്പോൾ തന്റെ തത്ത്വങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കേണ്ടി വരും. ഇങ്ങനെ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഉത്ഭവം, വിദ്യാഭ്യാസം, പ്രകൃതം എന്നിവയെപ്പറ്റിയും എങ്ങനെ അയാൾ രാജാവായി എന്തതിനെപ്പറ്റിയും ചുരുക്കി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 2

അലക്സാൻഡ്രിയയിലുണ്ടായ കലാപം

ഈ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് സഭകളിൽ സംഭവിച്ച ചിലകാര്യങ്ങൾ ഇനി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യംമൂലം അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ ഒരു കലാപമുണ്ടായി. ആ നഗരത്തിൽ വളരെക്കാലമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട് വൃത്തികെട്ടു കിടന്ന ഒരു സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു. അക്രൈസ്തവമതക്കാർ അവരുടെ രഹസ്യമതകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന സ്ഥലമാണതു്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെകൂട്ടത്തിൽ നരബലിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മിത്രാ എന്ന ദേവനു് അവിടെ ബലികൾ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടന്നിരുന്ന ഈ സ്ഥലം കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസു് ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു പള്ളി പണിയണം എന്നു് സ്ഥലത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന ജോർജ്ജു് തീരുമാനിച്ചു. ആ സ്ഥലമെല്ലാം ശരിക്കു ശുചിയാക്കുവാൻ അയാൾ നിർദ്ദേശം നൽകി. സ്ഥലമെല്ലാം നിരപ്പാക്കി വന്നപ്പോൾ വളരെ ആഴമുള്ള ഒരു രഹസ്യ അറ കണ്ടെത്തി. ആ കണ്ടെത്തൽ അവിടെ നടന്നിരുന്ന രഹസ്യകർമ്മങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു പല പ്രായത്തിലുമുള്ള ആളുകളുടെ അനേകം രചയോട്ടികൾ അവിടെ കണ്ടെത്തി. അവിടുത്തെ അക്രൈസ്തവ പുരോഹിതന്മാർ ഗുഹകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കടലുകൾ പരിശോധിച്ചു് ഭാവിഫലം പ്രവചിക്കാൻവേണ്ടി കുരുതി

കഴിച്ച മനുഷ്യജീവികളുടെ തലയോട്ടികളായിരുന്നു അവ. മിത്ര ക്ഷേത്രത്തിലെ രഹസ്യ ബലിയറയിൽനിന്നും ഈ തലയോട്ടി കൂട്ടവാരം കണ്ടെടുത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവ പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അക്രൈസ്തവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഗർഹണീയത വെളിപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ അനേകം പേർ ചേർന്ന് തലയോട്ടികളും പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നഗരവീഥികളിലൂടെ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തി. വിജയോന്മാദത്തോടുകൂടിയ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു അത്. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ അക്രൈസ്തവർക്ക് ഈ അധികൃഷ്ടം സഹിക്കാനായില്ല. കോപാസ്യരായിത്തീർന്ന അവർ കയ്യിൽ കിട്ടിയ സകല ആയുധങ്ങളുമെടുത്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ ചാടിവീണു. ചിലരെ വാളുകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നു. ചിലരെ കല്ലുകളും വടികളും കൊണ്ട് അടിച്ചും ഇടിച്ചും കൊന്നു. ചിലരെ കയറുകൊണ്ടുവരിഞ്ഞു മുറുകിക്കൊന്നു. ചിലരെ കരിശിൽ തറച്ചുകൊന്നു. അവസാനം പറഞ്ഞ പരിപാടി കരിശിനോടുള്ള സവിശേഷമായ അവജ്ഞ പ്രകടിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിത്തന്നെ ചെയ്തതാണ്. അസംഖ്യം പേരെ മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ, അക്രമികൾ സുഹൃത്തുക്കളെയോ ബന്ധുക്കളെയോ ഒന്നും വെറുതെ വിട്ടില്ല. അവർ ജോർജ്ജ് മെത്രാനെ പള്ളിയിൽനിന്നു വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു ഒട്ടകത്തിന്മേൽ വച്ചുകെട്ടി. പിന്നീട് അയാളെ കഷണങ്ങളായി പിച്ഛികീറിയതിനുശേഷം ആ ഒട്ടകത്തോടൊപ്പം ഒഹിപ്പിച്ചു. മിത്രവും പരിസരം വൃത്തിയാക്കുന്ന പരിപാടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവസാനിപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 3

അക്രമം സംബന്ധിച്ചു
ചക്രവർത്തി ഏഴുതീയ ലേഖനം

ജോർജ്ജ് മെത്രാന്റെ വധത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിക്കു വളരെ കോപമുണ്ടായി. അവരെ അതിരൂക്ഷമായ ഭാഷയിൽ ഭർത്സിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു കായിതം ഏഴുതി. ഇതിനിടെ, അത്തനാസ്യോസിനെ ദ്രോഹിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ജോർജ്ജിനോടു വൈരാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നവരാണ് ജോർജ്ജിനെ

വധിക്കാൻ തയ്യാറായത് എന്നൊരു ജനസംസാരവും ഉണ്ടായി. പൊതുജനവിക്ഷോഭങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ഇത്തരം സ്വകാര്യലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളവരുടെ കറുത്ത കരങ്ങളുണ്ടാവുക സാധാരണമാണെന്നു സമ്മതിക്കണം. എന്നാൽ ചക്രവർത്തി തന്റെ കത്തിൽ പരസ്യമായി കുറപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു പൊതുജനങ്ങളെ പൊതുവെയാണ്; ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തെ അതിൽ കുറപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ജോർജ്ജ് അതിനു മുമ്പുള്ള കരക്കാലത്തേയ്ക്ക് എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും വെറുപ്പിനു പാത്രമായിരുന്നു. ജനങ്ങളെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

ചക്രവർത്തിയായ സീസർ ജൂലിയൻ മാക്സിമൂസ് അഗസ്റ്റസ് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ പൗരന്മാർക്ക് എഴുതുന്നതു്: 7

നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ അലക്സാൻഡറിനോടു നിങ്ങൾക്കു ബഹുമാനമില്ലായിരിക്കാം. അത്യധികമായ മാഹാത്മ്യവും പരിശുദ്ധിയുമുള്ള സെറാപ്പിസ് എന്ന മഹോന്നതനും അതിപരിശുദ്ധനുമായ ദേവനോടും നിങ്ങൾക്കു ബഹുമാനമില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും സാമൂഹികക്രമീകരണങ്ങളുടെയും അവകാശങ്ങളെ നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതല്ലേ? എല്ലാ ദേവന്മാരും ശക്തനായ സെറാപ്പിസ് പ്രത്യേകമായും ലോകസൗമ്യത്വത്തിന്റെ ചമതല ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മോടു് നിങ്ങൾക്കു് ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമില്ലേ? പൊതുജീവിതരംഗത്തു് എന്തെങ്കിലും തെറ്റു സംഭവിച്ചെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ? കോപം, അമർഷം എന്നീ വികാരങ്ങൾ മനസ്സിനെ അധീനപ്പെടുത്തിയാൽ ഏറ്റവും ഗർഹണീയങ്ങളായ നടപടികളിലേക്കു് അതു മനുഷ്യനെ നയിച്ചെന്നു വരാം. ആ വികാരങ്ങളായിരിക്കാം നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചതു്. കോപാവേശം ഒരു വിധം തണുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, നൈമിഷികമായ കോപാവേശംമൂലം ചെയ്തപോയ അപരാധത്തോടു് വളരെ നികൃഷ്ടമായ മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യം കൂടെ ചേർത്തു് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അപരാധിത്വം കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ളതാക്കി എന്നു തോന്നുന്നു. സാധാരണക്കാരായ നിങ്ങൾ നീതിപൂർവ്വം അയാളെ വെറുത്തിരുന്നതു് ഏതു കാര്യത്തെപ്രതിയാണോ, അതുതന്നെ ചെയ്തു കൂടുവാൻ ലജ്ജിച്ചില്ല. ജോർജ്ജ് ചെയ്ത ഏതു തെറ്റിന്റെ പേരിലാണ്

7. ജൂലിയൻ, ലേഖനം, 10

നിങ്ങൾക്കു് അയാളോടു് അമർഷമുണ്ടായതു് എന്നു പറയാൻ സെറാപ്പിസിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഒരുപക്ഷേ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചേക്കും: അനുഗ്രഹീതസ്മരണാർഹനായ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസിനെ നിങ്ങൾക്കെതിരായി അയാൾ പ്രകോപിപ്പിച്ചു; നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിലേയ്ക്കു് അയാൾ ഒരു സൈന്യത്തെ ആനയിച്ചു; അയാളുടെ പ്രേരണയനുസരിച്ചു് ദേവന്റെ അതിപരിശുദ്ധാലയം ഈജിപ്തിലെ ഗവർണ്ണർ അശുദ്ധമാക്കി. അതിലെ വിഗ്രഹങ്ങളും സമർപ്പിതവസ്തുക്കളും അതിലുള്ള പവിത്രീകൃതമായ വിവിധ ഉപകരണങ്ങളും അയാൾ കൊള്ളയടിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള നിന്ദ്യമായ അശുദ്ധമാക്കൽ കണ്ടു നില്പാൻ ആവാതെ, അശുദ്ധ കരങ്ങളിൽനിന്നു് നിങ്ങൾ ദേവനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതാകാം; അല്ലെങ്കിൽ, ദേവന്റെ സേവനത്തിനായി സമർപ്പിതമായിരിക്കുന്നതു് തരിപ്പണമാക്കുന്നതു തടയാൻ ശ്രമിച്ചതാകാം. എല്ലാ നീതിക്കും നിയമത്തിനും ഭക്തിക്കും വിരുദ്ധമായി നിങ്ങൾക്കെതിരെ ആയുധധാരികളെ അയച്ചതാകാം. ജോർജിനെ കോൺസ്റ്റാന്ത്യസിനെക്കാളധികം ഭയപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാകാം അയാൾ ഇങ്ങനെ കൈക്കലെയ്ത്തു്. എന്നാൽ ഏകാധിപത്യപ്രവണതയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അയാളുടെ പെരുമാറ്റം മറ്റൊരു വിധത്തിലാകുമായിരുന്നു. ആലോചനാപൂർവ്വം വേറെ വിധത്തിൽ പെരുമാറുന്നതു് അയാൾക്കു് സുരക്ഷിതത്വത്തിനുപയുക്തവും ആകുമായിരുന്നു. നിങ്ങളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ പണ്ടത്തേതു പോലുള്ള മിതത്വം അയാൾ പാലിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ പല വിധത്തിലും ദേവന്മാരുടെ ശത്രുവായ ജോർജിനോടു നിങ്ങൾക്കു വളരെ കോപം തോന്നി എന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ നിങ്ങൾ സ്വന്തം ചെയ്തികൾകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധമായ നഗരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ജോർജിനെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിസ്താരത്തിനു വിധേയനാക്കുകയായിരുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ കൊലപാതകമോ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമവിരുദ്ധകൃത്യമോ നിങ്ങൾ ചെയ്തെന്നു വരികയില്ലായിരുന്നു. ജോർജിനു് അയാളുടെ അക്രമകൃത്യങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ ലഭിക്കുകയും അതേസമയം നിങ്ങൾ കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ദേവന്മാരെയിടരുകയും ഇതുപോലുള്ള മഹത്തായ നഗരങ്ങളെയും സമൃദ്ധമായ ജനസമൂഹങ്ങളെയും അനാദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ദുർന്നയങ്ങളെ അങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ജനങ്ങളോടു കാടത്തം കാണിക്കുന്നതു് അധികാര

പ്രയോഗത്തിന്റെ നാദിയായി കരുതുന്നവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യം തന്നെയാണല്ലോ. കരണാൽ മുന്പു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെഴുതിയ കത്തുമായി ഈ കത്തു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. എത്രയോ അധികമായ ആദരവോടു കൂടിയാണ് അന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്തതു്. എന്നാൽ ഇന്നു് അതേപോലെ ബഹുമാനപൂർവ്വം നിങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്യണമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ കാരണം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നു് അമർത്യരായ ദേവന്മാരുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. പട്ടികളെയെന്നപോലെ ഒരു മനുഷ്യനെ കഷണങ്ങളായി പിച്ഛിച്ഛിത്തുന്ന ധാർഷ്ട്യമാണു് ജനങ്ങൾ കാണിച്ചതു്. മനുഷ്യത്വരഹിതമായ പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് അവർ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ആ ദുഷ്ടകൃത്യത്തിന്റെ മാലിന്യത്തിൽനിന്നു സ്വന്തം കാങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ശുദ്ധീകൃതമായ കരങ്ങളല്ലാതെ ദേവന്മാരുടെ നേരെ ഉയർത്താൻ സാധിക്കുമോ?

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ശിക്ഷ ജോർജ്ജ് ശരിക്കും അർഹിച്ചിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. അതിലും കടുത്ത ശിക്ഷ അയാൾ അർഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കാൻ നാമു സന്നദ്ധരായേക്കാം. നിങ്ങളോടു ചെയ്ത ദ്രോഹങ്ങളുടെ പേരിലാണു് അയാൾ ഈ വിധത്തിൽ ശിക്ഷാർഹനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതുപോലും സമ്മതിച്ചു തരാൻ നാം ഒരുക്കമാണു്. എന്നാൽ അതിനയാളെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ അതിനോടു യോജിക്കാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തു് ചില നിയമങ്ങളുണ്ടു്. അവ അനുസരിക്കാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും ബാധ്യസ്ഥരുമാണു്. ആ നിയമങ്ങളെ രഹസ്യമായും പരസ്യമായും നിങ്ങൾ ബഹുമാനിച്ചു പറവു. സമൂഹത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കു വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആ ക്രമീകരണങ്ങളെ ഏതാനും പേർ എന്നെങ്കിലും ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു് ബാക്കിയുള്ളവരും അവയെ ലംഘിക്കുന്നതു ശരിയാണെന്നു വരുമോ? അല്ലയോ അലക്സാണ്ടർഡ്രിയാക്കാദരേ, നിങ്ങൾ ഇത്തരം ഒരപരാധം ചെയ്തതു് എന്റെ ഭരണകാലത്താണു് എന്നുള്ളതു നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം. എനിക്കു നിങ്ങളോടു് സവിശേഷമായ ഒരു സഹോദരഭാവമുണ്ടു്. എനിക്കു ദേവന്മാരോടു് ബഹുമാനമുണ്ടു്. എന്നെ

പ്പോലെതന്നെ ജൂലിയൻ എന്നു പേരുള്ള എന്റെ പിതാമഹനും അമ്മാവനും നിങ്ങളുടെ നഗരം ഭരിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.⁸

അനാദരിക്കപ്പെടുന്നതു സഹിക്കാനിഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനും ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവവും ആരോഗ്യപൂർണ്ണവുമായ ഘടനയുള്ള ഒരു ഭരണകൂടത്തിനും അതിന്റെ ഭരണീയരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത ഇത്തരം ധർമ്മഭ്രംശത്തിനു നേരേ കണ്ണടയ്ക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇത്തരം ആപല്ക്കരമായ സ്വഭാവവൈകല്യങ്ങളെ വേണ്ടത്ര ശക്തമായ പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഭാക്ഷീണ്യമറവിധം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുകതന്നെയാണു വേണ്ടതു്. എന്നാൽ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ ഒരു സംഭവത്തിൽ മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളാൽ കുറപ്പെടുത്തലിന്റേതും ഉദ്ബോധനത്തിന്റേതുമായ ശാലീന ഔഷധ പ്രയോഗം മാത്രമേ ഞാൻ നടത്തുന്നുള്ളു. ഈ ചികിത്സാപദ്ധതി നിങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ യുക്തവും സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി നിങ്ങൾ ഗ്രീക്കു് വംശത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നാണു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. സ്മരണയിലും സ്വഭാവത്തിലും സ്വന്തം പൂർവ്വികരുടെ മഹത്വത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുമല്ലോ. അലക്സാൻഡ്രിയയിലുള്ള നമ്മുടെ പൗരന്മാരുടെ പക്കൽ ഇതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടെട്ടെ.

ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു്.

അധ്യായം 4

അത്തനാസ്യോസിന്റെ പ്രത്യാഗമനം

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു് അധികം താമസിയാതെ അത്തനാസ്യോസു് തിരിച്ചെത്തി. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ജനങ്ങൾ അത്യധികമായ ആഘോഷത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആര്യന്മാരെ പള്ളികളിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. അത്തനാ

8. ഫിലൊസ്തോർജിയസു്, 7:10; സൊസൊമൻ, സഭാചരിത്രം 5:7; തിയഡൊറൊസ്, സഭാചരിത്രം, 3:12-13.

സ്യോസിനു അവരുടെ മേൽ അധികാരം നൽകി. ആ ഘട്ടത്തിൽ ആര്യന്മാർ പ്രാധാന്യവും പ്രസിദ്ധിയും കറഞ്ഞ കെട്ടിടങ്ങളിൽ വെച്ച് അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി. ജോർജ്ജിന്റെ സ്ഥാനത്തു് മെത്രാനായി ലൂഷ്യസിനെ അവർ അവരോധിച്ചു. ആ സമയത്തു് അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ സഭയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

ലൂസിഫറും എവുസേബിയസും

ഈ കാലത്തു തന്നെ ലൂസിഫർ, എവുസേബിയസു⁹ എന്നിവർ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു് ഉത്തരതേബായ്സിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവർ നേരത്തേ എന്നതുപോലെ യഥാക്രമം സർദീനിയായിലെ കരാളാ എന്ന നഗരത്തിലും, ഇറ്റലിയിൽ ലിഗൂരിയരുടെ പട്ടണമായ വെർചെള്ളിയിലും, ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ,¹⁰ മെത്രാന്മാരായി. ഈ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും പരസ്പരം ആലോചിച്ചാണു കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയതു്. സഭയിലെ നിയമങ്ങളും അച്ചടക്കസംവിധാനങ്ങളും ഭാവിയിൽ ലംഘിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു് അവർ പ്രധാനമായി കൂടിയാലോചിക്കുകയും നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തതു്.

9. തിയഡൊറൈറ്റ്, സഭാചരിത്രം, 3:4

അധ്യായം 6

ലൂസിഫറും പഴുതിനൂസും

ലൂസിഫർ സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്ക് പോകണമെന്നും എവുസോബിയസ് അലക്സാണ്ട്രിയയിലേയ്ക്ക് പോയി അത്തനാസ്യോസിനോടു സഹകരിച്ച് ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി സഭയുടെ തത്ത്വങ്ങൾ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ലൂസിഫർ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഒരു ഡീക്കനെ അലക്സാണ്ട്രിയയിലേക്ക് അയച്ചു. സിനഡ് തീരുമാനിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്റെ നാമത്തിൽ സമ്മതം നൽകാൻ അയാളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം നേരിട്ട് അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്ക് പോയി. അവിടെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വലിയ കഴപ്പത്തിൽ കിടക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. ആളുകൾക്ക് അഭിപ്രായൈക്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാം നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ¹¹ എവുസോബിയസ് അവിടെ പ്രവരിപ്പിച്ച ആര്യൻപാഷണ്ഡത സഭയെ പിളർത്തി. അതിനും പുറമേ മെലീഷ്യസിനോടു അനുഭാവമുള്ളവർ അയാളോടുള്ള മമത നിമിത്തം, വിശ്വാസത്തിൽ ഐക്യമുണ്ടായിരുന്നവരിൽനിന്നും ഭിന്നിച്ചുനിന്നു. ലൂസിഫർ പഴുതിനൂസിനെ അവരുടെ മെത്രാനാക്കിയപ്പോൾ അയാൾ വീണ്ടും വേർപിരിഞ്ഞു.

10. 2:36

അധ്യായം 7

അലക്സാണ്ട്രിയൻ സിനഡ്

എവുസേബിയസ് അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കൽ എത്തിയ ഉടൻ തന്നെ അത്തനാസ്യോസിനോടു സഹകരിച്ച് ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഈ അവസരത്തിൽ വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നുകൂടിയ മെത്രാന്മാർ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പരിഗണനാവിധേയമാക്കി. അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വം ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും അവിടുത്തെ ഒരേ സത്തയുള്ള ത്രിത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വചനം മനുഷ്യനായപ്പോൾ മാംസം മാത്രമല്ല, ആത്മാവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആദിമകാലത്തെ സഭാവിജ്ഞാനികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് അവർ ഈ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്. സ്വന്തം ആവിഷ്കാരമായ ഏതെങ്കിലും പുതിയ തത്വം അവർ സഭയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയില്ല. സഭാപഠനങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം ആദ്യം മുതൽ അംഗീകരിച്ചു പോന്നതും വിവേകികളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബോധ്യപ്പെടുമ്പോൾ പഠിപ്പിച്ചു പോന്നതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ അംഗീകാരം രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് അവർ ചെയ്തത്. പൂർവ്വികരായ പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ താർക്കിക കൃതികളിൽ എന്ന് ഈ നിലപാട് അനുവർത്തിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ഇരനെയുസ്, ക്ലെമെൻറ്, ഹിയെരാപ്പൊലീസിയിലെ അപ്പൊളജിനാർസീസ്, അന്ത്യോക്യൻ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന സെറാപ്പിയോൻ എന്നിവരെല്ലാം, 'ക്രിസ്തു തന്റെ അവതാരത്തിൽ ഒരു ആത്മാവോടുകൂടിയാണു വന്നത്' എന്ന കാര്യം പൊതുവിൽ അംഗീകൃതമായ ഒരുഭിപ്രായമായിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പു തരുന്നു. അറേബ്യായിലുള്ള ഫിലാഡെൽഫിയായിലെ മെത്രാനായ ബെറീല്ലസിനെ സംബന്ധിച്ച സമ്മേളിച്ച കൗൺസിലും ആ മെത്രാനുള്ള കത്തിൽ ഈ തത്വം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.¹¹ ഒരിജനും അദ്ദേഹത്തിന്റെതായി ഇന്നു ലഭ്യമായിട്ടുള്ള എല്ലാ രചനകളിലും 'മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവം ഒരു ആത്മാ

11. 2:44

12. എവുസേബിയസ്, സഭാചരിത്രം, 6:33

വിനെ സ്വീകരിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിനു" ഒരു വ്യാഖ്യാനം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒമ്പതാം ഭാഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹം സവിശേഷമായി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യം ഹവ്വയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും സഭയുടെയും പൂർവ്വമാതൃകകളായിരുന്നുവെന്നും¹³ അവിടെ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. പാംഫീലിസ് എന്ന വിശുദ്ധനായ മനുഷ്യനും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഇരട്ടപ്പേരു സ്വീകരിച്ച എവസേബിയനും ഈ വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസ്യരായ സാക്ഷികളത്രേ; പ്രസ്തുത സാക്ഷികൾ രണ്ടുപേരും, അവർ സംയുക്തമായി രചിച്ച ഒരിജന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചവർക്കു മറുപടിയായി വിരചിച്ച ആദരണീയമായ വിശദീകരണത്തിലും പ്രസ്തുത പ്രഖ്യാപനം ആദ്യം നടത്തിയതു് അദ്ദേഹമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചതു് സഭയുടെ രഹസ്യാത്മക പാരമ്പര്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കൽ മാത്രമാണെന്നും സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. അലക്സാണ്ട്രിയൻ കൗൺസിലിൽ സഹകരിച്ചവർ സത്തു്, അല്ലെങ്കിൽ സത്ത,¹⁴ അസു്തിത്വം, നിലനില്പു്, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിത്വം¹⁵ തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. റ്റ്രെയിനിലുള്ള കൊർദോവായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന, മുമ്പു പരാമുഷ്യനായിട്ടുള്ള ഹോസ്യൂസാണ് ഈ വാക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു തുടക്കം കുറിച്ചതു്. ആരിയനു് ഉളവാക്കിയ കഴപ്പുങ്ങൾക്കു ശമനം വരുത്താൻ വേണ്ടി കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ലിബിയാക്കാരനായ സബെല്ലിയൂസിന്റെ വാദത്തെ നിരാകരിക്കാനുള്ള താല്പര്യം മൂലമത്രേ അങ്ങനെ ചെയ്തു്. താമസിയാതെ നടത്തപ്പെട്ട നിഖ്യാകൗൺസിലിൽ ഈ തർക്കം വലിയ ചലനമുണ്ടാക്കിയില്ല. എന്നാൽ അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ വാദവിവാദങ്ങളുടെ ഫലമായി അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ഇക്കാര്യം ധാരാളമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. *ഉസിയാ*, *ഹ്യൂജ്ജോസു് റാസിസു്* തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന തീരുമാനമാണ് അവിടെയുണ്ടായതു്: *ഉസിയാ* എന്ന പദം വി. ലിബിതങ്ങളിൽ ഒരിടത്തും പ്രയുക്തമായിട്ടില്ലെന്നും *ഹ്യൂജ്ജോസു് റാസിസു്* എന്നതു് തത്ത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നും ഉദ്ഭൂതമായ സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്താൽ അപ്പസ്തോലൻ തെറ്റായി പ്രയോഗിച്ചു

-
- 13. Types
  - 14. Essence or Substance
  - 15. Existence, Subsistence or Personality

ഗിച്യ എന്നുമാണ് അവർ വാദിച്ചത്.¹⁶ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും സബെല്ലിയൻ അബദ്ധ പഠനത്തിനെതിരായ വാദങ്ങളിൽ ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാമെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചു. കൂടുതൽ യുക്തമായ വാക്കുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണിത്. ത്രിമൂലമായ ഒരു പദംകൊണ്ട് ഒരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കാൻ ഇടയാകരുതെന്നും അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. ത്രിത്വത്തിൽ പേരു പറയപ്പെടുന്ന ഓരോ ആളും സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിൽ ദൈവമാണെന്നാണ് നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു ഈ സിനഡിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ. സത്തയെയും വ്യക്തിത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കാനാണെങ്കിൽ, ഗ്രീക്ക് ഭാഗ്നികന്മാർ *ഉസിയായെ* സംബന്ധിച്ച് പല നിർവ്വചനങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നാൽ *ഹ്യൂപ്പോസ്റ്റാസിസിനെ* അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടേ ഇല്ല എന്നുമാണു കാണുന്നത്. വൈയാകരണനായ ഇരനെയുസാകട്ടെ 'അറീചിസ്തസ്' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷരമാലക്രമ നിലണ്ടുവിൽ അതിനെ ഒരു കാടൻ പ്രയോഗമെന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പദപ്രയോഗം പ്രാചീനഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണുന്നുള്ളൂ. കാണുന്നതാകട്ടെ, അതിന് ഇന്നു നാം കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥകല്പനയിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ വിധത്തിലുമാണ്. സോഫോക്ലീസ് *ഹിനികസ്* എന്ന പേരുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൂരന്തനാടകത്തിൽ 'വഞ്ചന' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെനാൻഡർ ആകട്ടെ *മസാലക്കൂട്ട്* എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. വീഞ്ഞു വീപ്പയുടെ അടിയിൽ അടിയുന്ന മട്ടിനെ ഒരാര ഹ്യൂപ്പോസ്തസിസ് എന്നു വിളിക്കുന്നതു പോലെ. പഴയകാലത്തെ ഭാർഗ്വനിക ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പ്രസ്തുത പദത്തെ മിക്കവാറും അവഗണിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ആധുനികർ *ഉസിയാ* എന്നതിനു പകരമായി ആ വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുതപദം, നാം മുമ്പു നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, പലതരത്തിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിർവ്വചനത്താൽ പരിമിതപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു കാര്യം അനവധാരണീയനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണോ? രൂക്ഷവും അവഗണനാപരവുമായ ഭാഷ ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെതിരായി എവാഗ്രിയസ്സ് തന്റെ *മൊണാക്കിക്കൂസ്* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താക്കീതു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ദൈവത്വത്തെ നിർവ്വചിക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമത്തെയും അദ്ദേഹം നിരോധിക്കുകയാണ്. ദൈവത്വം അതിന്റെ

16. എബ്രൊ. 1:3

സ്വഭാവത്തിൽ പൂർണ്ണമായും ലളിതമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'എന്തെന്നാൽ നിർവ്വചനം എന്നതു സംയുക്തമായ വസ്തുക്കളെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. അതേ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇങ്ങനെ തുടൻ പറയുന്നു: 'എല്ലാ പ്രസ്താവനകൾക്കും ആരോപിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഉപവർഗ്ഗം, അല്ലെങ്കിൽ വ്യാവർത്തകധർമ്മം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകത, അല്ലെങ്കിൽ പദവികാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം സംയുക്തം ഉണ്ട്'.¹⁷ എന്നാൽ ഇവയിൽ ഒന്നും തന്നെ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന് കരുതാൻ വയ്യ. അതിനാൽ വിവരണാതീതമായതിനെ നിശ്ശബ്ദമായി ആരാധിക്കുക.'- ഇപ്രകാരമാണ് എവാഗ്രിയസ്സിന്റെ യുക്തിവിചാരം. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിയും പറയാം.¹⁸ ഇവിടെ വിഷയം വിട്ട് അല്പം പറയേണ്ടി വന്നെങ്കിലും അതു പ്രതിപാദ്യത്തെ വിശദമാക്കാൻ ഉതകും.

അധ്യായം 8

അത്തനാസ്യോസിന്റെ 'പലായനത്തിന് നീതീകരണം'

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സമ്മേളിച്ചവരെ അത്തനാസ്യോസു് തന്റെ 'നീതീകരണം' വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. തന്റെ പലായനത്തെ നീതീകരിച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ചുകാലം മുമ്പ് അദ്ദേഹം എഴുതിയതായിരുന്നു അതു്. അതിലെ കുറച്ച ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു് ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. ആ ഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ പകർത്തുക എന്നതു വളരെ ക്ലേശകരമായിരിക്കും. ജീജ്ഞാസുക്കൾ ആ ഗ്രന്ഥം തന്നെ കണ്ടെത്തുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.¹⁹

'ദൈവനിന്ദകരുടെ തന്റേടം നിറഞ്ഞ അധികത്തങ്ങൾ കണ്ടാലും! അത്തരമാണ് അവരുടെ നടപടികൾ. എന്നിട്ടും

17. "Every proposition has either a "genus", which is predicted, or a "species", or a "differentia", or a "proprium", or an "accidens" or that which is compounded of these".
 18. 4:23
 19. അത്തനാസ്യോസു്, ഒളിജോട്ടത്തേപ്പററി, 7

നമുക്കെതിരെ അവർ പണ്ടു ചെയ്ത ഗുഡാലോചനകളെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനു പകരം കൊല്ലാനാഗ്രഹിച്ച അവരുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നു സ്വയം രക്ഷപ്പെട്ട നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെ അവർ അധീക്ഷേപിക്കുകയാണ്. അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തടസ്സമായ നമ്മെ പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്യുന്നതിൽ സാഹചര്യമുണ്ടാകാത്തതു കൊണ്ടു അവർ പരിതാപകരമായ വിധത്തിൽ അലോസരപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഭീരുത്വത്തിന്റെ പേരിൽ നമ്മെ ശകാരിക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുമ്പോൾ അവർ അവരെത്തന്നെ കുറപ്പെടുത്തുകയാണ് എന്ന വസ്തുത അവർ അവഗണിക്കുന്നു. പലായനം ചെയ്യുന്നത് ആ പമാനകരമാണെങ്കിൽ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നത് അതിലും അപമാനകരമത്രേ. കാരണം പലായനം ചെയ്യുന്നവൻ കൊല ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അനുധാവകനാകട്ടെ കൊലചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനാകുന്നു. വി. ലിഖിതം തന്നെ പലായനം ചെയ്യാൻ നമ്മോടു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു (മത്താ. 10:23). മരണംവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ നിയമം ലംഘിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പലായനത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അവർ പീഡനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കുന്നതിനു പകരം പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജിതരാകുകയാണു വേണ്ടതു്. അവർ പീഡനം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ പീഡിതർ പലായനവും അവസാനിപ്പിക്കും. പീഡകന്മാർ അവരുടെ ദ്രോഹബുദ്ധിക്കു യാതൊരു പരിധിയും കല്പിക്കുന്നില്ല. നമ്മെ കടുക്കുന്നതിനു് എല്ലാ തന്ത്രവും അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നു. പീഡിതന്റെ പലായനം പീഡകനോടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ എതിർപ്പായി അവർ ധരിക്കുന്നു. ശാന്തനും ഉപകാരിയുമായ ഒരാളിൽനിന്നു് ആരെങ്കിലും ഓടി രക്ഷപ്പെടാറുണ്ടോ? കിരാതവും ക്രൂരവുമായ സ്വഭാവമുള്ളവരിൽനിന്നു മാത്രമാണു് എല്ലാവരും ഓടിയകലുന്നതു്. അതുകൊണ്ടത്രേ 'അസംതുപ്തരും കടത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരും ആയിട്ടുള്ളവർ' സാവൂളിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ഭാവീദിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടതു് (1 ശാമ. 22:2). നമ്മുടെ ഈ ശത്രുക്കൾ അതുപോലെ, സ്വയം ഒളിക്കുന്നവരെ വധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, അവരുടെ ക്രൂരതയ്ക്കു് അവരെ ശിക്ഷാർഹരാക്കാൻ ഒരു തെളിവും അവ ശേഷിക്കരുതെന്നു് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിലും ആ വഴിതെറിയ മനുഷ്യർ വളരെ മൂഢമായ വിധത്തിൽ സ്വയം വഞ്ചിക്കുകയാണ്. അവയെ ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നം സ്പഷ്ടമാകുംതോറും അവർ മനഃപൂർവ്വം ചെയ്ത കൊലപാതകങ്ങളും നാടുകടത്തലുകളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി വരും. അവർ കൊലയാളികളുടെ ഭാഗം അഭി-

നയിച്ചാൽ അവർ ചിന്തുന്ന രക്തം അവർക്കെതിരായി കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിലിടും. നാടുകടത്തലാണ് അവർ ചെയ്യുന്ന തെങ്കിൽ അവരുടെ അനീതിയുടെയും അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും സ്റ്റാൻകങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ഉയർത്തുകയായിരിക്കും. അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് തകരാർ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അവരെത്തന്നെ അകപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഏതു വിഷമസ്ഥിതിയിലാണെന്നു് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞേനെ. എന്നാൽ അവർക്കു സുബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ അപ്രത്യക്ഷരാകുമ്പോൾ അവരുടെ മൗഢ്യം പ്രകടമാകുന്നു; അവർ സ്ഥിതിചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം ദൗഷ്ഠ്യം അവർ കാണുന്നുമില്ല. ²⁰ രക്തദാഹികളായ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷപെടാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ വിജയിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കുകയും പീഡകന്മാരിൽനിന്നു് ഓടി രക്ഷപെടുന്നവരെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, യാക്കോബു് ജ്യേഷ്ഠനായ ഏശാവിന്റെ കോപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനു വേണ്ടി ഒളിച്ചോടിയതിനെ സംബന്ധിച്ചു് (ഉല്പ. 28) എന്തു പറയും? മോശ ഫറവോനെ യെപ്പെട്ടു് മിദിയാൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു കടന്നതിനെക്കുറിച്ചു് (പുറ. 2:15) എന്തു പറയും? ദാവീദു് ശൗലിൽനിന്നു് ഓടി രക്ഷപെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് (1 ശാമു. 19:12) ഈ വിടുവായന്മാർക്കു് എന്തായിരിക്കും പറയാനുള്ളതു്? അബ്രാഹാമിലെക്കുറിച്ചു് ²¹ വഞ്ചനാപരമായ നീക്കങ്ങളിൽനിന്നു് ഭ്രാന്തഭിനയിച്ചു വിമുക്തനായതിനുശേഷം ദാവീദു് ഒരു ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചു താമസിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് (1 ശാമു. 21:10) അവർക്കു് എന്തായിരിക്കും പറയാനുള്ളതു്. വായിൽ തോന്നുന്നതെല്ലാം വിവേചനമില്ലാതെ വിളിച്ചുപറയുന്ന ഇക്കൂട്ടർ, ദൈവത്തെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് മരിച്ചവനെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രത്യാനയിച്ചു മഹാപ്രവാചകനായ ഏലിയാ ആഹാബിനെക്കുറിച്ചുള്ള യേശു നീമിത്തം ഒളിച്ചു താമസിക്കുകയും ജസബേലിന്റെ ഭീഷണികൾമൂലം പലായനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമ്പോൾ (1 രാജാ. 19:3) എന്തു മറുപടി പറയും? പ്രവാചകന്മാരുടെ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനായി ഒബദിയ തെരഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഓടിപ്പോവുകയും ഗുഹകളിൽ ഒളിച്ചു താമസിക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ (1 രാജാ. 18:4)? ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ പഴയതായതു കൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ ആക്ഷേപകർക്കു് അറിയായ്കയാണോ? യൂദന്മാരെ യെപ്പെട്ടു് ശിഷ്യന്മാർ പിൻവാങ്ങി ഒളിച്ചു

20. അതേകൃതി, 10

21. ഗാതിലെ രാജാവായ ആഖിശിന്റെ

താമസിച്ച കാര്യം സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (മത്താ. 26:56) അവർ മറന്നുപോയോ? ഡമാസ്കസിലെ ഗവർണ്ണർ പിടികൂടാനായി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ പൗലോസ് 'കോട്ടമതിലിൽ നിന്ന്' ഒരു കൊട്ടയിലിരുത്തി താഴത്തേയ്ക്ക് ഇറക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ, തന്നെ അന്വേഷിച്ചവന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ലേ? (2 കൊറി. 11: 32-33). വിശുദ്ധരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇക്കാര്യങ്ങൾ വി. ഗ്രന്ഥം തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇക്കൂട്ടം അവരുടെ എടുത്തുപാട്ടത്തിന് എന്തു ന്യായം കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ സാധിക്കും? അവർ നമ്മെ 'ഭീരുത്വ'ത്തിന്റെ പേരിൽ അധിക്ഷേപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അവർ അവരെക്കുറിച്ച് തന്നെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അധിക്ഷേപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത കൊണ്ടാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശുദ്ധ വ്യക്തികൾ ദൈവഹിതത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് അവർ അധിക്ഷേപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വന്തം അജ്ഞതയാണ് അവർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'അഭയനഗരങ്ങൾ' നിർമ്മിക്കണമെന്ന് നിയമത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് (സംഖ്യ. 35:11) കൊല്ലുന്നതിനായി അനുധാവനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർക്ക് സ്വന്തം ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമാണ് അതുവഴി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

വീണ്ടും, മോശയിലൂടെ സംസാരിച്ച ദൈവത്തിന്റെ വചനം സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് സപ്തമമായ ഈ കല്പന നൽകി: "അവർ ഒരു നഗരത്തിൽ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു നഗരത്തിലേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോവുക" (മത്താ. 10: 23). അധികം താമസിയാതെ മറ്റൊരിടത്തു ഇങ്ങനെയും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "അതിനാൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ ശ്ലോകം വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു നിൽക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ വായിക്കുന്നവർ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അന്ന് യുദ്ധമായിലുള്ളവർ മലകളിലേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ. പുരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവർ പുരയ്ക്കുകളുള്ളതെടുക്കാൻ താഴേയ്ക്ക് ഇറങ്ങരുത്. വയലിൽ നിൽക്കുന്നവർ തന്റെ വസ്രമെടുക്കാൻ തിരിച്ചുപോകരുത്" (മത്താ. 24:15-18). അതിനാൽ, ഇത്തരം ആശയങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്ന വിശുദ്ധർ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തദനുസൃതമായ പരിശീലനം നേടിയിരുന്നു. കർത്താവ് അന്നു നൽകിയ കല്പനമാംസത്തിലുള്ള തന്റെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പ് തന്റെ ദാസന്മാർ വഴി അറിയിച്ചിരുന്നു. 'ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിശീലിക്കുക' എന്നത് മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു സാർവ്വലൗകിക നിയമമാകുന്നു.

ഇതുമൂലം, നമുക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച വചനം തന്നെ, ശത്രുക്കൾ തന്നെ പിടികൂടാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറഞ്ഞു കളയുന്നതു് ആവശ്യമെന്നു കരുതി (യോഹ. 8: 59). പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ തനിക്കെതിരേ തയ്യാറാക്കുന്ന ഗുഡാലോചനകളിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനുവേണ്ടി പിന്നാറിക്കളയാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും മറ്റു യാതനകൾ സഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യനാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ ഇതു് അവിടുത്തേയ്ക്കു് ഉപയുക്തമായി. ആരംഭഘട്ടത്തിൽ, താൻ മനുഷ്യനായി ജനിച്ച ഉടൻതന്നെ, അവിടുന്ന് മാലാഖ്യാ വഴി യൗസേപ്പിനു് ഈ നിർദ്ദേശം നൽകി: “ഏഴുന്നൂറു് ശിശുവിനേയും അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഇജിപ്തിലേയ്ക്കു് ഓടിപ്പോകുക. കാരണം, ശിശുവിനെ വധിക്കാൻ ഹെറോദേസു് ഉടൻ അന്വേഷണം ആരംഭിക്കും” (മത്താ. 2: 13-22). ഹെറോദേസിന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം അയാളുടെ പുത്രനായ അർക്കലാവോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള യേശു കാരണമാണെന്നു തോന്നുന്നു, യൗസേപ്പു് നസറത്തിൽ പോയി താമസിച്ചതു്. തുടർന്നു്, ശോഷിച്ച കൈസ്രഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അവിടുന്ന് തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യാനാവാത്ത തെളിവു നൽകി. അതു കണ്ടിട്ടു് അവിടുത്തെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു യഹൂദർ ഗുഡാലോചന നടത്തിയപ്പോൾ ഈശോ അവരുടെ ദുഷ്ടതയറിഞ്ഞു് അവിടെ നിന്നു പിൻവാങ്ങി (മത്താ, 12: 14-15). ഇനിയും, അവിടുന്ന് ലാസറിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർപ്പിക്കുകയും, അവിടുത്തെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന യഹൂദരുടെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ “അവിടുന്ന് യഹൂദരുടെയിടയിൽ പിന്നീടു പരസ്യമായി സഞ്ചരിച്ചില്ല; മരുഭൂമിയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു വിരമിച്ചു” (യോഹ. 11: 53-54). മറ്റൊരവസരത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പറഞ്ഞു: “അബ്രാഹം ഉണ്ടായിരുന്നതിനു മുമ്പു ഞാനുണ്ടു്.” അപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ അവിടുത്തെ എറിയാൻ കല്ലെടുത്തു. എന്നാൽ ഈശോ സ്വയം മറച്ചു് അവരുടെയിടയിലൂടെ ദേവാലയത്തിനു പുറത്തു വന്നു് അകലെ പോവുകയും അങ്ങനെ രക്ഷപെടുകയും ചെയ്തു (യോഹ. 8: 5-8).

അവർ ഇക്കാര്യങ്ങൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അഥവാ മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് (എന്തെന്നാൽ അവർ കാണുകയില്ല) ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ തീകൊണ്ടു് ചുട്ടെരിക്കപ്പെടാൻ അവർ അർഹരല്ലേ? കർത്താവു പ്രവർത്തിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം നേരേ വിപരീതമായിട്ടല്ലേ അവർ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്? അവസാന

മായി യോഹന്നാൻ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിക്കുകയും ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഈശോ, സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ കേട്ടിട്ട് അവിടെ നിന്നു പിൻവാങ്ങി ഒരു കപ്പലിൽ കയറി അകലെയുള്ള ഒരു വിജനസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയി (മത്താ. 14: 12-13). അപ്പോൾ കർത്താവ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ഈ വിധം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പരാമർശിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ രക്ഷകനിൽത്തന്നെ ഭീരുത്വം ആരോപിക്കുന്ന ഭ്രാന്തജല്പനങ്ങൾക്കു മുതിരാതെ തങ്ങളുടെ അവിവേകം മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആശിച്ചു പോകുന്നു. അവർ ഭ്രാന്തന്മാരായിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാവുന്നതല്ല. സുവിശേഷങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള അജ്ഞത ആർക്കും അനായാസം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതുപോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ പിൻവാങ്ങുകയും പലായനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാനുള്ള കാരണം യുക്തിഭ്രവും ന്യായവുമൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നുതന്നെ സുവിശേഷകന്മാർ അതിനു മാതൃകകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാർ അതേ തത്ത്വത്താൽ പ്രേരിതരായി എന്ന് ഇതിൽനിന്നു നമുക്കനുമാനിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പൊതുവേ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ സംബന്ധിച്ച് സ്വീകാര്യമത്രേ. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ സ്വഭാവം സ്വന്തമാക്കി, നമ്മുടെ ദുർബലങ്ങളുടെതായ സ്വഭാവങ്ങൾ അവിടുന്ന് പ്രകടമാക്കി. അക്കാര്യം യോഹന്നാൻ ഈ വിധം സൂചിപ്പിക്കുന്നു: “അപ്പോൾ അവർ അവനെ പിടികൂടാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ആരും അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചില്ല; കാരണം, അവന്റെ സമയം സമാഗതമായിരുന്നില്ല” (യോഹ. 7:30).

കൂടാതെ, ആ മണിക്കൂർ സമാഗതമാകുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടുന്ന് തന്റെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ സമയം ഇനിയും വന്നുചേർന്നിട്ടില്ല” (യോഹന്നാൻ 2:4) തന്റെ സഹോദരങ്ങൾ എന്ന് വിവരിക്കപ്പെട്ടവരോടും അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “എന്റെ സമയം സമാഗതമായിട്ടില്ല”. എന്നാൽ സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങി വിശ്രമിക്കുക. ഇതാ, സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗൻ പാപികളുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും” (മത്താ. 26:45). അങ്ങനെ, സമയം ആകുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ പിടികൂടാൻ അവിടുന്ന് ശ്രമിക്കട്ടെ

അനുവദിക്കുകയോ സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഒളിച്ചിരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. തന്നിക്കെതിരായി ഗുഡാലോ ചന നടത്തിയവരുടെ കൈകളിൽ യഥാസമയം സ്വയം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. ഇതുപോലെ തന്നെ അനുഗൃഹീതരായ രക്തസാക്ഷികളും പീഡനങ്ങളുടെ കാലത്തു സ്വയം സംരക്ഷിച്ചു. പീഡനങ്ങളിൽനിന്നു പലായനം ചെയ്യുകയും ഒളിവിൽ കഴിയുകയും ചെയ്തു. കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു.²²

തന്റെ പലായനത്തിനു നീതീകരണമായി അത്തനാ സ്വോസ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ന്യായവാദം ഈ വിധത്തിലുള്ളതാണ്.

അധ്യായം 9

അന്വേഷണത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ

അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ സിനഡ് സമാപിച്ച ഉടൻതന്നെ വെർചെള്ളിയിലെ മെത്രാനായ എവുസേബിയസ് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽനിന്ന് അന്വേഷണത്തിലേക്ക് പോയി. അവിടെ പൗളിനൂസിനെ ലൂസിഫർ മെത്രാനായി വാഴിച്ചിരുന്നു. ഇതുമൂലം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതായി എവുസേബിയസ് കണ്ടു. മെലീഷ്യസിന്റെ പക്ഷക്കാർ അവരുടെ സമ്മേളനങ്ങൾ വേറിട്ടു നടത്തിയിരുന്നു. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ തുടർന്നുണ്ടായ അനൈകൃത്തിൽ എവുസേബിയസ് വളരെ ദുഃഖിതനായി. സംഭവിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ആത്മപ്പീഡം തോന്നി. എന്നാൽ ലൂസിഫറിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തിപരമായ ബഹുമാനം, ഈ വിഷയത്തിൽ മൗനം ഭീക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവിടെനിന്നു പോയതിനു ശേഷം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനം വഴി നേരേയാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന്, ഭിന്നിച്ചുനിൽക്കുന്നവരെ യോജിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. പക്ഷേ ആ ശ്രമം ഫലിച്ചില്ല.

ഇതേ സമയം മെലീഷ്യസ് നാടുകടത്തലിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു. തന്റെ അനുയായികൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു

22. അതേകൃതി, 15; 22.

വേറിട്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അദ്ദേഹം അവരുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. എന്നാൽ പള്ളികൾ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരുടെ നേതാവായിരുന്ന എവുസോയിയൂസിന്റെ അധീനതയിലായിരുന്നു. നഗരത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ പള്ളി മാത്രമാണ് പൗളീനൂസിന്റെ അധീനതയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. എവുസോയിയൂസിന് പൗളീനോസിനോടുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തിപരമായ ബഹുമാനം കാരണം അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെനിന്നു പുറത്താക്കിയിരുന്നില്ല. ഫിലീഷ്യസ് തന്റെ അനുയായികളെ നഗരകവാടങ്ങൾക്കു പുറത്തു സമ്മേളിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് എവുസേബിയസ് അന്നു അന്ത്യോക്യ വിട്ടത്.

താൻ പൗളീനൂസിനെ വാഴിച്ചത് എവുസേബിയസ് അംഗീകരിച്ചില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ലൂസിഫർ അതൊരധികക്ഷേപമായി കണക്കാക്കുകയും വളരെ കപിതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ലൂസിഫർ എവുസേബിയസുമായി എല്ലാ കൂട്ടായ്മകളും അവസാനിപ്പിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, മത്സരബുദ്ധിയിൽ സിനഡിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെയെല്ലാം എതിർക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. വല്ലാത്ത കഴപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു കാലത്താണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത്. അതിനാൽ അനേകർ സഭയിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകാനിടയായി. പലരും ലൂസിഫറിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിന്നു. അങ്ങനെ, ലൂസിഫേറിയന്മാർ എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം തന്നെ ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും ലൂസിഫറിന് തന്റെ കോപം പൂർണ്ണമായി പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സിനഡ് എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ എന്തായിരുന്നാലും താൻ അവ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ഡീക്കൻവഴി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നല്ലോ. അതിനാൽ ലൂസിഫർ സഭയുടെ തത്ത്വങ്ങളോടു ചേർന്നുനിൽക്കുകയും സർഭീനിയായിലുള്ള തന്റെ ജനങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കലഹത്തിൽ ലൂസിഫറിനോടു ചേർന്നു നിന്നവർ ഇപ്പോഴും സഭയിൽ നിന്ന് അകന്നു തന്നെ നിൽക്കുന്നു.

എന്നാൽ, എവുസേബിയസ് ഇതേ സമയം നല്ലൊരു വൈദ്യനെപ്പോലെ കിഴക്കൻ പ്രവിശ്യകളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു വിശ്വാസത്തിൽ ദുർബ്ബലരായിരുന്നവരെ പൂർണ്ണമായും വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അവരെ സഭാപരമായ തത്ത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇല്ലിറിക്കത്തിലേക്കു കടന്നു; അവിടെ നിന്ന് ഇററലിയിലേക്കും. എല്ലായിടത്തും ഇതേ പ്രവർത്തനരീതി അദ്ദേഹം പിന്തുടർന്നു.

അധ്യായം 10

മെത്രാനായ ഹിലറി

അക്വിലാനിയാ സെക്കൻഡായിലെ ഒരു നഗരമായ പതിയേ (Poitiers) മെത്രാനായ ഹിലറി എവുസേബിയ സിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇറാലി, ഗാൾ പ്രദേശങ്ങളിലെ മെത്രാനാരെ സത്യവിശ്വാസ തത്വങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു; കാരണം, അദ്ദേഹം നാടുകടത്തലിൽ നിന്ന് നേരത്തെതന്നെ ആ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു ചെന്നിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ശ്രേഷ്ഠമായ വിധത്തിൽ, വിശ്വാസസംരക്ഷണാർത്ഥം തങ്ങളുടെ പ്രയത്നശക്തി സംയുക്തമായി വിനിയോഗിച്ചു. ഹിലറി വളരെ വശ്യവചസ്സായ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. ലത്തീനിൽ ഏഴുതീയ തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം *ഹോമോളസിയോൻ* പ്രബോധനത്തെ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത തത്വത്തിന് പര്യുപ്തമായ പിൻതുണ നൽകുകയും എതിർക്കാനാവാത്തവിധം ആര്യൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു. നാടുകടത്തപ്പെട്ടവർ തിരിച്ചുവിളിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെയാണ് ഇതെല്ലാം നടന്നത്.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാസിഡോണിയർ എന്നു പൊതുവിൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായ മാസിഡോണിയസ്, എലെവുസ്യസ്, എവുസ്താത്തിയുസ്, സൊഫ്രോണിയുസ് തുടങ്ങിയവരും അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കളും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നിരന്തരം സിനഡുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സെല്യൂഷ്യാപ്രദേശത്തു തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിനുശേഷം മറുവിഭാഗത്തിൽ (അക്വിലിയൻ വിഭാഗത്തിൽ)പെട്ട മെത്രാനാരെ അവർ ശപിച്ചു. റിമിനിയയിലെ വിശ്വാസപ്രമാണം നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട്, സെല്യൂഷ്യയിൽ വായിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രമാണം അവർ സ്ഥിരീകരിച്ചു. മുൻ പുസ്തകത്തിൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ²³ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അന്ത്യോക്യയിൽ വച്ച്

23. 2:10. 39

അംഗീകൃതമായ വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയായിരുന്നു. “മാസിഡോണിയന്മാർ എന്ന് ഇതുവരെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അകാചിയരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവരാണെങ്കിൽ അഭിപ്രായൈക്യമുള്ളവരെപ്പോലെ അവരുമായി ഇതുവരെ കൂട്ടായ് പുലർത്തിയിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്” എന്ന് ചിലയാളുകൾ ഇക്കൂട്ടരോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, പഫ്ലഗോണിയായിലെ ഒരു നഗരമായ പോംപെയോപോലീസിലെ മെത്രാനായ സോഫ്രോണിയൂസ് വഴി താഴെ കാണുന്ന മറുപടി അവർ നൽകി: “പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ളവർ ഒരു രോഗത്താലെന്നപോലെ *ഹോമോഉസിയോൻ* വിശ്വാസത്താൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള ഏസ്യൂസാകട്ടെ “സത്തയിലുള്ള വിഭിന്നത”²⁴ എന്ന ആശയം കൂട്ടിച്ചേർത്തു” വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടുത്തി. സത്യത്തിൽ ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളാകുന്നു. ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ രണ്ടു വിഭിന്ന വ്യക്തികളായ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും *ഹോമോഉസിയോൻ* എന്ന പദത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുടെ ചരടുകൊണ്ടു കൂട്ടിക്കെട്ടി മര്യാദ കെട്ടവിധം ഒന്നാക്കി. അതേസമയം ഏസ്യൂസാകട്ടെ, *അനോമൊയ് യോൻ* എന്ന പദപ്രയോഗംകൊണ്ടു പുത്രൻ പിതാവിനോടുള്ള സത്താന്തസ്വതമായ ആ യോജിപ്പിനെ പൂർണ്ണമായി നിരാകരിച്ചു. സത്തയിലും സത്തിലും വ്യത്യസ്തരാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടഭിപ്രായഗതികളും അങ്ങേയറ്റം പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളത്രേ. ഒരു മദ്ധ്യമാർഗ്ഗം സത്യത്തിനും മതാർത്ഥകജീവിതത്തിനും കൂടുതൽ യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: നിലനിലപിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുത്രൻ പിതാവിനു സമാനനാകുന്നു”²⁵.

മാസിഡോണിയർ സോഫ്രോണിയൂസ് വഴി നൽകിയ ഈ മറുപടി സിനഡൽ നടപടികളുടെ സമാഹാരം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സബീന്റസ് സുനിശ്ചിതമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ *അനോമൊയ് യോൻ* സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായി അകാചിയൂസിനു പകരം ഏസ്യൂസിനെ അവതരിപ്പിക്കുകവഴി മാസിഡോണിയർ കത്വീതമായ സത്യഗോപനമാണു നടത്തുന്നത്. ഒരു വശത്തു ആര്യൻ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നിന്നും മറുവശത്തു *ഹോമോഉസിയോൻ* സിദ്ധാന്ത

24. dissimilitude of substance
 25. “like the father as to subsistence”

ത്തിൽനിന്നും ഒരേ അകലത്തിൽ നിൽക്കുന്നു എന്നു വരുത്തി
ത്തിക്കാണുള്ള ശ്രമമാണവരുടെത്ത്. പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള
ആവേശംകൊണ്ടു മാത്രം അവർ രണ്ടുകൂട്ടരിലും നിന്നു് അകന്നു
നിൽക്കുന്നു എന്നതിൽ അവരുടെ വാക്കുകൾ തന്നെ അവരെ
കുറം വിധിക്കുന്നു.

അധ്യായം 11

ജലിയൻ ചക്രവർത്തി
ക്രിസ്ത്യാനികളെ തെക്കിപ്പിഴിയുന്നു

ജലിയൻ ചക്രവർത്തി തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ട
ത്തിൽ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ജനങ്ങളോടു വളരെ
സൗമ്യമായി പെരുമാറി. എന്നാൽ മുന്പോട്ടു പോകുന്നതോറും
ഈ സമഭാവനയുടെ പ്രകടനം കുറഞ്ഞുവന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനൂസ്
സിന്റെ സ്മരണയ്ക്കു് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ പരിഹാസ്യത
വരുത്താനുതകുന്നതാണെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അത്തരം
അർത്ഥനകൾ അയാൾ സഹർഷം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.
എന്നാൽ അത്തരം ഒരു പ്രേരണയില്ലാത്തപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി
കളോടു പൊതുവേ തനിക്കുള്ള വൈരം മറച്ചുവെക്കാൻ അയാൾ
യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തിയതുമില്ല. അതനുസരിച്ചു് സിസീ
ക്കൂസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും എവസോയിയസു് പൂർണ്ണമായും
തകർന്നുകളഞ്ഞതുമായ നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളി പുനർനിർമ്മി
ക്കപ്പെടണമെന്നു് അയാൾ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആ നഗര
ത്തിലെ മെത്രാനായ എലെവസ്യസു് രണ്ടുമാസത്തിനകം
സ്വന്തം ചെലവിൽ ആ പണി തീർത്തുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ വലിയൊരുതുക പിഴചുമത്തും എന്നു
ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

ഇതിനു പുറമേ, അക്രൈസ്തവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ
അയാൾ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ അധികാരത്തിന്റെ
ശക്തി മുഴുവൻ അതിനായി അയാൾ വിനിയോഗിച്ചു. നാം
മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ,²⁶ അവിശ്വാസികളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ

26. 3:1

ഉള്ളൊം വീണ്ടും തുറക്കപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തി, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ ആ നഗരത്തിന്റെ ദേവതയായി സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ട ഭാഗ്യദേവതയുടെ വിഗ്രഹം സ്ഥാപിക്കുകയും അയാൾ തന്നെ അതിനുമുമ്പിൽ പരസ്യമായി ബലികൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 12

മെത്രാനായ മാരിസ്.

ജൂലിയന്റെ വിപിടനമായ ഒരു കല്പന

ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്തു ബിത്ത്നീനിയായിലെ കാൽസിയോണിൽ മെത്രാനായിരുന്ന മാരിസ് കൈക്കൂ പിടിച്ചു നയിക്കപ്പെട്ടവനായി ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നിട്ടു - അത്യധികമായ വാർദ്ധക്യംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ തിമിരം എന്ന രോഗം ബാധിച്ചിരുന്നു - ചക്രവർത്തിയുടെ ഭക്തിരാഹിത്യം, വിശ്വാസത്യാഗം, നിരീശ്വരത്വം എന്നിവയുടെ പേരിൽ അയാളെ രൂക്ഷമായി കുറ്റപ്പെടുത്തി. ഈ കുറ്റപ്പെടുത്തലിനു പരിഹാസപൂർണ്ണങ്ങളായ വിശേഷണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞതു്. 'കണ്ണുപൊട്ടൻ', 'കണ്ണുപൊട്ടനായ വാസ്തിക്കിഴവൻ' എന്നെല്ലാം അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു. തുടർന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു, 'തന്റെ ഈ ഗലിലേയ ദൈവം തന്റെ അന്യത ഒരിക്കലും മാററിത്തരുകയില്ല'. ക്രിസ്തുവിനെ 'ഗലിലേയൻ' എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെ 'ഗലിലേയർ' എന്നും വിളിക്കുക അയാളുടെ പതിവായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ ആക്ഷേപത്തിനു കൂടുതൽ ധീരതയോടുകൂടി മാരിസ് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, 'എന്റെ കാഴ്ചശക്തി നീക്കിക്കളഞ്ഞതിനു ഞാൻ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു; ഇത്ര ദൈവഭക്തിയില്ലാത്ത ഒരാളിന്റെ മുമ്പം കാണാതിരിക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിയുമല്ലോ'. ഈ സംഭവം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ചക്രവർത്തി കടത്തിവിട്ടു. എന്നാൽ പിന്നീടു് അയാൾ അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്തു. ഡയോക്ലിഷന്റെ കാലത്തു രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചവരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെയധികമായി ബഹുമാനിക്കുന്നു എന്നതു് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും രക്തസാക്ഷികളാകാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കി.

അതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള തന്റെ പ്രതികാരം മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ഡയോക്ലീഷൻ ചെയ്തതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു വലുതായ ഭൂതകാണിക്കേണ്ട എന്നു തന്നെ അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ പീഡനത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വിട്ടുനിന്നതുമില്ല. -സൈപരം കെടുത്തുകയോ ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതു നടപടിയും പീഡനമാണെന്നാണു ഞാൻ കരുതുന്നത്. - അയാൾ സ്വീകരിച്ച പദ്ധതി ഇതാണ്: ക്രിസ്ത്യാനികളെ സാഹിത്യപഠനത്തിൽ നിന്നും അകറ്റി നിറുത്തുന്ന ഒരു നിയമം.²⁷ അയാൾ നടപ്പിലാക്കി. അയാൾ പറഞ്ഞു, "നാക്കിനു മൂപ്പ് വർദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മറ്റു മതക്കാരുടെ വാദമുഖങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ അനായാസമായി മറുപടി നൽകാൻ അവർക്കു കഴിയും."

അധ്യായം 13

അക്രൈസ്തവർ നടത്തിയ അതിക്രമങ്ങൾ

ക്രിസ്തുമതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവർക്കു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനു് അയാൾ വിലക്കു കല്പിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രവിശ്യകളുടെ ഗവർണ്ണർമാരായിരിക്കാൻ അയാൾ അനുവദിച്ചില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു: "കാരണം, വധശിക്ഷയർഹിക്കുന്ന കുറ്റവാളികൾക്കെതിരെ വെഡ്ഗം പ്രയോഗിക്കാൻ അവരുടെ മതനിയമം അനുവദിക്കുകയില്ല." വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കാൻ അയാൾ പലരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു. ചിലരെയെല്ലാം മുഖസ്തുതികൊണ്ടും ചിലരെയെല്ലാം പാരിതോഷികങ്ങൾ കൊണ്ടുമാണ് വശപ്പെടുത്തിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു ചുളയിൽ പരിശോധിച്ചാലെന്ന പോലെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും നാമമാത്രക്രിസ്ത്യാനികളെയും വേർതിരിച്ചറിയാറായി. ഹൃദയത്തിന്റെ പവിത്രതയിൽ നിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ ഉടൻ തന്നെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ രാജി വെച്ചു, ക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഏതു പീഡനവും സഹിക്കാൻ തയ്യാറായി നിലകൊണ്ടു. ജോവിയൻ, വലെൻറീനിയൻ, വാലെൻസ് എന്നിവരെല്ലാം ഈ വിഭാഗം

ത്തിൽപ്പെട്ടും ഇവർ ഓരോരുത്തരും പില്ലാലത്തു ചക്രവർത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഉറപ്പില്ലാത്ത തത്ത്വങ്ങളോടുകൂടിയ വേറെ ചിലരാകട്ടെ, യഥാർത്ഥ സൗഭാഗ്യത്തെക്കാരും അധികമായി ഈ ലോകത്തിന്റെ ധനങ്ങളും ബഹുമതികളും വിലമതിച്ചുകൊണ്ടു മനഃമടുപ്പ കൂടാതെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി. എസ്സബോലിയസ് എന്ന കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾകാരനായ താർക്കീകൻ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടയാളാണ്. ചക്രവർത്തിമാരുടെ അഭിമതമനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്ത വേഷങ്ങൾ അഭിനയിക്കാൻ അയാൾ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസിന്റെ കാലത്തു അയാൾ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി അഭിനയിച്ചു. ജൂലിയന്റെ കാലത്തു അതുപോലെതന്നെ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു അക്രൈസ്തവനായും അയാൾ ഭാവിച്ചു. ജൂലിയന്റെ മരണത്തിനുശേഷം അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തന്നെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. പള്ളിയുടെ കവാടത്തിനു മുമ്പിൽ ഭണ്ഡനമസ്താരം ചെയ്തുകൊണ്ടു അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, 'എന്നെ ചവിട്ടി കടന്നുപോകുക. ഞാൻ ഉറകെട്ടുപോയ ഉപ്പിനു തുല്യനാകുന്നു.' ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഇതുപോലെ ചപലവും ചഞ്ചലവുമായ സ്വഭാവമാണ് ഈ മനുഷ്യൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇക്കാലത്തു പേർഷ്യാക്കാർക്കെതിരായ ഒരു പടനീക്കം നടത്താൻ ചക്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസിന്റെ കാലത്തു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ ആക്രമണം നടത്തിയതിന്റെ പ്രതികാരനടപടിയായിട്ടായിരുന്നു ഈ നീക്കം. വലിയ സന്നാഹത്തോടുകൂടിയ പടനീക്കം അയാൾ ആരംഭിച്ചു. യുദ്ധത്തോടനുബന്ധിച്ചു എന്തെല്ലാം ദുരന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും യുദ്ധം വിജയകരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു എത്ര വലുതായ വ്യയം ഉണ്ടാകുമെന്നും അറിയാമായിരുന്ന അയാൾ പണം ശേഖരിക്കാൻ തന്ത്രപരമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ആവിഷ്കരിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു പണമുണ്ടാക്കുക എന്നതായിരുന്നു തന്ത്രം. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവരുടെ മേലെല്ലാം അയാൾ കനത്ത പിഴ ചുമത്തി. അതു വളരെ കർശനമായ രീതിയിൽ പിരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. സമ്പാദ്യത്തിനു ആനുപാതികമായിട്ടാണ് പിഴ ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. അനീതിപൂർണ്ണമായ ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചക്രവർത്തി ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു വളരെ വലിയ തുക കൈക്കലാക്കി. ചക്രവർത്തിനേരിട്ട സന്നിഹിതനായിട്ടും അല്ലാതെയും പിരിച്ചെടുക്കൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ഈ തക്കം ഉപയോഗിച്ചു അക്രൈസ്തവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഭാർഗ്ഗനികന്മാർ'

എന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ച ആളുകളുടെ ഒരു വലിയ സമൂഹം തന്നെ അന്നു മുന്നോട്ടുവന്നു. കത്തിതമായ ചില രഹസ്യകർമ്മങ്ങൾ അന്നവർ നടപ്പിലാക്കി. നിഷ്കളങ്കരായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ-ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും-അവർ ബലിയർപ്പിച്ചു. കൊല്ലപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കടലുകൾ എടുത്തു അവർ പരിശോധിക്കുകയും അവരുടെ മാംസം രചിക്കുകപോലും ചെയ്തു. ഈ നൃശംസകൃത്യങ്ങൾ പല നഗരങ്ങളിലും നടന്നു. എന്നാൽ ആമെൻസിലും അലക്സാൻഡ്രിയയിലുമാണ് കൂടുതലായി നടന്നത്. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസിനെതിരായി അപവാദപൂർണ്ണമായ ക്ലററാരോപണവും നടത്തപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ നഗരത്തെ മാത്രമല്ല, ഈജിപ്റ്റിനെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാൻ അത്തനാസ്യോസ് ഉദ്യോഗനായിരിക്കുകയാണെന്നു ചക്രവർത്തി ഉറപ്പായി കരുതി. അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയല്ലാതെ അതിനു പരിഹാരമില്ലെന്നും അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ അത്തനാസ്യോസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ ചക്രവർത്തി ഈജിപ്റ്റിലെ ഗവണ്ണർക്ക് ആജ്ഞ നൽകി.

അധ്യായം 14

അത്തനാസ്യോസിന്റെ പലായനം

അത്തനാസ്യോസ് വീണ്ടും പലായനം ചെയ്തു. അടുത്ത സൂപ്പരന്തകളോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "സൂപ്പരന്തകളേ, അല്ല കാലത്തേയ്ക്കു നമുക്കു പിന്മാറാം. ഇതൊരു ചെറിയ കാർമ്മേലമാണ്; വേഗം നീങ്ങിക്കൊള്ളാം." അദ്ദേഹം ഉടൻ പുറപ്പെട്ടു. നൈൽ കടന്നു, സാധ്യമായത്ര വേഗത്തിൽ ഈജിപ്റ്റിനുള്ളിലേയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടാൻ ശ്രമിച്ചവരും പിറകെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിൻതുടരുന്നവർ വളരെ സമീപം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ, മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു ഓടി രക്ഷപെടാൻ കൂടെയുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അത്തനാസ്യോസ് ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു രക്ഷപെടുകയാണായത്. കൂടെയുള്ളവർ വന്നവഴിയേ തിരികെ പോയി ശത്രുക്കളെ സന്ധിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഉടൻ അത്തനാസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പിടിക്കാൻ വന്നവർ അവരെ കണ്ടപ്പോൾ "നീങ്ങും അത്തനാസ്യോസിനെ എവിടെ

വച്ചു കണ്ടു?" എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അധികം അകലെയല്ല. നിങ്ങൾ വേഗം പോയാൽ പിടികൂടാം." ഈ വാക്കുകളിൽ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടു അന്ധാവകർ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ മുമ്പോട്ടുപോയി. പക്ഷെ, അവരുടെ യത്നം നിഷ്ഫലമായിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസ് വഴി തിരിഞ്ഞു തിരിച്ചുപോന്നു. രഹസ്യമായി അലക്സാണ്ട്രിയായിലെത്തിയിട്ട് ആ മതപീഡനം തീരുംവരെ ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ളതാണ് അത്തനാസ്യോസിനെ ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അപകടങ്ങൾ. ഈ അവസാനം പറഞ്ഞവ അക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുള്ളവ ക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു.

ചക്രവർത്തിയുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നു മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അന്ധതയ്ക്കു ശമിപ്പിക്കാൻ പ്രവിശ്യകളിലെ ഗവർണ്ണർമാർ ശ്രമിച്ചു. ചക്രവർത്തി അനുവദിച്ചതിലധികമായ പീഡനങ്ങൾ അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഏല്പിച്ചു. പലപ്പോഴും ചക്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടതിലധികമായ തുക അവർ പിരിച്ചെടുത്തു. പലപ്പോഴും ശാരീരിക പീഡനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെയറിഞ്ഞ ചക്രവർത്തി അതെല്ലാം അവഗണിച്ചതേയുള്ളൂ. അനീതികൾക്കിരയായവർ അയാളുടെ പക്കൽ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പരിഹാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞു, "ഇത്തരം പീഡനങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുകയാണു നിങ്ങളുടെ കടമ. അങ്ങനെയൊന്നല്ലോ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന".

അധ്യായം 15

ഘ്രിജിയായിലെ രക്തസാക്ഷികൾ

ഘ്രിജിയായിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന അമാക്കിയൂസ് ആ പ്രവിശ്യയിലെ ഒരു നഗരമായ മോറം എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ക്ഷേത്രം തുറക്കാൻ കല്പനകൊടുത്തു. വളരെ കാലം കൊണ്ട് അവിടെ അടിഞ്ഞുകൂടിയ മാലിന്യങ്ങൾ എല്ലാം നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള നടപടിയുണ്ടായി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിമകളെല്ലാം പുതുതായി തേച്ചുമിനുക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ നടപടികൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ മനോവേദനയുളവാക്കി. മാസിഡോണിയസ്, തെയോഡുളസ്, താസ്യൻ എന്നു മൂന്നു പേർക്കാണ് തങ്ങളുടെ മതത്തോടുള്ള ഈ അവഹേളനം ഏറ്റവും ദുസ്സഹമായി അനുഭവപ്പെട്ടത്. പുണ്യം നേടാനുള്ള ഉഗ്രമായ ഒരാവേശത്താൽ പ്രേരിതരായി അവർ രാത്രിയിൽ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറി വിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അടിച്ചു തകർത്തു. ഇതറിഞ്ഞ ഗവർണ്ണർ കോപാക്രാന്തനായിത്തീർന്നു. ആ നഗരത്തിലെ നിരപരാധികളായ അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളെ അയാൾ കൊലപ്പെടുത്തിയേനെ. എന്നാൽ പ്രസ്തുതകൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചയാളുകൾ സ്വയം ഗവർണ്ണറുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. തങ്ങൾ കാരണം മറ്റുള്ളവർ കൊല്ലപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ സത്യത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം മരണം വരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് അവർ കരുതി. ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റിനു പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ഗവർണ്ണർ അവരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ആ നിർദ്ദേശം നിരാകരിച്ചപ്പോൾ അവരെ ശാരീരിക പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കുമെന്നു ന്യായാധിപൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ അതിധീരന്മാരായിരുന്ന ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രസ്തുത ഭീഷണികളെ പൂർണ്ണമായി തള്ളുകയാണു ചെയ്തത്. ബലിയർപ്പണം വഴി സ്വയം മലിനപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങൾക്കിഷ്ടം എന്തുപീഡനവും സഹിക്കുകയാണെന്നു അവർ വ്യക്തമാക്കി. ന്യായാധിപൻ അവരെ നാനാതരത്തിലുള്ള ശാരീരിക പീഡനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചശേഷം ഒരു ഇരുമ്പുകിടീന്മേൽ കിടത്തി അതിനടിയിൽ തീ കത്തിച്ചു ചൂട്ടു കൊന്നു. വേദനയുടെ ആധിക്യത്തിൽ മരണത്തെ സമീപിക്കുമ്പോഴും അവർ തങ്ങളുടെ ധീരത വെളിപ്പെടുത്തി. നിഷ്കണകനായ ഗവർണ്ണറോടു അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "താങ്കൾക്കു പൊരിച്ച മാംസം തിന്നണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലയോ അമാക്കിയുസ്, ഞങ്ങളെ മറിച്ചിടുക. പകുതി വെന്ത അവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങളെ തിന്നാൻ ശരിക്കു രുചി കിട്ടുകയില്ല". ഇപ്രകാരം ആ രക്തസാക്ഷികൾ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 16

രണ്ടു് അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാരുടെ സാഹിത്യസേവനം

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രീക്ക് സാഹിത്യം പഠിക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന,²⁸ നാം മുകളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു് അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാരെ പണ്ടേതിലധികം പ്രശസ്തരാക്കി. രണ്ടുപേരും സാംസ്കാരിക പഠനവിഷയങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു - പിതാവു് ഒരു വൈയാകരണൻ എന്ന നിലയിലും പുത്രൻ വാഗ്മിത്വകലയിലും. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ വിഷയ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഉപയോഗപ്രദമായി. പിതാവായ അപ്പൊള്ളിനാരിസു് ഒരു വ്യാകരണ പണ്ഡിതൻ എന്ന നിലയിൽ, ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസത്തിനനുരോധമായ ഒരു വ്യാകരണം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം മോശയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 'ഹീറോയിക്സ് വേഴ്സു്'²⁹ എന്ന വൃത്തത്തിൽ തർജ്ജമചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പഴയനിയമത്തിലെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയെല്ലാം ആശയം അദ്ദേഹം ചുരുക്കി അവതരിപ്പിച്ചു. കുറെഭാഗം 'ഡാക്ടിലിക്'³⁰ പദ്യമായും കുറെഭാഗം 'ദുരന്തനാടകങ്ങളുടെ'³¹ രൂപത്തിലുമാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം എല്ലാത്തരം വൃത്തങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചതു് സോദ്ദേശ്യമായിട്ടുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഗ്രീക്കു ഭാഷയുടെ പ്രകടനവിധങ്ങളിലൊന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തതായി അവശേഷിക്കരുതു് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയം.

മകൻ അപ്പൊള്ളിനാരിസു് വാഗ്മിത്വകലയിൽ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഏറ്റൊരു ഗ്രീക്കുകാരുടെയിടയിൽ ചെയ്തതുപോലെ അദ്ദേഹം സുവിശേഷങ്ങളിലെയും അപ്പസ്തോലപ്രബോധനങ്ങളിലെയും ആശയങ്ങൾ സംഭാഷണരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു.

---

28. 2:46; സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 5:18
 29. heroic verse
 30. dactylic measure
 31. dramatic tragedy

ഇങ്ങനെ ക്രൈസ്തവപ്രസ്ഥാനത്തിനു് ഉപകാരമുള്ളവർ എന്നു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ വഴി ചക്രവർത്തിയുടെ തന്ത്രത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കി. എന്നാൽ ദൈവഹിതം അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളെയും ചക്രവർത്തിയുടെ ഗുഹ്യതന്ത്രങ്ങളെയുംകാൾ അധികം കരുത്തുള്ളതായിരുന്നു. കാരണം, നാം ഇനി വിശദീകരിക്കാൻ പോകുന്നതുപോലെ, ³² അധികം താമസിയാതെ, ചക്രവർത്തിയുടെ നിയമം പ്രവർത്തനരഹിതമായിത്തീർന്നു. അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാർക്കുടെ രചനകൾ അവ എഴുതപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്നപോലെ പ്രയോജനശൂന്യങ്ങളായും തീർന്നു. ഞാൻ ഇതു പറയുമ്പോൾ ചിലർ ആവേശപൂർവ്വം അതിനു പ്രത്യാഖ്യാനമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാം: “ദൈവഹിതമനുസരിച്ചാണു് ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും നടന്നതു് എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണു്? ചക്രവർത്തിയുടെ ആകസ്മിക മരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് വളരെ ഗുണകരമായി എന്നതു സ്പഷ്ടംതന്നെ. രണ്ടു് അപ്പൊള്ളിനാരിസുമാർ രചിച്ച ക്രിസ്തീയകൃതികൾ നിരസിക്കപ്പെട്ടതും പുറജാതികളുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രംകൊണ്ടു് മനസ്സു നിറയ്ക്കാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വീണ്ടും തുനിഞ്ഞതും തീർച്ചയായും ക്രിസ്തുമതത്തിനു് ഗുണകരമായില്ല; കാരണം, പേഗൻ തത്ത്വശാസ്ത്രം ബഹുദേവതാവാദം പഠിപ്പിക്കുന്നു; സത്യമതത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു് അതു് ഹാനികരവുമാണു്.”

ഈ വാദങ്ങളെ എനിക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന എതിർവാദങ്ങൾകൊണ്ടു ഞാൻ നേരിടാം. ഗ്രീക്കുസാഹിത്യം ദൈവികപ്രചോദനമുള്ളതാണെന്നു് ക്രിസ്തുവോ അപ്പസ്തോലന്മാരോ ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. അതേ സമയം അവ ഉപദ്രവകരങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു് അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുമില്ല. ഒന്നും പരിഗണിക്കാതെയാണു് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഗ്രീക്കുഭാർശനികന്മാരിൽ ദൈവജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നു വളരെ അകലെയല്ലാത്തവർ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ യുക്തിവിചാരശാസ്ത്രത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ദൈവപരിപാലനയെ നിഷേധിച്ച എപ്പിസ്കോപ്പിയന്മാർ തുടങ്ങിയ കുതർക്കവിഭാഗക്കാരെ അവരുടെ അജ്ഞത വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ശക്തിയായി എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ യഥാർത്ഥ ദൈവഭക്തിയുള്ള എല്ലാവർക്കും അവരുടെ സേവനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്രദങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമതത്തിന്റെ ശിരസ്സിനെക്കുറിച്ചു് അവർക്കു് അറിവുണ്ടായിരു

നില. 'തലമുറകളിൽനിന്നും യുഗങ്ങളിൽനിന്നും' മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തുരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് (1 കൊളോ. 1:26) അവർ അജ്ഞരായിരുന്നു. ശ്രീഹാ ഈ വസ്തുത റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ (1:18-21) ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ദൈവവിരുദ്ധതയ്ക്കും അനീതിക്കും എതിരായി ദൈവകോപം ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്നതൊക്കെ അവർക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാം. എന്തെന്നാൽ ദൈവം അവയെല്ലാം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തുപ്രകൃതി, അവിടുത്തെ അനന്തശക്തിയും ദൈവത്വവും, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിലൂടെ സൃഷ്ടമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒഴികഴിവില്ല. അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവിടുത്തെ ദൈവമായി മഹത്വപ്പെടുത്തിയില്ല.'

ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നും അവർക്ക് സത്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. അത് ദൈവം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയതാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും ദൈവമായി മഹത്വപ്പെടുത്തിയില്ല എന്നതിൽ അവർ കുറുകാരത്രേ. അതിനാൽ ഗ്രീക്കുകാരുടെ വിജ്ഞാനം നിറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പഠനം നിരോധിക്കാതിരുന്നതുമൂലം പഠിക്കണം എന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ഒരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു അതു വിട്ടുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്റെ നിലപാടിനു സാധകമായി എനിക്ക് അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ആദ്യത്തെ വാദമുഖം ഇതാണ്.

ഇനി മറ്റൊരു ന്യായംകൂടെ മുമ്പോട്ടു വരാം: ദൈവിക പ്രചോദിതങ്ങളായ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ, അവയിൽത്തന്നെ അഭിനന്ദനീയങ്ങളും സ്വഭാവത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയങ്ങളുമായ തത്ത്വങ്ങൾ നമ്മിൽ രൂപമുലമാക്കുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അവയിലെ ആശയങ്ങൾ അനുസരിച്ച ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഭക്തിയും ജീവിത വിശുദ്ധിയും ഉളവാക്കാൻ അവ ഉത്കൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ യുക്തിവിചാർകലയിൽ അവ പരീശീലനം നൽകുന്നില്ല. യുക്തിവാദപരിശീലനമുണ്ടെങ്കിലേ സത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവരെ വിജയകരമായി ചെറുക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ശത്രുക്കളുടെ ആയുധങ്ങൾ തന്നെ അവർക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുമ്പോഴാണ് അവരെ ഏറ്റവും അനായാസം പരാജിതരാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുക. അപ്പൊളളിനാരിസുമാരുടെ രചനകളിൽ നിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈ കഴിവു ലഭിച്ചില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രീക്കു സാഹിത്യം പഠിക്കുന്നതു തടയണ

മെന്ന് നിയമമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ജൂലിയന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നത് ഈ ആശയമത്രേ. ഗ്രീക്കു സാഹിത്യത്തിലുള്ള കെട്ടുകഥകൾ അക്രൈസ് തവമതവിശ്വാസത്തെ മുഴുവൻ പരിഹാസവിഷയമാക്കാൻ പോരുന്നവയാണെന്ന് അയാൾക്കു നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ ആ മതത്തിന്റെ സംരക്ഷകനായിരുന്നല്ലോ. യവനരുടെ ഓർഗനികന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായിരുന്ന സോക്രട്ടീസ് പോലും പ്രസ്തുത അസംബന്ധകഥകളെ പച്ചിടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തല്ലോ. അവരുടെ ദേവന്മാരുടെ പരിശുദ്ധിയെ അദ്ദേഹം ചോദ്യം ചെയ്ത എന്ന മട്ടിലായിരുന്നു ശിക്ഷ. എന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുവും തന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരും 'വിവേചനശീലമുള്ള പണമിടപാടുകാരായിത്തീരാൻ' നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരിശോധിക്കുകയും നല്ലതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത് (1 തെസ്സ. 5: 21). തത്പാചിന്തയും വ്യക്തപ്രലോനേവും വഴി ആരും നമ്മെ ദൃഷ്ടിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും അവർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട് (കൊളോ. 2: 8). എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആയുധങ്ങൾ കൈവശമില്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം നമുക്കു നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ ആയുധങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. പഠിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ട് ചീത്തയായിട്ടുള്ളവ തള്ളിക്കളയുകയും നല്ലതും സത്യവുമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. കാരണം, നന്മ എവിടെ കണ്ടാലും അത് സത്യത്തിന്റെ സമ്പത്താകുന്നു.

ഇക്കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ ഞാൻ വി. ഗ്രന്ഥപ്രസ്താവങ്ങളെ അവയുടെ സാധുവായ അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് അപനയിക്കുകയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും സങ്കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഒരു കാര്യം ഓർക്കട്ടെ: പൗലോസ് ശുദ്ധീകാ ഗ്രീക്കു വീജ്ഞാനത്തെ നിരോധിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം തന്നെ ആ പാനം വേണ്ടെന്നു വെച്ചതായി തോന്നുന്നുമില്ല. ഗ്രീക്കുകാരുടെ ചൊല്ലുകൾ പലതും അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമത്രേ. "ക്രൈത്തയിലെ ജനങ്ങൾ നന്നായരും ദൃഷ്ടമൃഗങ്ങളും അലസരായ ഭോജനപ്രിയന്മാരാണ്" (തീത്തു. 1: 12) എന്ന ചൊല്ലു ക്രൈത്തൻ ഇനിഷ്യുററായ എപ്പിമെനീടെ സിന്റെ 'ഓറക്കിൾസ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ³³ നിന്നല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു? അല്ല

33. The Oracles of Epimenides, the Cretan Initiator

കിൽ "നാമു അവന്റെ സന്തതിയാകുന്നു" എന്നത് (നടപടി 17: 28) വാനശാസ്ത്രജ്ഞനായ അറാത്തൂസിന്റെ 'പ്രതിഭാസങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം³⁴ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങനെ ലഭിക്കും? വീണ്ടും "ചീത്ത സംഭാഷണം നല്ല സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഭൂഷിപ്പിക്കുന്നു" എന്ന വാക്യം (1 കൊറി. 15: 33) അദ്ദേഹം യൂറിപ്പിഡെസിന്റെ ദുരന്തനാടകങ്ങൾ³⁵ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതിനു നല്ല തെളിവാണ്. ഈ വിഷയം കൂടുതൽ വിസ്മയിപ്പിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. പഴയകാലങ്ങളിൽ സഭയിലെ മല്ലാന്മാർ തടസ്സമില്ലാത്ത പരിശീലനം വഴി വളരെ പ്രായമാകുന്നതുവരെ, ഗ്രീക്കു വിജ്ഞാനത്തിൽ അഭ്യാസം നേടിയിരുന്നവെന്നതു സുവിജ്ഞാതമാകുന്നു. തങ്ങളുടെ വാഗ്മിത്വം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും മനസ്സിനെ ശക്തവും പരിഷ്കൃതവുമാക്കുന്നതിനും അതേസമയം അക്രൈസ്തവരുടെ അബദ്ധാശയങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു സമാജിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നത്. രണ്ടു് അപ്പൊളളിനാരിസുമാരെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട് ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു കരുതുന്നു.

അദ്ധ്യായം 17

ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽ

ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളെ തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം പേർഷ്യാക്കാർക്കെതിരായി സൈന്യത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടു് സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിലെത്തിച്ചേർന്നു. താൻ പ്രതാപപ്രകടനം എത്രയധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു് അവിടത്തെ പൗരന്മാരെ അറിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ സാധനങ്ങളുടെ വിലയെല്ലാം കണ്ടമാനം കുറച്ചു. ആ കാലത്തു് അന്നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളോടൊരു പ്രദേശത്തു് സൈന്യത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ജനങ്ങൾക്കു് എത്രമാത്രം വൈഷമ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നുള്ളതോ ഒന്നും അയാൾ കണക്കിലെടുത്തില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന

34. The Phenomena of Aratus
 35. The Tragedies of Euripides

യനുസരിച്ചു വിലതാഴ്ത്തി വിറ്റൊലുള്ള നഷ്ടം താങ്ങാനാവാതെ കച്ചവടക്കാർ വ്യാപാരം നിറുത്തി. അതിനാൽ സാധനങ്ങൾ കിട്ടാതായി. അന്ത്യോക്യക്കാർക്ക് ഈ അപമാനം സഹിക്കാനായില്ല - അപമാനത്തോടു സ്വാഭാവികമായും അസഹിഷ്ണുതയുള്ള കൂട്ടരാണ് അന്ത്യോക്യക്കാർ - അവർ ഉടൻതന്നെ ജൂലിയനെതിരായി പരിഹാസ ശരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ താടിമീശയെയും അവർ പരിഹാസവിഷയമാക്കി. അതു വളരെ നീളമുള്ളതായിരുന്നു. അതു മുറിച്ചു കയറുണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രസ്താവം. അയാളുടെ നാണയത്തിന്മേൽ മുദ്രണം ചെയ്തിരുന്ന കാള അയാൾ ലോകത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു നശിപ്പിച്ചതിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തി വലിയ അന്ധ വിശ്വാസി ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ വിഗ്രഹ ദേവന്മാരുടെ ബലിപീഠങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി കാളകളെ ബലിയർപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നാണയത്തിൽ കാളയുടെയും ബലിപീഠത്തിന്റെയും രൂപം മുദ്രണം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ചക്രവർത്തി ജനങ്ങളുടെ പരിഹാസത്തിൽ രഷ്ടനായിത്തീർന്നു. അന്ത്യോക്യാപട്ടണത്തെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് അയാൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അവിടെനിന്നു വേഗം പുറപ്പെടാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്താൻ കല്പന കൊടുത്തിട്ട് സീലീഷ്യായിലുള്ള തർസോസിലേയ്ക്കുപോയി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ലിബാനിയൂസ് എന്ന താർക്കിൻ രണ്ടു പ്രഭാഷണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി. ഒരേണ്ണം അന്ത്യോക്യാക്കാരുടെ നാമത്തിൽ ചക്രവർത്തിയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. മറ്റൊന്ന് ചക്രവർത്തിയുടെ അസംതൃപ്തിയെ വിഷയമാക്കി അന്ത്യോക്യാക്കാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതും. ഈ രണ്ടു പ്രഭാഷണങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടതല്ലാതെ പരസ്യമായി വായിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്നു നിശ്ചയമാണ്.

തന്നെ പരിഹസിച്ചവരെ ക്രൂകൃത്യങ്ങൾക്കിരയാക്കി പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന ആശയം ജൂലിയൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. അവരെ പകരം പരിഹസിച്ചാണ് അയാൾ കോപം ശമിപ്പിച്ചത്. അന്തിയോക്കിക്യസ് അഥവാ 'മിസോപോഗോൺ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ലഘുലേഖ അവർക്കെതിരേ അയാൾ രചിച്ചു. അങ്ങനെ ആ നഗരത്തിന്റെയും അതിലെ നിവാസികളുടെയും മേൽ മായാത്ത അപമാനത്തിന്റെ ഒരു മുദ്ര അയാൾ പതിപ്പിച്ചു. ഇനി നമുക്ക്, ജൂലിയൻ അന്ത്യോക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു ചെയ്ത തിന്മകൾ വിവരിക്കാം.

അധ്യായം 18

ബാബിലാസ് രക്തസാക്ഷിയുടെ ശരീരം

അന്ത്യോക്യായിലെ അക്രൈസ്തവക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം തുറന്നു
 ള്ളെന്നു ചക്രവർത്തി ഉത്തരവായി. അതു സംബന്ധിച്ചു
 ഡഫ്നെയിലെ അപ്പൊളോയുടെ ഒരു വെളിപാടു ലഭിക്കണ
 മെന്നു അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ
 വസിച്ചിരുന്ന പിശാചിനു ഭയം കാരണം വെളിപാടു നൽകാ
 നായില്ല. രക്തസാക്ഷിയായ ബാബിലാസിന്റെ മൃതദേഹം
 അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന പേടകം അതിനു സമീപം തന്നെ സൂക്ഷി
 ച്ചിരുന്നതാണു കാരണം. ചക്രവർത്തി ഈ വിവരം മനസ്സിലാ
 ക്കിയപ്പോൾ പ്രസംതുത മൃതദേഹപേടകം ഉടൻ അവിടെ
 നിന്നു മാറ്റണമെന്നു കല്പനയായി. ആ വിവരമറിഞ്ഞു
 മൃതദേഹം ആഘോഷമായി മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാൻ സ്രീകളും
 കുഞ്ഞുങ്ങളുമടക്കം വലിയൊരു ജനസഞ്ചയം തടിച്ചുകൂടി.
 വലിയ ആഘോഷങ്ങളോടും സങ്കീർത്തനാലാപങ്ങളോടുംകൂടി
 അവർ മൃതദേഹപേടകം ഡഫ്നെയിൽനിന്നു നഗരത്തി
 ലേയ്ക്കു ആനയിച്ചു. ആലപിക്കപ്പെട്ട സങ്കീർത്തനങ്ങൾ അക്രൈ
 സ്തവരുടെ ദേവന്മാരെയും അവയിലും അവയുടെ വിഗ്രഹങ്ങ
 ഉലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നവരെയും പരിഹസിക്കുന്ന വിധ
 ത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു.

അധ്യായം 19

വിശ്വാസസാക്ഷിയായ തിയഡോർ

പ്രസംതുത സംഭവം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയുടെ
 യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും മനോഭാവവും ശരീരക്കു വെളിപ്പെട്ടു. അവ
 മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ അയാൾ കഴിയുന്നത്ര നിയ
 ത്രിച്ചു പോരുകയായിരുന്നു. തന്റെ ദാർശനികത്വത്തെക്കുറിച്ച്
 വളരെ പൊങ്ങച്ചം പറഞ്ഞിരുന്ന അയാൾക്ക് ആത്മനിയന്ത്രണം
 തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെയാണിത്. പരിഹാസദ്വേഷകരമായ
 സങ്കീർത്തനങ്ങളാൽ കോപംകൊണ്ടു ഏതാണ്ടു ദ്രാന്തനായി

ത്തിരന്ന അയാൾ ഡയോക്ളിഷന്റെ ഏജൻറമാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുഭവിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള പീഡനങ്ങൾ അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി. എന്നാൽ പേർഷ്യൻ യുദ്ധയാത്രയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം ക്രൈസ്തവ പീഡനം നേരിട്ട നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽനിന്നും അയാളെ തടഞ്ഞു. സങ്കീർത്തനാലാപത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നവരെ പിടികൂടി മാതൃകാപരമായി ശിക്ഷിക്കാൻ പ്രെതോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായ സല്ലൂസ് തിൻ അയാൾ ആജ്ഞ കൊടുത്തു. സല്ലൂസ് അക്രൈസ്തവനായിരുന്നെങ്കിലും തനിക്കു ലഭിച്ച ഈ പുതിയ ചുമതലയിൽ ഒട്ടും സന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിനെ മറികടക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരെയും പിടികൂടുകയും കരപ്പെട്ടവരെ തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ആനയിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരാളായ തിയഡോർ എന്ന ഒരു യുവാവിനെ അയാൾ പലതരം പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയനാക്കി. പീഡനങ്ങളുടെ ഫലമായി അയാളുടെ ശരീരമാകെ വ്രണപ്പെട്ടു. ഇനിയും പീഡിപ്പിച്ചാൽ അയാൾ മരിച്ചുപോകും എന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പീഡനം അവസാനിപ്പിച്ചത്. പ്രത്യേക ദൈവപരിപാലനമൂലം തിയഡോർ പ്രസംഗത്തിലൂടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം ദീർഘകാലം ജീവിച്ചു. ലത്തീനിൽ എഴുതപ്പെട്ട തിരുസഭാചരിത്രത്തിന്റെ കർത്താവായ റൂഫീനൂസ് പിന്നീട് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു ഈ തിയഡോറിനെ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തിയ കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "ചമ്മട്ടിയടികളുടെയും മറ്റു പീഡനങ്ങളുടെയും സമയത്തു അതിദണ്ഡഹമായ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടില്ലേ" എന്ന ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "വളരെ കുറച്ചു സമയത്തേയ്ക്കു എന്നിങ്ങനെ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു യുവാവു എന്റെ അടുത്തു വന്നുനിന്നു. ലോഭമായ വേദനാനുഭവം മൂലം എന്റെ ദേഹത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട വിയർപ്പ് തുടച്ചുകളഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം തന്നെ എന്റെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പീഡനങ്ങളുടെ സമയം വേദനയുടെതായിട്ടല്ല, ആനന്ദത്തിന്റെതായിട്ടാണ് എന്നിങ്ങനെ വേദനപ്പെട്ടത്." തിയഡോറിന്റെ ഏറ്റവും ആശ്ചര്യകരമായ ചരിത്രം ഇത്രയും കൊണ്ടുവസാനിപ്പിക്കാം.

ഏതാണ്ടു ഈ സമയത്തു പേർഷ്യൻ രാജപ്രതിനിധികൾ വ്യക്തമായ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കണം എന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായി ചക്രവർത്തിയെ സമീപിച്ചു. "താമസിയാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നേരിട്ടു കണ്ടുകൊള്ളാം; പ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ ആവശ്യമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജൂലിയൻ അവരെ വേഗം യാത്രയാക്കി.

അധ്യായം 20

ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം

ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി തന്റെ അന്ധവിശ്വാസം വീണ്ടും വെളിപ്പെടുത്തി. ബലിയർപ്പണം അയാൾക്കു പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു. അയാൾ ബലിമൃഗങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ ആറ്റാടിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർ അതുപോലെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു തന്നോടുള്ള അനാദരവായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തന്നെപ്പോലുള്ള അധികമാളുകളെ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അയാൾ യഹൂദന്മാരെ ആളയച്ചു വരുത്തി. മോശയുടെ നിയമം ബലിയർപ്പണം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അവർ എന്തുകൊണ്ടു ബലിയർപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന് അയാൾ അവരോടു ചോദിച്ചു. ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും തങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് അവർ മറുപടി നൽകി. സോളമന്റെ ദേവാലയം ഉടൻ വീണ്ടും പണിയാൻ അയാൾ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. താമസിയാതെ തന്നെ പേർഷ്യക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

തങ്ങളുടെ ദേവാലയം പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യമായ ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാൻ വളരെക്കാലമായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു യഹൂദന്മാർ. ദേവാലയത്തിൽ ബലികളർപ്പിക്കാൻ അതീവ താല്പര്യമുള്ള അവർ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ഏർപ്പെട്ടു. ക്രിസ്ത്യാനികളോടു വളരെ അവജ്ഞാപൂർവ്വമായിരുന്നു അവരുടെ പെരുമാറ്റം. റോമാക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായതുപോലുള്ള പീഡനങ്ങൾ തങ്ങളിൽ നിന്നും അവർക്കുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ട ചെലവുകളെല്ലാം പൊതുവജനാവിൽ നിന്നു നൽകണമെന്നു ചക്രവർത്തി കല്പന നൽകിയിരുന്നതിനാൽ തടി, കല്ല്, ചുട്ടുകട്ട, കളിമണ്ണ്, കുമ്പായം തുടങ്ങിയ നിർമ്മാണസാമഗ്രികളെല്ലാം വേഗത്തിൽ നൽകപ്പെട്ടു.

ഈ സമയത്തു ജറുസലേം മെത്രാനായിരുന്ന സിറീൽ, ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനം അനുസ്മരിച്ചു. അതു ക്രിസ്തു

സുവിശേഷങ്ങളിൽ സാമീകരിച്ചതുമാണല്ലോ. സിറീൽ അനേകം ജനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രവചിച്ചു: 'ആ ദേവാലയത്തിൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിക്കാതെയിരിക്കുന്ന സമയം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. രക്ഷകന്റെ പ്രവചനാത്മക പ്രഖ്യാപനം പൂർണ്ണമായും നിറവേറണം.' ഇവയായിരുന്നു മെത്രാന്റെ വാക്കുകൾ. അടുത്ത രാത്രിയിൽ ശക്തമായ ഒരു ഭൂകമ്പമുണ്ടായി. അത് ദേവാലയത്തിന്റെ അടിത്തറകൾ മുഴുവൻ ഇളക്കി. അവയോടൊപ്പം സമീപത്തുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം നിലം പതിച്ചു. ആ സംഭവം യഹൂദന്മാരെയെല്ലാം സംഭീതരാക്കി. ആ വിവരം കേട്ടറിഞ്ഞ് അകലെ താമസിച്ചിരുന്നവർ പോലും അവിടെ വന്നെത്തി. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവിടെ സമ്മേളിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റൊരു അത്ഭുതസംഭവവും ഉണ്ടായി. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അഗ്നിയിറങ്ങി പണിക്കാരുടെ ആയുധങ്ങളെല്ലാം ദഹിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. കൊടുവടി, കല്ലുമിനുക്കാനുള്ള ഇരുമ്പുപകരണങ്ങൾ, അറക്കുവാളുകൾ, കോടാലികൾ തുടങ്ങി ദേവാലയത്തിന്റെ പണിക്കായി വിവിധ ജോലിക്കാർ ശേഖരിച്ചിരുന്ന സകല ഉപകരണങ്ങളിന്മേലും തീജ്വാലകൾ പടന്നു കത്തുന്നതു കാണാനായി. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ ഈ ഉപകരണങ്ങളിൽ തീ കത്തി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യഹൂദന്മാർ ഏറ്റവും വലുതായ ഭീതിയിലായിരുന്നു. മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്നു വിളിച്ച് അംഗീകരിച്ചു. എങ്കിലും അവർ അവിടുത്തെ ഹിതം അനുവർത്തിച്ചില്ല. മയമില്ലാത്ത മുൻവിധികളോടെ അവർ യഹൂദമതത്തിൽത്തന്നെ കടിച്ചുരുങ്ങി. അടുത്തതായി സംഭവിച്ച മൂന്നാമത്തെ അത്ഭുതവും അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ അടുത്ത രാത്രിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു കരിശടയാളം അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞു. അതു തുടച്ചും കഴുകിയും കളയാൻ അവർ പ്രഭാതത്തിൽ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അപ്പസ്തോലൻ പറയുന്നതുപോലെ³⁶ അവർ അന്ധരാക്കപ്പെടുകയും കയ്യിലെത്തിയ നന്മയെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം യഹൂദരുടെ ദേവാലയം വീണ്ടും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതിനു പകരം അന്ന് പൂർണ്ണമായി തകർക്കപ്പെട്ടു.

36. റോമ.11:25; 2കൊറി .3:14

അധ്യായം 21

ചക്രവർത്തിയുടെ പേർഷ്യൻ ആക്രമണവും മരണവും

ചക്രവർത്തി വസന്തകാലത്തിൽ അല്പം മുമ്പായി പേർഷ്യൻസാമ്രാജ്യം ആക്രമിച്ചു. പേർഷ്യയിലെ ആളുകൾ മഞ്ഞുകാലത്തു ക്ഷീണിതരും ഊർജ്ജസ്വലരായില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കും എന്ന അറിവിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് അയാൾ ഈ ആക്രമണം നടത്തിയതു്. പേർഷ്യക്കാർ തണുപ്പു സഹിക്കാനുള്ള അശക്തികൊണ്ട് മഞ്ഞുകാലത്തു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു വിട്ടുനിൽക്കുന്നു. 'മേദ്യൻ മഞ്ഞുകാലത്തു് ഉടുപ്പിനുള്ളിൽനിന്നു് അവന്റെ കൈ പുറത്തെടുക്കുകയില്ല' എന്നൊരു ചൊല്ലുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രതികൂലാവസ്ഥകളെയും നേരിടുന്നതിന്നു് റോമാക്കാർക്കു് അനായാസമായി സാധിക്കും എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ജൂലിയൻ റോമൻ സൈന്യത്തെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മേൽ അഴിച്ചുവിട്ടു. അനേകം ഗ്രാമങ്ങളും കോട്ടകളും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഭൂവിഭാഗം മുഴുവൻ തകർത്തുവാനിടയതിന്റെ ശേഷം അവർ നഗരങ്ങളുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു. മഹാനഗരമായ സ്റ്റേസിയത്തിനെ ഉപരോധിച്ചപ്പോൾ പേർഷ്യൻ രാജാവു് വല്ലാത്ത വിഷമസ്ഥിതിയിലായി. അയാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രതിനിധി സംഘങ്ങളെ അയച്ചു. ചക്രവർത്തി യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചു തിരിച്ചു പോകുമെങ്കിൽ തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു് പേർഷ്യൻ ഭരണാധികാരി അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ഈ വിധേയത്വപ്രകടനങ്ങളൊന്നും ജൂലിയനെ പലിപ്പിച്ചില്ല അർത്ഥിയായ ശത്രുവിനോടു് അയാൾ അല്പവും സഹതാപം കാട്ടിയില്ല. 'ജേതാവായ കുന്നതു ബഹുമാനകരമാണു്'; അതിലധികമാകുന്നതു വിദ്വേഷത്തിന്നു് കാരണമാകും' എന്ന ആപ്തവാക്യം അയാൾ അനുസ്മരിച്ചുചിലി. അയാൾ നിരന്തരം സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്ന മാക്സിമൂസു് എന്ന തത്ത്വജ്ഞാനിയുടെ ഭാവിപ്രവചനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടു് തന്റെ വീരകൃത്യങ്ങളും വിജയങ്ങളും മാസിഡോണിലെ അലക്സാണ്ട്രോസേതിനു സമാനമാകുമെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ അതിശയിക്കുമെന്നും അയാൾ വ്യാമോഹിച്ചു. അതിനാൽ പേർഷ്യൻ രാജാവിന്റെ അർത്ഥം

നകളെയെല്ലാം അയാൾ പരിഹാസപൂർവ്വം നിരാകരിച്ചു. പിത്തഗോരസിന്റെയും പ്ലേറ്റോയുടെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങളനുസരിച്ച് ആത്മാവിന്റെ ദേഹാന്തരപ്രാപ്തിയിൽ പോലും അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. തനിക്കു് അലക്സാണ്ടറുടെ ആത്മാവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്, അഥവാ താൻ മറ്റൊരു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അലക്സാണ്ടർ തന്നെയാണെന്നു് അയാൾ കരുതി. പരിഹാസ്യമായ ഈ സങ്കല്പമാണു് പേഷ്യൻ രാജാവിന്റെ സന്ധിയാലോചനകളെയെല്ലാം തിരസ്കരിക്കാൻ അയാൾക്കു പ്രേരകമായതു്.

സന്ധിയാലോചനകളെല്ലാം നിഷ്പഫലമാണെന്നു നിശ്ചയം വന്നപ്പോൾ പേർഷ്യൻ രാജാവു് ഏറ്റുമുട്ടലിനു തയ്യാറാകാൻ നിർബന്ധിതനായി. അതിനാൽ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധിസംഘം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പിറേ ദിവസം അയാൾ ഉള്ള സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം യുദ്ധത്തിനായി അണിനിരത്തി. റോമാക്കാർ തങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയെ ഉപദേശിക്കാതിരുന്നില്ല. യുദ്ധം കൂടാതെ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ യുദ്ധം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണെന്നു് അവർ വാദിച്ചു. അങ്ങനെയാണെങ്കിലും എതിരിടാൻ വന്ന പേഷ്യൻ സൈന്യത്തെ അവർ നേരിടുകയും തോല്പിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്തു. അശ്വാത്രവുമായ ചക്രവർത്തി യുദ്ധങ്ങളിൽ നേരിട്ട സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അയാൾ യോദ്ധാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധവിജയത്തിലുള്ള അമിത പ്രതീക്ഷ മൂലം അയാൾ പടച്ചട്ട ധരിച്ചിരുന്നില്ല. സുരക്ഷിതത്വമില്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥയിൽ അജ്ഞാതനായ ഏതോ ഒരുവൻ അയച്ച ഒരുവു് അയാളുടെ കൈ തുളച്ചു് പാർശ്വഭാഗത്തു കയറി വലിയ മുറിവുണ്ടായി. ആ മുറിവിന്റെ ഫലമായി അയാൾ മരിച്ചു. ഒരു പേർഷ്യൻ ഭടൻ ഒരു കന്യം എറിഞ്ഞിട്ടു് ഓടിമറയുകയാണുണ്ടായതെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഈ കൃത്യത്തിന്റെ കർത്താവു് ഒരു റോമൻ ഭടൻ തന്നെയാണെന്നു എന്തു പറയുന്നവരും ഉണ്ടു്. ഏറ്റവും അധികമാളുകൾ അനുകൂലിച്ചുറപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായം ഇതാണു്. തന്റെ യജമാനന്റെ ചെയ്തി ഹിരോയികു് വേഷുസ് വൃത്തങ്ങളിൽ വാഴ്ത്തിപ്പാടിയിട്ടുള്ള അംഗരക്ഷകനായ കലിസ്സസ് പറയുന്നതു് ചക്രവർത്തിയുടെ മരണത്തിനു കാരണമായ മുറിവുണ്ടാക്കിയതു് ഒരു പിശാചാണെന്നത്രേ. ഇതു് കേവലം ഒരു കാവ്യഭാവനയാകാം; അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ വസ്തുതയാകാം. എന്തെന്നാൽ പ്രതികാരോപ്ചയുള്ള ഭൂതങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിദ്വേഷപാത്രങ്ങളായ പലരെയും ഈ വിധം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാരണം ഏതുമാകട്ടെ, ചക്രവർത്തിക്കു ജന്മസിദ്ധമായുണ്ടായിരുന്ന ആവേശാധിക്യം അയാളെ കരുതലി

ല്ലാത്തവനും, വിജ്ഞാനം അഹങ്കാരിയും, കാരുണ്യപ്രകടനങ്ങൾ പരിഹാസപാത്രവും ആക്കിയെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇങ്ങനെ ജൂലിയൻ പേഷ്യയിൽ വെച്ചു തന്റെ ജീവൻ ഒടുക്കി.³⁷ അപ്പോൾ അയാളുടെ നാലാമത്തെ കോൺസുളേറ്റം ആയിരുന്നു.³⁸ സല്ലസ്ത്സ് ആയിരുന്നു അയാളുടെ സഹകോൺസുൾ. ഈ സംഭവം അയാളുടെ ഭരണത്തിന്റെ മൂന്നാം വർഷം ജൂൺ 26നു ഉണ്ടായി. കോൺസ്റ്റാന്ത്യസ്യസ് അയാളെ സീസർ ആക്കിയിട്ട് ഏഴാം വർഷമായിരുന്നു അത്. മരിക്കുമ്പോൾ ജൂലിയൻ മുപ്പത്തൊന്നു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 22

ജോവിയൻ ചക്രവർത്തിയാകുന്നു

ഇപ്രകാരം തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടായ സംഭവം മൂലം റോമൻ സൈന്യം തികഞ്ഞ അമ്പരപ്പിൽ അകപ്പെട്ടു. എന്നാൽ താമസിച്ചാതെ, അതായത് പിറേറ ദിവസം തന്നെ അവർ ജോവിയനെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ജോവിയൻ ജന്മംകൊണ്ടും ധീരതകൊണ്ടും ഒരുപോലെ പ്രശസ്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സൈന്യത്തിലെ ട്രിബ്യൂൺ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലിയർപ്പിക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഉദ്യോഗം രാജിവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നു ജൂലിയൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ദൈവവീരോധിയായ ഒരു രാജാവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉദ്യോഗം രാജി വയ്ക്കുന്നതാണ് നന്നെന്ന് ജോവിയൻ തീരുമാനിച്ചു.³⁹ എന്നാൽ പേർഷ്യക്കാരുടെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോകേണ്ട അത്യാവശ്യം പ്രമാണിച്ചു ജൂലിയൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിലനിർത്തി.

ചക്രവർത്തിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ജോവിയൻ ആത്മാർത്ഥമായിത്തന്നെ നിരാകരിച്ചു.

37. തിയഡൊറോസ്, ഘോഷരീതി, 3:25

38. ക്രി. വ. 363

39. 3:13

ഭടന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു: "ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഞാൻ വിശ്വഹാരായന മതവിശ്വാസമായി അംഗീകരിച്ച ഒരു ജനതയുടെ രാജാവായാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല". അപ്പോൾ 'ഞങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്' എന്ന് സൈനികർ ഒറ്റ സ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് ജോവിയൻ പത്രവർത്തി സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. താൻ വളരെ വിഷമകരമായ ഒരു ചുറ്റുപാടിയാണ് അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വേഗം മനസ്സിലാക്കി. പേർഷ്യൻ ഭൂമിയിലാണ്, അവശ്യസാധനങ്ങളുടെ ശേഖര്യം കാരണം സൈന്യത്തിന് വലിയ ഹാനി നേരിടാം. അതിനാൽ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി അംഗീകരിക്കേണ്ടിവന്ന വ്യവസ്ഥകൾ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്തവത്തിന് അഭിമാനകരമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ വിഷമകരമായ ആ സാഹചര്യത്തിൽ അതൊക്കെ ആവശ്യമായി വന്നു. സിറിയയുടെ ഭരണം പൂർണ്ണമായി കയ്യൊഴിയേണ്ടിവന്നു. മെസപ്പൊട്ടാമിയായിലെ നിസിബിസ് നഗരവും വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങി.

ഈ വസ്തുതകളുടെയെല്ലാം പ്രഖ്യാപനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പുതിയ പ്രതീക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്തു. അതേസമയം അക്രൈസ്തവർക്കു ജൂലിയന്റെ മരണത്തിൽ കൊടിയ ദുഃഖമുണ്ടായി. എന്നാൽ അയാളുടെ അടക്കമില്ലാത്ത കോപസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സൈന്യത്തിന് വലുതായ അമർഷമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. രാജ്യത്തിന്റെ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ പേർഷ്യക്കാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്ന നാണക്കേടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം, പേർഷ്യൻ പക്ഷത്തു നിന്നു് ഓടിപ്പോന്ന ഒരാളുടെ കൗശലം നിറഞ്ഞ ആഖ്യാനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച ജൂലിയന്റെ വിവേകശൂന്യതയിൽ അവർ ആരോപിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒളിച്ചോടിവന്ന പ്രസ്തുത മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചു്, ജലമാഗ്നം അവർക്കു് അവശ്യസാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചിരുന്ന കപ്പലുകൾ ജൂലിയൻ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. അതുമൂലം അവർക്കു് ക്ഷേപ്യക്ഷാമത്തിന്റെ ഭീകരതയെ നേരിടേണ്ടിവന്നു.

ലിബാനിയൂസ് ജൂലിയനെക്കുറിച്ചു് ഒരു ചരമപ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കി. 'ജൂലിയാനുസ്' അഥവാ 'എപ്പിറോഫ' എന്നാണ് അയാൾ അതിനു നാമകരണം ചെയ്തതു്. അതിൽ ലിബാനിയൂസ് ഉയർന്ന പ്രശംസാർപ്പനങ്ങൾകൊണ്ടു് ജൂലിയന്റെ വിവിധ ചെയ്തികളെ വാഴ്ത്തുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി ജൂലിയൻ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയു

മ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വി. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിഹാസ്യവും ക്ഷുദ്രവുമായ സ്വഭാവത്തെ ജൂലിയൻ ശരിക്കും സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ താക്കീകൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മറ്റു പ്രവൃത്തികളെ വാഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ എന്റെ ചരിത്രകഥനവുമായി നേരെ മുമ്പോട്ടു പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധനായ ഈ താർക്കീകൻ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളെ ഭർത്സിക്കാൻ അപസരം കണ്ടെത്തിയതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കൊന്നു നിന്ന് അയാളുടെ വാക്കുകളെ ചെറുതായി പരാമർശിക്കാമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അധ്യായം 23

ലിബാനിയൂസിന് ഒരു പ്രത്യാഖ്യാനം

ലിബാനിയൂസ് എഴുതുകയാണ്: "മഞ്ഞുകാലം രാത്രികളുടെ ദൈർഘ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചപ്പോൾ പലസ്തീനയിലെ മനുഷ്യനെ ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമായി ആ പുസ്തകങ്ങളുടെമേൽ ചക്രവർത്തി ഒരാക്രമണം നടത്തി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അത്രയേറെ ആദരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത രചനകൾ പരിഹാസ്യങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളുമാണെന്ന് അനേകം യുക്തിവാദങ്ങൾ കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കുക വഴി, താൻ, ടയർ ദേശക്കാരനായ ആ വയോധികനെക്കാൾ 40 അധികം വിവേകിയും വിദഗ്ദ്ധനുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ടയർ ദേശീയനായ ആ പുണ്യപുരുഷൻ എന്നോടു കാരണമുള്ളവനായിരിക്കട്ടെ. തന്റെ മകൻ തന്നെക്കാൾ സമർത്ഥനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ".

ഈ വിധമാണ് താക്കീകനായ ലിബാനിയൂസിന്റെ ഭാഷ. അയാൾ ഒന്നാംതരമൊരു വാഗ്മിയായിരുന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അയാൾ ചക്രവർത്തിയോടു യോജിപ്പുള്ളവനല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചക്രവർത്തിയെ എതിർത്തു പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ അന്നു കൂലിക്കുക മാത്രമല്ല, ഒരു വാഗ്മിയെന്ന നിലയിൽ അക്കാര്യം

ങ്ങളെല്ലാം പർവ്വതീകരിച്ച കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്ത്യൂസ് ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഈ ലിബാനിയൂസ് അയാളെ വാനോളം പുഷ്പത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ മരിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലിബാനിയൂസ് അയാൾക്കെതിരെ ഏറ്റവും അധികേച്ഛപപരവും അപമാനകരവുമായ ആരോപണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. പൊർമീരി ചക്രവർത്തിയായിരുന്നെങ്കിൽ അയാളുടെ കൃതികൾ ജൂലിയൻറെ വയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളാണെന്ന് ലിബാനിയൂസ് പറയുമായിരുന്നു. ജൂലിയൻ ഒരു വാഗ്മി മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ശരാശരി വാഗ്മിമാത്രമാണെന്നും അയാൾ പറയുമായിരുന്നു. 'ജൂലിയൻറെ ചരമക്കുറിപ്പിൽ' എചെബോളിയൂസിനെക്കുറിച്ച് അപ്രകാരമാണല്ലോ അയാൾ പറയുന്നത്. ഏതായാലും പ്രസ്തുത രചനയിൽ ഒരു അക്രൈസ്തവൻ, താർക്കികൻ, താൻ പ്രശംസിക്കുന്ന ജൂലിയൻറെ സുഹൃത്തു എന്നീ നിലകളിലെല്ലാമാണല്ലോ ലിബാനിയൂസ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അയാളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ കഴിവുപോലെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കാം.

ഒന്നാമതായിത്തന്നെ, ചക്രവർത്തി നീണ്ട ഹേമന്തരാത്രികളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുസ്തകങ്ങളെ 'ആക്രമിച്ചു' എന്നാണല്ലോ അയാൾ പറയുന്നത്. 'ആക്രമിക്കുക' എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരു രചനയിലെ ആശയങ്ങളെ എതിർക്കുന്നത് ഒരു ജോലിയാക്കുകയാണ്. താർക്കികന്മാർ അവരുടെ കലയുടെ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാറുണ്ട്. ജൂലിയൻ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നേരത്തേ വായിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, ആക്രമിച്ചത് ഇപ്പോൾ മാത്രമാണു താനും. എന്നാൽ അയാൾ ഏർപ്പെട്ട ആ ദീർഘമായ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ, ലിബാനിയൂസ് എടുത്തു പറയുന്നതുപോലെ ഉറപ്പുള്ള യുക്തിവാദങ്ങൾകൊണ്ട് എതിനെയെങ്കിലും നിരാകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം, വസ്തുതകളുടെ അഭാവത്തിൽ, അയാൾ പരിഹാസങ്ങളെയും അവജ്ഞാഗർഭിതങ്ങളായ ഫലിതങ്ങളെയുമാണ് ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയെ അയാൾക്കു പണ്ടേ ഇഷ്ടവുമാണ്. ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ വയ്യാത്തവിധം സുസ്ഥാപിതമായ തത്ത്വങ്ങളെ പരിഹാസവിഷയമാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലർ സാധാരണയായി മറ്റുള്ളവരുമായി തർക്കത്തിലേർപ്പെടുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിക്കാനും മറ്റു ചിലപ്പോൾ സത്യത്തെ മാറ്റാനും സാധ്യമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് എതിരാളിയുടെ നിലപാടു് അബദ്ധമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ചിലരാകട്ടെ എതിരാളിക്കു് അഹിതകരമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല, അയാൾക്കെതിരായി

സംസാരിക്കുകയും തന്നിലുള്ള ദോഷവശങ്ങളെല്ലാം അയാൾക്കുണ്ടെന്നു കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ജൂലിയനും 'ടയർകാരൻ വയോവൃദ്ധൻ' എന്നു ലിബാനിയൂസ് വിളിക്കുന്ന പൊർഫീറിയും പരപരിഹാസത്തിൽ അഭിരമിച്ചവരാണെന്നു അവരുടെ രചനകൾ തന്നെ തെളിയിക്കും. പൊർഫീറി 'തത്ത്വജ്ഞാനികളുടെ ചരിത്രം' എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ദാർശനികരിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ സോക്രട്ടീസിന്റെ ജീവിതചരിത്രം വളരെ പരിഹാസപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ കുറ്റാരോപണം നടത്തിയ അനീറ്ററൂസോ മെലീറ്ററൂസോ പോലും ചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത വിധത്തിലുള്ള പരാമർശങ്ങളാണ് പൊർഫീറി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അതേ, വിനയത്തിന്റെയും നീതിബോധത്തിന്റെയും മറ്റു സദ്ഗുണങ്ങളുടെയും പേരിൽ സമസ്ത യവനരുടെയും സമാദരത്തിനു പാത്രമായ സോക്രട്ടീസിനെക്കുറിച്ച്; അവരിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ പ്ലേറോയും സൈനഫോണും മറ്റു ദാർശനികരെല്ലാവരും ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനായി ആദരിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിമാനുഷമായ മേധാശക്തിയാൽ അനുഗൃഹീതൻ എന്നു വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സോക്രട്ടീസിനെക്കുറിച്ച്; ജൂലിയനാകട്ടെ, തന്റെ 'പിതാവി'നെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു് 'സീസർമാർ' എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ ഇതിനു സമാനമായ ഹീനമാനസികാവസ്ഥ പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ മുൻഗാമികളായ എല്ലാ റോമൻ സമ്രാട്ടുകളെയും അതിൽ അയാൾ അപഹസിച്ച് തിരിക്കുന്നു; ദാർശനികനായ മാർക്കിനെപ്പോലും വെറുതെ വിട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരുടെയും ലിഖിതങ്ങൾ, അവർ അധികൃഷ്ടത്തിലും ശകാരവർഷത്തിലും സന്തോഷിക്കുന്നവരാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇതുവരെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ തന്നെ അവരുടെ സമ്പ്രദായം വെളിവാക്കാൻ പര്യാപ്തമത്രേ. അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളെത്തന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇതുവരെ പറഞ്ഞതു്. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെയുള്ള രണ്ടാം പ്രഭാഷണത്തിൽ ജൂലിയനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 41

“സാമ്രാജ്യാധികാരപ്രാപ്തി സ്വന്തം മനോഗതിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമുള്ള അയാളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു് ഇക്കാര്യം മറ്റുള്ളവർക്കു

---

41. പ്രഭാഷണം, 5:23

വ്യക്തമായി. എന്നാൽ ആമൻസിൽവച്ചു അയാളെ പരിചയപ്പെട്ട കാലംമുതൽ ഇതെല്ലാം ഞാൻ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അയാളുടെ സഹോദരന്റെ ഭാഗ്യവിപര്യയത്തിനുശേഷം ചക്രവർത്തിയുടെ സഹായത്തോടെ അയാൾ അവിടെ വന്നു. ഈ സന്ദർശനത്തിൽ ദ്വിമുഖമായിരുന്നു അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. ഒരു ലക്ഷ്യം ആദരണീയമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. ഗ്രീസുകാണകയും അവിടെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നതു കണ്ടെടുക്കുവാൻ സഹായമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് അധികമാക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ മതനിഷേധസ്വഭാവം സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താൻ മാത്രമുള്ള തന്ത്രം അന്ന് അയാൾ സമാജ്ജിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ബലിയർപ്പുകരുടെയും മറ്റു കാപട്യക്കാരുടെയും ഉപദേശം തേടുകയായിരുന്നു ആ ലക്ഷ്യം. ഈ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അന്നും ഞാനൊരു മോശപ്പെട്ട ഭാവി പ്രവാചകനായിരുന്നില്ല എന്നു ഞാനോർക്കുന്നു; ഭാവി പ്രവചനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയ ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നു അവകാശപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, അയാളുടെ ഹാവഭാവങ്ങളുടെ ചഞ്ചലതയും ആ മനസ്സിന്റെ അവിശ്വസനീയമായ അമിതത്വവും എന്നെ പ്രവചനാത്മകനാക്കി. 'സംഭവഗതികളെക്കുറിച്ച് ശരിയായ അനുമാനം സ്വീകരിക്കുന്നവനാണല്ലോ ഉത്തമപ്രവാചകൻ'. ഒരിക്കലും നേരേ നില്ലാത്ത ഒരു കഴുത്തും ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള തോൽക്കലുകളും എപ്പോഴും ഇളകുകയും തുറിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണുകളും ഉന്മാദചേഷ്ടകൾ നിറഞ്ഞ ഭാവവും ഒരു നന്മയുടെയും ശക്തമല്ലെന്നു എന്നിങ്ങനെയോടുകൂടി. ക്രമവും ഉറപ്പുമില്ലാത്ത നടത്തം, അവലംബം അധികപ്പെടലും മാത്രം നിശ്ചയിക്കുന്ന നാസിക, അതേ ഭാവങ്ങൾ തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്ന പരിഹാസ്യമായ മുഖംകോട്ടലുകൾ, അനിയന്ത്രിതമായ അട്ടഹാസങ്ങൾ, പ്രത്യേക കാരണമൊന്നുമില്ലാതെ സമ്മതഭാവത്തിലെന്നു തോന്നിക്കുന്ന തലയിളക്കങ്ങൾ, നിഷേധാത്മം തോന്നിക്കുന്ന തലവെട്ടിക്കലുകൾ, അറച്ചുറച്ചുള്ളതും ഇടയ്ക്കിടെ ശ്വാസംകൊണ്ടു തടസപ്പെടുന്നതുമായ സംഭാഷണം, ക്രമരഹിതവും നിരത്ഥകവുമായ ചോദ്യങ്ങൾ, അവയെക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ലാത്ത ഉത്തരങ്ങൾ, ഒരു നിയമവും ക്രമവുമില്ലാതെ ഇവയെല്ലാം കൂടിക്കഴഞ്ഞ ഒരുവസ്ഥ. സൂക്ഷ്മമായ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്കു ഞാൻ എന്തിനു കടക്കണം? പിന്നീടു അനുഭവത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമായ വിധത്തിൽത്തന്നെ ആയിരിക്കും ഇയാൾ എന്ന് അന്നുതന്നെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അന്ന് എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കുകയും ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ഘോഷിച്ച കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തവരാറെങ്കിലും ഇന്നിവിടെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ അന്നത്തെ ഈ വാക്കു

കൾക്കു് അവർ സാക്ഷ്യം നൽകുമായിരുന്നു: "ഹാ! റോമാ സാമ്രാജ്യം അതിനു തന്നെ എത്ര വലിയൊരു ഭക്ഷ്യതയാണു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു്!" ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഒരബദ്ധപ്രവാചകനായിത്തീരട്ടെയെന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ലോകത്തിൽ ഇത്രയേറെ ദുരഭ്യംകൊണ്ടു നിറയുകയും ഇതിനുമുമ്പു് ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഭീകരസ്വഭാവം ഇവിടെ വിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതാണു് തെറ്റായ ഒരനുമാനം സ്വീകരിച്ചതിന്നു് പേരിൽ ഞാൻ കുറ്റവാളിയായെന്നതു്! അനേകം ജലപ്രളയങ്ങളും അഗ്നിപ്രളയങ്ങളും ഭൂകമ്പങ്ങളും ഭൂമിപിളർപ്പുകളും ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിക്രമമായ മനുഷ്യസ്വഭാവമായ അനേകം മനുഷ്യരുടെ വിവരണം നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വ്യത്യസ്ത ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സങ്കരമായി വല്ലാത്ത ജന്തുക്കളെ പ്രകൃതി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊന്നുണ്ടായിട്ടില്ല. അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ അപസ്മാരം പോലെയായിരുന്നു അയാളുടെ അന്ത്യവും.."

ഇതാണു് ജൂലിയനെ സംബന്ധിച്ച ഗ്രിഗറി നൽകുന്ന ചിത്രം. എന്നു മാത്രമല്ല, മുൻപറഞ്ഞവർ രണ്ടും അവരുടെ സമാഹാരങ്ങളിൽ സത്യത്തോടു് അതിക്രമം കാണിക്കാൻ മുതിന്നിട്ടുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ വി. ലിവിതങ്ങളിലെ ഭാഗങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചില വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർക്കു തോന്നിയതുപോലെ ഘടനമാറ്റുന്നു. അവരുടെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ദുരാരോപണങ്ങളെ പലരും ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അവരുടെ മൂഢസങ്കല്പങ്ങളെ പലരും തുറന്നുകാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജൂലിയനെക്കാൾ വളരെ മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരിജൻ, സാധാരണക്കാർക്കു ചിന്താക്ഷയങ്ങളാകുമെന്നു തോന്നിയ ചില വി. ലിവിതഭാഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും അവയെ വേണ്ടവിധം വിശദീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ ചിന്താശൂന്യരായ മനുഷ്യരുടെ ജീവപ്രവാചകനായ ഒരു വ്യക്തിയെ പഴുതുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു്. ജൂലിയൻ പൊർഫീരിയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഒരു തവണ വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ മാറ്റു വല്ല വിഷയങ്ങളെയും കുറിച്ചു് എഴുതുകയും വി. ലിവിതങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ദൈവഭയണപരമായ ഇത്തരം കർതവ്യങ്ങൾ എഴുതാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു കാര്യം വളരെ വ്യക്തമാണു്: പത്രവർത്തി തന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ അജ്ഞരായ ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കാനാണു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു്; വി. ലിവിതങ്ങളിൽ ആവിഷ്കൃതമായിട്ടുള്ള സത്യത്തിന്റെ 'രൂപ'ത്തിൽ പരിചിതരായ ആളുകളെ അയാൾ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു്

'വ്യാപാരപരം' ⁴² ആയും, അതിലധികം മാനുഷികമായ രീതിയിലും പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ സമാഹരിച്ചതിനുശേഷം അവയെക്കുറിച്ച് അയാൾ ഇങ്ങനെ പരാമർശനം നടത്തുന്നു: ⁴³ "ഈ പ്രസ്താവങ്ങൾ ഓരോന്നും രഹസ്യാത്മകമോ നിഗൂഢമോ ആയ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അവ ദൈവദൂഷണം നിറഞ്ഞവയായിരിക്കും." ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായിട്ടുള്ള മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ അയാൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്യം വാക്കുകളാണിവ. എന്നാൽ 'ദോഷൈകദർശന തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച്' ⁴⁴ എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ മതപരമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്രയധികം കെട്ടുകഥകൾ ചമയ്ക്കാം എന്ന് അതിൽ വിശദമാക്കുന്നു; അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സത്യം മറയ്ക്കണം എന്ന് അയാൾ പറയുന്നു. അയാളുടെ വാക്കുകൾതന്നെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: "പ്രകൃതി മറച്ചുവെക്കൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ദേവന്മാരുടെ ഗുപ്തമായ സത്ത നഗ്നമായ വാക്കുകളിൽ ദൃഷ്ടിച്ചു കർണ്ണങ്ങളിലേയ്ക്ക് എറിയപ്പെടുന്നതു സഹിക്കുകയില്ല." ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ വാക്കുകളിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്: വി. ലിഖിതങ്ങൾ ദുർഗ്രഹമായ എന്തോ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രഹസ്യാത്മകമായ പ്രബന്ധങ്ങളാണെന്ന് അയാൾ കരുതുന്നു. എല്ലാ ജനങ്ങളും അവയെക്കുറിച്ച് തന്റേതറിഞ്ഞ സമാനമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അയാൾക്ക് അമർഷമുണ്ട്. വി. ലിഖിത പ്രസ്താവങ്ങളെ കൂടുതൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ അയാൾ ഭർത്സിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ശുദ്ധഗതിയെ അത്ര ശക്തിയായി അപലപിക്കുന്നതും അവരുടെ പേരിൽ വി. ലിഖിതങ്ങളെ അത്ര അനാദരപൂർവ്വം സമീപിക്കുന്നതും അയാളെ സംബന്ധിച്ചു യുക്തമായില്ല. വി. ലിഖിതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ വിധത്തിൽ മററുള്ളവർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ട് അയാൾ അവയിൽനിന്ന് അവജ്ഞയോടുകൂടി മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞതും ശരിയായില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ പൊർഫീറിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഒരു കാരണംതന്നെയാണ് അയാളെ സംബന്ധിച്ചും സംഭവിച്ചതു് എന്നു തോന്നുന്നു. പലസ്തീനായിലെ കൈസറിയായിൽവെച്ച് ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊർഫീറിയെ പ്രഹരിച്ചു. ആ പ്രഹാരം സഹിക്കാനാകാതെ അനിയന്ത്രിതമായ കോപംമൂലം അയാൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ

42. dispensationally
 43. സിറിയ, ജൂലിയയതൈരെ, 3
 44. Cynic Philosophy

തിരസ്കരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തന്നെ പ്രഹരിച്ചവരോടുള്ള വിരോധം കാരണം അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അധീക്ഷിപ്പിച്ചു എഴുതാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ ലിഖിതങ്ങളെയെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ച ഏവുസേബിയസ് പംഫീലി പ്രസ്തുതകാര്യം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു മുണ്ടു്. അതുപോലെ ചക്രവർത്തി വിചാരശൂന്യമായ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു് ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു പരിഹാസം നിറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചതിനുശേഷം മനസ്സിന്റെ തത്തുല്യമായ രഗ്ണാവസ്ഥയാൽ പൊർന്മീറിയുടെതിനു തുല്യമായ ദൈവഭൂഷണത്തിലേക്കു വഴുതിവീണു. അവർ രണ്ടുപേരും മനഃപൂർവ്വം ദൈവവിരുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനാൽ അവർ സ്വന്തം അപരാധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറ്റബോധത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

എന്നാൽ പലസ്തീനക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവവും ദൈവപുത്രനും ആക്കുന്നുവെന്നു കതർക്കവിദഗ്ദ്ധനായ ലിബാനിയൂസ് പറയുമ്പോൾ തന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു് അയാൾതന്നെ ജൂലിയനെ ദൈവമാക്കുന്ന കാര്യം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അയാൾ പറയുന്നു: "അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത കൊണ്ടുവന്ന ദൂതനെ, അയാൾ ദൈവത്തിനെതിരായി അസത്യം പറഞ്ഞാൽ എന്നപോലെ, അവർ ഏതാണ്ടു കൊല്ലകതന്നെ ചെയ്തു." അല്പം കൂടെ കഴിഞ്ഞു് അയാൾ പറയുന്നു: "ഓ! ദൈവങ്ങൾക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവനേ, ദൈവങ്ങളുടെ സഹകാരിയായവനേ!" ലിബാനിയൂസ് അത്ഥമാക്കിയതു മറ്റൊരു വിധത്തിലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തെറ്റായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു വാക്കിന്റെ അവ്യക്തത അയാൾ ഒഴിവാക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവജ്ഞാപൂർവ്വം ചെയ്തകാര്യം അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നു. ചക്രവർത്തിയെ സ്തുതിക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ സന്ദിശാത്ഥമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ അയാൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. വിമർശനമുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി ഒരു പ്രത്യേക വാക്കു് അയാൾ തന്റെ കൃതികളിൽനിന്നു വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിലെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടു ചേർന്നിരുന്നുവെന്നും ദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ മനുഷ്യനായിരിക്കേത്തന്നെ അവിടുന്ന് അദൃശ്യനായ ദൈവമായിരുന്നുവെന്നും ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും ഏറ്റവും സത്യമാകുന്നുവെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾക്കു വിശ്വസിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ താഴെ കാണുംവിധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു് ദൈവികമായ

ഒരു വെളിപാടാകുന്നു. “നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവുകയില്ല” (ഏശാ. 7:9). അതിനാൽ അവർക്ക് പല മനുഷ്യരെയും അവരുടെ ദേവന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനു ലജ്ജയില്ല. എന്നാൽ ഹെർക്കലീസ്, ബാക്കസ്, എസ്കുളാപ്പിയസ് തുടങ്ങി അശുഭന്മാരും അനീതിമാന്മാരും മദ്യമത്തരും ഒക്കെയായ ആളുകൾക്കു പകരം നന്മയും നീതിനിഷ്ഠയും സുബോധവും ഉള്ള മനുഷ്യരെ അവർ ദേവന്മാരാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഹെർക്കലീസ് തുടങ്ങിയ ദുർഗുണശാലികളെ കൊണ്ടു് തന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ കൂടെക്കൂടെ ശപഥം ചെയ്യാൻ ലിബാനിയസ് ലജ്ജിക്കുന്നില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞവരുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവവിരുദ്ധമായ വഞ്ചനകളും കപ്രസിദ്ധമായ വ്യഭിചാരങ്ങളും ഞാൻ എണ്ണിയെണ്ണി പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു് അവസാനിക്കാത്ത ശാവാപംക്രമണമായിത്തീരും. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അറിവുനേടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ ചെപ്ലം, ഡയനീഷ്യസിന്റെ കൊറോണാ, റൊഗീനുസിന്റെ പോളിംനെമോൺ എന്നീ രചനകളും⁴⁵ മറ്റനേകം കവികളുടെ കൃതികളും ഉപകാരപ്പെടും. അക്രൈസ്റ്റവരുടെ ദൈവശാസ്ത്രം ധൂർത്തമായ അസംബന്ധങ്ങളുടെ കൂമ്പാരമാണെന്നു് അവ വെളിപ്പെടുത്തും. മനുഷ്യരെ ദൈവങ്ങളാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നുവെന്നു് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടു് തെളിയിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. ഒരു സങ്കോചവും കൂടാതെയാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതു്. ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ ചേർക്കാം. റോദുകാർ⁴⁶ അവർക്കു പൊതുവായ ഒരു വിപത്തിനെക്കുറിച്ചു് ഒരു വെളിപാടിന്റെ ഉപദേശം തേടി. അററീസിനെ ആരാധിക്കാനുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശമാണു് മറുപടിയായി അവർക്കു ലഭിച്ചതു്. ഹ്രീജിയയിൽ ഭ്രാന്തമായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന ഒരു പേഗൻ പുരോഹിതനായിരുന്നു അററീസ്.⁴⁷ ആ വെളിപാടു് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “ചാരിത്ര്യവാനായ അദോണീസും ഭാനങ്ങളിൽ സമൃദ്ധിയും മനോഹരമായ തലമുടിയുമുള്ള അനുഗൃഹീത ഡയനീഷ്യസും ചേർന്നു മഹാദൈവമായ അററീസിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക.”

45. Aristotle's Peplum; Dionysius' Corona; Rheginus' Polymnemon.
 46 Rhodians: റോദ് ദ്വീപുനിവാസികൾ
 47. Atys

പ്രേമസംബന്ധമായ ഉന്മത്താഭിലാഷം മൂലം സ്വയം ഷണ്ഡനാക്കിയ അറീസിനെ ഇവിടെ ഈ വെളിപാട് അഭേദം നീസും ബാക്കസും ആക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

വീണ്ടും മാസിഡോണിയരുടെ രാജാവായ അലക്സാണ്ടർ ഏഷ്യയിലേയ്ക്കു കടന്നപ്പോൾ ആംഫിക്ട്രിയൻമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭാവം ആഗ്രഹിച്ചു; പിത്തോനെസ് ഈ വെളിപാട്ച്ചരിച്ചു.

“ദൈവങ്ങളിൽ പരമോന്നതനായ സേവ്യസിനും, അത്തിനാത്രിതോജനിയായ്ക്കും, മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മരത്തിരിക്കുന്ന ദൈവികരാജാവും മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ രക്ഷകനും നീതിദായകനും ആകുന്നതിനുവേണ്ടി സേവ്യസ് ബഹുമാനത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുവന്നതായ അലക്സാണ്ടർ രാജാവിനും ആദരം അർപ്പിക്കുക.”

ഡെൽഫിയിലെ പിശാചിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. കരുത്തരായ ഭരണാധികാരികളെ പുകഴ്ത്തി പ്രീണിപ്പിക്കണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അവർക്കു് ദൈവങ്ങളുടെയിടയിൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കാൻ അവൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഇവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യം ശ്രദ്ധിച്ചു പ്രസാദിപ്പിക്കലായിരിക്കാം. എന്നാൽ താഴെ പറയുന്ന വെളിപാടിൽ മുഷ്ഠിയുദ്ധക്കാരനായ ക്ലെയോമേദസിനെ 48 ദൈവങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ചു് എന്താണു പറയാനുള്ളതു്?

“വീരനായകന്മാരിൽ അവസാനത്തെയാൾ അസുതിപ്പാലിയനായ ക്ലെയോമേദസ് അത്രേ. അദ്ദേഹത്തെ ബലികൾ കൊണ്ടു പൂജിക്കുക. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇനിമേൽ മനുഷ്യനല്ല.”

ഈ വെളിപാടു കാരണം സന്ദേഹവാദിയായ ഡയോജനസും ദാർശനികനായ ഓണോമാസും അപ്പോളോയെ രൂക്ഷമായി അധികേഷ്ഠിച്ചു. സിസീജൂസിലെ നിവാസികൾ ഹഡ്രിയാനെ പതിമൂന്നാമത്തെ ദൈവമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഹഡ്രിയാൻ താൻ സ്വവർഗ്ഗഭോഗത്തിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന ബാലൻ അൻറീസസിനെ ദൈവമാക്കി. 49 ലിബാനിയൂസിനു് ഈ വെളിപാടുകളും അലക്സാണ്ടറുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു്

48. Cleomedes, the pugilist
49. Antinous

അഡ്രിയാസ് എഴുതിയ പുസ്തകവും പരിചിതങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും അയാൾ അവയെ ഒന്നും 'പരിഹാസ്യവും ഗർഹണീയവുമായ അസംബന്ധങ്ങൾ' എന്നു വിളിക്കുന്നില്ല. പാഫ്ല ഗോണിയായിലെ കപട പ്രവാചകനായിരുന്ന അഡ്രിയാസ്. പൊർഫീറിയെ ഇതേ രൂപത്തിൽ മഹത്വീകരിക്കാനും അയാൾ മടിക്കുന്നില്ല. ജൂലിയന്റെ കൃതികൾ അയാളുടേതിനെക്കാൾ മെച്ചമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് അയാൾ പറയുന്നു: "ആ സിറിയൻ എന്നിൽ പ്രസാദിക്കട്ടെ."

പ്രസ്തുത താർക്കികന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ കൂടുതൽ പിൻ ചെല്ലാതെ തന്നെ അയാളുടെ പരിഹാസോക്തികൾക്കു പ്രത്യയ്യാനമാകാൻ ഈ ശാഖാചംക്രമണം തന്നെ പര്യാപ്തമാകുമെന്നു കരുതുന്നു. അയാളുടെ വാദങ്ങളെയെല്ലാം പൂർണ്ണമായി വണ്ഡിക്കാൻ പ്രത്യേകമായി ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ വേണ്ടിവരും. അതിനാൽ ഇനി നമുക്ക് നമ്മുടെ ചരിത്രവുമായി മുന്നോട്ടു പോകാം.

അദ്ധ്യായം 24

മെത്രാന്മാർ ജോവിയനെ വലയം ചെയ്യുന്നു

ജോവിയൻ പേർഷ്യയിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സഭാപരമായ ബഹളങ്ങൾ പുനരാരംഭിച്ചു. സഭകളുടെ അധ്യക്ഷന്മാർ ഓരോരുത്തരും മറ്റുള്ളവരെ മറികടക്കാനുള്ള ശ്രമമായി. ചക്രവർത്തി തന്റെ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു വരുമെന്നായിരുന്നു ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രതീക്ഷ. ചക്രവർത്തി ആദ്യം മുതൽ തന്നെ ഹോമോളസിയൻ തത്ത്വത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. തന്റെ നിലപാട് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസിന് അദ്ദേഹം കത്തുകൾ അയയ്ക്കുകയും പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തു. ജൂലിയന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് വേഗം തന്നെ അത്തനാസ്യോസ് അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭ സ്വാധീനത്തിലാക്കിയിരുന്നു. മുമ്പു പറഞ്ഞ കത്തുകൾ മൂലം അദ്ദേഹം ഭയരഹിതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിനാൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ടിട്ട് ജൂലിയന്റെ കാലത്തു പുനഃ പ്രതിഷ്ഠിതരാകാതിരുന്ന മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം ജോവിയൻ

തിരികെ വരുത്തി. മാത്രമല്ല, പുറജാതികളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വീണ്ടും അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവർക്ക് രഹസ്യമായി എവിടെയെങ്കിലും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കേണ്ടി വന്നു. ദാർശനികന്മാർ അവരുടെ പാലുങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. ജൂലിയൻ്റെ കാലത്തു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വെറുപ്പുള്ളവാകത്തക്ക വിധം പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ മലിനമാക്കിക്കൊണ്ടു് ബലിമൃഗങ്ങളുടെ ചോര ഒഴുകിയിരുന്നതിനും അറുതിവന്നു.

അദ്ധ്യായം 25

നിവ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം വീണ്ടും

ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും സഭയുടെ അവസ്ഥ സമാധാനപൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. സഭയിലെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ തലവന്മാർ നിരന്തരമായി ചക്രവർത്തിയെ സമീപിച്ച് തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണമെന്നാൽ തങ്ങളുടെ എതിരാളികൾക്കെതിരെ യുള്ള ശക്തിയാണെന്നുൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യമായി മാസിഡോണിയന്മാർ ചക്രവർത്തിയെ സമീപിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു നിവേദനം നൽകി. പുത്രൻ പിതാവിനു തുല്യനല്ലെന്നു⁵⁰ പറയുന്നവരെ അവരുടെ പള്ളികളിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നും ആ പള്ളികൾ തങ്ങൾക്കു നൽകണമെന്നും അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അൻസീറായിലെ മെത്രാനായ ബേസിൽ, തർസോസിലെ സിൽവാന്റസ്, പോംപെയൊപ്പോലീസിലെ സോഫ്രോണിയസ്, സേലേയിലെ പസിനിക്കൂസ്, കൊമാനായിലെ ലെയോൺഷ്യസ്, ക്ലൂദിയൊപ്പോലീസിലെ കല്ലിക്രാട്ടസ്, കസ്താബാലായിലെ തെയോഫിലസ് എന്നിവർ ചേർന്നാണ് ഈ നിവേദനം സമർപ്പിച്ചതു്. ചക്രവർത്തി നിവേദനം വായിച്ചിട്ടു് താഴെ പറയുന്ന മറുപടി മാത്രം നല്കി അവരെ പറഞ്ഞുവിട്ടു: "എനിക്കു മത്സരങ്ങൾ വെറുപ്പാണ്. ഐക്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ഈ അഭിപ്രായം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു വാഗ്വാദങ്ങൾക്കു ശമനം വരുത്തി. ചക്രവർത്തിയുടെ നിലപാടു തക്ക

50. "Son is to be unlike the Father"

ങ്ങൾക്കും മത്സരങ്ങൾക്കും എതിരാണെന്നും ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തും അകാപിയൻ വിഭാഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും, പരമാധികാരമുള്ളയാളുകളുടേതിനോടു തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പൊരുത്തപ്പെടുത്താനുള്ള സന്നദ്ധതയും പണ്ടെന്നത്തേതിലും അധികമായി വെളിപ്പെട്ടു. അവർ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ചു, കുറച്ചുകാലം മുമ്പുമാത്രം തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നകന്നുപോയ മെലീഷ്യസുമായി ചർച്ചയിലേർപ്പെടുകയും 'ഹോമോഉസിയൽ' വിശ്വാസം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നും അന്ത്യോക്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തി മെലീഷ്യസിനെ വളരെ അധികമായി ആദരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. പൊതുവായ സമ്മതപ്രകാരം അവർ ഒരു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അതിൽ ഹോമോ ഉസിയൽ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുകയും നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതു ചക്രവർത്തിക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. താഴെപറയും വിധമായിരുന്നു അതു:

“വിവിധ പ്രോവിൻസുകളിൽനിന്നും അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ, ഏറ്റവും ഭക്തനും ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനും ഞങ്ങളുടെ പ്രഭുവുമായ വിക്ടർ അഗസ്റ്റസിനും:

ഭക്താഗ്രേസരനായ ചക്രവർത്തി, സഭയിൽ സമാധാനവും യോജിപ്പും നിലനിർത്താനാണ് മറെറന്തിലുമധികമായി അങ്ങു ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമുണ്ട്. സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അംഗീകാരമാണ് ഈ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന് അങ്ങു ബുദ്ധിപൂർവ്വം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതിനാൽ സത്യപ്രബോധനം ഭൂഷിപ്പിക്കുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭക്തനായ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: മുമ്പു നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ വിശ്വാസം ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും, ഹോമോഉസിയോസ് എന്ന പദം ചിലയാളുകൾക്കു പുതിയതും അനുചിതവും എന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിലും, പുത്രൻ പിതാവിന്റെ സത്തയാൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും സത്തയുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് പിതാവിനു സമാനനാകുന്നുവെന്നും പിതാക്കന്മാർ വിവേകപൂർവ്വം വിശദീകരിച്ചത് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർണ്ണനീയമായ ആ ജനിപ്പിക്കലിനോടു് ഒരു വികാരവും ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സത്ത (ഉസിയ) എന്ന വാക്ക് ഗ്രീക്കു ഭാഷയിലുള്ള അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥവിവക്ഷ

അനുസരിച്ചല്ല പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തു വീനെ സംബന്ധിച്ച് ആരിയൂസ് ദൈവദൂഷണപരമായി മുന്നോട്ടു വെച്ച ഒരാശയത്തെ - അവിടുന്ന് അസ്തിത്വമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിനെ - നിരാകരിക്കുന്നതിനാണ് അവർ ആ പദം പ്രയോഗിച്ചത്. പ്രസ്തുത ആശയം അടുത്തകാലത്തു പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട 'അനോമയന്മാർ' എന്ന വിഭാഗക്കാർ വളരെ ധർഷ്ട്യപൂർവ്വം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയാണ്. അതുമൂലം സഭയിലെ ഐക്യത്തിനു സാരമായ ഹാനി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തോടു, നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തരാണ്. അതായത്, 'സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായ... ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു...' തുടങ്ങി വിശ്വാസപ്രമാണം മുഴുവൻ. ഈ പ്രസ്താവന സമർപ്പിക്കുന്ന, താഴെ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോടു പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എന്ന്, അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ മെലീഷ്യസ്, സമോസാട്ടായിലെ എവുസേബിയസ്, സിസിലിയിലെ എവാഗ്രിയൂസ്, അപ്പമേയായിലെ യൂറാനിയൂസ്, ലാറീസായിലെ സോയിലൂസ് കൈസറിയായിലെ അകാചിയൂസ്, റോസൂസിലെ അന്തീപാതർ, ഉറീമിയിലെ അബ്രാമിയൂസ്, ബേലൂസ് - സെലൂഷ്യായിലെ അരിസ്തോണിക്കൂസ്, പെർഗാമൂസിലെ ബർലാമേന്റൂസ്, മെലിത്തീനിലെ യൂറാനിയൂസ്, കാൽസീഡണിലെ മാഗ്നൂസ്, എലെവുതെരോപ്പോലീസിലെ എവുരതീക്കിയൂസ്, അർമേനിയ മേജറിലെ ഇസാക്കോചിസ്, ബോസ്രായിലെ ടൈറാസ്, സിപ്പ്രിയിലെ പീറർ, ലവഡീഷ്യായിലെ പെലാജിയൂസ്, ആന്ത്രോസിലെ അറാബിയൻ, വൈദികനായ ലമിദിയോൻ വഴി അദ്വാനായിലെ പീസോ, സോയിഗ്മായിലെ മെത്രാനായ സബീനിയൻ, ഓർഫിത്തൂസ്, ഏസ്യൂസ് എന്നീ വൈദികർ വഴി അൻസീറായിലെ അത്തനാസേയൂസ്, ഗാസായിലെ മെത്രാനായ ഇറേനിയോൻ, അഗസ്തായിലെ പീസോ, ലമീറിയോൻ എന്ന വൈദികൻ വഴി പാൽതുസിലെ പടീഷ്യൂസ്, ബേറോയായിലെ മെത്രാനായ അനാതോളിയൂസ്, അറബികളുടെ മെത്രാനായ തെയോതീമൂസ്, അർക്കായിലെ ലൂഷ്യൻ.

'സിനഡൽ നടപടികളുടെ സമാഹാരം' എന്ന പേരിലുള്ള സബീനൂസിയൻ ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനം ഞാൻ കണ്ടത്. ഭിന്നിച്ചുനില്ക്കുന്ന കക്ഷികളെ സൗമ്യമായ ഇടപെടൽ

കൊണ്ടും അന്നന്യവചനങ്ങൾകൊണ്ടും രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനായി
 തന്നു ചക്രവർത്തി ആഗ്രഹിച്ചത്. 'മതപരമായ വിശ്വാസങ്ങ
 ളുടെ പേരിൽ ഞാൻ ആരെയും ശല്യം ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ
 ഉത്സാഹപൂർവ്വം സഭയിൽ ഐക്യം വളർത്തുന്നവരെ ഞാൻ
 വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്ന്
 അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും അതി
 നനുസൃതമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കോൺസുളേറ്റി'
 നെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ ദാർശനികനായ തെമിസ്തിയൂസ്
 സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഓരോരുത്തരെയും സ്വന്തം മനഃസാക്ഷി
 യുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ അനുവ
 ദിക്കുകവഴി മുഖസ്തുതിക്കാരുടെ കരുന്തുണ്ടെല്ലെ പരാജയപ്പെടുത്തി
 യതിന് പ്രസ്തുത ദാർശനികൻ ചക്രവർത്തിയെ പുകഴ്ത്തുന്നു.
 മുഖസ്തുതിക്കാർക്കു ലഭിച്ച തിരിച്ചടികളെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ
 അദ്ദേഹം സരസമായി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അത്തര
 ക്കാർ ദൈവത്തെയല്ല, പട്ടുവസ്ത്രത്തെയാണ് ആരാധിക്കുന്ന
 തെന്ന് അനുഭവം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്". ചഞ്ചല സ്വഭാവ
 മുളള യൂറീപ്പസ് കടലിടുക്കിനെയാണ് അവർ അനുസ്മരിപ്പി
 ക്കുക. അത് ചിലപ്പോൾ ഒരു വശത്തേയ്ക്കു തിരകൾ അടിക്കും.
 മറ്റു ചിലപ്പോൾ നേരേ മറുവശത്തേയ്ക്കായിരിക്കും അടിക്ക
 നത്."

അധ്യായം 26

ജോവിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം

ഇപ്രകാരമായിരുന്നു അക്കാലത്തു് ചക്രവർത്തി കലഹ
 പ്രിയരുടെ ആവേശത്തിനു് അടക്കം വരുത്തിയതു്. താമസി
 യാതെ തന്നെ അദ്ദേഹം അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു്
 സിലീഷ്യായിലെ തർസോസിലെത്തി. അവിടെ അദ്ദേഹം
 ജൂലിയന്റെ മരണാനന്തരകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനു
 ശേഷം കോൺസുളായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
 അവിടെനിന്നു നേരേ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലേയ്ക്കുപോയി.
 വഴിയിൽ ദേശസ്ഥാനാ എന്ന സ്ഥലത്തു് എത്തിച്ചേർന്നു. ഗലാത്തി
 യായുടെയും ബീത്തിനീയായുടെയും അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതി
 ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ സ്ഥലം. അവിടെ വെച്ചു ദാർശനികനായ
 തെമിസ്തിയൂസ് സൈനറോറിയൽ ഓർഡറിലുള്ള മറ്റാളുകളോ

ടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കോൺസുളർ പ്രഭാഷണം ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രഭാഷണം അയാൾ പിന്നീട് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിലും നടത്തി. ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു സമ്രാട്ടിനു കീഴിൽ റോമാസാമ്രാജ്യം തീർച്ചയായും വലിയ പുരോഗതി നേടുമായിരുന്നു. ഭൗതികഭരണവും സഭാഭരണവും വളരെ സന്തോഷപ്രദമായരീതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോയെന്നെ. പക്ഷേ പക്രവർത്തിയുടെ ആകസ്മിക നിര്യാണം അത്യുന്നതനരായ ഒരു ഭരണാധിപന്റെ സേവനം രാഷ്ട്രത്തിനു നഷ്ടമാക്കി. മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥലത്തുവെച്ച് മഞ്ഞുകാലത്തു എന്തോ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായി. ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതി അദ്ദേഹം മരിച്ചു. താനും തന്റെ മകൻ വറോണിയനും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷമാണതു്.⁵¹ അദ്ദേഹത്തിനു് അന്നു മുപ്പത്തിമൂന്നു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. അന്നേയ്ക്കു് ഏഴുമാസമേ സാമ്രാജ്യഭരണം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു.

രണ്ടുവർഷം അഞ്ചുമാസത്തിനിടയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളാണു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

---

51. ക്രി. വ. 364.

പുസ്തകം 4

അദ്ധ്യായം 1

വലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി

നാം മുന്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ജോവിയൻ ചക്രവർത്തി ദേസ്സാനാ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്റെയും തന്റെ പുത്രനായ വരോണിയന്റെയും കോൺസുളോറുകാലത്തു ഫെബ്രുവരി 17 നു നിര്യാതനായപ്പോൾ സൈന്യം ഗലാത്തിയായിൽ നിന്നു മാർച്ചു ചെയ്തു ഏഴു ദിവസത്തിനുശേഷം ബിത്തീനിയായിലെ നിഖ്യായിൽ എത്തി. അവിടെവെച്ചു ഫെബ്രുവരി മാസം 25 നു ഏകാഭിപ്രായമായി വലെൻറീനിയനെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പന്നോണിയൻ വംശക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലം ചിബാലിസ് നഗരമായിരുന്നു. ഒരു സൈന്യാധിപൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം യുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ വലിയ നൈപുണ്യം പ്രകടമാക്കി. തനിക്കു നല്ലപ്പെടുന്ന ഏതു ബഹുമതിയെയും അനിവർത്തിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മാനസികമഹത്ത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു്. ചക്രവർത്തിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഉടനെ അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തനിക്കു ചക്രവർത്തിപദം ലഭിച്ചു മുപ്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ സഹോദരൻ വാലെൻസിനെ ചക്രവർത്തിത്വത്തിൽ പങ്കാളിയായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും ക്രിസ്തുമതം ഏറ്റുപറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരേ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസമായിരുന്നില്ല അവരുടെതു്. വലെൻറീനിയൻ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആര്യൻ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കനുകൂലമായ മുൻവിധികളാണു വാലെൻസിനുണ്ടായിരുന്നതു്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുഡോക്സിയസ് അയാളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി എന്നതായിരുന്നു ഈ മുൻവിധിക്കു കാരണം.

രണ്ടു സഹോദരന്മാരും സ്വന്തം കക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആവേശമുള്ളവരായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിത്വം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ

പെരുമാറ്റസമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. നേരത്തേ ജൂലിയൻറെ ഭരണകാലത്തു് വലെൻറീനിയൻ ഒരു സൈനിക ട്രിബ്യൂണും വാലെൻസ് ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരുടെ ഒരു കമാൻഡറും ആയിരുന്നു. അന്നു് അവർ രണ്ടുപേരും വിശ്വാസത്തിലുള്ള തീക്ഷ്ണത തെളിയിച്ചു. ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായപ്പോൾ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പട്ടാളത്തിലെ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാനാണു് അവർ തയ്യാറായതു്.¹ എന്നാൽ രാഷ്ട്രത്തിനു് അവരുടെ സേവനം ആവശ്യമാണെന്നു് അറിഞ്ഞിരുന്ന ജൂലിയൻ അവരെ അവരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിലനിർത്തി. ജൂലിയൻറെ പിൻഗാമിയായ ജോവിയനും അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു. പിന്നീടു് ചക്രവർത്തിപദം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭൗതികഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ വളരെ യോജിപ്പിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതത്തെ സംബന്ധിച്ചു്, ഞാൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞപോലെ അവർ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലും പെരുമാറി. വാലെൻറീനിയൻ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നവരോടു് അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറിയെങ്കിലും ആര്യൻ പക്ഷക്കാക്കെതിരായി യാതൊരു ബലപ്രയോഗവും നടത്തിയില്ല. എന്നാൽ വാലെൻസ് ആര്യൻ വിശ്വാസം വളർത്താനുള്ള താല്പര്യാധികൃത്താൽ മതഭേദമുള്ളവരെയെല്ലാം പരിതാപകരമാംവിധം ശല്യപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ അക്കാര്യം വഴിയേ വ്യക്തമാകും.

ആ കാലത്തു് റോമൻസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ലിബേരിയൂസ് ആയിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ അത്തനാസ്യോസു് ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികളുടെ മെത്രാനായിരുന്നു. ആര്യന്മാർ ലൂഷ്യസിനെ ജോജ്ജിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഏർപ്പെടുത്തി. അന്ത്യോക്യയിൽ ഏവസോയിയുസായിരുന്നു ആര്യരുടെ തലവൻ. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾ രണ്ടു കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചു നിന്നിരുന്നു. അവയിലൊന്നിന്റെ നേതാവു പൗളിനൂസും മറേത്തിന്റെതു് മെലീഷ്യസും ആയിരുന്നു. സിറീൽ പീണ്ടും ജറുസലേം സഭയുടെ അധികാരിയാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ പള്ളികൾ എവുഡോക്സിയസിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. അയാൾ ആര്യനിസത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ പരസ്യമായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾക്കു് സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ ആ നഗരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു.

---

1. 3:13.

നുള്ള. സെല്യഷ്യയിൽവെച്ചു് അകാചിയരിൽനിന്നു തെറി മാറിയ മാസിഡോണിയൻ പാഷണ്ഡക്സ് എല്ലാ നഗരത്തിലും പള്ളികൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്തു് സഭാപരമായ കാര്യങ്ങൾ ഈ വിധമൊക്കെയായിരുന്നു.

അധ്യായം 2

വാലെൻസിന്റെ ചെയ്തികൾ

വാലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി താമസിയാതെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തേക്കു പോയി. അവിടെ അത്യവശ്യമുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമാക്കിയിരുന്നു. വാലെൻസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ താമസമാക്കി. മാസിഡോണിയൻ പാഷണ്ഡതയിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരിൽ മിക്കവരും ചേൺ് വിശ്വാസപ്രമാണം ശരിയാക്കുന്നതിനായി മറ്റൊരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന് അയാളോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും എവുഡോക്ലിയസിനോടും അകാചിയുസിനോടും വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിൽ യോജിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെന്നു കരുതി കൗൺസിൽ കൂടാൻ ചക്രവർത്തി അനുമതി നൽകി. മെത്രാന്മാർ ലംപ്സാക്കസ് നഗരത്തിൽ സമ്മേളനം നടത്താനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു.

വാലെൻസാകട്ടെ ഏറ്റവും വേഗത്തിൽ സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മുപ്പതു കൊല്ലക്കാലത്തേയ്ക്കു് ജോവിയന്റെ ഭരണകാലത്തുണ്ടാക്കിയതായ ഒരുടമ്പടി പേഷ്യാക്കാർ ലംഘിക്കുകയും റോമൻ ഭൂവിഭാഗം ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമോ എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേടി. എന്നാൽ അവർ കഴപ്പമൊന്നുമുണ്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ സംലബ്ധമായ സമാധാനകാലം ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെ നാമാവശേഷമാക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി ഒരു യുദ്ധം നടത്താൻ വീനിയോഗിക്കണമെന്ന് അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. അവരുടെ മെത്രാനായ പൗളിന്തുസിനെ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ ഭക്തജീവിതം കാരണം ഉപദ്രവിക്കാതെ വിട്ടു. മെലീഷ്യസിനെ നാടുകടത്തി. എവുസോയീയുസുമായി കൂട്ടായ്മയിൽ വർത്തിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ബാക്കി എല്ലാവരെയും അന്ത്യോക്യയിലെ സഭകളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും പലതരം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും ശിക്ഷകൾക്കും വിധേയരാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നഗരത്തിനടുത്തു കൂടി ഒഴുകുന്ന ഒറോന്തസ് നദിയിൽ അനേകരെ മുക്കിക്കൊന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

അധ്യായം 3

പ്രൊഫോപ്പിയസും ഭൂകമ്പവും

വാലെൻസ്യൂ ഇപ്രകാരം സിറിയയിൽ പ്രവർത്തനനിരതനായിരിക്കെ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ പ്രൊഫോപ്പിയസ്യൂ എന്നു പേരുള്ള ഒരാൾ അധികാരക്കയറ്റം നടത്തി. ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു വളരെയധികം സൈന്യങ്ങളെ തന്റെ പക്ഷത്തു ചേർത്തുകൊണ്ടു ചക്രവർത്തിക്കെതിരായി ഒരു സേനാനീക്കത്തിനു് അയാൾ വട്ടമിട്ടു. ഈ വിവരം ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സിൽ വലിയ ഉത്കണ്ഠ ഉളവാക്കി. അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള എല്ലാവർക്കുമെതിരായി അഴിച്ചവിടാൻ അയാൾ ഒരുങ്ങിയ പീഡനങ്ങൾ ഇതുമൂലം താത്കാലികമായി തടയപ്പെട്ടു. ഒരു ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിന്റെ തായ ഭൂരിതങ്ങൾ വേദനയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കെത്തന്നെ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. അതു് അനേകം നഗരങ്ങൾക്കു് വലിയ നാശങ്ങൾ വരുത്തി. സമുദ്രവും അതിന്റെ അതിർത്തികൾ ലംഘിച്ചു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു കവിഞ്ഞൊഴുകിയതിന്റെ ഫലമായി റോഡുകളുണ്ടായി രൂന്നിടത്തു കപ്പലുകൾക്കു സഞ്ചരിക്കാറായി. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കടൽ പിൻവാങ്ങി ഉണങ്ങിയ കര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. രണ്ടു ചക്രവർത്തിമാരുടെയും ആഭ്യന്തര കോൺസുളേറ്റിലാണ് ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായതു്².

---

2. ക്രി.വ. 365.

അധ്യായം 4

ലംപ്സാക്കസിലെ സിനഡ്

ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ സഭയിലാ യാലും രാഷ്ട്രത്തിലായാലും സമാധാനം നിലനിൽക്കുക സാദ്ധ്യ മല്ലല്ലോ. കൗൺസിൽ നടത്താൻ ചക്രവർത്തിയാൽ അധികാര ഐക്യത്തുടനീളം മുൻപറഞ്ഞ കോൺസുളോറാ കാലത്തുതന്നെ ലംപ്സാക്കസസ് എന്ന സ്ഥലത്തു സമ്മേളിച്ചു. സെല്യൂഷ്യോ യിലെ കൗൺസിൽ നടന്നിട്ട് ഏഴുവർഷത്തിനുശേഷമായിരുന്നു ഇത്. അവർ സെല്യൂഷ്യോയിൽ വെച്ച് അംഗീകരിച്ച അന്ത്യോ കൃൻ വിശ്വാസപ്രമാണം സ്ഥിരീകരിച്ചതിനുശേഷം പണ്ടു ആശയപരമായി അവരുടെ സഹകാരികളായിരുന്നവർ റിമിനി യിൽ വെച്ച്³ അംഗീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അവർ ശപിച്ചു. അതിനും പുറമേ അവർ അകാചിയൂസിന്റെയും എവു ഡോക്ട്രിയസിന്റെയും കക്ഷിയെ ശപിക്കുകയും അവരെ സ്ഥാന റഷ്ട്രരാക്കിയതു നീതിയുക്തമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.⁵ ആഭ്യന്തരയുദ്ധം ആസന്നമായിരുന്നതുമൂലം അന്നു കോൺസ്റ്റാൻറി നോപ്പിൾ മെത്രാനായിരുന്ന എവുഡോക്സിയസിനു⁴ ആ ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്തുത തീരുമാനങ്ങളെ എതിർക്കാനോ അവയ്ക്കു പ്രതികാരം ചെയ്യാനോ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുമൂലം സിസിക്കു സിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എലെവൂസിയൂസും അയാളുടെ അനു യായികളും കരകൊലത്തെയ്ക്ക് ശക്തികൂടിയ കക്ഷിയായി ത്തീർന്നു. അവർ മാസിഡോണിയസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പിന്തുണ നൽകി. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു നേരത്തേ വലിയ പ്രചാരം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ലംപ്സാക്കസിലെ സിനഡിനെത്തുടർന്നു നല്ല പ്രസിദ്ധീകരണം ലഭിച്ചു. ഈ സിനഡാണ് ഹെലസ്റ്റോണ്ടു പ്രദേശത്തു മാസിഡോണിയന്മാ രുടെ വർദ്ധനവിനു കാരണമായിത്തീർന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാ രിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ലംപ്സാക്കസസ് ഹെലസ്റ്റോണ്ടിലെ

-
- 3. 2:40.
  - 4. 2:37.
  - 5. 2:40.

വീതികുറഞ്ഞ ഉറക്കലുകളിലൊന്നിന്റെ തീരത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ കൗൺസിലിന്റെ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്.

അധ്യായം 5

പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിന്റെ അന്ത്യം

അടുത്തവർഷം, ഗ്രേഷ്യനും ഡാഗോലയിഫസും കോൺസുൾമാരായിരിക്കെ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. അധികാരക്കയ്യേറ്റക്കാരുടെയും പ്രൊക്കോപ്പിയൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വിട്ടു സൈന്യത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയെ എതിരിടാൻ പുറപ്പെട്ട ഉടൻതന്നെ വാലെൻസ് അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഹ്രീജിയായിലെ നിക്കോളിയാ നഗരത്തിനു സമീപത്തു വെച്ച് അവർ ഏറ്റുമുട്ടി. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിക്കു പരാജയമാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ താമസിയാതെ അജിലോ, ഗോമാരിയൂസ് എന്നീ സേനാനായകന്മാരുടെ ചതിയുടെ ഫലമായി പ്രൊക്കോപ്പിയൂസ് ജീവനോടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റവും അസാധാരണമായ ശിക്ഷയാണു ചക്രവർത്തി അവർക്കു നൽകിയത്. വഞ്ചകരായ സേനാനായകന്മാരെ അയാൾ അറുത്തു കീറിച്ച്, അവർക്കു നേരത്തേ നൽകിയിരുന്ന വാദാനം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണിതു ചെയ്തത്. പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിനു നൽകപ്പെട്ട ശിക്ഷ വേദാന്തരമായിരുന്നു. അടുത്തുനിന്ന രണ്ടുവൃക്ഷങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങൾ ബലംപ്രയോഗിച്ചു വളച്ചു താഴെ കൊണ്ടുവന്നു. കയ്യേറ്റക്കാരുടെ ഓരോ കാലും അവയോടു ചേർത്തുകെട്ടി. പിന്നീടു രണ്ടുവൃക്ഷങ്ങളെയും അവയുടെ പാട്ടിനു വിട്ടു. കയ്യേറ്റക്കാരുടെ കീറി രണ്ടു കഷണങ്ങളായി. അങ്ങനെ അയാൾ മരിച്ചു.

അധ്യായം 6

ആര്യൻമതം സ്വീകരിക്കാൻ
വാലെൻസ് എല്ലാവരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നു.

യുദ്ധം ഇപ്രകാരം വിജയപരിസമാപ്തിയിലെത്തിച്ചതിനു ശേഷം ചക്രവർത്തി ഉടൻതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെയുള്ള നീക്കം ആരംഭിച്ചു. എല്ലാവരെയും ആര്യൻ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. ലംപ്സാക്കസിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരോടു് അയാൾക്കു പ്രത്യേകം വിരോധമുണ്ടായിരുന്നു. ആര്യൻ മെത്രാന്മാരെ അവർ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായി പ്രഖ്യാപിച്ചതു മാത്രമല്ല അതിനു കാരണം; റിമിനിയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അവർ ശപിക്കുകയും ചെയ്തല്ലോ. അതിനാൽ ബിത്തീനിയായിലെ നിക്കൊമേദിയായിൽ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനായ എലെവുസിയൂസിനെ അയാൾ ആളയച്ചു വരുത്തി. എലെവുസിയൂസ്, ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, മാസിഡോണിയസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരുന്നയാളാണ്. ചക്രവർത്തി ആര്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു കൗൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവിടെവെച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടു് ആഭിമുഖ്യം പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ചക്രവർത്തി എലെവുസിയൂസിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ നാടുകടത്തുമെന്നും സ്വത്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടുമെന്നും ചക്രവർത്തി ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അയാൾ ഭയന്ന് ആര്യൻ വിശ്വാസത്തോടു് അനുഭാവം രേഖപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തു. സിസിക്കൂസിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി വസ്തുതകളെല്ലാം ഏറ്റുപറഞ്ഞു. താൻ ആര്യൻ വിശ്വാസത്തോടു് ആനുകൂല്യം പ്രഖ്യാപിച്ചതു് ബലപ്രയോഗം മൂലമാണെന്നും സ്വന്തം അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചല്ലെന്നും വെളിപ്പെടുത്തി. താൻ സ്വന്തം വിശ്വാസം ത്യജിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായതുമൂലം തനിക്കു പകരം മറ്റൊരാൾ മെത്രാനെ

7. 2:32.

തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അയാൾ ജനങ്ങളോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ സിസിക്കൂസിലെ ജനങ്ങൾ എലെവുസിയൂസിനെ അത്രയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യം അവർക്ക് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ വേറെ ഏതെങ്കിലും മെത്രാന്റെ കീഴിലായിരിക്കാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചു. സഭയിൽ നിന്നും അയാൾ വിരമിക്കുന്നതിനെയും അവർ എതിർത്തു. അതിനാൽ അയാളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആ ജനങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം പാഷണ്ഡതയിൽ ഉറച്ചു നിന്നു.

അധ്യായം 7

എവുണോമിയസ് മെത്രാൻ

ഈ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ എവുണോമിയസ് എന്നയാളിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനാക്കി. വലിയ വാഗ്മിയായ എവുണോമിയൂസിനു തന്റെ വാഗ്ഗേഹവും കൊണ്ട് ജനസമൂഹങ്ങളെ തന്റെ ചിന്താപദ്ധതിയിലേയ്ക്കു ആനയിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. എവുണോമിയസ് സിസിക്കൂസിൽ എത്തിയപ്പോൾ എലെവുസിയൂസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിക്കൊണ്ടും എവുണോമിയൂസിനെ സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനായി അവരോധിച്ചുകൊണ്ടും ഉള്ള സാമ്രാജകീയ വിളംബരവും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. കല്പന നടപ്പാക്കപ്പെട്ടു. എലെവുസിയൂസിനോടു സ്നേഹമുള്ളയാളുകൾ നഗരത്തിനു വെളിയിൽ ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി. എലെവുസിയൂസിനെ സംബന്ധിച്ച വേണ്ടുവോളം കാര്യങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി എവുണോമിയൂസിനെക്കുറിച്ചു കറെ വിവരങ്ങൾ പറയാം. അയാൾ അതെയുസ് എന്ന് അപരനാമമുള്ള ഏസ്യൂസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. അയാളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.⁸ അയാളുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നും അയാളുടെ താർക്കിക സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള സംഭാഷണം അനുകരിക്കാൻ എവുണോമിയസ് പഠിച്ചിരുന്നു. ദ്രാമകമായ വാദമുഖങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുമ്പോഴും ക്ഷുദ്രമായ ചില പദപ്രയോഗം

8. 2:35.

ഗങ്ങര നടത്തുമ്പോഴും താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വയം വഞ്ചി ക്കുകയാണെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഈ സ്വഭാവംമൂലം അയാൾ അഹങ്കാരവിജ്ഞാപനമായിത്തീർന്നു; ദൈവദൂഷണപരമായ പാപബോധപ്രസംഗാവങ്ങളിലേയ്ക്കു വഴുതിവീണു. അങ്ങനെ ആരിയൂസിന്റെ തത്ത്വങ്ങളുടെ ഒരു വക്താവായി മാറി; പലതരത്തിലും സത്യപ്രബോധനങ്ങളുടെ ശത്രുവായും പരിണമിച്ചു.

വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ വളരെ പരിമിതമായ പരിജ്ഞാനമേ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; അതിന്റെ ആന്തരം ത്വങ്ങളിലേയ്ക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അയാൾ തികച്ചും അപ്രാപ്തനായിരുന്നു. എങ്കിലും അയാളുടെ വാക്കുകൾ ബഹുലങ്ങളായിരുന്നു; ഒരേ ആശയം തന്നെ വ്യത്യസ്തപദങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കാൻ ഒരു വിഷമവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉദ്ദിഷ്ടാശയത്തിനു സ്പഷ്ടമായ ഒരു വിശദീകരണം കൊടുക്കാൻ ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. "പൗലോസിന്റെ റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തെക്കുറിച്ച്" അയാൾ എഴുതിയ ഏഴു ഭാഗങ്ങളുള്ള പുസ്തകം പ്രസ്താവ്യമായ ഉദാഹരണമത്രേ. അതിന്റെ രചനയ്ക്ക് അയാളുടെ വളരെ സമയത്തെ നിഷ്ഫലപ്രയത്നം വിനിയോഗിച്ചതാണ്. അർത്ഥവിശദീകരണത്തിനുള്ള പ്രയത്നത്തിൽ അസംഖ്യം വാക്കുകൾ അയാൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ലേഖനത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയേയോ ലക്ഷ്യത്തേയോ കുറിച്ചു അല്ലെങ്കിലും അവബോധമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അയാൾ വിജയിച്ചിട്ടില്ല. ലഭ്യമായിട്ടുള്ള അയാളുടെ ഇതര രചനകളുടെയും സ്വഭാവം ഇതുതന്നെ. അവ ശരിയ്ക്കു പരിശോധിക്കാൻ ആരെങ്കിലും മെനക്കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ ശബ്ദബോധലയത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആശയങ്ങളുടെ രൂക്ഷദാരിദ്ര്യം കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഈ എവുണോമിയസിനെയാണ് എവുഡോക്സിയസ് സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനാക്കി വിട്ടത്.⁹ അയാൾ സിസിക്കൂസിൽ വന്ന് തന്റെ ശ്രോതാക്കളെ തന്റെ തർക്കവിതർക്കകലയുടെ അസാധാരണ പ്രകടനത്താൽ അമ്പരപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അവിടെ അതൊരു വലിയ പർച്ചാവിഷയവുമായി. എന്നാൽ ഒടുവിൽ അയാളുടെ അർത്ഥശൂന്യവും ഔദ്ധത്യദേഹിതവുമായ പദബോധലയംലാഭത്തിൽ സഹികെട്ട ജനങ്ങൾ അയാളെ നഗരത്തിൽനിന്നു പായിച്ചു. അയാൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തിരിച്ചെത്തി എവുഡോക്സിയസിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു; അവിടെ ഒരു സ്ഥാനികമെത്രാനായി ജീവിച്ചു.

9. സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 6:8.

എവുണോമിയസിനെക്കുറിച്ചു മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അയാളെ 'കൊച്ചാക്കൻ' വേണ്ടി വെറുതെ പറഞ്ഞതാണെന്നു വായനക്കാർക്കു തോന്നാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അയാൾ തന്നെ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗം നോക്കുക. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു തന്നെയുള്ള താർക്കികമായ ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയാനുള്ള തന്റേടം അയാൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: "ദൈവത്തിനു തന്റെ സത്തയെക്കുറിച്ചു നമുക്കറിയാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇക്കാര്യം ദൈവത്തിനു കൂടുതലായിട്ടും നമുക്കു കറവായിട്ടും അറിയാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ദൈവിക സത്തയെക്കുറിച്ചു നമുക്കെന്തറിയാമോ അത്രയും കാര്യങ്ങൾതന്നെ ദൈവത്തിനും അറിയാം. മറുവശത്തു ദൈവം എന്തെല്ലാം അറിയുന്നുവോ അതെല്ലാംതന്നെ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ നാമും അറിയുന്നു." ഇതും ഇതുപോലുള്ള മട്ടപ്പിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യവുമായ മറ്റനേകം അബദ്ധസങ്കല്പങ്ങളും അയാൾ എഴുതുന്നതിനുള്ളതായിരുന്നു. സ്വന്തം മൗഢ്യത്തെക്കുറിച്ചു തികഞ്ഞ അജ്ഞതയോടെയാണ് അയാൾ അതു ചെയ്തിരുന്നതു്. അയാൾ പില്ലാലത്തു് ആര്യന്മാരുമായി പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞതു് എന്തു കൊണ്ടാണെന്നു യഥാവസരം പറയാം.¹⁰

അധ്യായം 8

കാൽസിയൺ നഗരഭിത്തികൾ തകർക്കപ്പെടുന്നു

ബിസാൻത്യത്തിനെതിരെയുള്ള നഗരമായ കാൽസിയന്റെ മതിലുകൾ തകർത്തു കളയണമെന്നൊരു കല്പന ചക്രവർത്തി പുറപ്പെടുവിച്ചു. അധികാരക്കയ്യേറ്റക്കാരനായ പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിനെ കീഴടക്കിയിട്ടു് ഇതു ചെയ്യുമെന്ന് അയാൾ നേരത്തേ ശപഥം ചെയ്തിരുന്നതാണ്. കാരണം, കാൽസിയൺകാർ പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിനോടു് അനുഭാവമുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ വാലെൻസിനെക്കുറിച്ചു് അധികേഷപവചനങ്ങൾ പറയുകയും അയാൾ സമീപത്തുകൂടെ കടന്നു പോയപ്പോൾ നഗരവാതിലുകൾ അടച്ചിടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് മതിലുകൾ തകർക്കപ്പെടുകയും അവയുടെ കല്ലുകൾ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു

10. 5:24;

സംവഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിടെ പൊതു കളിസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് കല്ലുകൾ കൊണ്ടുപോയത്. ആ കളിസ്ഥലം 'കോൺസ്റ്റാന്റ്സ്യാനേ'¹¹ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കല്ലുകളിലൊന്നിന്മേൽ ഒരു വെളിപാട് കൊത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. ആ ശിലാലിഖിതം വളരെക്കാലം ആരും കാണാതെ മറഞ്ഞുകിടന്നു. അതിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു: 'നഗരത്തിൽ വേണ്ടുവോളം ജലവിതരണം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ മതിൽ ഒരു സ്നാനഘട്ടമായി ഉപയോഗപ്പെടും. കാട്ടാള ജനതകളുടെ അനേകം സംഘങ്ങൾ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രവിശ്യകളെ ചവിട്ടിമതരിച്ചു കടന്നു പോകും. അവർ വളരെ ശല്യങ്ങൾ ചെയ്യും. ഒടുവിൽ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടും! പിപറീഷ്യകളുടെ സംരൂപ്തിക്കു വേണ്ടി പ്രസ്തുത വെളിപാട് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

ജലദേവതകൾ അവരുടെ ജലമയ പാദങ്ങൾകൊണ്ടു
 രഹസ്യാത്മക നൃത്തം ചെയ്തു
 അഭിമാനം നിറഞ്ഞ ബിസാൻത്യത്തിന്റെ
 രാജകീയ പാതകളിലൂടെ നീങ്ങുമ്പോൾ,
 കോപം നഗരഭീത്തികളെ തകർത്തറിയുമ്പോൾ,
 അതിന്റെ കല്ലുകൾ ഒരു സ്നാനഘട്ടമുണ്ടാക്കാൻ പോകും.
 കാട്ടാളരാജ്യങ്ങൾ പല ജനസമൂഹങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കും,
 സ്വർണ്ണനിറമുള്ള തലമുടിയും മിന്നങ്ങുന്ന ബാഹുക്കളുമാണ്
 കാട്ടാളസമൂഹങ്ങളെ.
 അവർ ഇസ്സേറീന്റെ രജതപ്രവാഹങ്ങൾ തരണം ചെയ്തു
 ഷിതിയൻ കേദാരങ്ങളെയും മേസിയൻ
 മൈതാനങ്ങളെയും തരിശാക്കും.
 എന്നാൽ വിജയത്തിൽ മതിമറന്നു അവർ
 ത്രേസിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ
 വിധി അവർക്ക് അവിടെ ശവസംസ്കാരസ്ഥലം
 നിശ്ചയിക്കും

ഇപ്രകാരമായിരുന്നു പ്രവചനം. അതനുസരിച്ചു പീലോ ലത്തു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. വാലെൻസ് ഒരു തോട്ട് നിർമ്മിച്ചു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനു വേണ്ടുവോളം ജലം നൽകിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപരിഷ്കൃത സമൂഹങ്ങൾ അവിടെ പല ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തി. അക്കാര്യം നാം പിന്നീട് കാണും. എന്നാൽ ചിലയാളുകൾ ഈ ഭാവി പ്രവചനത്തെ വേറൊരു

11. സൊസോമൻ, ശഭാചരിത്രം, 8:21.

വിധത്തിലാണു വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. ആ തോടു നിർമ്മിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നഗരത്തിലെ പ്രീഫെക്ടായ ക്ലൈയാർക്കുസ് ഒരു പൊതു കളിസ്ഥലം തയ്യാറാക്കി: 'സമൃദ്ധ ജലം' എന്ന് അതിനു പേരും നൽകി. 'തീയഡോഷ്യസിന്റെ ഫോറം' എന്ന് ഇന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾ വലിയ ആറ്റാദിപ്രകടനങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ഉത്സവഘോഷം നടത്തി.

അവരുടെ ജലമയപാദങ്ങൾകൊണ്ടു്
രഹസ്യാത്മക നൃത്തം ചെയ്തു്
അഭിമാനം നിറഞ്ഞ ബിന്ദുസാൻസ്യൂത്തിന്റെ
രാജകീയ പാതകളിലൂടെ നീങ്ങു്

എന്ന പ്രവചനം അങ്ങനെ നിറവേറി എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം സംഭവിച്ചതു പിന്നീടാണ്.

ഭിത്തി തകർക്കൽ പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ പരിപാടി നിറുത്തിവയ്ക്കണമെന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നിവാസികൾ ചക്രവർത്തിയോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബിത്തി നിയായിലെ നിക്കോമേദിയോ, നീഖ്യാ എന്നീ നഗരങ്ങളിലെ നിവാസികളും പ്രതിനിധികൾ വഴി ഇതേ അഭ്യർത്ഥന നടത്തി. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിക്ക് കാൽസീഡോണിയരോടു് അമിതമായ രോഷാവേശമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ അഭ്യർത്ഥനകൾ അയാളെക്കൊണ്ടു് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ വളരെ പാടുപെടേണ്ടി വന്നു. ശപഥം പാലിക്കാൻ വേണ്ടി ഭിത്തികൾ തകർക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു് അയാൾ ആജ്ഞാപിച്ചു. തകർന്ന ഭാഗങ്ങൾ ചെറിയ കല്ലുകൾ കൊണ്ടു് വീണ്ടും നിർമ്മിക്കാനും അനുവദിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് വളരെ വലിയ കല്ലുകൾക്കുമുകളിൽ താഴ്ന്നുകിടവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചു ഭിത്തി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഇന്നു നാം കാണുന്നതു്. അങ്ങനെ നിർമ്മിച്ച പല ഭാഗങ്ങളും വളരെ അസുന്ദരങ്ങളായി ഇന്നു നിലകൊള്ളുന്നു. കാൽസീഡണിലെ മതിലുകളെക്കുറിച്ചു് ഇത്രയും മതി,

അധ്യായം 9

വാലെൻസ് നൊവേഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു

ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന പരിപാടി ചക്രവർത്തി കൈവിട്ടില്ല. അയാൾ അവരെയെല്ലാം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ നിന്നും ആട്ടിപ്പായിച്ചു. നൊവേഷ്യരും അതേ വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരും അതേ വിധം പെരുമാറ്റത്തിന് വിധേയരായി. അവരുടെ പള്ളികളെല്ലാം അടപ്പിക്കാൻ അയാൾ കല്പന കൊടുത്തു. അവരുടെ മെത്രാനെ നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു. അജേലിയൂസ് എന്നായിരുന്നു ആ മെത്രാന്റെ പേര്. കോൺസ്റ്റാന്റിന്റെ കാലം മുതൽ അവിടെ മെത്രാൻസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നയാളുമാണ്. അപ്പസ്തോലികമായൊരു ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം നയിച്ചിരുന്നത്. സുവിശേഷ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു നഗ്നപാദനായി സഞ്ചരിക്കുകയും ഒരു വസ്ത്രം മാത്രം ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരാളാണ് ഈ മെത്രാൻ. ചക്രവർത്തിക്ക് ഈ വിഭാഗത്തോടുണ്ടായിരുന്ന അതൃപ്തിക്ക്, ഭക്തനും വാഗ്മിയുമായ മാർസിയൻ എന്നൊരാളുടെ പ്രയത്നം മൂലമാണ് ശമനം ഉണ്ടായത്. മാർസിയൻ നേരത്തേ ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ സൈനികനായിരുന്നു. ആ സമയത്തു് അയാൾ നൊവേഷ്യൻ സഭയിലെ ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രിമാരായ അനസ്താസിയായെയും കറോസായെയും വ്യാകരണം പഠിപ്പിച്ചയാളുമാണ് ഈ വ്യക്തി. വാലെൻസ് പിൽക്കാലത്തു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തീർപ്പിച്ച സ്നാനഘട്ടത്തിന് ഈ അനസ്താസിയായുടെ പേരാണ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ചക്രവർത്തിക്ക് ഈ വ്യക്തിയോടുള്ള ബഹുമാനം മൂലം കുറെക്കാലമായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നൊവേഷ്യൻ പള്ളികൾ വീണ്ടും തുറക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇള്ളൂർ ശല്യം കൂടാതെ ജീവിക്കാൻ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരെ സമ്മതിച്ചില്ല. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസക്കാരോടു് നൊവേഷ്യൻമാർ വിശ്വാസത്തിലുള്ള സാധർമ്മ്യം മൂലം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന അനുഭാവം അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു: അധികാര കൈയേറിക്കൊരനായ പ്രൊക്കോപ്പിയസിനെതിരായുള്ള യുദ്ധം ശ്രേഷ്ഠനും ഡഗലായി

ഫസും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷം മേയ് അവസാനത്തിൽ¹² സമാപിച്ചു എന്നും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

അധ്യായം 10

കൊച്ചുവലൻറീനിയൻ

ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയ്ക്കുശേഷം അധികം താമസിയാതെ അതേ കോൺസുൾമാർ കാലത്തുതന്നെ പാശ്ചാത്യ ഭാഗത്തെ ചക്രവർത്തിയായ വലൻറീനിയൻ ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. ആ മകൻ പിതാവിന്റെ നാമം തന്നെ നൽകപ്പെട്ടു. വലൻറീനിയൻ, ചക്രവർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ഗ്രേഷ്യന്റെ ജനനം.¹³

12. ക്രി.വ. 366.

13. സൊസോമൻ, സഭാചരിത്രം, 6:10.

അധ്യായം 11

ആലിപ്പഴം വീഴ്ചയും ഭൂകമ്പവും

അടുത്തവർഷം ജൂൺ രണ്ടാംതീയതി, ലുപ്പീസിന്റെയും ജോവിയന്റെയും കോൺസുളേറ്റു കാലത്തു¹⁴ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ വലിയ ആലിപ്പഴം വീഴ്ചയുണ്ടായി. ഓരോ ആലിപ്പഴവും ഒരാളുടെ കൈനിറയാൻ പോരുന്നതായിരുന്നു. ദൈവകോപത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ ഹിമപാതമുണ്ടായതെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. സഭാസേവനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരും എവുഡോക്സിയസിനോടു കൂട്ടായ്ചു പുലർത്താത്തവരുമായ അനേകം വ്യക്തികളെ ചക്രവർത്തി നാടുകടത്തിയതുകൊണ്ടാണ് ഈ ദൈവകോപമുണ്ടായതെന്നും അവർ പറയുന്നു.¹⁵ അതേ കോൺസുളേറ്റു കാലത്തു ആഗസ്തു 24നു വലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി തന്റെ പുത്രൻ ഗ്രേഷ്യനെ അഗസ്തുസു ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അടുത്തവർഷം,¹⁶ വലെൻറീനിയനും വാലെൻസും രണ്ടാംതവണ കോൺസുൾമാരായിരുന്നപ്പോൾ, ഒക്ടോബർ 11നു ബിത്തീനിയായിൽ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. അതു നിഖ്യാനഗരത്തെ നശിപ്പിച്ചു. ഇതുപോലുള്ള ഒരു ദുരന്തത്താൽ നിക്കൊമേദിയ നശിച്ചതു അതിനു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ ഹെലെസ്റ്റോണ്ടിലുള്ള ജെർമ്മാ എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും മറ്റൊരു ഭൂകമ്പത്തിൽ നശിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങൾമൂലം ആര്യൻ മെത്രാനായ എവുഡോക്സിയസിന്റെയോ വാലെൻസു ചക്രവർത്തിയുടെയോ മനസ്സിൽ യാതൊരു ചലനവും ഉണ്ടായില്ല. മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അവർ അല്പവും പിന്മാറിയില്ല. അതേസമയം ഭൂമിയുടെ ഈ കലുക്കങ്ങൾ സഭയിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഇളക്കങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. മുമ്പു നാം പറഞ്ഞതുപോലെ വൈദികവൃന്ദത്തിൽ അനേകംപേർ നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ദൈവകാരണ്യത്തിന്റെ ഏതോ സവിശേഷമായ പ്രവർത്തന

14. ക്രി.വ. 367.
 15. 2:43.
 16. ക്രി.വ. 368.

ത്താൽ ബേസിൽ, ഗ്രിഗറി എന്നിവർ മാത്രം അവരുടെ അസാധാരണമായ ജീവിതവിശുദ്ധിയും ഈ ശിക്ഷയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെയാൾ കപ്പഡോഷ്യയിലുള്ള കൈസറിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്നു. ഗ്രിഗറിയായാകട്ടെ, കൈസറിയായുടെ സമീപമുള്ള നസിയാൻസൂസ് എന്ന ചെറു നഗരത്തിലെ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. നമുക്ക് നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ബേസിലിനെയും ഗ്രിഗറിയെയും കുറിച്ചു പറയാൻ അവസരമുണ്ടാകും.¹⁷

അദ്ധ്യായം 12

മാസിയോണിയർ റോമാമെത്രാനെ സമീപിക്കുന്നു

ഇപ്രകാരം ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസികളെ കർശനമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും നാട്ടിൽനിന്നും ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പീഡകർ പുതുതായ വാശിയോടെ മാസിയോണിയരുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു. അവർ പീഡനത്തെക്കുറിച്ചും ഭയം കാരണമായിട്ട് നഗരങ്ങളിൽനിന്നു നഗരാന്തരങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രതിനിധി സംഘങ്ങളെ അയച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരനായ വലെൻറീനിയന്റെയും റോമിലെ മെത്രാനായ ലിബേരിയൂസിന്റെയും സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവർ പരസ്പരം അറിയിപ്പു നൽകിയത്. എവുഡോക്ലിയസിന്റെ പക്ഷക്കാരമായി കൂട്ടായ് പുലർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും എന്തുകൊണ്ടും നല്ലത് ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതുതന്നെയാണെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പല പ്രാവശ്യം സമാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട സെബസ്റ്റ്യോ മെത്രാനായ എവുസ്താത്യോസ് സിലീഷ്യായിലുള്ള തർസോസിലെ മെത്രാൻ സിൽവാന്റസ്, അതേ പ്രവിശ്യയിലുള്ള കാന്സുബാലായിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലസ് എന്നിവരായിരുന്നു പ്രതിനിധികളായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്. വിശ്വാസ സംബന്ധമായ ഒരു കാര്യത്തിലും ലിബേരിയൂസിനോടു ഭിന്നതയുണ്ടാകരുതെന്നും റോമൻ സഭയോടു ഐക്യത്തിൽ ഏർപ്പെടണമെന്നും ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു പറയണമെന്നും അവർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു.

17. 4:26.

പ്രതിനിധികൾ റോമിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. സെല്യൂഷ്യായിൽവെച്ച് അകാചിയൂസിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞവരുടെ കത്തുകളും അവർ എടുത്തിരുന്നു. അവർക്ക് ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ഗാലപ്രദേശത്തു സർമാത്യരുമായി ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ലിബേരിയൂസിനു കത്തുകളും സമർപ്പിച്ചു. ആദ്യം അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. അവർ ആര്യൻ കക്ഷിക്കാരാണെന്നും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം നിരസിച്ചവരെന്നനിലയിൽ അവരെ സഭൈക്യത്തിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനു നിവേദകർ, തങ്ങൾ അഭിപ്രായം മാറ്റി, സത്യത്തെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അന്റോമോയൻ വിശ്വാസപ്രമാണം¹⁸ പണ്ടേ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പുത്രൻ എല്ലാ കാര്യത്തിലും പിതാവിനെപ്പോലെയാണെന്നും അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഹോമോയ്യോസ് (homoiōs), ഹോമോഉസിയോസ് എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകൾക്കും ഒരേ അർത്ഥമാണുള്ളതെന്നു തങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നും മറുപടി നല്കി അവർ ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ലിഖിതപ്രഖ്യാപനം നൽകണമെന്നും ലിബേരിയൂസു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് അവർ ഒരു രേഖ തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സ്കീർണാ, ഏഷ്യാ, പിസീദിയ, ഇസതറിയ, പഫ്ലാഗിയ, ലിസിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സിനഡുകൾ നടന്നു. അവരുടെയെല്ലാം കത്തുകളും ദൈർഘ്യം ഭയന്നു് ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നില്ല. എവുസ്താത്യോസിനോടൊപ്പം അയയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ എഴുതി ലിബേരിയൂസിനു നൽകിയ പ്രഖ്യാപനമാത്രം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഞങ്ങളുടെ നാമനും സഹോദരനും സഹശുശ്രൂഷകനുമായ ലിബേരിയൂസിനു് എവുസ്താത്യോസു്, തെയോഫിലസു്, സിൽവാന്തുസു് എന്നിവർ എഴുതി സമർപ്പിക്കുന്നതു്. കർത്താവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ.

“ബുദ്ധിഭ്രമം വന്ന പാഷണ്ഡരായ ആളുകൾ കത്തോലിക്കാ സഭകൾക്കെതിരേ നിരന്തരമായ ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാ

---

18. 2:35.

ഗ്രഹിക്കുന്നവരായ ഞങ്ങൾ, ലംപ്സാക്കുസ്, സ്മിർണാ തുടങ്ങിയ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സമ്മേളിച്ച സത്യവിശ്വാസികളായ മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് അംഗീകരിച്ച തത്ത്വങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനം വ്യക്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സിനഡിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘമായി ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കാരണ്യവാനായ അങ്ങയുടെയും ഇറ്റാലിയിലും പാശ്ചാത്യലോകത്തുമുള്ള മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെയും പങ്കുചേർത്തു ഞങ്ങൾ ഒരു കത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. അനുഗ്രഹിതസ്മരണാർഹനായ കോൺസ്റ്റന്റീൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തിൽ നിഖ്യായയിൽവെച്ചു നടന്ന വിശുദ്ധ സൂനഹദോസിൽ സമർത്ഥിക്കപ്പെട്ടതായ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ ഞങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചാദരിക്കുന്നുവെന്ന് ആ കത്തുവഴി ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ആ വിശ്വാസം അന്ന് മുന്തൂങ്ങിപ്പതിനെട്ടു മെത്രാന്മാർ ചേർന്ന് അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അത് കറവും ഇളക്കവും കൂടാതെ നിലനിന്നുവരുന്നു. ആ സൂനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഹോമോളൂസിയോസ് എന്ന പദം, ആരിയൂസിന്റെ വിപരീതമായ സിദ്ധാന്തത്തെ നിരാകരിക്കുവാനും വിശുദ്ധിയോടും കേന്ദ്രിയോടും പ്രയുക്തമായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ, ആരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുവെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരോടൊപ്പം, പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ വിശ്വാസസംഹിതയെ ഞങ്ങൾ അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവലംബിക്കുന്നു; ഭാവിയിൽ മരണം വരെ അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഒപ്പിട്ട് അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ആരിയൂസിനെയും അയാളുടെ നിഷ്പക്ഷമായ സിദ്ധാന്തത്തെയും അയാളുടെ ശിഷ്യന്മാരെയും അയാളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് അനുഭാവമുള്ള സകലയാളുകളെയും ശപിക്കുന്നു. സബെല്ലിയൂസ്, പാത്രിസ്റ്റാസിയർ,¹⁹ മാർസിയോണീത്തർ,²⁰ ഫൊതീനിയർ,²¹ മർസെല്ലിയർ,²² സമോസാട്ടക്കാരൻ പൗലോസ് തുടങ്ങിയവരുടെ തത്തുല്യമായ അബദ്ധവാദങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ ശപിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, നിഖ്യായയിൽ സമ്മേളിച്ച വി. പിതാക്കന്മാർ കത്തോലിക്കാ

---

19. 'പിതാവും പുത്രനും ഒരാളാണ്'; പിതാവുതന്നെ പുത്രന്റെ രൂപം എടുത്തു വന്നു' എന്ന് ഇക്കൂട്ടർ പഠിപ്പിച്ച അതുകൊണ്ട് പരിത്യജാതകർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേരിൽ അവരെ മറ്റുള്ളവർ വിളിച്ചു.

20. മാർസിയൻ എന്ന ജ്ഞാനവാദിയുടെ അനുയായികൾ.

21. 2:18. 29

22. 1:36; 2:20

ചൈതന്യത്തോടുകൂടി രൂപം കൊടുത്ത ആ വിശുദ്ധ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള എല്ലാ അബദ്ധപഠനങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ ശപിക്കുന്നു. റിമിനി എന്ന സ്ഥലത്തു²³ സമ്മേളിച്ച സുനഹദോസിൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട ആ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ഞങ്ങൾ സവിശേഷമായും ശപിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞതായ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു തീർത്തും വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാപനമാണല്ലോ അത്. ത്രേസിലെ ഒരു പട്ടണമായ നിക്കേയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു എന്നതിന്റെ പേരിൽ ചതിക്കപ്പെട്ടും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാന്മാർ അതിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാനിടയായി.²⁴ ഞങ്ങളുടെയും ഞങ്ങളെ പ്രതിനിധികളായി അയച്ചവരുടെയും വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

'സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവും ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവുമായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും അതായത്, പിതാവിന്റെ സത്തയിൽനിന്നുള്ളവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സത്തയിൽ പിതാവിനോടു് സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനുമായ ഏകകർത്താവിശ്വോമിശിഹായിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി താഴേക്കിറങ്ങി, ശരീരമെടുത്തു് മനുഷ്യനായി. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുകയും വീണ്ടും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് കരേറുകയും ചെയ്തു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവൻ വീണ്ടുംവരും. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. 'അവൻ ഇല്ലായിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നോ 'ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പു്' അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു' എന്നോ, 'ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നു്' അവൻ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു്' എന്നോ, 'ദൈവപുത്രൻ പിതാവിൽനിന്നു ഭിന്നമായ സത്തയിൽ അഥവാ സാരാംശത്തിൽനിന്നുണു്' എന്നോ, 'അവൻ മാറ്റത്തിനും വ്യതിയാനത്തിനും വിധേയനാണു്' എന്നോ പറയുന്നവരെ, ദൈവത്തിന്റെ കാതോലീകവും ഔദ്യോഗികവുമായ സഭ പുറംതള്ളുന്നു.²⁵

23. 2:37
 24. 2:37. 5:4 അനുസരിച്ചു് ഇവരുടെ തന്ത്രത്താൽ ലിബേരിയസു് വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്.
 25. 1:8; പേ. 42-43.

“സെബസ്ത്വിയോ നഗരത്തിലെ മെത്രാനായ എവുസ്താത്യോ യൂസ്” എന്ന ഞാൻ, ലംപ്സാക്കൂസ്, സ്മിർണാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രതിനിധികളായ തെയോഫിലസ്, സിൽവാന്തസ് എന്നിവരോടുചേർന്ന് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം സ്വന്തം കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതി സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുശേഷം ഞങ്ങളിൽ ആരുടെയെങ്കിലും പേരിലോ ഞങ്ങളെ അയച്ചവരുടെ പേരിലോ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ദോഷാരോപണം ഉന്നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ അങ്ങയുടെ കത്തുകളുമായി വരട്ടെ. അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധത അംഗീകരിക്കുന്ന സുസമ്മതരും സത്യവിശ്വാസികളുമായ മെത്രാന്മാർ സമക്ഷം ഞങ്ങളോടൊത്തു കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കട്ടെ. ഏതെങ്കിലും ആരോപണം ശരിയെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ കുറ്റവാളി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ.”

ലിബേരിയൂസ് ഈ രേഖവഴി ആ പ്രതിനിധികളെ സൂക്ഷിതമായവിധം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാക്കിയിട്ട് അവരെ സഭയ്ക്കെതിരെയുള്ള സ്വീകരിക്കുകയും താഴെ കാണുന്ന കത്തുകൊടുത്തു അവരെ തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു:

**റോമിലെ മെത്രാനായ ലിബേരിയൂസ്
മാസിയോണിയൻ മെത്രാൻമാർക്ക്
എഴുതിയ കത്ത്!**

“പ്രിയ സഹോദരന്മാരും സഹശുശ്രൂഷകരുമായ എവെത്തിയൂസ്, സിറിൽ, ഫിപ്പെരെക്കിയൂസ്, യോനിയൂസ്, ഹേറോൺ, എൽപീദിയൂസ്, മാക്സിമൂസ്, എവുസേബിയൂസ്, എവുകാർപിയൂസ്, ഹെയോർത്താസിയൂസ്, നെയോൺ, എവുമാന്തിയൂസ്, ഫ്രൂസ്കീനൂസ്, പ്രോക്ലീനൂസ്, പസിനിക്കൂസ്, അർസേനിയൂസ്, സെപേരൂസ്, ദിദീമിയോൻ, ബ്രിട്ടാനിയൂസ്, കല്ലിക്രാട്ടേസ്, ദൽമാസ്യൂസ്, എഡേസിയൂസ്, എവുസ്തോക്കിയൂസ്, അംബ്രോസൂസ്, ജെലോണിയൂസ്, പർദാലിയൂസ്, മാസിയോണിയൂസ്, പൗലോസ്, മാർസെല്ലൂസ്, ഹെരാക്ലിയൂസ്, അലക്സാൻഡർ, അദോളിയൂസ്, മാർസിയൻ, സ്നേനെലൂസ്, ജോൺ, മാസർ, കരീസിയൂസ്, സിൽവാന്തൂസ്, ഫൊതീനൂസ്, അന്തോനി, അയത്തൂസ്, പെൽസൂസ്, എവുഫ്രാനോൻ, മിലേസ്യൂസ്, പടീഷ്യൂസ്, സെവേരിയൻ, എവുസേബിയൂസ്, എവുമോലപിയൂസ്, അത്തനാസിയോസൂസ്, ദിയോഫാന്തൂസ്, മെനോദോറൂസ്, ദിയോക്ലെസൂസ്, ക്രിസാ

ഫെലൂസ്, നെയോൺ, എവുജേനിയസ്, എവുസ്താത്യോസ്, കല്ലിക്രാട്ടെസ്, അർസേനിയസ്, എവുജേനിയസ്, മർ തീരിയസ്, ഹിയെരാചിയസ്, ലെയോൺസ്യസ്, ഫിലാ ഗ്രിയസ്, ലൂഷ്യസ് എന്നിവർക്കും പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള സത്യ വിശ്വാസികളായ എല്ലാ മെത്രാന്മാർക്കും: ഇറ്റാലിയിലെ മെത്രാ നായ ലിബേരിയസും പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ള എല്ലാ മെത്രാ ന്മാരും, കർത്താവിൽ അഭിവാദനം.

പ്രിയ സഹോദരരേ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകാശംകൊണ്ടു് ഉജ്ജ്വലമായ നിങ്ങളുടെ കത്തു്, മെത്രാന്മാരായ ഏവുസ്താത്യോ സ്, സിൽവാന്തസ്, തെയോഫിലസ് എന്നീ വന്ദ്യസഹോദ രന്മാർ വശം നിങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ചതു് നമുക്കു ചിരപ്രതീക്ഷിത മായ സന്തോഷവും സമാധാനവും ആശ്വാസവും നല്കി. പ്രധാന മായും, ആ കത്തുവഴി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും വികാരങ്ങളും നിസ്സാരനായ നമ്മുടെയും ഇറ്റാലിയിലെയും പാശ്ചാത്യദേശ തെയും എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളും വികാരങ്ങളു മായി പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു എന്നറിയാനിടയായതു കൊണ്ടാണിതു്. ഇതു് കാതോലികവും ട്രൈറ്റാലികുമായ വിശ്വാസ മാണെന്നു നാം അംഗീകരിക്കുന്നു. അതു് നിഖ്യാസനഹദോ സിന്റെ കാലംവരെ ഇളക്കമില്ലാതെയും മായം ചേർക്കാതെയും തുടന്നു. ഈ വിശ്വാസം തങ്ങളുടെതാണെന്നു് നിങ്ങളുടെ പ്രതി നിധികൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അവർ അതു് വചനത്താൽ വ്യക്ത മാക്കുക മാത്രമല്ല, ലിഖിതരൂപത്തിൽ നല്കുകയും ചെയ്തു. അതു വഴി വിനാശകരമായ ഒരു ഭ്രാന്തത്തുള്ള സകല സാധ്യതകളും ദൂരീകൃതമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കത്തുകളോടു് അവരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പുകളുടെ ചേർക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുവഴി, പാഷ ണ്യർക്കു് ഏതെങ്കിലും ഒരു പുതിയ ഗുഡാലോചനയിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുള്ള പഴതു് അടയ്ക്കപ്പെടുകയാണ്. അവർ സ്വന്തം ദുർവ്വി ചാരങ്ങളുടെ അഗ്നി ആളിക്കത്തിക്കാൻ തക്കംനോക്കി നടക്കുക യാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഏറ്റവും ആദരണീയ സഹോ ദരന്മാരായ എവുസ്താത്യോസ്, സിൽവാന്തസ്, തെയോഫിലസ് എന്നിവർ ഒരു കാര്യം കൂടെ ഞങ്ങൾക്കു് ഉറപ്പുതന്നിട്ടുണ്ടു്: നിഖ്യായിൽവെച്ചു് 318 സത്യവിശ്വാസികളായ മെത്രാന്മാർ അംഗീകരിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണം അവരും സ്നേഹനിധികളായ നിങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നും ഭാവി യിലും മരണംവരെ സ്വീകരിക്കുമെന്നുമാണതു്. ആ വിശ്വാസ പ്രമാണം അവികലമായ സത്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതത്രേ. അതു് പാഷണ്ഡരുടെ സമൂഹങ്ങളെയെല്ലാം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരിയസിന്റെ ഭ്രാന്തിനെതി

രായി അത്രയേറെ മെത്രാന്മാർ അന്ന് അവിടെ ഒത്തുചേർന്നു എന്നത് അവരുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ചല്ല; ദൈവനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ്. അബ്രഹാം 318 അനുയായികളെക്കൊണ്ട് അസംഖ്യം ശത്രുക്കളെ തകർത്തതിനു (ഉല്പ.14:14) തുല്യമായ ഒരു സംഭവമാണ് ഈ 318 മെത്രാന്മാരുടെ പ്രഖ്യാപനം. *ഹ്യൂറോപ്പോസ് റാസിസ്* എന്നും *ഹോമോജെനിയോസ്* എന്നുമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശക്തവും അധ്വഷ്യവുമായ ഒരു കോട്ടപോർവെ ആ വിശ്വാസപ്രമാണം, തലതിരിഞ്ഞ ആര്യൻ വാദത്തിന്റെ എല്ലാ ആക്രമണങ്ങളെയും തടഞ്ഞുനിറുത്തുകയും തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ റിമിനി എന്ന സ്ഥലത്തു സമ്മേളിക്കാനിടയായി. ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ വളരെ തന്ത്രപൂർവ്വം അവരെ അവിടെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതാണ്. വഴിതെറ്റിക്കുന്ന പ്രേരണകൊണ്ടോ കറേക്കൂടി കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഭൗതികശക്തിയുടെ ഇടപെടൽകൊണ്ടോ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചെടുക്കാം എന്നവർ കരുതി. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ വളരെ ഔചിത്യപൂർവ്വം ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിരാകരിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അവിടെ സമ്മേളിച്ച മിക്കവരും തന്നെ വിവിധ തന്ത്രങ്ങൾമൂലം വഞ്ചിതരായി തെറ്റിലേയ്ക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പിന്നീട് അവരെല്ലാവരും അക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ശരിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. റിമിനിയിലെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തെ അവർ ശപിച്ചു. നിഖ്യായിൽ രൂപീകൃതമായ കാതോലിക്കവും ഔദ്യോഗികവുമായ വിശ്വാസം അവർ ഏറ്റെടുത്തു. അവർ നമ്മോടു കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആരിയൂസിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പൂർവ്വാധികമായ രൂക്ഷതയോടെ അവർ വെറുക്കുന്നു.

സ്നേഹനിധികളായ നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഈ വസ്തുതയ്ക്കുള്ള സംശയാതീതമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടു ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിങ്ങളെയും പങ്കുകാരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവർ ആരിയൂസിനെയും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിനെതിരായി റിമിനിയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും ശപിച്ചു. അവയെ അനുകൂലിക്കാൻ വഞ്ചനമൂലം ഒരിക്കൽ നിങ്ങളും പ്രേരിതരായല്ലോ. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് നാം കരുതുന്നു. നിങ്ങളുടെ ന്യായമായ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിന്ന് പൗരസ്ത്യദേശത്തെ മെത്രാന്മാർ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തി

ലേയ്ക്കു തിരിച്ചെത്തിയെന്നും പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ളവരുടെ സത്യ വിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒരുകാര്യംകൂടെ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ നാമാഗ്രഹിക്കുന്നു. റിമിനി സിനഡ് നടന്ന കാലത്തു വഞ്ചിതരായിപ്പോയ ആളുകൾ അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചതിപ്രയോഗമോ ബലപ്രയോഗമോ മൂലം വിശ്വാസം ദുഷിതമാകാനിടയായിട്ടുള്ളവർ പക്ഷേണ്ഡതയുടെ തമസ്സു പിട്ടു കത്തോലിക്കാ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രകാശത്തിലേയ്ക്കു പ്രത്യാഗതരാകേണ്ടതാണെന്ന വ്യവരം നിങ്ങൾ തന്നെ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നതുചിതമായിരിക്കും. ഇനിയും ഈ ദുഷിച്ച തത്വങ്ങളുടെ വിഷം ആരുടെയെങ്കിലും ഉള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ അവർ അതു ചെട്ടിച്ചു കളയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആരിയൂസിന്റെ ദൈവദൂഷണങ്ങളെയെല്ലാം അവർ പരസ്യമായി നിരാകരിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം അവർ ആരിയൂസിനോടും അയാളുടെ ശിഷ്യന്മാരോടും സെബെല്ലിയർ, പാത്രിപാസ്റ്റിയർ തുടങ്ങിയ മറ്റു സർപ്പങ്ങളോടുംകൂടി സഭയുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ നിന്നും ഐക്യത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടും. നിയമ വിധേയരല്ലാത്ത സന്താനങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ സഭയ്ക്കു സാധ്യമല്ല. വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ള പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ."

ഈ കത്തുകിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എവുസ്കാത്യോസിന്റെ അന്തരായികൾ സിസിലിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അവർ അവിടെ സിസിലിയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസവും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തോടുള്ള വിധേയത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനു തുല്യമായ ഒരു കത്തു് ആ മെത്രാന്മാരിൽനിന്നും വാങ്ങിയതിനുശേഷം അവർ തങ്ങളെ അയച്ചവരുടെ പക്കലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. അവരാകട്ടെ, ലിബേരിയൂസിന്റെ കത്തുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടു് പുത്രരായി ഒരുദൃഢത്തിലേർപ്പെട്ടു. എല്ലാ നഗരങ്ങളിലേയ്ക്കും ഭൂതന്മാരെ അയച്ചു് ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികളായ മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം സിലീഷ്യയിലെ താർസോസിൽ ഒരേസമയം സമ്മേളിക്കത്തക്കവിധം വിളിച്ചുകൂട്ടാനാണു് അവർ ശ്രമിച്ചതു്. അവിടെവെച്ചു് നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും പിന്നീടുടലെടുത്ത തർക്കങ്ങൾക്കെല്ലാം പൂർണ്ണവിരാമം ഉണ്ടാക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ആര്യൻ മെത്രാനായ എവുഡോക്ലിയസു് ഇടപെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം മിക്ക

വാറും നടന്നേനെ. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന അയാൾ ഇതിനു തടസ്സം വരുത്തി. തർസോസിൽ സിനഡ് കൂടാൻ പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞ അയാൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരായ പീഡനങ്ങൾ ഇറട്ടിപ്പിച്ചു.

മാസിയോണിയർ ലിബേരിയൂസിന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് പ്രതിനിധികളെ അയയ്ക്കുകയും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം ഏറ്റുപറയുകയും ലിബേരിയൂസുമായി സഭാസംസർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത സബീനൂസ് തന്നെ തന്റെ സിനഡൽ നടപടികളുടെ സമാഹാരം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

അദ്ധ്യായം 13

എവുനോമിയസ്, എവുഡോക്ലിയസ് അത്തനാസ്യോസ്

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എവുനോമിയസ് എവുഡോക്ലിയസിൽ നിന്നകന്നു. അവർ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു വെച്ചേറെയായി. തന്റെ ഗുരുവായ ഏസ്യൂസിനെ കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കണമെന്നു എവുനോമിയസ് ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചുവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും എവുഡോക്ലിയസ് അതു വകവയ്ക്കാതിരുന്നതാണ് അകൽച്ചയ്ക്കു കാരണം. എവുഡോക്ലിയസ് ഇങ്ങനെ ഒരു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചതു സ്വന്തം അഭിമതമനുസരിച്ചല്ല. കാരണം, അയാളുടെയും ഏസ്യൂസിന്റെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു.²⁶ ഏസ്യൂസ് തന്റെ അനുയായികളിൽ ഭ്രൂപക്ഷത്തിനും അനഭിമതനായിരുന്നതിനാൽ എവുഡോക്ലിയസ് അങ്ങനെ ചെയ്തവന്നു മാത്രം. ഇതു മൂലം അയാളും എവുനോമിയസും പിണക്കത്തിലായി. ഇരായിരുന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ അവസ്ഥ.

അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ സഭയാകട്ടെ എവുഡോക്ലിയസ് വഴി പ്രെത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്റ്റർമാർ അയച്ച ഒരു കല്പന മൂലം പ്രക്ഷുബ്ധാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതിനാൽ അത്തനാ

26. 2:35

സ്യോസസ് നാലുമാസക്കാലം ഒരു ശവകുടീരത്തിൽ ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞു. കഴപ്പങ്ങൾക്കു കാരണക്കാരൻ താനാണെന്നു ജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അവർ വിവരക്കേടെ കാണിച്ചെക്കുമെന്ന യേശു കാരണമാണദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അത്രയേറെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ കലാപമുണ്ടാക്കുമെന്നായി. ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞു പത്രവർത്തി ഈജിപ്തിലെ അധികാരികൾക്കു കത്തുകൾ അയച്ചു. അത്തനാസ്യോസിനു പുറത്തുവെന്ന് യാതൊരു ശല്യവും കൂടാതെ അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയെ ഭരിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം കത്തുകൾ വഴി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതു കാരണമായി അത്തനാസ്യോസിന്റെ മരണംവരെ അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയിൽ സമാധാനം നിലനിന്നു. അതിനുശേഷം ആ സഭ ആര്യൻ സ്വാധീനത്തിലായി. അക്കാത്യത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് പ്രതിപാദിക്കും. 27.

അധ്യായം 14

ഡെമോഫിലസും എവാഗ്രിയസും

വാലേൻസ് പത്രവർത്തി വീണ്ടും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നും അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതു കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ എവുഡോക്ലിയസ് നിര്യാതനായി. ആര്യൻ പക്ഷക്കാരനായ ആ മെത്രാൻ പത്തൊമ്പതു വർഷമായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭയെ ഭരിച്ചുവരികയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ ഡെമോഫിലസിനെ അയാളുടെ പിൻഗാമിയായി. *മോമോളസിയൻ* വിശ്വാസക്കാരാകട്ടെ, ഈ സന്ദർഭം പാഴാക്കരുതെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു എവാഗ്രിയസ് എന്നയാളിനെയും തെരഞ്ഞെടുത്തു. അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസ്താത്യോസ് അദ്ദേഹത്തെ ഔപചാരികമായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. നാടുകടത്തപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തെ ജോവിയൻ തിരിച്ചുവിളിച്ചിരുന്നു. *മോമോളസിയൻ* വിശ്വാസികളെ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വരികയാണു ചെയ്തത്.

അദ്ധ്യായം 15

ചക്രവർത്തി ഇടപെടുന്നു

ആര്യന്മാർ സത്യവിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു

ഇത്രയും സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസികളെ കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അന്ത്യോക്യായിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ബിത്തീനിയായിലെ നിക്കോമേദിയാ നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്ന ചക്രവർത്തി നടന്ന സംഗതികൾ അറിഞ്ഞു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഉടനെ ഒരു സൈന്യവിഭാഗത്തെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. എവുസതാത്യോസിനെയും എവാഗ്രിയസിനെയും വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു നാടുകടത്താനും ചക്രവർത്തി ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് എവുസ്താത്യോസ് ത്രോസിലെ ഒരു നഗരമായ ബിസ്യായിലേയ്ക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. എവാഗ്രിയസ് മറോത്തോ ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കും സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.

ഇത്രയുമായപ്പോൾ ആര്യൻ പക്ഷത്തിനു കൂടുതൽ തന്റേടമായി. അവർ സത്യവിശ്വാസികളെ കൂടുതൽ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. തല്ലുക, തടവിലാക്കുക, പിഴ ഈടാക്കുക തുടങ്ങി നിരവധി പീഡനമുറകൾ അവർക്കെതിരെ പ്രയോഗിച്ചു. തങ്ങൾക്കു രക്ഷ നൽകണമെന്നു പീഡിതർ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ അഭ്യർത്ഥന സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ യാതനകൾക്കെല്ലാം കാരണക്കാരനായ ആ വ്യക്തിയുടെ മുമ്പിൽ ആ യാതനകളെക്കുറിച്ചു വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ട് എത്ര ഫലമുണ്ടാകാനാണ്?

അധ്യായം 16

വൈദികർ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു

ഭക്തന്മാരായ എൺപതോളം വൈദികർ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ നേരിട്ടു പരാതി സമർപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഉർബാനൂസ്, തിയഡോർ, മെനെദെമൂസ് എന്നിവരായിരുന്നു അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ. അവർ നിക്കൊമേദിയായിൽ ചെന്നു ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിച്ചു, അദ്ദേഹംനാപരമായ ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിരുന്നു. ചക്രവർത്തി കോപം കൊണ്ടു ജപലിച്ചു. പക്ഷേ അയാൾ തന്റെ കോപം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. പരാതിക്കാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു കളയാനായി പ്രീഫെക്ടായ മൊദെസ്തുസിനു ഒരു രഹസ്യ നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തത്. അവരുടെ വധത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം വളരെ അസാധാരണമായിരുന്നതു കൊണ്ടു ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അത്രയേറെ വൈദികരെ പരസ്യമായി വധിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ ഭയങ്കരമായ കലാപമുണ്ടാക്കുമെന്നു പ്രീഫെക്ട് ഭയപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അവരെയെല്ലാം നാടുകടത്താൻ പോവുകയാണെന്നു അയാൾ ഭാവിച്ചു. വൈദികർ തങ്ങളുടെ വിധി മനസ്സുറപ്പോടു കൂടിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ഈ വൈദികരെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി നാടുകടത്താൻ പോവുകയാണെന്ന ഭാവേന കപ്പലിൽ കയറി കടലിനു നടക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ കപ്പലിനു തീ വയ്ക്കണം എന്ന് പ്രീഫെക്ട് ജോലിക്കാർക്കു രഹസ്യനിർദ്ദേശം നൽകി. വൈദികർക്കു ആചാരപരമായ ശവസംസ്കാരം പോലും കിട്ടാതിരിക്കാനും ഈ നടപടി ഉതകുമല്ലോ.

നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു തന്നെ കപ്പൽ ജോലിക്കാർ പ്രവർത്തിച്ചു. കപ്പൽ അസ്റ്റോസിയൻ ഉൾക്കടലിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ തങ്ങളെ പിന്തുടർന്നിരുന്ന ഒരു ബാർക്കിൽ കയറിക്കൂടിയിട്ടു കപ്പലിനു തീ കൊളുത്തി. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിഴക്കു നിന്നു ശക്തിയായൊരു കാറ്റു വീശി. കപ്പൽ കാറ്റിൽപ്പെട്ടു ഡാസിഡിസ്യസ് എന്ന തുരുമുഖത്തിനു

സമീപം ചെന്നെത്തി. അവിടെ കടലിൽ വെച്ച് ആ കപ്പൽ അതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വൈദികരോടൊപ്പം കത്തിയെരിഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നു.

ഈ ഹീനകൃത്യത്തിനു തക്കതായ ശിക്ഷയും ഉണ്ടായി എന്ന് പലരും പറയുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് ഹ്രീജിയാ പ്രദേശം മുഴുവൻ യേശുക്രമമായ ക്ഷാമം ബാധിച്ചു. ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിനും കരകൊലത്തേയ്ക്കു നാടുവിട്ടു പോകേണ്ടിവന്നു. ചിലർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കും ചിലർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും പോയി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തിയവർക്കു വലിയ വിഷമമുണ്ടായില്ല. കടൽ വഴി വന്നു ചേരുന്ന വിവിധ വിഭവങ്ങളുടെ സമൃദ്ധി അവിടെയുണ്ട്. അതിനടുത്തു കിടക്കുന്ന എവുക്ലീൻ പ്രദേശം കോതമ്പു വിളവിനു പ്രസിദ്ധവുമാണ്.

അധ്യായം 17

വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി പീഡനം തുടരുന്ന

ക്ഷാമം മൂലമുള്ള കെടുതികളിലൊന്നും ചക്രവർത്തിക്കു കലുക്കമുണ്ടായില്ല. അയാൾ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിലേക്കു പോയി. അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു ആര്യൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തവരെല്ലാം കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു. മോമോളമ്പിയോൻ സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം പൗരസത്യദേശത്തെ പള്ളികളിൽ നിന്നു അയാൾ ബഹിഷ്കരിച്ചു. അവരെ പലതരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പണ്ടത്തേതിലും കൂടുതൽ ആളുകളെ വധിപ്പിച്ചു. പലതരം വധസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ, നദിയിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുന്നതായിരുന്നു പ്രധാനം.

അധ്യായം 18

എഡേസ്സായിലെ സഭവങ്ങൾ: ദക്രസ്ത്രീയുടെ ധൈര്യം

മെസോപ്പൊട്ടേമിയായിലെ എഡേസ്സായിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ നഗരത്തിൽ അതിമനോഹരമായ ഒരു പള്ളിയുണ്ട്. അത് മാർ തോമാശ്ലീഹായ്ക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതത്രേ. സ്ഥലത്തിന്റെ വിശുദ്ധി കാരണം അവിടെ മതപരമായ കൂട്ടങ്ങൾ നിരന്തരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ പള്ളി സന്ദർശിക്കാനും പരിശോധിക്കാനും ചക്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. അവിടെ സമ്മേളിക്കുന്നവർ തനിക്കഭിമതമായ പാഷണ്ഡതയെ എതിർക്കുന്നവരാണെന്നു അയാൾ കേട്ടു. ആ ദേവാലയത്തിൽനിന്നു അനാര്യ വിശ്വാസികളെയെല്ലാം ബഹിഷ്കരിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അയാൾ ആ സ്ഥലത്തെ പ്രീഫെക്റ്റിനെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു അടിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും അതിനുശേഷം പ്രീഫെക്റ്റു വലുതായ വൈമനസ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയുടെ ഇംഗിതത്തിനു വഴങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. വളരെയധികമാളുകൾ കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹചര്യം അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ സത്യവിശ്വാസികളാരും തല്ലാലം പള്ളിയിൽ വരരുതെന്നു ഒരു രഹസ്യനിർദ്ദേശം അയാൾ അവർക്കു നൽകി. എന്നാൽ പ്രീഫെക്റ്റിന്റെ നിർദ്ദേശം ആരും ഗൗനിച്ചില്ല. അടുത്ത ദിവസം എല്ലാവരും പള്ളിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി ചക്രവർത്തിയുടെ കോപപ്രേരിതമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു പ്രീഫെക്റ്റു വലിയ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി പള്ളിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ സമയത്തു ഒരു പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീ അവളുടെ കുഞ്ഞിനെയും കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു സൈന്യനിരയുടെ ഇടയ്ക്കു കയറി തിടുക്കത്തിൽ പോകുന്നതു കണ്ടു. അതുകണ്ടു പ്രീഫെക്റ്റിനു അരിശം വന്നു. അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയോടു ചോദിച്ചു: “മര്യാദകെട്ടവളേ, ഇത്ര വക്തിരിവില്ലാത്ത രീതിയിൽ നീ എങ്ങോട്ടാണോടുന്നതു?” അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “എല്ലാവരും തിടുക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നിടത്തേക്കു തന്നെ.” പ്രീഫെക്റ്റു വീണ്ടും ചോദിച്ചു: “പള്ളിയിൽ കാണുന്നവരെയെല്ലാം കൊല്ലാൻ പ്രീഫെക്റ്റു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം നീ അറിഞ്ഞില്ലേ?” ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, “അവരുടെകൂടെ മരിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെടരുതെന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഞാൻ

ഓടിപ്പോകുന്നത്.” “നീ ഈ കഞ്ഞിനെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതെന്തിനാണ്?” എന്നു പ്രീഫെക്റ്ററു് ചോദിച്ചു. സ്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു, “രക്തസാക്ഷിയാകാനുള്ള സൗഭാഗ്യം അവനും ലഭിക്കണം..”

ഈ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളവരെല്ലാം ഇതുപോലെ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിക്കാനുള്ള ദ്രവ നിശ്ചയത്തോടുകൂടി വന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് പ്രീഫെക്റ്ററു്, അനുമതിച്ചു അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോയി, എല്ലാവരും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുകയാണെന്നറിയിച്ചു; അത്രയധികം ആളുകളെ ഒരേസമയത്തു കൊന്നൊടുക്കുന്നത് പരിഹാസ്യമായിപ്പോകും. എന്നു് ചക്രവർത്തിയെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ചക്രവർത്തിയെ സ്വന്തം കോപം നിയന്ത്രിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രാപ്തനാക്കി. ഇപ്രകാരമാണു് എഡ്വേസ്സായിലെ വിശ്വാസികൾ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടതു്.

അദ്ധ്യായം 19

ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു മൂഡുകൃത്യം

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ ക്രൂരസ്വഭാവത്തെ പിശാചു് ഒരു വല്ലാത്ത സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. വിചിത്രസ്വഭാവമുള്ള ചിലയാളുകൾ ചേർന്നു് വാലെൻസു് ചക്രവർത്തിയുടെ പിൻഗാമി ആരായിരിക്കും എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് മന്ത്രവാദികളെക്കൊണ്ടു പ്രശ്നം വയ്പിച്ചു. അവരുടെ മന്ത്രവാദപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പിശാചു നൽകിയ മറുപടികൾ അവ്യക്തവും ചിന്താക്ഷഴ്ന്നുണ്ടാകുന്നതുമായിരുന്നു. “തെയോഡു്” (Theod) 28 കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന പേരുള്ള ഒരാളായിരിക്കും പിൻഗാമി എന്നു് പിശാചു് വെളിപ്പെടുത്തി. നാമം ഒരു സമാസശബ്ദമായിരിക്കുമെന്നും അവൻ വ്യക്തമാക്കി.

28. TH - E - O - D - എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ടു് ആരംഭിക്കുന്ന പേരുള്ള ഒരാൾ

ഈ പ്രശ്നഫലത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ഭാവികാര്യങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഏക അധികാരിയായ ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കാനല്ല ചക്രവർത്തി ഒരുങ്ങിയത്. താൻ വിശ്വസിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ക്രൈസ്തവ തത്ത്വങ്ങൾക്കെല്ലാം വിരുദ്ധമായ രീതിയിൽ ചക്രവർത്തിപദം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു തനിക്കു സംശയം തോന്നിയ സകലരെയും കൊന്നുകളയാൻ അയാൾ കലപനയായി. തെയൊഡോർ, തെയൊഡോട്ടസ്, തെയൊഡോഷ്യസ്, തെയൊഡുല്ലസ് തുടങ്ങിയ പേരുകളുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇപ്രകാരം ചക്രവർത്തിയുടെ മൃഗഭീതിക്കീരയായി ജീവൻ വെടിയേണ്ടി വന്നു. തെയൊഡോസ്യോളസ് എന്നു പേരുള്ള അതിധീരനായ ഒരു മനുഷ്യനും ഈ വിധത്തിൽ ദുരന്തഗ്രസ്തനായി. അയാൾ ഒരു സ്യാനീഷ് പ്രളകൃംബത്തിലെ സന്താനമായിരുന്നു. ഈ വല്ലാത്ത വിപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാൻ വേണ്ടി പലയാളുകളും അവരുടെ പേരുകൾ മാറ്റി. കണ്ടന്തനാളിൽ കാരണവന്മാർ വാത്സല്യപൂർവ്വം നൽകിയ പേരുകൾ അങ്ങനെ പലർക്കും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു.

അധ്യായം 20

അത്തനാസ്യോസിന്റെ നിര്യാണം

അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തോളം ചക്രവർത്തി ദൈവപരിപാലനയാൽ ഈജിപ്തിനെയും അലക്സാൻഡ്രിയയെയും ശല്യപ്പെടുത്താതെ വിട്ടു നിന്നു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്തനാസ്യോസിനോടു് അഗാധമായ സ്നേഹാദരങ്ങളുള്ള ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ വളരെയധികമാണെന്നു ചക്രവർത്തിക്കറിയാമായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയക്കാർ വേഗം കോപാധീനരാവുകയും വേണ്ടിവന്നാൽ കലാപത്തിനു മുതിരുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടരാണെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ അത്തനാസ്യോസിന് അനിഷ്ടം വരുത്തി ഭരണത്തിനു കഴിപ്പം ക്ഷണിച്ചു വരുത്താതിരിക്കാൻ ചക്രവർത്തി ശ്രദ്ധിച്ചു. സഭയ്ക്കു വേണ്ടി നിരന്തരമായും തീക്ഷ്ണമായും ദീർഘകാലം പോരാടിയതിനുശേഷം ഗ്രേഷ്യൻറയും പ്രോബുസിൻറയും രണ്ടാമത്തെ കോൺസുളേറ്റിൻറ കാലത്തു് അത്തനാസ്യോസ് ദിവംഗത

നായി. ഏറ്റവും വലിയ അപകടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം സഭയെ നാല്പത്താറുവർഷം നയിച്ചു. ഭക്തനും വാഗ്മിയുമായ പീറ്റാറിനെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നത്.

അധ്യായം 21

അലക്സാൻഡ്രിയ ആര്യൻ അധീനതയിൽ

ചക്രവർത്തിയുടെ മതപരമായ അനുഭാവം എത്ര വഴിക്കൊന്നെന്നും ഇതിനിടെ സംശയാതീതമാംവിധം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരുടെ തന്റേടം വർദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ അന്ത്യോക്യയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചക്രവർത്തിയെ അവർ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ധരിപ്പിച്ചു. അന്ത്യോക്യയിലെ ആര്യൻ സഭാനേതാവായിരുന്ന എവുസോയിയുടെ ഈ സന്ദർഭം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഉപയോഗിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ ചെന്നു ആര്യൻ പക്ഷക്കാരനായ ലൂഷ്യസിനെ അവിടുത്തെ സഭയുടെ അധിപനാക്കാൻ, തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നു അയാൾ ചക്രവർത്തിയോടു അപേക്ഷിച്ചു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു സേനാവിഭാഗത്തോടൊപ്പം എവുസോയിയുടെ അലക്സാൻഡ്രിയയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ കോശാധ്യക്ഷനായ മാഗ്നൂസും അയാളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർക്ക് വേണ്ട സൈനിക പിന്തുണ നൽകണമെന്നു ഈജിപ്തിലെ ഗവർണ്ണറായ പല്ലാഡിയസിനോടു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പനയും ചക്രവർത്തി നൽകിയിരുന്നു. എവുസോയിയുടെ കൂട്ടരും പീറ്റാറിനെ പിടിച്ചു തടവിലാക്കുകയും ലൂഷ്യസിനെ അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മെത്രാസനത്തിൽ അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 22

ഈജിപ്തിലെ ദുരന്തസംഭവങ്ങൾ

ലൂഷ്യസിന്റെ അവരോധത്തിനു ശേഷം ആര്യൻ പക്ഷക്കാരർ വിശ്വാസികളോടു ചെയ്ത കൊടും ക്രൂരതകളെക്കുറിച്ച് സബീനൂസ് തികഞ്ഞ മൗനം പാലിക്കുകയാണ്. ഭാഗികമായി ആര്യൻ പക്ഷപാതിയായ ആ ചരിത്രകാരൻ തന്റെ പക്ഷക്കാരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം മറച്ചുവെച്ചു എന്നതാണ് വസ്തുത. എന്നാൽ മെത്രാനായ പീറ്റർ ജയിലിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടതിനുശേഷം പലർക്കും എഴുതിയ നിരവധി കത്തുകളിൽ ഈ വിവരം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പീറ്റർ മെത്രാൻ എങ്ങനെയോ തടവിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടു റോമിലെ മെത്രാനായ മോസൂസിന്റെ പക്കൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ആര്യന്മാർ അലക്സാണ്ട്രിയൻ പ്രദേശത്തു സംഖ്യയിൽ അധികമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും രാജകീയ പിന്തുണയോടുകൂടി ആ പ്രദേശത്തെ പള്ളികളെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തി. തുടന്ന്, ഹോമോ ഉസിയൻ വിശ്വാസികളെയും ലൂഷ്യസിനു അനിഷ്ടം തോന്നുന്ന സകലരെയും ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കാൻ ഈജിപ്റ്റിലെ ഗവർണ്ണറോടാവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പന ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെ ആര്യൻ പക്ഷക്കാരർ കണ്ടമാനം ദ്രോഹിച്ചു. ആയുധധാരികളായ പട്ടാളക്കാർ നിരായുധരും നിസ്സഹായരമായ സന്യാസികളുടെമേൽ ചാടിവീണു. എതിർക്കുന്നതിനായി ഒരു ചെറുവിരൽപോലും അനക്കുകയില്ലാത്ത ആ സാത്വികരെ വർണ്ണനാതിരമായ കിരാതക്രൂര്യത്തോടെ അവർ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു.

അധ്യായം 23

എകാന്തവാസികളായ ചില സന്യാസിമാർ

ഈജിപ്തിലെ സന്യാസാശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പെ
 രിടത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. അതിനാൽ അവയെക്കുറിച്ച്
 ചുരുക്കമായി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.
 അവ വളരെ നേരത്തേതന്നെ സ്മാചിതമായിരിക്കണം.
 എന്നാൽ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിനു വലുതായ പ്രോത്സാഹനവും
 വികാസവും നൽകിയതു ആമോൻ എന്നു പേരുള്ള ഭക്തനായ
 ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു
 വിവാഹജീവിതത്തോടു് അനാസക്തിയായിരുന്നു. എന്നാൽ
 ചില ബന്ധുക്കളുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും നിർബന്ധത്തിനു
 വഴങ്ങി വിവാഹം ചെയ്തു. എന്നാൽ വിവാഹദിവസം ആഘോ
 ഷങ്ങളും സത്കാരങ്ങളുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് കന്യകയായ വധുവു
 മൊത്തു് മണിയറയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൗലോസു്
 ശ്ലീഹാ കൊറിന്ത്യക്കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനം എടുത്തു് അതിലെ
 ഒരു ഭാഗം വധുവിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം
 ചെയ്തതു്. ശ്ലീഹാ വിവാഹിതർക്കു നൽകുന്ന ശാസനങ്ങളുട
 ന്നെയ ഭാഗമായിരുന്നു അതു്. ബാഹ്യമായ അനേകം അസൗ
 കര്യങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടിയതിനുശേഷം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ
 നിന്നുളവാകുന്ന അനേകം അസൗകര്യങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടുക
 ളെയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. ഗർഭധാരണക്ലേശം,
 പ്രസവവേദന, കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിന്റെ കഷ്ടപ്പാടു
 കൾ എല്ലാം വർണ്ണിച്ചു. അവയോടു തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ
 ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ മഹാത്മ്യവും കുടുംബ ബന്ധമില്ലാ
 യ്മയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും എത്ര ആശാസ്യമാണെന്നു് എടുത്തുകാട്ടി.
 കന്യാത്വം മനുഷ്യവ്യക്തികളെ ദൈവത്തോടു് ഏറ്റവും അടു
 പ്പിക്കുന്നു എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതിനാൽ ശാരീരിക ബന്ധ
 ത്തിൽ ഏർപ്പെടാതെ ബ്രഹ്മചര്യജീവിതം നയിക്കാൻ അദ്ദേഹം
 വധുവിനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ
 എത്തിയതിനു ശേഷം അവർ നിരീയൻ മലയിലേയ്ക്കു പുറ
 പ്പെട്ടു. അവിടെ, തങ്ങൾ സ്രീപുരുഷന്മാരാണെന്ന ചിന്ത
 വെടിഞ്ഞു് 'ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നായി' ഒരു കൂടലിൽ അവർ

സന്യാസജീവിതം നയിച്ചു.²⁹ എന്നാൽ ഏതാനും നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വധു അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: 'ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുന്ന സ്രീപുരുഷന്മാരായ നമ്മൾ ഒരു കടിലിൽ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. അതിനാൽ നമുക്ക് വെവ്വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാത്രുകൊണ്ടു് സന്യാസജീവിതം തുടരാം.'

ഈ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് അവർ വെവ്വേറെ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ മരണംവരെ അങ്ങനെ തന്നെയാണവർ ജീവിച്ചതു്. അവർ വീഞ്ഞോ എണ്ണയോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ഉണങ്ങിയ അപ്പം മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ, ചിലപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസം, ചിലപ്പോൾ അതിലുമധികം തുടർച്ചയായി ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചു.

അത്തനാസ്യോസു് 'അന്തോണിയുടെ ജീവചരിത്ര'ത്തിൽ അന്തോണിയുടെ സമകാലികനായിരുന്നു ആമോൻ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.³⁰ ആമോൻ ദിവംഗതനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാലാഖമാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു സംവഹിക്കുന്നതായി അന്തോണി കണ്ടു എന്നും അത്തനാസ്യോസു് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

വളരെയധികം ആളുകൾ ആമോന്റെ ജീവിതരീതി അനുകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. താമസിയാതെ നിരൂപിയാലെയും ഷേതിലെയും മലമ്പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ സന്യാസിമാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ഒരു പുസ്തകം തന്നെ വേണ്ടിവരും.

വ്യക്തിമഹത്വവും പുണ്യപൂർണ്ണതയുമുള്ള അനേകം വ്യക്തികൾ അവരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കർശനമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടും അപ്പസുതോലികമായ വിശ്വാസതീകുണ്ണതയോടും കൂടെയാണ് അവർ ജീവിച്ചിരുന്നതു്. രേഖപ്പെടുത്താൻ യോഗ്യമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ അവർ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ അവയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ അറിവിനായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു് ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

29. ഗലാ. 3:28: തിയഡൊറോസ് (സഭാചരിത്രം, 4:12) ഈ സംഭവം പെലാജിയസുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണു പറയുന്നതു്.
30. 60: ജി. ചേടിയത്തു്, സന്യാസത്തിന്റെ അന്തർധാര, പേ. 70-72.

ആമോൻ ഒരിക്കലും നഗ്നനായിരുന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. 'ഒരു സന്യാസി സ്വന്തം നഗ്നശരീരംപോലും കാണുന്നത് ഉചിതമല്ല' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു നദി കടക്കേണ്ടിവന്നു. വസ്രുങ്ങര അഴിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. തന്റെ വ്രതം ലംഘിക്കാതെ നദി കടക്കാൻ സഹായിക്കണമേ എന്ന് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഉടനെതന്നെ ഒരു മാലാഖ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഏടുത്തു ആറിന്റെ മറുകരയിൽ എത്തിച്ചു.

ദിദിമൂസ് എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു സന്യാസി തികഞ്ഞ ഏകാന്തതയിൽത്തന്നെ തൊണ്ണൂറു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചു മരിച്ചു³¹. അർസേനിയസ് എന്ന മറ്റൊരു സന്യാസി ചെറുപ്പക്കാരായ കുറ്റക്കാരെ സഭാസമൂഹത്തിൽനിന്ന് അകറ്റാൻ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രായമായവരെ അകറ്റാൻ സമ്മതവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു: "ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ അവന്റെ മനസ്സു കടുക്കും. എന്നാൽ സമൂഹബഹിഷ്കരണം പ്രായമായ ആളിന്റെ മനസ്സിനെ സ്വർഗ്ഗിക്കും." പിയോർ എന്ന സന്യാസി, നടക്കുന്ന വഴിക്കു ഭക്ഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. 'എന്താണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്' എന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഭക്ഷണം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമല്ല, വഴിക്കു ചെയ്യാവുന്നതാണ് എന്ന് ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്." അതേ ചോദ്യം മറ്റൊരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഭക്ഷണത്തിന്റെ ശാരീരികസുഖാവരം ഒരിക്കലും മനസ്സിൽ പതിയാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി."

'കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷമായി വിചാരം കൊണ്ടുപോലും ഞാൻ ഒരു പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല. കോപത്തിനും കാമത്തിനും ഞാൻ ഒരിക്കലും വഴങ്ങിയിട്ടില്ല' എന്ന് ഇസിദോർ എന്ന സന്യാസി അവകാശപ്പെട്ടു. പംബോസ് എന്ന സന്യാസി ഒരു നിരക്ഷരനായിരുന്നു. ഒരു സങ്കീർത്തനം പഠിപ്പിച്ചുതരണം എന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായി അദ്ദേഹം ഒരാളെ സമീപിച്ചു. 39-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യവരികൾ കേട്ടപ്പോഴേ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു മടങ്ങി. "ഇതുമതി. ഇതനുസരിച്ചു ജീവിച്ചാൽ ധാരാളം മതി" എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഞാൻ പറഞ്ഞു, നാവുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ എന്റെ വഴികൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും" എന്നതായിരുന്നു ആ സങ്കീർത്തനഭാഗം. ആ സങ്കീ

---

31. 4:25 കാണുക.

ത്തനഭാഗം പഠിപ്പിച്ചയാൾ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടി. വീണ്ടും തന്നെക്കാണ് വരാത്തതിൽ അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ കുറപ്പെടുത്തി. താൻ പഠിച്ചഭാഗം ശരിക്കു പ്രയോഗത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞില്ല എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം. കുറെക്കാലങ്ങൾക്കുശേഷം ആ ഭാഗം ശരിക്കു സ്വാധീനമാക്കിയോ എന്ന് ഒരു സൂഹൃത്തു് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “കഴിഞ്ഞ പത്തൊമ്പതു വർഷത്തെ പ്രയത്നംകൊണ്ട് ആ ഹിഷയത്തിൽ അപൂർണ്ണ സാഹചര്യമേ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ.”

ഒരൊരു പാവങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി കുറെ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിട്ടു് എണ്ണിനോക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “എണ്ണി നോക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല; മനസ്സിൽ സത്യസന്ധത ഉണ്ടായാൽ മതി.” ഈ പാബോസ് തന്നെ ഒരിക്കൽ മെത്രാനായ അത്തനാസ്യോസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു് അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ വന്നു. അവിടെവെച്ചു് ഒരു നർത്തകിയെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം കരഞ്ഞു. കരയാൻ കാരണമെന്തെന്നു് കാണികൾ കൗതുകപൂർവ്വം ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നു്- ആ സ്ത്രീ നശിച്ചു പോകുന്നല്ലോ എന്ന ചിന്ത. രണ്ടു്- ചീത്ത മനുഷ്യരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ അവൾ സഹിക്കുന്നിടത്തോളം ക്ഷേമം എന്റെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ സഹിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ദുഃഖം.”

മറെറൊരു സന്യാസി പറഞ്ഞു, “ജോലി ചെയ്യാത്ത സന്യാസി അത്യാഗ്രഹിയായ ഒരു മനുഷ്യനു തുല്യനാണ്.” പിത്തേരൂസ് എന്ന സന്യാസി ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിൽ നല്ല അദ്ധ്യാപനം നേടിയിരുന്നയാളാണ്. വിവിധ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണ പ്രഭാഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ ഏതു പ്രഭാഷണവും ആരംഭിക്കും മുമ്പു് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

അക്കാലത്തെ സന്യാസിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മക്കാരിയൂസ് എന്നു പേരുള്ള രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒരു പോലെ സുകൃതികളായിരുന്നു. ഒരൊരു ദക്ഷിണ ഈജിപ്റ്റു കാരനും അപരൻ അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരനും ആയിരുന്നു. ജീവിത വിശുദ്ധിയിലും ഉപദേശങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തിലും ചെയ്തിരുന്ന അതുഭൂതങ്ങളുടെ ബാഹുല്യത്തിലും രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ പ്രഖ്യാതരായിരുന്നു. ദക്ഷിണഈജിപ്റ്റുകാരനായ മക്കാരി

യൂസീന്റെ അതുരതകൃത്യങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു തന്നെയുണ്ട് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിനു വിഷയം. തന്നെ സമീപിച്ചിരുന്നവരോടെല്ലാം വളരെ ഗൗരവഭാവത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പെരുമാറിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആളുകൾക്ക് വളരെ ബഹുമാനം തോന്നി. അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരുന്തോളം മക്കാരിയൂസും അതുരതപ്രവർത്തകനായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ സൗഹൃദപരമായിട്ടാണ് ആളുകളോടു പെരുമാറിയിരുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി അനേകം യുവാക്കൾ സന്യാസജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആകൃഷ്ടരായി. എവാഗ്രിയസ് എന്നയാൾ ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. അതിനുമുമ്പ് വാക്കുകളുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രം നിഷ്ണാതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഈ ശിഷ്യത്വം വഴി പ്രവൃത്തികളുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രവും സ്വാധീനമാക്കി. ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വെച്ച് ഇദ്ദേഹത്തെ ഡീക്കനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ ഈജിപ്റ്റിൽ വന്നു. അവിടെ വെച്ച് മക്കാരിയൂസുമാരുടെ ശിഷ്യനായിത്തീരുകയും അവരെപ്പോലെതന്നെയുള്ള അതുരതപ്രവർത്തകനാവുകയും ചെയ്തു. വളരെ വിലപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം രചിച്ചു. അവയിലെൊന്നാണ് *സന്യാസി അഥവാ പ്രവർത്തനനിരതമായ സുകൃതം*. മറ്റൊന്നാണ് *ഗ്നോസറ്റിക്കാ അഥവാ 'ജ്ഞാനത്തിന് അർഹനായവനുവേണ്ടി'*. ഈ ഗ്രന്ഥം അൻപതു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിഭക്തമായിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥം 'ആന്റിറെട്ടിക്കോസ്' ആകുന്നു. പ്രലോഭകരായ ആത്മാക്കൾക്കെതിരായിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളുടെ ഒരു സങ്കലനമാണിത്. അതിനു വിഷയങ്ങളുടെ വിഭജനമനുസരിച്ച് എട്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. പ്രൊബ്ലെമാ ഗ്നോസറ്റിക്കാ അഥവാ 'അറുനൂറു ഗ്നോസ്റ്റിക് പ്രശ്നങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകവും അദ്ദേഹം എഴുതി. പദ്യത്തിലുള്ള രണ്ടു കൃതികളും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിലെൊന്നാണ് 'സമൂഹമായി ജീവിക്കുന്ന സന്യാസിമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. മറ്റേതു് 'കന്യകയോടു' എന്നതും. പ്രസ്തുത കൃതികൾ വായിക്കുന്ന ആർക്കും അവയുടെ മഹത്ത്വം അനായാസം ബോദ്ധ്യമാകും. സന്യാസിമാരെ ക്ഷരിച്ച് എവാഗ്രിയസ് എഴുതിയിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുപേർക്കുന്നത് അസാമാന്യമാവുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

അദ്ദേഹം എഴുതുകയാണ്:

നമുക്കു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന സന്യാസിമാരുടെ രീതികളെ ക്ഷരിച്ചു നാം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണല്ലോ. അവ

രുടെ മാതൃകകൾ മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ വരുത്താം. അവർ വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നതു തീർച്ചയാണ്. അവരിലൊരാൾ പറയുന്നു: 'ശുഷ്കവും ക്രമമുള്ളതുമായ ഭക്ഷണവും സ്നേഹവും ചേർന്നു് ഒരു സന്യാസിയെ ശാന്തിയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞ അതേ സന്യാസി തന്റെ സഹോദരസന്യാസിമാരിൽ ഒരാളെ രാത്രിയിലുണ്ടാകാറുള്ള പൈശാചിക ദർശനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു. ഉപവസിച്ചുകൊണ്ടു് രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുക എന്നതാണ് അതിനായി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച രക്ഷാമാർഗ്ഗം. ഇങ്ങനെയൊരു ചികിത്സാ നിർദ്ദേശം നൽകിയതെന്നിനാണ് എന്ന് ഒരാരും ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: "സഹതാപത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടാണ് ഇത്തരം അരൂപികളെ തളർത്താൻ കഴിയുന്നതു്."

നീതിമാനായ അന്തോണി എന്ന സന്യാസിയുടെ അടുത്തു വന്നു് അക്കാലത്തെ ഒരു ദാർശനികൻ ചോദിച്ചു: "പിതാവേ, ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ ആനന്ദം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്കു് എങ്ങനെയാണു കഴിയുന്നതു്?" അന്തോണി മറുപടി പറഞ്ഞു, "അല്ലയോ ദർശനികാ, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച വിവിധ വസ്തുക്കൾ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകം തന്നെയാണ് എന്റെ പുസ്തകം. ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ വായിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ആ പുസ്തകം എന്റെ കൺമുമ്പിലുണ്ടു്."

ഈജിപ്തിലെ മക്കാരിയൂസ് എന്ന ആ 'തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രം' ഒരിക്കൽ എന്നോടു ചോദിച്ചു: "മനുഷ്യർ നമ്മോടു ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഓർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഓർമ്മശക്തി ദുർബലമാകുന്നു. എന്നാൽ പിശാചുക്കൾ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഓർക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണിതു്?" ഈ ചോദ്യത്തിനു് ഒരുത്തരും കണ്ടുപിടിക്കാനാകാതെ ഞാൻ പകച്ചുനിന്നു. വിവരം പറഞ്ഞു തരണമെന്നു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ആദ്യത്തെതു് പ്രകൃതിയുടെ സംവിധാനത്തിനു വിരുദ്ധമാണു്; രണ്ടാമത്തെതു് അനുകൂലവും."

ഒരിക്കൽ നടപ്പുസമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഞാൻ ചെന്നെത്തി. ചൂടും ദാഹവും കൊണ്ടു വലഞ്ഞ ഞാൻ കുടിക്കാൻ അലപം വെള്ളം തരണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു് അർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഈ തണൽകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുക. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സമയത്തു് വെളിപ്രദേശങ്ങളിലും കപ്പലു

കളിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന എത്രയോപേർ ഈ തണൽപോലും കിട്ടാതെ വലയുന്നു?'' ഒരിക്കൽ ഞാൻ അദ്ദേഹവുമായി ഇന്ദ്രിയ നിഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്കുക. ഇരുപതു വർഷമായി ഞാൻ ഒരിക്കലേകിലും തൃപ്തിയാകുവോളം ഭക്ഷിക്കുകയോ പാനം ചെയ്യുകയോ ഉറങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഭക്ഷണം എപ്പോഴും തുടക്കിയും വെള്ളം എപ്പോഴും അളന്നുമാണു കഴിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉറക്കമാകട്ടെ, ഒരു മതിലിൽ ചാരിയിരുന്നു മാത്രമേ നടത്തിയിട്ടുള്ളൂ.

ഒരു സന്യാസിയോടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു മരിച്ച വിവരം ആരോ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "ദൈവഭൃഷണം പറയരുത്. എന്റെ പിതാവു" മരണമില്ലാത്തവനാകുന്നു." മരൊരാള സന്യാസിതന്റെ ഏക സമ്പാദ്യമായിരുന്ന സുവിശേഷഗ്രന്ഥം വിററു അതിനു വിലയായി കിട്ടിയ പണത്തിനു ഭക്ഷണം വാങ്ങി പാവങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിനക്കുള്ളതു വിററു പാവങ്ങൾക്കു ദാനം ചെയ്യുക എന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന പുസ്തകം ഞാൻ വിററു."

അലക്സാൻഡ്രിയ നഗരത്തിനു വടക്കു മരിയാ ജലാശയത്തിനും അപ്പുറം ഒരു ദ്വീപുണ്ട്. പെരാംബോൾ ഗ്രാമക്കാരനായ ഒരു സന്യാസി അവിടെ താമസിക്കുന്നു. ഗോസ്തിക്കുകളടയിടയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ ബഹുമാനമാണ്. അദ്ദേഹം പറയാറുണ്ട്: 'സന്യാസികൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രേരകമായിട്ടുള്ളതു താഴെ പറയുന്ന അഞ്ചു കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കും - ദൈവം, പ്രകൃതി, ആചാരം, ആവശ്യം, കായികാദ്ധ്യാനം. പ്രകൃതിയിൽ ഒരു ഗുണം മാത്രമേ ഉള്ളവെന്നും അതു ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു പല സ്വഭാവങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയാറുണ്ട് - സൂര്യപ്രകാശത്തിനു പ്രത്യേക രൂപമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അതു ഏതു വസ്തുവിൽ പതിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ.'

മരൊരാള സന്യാസി പറഞ്ഞു, "കോപത്തിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ സുഖങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുന്നത്. സുഖശൃംഗം മനസ്സിന്റെ ശാന്തതയെ ഭേദിക്കും; അതു വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും." വൃദ്ധനായ മരൊരാള സന്യാസി പറഞ്ഞു, "പണ

മായിട്ടായാലും പദാർത്ഥങ്ങളായിട്ടായാലും സമ്പാദ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാൻ സ്നേഹത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് ഇങ്ങനെയും പറഞ്ഞത്: ഒരേ വിഷയത്തിൽ പിശാച് എന്നെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കബളിപ്പിച്ചതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല.

പ്രാക്തിക്കോസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എവാഗ്രിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില കാര്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്.³² "ഗ്നോസോറിക്നോസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അടുത്തതായി ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "നീതിമാനായ ഗ്രിഗറി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: വ്യതിരീകതമായ സ്വഭാവസവിശേഷതകളുള്ള നാലു ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട് - ഔചിത്യബോധം, സഹനശക്തി, ആത്മനിയന്ത്രണം, നീതിബോധം എന്നിവ. വിശുദ്ധവും ബുദ്ധിയുക്തവുമായ ശക്തികളെക്കുറിച്ച് പ്രകടനവിമുക്തമായ രീതിയിൽ വിചിന്തനം ചെയ്യുക ഔചിത്യബോധത്തിന്റെ മണ്ഡലമാണ്. എന്തെന്നാൽ അക്കാര്യങ്ങൾ വിവേകം കൊണ്ടാണ് വെളിപ്പെടുക. എല്ലാ എതിർപ്പുകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നിൽക്കാൻ സഹനശക്തി സഹായിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നു യഥാർത്ഥ വിത്തു സ്വീകരിക്കുകയും കള്ളൻ വിതയ്ക്കുന്ന അയഥാർത്ഥ വിത്തു തിരസ്സരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത് ആത്മനിയന്ത്രണമാകുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും യോജിച്ചവിധം സംഭാഷണം ക്രമീകരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ഗുണവിശേഷമത്രേ നീതിബോധം. ചിലരോടു് അവ്യക്തമായി പറയണം. ചിലരോടു ചില കാര്യങ്ങൾ ലാക്ഷണീകരീതിയിൽ പറയണം. ബുദ്ധി കുറഞ്ഞ ആളുകളോടു് ചില കാര്യങ്ങൾ വിശദമായും വളച്ചുകെട്ടാതെയും പറയണം."

'സത്യത്തിന്റെ നെടുംതൂണു്' എന്ന പ്രഖ്യാതനായ കപ്പുഡോഷ്യായിലെ ബസേലിയോസ് ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു: 'മനുഷ്യർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം നിരന്തരമായ പഠനവും പരിശീലനവും കൊണ്ടാണ് പരിപൂർണ്ണമാകുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടു ലബ്ധമാകുന്ന വിജ്ഞാനം നീതിയും ക്ഷമയും കാരുണ്യവും പരിശീലിക്കുന്നതുവഴി പൂർണ്ണത നേടുന്നു. വികാരങ്ങൾക്കു് അധീനരായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കു്

32. പ്രാക്തിക്കോസിന്റെ മലയാളം വിവർത്തനത്തിനു് ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കൾമാർ, II. 1988, പേ. 66-92.

ആദ്യം പറഞ്ഞതരം ജ്ഞാനം സ്വായത്തമാക്കാം. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെതാകട്ടെ, വികാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരായിട്ടുള്ളവർക്ക് സ്വായത്തമാക്കാനാവൂ.

'ഈജിപ്തിന്റെ പ്രകാശമായിരുന്ന വിശുദ്ധ അത്തനാസ്യോസ് പറയുന്നു: 'മേശു വലത്തുവശത്തു സ്ഥാപിക്കാൻ ദൈവം മോശയോടു കല്പിച്ചു (പുറ. 26:35). അതിനാൽ ഏതു കാരണാണു തങ്ങൾക്കെതിരായിട്ടുള്ളതെന്നു ജ്ഞാനാനുഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കട്ടെ. എല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങളെയും അവർ ശ്രേഷ്ഠമനസ്സോടെ നേരിടണം. തങ്ങളെ സമീപിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും സന്തോഷത്തോടെ പോഷണം നൽകണം.' തഴുതി സിലെ സഭയുടെ മാലാഖ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സെറാപ്പിയോൻ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു: അദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനം പാനം ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സു പൂർണ്ണമായി പരിശുദ്ധമായിത്തീരുന്നു.' 'ആത്മാവിനു നീക്കെടുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ പ്രവണതകളെയും ഉപവിപരിഹരിക്കുന്നു.' 'ആത്മനിയന്ത്രണം മനസ്സിന്റെ നികൃഷ്ടകാമനകളെ അടക്കി നിർത്തുന്നു.' മഹാനം പ്രകാശിതനുമായ ദിദീമൂസ് എന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ദൈവപരിപാലനയെയും ദൈവവിധിയേയും പഠി നിരന്തരം ധ്യാനനിമഗ്നനാകുക; ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നീ കേട്ടിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുക; കാരണം, മിക്കവാറും എല്ലാവരും തന്നെ ഇതിൽ പരാജിതരാകുന്നു. സൃഷ്ടിപദങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തതയിലും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഘടനയിലും ന്യായവിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള ന്യായവാദം നിനക്കു കാണാൻ കഴിയും; അജ്ഞതയിൽനിന്നും തിന്മയിൽനിന്നും ജ്ഞാനത്തിലേക്കും സുകൃതത്തിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കുന്നതിനുതന്നെ ദൈവപരിപാലനയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ എന്നു സാരം.

എവാഗ്രിയസിൽ നിന്നുള്ള ഈ ചെറിയ ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർത്തു ഉചിതമാണല്ലോ. മറ്റൊരു ശ്രേഷ്ഠസന്യാസിയായിരുന്നു അമ്മോണിയസ്. ഭൗതികകാര്യങ്ങളിലൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു താൽപ്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ അത്തനാസ്യോസിനോടൊപ്പം റോമിൽ പോയി. അവിടെ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും നാമത്തിലുള്ള ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയല്ലാതെ റോമിലെ മനോഹരകലാസൃഷ്ടികളൊന്നും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചില്ല. മെത്രാനാകാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തം വലത്തുചെവി മേറുദിച്ചുകുഞ്ഞു. അംഗഭംഗമുള്ള ഒരാളെ മെത്രാനാകാൻ ആരും നിർബ്ബന്ധിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നാണ് അദ്ദേഹം കരുതി

യത്ത്. പിൻക്കാലത്തു് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന തെയോഫിലസ് എവാഗ്രിയസിനെ മെത്രാനാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതറിഞ്ഞു് എവാഗ്രിയസു് ഒളിച്ചോടി. അദ്ദേഹം പിൻക്കാലത്തു് അമ്മോണിയസിനെ സന്ദർശിക്കാനിടയായി. അപ്പോൾ, ചെവി ചേർത്തിട്ടു കളഞ്ഞതു് ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ കുറുകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിപ്പോയി എന്നു എവാഗ്രിയസു് ഫലിതരസത്തിൽ പറഞ്ഞു. അതിന്നു് അമ്മോണിയസു് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “എവാഗ്രിയസേ, താങ്കളെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നുണ്ടോ? താങ്കൾക്കു ദൈവം തന്ന വചനത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകവിധം താങ്കൾ സ്വന്തം നാവുതന്നെ ചേർത്തിട്ടു കളഞ്ഞില്ലേ?”

ആ കാലത്തു് സന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽ ഇതുപോലുള്ള അനവധി പുണ്യചരിതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചെല്ലാം എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ വിഷമിച്ചുപോകും. അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവചരിത്രവും തങ്ങളുടെ വിശുദ്ധികൊണ്ടു് അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങളും വിവരിച്ചാൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു നാം വളരെ അകന്നു പോകേണ്ടിവരും. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളും അനുഭവങ്ങളും, ശ്രോതാക്കളുടെ സന്മാതൃകണ്ഠായി അവർ നൽകിയ പ്രഭാഷണങ്ങളും, വന്യമൃഗങ്ങൾ അവർക്കു് എപ്രകാരം വിധേയരായിരുന്നു എന്ന കാര്യവും ഉൾപ്പെട്ട അവരുടെ ചരിത്രം അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ എവാഗ്രിയസിന്റെ ശിഷ്യനായ പല്ലാഡിയസു് അവരെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥം വായിക്കട്ടെ.³³ അതിൽ വളരെ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സുകൃതിനികളായ അനേകം സന്യാസിനിമാരെക്കുറിച്ചും ആഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എവാഗ്രിയസും പല്ലാഡിയസും വാലെൻസു് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിനുശേഷവും ജീവിച്ചിരുന്നവരാണ്. നാം വഴിവിട്ടിടത്തേക്കു് പിൻതിരിയാം.

33. ജി. ചേടിയത്തു്, പ്രാചീനസന്യാസചരിത്രം, കോട്ടയം, 1983, (പല്ലാഡിയസിന്റെ ലത്തീനാക് ചരിത്രത്തിന്റെ വിവർത്തനം).

അധ്യായം 24

ചക്രവർത്തി സന്യാസിമാരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു

അലക്സാണ്ട്രിയായിലും ഈജിപ്തിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടർന്ന് ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ മാറിമാറിപ്പിടിക്കലും വലുതായ കഷ്ടപ്പാടുകളുമുണ്ടായി. അനേകരെ കോടതി കയറ്റി; അനേകർ കാരാഗൃഹസ്ഥരായി. മറ്റാനേകർ നാനാതരം കഠിന പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരായി. ശാന്തമായും സമാധാനമായും ജീവിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ പലതരത്തിലുള്ള ആക്രമണങ്ങൾക്കു വിധേയരായി. ലുഷ്യൂസിനു തോന്നിയതുപോലുള്ള അതിക്രമങ്ങളെല്ലാം അലക്സാണ്ട്രിയൻ പ്രദേശത്തു നടന്നു. എവുസോയിയൂസ് അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. ആര്യൻ വിശ്വാസിയായ ലുഷ്യൂസ് സൈന്യാധിപന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയൊരു സൈന്യത്തോടൊപ്പം ഈജിപ്തിൽ സന്യാസിമാർ നിവസിക്കുന്ന പ്രദേശത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി. സൈന്യാധിപൻ അസാധാരണ ദ്രോഹബുദ്ധിയോടു കൂടിയാണ് സന്യാസിമാരെ പീഡിപ്പിച്ചത്. സൈന്യം ചെന്നെത്തുന്ന സമയത്തു് സന്യാസിമാർ പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഉപവസിക്കുക, രോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തുക, പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുക തുടങ്ങിയ അവരുടെ പതിവു കൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു ജീവിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അസാധാരണമായ ദിവ്യശക്തിയുടെ ഈ പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടാളക്കാർ സന്യാസിമാരെ അവരുടെ സങ്കേതങ്ങളിൽ നിന്നും ബലം പ്രയോഗിച്ചു പുറത്താക്കി. താൻ ഈ അതിക്രമങ്ങളുടെ ദുക്സാക്ഷി മാത്രമല്ല, അനുഭവസാക്ഷികളുടെയാണ് എന്ന് റൂഫീനൂസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ അപ്പസ്തോലൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ അവരിൽ വീണ്ടും നവീകൃതമായി. വി. ശ്രീഹാ എഴുതുന്നു: “ചിലർ പരിഹാസവും ചമ്മട്ടിയടിയും സഹിച്ചു. ചിലർ നഗ്നരാക്കപ്പെട്ടു; ചിലർ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടു. ചിലർ കല്ലെറിയപ്പെട്ടു. ചിലർ വാളിനീരയായി. ചിലർ കണ്ണാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും തോൽ ധരിച്ചു് അനാഥരും പീഡിതരുമായി മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു. ഈ ലോകത്തിൽ യോഗ്യരല്ലാത്ത അവർ മരുഭൂമികളിലും മലകളിലും ഭൂമിയുടെ

വിള്ളലുകളിലും ഗൃഹങ്ങളിലും പാർത്തു.³⁴ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ കരങ്ങളിലൂടെ മിശിഹാ നൽകിയ സൗഖ്യത്തിനും ഈ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അവർ 'ഒരു നല്ല സാക്ഷ്യം സമ്പാദിച്ചു'. എന്നാൽ കരകളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ചില കാര്യങ്ങൾ അവർക്കു വേണ്ടി കരുതിവച്ചുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം സഹിക്കാനുള്ള കരുത്തു് ദൈവികപരിപാലന അവർക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു. അവരുടെ സഹനങ്ങൾ വഴി മാറ്റുള്ളവർക്കു രക്ഷ കൈവരണമെന്നായിരുന്നിരിക്കാം ദൈവനിശ്ചയം. പിൽക്കാല സംഭവങ്ങൾ അതാണു തെളിയിക്കുന്നതു്.

ഈ ക്രൂരപീഡനങ്ങളൊന്നും സന്യാസിമാരെ വിചലിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമായപ്പോൾ ലൂഷ്യസ് നീരാശനായി സന്യാസിമാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാക്കളെ നാടുകടത്താൻ സൈന്യാധിപനു നിർദ്ദേശം നൽകി. ഈജിപ്തിലേയും അലക്സാണ്ട്രിയയിലേയും മക്കാരിയൂസുമാരായിരുന്നു ഈ പിതാക്കന്മാർ. അതിനാൽ, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളില്ലാത്ത ഒരു ദ്വീപിലേയ്ക്കു് അവർ നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ഈ ദ്വീപിൽ വിശ്വഹാരാധകരുടെ ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടത്തെ പുരോഹിതനെ ജനങ്ങൾ ദൈവമായി ആരാധിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധരായ സന്യാസിമാർ ആ ദ്വീപിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ പിശാചുക്കൾ യേവൂം വിറയലും നിറഞ്ഞവരായി. പെട്ടെന്നു് അവിടത്തെ പുരോഹിതന്റെ പുത്രി പിശാചുബാധിതയായി. അവൾ തീരെ ലക്കില്ലാത്ത വിധം കോപാസയയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. കണ്ണിൽ കണ്ടതെല്ലാം അവൾ തട്ടിമറിച്ച് എത്ര വലിയ ബലപ്രയോഗത്തിനും അവളെ അടക്കാൻ കഴിയാതായിരുന്നില്ല. വിശുദ്ധരായ മക്കാരിയൂസുമാരോടു് അവൾ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "ഈ സങ്കേതത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ പുറംതള്ളാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തിനിവിടെ വന്നു?" ആ വിശുദ്ധചരിതർ ദൈവം തങ്ങൾക്കു നൽകിയ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹം അവിടെ പ്രകടമാക്കി. അവർ ആ യുവതിയിൽ നിന്നു് പിശാചിനെ പുറത്താക്കി. അവളെ പിതാവിന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു. അവർ ആ പിതാവിനെയും ആ ദ്വീപിലുള്ള എല്ലാവരെയും ക്രിസ്തുമതാലംബികളാക്കി. അവർ അവരുടെ ആരാധനാവിശുദ്ധങ്ങളെല്ലാം തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി. അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ആകൃതി മാറ്റി അതു് ഒരു പള്ളിയാക്കി. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ

34. എബ്രായ. 11: 36-38.

തത്തവങ്ങളെല്ലാം അവർ താല്പര്യപൂർവ്വം പഠിച്ചു മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്രകാരം മഹാത്മാക്കളായ ആ മക്കാരിയ്യസു മാർ ഷഹാമോളസിയൻ വിശ്വാസത്തെ പ്രതി വളരെ പീഡനങ്ങൾ സഹിച്ച ശേഷം പൂർവ്വാധികം ആദരിക്കപ്പെടുകയും സത്യത്തെ ദൃഢീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കു മാഗ്ഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 25

അന്ധനായ ദീദീമൂസ്³⁵

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിശ്വാസപൂർണ്ണനായ മറ്റൊരു മനുഷ്യനെ ദൈവം ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം വഴി വിശ്വാസത്തിനു സാക്ഷ്യമുണ്ടാകണം എന്നായിരുന്നു ദൈവത്തിരുമനസ്സ്. ഏറ്റവും ആദരണീയനും വാക്യീയമായ ആ വ്യക്തിയുടെ പേര് ദീദീമൂസ് എന്നായിരുന്നു. വളരെ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ, കാര്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ സാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, കണ്ണുകൾക്കു ഏതോ രോഗം ബാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചശക്തി പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ശാരീരികമായ കാഴ്ചശക്തിയുടെ നഷ്ടത്തിനു പരിഹാരമാകത്തക്കവിധം ബുദ്ധിപരമായ ധാരണാശക്തി അധികമായി ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. കണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ അനായാസമായി കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിദ്യാജ്ജനവിഷയത്തിൽ കാഴ്ചശക്തിയുള്ള സഹപാഠികളെയെല്ലാം അദ്ദേഹം ബഹുദൂരം പിൻതള്ളി. വ്യാകരണം, തർക്കശാസ്ത്രം, തത്ത്വശാസ്ത്രം, ഗണിതം, സംഗീതം തുടങ്ങി പഠനത്തിനുദ്യമിച്ച വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം അസാധാരണമായ അവഗാഹം നേടി. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലൂടെ ഉപരിവിജ്ഞാനം നേടിയ ഏതു വ്യക്തികളോടും മുൻപറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ ചർച്ചകളിലോ വാദപ്രതിവാദത്തിലോ ഏർപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയനിയമത്തിലും പഴയനിയമത്തിലുമുള്ള ദൈവവചനങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വായത്ത

35. സൊസൊമൻ, സഭാചരിത്രം, 3: 15; തിയഡൊറോസ്, സഭാചരിത്രം, 4: 26; പല്ലാഡിയസ്, ലത്തീനായ ചരിത്രം, 4.

മായിരുന്നു. അവയെക്കുറിച്ചു നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചു. ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളും എഴുതി. ഒരിജന്റെ 'ആദ്യതത്ത്വങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിനു³⁶ ഒരു വ്യാഖ്യാനവും അദ്ദേഹം രചിച്ചു. ഒരിജൻ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള തത്ത്വങ്ങൾ വളരെ വിശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരിജനെ അധികേഷപിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരടെ വാദങ്ങളെ മർമ്മവേദിയായ യുക്തിവാദങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിക്കുന്നു. 'ഉരക്കോട്ടയുടെ കാര്യത്തിൽ പരമദരിദ്രരായ ആ എതിരാളികൾക്ക് ഒരിജന്റെ ഗംഭീരമായ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രാപ്തിയില്ല' എന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദിദീമൂസിന്റെ ആഴവും പരപ്പുമാണ് പാണ്ഡിത്യവും ബുദ്ധിയുടെ തീക്ഷ്ണതയും ഗ്രഹിക്കണമെന്നു താല്പര്യമുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ രചനകൾ വായിക്കുകതന്നെ വേണം.

താപസ്സനായ അന്തോണി കുറെ സമയം അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, "ദിദീമൂസ്, ശാരീരിക നേത്രങ്ങളുടെ ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ അങ്ങു അല്പവും കുണ്ഠിതപ്പെടേണ്ട. നരിച്ചീറുകൾക്കും ഇച്ചുകൾക്കും ഉള്ള ഒരു കഴിവുമാത്രമാണ് അങ്ങേയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ മാലാഖമാരുടെ ദർശനശക്തി അങ്ങേയ്ക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങേയ്ക്കു് ദൈവത്തെ കാണാം. തന്റെ പ്രകാശം ആസ്വദിക്കാം."

ആര്യന്മാരെ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടി മരുഭൂമിയിൽനിന്നും അലക്സാൻഡ്രിയായിലേയ്ക്കു വന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് അന്തോണി ദിദീമൂസിനെ കാണുകയും ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുകയും ചെയ്തതു്. വാലെൻസ് പക്രവർത്തിയുടെ ഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പാണീ സംഭവം. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കരുത്തനായ ഒരു സംരക്ഷകനായി ദിദീമൂസ് ആദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആര്യൻ പാഷണ്ഡരുടെ വിതണ്ഡാവാദങ്ങളെയും വഞ്ചനനിറഞ്ഞ തന്ത്രങ്ങളെയും അദ്ദേഹം വൈദഗ്ദ്ധ്യപൂർവ്വം എതിർത്തു തോല്പിച്ചു.

36. പെരി ആർക്കോൻ (ഒരു പ്രിൻചീപ്പിയീസ്).

അദ്ധ്യായം 26

കൈസറിയായിലെ ബേസിലും ഗ്രിഗോറിയുടെ സ്മരണം

അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ ആര്യൻ പാഷണ്ഡികളെ നേരിടാൻ ദൈവം ദിദീമൂസിനെ നിയോഗിച്ചു. മറ്റു നഗരങ്ങളിൽ അവരെ നേരിടാൻ കൈസറിയായിലെ ബേസിലിയനെയും നസിയാൻസൂസിലെ ഗ്രിഗോറിയെയുമാണ് ദൈവം ഉയർത്തിയത്. അവരെക്കുറിച്ചും ചെറുതായ ഒരു വിവരണം ഇവിടെ നൽകുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. അവർ ഇന്നും ലോകം മുഴുവൻ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നത് അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന പ്രശസ്തിയുടെ സൂചകമാണ്. അവരുടെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വൈപുല്യം അവരുടെ രചനകളിൽ ദൃശ്യവുമാകുന്നു. അവരുടെ കഴിവുകളുടെ പ്രയോഗം സഞ്ജയ വലിയ സേവനം നൽകി. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ അത്ര വലുതായ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചു. അതിനാൽ എന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചുതന്നെ ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചും സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജീപിതരീതി, സന്യാസിത്വം, വ്യക്തിപരമായ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടിയവ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിലയിരുത്തിയാൽ ഇവരിലുൾക്കൊള്ളുന്നത് ഒന്നാം സ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടത് എന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കും. ഗ്രീക്കു സാഹിത്യത്തിലും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിലും അവർക്കുള്ള അവഗാഹം തുല്യമായിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ചെറുപ്പത്തിൽ ആമെൻസിൽപ്പോയി അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്ന ഹിമെറിയൂസിനും പ്രൊഫെസോസിയൂസിനും ശിഷ്യപ്പെട്ടു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഇവർ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ വന്ന് അവിടെത്തന്നെ വിശുദ്ധ അദ്ധ്യാപകനായ ലിബാനിയൂസിന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ അഭ്യസനം നടത്തി. പ്രഭാഷണകലയിൽ അന്നു ലഭ്യമായതിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പരിശീലനം അവർ നേടി. ആ വിഷയത്തിൽ അത്ര പ്രശസ്തമായ സാഹചര്യം അവർ സ്വായത്തമാക്കിയതുകൊണ്ട് പ്രഭാഷണകല പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരാകാൻ പല സുഹൃത്തുക്കളും അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടാനാണ് വേറെ ചില സുഹൃത്തുക്കൾ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ ഇവരാകട്ടെ, ഈ ഉപദേശങ്ങളെയെല്ലാം

അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് സന്യാസജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അന്ത്യോക്യയിലെ പാനകാലത്തു് തത്പശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിരുചി ജനിച്ച അവർ അന്നത്തെ കാലത്തു് ലോകം മുഴുവൻ ദാൾനികൻ എന്ന നിലയിൽ ഏറ്റവും അധികമായി വിചലമതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരിജന്റെ കൃതികളെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കി. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം അവർക്കു് ആ കൃതികളിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. തുടർന്നു് ആര്യൻ പാഷണ്ഡനെ എതിർക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരിജന്റെ കൃതികളുടെ പഠനം വളരെ ഉപകാരപ്രദമായി അവർക്കുവേണ്ടിപ്പെട്ടു. ആര്യൻ പക്ഷക്കാരൻ ഒരിജന്റെ പ്രസ്താവങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾക്കുപോട്ടു് ബലകമാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ. ബേസിലും ഗ്രിഗറിയും അതേ പ്രസ്താവങ്ങളെ ആര്യനിന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ആര്യൻ പക്ഷക്കാരൻ ഒരിജന്റെ ആശയങ്ങൾ ശരിക്കു പിടികിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു് അവർ തെളിയിച്ചു കൊടുത്തു. ആര്യൻ പക്ഷക്കാരായ എവുണോമിയസു് തുടങ്ങിയവർ ഉജ്ജ്വല വാഗ്മികളായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. എങ്കിലും ബേസിലിനോടും ഗ്രിഗറിയോടും ഏറ്റുമുട്ടിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവർ അജ്ഞതം അവിദഗ്ദ്ധതയായി കാണപ്പെട്ടു. ഡീക്കനായി അഭിഷിക്തനായ ബേസിലിനെ അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ മെലീഷ്യസു് മെത്രാനായി അഭിഷേചിച്ചു് കപ്പഡോഷ്യായിലെ കൈസറിയായിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ബേസിലിന്റെ സ്വന്തം ദേശമായിരുന്നു കപ്പഡോഷ്യ. മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ ബേസിൽ കൈസറിയായിലേക്കു യാത്രയായി. പോയതുസു് പ്രദേശങ്ങളിൽ ആര്യൻ തത്ത്വങ്ങൾ പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. ആര്യൻ സിദ്ധാന്തത്തെ എതിർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പല സന്യാസ ഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. തന്റെ അധീനതയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെയെല്ലാം സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിപ്പിച്ചു. ചഞ്ചല മനസ്സരായവരെ അദ്ദേഹം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി.

ഗ്രിഗറി കപ്പഡോഷ്യായിലെ ഒരു ചെറിയ നഗരമായ നസിയാൻസൂസിലെ മെത്രാനായി നിയമിതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് മുന്പു് ആ നഗരത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. ബേസിലിന്റെതിനു സമാനമായ ഒരു കർമ്മ പദ്ധതിയാണ് ഗ്രിഗറിയും അവലംബിച്ചതു്. അദ്ദേഹവും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു് ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും കോൺ

സ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെയുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾക്ക് ആശ്വാസവും ഉറപ്പും നല്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ പല മെത്രാന്മാരുടെയും അഭിപ്രായപ്രകാരം അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ഈ രണ്ടു തീക്ഷ്ണമതികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത വാലെൻസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ചെവിയീലിലെത്തി. ബേസിലിനെ ഉടൻതന്നെ കൈസറിയായിൽനിന്നും അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാൻ അയാൾ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവിടെ പ്രീഫെക്ടിന്റെ ട്രൈബ്യൂണൽ അദ്ദേഹത്തെ വിചാരണ ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിയുടെ വിശ്വാസം ബേസിൽ സ്വീകരിക്കാത്തതെന്തു എന്ന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിച്ചു. ബേസിലാകട്ടെ ചക്രവർത്തി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസസംഹിതയുടെ അബദ്ധവശങ്ങൾ ധൈര്യപൂർവ്വം വിശദീകരിച്ചു. ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസത്തെ നീതികരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രീഫെക്ട് വധഭീഷണി മുഴക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "സത്യത്തിനുവേണ്ടി ശരീരമാകുന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്ന വിഷയത്തിൽ എനിക്കു സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ." ഈ വിഷയം കൂടുതൽ ഗൗരവപൂർവ്വം ഒന്നുകൂടെ പരിഗണിക്കണമെന്നു പ്രീഫെക്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: "ഞാൻ ഇന്നലത്തെയാൾ തന്നെയാണിന്നും. അങ്ങേയ്ക്കു മാറ്റമുണ്ടാകാതെയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാനാശിച്ചു പോവുകയാണ്."

അന്നു മുഴുവൻ ബേസിൽ തടവിൽ കഴിഞ്ഞു. അന്നുതന്നെ ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രൻ ശിശുവുമായ ഗലാതസ് യേക്കരമായ ഒരു രോഗത്തിനുപുറത്തായി. വൈദ്യന്മാരുടെ പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായി. താൻ യേക്കരങ്ങളായ ചില ദർശനങ്ങൾ കണ്ടെന്നും മെത്രാനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവശിക്ഷയായിരിക്കും കണ്ടതിന്റെ രോഗം എന്ന് തനിക്കു തോന്നുന്നെന്നും കണ്ടതിന്റെ അമ്മ ദൊമിനിക്കാ, ചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. അല്പനേരത്തെ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം ചക്രവർത്തി ബേസിലിനെ തന്റെ അടുത്തു വരുത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു, "അങ്ങു വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്റെ കഞ്ഞു മരിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുക." ബേസിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അങ്ങു എന്റെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും സഭ ഒന്നാവുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങയുടെ കഞ്ഞു ജീവിക്കും." ഈ വ്യവസ്ഥ ചക്രവർത്തിക്കു സ്വീകാര്യമായില്ല. അപ്പോൾ ബേസിൽ പറഞ്ഞു, "ഏകിൽ കണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച ദൈവഹിതം നിറവേറട്ടെ." ബേസിൽ ഇതു പറഞ്ഞു

പ്പോൾ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കി. താമസിയാതെ ശീശ്രു മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഈ മഹനീയവ്യക്തികൾ രണ്ടുപേരും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് താൻ ലത്തീനിലേയ്ക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഗ്രന്ഥകാരനായ റുഫീനൂസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ബേസിലിനു പീറ്റർ എന്നും ഗ്രിഗറി എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പീറ്റർ ബേസിലിനെപ്പോലെതന്നെ സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചു. ഗ്രിഗറി അദ്ധ്യാപകനായി. ബേസിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അപൂർണ്ണമായി അവശേഷിച്ച ആറുദിവസ സൂഷ്മമായിപ്പറ്റിയുള്ള കൃതി ഗ്രിഗറിയാണു പൂർത്തിയാക്കിയതു്. അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാൻ മെലീഷ്യസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽവെച്ചു മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമ പ്രഭാഷണം നിർവ്വഹിച്ചതും ഗ്രിഗറി തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തങ്ങളായ പല പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

അധ്യായം 27

അതുതപ്രവർത്തകനായ ഗ്രിഗോറിയോസ്

പേരിന്റെ സാമ്യംകൊണ്ടും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ പേരിലെ സാമ്യംകൊണ്ടും ഈ ഗ്രിഗറിയെയും പോത്തൂസിലെ ഗ്രിഗറിയെയും തമ്മിൽ പിശകിമനസ്സിലാക്കാൻ പലർക്കും ഇടയായേക്കാം. അതുതപ്രവർത്തകനായ ഗ്രിഗറി നെയോ ചെസ്സാറിയായിൽ ജനിച്ചയാളാണ്. പോത്തൂസിലെ ഗ്രിഗറിയെക്കാൾ പ്രാചീനനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിജന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. ഈ ഗ്രിഗറിയുടെ പ്രശസ്തി ആമെൻസു, ബെറീത്തൂസു, പോത്തൂസു രൂപത മുഴുവൻ, എന്നിവിടങ്ങളിൽ സവിശേഷമായും ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവൻ സാമാന്യമായും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ആമെൻസിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള പഠനം കഴിഞ്ഞിട്ടു സിവിൽ നിയമം പഠിക്കാൻ അദ്ദേഹം ബെറീത്തൂസിലെത്തി. ഒരിജൻ കൈസറിയായിൽ വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്ന വിവരം അവിടെ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞതു്. ഉടനെ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു വി. ലിഖിതത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം അദ്ദേഹത്തിനു

ബോധ്യപ്പെട്ടു. റോമൻ നിയമപാനം അതോടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഒരിജന്റെ വേർപിരിയാത്ത അനുഗാമിയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു യഥാർത്ഥമായ തത്ത്വജ്ഞാനം ശരീക്ഷ പഠിച്ചു. ഏതാനും നാളുകൾക്കുശേഷം മാതാപിതാക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു സ്വദേശത്തേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു അൽമായനായി ജീവിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം അനേകം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുക, പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുക തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകൾമൂലം പോലും അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നു. അന്യമതക്കാരെ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കാനയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളെക്കാളധികം ഉതകിയതു് ഈ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളായിരുന്നു. ഒരിജനെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു് രക്തസാക്ഷിയായ പംഫീലൂസു് ഏഴുതീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രിഗറിയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുണ്ടാണു്. ഒരിജനെ പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടിവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ശ്ലാഘിച്ചുകൊണ്ടു് ഗ്രിഗറി ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗം ആ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. പ്രഖ്യാതരായ അനേകം ഗ്രിഗറിമാരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ചുരുക്കം. ഏറ്റവും പ്രാചീനനായ ആദ്യത്തെയാൾ ഒരിജന്റെ ശിഷ്യൻ. രണ്ടാമത്തെയാൾ നസിയാൻസുസിലെ മെത്രാൻ. മൂന്നാമൻ ബേസിലിന്റെ സഹോദരൻ. വേറെ ഒരു ഗ്രിഗറി കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്തനാസ്യോസിന്റെ നാടുകടത്തൽ കാലത്തു് ആര്യന്മാരാൽ മെത്രാനാക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണതു്. ഗ്രിഗറിമാരെക്കുറിച്ചു് ഇത്രയും പറഞ്ഞു് തല്ലാലം നിറുത്താം.

അധ്യായം 28

നൊവാത്തൂസും നൊവേഷ്യരും

ഏതാണ്ടു് ഈ സമയത്തു് ഫ്രീജിയ ന്നിവാസികളായ നൊവേഷ്യർ, ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ദിവസം മുററി. അതു സംഭവിച്ചതെങ്ങനെ എന്നു് ഞാൻ പറയാം. അതിനു മുമ്പായി ഫ്രീജിയ, പഫ്ലഗോണിയാ എന്നീ പ്രവിശ്യകളിൽ ഇപ്പോഴും അവരുടെ സഭകളിൽ കർശനമായ അച്ചടക്കം നിലനിൽക്കുന്നതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കാം.

നൊവാത്തൂസ്³⁷ റോമൻ സഭയിലെ ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. പിന്നീട് അതിൽനിന്നു വേർപെട്ടു. ഡേഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനകാലത്തു് ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിച്ചവരെ കൊർണേലിയൂസ് മെത്രാൻ സഭൈക്യത്തിലെത്തു സപീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണു് അയാൾ ഭിന്നിക്കാനിടയായതു്. അങ്ങനെ വേർപെട്ടതിനെത്തുടർന്നു് അതേ മനോഭാവം ഉണ്ടായിരുന്ന ചില മെത്രാൻമാർ ചേർന്നു് അയാളെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കയർത്തി. അതിനെ തുടർന്നു്, ബിംബങ്ങൾക്കു് ബലിയർപ്പിച്ചവരെ കൂദാശകളിൽ പങ്കെടുക്കാനനുവദിക്കരുതെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അയാൾ എല്ലാ സഭകൾക്കും എഴുതി. കുററു ചെയ്തവർ പശ്ചാത്തപിക്കണമെന്നും എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കാൻ കഴിവുള്ള ദൈവത്തിനു് അവരുടെ പാപമോചനം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നൊവാത്തൂസിന്റെ കത്തുകൾക്കു് വിഭിന്നപ്രതികരണങ്ങളാണു സഭകളിൽ ഉളവായതു്. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുശേഷം മരണകരമായ പാപം ചെയ്ത³⁸ എല്ലാവർക്കും കൂദാശകൾ നിഷേധിക്കുന്നതു് ശൂരവും നിഷ്ഠുരണവുമായ നടപടിയായി ചിലർക്കു തോന്നി. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു നിലപാടു നീതിയുക്തമാണെന്നും മെച്ചപ്പെട്ട ഭക്തജീവിതത്തിനും അച്ചടക്കത്തിനും അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായമാണു വേറെ ചിലർക്കുണ്ടായതു്. ഈ ബഹളത്തിനിടയിൽ, കുററുവാളികൾക്കെല്ലാം പാപമോചനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കൊർണേലിയൂസിന്റെ കത്തു് എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെ, ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ കത്തുകളാണു് എഴുതിയതു്. സാധാരണ പതിവുള്ളതുപോലെ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ വാദഗതികൾക്കനുക്രമമായ ഉദ്ധരണങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് എടുത്തു നിരത്തി. സഭാംഗങ്ങളാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ഓരോ പക്ഷം ചേർന്നു. പാപകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിൽ ആറ്റൊരും കണ്ടെത്തിയിരുന്നവർ കൊർണേലിയൂസിന്റെ നിലപാടു വളരെ സൗകര്യപ്രദമായി കണക്കാക്കി കുറുകൃത്യങ്ങളിൽ മുഴുകി.

പ്രീജിയോ ദേശത്തുള്ളവർ പരമ്പരയാ ഇതരദേശീയരെക്കൊൾ അത്മസംയമനം ഉള്ളവരാണ്. ആണയിടുന്ന സമ്പ്ര

37. നൊവേഷ്യൻ എന്നാണു് പേരു്. ഗ്രീക്കുകാരായ എഴുത്തുകാർ നൊവാത്തൂസ് എന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു.
 38. 1 യോഹ. 5: 16.

ദായം അവർക്ക് അപൂർവ്വവും ആകുന്നു. അതേസമയം ഷിത്യം, ത്രേഷ്യം, പെട്ടെന്നു ശുണി പിടിക്കുന്ന പ്രകൃതകാരത്രം, പരസ്യം തൃശേശത്തുള്ളവരാകട്ടെ, വൈഷയികസുഖങ്ങളിൽ അധികം ആസക്തിയുള്ളവരും ആണ്, എന്നാൽ പഫ്ലഗോണിയായിലും ഹ്രീജിയായിലും ഉള്ളവർക്ക് ഈ ദൗർബ്ബല്യങ്ങളില്ല. സർക്കസ്സും, നാടകപ്രദർശനം തുടങ്ങിയ പരിപാടികൾക്ക് അവരുടെയിടയിൽ പണ്ടും ഇന്നും വലിയ പ്രചാരമില്ല. അതിനാൽ അവരും അവരോടു സ്വഭാവസാധുർമ്മ്യമുള്ളവരും നൊവാത്തൂസിന്റെ കത്തിലെ ആശയങ്ങളെ വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്തു. വ്യഭിചാരവും അവിഹിതവേഷ്യയും മഹാപരാധങ്ങളായിട്ടാണ് അവർ പരിഗണിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഹ്രീജിയായിലും പഫ്ലഗോണിയായിലും ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടധികമായി സ്വന്തം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവർ ഈ ഭൂമിത്തുതന്നെ വേറെയില്ലെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്നവർ നൊവാത്തൂസിനെ അനുകൂലിച്ചതിനും കാരണം ഇതുതന്നെ എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

അച്ചടക്കത്തിന്റെ പേരിൽ നൊവാത്തൂസ് കൊർണേലിയൂസ് പക്ഷക്കാരൻ്റെ നിന്നും അകന്നുപോയെങ്കിലും ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ ആചരണത്തിന്റെ കാലത്തിൽ അദ്ദേഹം മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. പാഞ്ചാത്യസഭകളിൽ നിലനിന്നുവന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹവും മാറ്റമില്ലാതെ പിന്തുടർന്നു. മഹാവിഷ്ണുവത്തിനുശേഷമാണ്³⁹ പാശ്ചാത്യർ ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. അവർ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നുകാലം മുതൽ നിലനിന്നുവന്ന പതിവാണ്. വലേറിയന്റെ കാലത്തു നടന്ന മതപീഡനത്തിൽ നൊവാത്തൂസ് രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു. ഹ്രീജിയായിലുള്ള നൊവാത്തൂസിന്റെ അനുയായികൾ ആയ നൊവേഷ്യർ ഏതാണ്ടു ഇതേ ഘട്ടത്തിൽ, ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ദിവസം മാറ്റി. അഭിപ്രായഭേദമുള്ള മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നും അകന്നു നില്ക്കാൻവേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. അവരുടെ വിഭാഗത്തിലുള്ള അപ്രസിദ്ധരായ ഏതാനും മെത്രാന്മാർ ചേർന്നു ഇതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തി. പാസും എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവർ ഒരു സിനഡ് കൂടി. സംഗാരിയൂസ് നദിയുടെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനത്തിനു സമീപമുള്ളതാണ് ആ ഗ്രാമം. യൂദന്മാർ പൂജിപ്പിച്ചിരുന്ന അപ്പൂത്തിന്റെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ദിവസം തന്നെ

39. മാർച്ച് 22 (Vernal equinox)-നു ശേഷം.

ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കണമെന്നു് ആ സിനഡിൽ വെച്ചു് അവർ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കി. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് വേണ്ട വിവരങ്ങൾ എനിക്കു പറഞ്ഞുതന്നതു് ചെറുപ്പത്തിൽ ആ സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണു്. ഇപ്പോൾ വൃദ്ധനായ അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവായ ഒരു വൈദികനോടൊപ്പമാണു് സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചതു്. നൊവേഷ്യൻ വിഭാഗത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ അവരുടെ മെത്രാനായ അജേലിയൂസ്, നിഖ്യാമെത്രാനായ മാക്സിമൂസ്, നിക്കൊമേദിയായിലെയും കൊത്തിയെവുമിലെയും മെത്രാന്മാർ എണ്ണിവരുടെ കൈകളിലായിരുന്നെങ്കിലും അവരാരും കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിച്ചില്ല. ഈ കൗൺസിലിന്റെ ഫലമായി നൊവേഷ്യരുടെ സഭ രണ്ടായി പിളർന്നതിന്റെ ചരിത്രം പിന്നീടു് ഉചിതമായ സ്ഥാനത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.⁴⁰ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാശ്ചാത്യ ലോകത്തു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കാം.

അധ്യായം 29

ദോസ്യൂസും ഉർസീനൂസും

വലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി സഭാപരമായ തർക്കങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷത്തും ചേരാതെ സമാധാനപരമായി രാജ്യഭരണം നടത്തി. റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ലിബേര്യൂസിന്റെ കാലശേഷം ദോസ്യൂസ് എന്നയാൾ ആ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിതനായി. ആ സ്ഥാനത്തിനു നോട്ടമിട്ടിരുന്ന മറ്റൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. ഉർസീനൂസ് എന്ന ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നു അതു്. ദോസ്യൂസ് അധികാരമേറ്റപ്പോൾ ഉർസീനൂസ്, തന്നെ അനുകൂലിക്കുന്ന ആളുകളെ രഹസ്യമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. പ്രമുഖരല്ലാത്ത ഏതാനും മെത്രാന്മാർ ചേർന്നു് അയാളെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുക പോലും ചെയ്തു. ആ അഭിഷേകകർമ്മം നടത്തിയതു് ഏതെങ്കിലും ഒരു പള്ളിയിൽ വെച്ചല്ല. "സീചീനേയുടെ കൊട്ടാരം"⁴¹ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണു്. അതേ തുടർന്നു് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പിളർപ്പുണ്ടായി. ഏതെങ്കിലും

40. 5: 21.

41. Palace of Sicine.

വിശ്വാസവിഷയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നില്ല തർക്കം. പിന്നെയോ മെത്രാനായിരിക്കേണ്ടതു് ആരാണെന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. തുടന്നുണ്ടായ കലഹങ്ങളിൽ പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നഗരത്തിലെ പ്രീഫെക്ട് മാക്സിമിൻ, വൈദികരും അത്മായരുമായ പലരെയും പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ ഉർസീനൂസിനു് തന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും അയാളുടെ അനുയായികൾക്കു മര്യാദയ്ക്കു നടക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നു.

അദ്ധ്യായം 30

ഗവർണ്ണർ മെത്രാനാകുന്നു

ഈ കാലത്തു് മിലാനിലുണ്ടായ ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ടു്. അവിടെ മെത്രാനായിരുന്ന ആര്യൻ പക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട ഔക്സെൻസ്യൂസ് മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ആളുകൾ തമ്മിൽ വിവാദമായി. വ്യത്യസ്ത ആശയഗതിക്കാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരം സ്നേഹനാശകമായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. അന്നു് അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണർ അംബ്രോസു് എന്നു പേരുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് കോൺസുൾ സ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. ആളുകളുടെ അഭിപ്രായ ഭിന്നതമൂലം കലഹമുണ്ടാകരുതെന്നു കരുതി നിശ്ചിത ദിവസം അദ്ദേഹം പള്ളിയിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തിൽത്തന്നെ എല്ലാവരും നിശ്ശബ്ദരായി. സുദീർഘവും പ്രൗഢസുന്ദരവുമായ ഒരു പ്രസംഗം കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ തീർത്തും ശാന്തരാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികൾ എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായി. എന്നു മാത്രമല്ല, 'മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു് അംബ്രോസു് യോഗ്യനാണു്' എന്നു് ഏകയോഗമായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നു് ജനങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ചെല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ നഗരത്തിൽ സമാധാനവും സഭയിൽ ഐക്യവും കൈവരുകയുള്ളു എന്നു് ജനങ്ങൾ ഉദ്ഘോഷിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു സ്പാർട്ടാവികമായുണ്ടായ ഈ വികാരം ദൈവപ്രേരണയാലുണ്ടായതാണെന്നു് അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്കെല്ലാം ബോദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്തു. അന്നു് ഒരു ജ്ഞാനസ്നാനാത്മീമാത്രമായിരുന്ന അംബ്രോസിനെ അവർ ഉടൻതന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. സ്വമേധയാ സുനാനം

സ്വീകരിച്ചുകീലും. മെത്രാനാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അംബ്രോസ്യൂസ് ആ നീക്കത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. അപ്പോൾ മെത്രാന്മാർ ഈ വസ്തുത വലൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അത്രയേറെ ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു സ്വാഭാവികമായി പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായം ദൈവനിശ്ചയം തന്നെ യായിരിക്കുമെന്നു ചക്രവർത്തിക്കും തോന്നി. അതിനാൽ അംബ്രോസിയുടെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്ത് ദൈവേഷ്യം നിറവേറാൻ അദ്ദേഹം മെത്രാന്മാർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകി. 'മനുഷ്യരുടെ വോട്ടുകളേക്കാൾ ദൈവശബ്ദത്താലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്' എന്ന് വിളംബരം ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് അഭിഷേകം നടന്നു. അങ്ങനെ മതഭേദങ്ങൾ മൂലം വിഭജനമായിരുന്ന മിലാനിലെ സഭയിൽ ഐക്യം പുനസ്ഥാപിതമായി.

അധ്യായം 31

വലൻറീനിയന്റെ മരണവും അനന്തര സംഭവങ്ങളും

ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സർമാത്യർ എന്ന അപരിഷ്കൃതവർഗ്ഗം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ കടന്ന് ആക്രമണം നടത്തി. ചക്രവർത്തി വലിയൊരു സൈന്യത്തോടുകൂടി അവരെ അടിച്ചമർത്താൻ പുറപ്പെട്ടു. സൈന്യത്തിന്റെ വലിപ്പം മൂലം ആക്രമണകാരികൾ സംഭീതരായി. അവർ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽ സമാധാനത്തിനപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്ക് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘത്തെ അയച്ചു. അവർ ചക്രവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ വളരെ പ്രാകൃതരാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. സർമാത്യരെല്ലാം ഇത്തരക്കാരാണോ എന്ന് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. അവരുടെയിടയിലെ ശ്രേഷ്ഠരായ ആളുകളെല്ലാം ആ സംഘത്തിലുണ്ട് എന്ന് അവർ പ്രതിവചിച്ചപ്പോൾ ചക്രവർത്തി കോപപരവശനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ അലറി: "ഞാൻ രോമികളെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തു് ഇത്ര നിന്ദുരായ ഒരുക്കൂട്ടം കാട്ടാളന്മാർ അവരുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ സുരക്ഷിതരായി ജീവിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ സംതൃപ്തരാകാതെ മഹത്തായ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരായി ആയുധമെടുക്കാനും യുദ്ധം ചെയ്യാനും ധൈര്യപ്പെടുന്നു എന്നതു് കഷ്ടത കഷ്ടതരം തന്നെ." ഇതു പറഞ്ഞ സമയത്തു് വികാരാധിക്യം മൂലം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തധമനികളെല്ലാം പൊട്ടി രക്തമൊഴുകി അദ്ദേഹം മരിച്ചുവീണു. ഗ്രേഷ്യന്റെയും എക്വീസ്യൂസിന്റെയും മൂന്നാമതു കോൺസുളേറ്റിന്റെ കാലത്തു⁴² നവംബർ 17-ാം തീയതി ബെർഗീസ്സുൺ കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചാണ് ഈ സംഭവം നടന്നതു്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അൻപത്തിനാലു വയസ്സും ഭരണത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം വർഷവും ആയിരുന്നു.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു് ഏഴാം ദിവസം, ഇറ്റാലിയീലുണ്ടായിരുന്ന റോമൻ സൈന്യം ചക്രവർത്തിയുടെ മകനായ ആറു വയസ്സുള്ള വലെൻറീനിയൻ എന്ന കുമാരനെ അടുത്ത ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇറ്റാലിയിലെ അചിൻകും⁴³ എന്ന നഗരത്തിൽ വെച്ചാണ് പ്രഖ്യാപനം നടന്നതു്. മറ്റു രണ്ടു ചക്രവർത്തിമാരും ഈ സംഭവം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അസംതൃപ്തരായി. തങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ സഹോദരനും മറ്റൊരാളുടെ അനന്തരവനുമായ കുമാരനെ ചക്രവർത്തിയാക്കിയതിലല്ല, തങ്ങളോടു് ആലോചിക്കാതെ സൈന്യം അങ്ങനെയൊരു നടപടി സ്വീകരിച്ചതിലായിരുന്നു അവരുടെ അതൃപ്തി. എങ്കിലും അധികാരപ്രഖ്യാപനം അവർ ശരിവെച്ചു. അങ്ങനെ കൊച്ചു വലെൻറീനിയൻ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായി.

വലെൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തിക്ക് ജൂസ്റ്റീനാ എന്ന ഭാര്യയിൽ ജനിച്ച പുത്രനായിരുന്നു കൊച്ചു വലെൻറീനിയൻ. സെവേരാ എന്ന ആദ്യഭാര്യ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ജൂസ്തീനായെ ചക്രവർത്തി വിവാഹം ചെയ്തതാണ്. ആ വിവാഹം നടന്നതു് താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യത്തിലായിരുന്നു. ജൂസ്തീനായുടെ പിതാവായ ജൂസ്തുസ്, കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് പിചേനം എന്ന സ്ഥലത്തെ ഗവർണ്ണറായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരവസ്ത്രം തന്റെ വലത്തുവശത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുന്നതായി അയാൾ ഒരിക്കൽ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. ഈ സ്വപ്നത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾ പലരോടും പറഞ്ഞു. ആ വാർത്ത കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയും അറിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ സൂചന ജൂസ്തുസിന്റെ പിൻമുറക്കാരാരെങ്കിലും റോമൻ ചക്രവർത്തിപദം കൈയടക്കുമെന്നാണല്ലോ എന്നു കരുതി കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ചക്രവർത്തി അയാളെ വധിപ്പിച്ചു.

42. ക്രി. വ. 375-ൽ.

43. പനോണിയയിൽ വെച്ചു്.

ഇങ്ങനെ പിതൃവീര്യശക്തയായിത്തീർന്ന ജൂസ്കീനാ കന്യകയായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു വന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, വലൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യ സെവേരാ അവളെ കണ്ടിച്ച് കേട്ടറിയാനിടയായി. അവർ തമ്മിൽ ചങ്ങാതികളായി. അവർ ഒരുമിച്ചു സ്നാനം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടുകാരികൾ വരെ ആയിത്തീർന്നു. കളിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ജൂസ്കീനായുടെ നഗ്നശരീരം കണ്ട സെവേരാ അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ അത്യന്തം സന്തുഷ്ടയായി. അവൾ ഭർത്താവിനോടു് ഈ വിവരം പറഞ്ഞു. ഒരു സ്രീയായ താൻ പോലും അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടയായിപ്പോയി എന്ന് അവൾ വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ വണ്ണനെ കേട്ട ചക്രവർത്തി മതിമാനും. തന്റെ പ്രിയഭാര്യയും ഗ്രേഷ്യൻ എന്ന പ്രിയപുത്രന്റെ മാതാവുമായ സെവേരായെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നെ ആ സുന്ദരിയെ സ്വന്തമാക്കാൻ മാർഗ്ഗമെന്തെന്നായി ചക്രവർത്തിയുടെ ആലോചന. ഗ്രേഷ്യനെ ഏതാനും നാൾ മുമ്പ് അദ്ദേഹം അഗസ്റ്റിനസ് സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഉയർത്തിയിരുന്നു. ചക്രവർത്തി പുതുതായി ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി സാമ്രാജ്യമെങ്ങും വിളംബരം ചെയ്തു. ഏതു മനുഷ്യനും രണ്ടു സ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരാക്കാം എന്നതായിരുന്നു പുതിയ നിയമം. ആ നിയമത്തിന്റെ മറവിൽ ചക്രവർത്തി ജൂസ്കീനായെ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ ദാമ്പത്യത്തിൽ കൊച്ചു വലൻറീനിയനും, ജൂസ്കാ, ഗ്രാതാ, ഗാളളാ എന്നു മൂന്നു പുത്രിമാരും ജനിച്ചു. പുത്രിമാരിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേർ കന്യകകളായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു. മൂന്നാമത്തവളായ ഗാളളായെ പിന്നീടു് മഹാനായ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി വിവാഹം ചെയ്തു. അതിൽ റ്റാചീദിയ എന്നൊരു മകളുണ്ടായി. തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിക്കു് ആദ്യഭാര്യയായ ഫ്ലാച്ചിലായിൽ അക്കേഡിയസ്, ഹൊണോറിയസ് എന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. തിയഡോഷ്യസിനെയും പുത്രന്മാരെയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പിന്നീടു പറയാം. 44

അധ്യായം 32

വാലെൻസിന്റെ പീഡനത്തിനു ശമനം

അന്ത്യോക്യയിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു ഭരണം നടത്തിയ വാലെൻസ് ചക്രവർത്തിക്ക് ബാഹ്യമായ ആക്രമണ ഭീഷണി യൊന്നും നേരിടേണ്ടി വന്നില്ല. ചുറ്റുപാടുമുണ്ടായിരുന്ന അപരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാർ അവരവരുടെ അതിരുകളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസികളുടെ മേൽ അയാൾ ക്രൂരമായ പീഡനം നടത്തി. ഓരോ ദിവസവും ഭീകര ദണ്ഡനങ്ങൾ അവരുടെമേൽ നടത്തി. അങ്ങനെയിരിക്കെ തൈമിസ്തിയൂസ് എന്ന ദാർശനികൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അദ്യർത്ഥനാപരമായ പ്രഭാഷണം' മൂലം പീഡനത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയ്ക്കു ശമനം വരുത്തി. ആ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു: "ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ യിടയിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന മതഭേദങ്ങളിന് അങ്ങു ആശ്ചര്യപ്പെടരുത്. അന്യ മതക്കാരുടെയിടയിൽ മത തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിലനിൽക്കുന്ന അഭിപ്രായഭിന്നതകളോടു തുല്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലെ ആശയഭിന്നതകൾ എത്രയോ അഗണ്യമാണ്. പ്രസ്തുത ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളാണെങ്കിൽ മുൻനോളം വരും. കക്ഷിഭേദം എന്നുള്ളതു് ഇത്തരം ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുടെ അവശ്യപരിണാമമത്രേ. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു ദോഷമൊന്നുമില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതു് അനായാസമല്ല എന്നതുകൊണ്ടു് വീഭിന്നങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങൾ മൂലം അവിടുന്ന് കൂടുതൽ മഹത്വപ്പെടുകയും അവിടുത്തെ ഔന്നത്യം കൂടുതൽ ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയേ ഉള്ളു."

ഇത്തരം പല ആശയങ്ങളും ആ തത്വജ്ഞാനി ചക്രവർത്തിയുടെ സമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസികളോടുള്ള അയാളുടെ കോപം ലഘുവായി; പക്ഷേ തീരെ ശമിച്ചില്ല. വൈദികരെ വധിക്കുന്നതു് അവസാനിപ്പിച്ചെങ്കിലും അവരെ നാടുകടത്തുന്നതു നിർത്തിയില്ല. എന്നാൽ താഴെ പറയുന്ന സംഭവം മൂലം പിന്നീടു് അതും അവസാനിച്ചു.

അധ്യായം 33

ഗോത്ര്യരുടെ മാനസാന്തരം

ഡാന്യൂബ് നദിക്കു വടക്കു നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു കിരാത വർഗ്ഗമാണു ഗോത്ര്യർ. അവർ തമ്മിൽ ആഭ്യന്തരകലഹമുണ്ടായി. അവർ രണ്ടു കക്ഷികളായി തിരിഞ്ഞു. ഒരു കക്ഷിയുടെ നേതാവു ഹ്രിതിജെർനെസും മറേറു കക്ഷിയുടെ നേതാവു അത്തനാറിക്കും ആയിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ അത്തനാറിക്കിന്റെ കക്ഷിക്കു ജയമുണ്ടായപ്പോൾ ഹ്രിതിജെർനെസു എതിരാളിയെ നേരിടാൻ റോമിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. ത്രേസിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റോമൻ സൈന്യത്തെ ഹ്രിതിജെർനെസിനെ സഹായിക്കാൻ വലെൻസു ചക്രവർത്തി നിയോഗിച്ചു. ഈ സൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഹ്രിതിജെർനെസു പക്ഷക്കാരൻ എതിരാളികളായ അത്തനാറിക്കിന്റെ മേൽ ഡാന്യൂബിന്റെ മറ്റുകരയിൽ നിർണ്ണായക വിജയം നേടി. റോമാചക്രവർത്തി ചെയ്ത മഹത്തായ ഈ ഉപകാരത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കടപ്പാടു വ്യക്തമാക്കാൻ ഹ്രിതിജെർനെസു ആ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമായ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും അതുപോലെ ചെയ്യാൻ തന്റെ അനുയായികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഗോത്ര്യരിൽ നല്ലൊരു പങ്കു ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു. അവരിൽ അധികം പേരും ഇന്നും ആര്യൻ അബദ്ധ വിശ്വാസത്തിനടിമകളാണ്. കാരണം, ഉപകർത്താവായ വലെൻസു ചക്രവർത്തിയുടെ വിശ്വാസങ്ങളാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്.

അവരുടെ മെത്രാനായിരുന്ന ഉഠഫിലാസു ഗോത്തിക്കു അക്ഷരമാല രൂപപ്പെടുത്തുകയും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം ഗോത്തിക്കു ഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വേദപുസ്തകത്തിലെ ആശയങ്ങൾ തന്റെ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചു. ഉഠഫിലാസു തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികോദ്ബോധന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഹ്രിതിജെർനെസു പക്ഷക്കാരിൽ മാത്രമായി ഒതുക്കി നിർത്തിയില്ല. അത്തനാറിക്കു പക്ഷക്കാരിൽ അനേകം പേരെ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ആനയിച്ചു. അത്തനാറിക്കാകട്ടെ, ഈ മാനസാന്തരങ്ങളെ തന്റെ പൂർവ്വികരുടെ വിശ്വാസത്തോടുള്ള അപഹേളനമായി കണക്കാക്കി.

അതിനാൽ ക്രിസ്തുമതം അവലംബിച്ചവർക്ക് അയാൾ കഠിന ശിക്ഷകൾ നല്കി. അങ്ങനെ, ആര്യൻ ഗോത്രുകളിൽ അനേകം പേർ രക്തസാക്ഷികളായി.

ആരിയ്യസാക്കട്ടെ, ലിബിയാക്കാരനായ സെബെല്ലിയൂ സിന്റെ ആശയങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കാനാകാതെ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നകന്നു, പുത്രനായ ദൈവം 'ഒരു പുതിയ ദൈവം' ആണെന്നു പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്ന അപരിഷ്കൃത വർഗ്ഗക്കാർ അവരുടെ മനസ്സിന്റെ ആർജ്ജവമൂലം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ഈലോകജീവിതത്തെ തുണവതംഗണിച്ചു. ക്രിസ്തുമതം അവലംബിച്ച ഗോത്രരെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം നമുക്കു തത്കാലം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കാം.

അധ്യായം 34

ഗോത്യർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ.
സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ച

അധികം താമസിയാതെ ഗോത്ര വർഗ്ഗക്കാർ തങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തരഭിന്നതകൾ കൈവെടിഞ്ഞു പരസ്പരൈക്യത്തിലായി. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ റൂണന്മാർ എന്ന മറ്റൊരു കിരാത വർഗ്ഗം അവരെ ആക്രമിച്ചു തോല്പിക്കുകയും സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്ന് അവരെ തുരത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അഭയം തേടി. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രജകളായി രുന്നുകൊള്ളാമെന്നും അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഏതാജ്ഞകളും അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഈ വാഗ്ദാനം വാലെൻസ് ചക്രവർത്തിക്ക് വളരെ ആകർഷകമായിത്തോന്നി. അയോർമികളെ വളരെ ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാൻ അയാൾ നിർദ്ദേശം നല്കി. ഈ ഒറ്റ സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമേ വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി മനുഷ്യരോടു സഹതാപം കാട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. ഗോത്യർക്ക് താമസിക്കാൻ ത്രേസിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വേർതിരിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ സംവിധാനം തനിക്കു വളരെ സൗഭാഗ്യകരമായിരിക്കുമെന്ന് അയാൾ കരുതി. ആക്രമണകാരികൾക്കെതിരെ അനായാസം അണിനിരത്താൻ കഴിയുന്ന ധീരസൈനികരുടെ ഒരു ഗണം ഇപ്രകാരം തനിക്കു കരഗതമായിരിക്കുന്നു എന്നായി

രുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. കിരാതവർഗ്ഗക്കാർ രാജ്യാതിർത്തികളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ റോമൻ സൈന്യത്തെ ക്കൊരു കരുത്തുറ്റ സേവനം ചെയ്യുമെന്ന് അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു; അതിനാൽ, പിന്നീട് റോമൻ സൈന്യത്തിലേയ്ക്ക് പുതുതായി ആളെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹിച്ചില്ല. മുൻ സമരങ്ങളിൽ ധീരമായി പോരാടി ചക്രവർത്തിക്കുവേണ്ടി അരാതികളെ അമർച്ച ചെയ്ത ധീരകേസരികളായ റോമൻ യോദ്ധാക്കളെ അവഗണിച്ചു. ഓരോ പട്ടാളക്കാരനും വേണ്ടി എൺപതു സ്വർണ നാണയങ്ങൾ പ്രോവിൻസുകളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്ന് കരം പിരിവുകാർ പിരിച്ചിരുന്നു. ചക്രവർത്തി സൈന്യത്തിന്റെ വില നാണയത്തിൽ കണക്കാക്കി. അയാൾ മുന്പൊരിക്കലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഭാരം കുറച്ചിട്ടില്ല. ഈ മാറ്റമാണ് പിന്നീട് റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുണ്ടായ നിരവധി കെടുതികളുടെ ആരംഭം.

അധ്യായം 35

മതപീഡനത്തിനു ശമനം

ചക്രവർത്തി ത്രേസ്പ്രദേശം മുഴുവൻ കാട്ടാളജാതിക്കാരായ ഗോത്രർക്കു കൊടുത്തല്ലോ. അവിടെ സുരക്ഷിതമായി സുഖ സമൃദ്ധിയിൽ കഴിഞ്ഞ അവർക്ക് മര്യാദയ്ക്ക് ജീവിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ഉപകർത്താക്കളായ പരിഷ്കൃതജനങ്ങളെ അവർ പലവിധത്തിൽ ആക്രമിക്കാനും ഉപദ്രവിക്കാനും തുടങ്ങി. ത്രേസ്പ്രദേശത്തു മാത്രമല്ല, സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും അവർ പലവിധ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തി. വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി ഈ വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, *ഹോമോളസിയൻ* വിശ്വാസികളെ നാടുകടത്തുന്ന ഏർപ്പാട് അവസാനിപ്പിച്ചു. വലിയ ഭീതിയോടുകൂടെ അന്ത്യോക്യാവിട്ടു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തി. അവിടെയും സത്യവിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യയിലെ ആര്യൻമെത്രാനായ എവുസോയിയുസ് നിര്യതനായി. ഇതു സംഭവിച്ചത് വാലെൻസിന്റെ അഞ്ചാം കോൺസുളേറ്റിന്റെയും കൊച്ചുവലെൻറീനിയന്റെ ഒന്നാം കോൺസുളേറ്റിന്റെയും കാലത്താണ്.⁴⁵ എവുസോയിയുസിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഡൊറോത്തേവുസ് നിയമിതനായി.

45. ക്രി. വ. 376-ൽ.

അധ്യായം 36

സാരസന്മാരുടെ മാതസാന്തരം

ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു പോയിട്ട് അധികമാകും മുന്പുതന്നെ, അതുവരെ റോമാക്കാരുമായി സഖ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന സാരസന്മാർ റോമാക്കാർക്കെതിരായി കലാപം തുടങ്ങി. അവർക്കു നേതൃത്വം നല്കിയത് അവരുടെ രാജനിയും വിധവയുമായ മാവിയോ എന്ന സ്ത്രീയായിരുന്നു. സാരസന്മാരുടെ ആക്രമണത്തിൽ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ മുഴുവൻ വലിയ നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ദൈവപരിപാലന താഴെ പറയുന്ന സവിശേഷമായ രീതിയിൽ കൂടുതൽ നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി.

മോശ എന്നൊരു സന്യാസി ഇക്കാലത്തു മരുഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ജനനം കൊണ്ടു സാരസനായ അദ്ദേഹം ജീവിത വിശുദ്ധിയും വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയും അതുതപ്രവർത്തനങ്ങളുംകൊണ്ടു വളരെ പ്രഖ്യാതനായിത്തീർന്നു. തന്റെ രാജ്യത്തെ മെത്രാനായി അദ്ദേഹത്തെ വാഴിച്ചു കിട്ടണമെന്നു മാവിയോരാജ്ഞി ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു തന്നാൽ യുദ്ധനടപടികളെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കാമെന്നു അവർ റോമൻ അധികാരികൾക്കു വാക്കുകൊടുത്തു. റോമൻ ജനറൽമാർ കൂടിയായപ്പോൾ, അപ്രകാരമുള്ള ഒരു യുദ്ധ വിരാമം ഏറ്റവും അഭിലഷണീയമായിരിക്കണമെന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തി. അവർ മോശയെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നതിനു സത്വര നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു.

ഈ തീരുമാനമനുസരിച്ച് റോമൻ ടേനാർ മോശയെ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു അലക്സാൻഡ്രിയായിലേയ്ക്കു ആനയിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ മെത്രാനായിരുന്ന ലൂഷ്യസ് അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിക്കണമെന്നാണ് ജനറൽമാർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്. അതനുസരിച്ച് മോശയെ ലൂഷ്യസിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ മോശ പറഞ്ഞു, "പരിശുദ്ധമായ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ രാജ്യനന്മയ്ക്കു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു്

ണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാരം ഞാൻ സ്വീകരിക്കാം. എന്നാൽ ലൂഷ്യ സിന്റെ കൈവയ്പ്പു വഴി മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമല്ല; കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾ രക്തം പുരണ്ടവയാണ്.” ഇതു കേട്ട ലൂഷ്യസ് പറഞ്ഞു, “എന്റെ പക്കൽ നിന്നു മതത്തുപങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണു നിങ്ങളുടെ കടമ. എന്നെ ഭർത്സിക്കുകയല്ല.” ഈ വാക്കുകൾക്കു മോശ യുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “വിശ്വാസസംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവിടെ തർക്കവിഷയമാകുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരേ നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള കപ്രസിദ്ധമായ പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളുടെ തത്ത്വങ്ങൾ ക്രൈസ്തവമല്ല എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആഘാതമേല്പിക്കുകയോ സുഖഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകുകയോ യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ ദാസനു യുക്തമല്ല. നിങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെതിരായി നിലവിലിരിക്കുന്നു. അനേകരെ നിങ്ങൾ നാടുകടത്തി, അനേകരെ കാട്ടുതുഗങ്ങൾക്കിരയാക്കി; അനേകരെ തീയിലെരിച്ചു. ഞങ്ങൾ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു നേരിട്ടു കണ്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞുകേട്ടവയെക്കാൾ വിശ്വാസ്യതയേറും.”

മോശ ഇങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ സുപുത്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ പർവ്വത പ്രദേശത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. നാടുകടത്തപ്പെട്ടവരായി അവിടെ വസിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരാൽ അദ്ദേഹം അഭിഷിക്തനായി. മോശ ഇങ്ങനെ മെത്രാനായി അർന്നപ്പോൾ സാരസന്മാർ യുദ്ധം നിറുത്തി. മാവിയ രാജ്ഞി റോമൻ അധികാരികളോടു ചെയ്തു വാശാനം ഏറ്റവും ജാഗ്രതയോടെ നിറവേറി. റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ പ്രധാന കമാൻഡർ ആയ വിക്ടറിനു അവർ തന്റെ മക്കളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു.

അധ്യായം 37

ലൂഷ്യസ് ബഹിഷ്കൃതനാകുന്നു

വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു തിരികെപോയപ്പോൾ പൗരസത്യ പ്രദേശങ്ങളിൽ പീഡിതരായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന മോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾക്കു കൂടുതൽ ധൈര്യമായി. കൂടുതൽ ധൈര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചത് അലക്സാണ്ടർ

ധ്രിയാ പ്രദേശത്തുള്ളവരായിരുന്നു. പീറ്റർമെത്രാൻ റോമാ മെത്രാന്റെ കത്തുമായി റോമിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തി. അതിൽ, റോമാമെത്രാൻ ഹോമോജസിയൻ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും പീറ്ററിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ ധൈര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ലൂഷ്യസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ഉടൻതന്നെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു കപ്പൽ കയറി. എന്നാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാൻപദത്തിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിതനായ പീറ്റർ പിന്നെ അധികകാലം ജീവിച്ചില്ല. മരണസമയത്തു് തന്റെ സഹോദരനായ തിമോത്തിയെ അദ്ദേഹം തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 38

വാലെൻസിന്റെ അന്ത്യം

വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി തന്റെ കോൺസുളേറ്റിന്റെ ആറാം വഷം മേയ് 30 നു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ അസംതൃപ്തരായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗോത്യർ ത്രേസ് മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചിട്ടു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനു സമീപംവരെ വന്നു ദ്രോഹകൃത്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവരെ നേരിടാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു സൈന്യം അന്നവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശത്രുക്കൾ വളരെ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ നഗരവാസികൾ അത്യധികം പരിഭ്രാന്തരും രോഷാകുലരുമായി; അവർ ചക്രവർത്തിക്കെതിരായി പിറുപിറുക്കാൻ തുടങ്ങി. കിരാതരായ ശത്രുക്കളെ നാട്ടിലേയ്ക്കു വിളിച്ചു വരുത്തിയതു ചക്രവർത്തിയാണെന്നായിരുന്നു ആളുകളുടെ ആരോപണം. അവർ ഉപദ്രവം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അടിച്ചമർത്താൻ ഉടൻ പട്ടാളത്തെ നിയോഗിക്കാതിരുന്നതിലും ജനങ്ങൾക്കു് അമർഷമുണ്ടായിരുന്നു.

ഹിപ്പോക്രേറ്റോ എന്ന സ്ഥലത്തു കായികമത്സരങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ, ചക്രവർത്തി ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കാണിക്കുന്ന അലംഭാവത്തെ അപലപിച്ചു് ജനങ്ങൾ പരസ്യമായിത്തന്നെ ബഹളം കൂട്ടി. 'ഞങ്ങൾക്കു് ആയുധം തരുക. ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാം' എന്ന് അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. രാജഭക്തിശൂന്യമായ ഈ

ബഹളങ്ങൾ കേട്ടു കോപാകലനായ ചക്രവർത്തി ജൂൺ 11 ന് ഗോത്യരോടു യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. താൻ തിരിച്ചുവരുകയാണെങ്കിൽ അനുസരണമില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ തക്കവിധത്തിൽ ശിക്ഷിക്കും എന്ന ശപഥത്തോടുകൂടിയാണ് അയാൾ പുറപ്പെട്ടത്. അവർ തനിക്കെതിരെ അമർഷവചനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞതു മാത്രമല്ല അതിനു കാരണം. തനിക്കെതിരെ അധികാരം കൈവശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ച പ്രൊക്കോപ്പിയസ് എന്നയാളിനു അവർ പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ നഗരം നശിപ്പിച്ചു അവിടം ഉഴുതുമാറിക്കളഞ്ഞു. അയാൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

ചക്രവർത്തി തികഞ്ഞ വാശിയോടെയാണ് ഗോത്യരെ നേരിട്ടത്. പിടിയിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം കൊന്നു. തോറോടിയവരെ മാസിഡോണിയായുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള ത്രേസിലെ ഒരു നഗരമായിരുന്ന അഡ്രിയാനോപ്പിൾ വരെ പിന്തുടർന്നു. അവിടെവെച്ച് ശത്രുക്കൾ അണിനിരന്നു ചക്രവർത്തിയുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. അവിടെവെച്ച് ആഗസ്റ്റ് 9-ാം തീയതി ചക്രവർത്തി വധിക്കപ്പെട്ടു. 299-ാം ഒളിമ്പ്യൂഡിന്റെ നാലാം വത്സരത്തിലാണ് ഈ സംഭവം നടന്നത്. ചക്രവർത്തി ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഗോത്യർ ആ സ്ഥലം ആക്രമിച്ചു അയാളെ ചുട്ടുകൊല്ലുകയായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ചക്രവർത്തി തന്റെ സ്ഥാനവസ്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചു സാധാരണ ഭടന്റെ വേഷം ധരിച്ചു സൈന്യത്തിൽച്ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും അതിനിടയിൽ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അശ്വസൈന്യം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ കാലാൾപ്പടയെ നാലുപാടും വളഞ്ഞു സമ്പൂർണ്ണനാശം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായതത്രേ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിയും കൊല്ലപ്പെട്ടു. രാജകീയവേഷം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ചക്രവർത്തിയെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചില്ല. വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി തന്റെ അമ്പതാം വയസ്സിൽ ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു. തന്റെ സഹോദരനോടൊപ്പം പതിമൂന്നു കൊല്ലവും സഹോദരന്റെ മരണശേഷം മൂന്നു കൊല്ലവും അയാൾ ഭരിച്ചു. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം പതിനാറു കൊല്ലക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

പുസ്തകം 5

ആമുഖം

ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ അഞ്ചാം പുസ്തകം ആരംഭിക്കും മുമ്പ് വായനക്കാരോടു് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. സഭയുടെ ചരിത്രമെഴുതാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടു് അതിനിടയ്ക്കു നടന്ന യുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഞാൻ വിവരിക്കുന്നതിൽ അവർ അമർഷപ്പെടരുതു്. ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ടു്. വസ്തുതകളെല്ലാം കൃത്യമായി വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമാണു് അവയിലൊന്നു്. മെത്രാന്മാരുടെ വാദങ്ങളും തർക്കങ്ങളും അവർ പരസ്പരം പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന കളും മാത്രം വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ വായനക്കാർക്കു മടുപ്പു തോന്നാനിടയുണ്ടെന്നതാണു മറ്റൊന്നു്. എന്നാൽ ഏറ്റവും ഉപരിയായിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നാണു്: രാഷ്ട്രത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഇളക്കം ഉണ്ടായാൽ അതു് സഭയെയും ബാധിച്ചിരുന്നു എന്ന് വായനക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിലും സഭയിലും അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന അസ്വസ്ഥതകൾ അവിഭാജ്യമാം വിധം പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു് സൂക്ഷ്മമായി ചരിത്രം നിരീക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ബോധ്യപ്പെടും. രണ്ടു രംഗത്തെയും അസ്വസ്ഥതകൾ ഒന്നുകിൽ ഒരുമിച്ചു മുളയെടുത്തിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നു് അവിളംബം മറ്റൊന്നിനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശല്യം ആദ്യമുണ്ടാകുന്നതു സഭയിലാണെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ രാഷ്ട്രത്തിലാണെന്നു വ്യത്യാസമേയുള്ളു. എങ്ങനെയായാലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ദുഷ്ടതയാണു് ഇതിനൊക്കെ കാരണമെന്നു് എനിക്കു ദൃഢബോധ്യമുണ്ടു്. നാം അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷകളായിട്ടു തന്നെയത്രേ ഈ തിന്മകളെല്ലാം വന്നുകൂട്ടുന്നതു്. വി. പൗലോസു് ശ്രീഹായഥാർത്ഥമായും ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ: “ചിലരുടെ പാപങ്ങൾ വളരെ സ്പഷ്ടമാണു്. അവ അവർക്കു മുമ്പേ ന്യായവിധിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ചിലരുടെ പാപങ്ങൾ പിന്നീടു മാത്രമേ വെളിപ്പെടുകയുള്ളു്” (2 തിമോ. 5:24).

ഇക്കാരണം കൊണ്ടു് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിനിടയിൽ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിന്റെ പല അംശങ്ങളും ഞാൻ കലർത്തി

യിട്ടുണ്ട്. കോൺസ്ട്രാൻറിയൻ നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളെ ഞാൻ വിവരിക്കുന്നില്ല. അവ പണ്ടു സംഭവിച്ചവയാകയാൽ അവയെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസ്യവിവരങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അതിനുശേഷമുള്ള സംഭവങ്ങൾ ദ്രക്സാക്ഷികളിൽനിന്നു നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അവയെ കുറിച്ച് ചുരുക്കി വിവരിക്കും. ചരിത്രകഥനത്തിൽ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാര്യങ്ങൾ നിരന്തരമായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ അവർ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം അംഗീകരിച്ച കാലം മുതൽ സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ അവരെ ആശ്രയിച്ചാണു നീങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. വലിയ സുനഹദോസുകളെല്ലാം അവരാണു വിളിച്ചു കൂട്ടിയത്. ആ പാരമ്പര്യം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയുടെ ചരിത്രം വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സഭയിൽ വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയെന്നതാണു കാരണം. ആമുഖമായി ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കു ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു കടക്കാം.

അധ്യായം I

വീണ്ടും ഗോത്രരുടെ ആക്രമണം

മുൻ വിവരിച്ചവിധം വാലെൻസ് ചക്രവർത്തി കൊല്ലപ്പെട്ടതിനുശേഷം - മരണത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായ വിധത്തിൽ ഇതുവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. - കിരാതരായ ഗോത്രർ വീണ്ടും ആക്രമണം നടത്തി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ നഗരപ്രാന്തങ്ങളിലെല്ലാം അവർ വിനാശം വിതച്ചു. ജനങ്ങൾ സഹികെട്ടു സംഘടിച്ച് കയ്യിൽക്കിട്ടിയ ആയുധങ്ങളുമായി അവരെ നേരിട്ടു. ആ നടപടിയിൽ ഏർപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാം പട്ടാളക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു തുല്യമായ വേതനം സർക്കാർ വെച്ചുനാവിൽനിന്നു നൽകാൻ ചക്രവർത്തിനിയായ ദൊമിനിക്കാ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച മാവിയോ രാജന്തിയാൽ¹ അയയ്ക്കപ്പെട്ട സാരസന്മാരുടെ ഒരു ഗണവും ഈ യത്നത്തിൽ കോൺസ്ട്രാൻറിനോപ്പിലുകാരെ തുണച്ചു. ഈ സംഘടിതശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഗോത്രർ പരാജിതരായി നഗരത്തിൽനിന്നു വളരെ അകലേയ്ക്കു പിന്മാറി.

1. 4:36.

അദ്ധ്യായം 2

ഗ്രേഷ്യൻ തിയഡോഷ്യസും

ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയും കൊച്ചുവലൻറീനിയനും ചേർന്നു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപതികളായിത്തീർന്നു. സത്യ വിശ്വാസികളുടെ നേർക്കു വാലെൻസ്യ ചക്രവർത്തി അനുവർത്തിച്ച നയം അവർ നിരാകരിച്ചു. വാലെൻസ്യ നാടുകടത്തിയ ആളുകളെയെല്ലാം അവർ തിരികെ വരുത്തി. എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളും സുരക്ഷിതമായി പള്ളികളിൽ ഒത്തുചേരാൻ അവകാശമുണ്ട് എന്ന നിയമം പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ എവുണോമിയർ,² ഫൊതീനിയർ³, മനിക്കേയർ⁴ എന്നിവരെ പള്ളിക്കു പുറത്തുനിറുത്തണം എന്നും അനുശാസിച്ചിരുന്നു.

റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തകർച്ചയെക്കുറിച്ചും കിരാതവർഗ്ഗക്കാരുടെ വലുതായ നഷ്ടംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചും ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തി തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു. ധീരനും വിവേകിയുമായ ഒരു സഹായി തനിക്കു അത്യാവശ്യമാണെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതനുസരിച്ച് ചക്രവർത്തി പദത്തിൽ തന്റെ സഹകാരിയായി തിയഡോഷ്യസ്യൂ എന്ന ധീരനെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. ഈ തിയഡോഷ്യസ്യൂ റെഡിയനിലെ ഒരു പ്രഭുക്കുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. യുദ്ധരംഗങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അസാമാന്യ ധീരതയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം അസൂയാവഹമായ വിഖ്യാതിനേടിയിരുന്നു. ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തിനു അദ്ദേഹം അർഹനാണെന്നു സർവ്വസമ്മതമായിരുന്നു. ഇല്ലിറിക്കുമിലുള്ള സിർമിയം എന്ന നഗരത്തിൽ വെച്ച് ഒരു സോണിയൂസിന്റെയും ഒളിബ്രിയൂസിന്റെയും കോൺസുളോറുകാലത്തു⁵ ജനുവരി 16-ാം തീയതി തിയഡോഷ്യസിനെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ട് ഗ്രേഷ്യൻ കിരാതവർഗ്ഗങ്ങളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ ചുമതലകളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പങ്കാളിയാക്കി.

---

2. 4:7
 3. 2:18
 4. 1:22
 5. ക്രി. വ. 379-ൽ

അധ്യായം 3

അക്കാലത്തെ പ്രമുഖ മെത്രാന്മാർ

ലിബേറിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായ മോസൂസായിരുന്നു ഇക്കാലത്തു റോമിലെ മെത്രാൻ. ജറൂസലേമിൽ സിറീൽ അന്ത്യോക്യൻസഭ മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആര്യൻ വിഭാഗക്കാർ അവരുടെ മെത്രാനായിരുന്ന എവുസോയിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഡൊറോത്തേവൂസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. വേറൊരു വിഭാഗം പൗളീനൂസിന്റെ ഭരണത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിഭാഗമാകട്ടെ, നാടുക്കടത്തലിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട മെലീഷ്യൂസിന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചു. ലൂഷ്യൂസ് അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ വിട്ടുപോകാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായെങ്കിലും ആ നഗരത്തിലെ ആര്യൻ വിശ്വാസികളുടെമേൽ വൈദികാധികാരം പുലർത്തിയിരുന്നു. അവിടെയുള്ള *ചോമോളസിയൻ* വിശ്വാസികളുടെ മെത്രാൻ, പീറ്റർന്റെ പിൻഗാമിയായ തിമോത്തിയായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എവുഡോക്ലിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായ ഡെമോഫിലൂസ് ആര്യൻ വിഭാഗത്തിന്റെ നിയന്താവായിരുന്നു. പള്ളികൾ അയാളുടെ അധീനതയിലായിരുന്നു. ആര്യൻ വിശ്വാസത്തോടു സഹകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവർ അവരുടെ സമ്മേളനങ്ങൾ വേറെ നടത്തിവന്നു.

അധ്യായം 4

മാസിയോണിയർ

ലിബേറിയൂസിന്റെ പക്കൽ നിവേദനം സമർപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മാസിയോണിയർ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും സഭൈക്യത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യം മുകളിൽ പറഞ്ഞല്ലോ.⁶ ആദ്യം മുതൽതന്നെ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം

6. 4:1.

സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരോട് അവർ എല്ലായിടത്തും ഒരു വിവേചനവും കൂടാതെ കൂടിക്കലൻ. എന്നാൽ മതപരമായ ആചരണത്തിനായി വിവധ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ടവർക്ക് തടസ്സമൊന്നും കൂടാതെ ഒന്നിച്ചു ചേരാമെന്നുള്ള ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ നിയമമുണ്ടായപ്പോൾ അവർ വേറിട്ടു നിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച അവർ *ഹോമോഉസിയോസ്* എന്ന പദം വീണ്ടും തിരസ്കരിക്കാനും നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കുന്നവരുമായി യാതൊരുവിധ സമ്പർക്കവും പുലർത്താതിരിക്കാനും തീരുമാനമെടുത്തു. എന്നാൽ ഈ തീരുമാനങ്ങൾകൊണ്ടു കാര്യമായ പ്രയോജനം ഉണ്ടായില്ല. കാരണം, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവർ തന്നെ, നേതാക്കൻമാരുടെ തീരുമാനങ്ങളുടെ ചഞ്ചലസ്വഭാവം കണ്ടു വെറുപ്പായിട്ട് അവരുടെ നേതൃത്വം ഉപേക്ഷിക്കുകയും *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറച്ച അന്ധയായികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.⁷

അധ്യായം 5

പൗളിനൂസും മെലീഷ്യസും

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ ഒരു വലിയ മതസരമുണ്ടായി. അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന പൗളിനൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ ജീവിതവിശുദ്ധിയും ഭക്തിയും കാരണം നാടുകടത്തപ്പെടാതിരുന്ന എന്ന കാര്യം ഇതിനുമുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.⁸ മെലീഷ്യസിനെ ജൂലിയൻ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചെങ്കിലും വാലെൻസ് വീണ്ടും നാടുകടത്തി. ഗ്രേഷ്യന്റെ രേണകാലത്തു വീണ്ടും തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ പൗളിനൂസ് പ്രായാധിക്യം മൂലം വളരെ അവശനായിരുന്നു. അതിനാൽ മെലീഷ്യസിനോടു താല്പര്യമുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പൗളിനോസിനോടു സഹകരിപ്പിക്കാൻ തങ്ങളാലാവുന്ന പ്രയത്നമെല്ലാം ചെയ്തു.

7. 4:12.

8. 3:9; 4:2.

'ആര്യൻ വിശ്വാസികളാൽ അഭിഷിക്തനായ ഒരുത്തനെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കുന്നതു് കാനോനാകൾക്കു് എതിരാണ്' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പൗളിനൂസു് ഈ നീക്കത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. ജനങ്ങൾ സംഘടിച്ചു ബലപ്രയോഗത്തിനു മുതിരുകയും നഗരത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽ വെച്ചു മെലീഷ്യസിനെ വീണ്ടും അഭിഷേചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടർന്നു് ഒരു വലിയ സംഘർഷാവസ്ഥയുണ്ടായി. എന്നാൽ താമസിയാതെ താഴെപറയുന്ന സാഹചര്യംമൂലം സമാധാനാന്തരീക്ഷം കൈവന്നു. മെത്രാനാകാൻ യോഗ്യതയുണ്ടെന്നു തോന്നിയ വൈദികരെല്ലാം ഒരു പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടു് അവരിൽ നിന്നു് ഏറ്റവും യോഗ്യരായ ആറുപേരെ അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഫ്ളാവിയൻ അവരിലൊരാളായിരുന്നു. പൗളിനൂസു്, മെലീഷ്യസു് എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ ആ ആറുപേരിൽ ഒരാളും മെത്രാൻസ്ഥാനം കിട്ടാൻ വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുകയോ മത്സരിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു് ഇവരെയെല്ലാവരെയും കൊണ്ടു് ജനങ്ങൾ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിച്ചു. അവശേഷിക്കുന്നയാൾക്കു ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഭാഭരണം നിർവ്വഹിക്കാൻ ഇതു മൂലം സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ ഒരു സംവിധാനമുണ്ടായതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ കലഹമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. ⁹ എങ്കിലും ലൂസിഫേറിയന്മാർ ¹⁰ എന്ന കൂട്ടർ മാത്രം പൊരുത്തപ്പെടാതെ എതിർത്തു നിന്നു. ആര്യന്മാർ അഭിഷേചിച്ചയാളിനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചതിലായിരുന്നു അവരുടെ എതിർപ്പു്. ഈ സാഹചര്യം അന്ത്യോക്യാ വീട്ടു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പോകാൻ മെലീഷ്യസിനു പ്രേരകമായി.

അധ്യായം 6

തിയയോഷ്യസിന്റെ മാമോദീസാ

അനേകം മെത്രാന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് നസ്യൂൻ സൂസിലെ മെത്രാനായ ഗ്രിഗറി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മുകളിൽ വിവരിച്ച രീതിയിലാണ്

9. വ്യത്യസ്തവിവരണത്തിനു് തിയഡൊറോസു്, ഘോഷരീതി, 5:3
 10. 3: 9; സൊസൊമെൻ, 3:15, 5:12.

ഇതു നടന്നത്.¹¹ ഇതിനടുത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ തിയഡോഷ്യസ്, ഗ്രേഷ്യൻ എന്നീ രണ്ടു ചക്രവർത്തിമാരും കിരാതവർഗ്ഗക്കാരുടെ മേൽ ഓരോ സുപ്രധാന വിജയം നേടി. അതിനുശേഷം ഉടൻതന്നെ ഗ്രേഷ്യൻ, ഗാലപ്രദേശം ആക്രമിച്ചു നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തുന്ന അലമാനി വർഗ്ഗക്കാരെ നേരിടാൻ വേണ്ടി പുറപ്പെട്ടു. തിയഡോഷ്യസാകട്ടെ, ഒരു വിജയസ്തോരകം പട്ടത്തുയർത്തിയശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. യാത്രാമദ്ധ്യേ തെസ്സലോനിക്കയിൽ എത്തി. അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ അപകടകരമായ രോഗബാധയുണ്ടായി. ക്രിസ്തീയ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വികർ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ക്രിസ്തീയതത്ത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അസുഖം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അധികമധികം ഉത്കണ്ഠിതനായിത്തീർന്നു. തെസ്സലോനിക്കയിലെ മെത്രാനെ അദ്ദേഹം ആളയച്ചു വരുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഏവയാണെന്നാണ് ചക്രവർത്തി ആദ്യം ചോദിച്ചത്. മെത്രാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ആരിയൂസിന്റെ വാദങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുക പ്രദേശങ്ങളെ ഇനിയും ആക്രമിച്ചിട്ടില്ല. ആ പുതുമകൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ സഭകളെ നശിപ്പിച്ചിട്ടു മില്ല. അപ്പസ്തോലന്മാർ പ്രദാനം ചെയ്തും നിഖ്യാസുനഹദോസ് ഉറപ്പിച്ചതുമായ ആ മൗലികവിശ്വാസം തന്നെയാണ് ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത്.” തുടർന്ന് അസ്കോളിയൂസ് എന്നു പേരുള്ള ആ മെത്രാനിൽ നിന്നു ചക്രവർത്തി വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വം മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു. താമസിയാതെ രോഗവിമുക്തനാവുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് നവംബർ 24-ാം തീയതി അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാം കോൺസുളേറ്റിന്റെയും ഗ്രേഷ്യന്റെ അഞ്ചാം കോൺസുളേറ്റിന്റെയും കാലമായിരുന്നു.¹²

---

11. 4:26.
 12. ക്രി. വ. 380.

അധ്യായം 7

ഗ്രിഗറി, ഡെമോഫിലസ്

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു മാറി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഗ്രിഗറി നസ്യൻസൻ സഭാസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു നഗരത്തിലെ ഒരു ചെറിയ പള്ളിയിലാണ്. അതിനു സമീപമായി ചക്രവർത്തിമാർ പിൽക്കാലത്തു ഗംഭീരമായ ഒരു ദേവാലയം പണി ചെയ്യിച്ചു; അതിനു അനസ്താസിയ എന്നു പേരും നല്ലി. ഗ്രിഗറി ജീവിതവിശുദ്ധിയിലും പ്രസംഗപാടവത്തിലും തന്റെ കാലത്തെ മറ്റൊല്ലാ വ്യക്തികളെയും പശ്ചാത്കരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പുറത്തുനിന്നു ഒരാളെ കൊണ്ടുവന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ മെത്രാനാക്കിയതിനെക്കുറിച്ച് നഗരത്തിൽ ചിലക്കല്ലോ മുറുമുറപ്പുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അതിനാൽ ചക്രവർത്തി നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ ഗ്രിഗറി തന്റെ സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻസ്ഥാനം രാജിവച്ചു.

നഗരത്തിലെ സഭയുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയ ചക്രവർത്തി അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു. ഐക്യവും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും പള്ളികൾ വലുതാക്കുകയും ചെയ്യാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. ആര്യൻ വിഭാഗത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന ഡെമോഫിലസുമായി അദ്ദേഹം സമ്പർക്കം പുലർത്തി. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിച്ച് ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിച്ച് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ ഡെമോഫിലസു തയ്യാറാണോ എന്നു ചക്രവർത്തി അന്വേഷിച്ചു. അയാൾ അതിനു തയ്യാറല്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു, "സമാധാനനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത താങ്കൾ പള്ളികൾ വിടുക." വേണ്ടവണ്ണം ആലോചിച്ചശേഷം, കരുത്തനായ ചക്രവർത്തിയെ എതിരിടുന്നതു ബുദ്ധിയല്ല എന്നു ഡെമോഫിലസു തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ തന്റെ അനുയായികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടു അവരോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, "സഹോദരങ്ങളേ, ഒരു നഗരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അടുത്ത നഗരത്തിലേയ്ക്കു ഓടിപ്പോകുക എന്നു സുവിശേഷത്തിൽ എഴു

തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ (മത്താ. 10:23). ഇവിടെ നഗരത്തിലുള്ള പള്ളികൾ ചക്രവർത്തിക്ക് ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ നമുക്കു നമ്മുടെ സഭാസമ്മേളനങ്ങൾ നഗരത്തിനു പുറത്തു നടത്താം..¹³

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾ പുറത്തുപോയി. സുവിശേഷത്തിലെ പ്രസ്താവം അയാൾ തെറ്റായിട്ടാണു ധരിച്ചു തന്നെ പറയണം. ശരിയായ അർത്ഥം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: 'ഈ ലോകത്തിലെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നവർ സ്വസ്തീയ ജറുസലേം അന്വേഷിക്കണം'. ഡെമോഫിലുസ് പിന്നീട് സഭാസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയത് നഗരത്തിനു വെളിയിൽത്തന്നെ യായിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ¹³ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായ ലൂഷ്യസും ഇവിടെ വന്നു ഡെമോഫിലുസിനോടു ചേർന്നു. ഇങ്ങനെ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ നാല്പതു വർഷക്കാലം പള്ളികൾ സ്വാധീനത്തിൽ വെച്ചശേഷം, തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ സമാധാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിരാകരിച്ചതിനാൽ നഗരത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായി. ഗ്രേഷ്യന്റെ അഞ്ചാം കോൺസുളോറും തിയഡോഷ്യസ് അഗസ്റ്റസിന്റെ ഒന്നാം കോൺസുളോറും ചേർന്ന കാലത്തു് നവംബർ 26 നു് ആയിരുന്നു ഈ സ്വയം ബഹിഷ്കരണം നടന്നതു്.¹⁴ ഇപ്രകാരം പള്ളികളെല്ലാം ഹോമോളൂസിയൻ വിശ്വാസികളുടെ അധീനതയിലായി.

അധ്യായം 8

കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ സിനഡ്

ഒട്ടും താമസിയാതെ തന്നെ ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. ¹⁵ നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണം സുപ്രതിഷ്ഠിതമാക്കുക, കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ ഒരു പുതിയ മെത്രാനെ നിയമിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ. ഹോമോളൂസിയൻ വിശ്വാസമുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരെയും സിനഡി

13. 4:37.
14. ക്രി. വ. 380.
15. സൊസൊമെൻ, 7:7-9.

ലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. മാസിഡോണിയരുടെ മാനസാന്തരത്തെ സംബന്ധിച്ചു നേരിയ പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരെയും ക്ഷണിച്ചു. *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസികളുടെ പ്രധാന മെത്രാന്മാർ താഴെ പറയുന്നവരായിരുന്നു: അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ തീമോത്തി, ജറുസലേമിലെ സിറിൽ-അദ്ദേഹം. നേരത്തേയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു *ഹോമോഉസിയൻ* വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.¹⁶; അന്ത്യോക്യയിലെ മെലീഷ്യസ്- ഗ്രിഗറിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിയിരുന്നതാണ് അദ്ദേഹം; തെസലോനിക്കയിലെ അസ്കോളിയൂസ്. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ നൂററമ്പതു പേരുണ്ടായിരുന്നു. മാസിഡോണിയൻ മെത്രാന്മാരുടെ നേതാക്കൾ സിസിക്കൂസിലെ എലെവൂസിയൂസ്, ലംപ്സാക്കൂസിലെ മാർസ്യൻ എന്നിവരായിരുന്നു. പ്രധാനമായും ഹെലസ്റ്റോണ്ടിലെ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നു വന്ന അവർ മുപ്പത്തിയാറു പേരുണ്ടായിരുന്നു.

മേയ് മാസത്തിൽ, എവുക്കോറിയൂസിന്റെയും എവാഗ്രിയസിന്റെയും കോൺസുളേറ്റിനു കീഴിൽ¹⁷ സിനഡ് സമ്മേളിച്ചു. ചക്രവർത്തി, സമാനചിന്താഗതിയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി, എലെവൂസിയൂസിനെയും അനയായികളെയും തന്റെ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കാൻ പരമാവധി പരിശ്രമം നടത്തി. താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം മാസിഡോണിയൻ വിഭാഗക്കാരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു: എവുസ്താത്യോസ് വഴി റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ലിബേരിയൂസിനു അവർ സമർപ്പിച്ച നിവേദനം; സത്യവിശ്വാസികളുമായി കറേനാറുമുപ്പ് സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു അവർ നടത്തിയ ക്രമരഹിതമായ സംസർഗ്ഗം; കത്തോലിക്കരുമായി യോജിപ്പാണെന്നു പറഞ്ഞു പണ്ടു അംഗീകരിച്ചാദരിച്ചിരുന്ന തത്ത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലെ ചപലത. എന്നാൽ ഈ വാദങ്ങളെയും അനന്യങ്ങളെയുമെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ഹോമോഉസിയൻ തത്ത്വം അംഗീകരിക്കാതെ ആര്യൻ വിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കാനാണ് മാസിഡോണിയർ തീരുമാനിച്ചതു്. അക്കാര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടു അവർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു നിർഗമിച്ചു. യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും നിഖ്യാവിശ്വാസം പ്രമാണം അംഗീകരിക്കരുതെന്നു എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുള്ള സഹവിശ്വാസികളെ അവർ എഴുതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

16. *Ibid.* 7:7.
 17. 381-ൽ

ഇതിനെത്തുടർന്ന് മറ്റേ വിഭാഗത്തിലെ മെത്രാന്മാർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മെത്രാനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ആലോചനയിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. കാരണം, അവിടെ മെത്രാനായിരുന്ന ഗ്രിഗറി, മുന്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, അവിടത്തെ മെത്രാൻസ്ഥാനം രാജിവെച്ചിട്ടു നസ്രിയാൻസുസിലേയ്ക്കു പോകാനുള്ള ഒരുക്കത്തിലായിരുന്നു. നെക്താരിയൂസ് എന്നൊരാളാണ് പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം ഒരു സൈനാർ കടംബത്തിലെ അംഗവും ശാന്തപ്രകൃതക്കാരനുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ സമയത്തു് പ്രേത്തറുടെ ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ആദരണീയമായ വിധത്തിൽത്തന്നെ പെരുമാറിയിട്ടുള്ളയാളായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബലമായിത്തന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. സമ്മേളിച്ചിരുന്ന നൂററമ്പതു മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേചിച്ചു.

ആ മെത്രാന്മാർ കൂടിയാലോചിച്ചു് മാറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടെ ചെയ്തു. സാർവ്വത്രികസഭയിൽ റോമാമെത്രാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ബഹുമാനസ്ഥാനം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ ആയിരിക്കണമെന്നും അവർ തീരുമാനം ചെയ്തു; 18 ആ നഗരം പുതിയ റോമാ ആണല്ലോ. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം അവർ വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിച്ചു. അവർ പാത്രിയാർക്കേറുകൾ രൂപീകരിച്ചു് പ്രോവിൻസുകളും വേർതിരിച്ചുകൊടുത്തു. തന്റെ രൂപതയിലല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും ഒരു മെത്രാനും അധികാരം പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കാനാണിങ്ങനെ ചെയ്തതു്. മതപീഡനങ്ങളുടെ കാലത്തു് അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും നടന്നിട്ടുണ്ടു്. 19

വിജ്ഞാനിശ്ചയമനുസരിച്ചു് നെക്താരിയൂസിനു് മഹാനഗരവും 20 ത്രേസും ലഭിച്ചു. കപ്പഡോഷ്യായിലെ കൈസറിയ മെത്രാനായ ബേസിലിന്റെ പിൻഗാമിയായ ഹെല്ലാഡിയസിനു്, ബേസിലിന്റെ സഹോദരനും കപ്പദോഷ്യായിൽ നീസ്സാമെത്രാനുമായ ഗ്രിഗറിയോടും അർമേനിയായിൽ മെലി

---

18. മൂന്നാം കാണൽ
 19. 381-ലെ സിനഡിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദപഠനത്തിനു്. ജി. പേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ, 1. കോട്ടയം, 1987, പേ. 106-121: കാനോനുകളിൽ, 'പാത്രിയർക്കീസു്', 'പാത്രിയാർക്കേറു്' എന്നീ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.
 20. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ

ത്തീൻ മെത്രാനായ ഒത്രെയൂസിനോടും ഒപ്പം പോത്തൂസ് രൂപതയിലെ പാത്രിയക്കേററ് ലഭിച്ചു. ഏഷ്യയിലെ രൂപതകളുടെ മേലധികാരം ഇക്കോണിയത്തിലെ ആംഫിലോക്കിയസിനും പിസിദിയായിലെ അന്ത്യോക്യാ മെത്രാൻ ഒപ്ലീമുസിനും വിഭജിച്ചു നല്കപ്പെട്ടു. ഈജിപ്തിലെ സഭകളുടെ മുഴുവൻ മേലധികാരം അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ തിമോത്തിക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. ലവഡീഷ്യായിലെ പെലാജിയസിനും, തർസോസിലെ ദിയദോറിനും പൗരസ്ത്യദേശത്തെ സഭകളുടെ ചുമതല നല്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അന്ത്യോക്യൻ സഭയ്ക്കും അപ്പോൾ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മെലീഷ്യസിനും ഉള്ള ബഹുമാനസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കേട്ടംവരാത്ത രീതിയിൽ ആയിരിക്കണം അത് എന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ആവശ്യമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ഓരോ പ്രവിശ്യയിലെയും സഭാപരമായ കാര്യങ്ങൾ അവിടത്തെ ഒരു സിനഡ് നിർവ്വഹിക്കണം എന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ഈ തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം ചക്രവർത്തി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സിനഡിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു.

അധ്യായം 9

പൗലോസിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മെലീഷ്യസിന്റെ മരണം

മെത്രാനായ പൗലോസിന്റെ കാര്യം ഞാൻ ഇതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.²¹ മാസിഡോണിയസിന്റെ പ്രേരണയാൽ പ്രെത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന ഫിലിപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുകയും അർമേനിയയിലെ ഒരു പട്ടണമായ കൗക്കാസസിൽ വെച്ച് കഴുത്തു തെരിച്ചു വധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം അൻസീറാ എന്ന നഗരത്തിലാണു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ വളരെ ആദരപൂർവ്വം കൊണ്ടുവന്നു് ഇന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആ പള്ളി പണ്ടു് മാസിഡോണിയൻ കക്ഷിക്കാരുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നു. അവർ ആര്യൻ കക്ഷിക്കാരിൽ നിന്നു് അകന്നുനിന്ന കാലത്തായിരുന്നു അതു്.

---

21. 2:26

എന്നാൽ ഈ പറയുന്ന കാലത്തു്, തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതുമൂലം ചക്രവർത്തി അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചിരുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മെലീഷ്യസ് രോഗബാധിതനാവുകയും ചരമം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബേസിലിന്റെ സഹോദരനായ ഗ്രിഗറി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചരമപ്രഭാഷണം നടത്തി. ആ മെത്രാന്റെ മൃതദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ അന്ത്യോക്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവർ പൗളിനൂസിനെ അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. മെലീഷ്യസിന്റെ പിൻഗാമിയായി അവർ ഫ്ലാവിയനെ അവരോധിച്ചു. തുടർന്നു് ആളുകൾ തമ്മിൽ വീണ്ടും കലഹമായി. ഈ കലഹം ഏതെങ്കിലും വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല, ആളുകൾക്കു് മെത്രാന്മാരോടുള്ള ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉണ്ടായതാണു്.

അദ്ധ്യായം 10

ചക്രവർത്തി ചെയ്ത മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ

ആര്യന്മാർ പള്ളികളിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായതുമൂലം മറ്റു നഗരങ്ങളിലും വലിയ അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടായി. ഈ സംഭവവികാസത്തിൽ ചക്രവർത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ച പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയെ പര്യാപ്തമായവിധം അഭിനന്ദിക്കാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. നഗരങ്ങളെ അസ്വസ്ഥതകൾകൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ തനിക്കാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. അതിനാൽ അധികം താമസിയാതെ തന്നെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ടവരുടെ ഒരു പൊതുസമ്മേളനം അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടി. മെത്രാന്മാരുടെ പരസ്പരചർച്ചകൾ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനായെങ്കിലോ എന്ന പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു അതിനു പ്രേരകം. ഈ അനൗരജനമനോഭാവമായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ എല്ലാ ഉദ്യമങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപരമായി കലാശിക്കാൻ കാരണം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. പ്രത്യേകമായ ഒരു ദൈവ

പരിപാലനകൊണ്ട് കിരാതവസ്തുക്കളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് പരിപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലായി. ഗോത്യരുടെ രാജാവായ അത്തനാറിക്കു് സ്വപ്രജകളോടൊപ്പം സേപിച്ചയാ അദ്ദേഹത്തിനു കീഴടങ്ങി. അധികം താമസിയാതെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വച്ചുതന്നെ അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.²² ഈ ഘട്ടത്തിൽ പത്രവർത്തി തന്റെ പുത്രനായ അക്കേഡിയസിനെ അഗസ്തസായി വാഴിച്ചു. മെറോബർട്ടെസിന്റെയും സത്തൂർണീലൂസിന്റെയും രണ്ടാം കോൺസുലേറ്റു് കാലത്തു് ജനുവരി 16-ാം തീയതിയായിരുന്നു അതു്.²³

അതേ വർഷം ജൂൺമാസത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിനായി വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ എത്തിച്ചേർന്നു. അപ്പോൾ പത്രവർത്തി സ്ഥലത്തെ മെത്രാനായ നെക്താരിയൂസിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുമതത്തെ ഭിന്നതകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കി ഐക്യപ്പെടുത്താനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ഏതെന്നു് അദ്ദേഹവുമായി ആലോചിച്ചു. നെക്താരിയൂസിനോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അഭിപ്രായഭിന്നതകൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യണം. കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് നീക്കം ചെയ്യണം. അങ്ങനെ സാർവ്വത്രികമായ ഐക്യം നടപ്പിൽ വരണം.” ഈ നിർദ്ദേശം കേട്ടപ്പോൾ നെക്താരിയൂസു് അസ്വസ്ഥനായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. നെവേഷ്യൻ മെത്രാനായ അജേലിയൂസുമായി അദ്ദേഹം സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ അവർ രണ്ടുപേരും സമാനമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണു പുലർത്തിയിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം വളരെ കേ്തനും പുണ്യചരിതനുമായിരുന്നെങ്കിലും തത്ത്വവാദങ്ങളിൽ വളരെ വിരുതനായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ യോഗംനിയന്ത്രിക്കാൻ തന്റെ റീഡറായ സിസിനിയൂസിനെ²⁴ അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചു. സിസിനിയൂസാകട്ടെ പാണ്ഡിത്യം മാത്രമല്ല, അനുഭവസമ്പത്തും ഉള്ളയാളായിരുന്നു. വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളും ദാർശനികതത്ത്വങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരുപോലെ സ്വാധീനമായിരുന്നു. തർക്കവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നോറും, ഭിന്നതകൾ അവസാനിക്കുന്നതിനു പകരം, കൂടുതൽ രൂഢമൂലമായ പുതിയ പാണ്ഡിത്യകൾ രൂപമെടുക്കുകയേ ഉള്ളൂ എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു് ആരുംമേുള്ളതായി പൂർവികർ ഒരിടത്തും പ്രസ്താവിച്ചി

---

22. 382-ൽ
 23. 383-ൽ
 24. 6:22 കാണുക

ട്ടില്ല എന്നും പിതാവിനോടൊപ്പം പുത്രൻ നിത്യനാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു, അതിനാൽ മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള തർക്കവാദങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം എന്നും വിശ്വാസസത്യങ്ങൾക്കായാദരമായി പൂർവ്വികരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ മുന്പോട്ടു കൊണ്ടുവരണം എന്നും കരുതി അദ്ദേഹം നെക്താരിയൂസിനു് താഴെപറയുന്ന ഉപദേശം നൽകി: "സഭയിൽ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന പിതാക്കന്മാരോടു് അവർക്കു ബഹുമാനമുണ്ടോ എന്നു് ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെയും നേതാക്കളായ മെത്രാന്മാരോടു് ചക്രവർത്തി ചോദിക്കട്ടെ. അതോ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു് അകന്നവരായി അവരെ തള്ളിപ്പറയുമോ? അവരുടെ ആധികാരികത നിഷേധിച്ചാൽ, അവർ അവരെ ശപിക്കട്ടെ. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ജനങ്ങൾ അവരെ പുറന്തള്ളിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ സത്യത്തിനു വിജയം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പൂർവ്വിതാക്കന്മാരെ തള്ളിപ്പറയാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങളെ ആധാരമാക്കി നമ്മുടെ നിലപാടു ശരിയെന്നു തെളിയിക്കാൻ നമുക്കു നിഷ്ഠ പ്രയാസം കഴിയും."

സിസീനിയൂസിന്റെ ഈ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് നെക്താരിയൂസു് അതിവേഗം ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലെത്തി. ആ ഉപദേശത്തിന്റെ ഔചിത്യവും യുക്തിഭദ്രതയും ചക്രവർത്തിക്കു് പെട്ടെന്നു് ബോദ്ധ്യമായി. അദ്ദേഹം ശരിയായ കരുതലോടു പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയോടു കൂടെ അതനുസരിച്ചു കരുനീക്കങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ലക്ഷ്യമെന്തെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. സഭയിൽ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രബോധകരായ പിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു് അദ്ദേഹം നേതാക്കളായ മെത്രാന്മാരോടു് ചോദിച്ചു. മെത്രാന്മാർ പിതാക്കന്മാരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ഗുരുക്കന്മാരായി അവരെ വളരെയധികം ബഹുമാനിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. അവരെ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസസംഹിതയുടെ പ്രാമാണിക സാക്ഷികളായി നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു് അടുത്തതായി ചക്രവർത്തി അവരോടു് ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ നേതാക്കളും അവരുടെകൂടെയുള്ള യുക്തിവാദപേടകളും വിഷണ്ണരായി. അവരിൽ പലരും സങ്കീർണ്ണമായ തർക്കവാദങ്ങൾക്കു തയ്യാറെടുത്തു വന്നവരായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ ചോദ്യം വളരെ ന്യായയുക്തമാണെന്നു് അവരിൽ പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പലരും അതിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നോക്കി.

ഇതു അവരുടെ നിലപാടിനു് ഒരുവിധത്തിലും ഉപോട്ബല കമായ നീക്കമല്ലെന്നു് അവർക്കു തോന്നി. അങ്ങനെ അവരുടെ യിടയിൽ ഭിന്നതയായി. പൂർവ്വികന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു് അവരിൽ പലരുടെയും പ്രതികരണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നു. ഒരേ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ തമ്മിൽത്തന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ മതഭേദമുണ്ടായി. അങ്ങനെ അവരുടെ അധരങ്ങൾ പണ്ടത്തെ മല്ലന്മാരുടേതുപോലെ (ഉല്പ. 11:8) പരാജിതമാകുകയും അവരുടെ അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഗോപുരം തകർന്നു വീഴുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ചിന്താക്ഷേപം കണ്ടപ്പോൾ സൂക്ഷ്മമായ തർക്കവാദങ്ങളിലൂടെ എങ്ങനെയും വിജയം നേടാമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പ്രാചീനരായ ആചാര്യന്മാരെ അവർ യഥാർത്ഥമായി ആദരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും ചക്രവർത്തിക്കു ബോധ്യമായി. അനന്തരം മറ്റൊരു നയമാണു് അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചതു്.

ഓരോ വിഭാഗക്കാരോടും തങ്ങളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസ തത്ത്വങ്ങൾ എഴുതിത്തരാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചു് ഓരോ കൂട്ടരും ലേഖനവിദ്യയിൽ ഏറ്റവും സമർത്ഥരായവരെക്കൊണ്ടു് അവരുടെ വിശ്വാസതത്ത്വങ്ങൾ എഴുതിച്ചു. ഏറ്റവും കരുതലോടു കൂടിയ പദപ്രയോഗങ്ങളാണു് ഓരോ കൂട്ടരും അവലംബിച്ചതു്.

എഴുതപ്പെട്ട വിശ്വാസസംഹിതകളുമായി ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെയും നേതാക്കൾ നിശ്ചിതദിവസം ചക്രവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികളുടെ നേതാക്കളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു് നെക്താരിയസും അജേലിയസുമായിരുന്നു. ഡെമോഫിലസു് ആര്യൻ തത്ത്വസംഹിതയെ പിൻതാങ്ങി. എവുണോമിയൻ വാദം എവുണോമിയസു് തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചു. സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനായ എലെവുസ്യസു് മാസിയോണിയൻ വിഭാഗക്കാരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു. ചക്രവർത്തി എല്ലാവരെയും ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാവരും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന വിശ്വാസസംഹിതകൾ അവരിൽനിന്നു കൈപ്പറ്റി. അവരെ യാത്രയാക്കിയിട്ടു് ചക്രവർത്തി ആ ലിഖിതങ്ങളുമായി ഒരു മുറിയിൽ കയറി വാതിലടച്ചു് സത്യം കണ്ടെത്താൻ തന്നെ സഹായിക്കണേ എന്നു് ഏകാന്തതയിൽ ദൈവത്തോടു തിക്ഷണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനുശേഷം ഓരോരുത്തരും എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്ന വിശ്വാസസംഹിതകൾ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചു. ത്രിത്വപ്രബോധനം അവികലമായി അംഗീകരിക്കാത്ത ലിഖിതങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. *ഹോമോളസിയൻ*

വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസസംഹിത മാത്രമാണ് സ്വീകാര്യമായി അദ്ദേഹം കണ്ടത്.

ഈ തീരുമാനം നൊവേഷ്യക്കു വീണ്ടും വളരാൻ കാരണമായി. അവർക്ക് നഗരത്തിനുള്ളിൽ അവരുടെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു. തന്റെ വിശ്വാസവും അവരുടെ വിശ്വാസവും സംവദിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടതിൽ സന്തുഷ്ടനായ ചക്രവർത്തി, അവരുടെ പള്ളികൾ യാതൊരു വിധമായ അലട്ടും കൂടാതെ അവർക്ക് കൈവശം വയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന നിയമം നടപ്പാക്കി. മറ്റു വിഭാഗങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരുകളെ, അവരുടെയിടയിൽ തന്നെയുണ്ടായ ആശയഭിന്നതകൾ മൂലം സ്വന്തം അനുയായികളാൽത്തന്നെ അധികച്ചിപ്പരായി. തങ്ങളുടെ അണികൾക്ക് ആശ്വാസലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ട് ആകെ ചിന്താകലരായി അവർ തിരിച്ചുപോയി. പലരും തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു മറുപക്ഷം ചേർന്നതിൽ കണ്ഠിതപ്പെടരുതെന്ന് അവർ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചു. എന്തെന്നാൽ "വിളിക്കപ്പെട്ടവർ വളരെ; തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം" (മത്താ. 20:16). രാജകീയ പിന്തുണമൂലമുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നതുമൂലം ഭൂരിപക്ഷം തങ്ങളോടുകൂടിയായിരുന്ന കാലത്തു് ഈ വേദപണ്ഡിതവാക്യം അവർ ഒരിക്കലും ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്ന കൂട്ടർക്കും ശരിയായ മനഃസമാധാനത്തിനു സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സിനഡിനായി സമ്മേളിച്ചിരുന്നവർക്ക് അന്ത്യോക്യൻ സഭയിലെ കാര്യങ്ങൾ അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കി. ഈജിപ്ത്, അറേബ്ബ്, സൈപ്രസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ ഫ്ലാവിയനെതിരായ നിലപാടെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പലസ്തീന, ഫിനീഷ്യ, സിറിയ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ തുല്യാവേശത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിനനുകൂലമായും വാദിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് യഥാ വസരം പിന്നീടു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.²⁵

25. 5:15

അധ്യായം II

ഗ്രേഷ്യൻറെ വധം

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ സിനഡും അനുബദ്ധസംഭവങ്ങളും നടക്കുന്ന സമയത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൻറെ പശ്ചിമഖണ്ഡത്തിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെക്കുറിപ്പു് ഇവിടെ പറയാം. ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകാരനായ മാക്സിമൂസു് എന്നയാൾ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരായി കലാപമുണ്ടാക്കി. അലെമാനിയുമായുള്ള യുദ്ധം മൂലം ക്ഷീണിതനായിരുന്ന ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയെ അയാൾ ആക്രമിച്ചു. ഇററലിയിലുള്ള വലെൻറിനിയൻ അന്നും ഒരു കട്ടിയായിരുന്നു. കോൺസുൾ പദവിയുള്ള പ്രോബുസു് എന്നയാളാണു് രാജ്യകാര്യങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതു്. പ്രോബുസു് അന്നു് പ്രെത്തോറിയൻ പ്രീഫെക്ടും ആയിരുന്നു. രാജകുമാരൻറെ അമ്മയായ ജൂസ്സിനാ ആര്യൻ ആശയങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ തൻറെ ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളം കാലം ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾക്കു വലിയ ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും തൻറെ മകൻ വളരെ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ മിലാനിൽ പോയപ്പോൾ അവിടത്തെ മെത്രാനായ അംബ്രോസിനോടു് അവർ വലിയ വൈരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്താൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു.²⁶ എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കാൻ ചെന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ജനങ്ങൾ ബലമായി തടഞ്ഞു. അംബ്രോസു് മെത്രാനോടവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അത്യധികമായ സ്നേഹമാണു് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അധികാരമോഹിയായ മാക്സിമൂസിൻറെ ചതിമൂലം ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തി വധിക്കപ്പെട്ടു എന്ന വാർത്ത വന്നെത്തി. യഥാർത്ഥത്തിൽ വധം നടത്തിയതു് മാക്സിമൂസിൻറെ കീഴിലുള്ള അൻഡ്രഗാത്തിയുസു് എന്ന സേനാനായകനായിരുന്നു. ഒരു പല്ലക്കിൽ ഒളിച്ചിരുന്നാണു് അയാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ സമീപം എത്തിച്ചെന്നതു്. അയാൾ തൻറെ

കീഴിലുള്ള ചില പട്ടാളക്കാർ വഴി, ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യ ചക്രവർത്തിയെ കാണാൻ ഒരു പല്ലക്കിൽ വരുന്നുണ്ട് എന്ന് ഒരു വാർത്ത പരത്തി. പല്ലക്ക ചുമട്ടുകാർ ഹ്രാൻസിലെ ലയൺസ് നഗരത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് ചക്രവർത്തി നദി കടന്ന ഉടനെയെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചത്. പല്ലക്കിലുള്ളതു ഭാര്യയാണെന്നും വിചാരിച്ച് മുൻകരുതലൊന്നും കൂടാതെ ഗ്രേഷ്യൻ പല്ലക്കിനെ സമീപിച്ചു. ഘാതകൻ അയാളെ നിഷ്പ്രയാസം വധിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ധൻ കഴിയിൽ വീഴുന്നതുപോലെ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ചക്രവർത്തി ചതിയിൽപ്പെട്ടു. മെറോഗുടെയും സത്തൂർബീനൂസും കോൺസുൾമാരായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഈ സംഭവം. അന്നു ഗ്രേഷ്യന്റെ 24-ാം വയസ്സും 15-ാം ഭരണവർഷവുമായിരുന്നു.²⁷

ഈ വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ ജൂസ്റ്റീനാ, അംബ്രോസ്യസ് മെത്രാന്മാരുള്ള കോപം അമർത്തി. കൊച്ചുവലൻറീനിയൻ തികഞ്ഞ വൈമനസ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും ഗത്യന്തരമില്ലാതെ മാക്സിമൂസിനെ ചക്രവർത്തിപദത്തിൽ തന്റെ പങ്കാളിയായി അംഗീകരിച്ചു. പ്രോബ്യസ് മാക്സിമൂസിനെ ഭയന്ന് കീഴക്കൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു പലായനം ചെയ്തു. ഇറാലിവിട്ട് ഇല്ലിറിക്കമിലേക്കു കടന്നു. മാസിഡോണിയായിലെ തെസ്സലോനിക്കാ നഗരത്തിൽ അയാൾ വാസമുറപ്പിച്ചു.

അധ്യായം 12

തിയഡോഷ്യസ് മാക്സിമൂസിനെതിരെ

സ്വാമിദ്രോഹിയായ മാക്സിമൂസ്, കൊച്ചുവലൻറീനിയനെയും വധിക്കാനുദ്യമിക്കുമെന്ന് തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയെ പെട്ടെന്ന് അറിയിച്ചു. അതിനാൽ അയാളെ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ശക്തമായൊരു സൈന്യം സജ്ജീകരിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു സമാധാനം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം വന്നു ചേർന്നു. ഇതേ കാലത്തു തിയഡോഷ്യസിന്റെ ഭാര്യ ഫ്ലാച്ചിലൂ ഒരു പുത്രൻ ജനം നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ പുത്രൻ ഹൊണോറിയസ്

27. 384-ൽ

എന്നു പേരു നൽകപ്പെട്ടു. റിക്കോമേലിയൂസിന്റെയും ക്രൈസ്തവർക്കു സിന്റെയും കോൺസുളോറു കാലത്തു് സെപ്റ്റംബർ 9-ാം തീയതിയായിരുന്നു കമാരജനനം.²⁸

അതിനു് അല്പം മുമ്പായി നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ അജേലിയൂസ് നിര്യാതനായി.²⁹ അതിന്റെ അടുത്ത വർഷം അർക്കേഡിയസ് അഗസ്റ്റസ്, ഇദ്ദേഹമായി ചേർന്നുള്ള ഒന്നാം കോൺസുളോറു കാലത്തു്,³⁰ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന തിമോത്തി നിര്യാതനായി. തെയോഫിലസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ അടുത്ത കൊല്ലം ആര്യൻ മെത്രാനായ ഡെമോഫിലസ് പരലോക പ്രാപ്തനായി. അപ്പോൾ ആര്യൻ വിശ്വാസികൾ ത്രോസിൻ നിന്നു് അവരുടെ നേതാക്കളിൽ ഒരാളായ മരിനുസിനെ വരുത്തി ഡെമോഫിലൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചു. എന്നാൽ മരിനുസിനു് അധികകാലം ആസ്ഥാനത്തിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾക്കു കീഴിൽ ആര്യന്മാർ രണ്ടു കക്ഷികളായി തിരിഞ്ഞു. അവരെക്കുറിച്ച് പിന്നീടു വിവരിക്കുന്നതാണ്.³¹ അവർ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു് ഡൊറോത്തേവുസിനെ വരുത്തി അയാളെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനാക്കി.

തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി മാക്സിമൂസിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാനായി മുന്നോട്ടു തന്നെ പോയി. തന്റെ പുത്രനായ അർക്കേഡിയസിനെ ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരങ്ങളോടുകൂടെ അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തെസ്സലോനിക്കയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആകലതയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന വലൻറീനിയനെയും കൂട്ടരെയും കണ്ടു മുട്ടി. അക്രമിയായ മാക്സിമൂസ് ഭീഷണി മൂലം അവരെക്കൊണ്ടു് തന്നെ ചക്രവർത്തിയായി അംഗീകരിപ്പിച്ചിരുന്നു. തിയഡോഷ്യസ് തന്റെ വികാരങ്ങളൊന്നും പരസ്യമാക്കിയില്ല. മാക്സിമൂസ് അയച്ച പ്രതിനിധികളെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയോ തിരസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. വേഗത്തിൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മിലാൻ നഗരത്തിലേക്കു്³² നീങ്ങി; മാക്സിമൂസ് അങ്ങോട്ടാണു പോയിരുന്നതു്.

28. 384-ൽ
29. നാല്പതുവർഷം മെത്രാനായിരുന്നു: 5:21.
30. 385-ൽ
31. 5:23
32. 'അക്വിലെയോ നഗരത്തിലേക്കു്' എന്ന് മറുചിലർ പറയുന്നു.

അധ്യായം 13

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ആര്യൻ കലാപം

ചക്രവർത്തി ഇങ്ങനെ സേനാനീക്കം നടത്തുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ അസ്വസ്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം നടത്തി. അതിങ്ങനെയാണ്: അവരവർക്കു യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കഥകൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യക്കണ്ടു്. തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഏതെങ്കിലും കേട്ടുകേൾവി കൈയിൽ കിട്ടിയാൽ അതിനെ ഒന്നിനു പത്തായി പെരുക്കി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും സ്വഭാവം. പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ ഈ പ്രവണതകളെല്ലാം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വൻതോതിൽ അരങ്ങേറി. ളരെ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചു് ഓരോരുത്തരും കഥകൾ മെനഞ്ഞെടുത്തു. ഏറ്റവും യോനക ദൂരന്തങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഓരോരുത്തരും ഭാവന ചെയ്തതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും നടന്നതായി അവർ വാർത്ത പരത്തി. വെറും ഭാവനാജന്യമായ സങ്കല്പങ്ങൾ തങ്ങൾ സത്യമായി നേരിട്ടു കണ്ട സംഭവങ്ങൾ എന്നപോലെ അവർ അവതരിപ്പിച്ചു. 'മാക്സിമൂസ്', തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയെ പരാജയപ്പെടുത്തി' എന്നായിരുന്നു ചിലർ പറഞ്ഞ കഥ. രണ്ടു പക്ഷത്തും മരിച്ച ഭക്തന്മാരുടെ കൃത്യമായ സംഖ്യപോലും അവർ സൂക്ഷ്മമായി 'റിപ്പോർട്ടു്' ചെയ്തു. ചക്രവർത്തി മാക്സിമൂസിന്റെ കൈയിൽ നേരിട്ടു് അകപ്പെട്ടുവെന്നായിരുന്നു വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞ കഥ. പണ്ടു് തങ്ങൾ കയ്യാളിയിരുന്ന പള്ളികളെല്ലാം അന്നു തങ്ങളുടെ പീഡനമേറ്റു കഴിഞ്ഞിരുന്നവരുടെ കൈവശം ആണല്ലോ ഇന്നിരിക്കുന്നതു് എന്നോത്തു് അമർഷം കടിച്ചൊതുക്കി കഴിയുകയായിരുന്നല്ലോ ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ. അവർ ഇത്തരം കള്ളക്കഥകളെല്ലാം പർവതീകരിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചു. പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു്, ആവർത്തനങ്ങളാൽ ദ്രവീകൃതമായ കഥകളിൽ അവ കെട്ടിച്ചമച്ചവർ തന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരേ കഥ തന്നെ പലരും പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒന്നുമറിയത്ത ശുദ്ധാത്മാക്കൾ വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നതിൽ അതു തവുമില്ലല്ലോ. തങ്ങളുടെ ശത്രുവായ തിയഡോഷ്യസ് കഴപ്പുത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു ധരിച്ച ആര്യൻ പക്ഷക്കാർക്കു ധിക്കാരം

വർദ്ധിച്ചു. അവർ പല അക്രമങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. നെക്താരിയൂസ് മെത്രാന്റെ ഭവനത്തിന് തീ വയ്ക്കാൻപോലും അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. തീയഡോഷ്യൂസ് അഗസ്ത്യസിന്റെയും സിനേജിയൂസിന്റെയും രണ്ടാം കോൺസുളേറ്റു കാലത്താണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്.³³

അധ്യായം 14

പതിയനായ മാക്സിമൂസിന്റെ അന്ത്യം

ചക്രവർത്തി തന്റെ എതിരാളിക്കെതിരെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യക്ഷമായ പടയാളക്കുത്തരക്കുറിച്ചു കേട്ടറിഞ്ഞ മാക്സിമൂസിന്റെ സൈനികർ പരിഭ്രാന്തരായി. അവർ മാക്സിമൂസിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകാതെ അയാളെ പിടിച്ചുകെട്ടി ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അയാളെ വധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ കോൺസുളേറ്റുകാലത്തു് ആഗസ്ത്യൂസ് 27-ാം തീയതിയാണ് അയാൾ വധിക്കപ്പെട്ടതു്. ഗ്രേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു കൊലപ്പെടുത്തിയ അൻഡ്രഗാത്തിയൂസ്, മാക്സിമൂസിനുണ്ടായ അനുഭവം കേട്ടു പരിഭ്രാന്തനായി അടുത്തുള്ള നദിയിൽ ചാടി മുങ്ങിമരിച്ചു.

വിജയികളായ ചക്രവർത്തിമാർ റോമിൽ പരസ്യമായ നഗരപ്രവേശനം നടത്തി. തീയഡോഷ്യൂസിന്റെ പുത്രനായ ഹൊണോറിയൂസും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. മാക്സിമൂസ് വധിക്കപ്പെട്ട ഉടനെതന്നെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു് ആളയച്ചു് ബാലനായ ഹൊണോറിയൂസിനെ തീയഡോഷ്യൂസ് റോമിലേയ്ക്കു വിളിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ വിജയോത്സവം ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടു് കുറെക്കാലം റോമിൽ തങ്ങി. അതിനിടെ തീയഡോഷ്യൂസ് പ്രസ്താവ്യമായ ഒരു കാരണപ്രകടനം നടത്തി. കോൺസുളർ പദവി വഹിച്ചിട്ടുള്ള സിമ്മാക്കൂസ് എന്നയാളോടാണ് കാരണവും കാണിച്ചതു്. അയാൾ റോമിലെ സൈനററിന്റെ തലവനുമായിരുന്നു. ഈ സിമ്മാക്കൂസ് പ്രസിദ്ധനായ ഒരു വാഗ്മിയായിരുന്നു. അയാൾ ലത്തീൻ ഭാഷ

83. 388-ൽ

യിൽ എഴുതിയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ പലതും ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അയാൾ മാക്സിമൂസിനെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രഭാഷണം രചിക്കുകയും മാക്സിമൂസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അതു പരസ്യമായി ഉദീരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ പേരിൽ ഇയാൾ പിൻക്കാലത്തു് രാജദ്രോഹക്കുറ്റത്തിന്നു വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടു. വധശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപെടാൻ വേണ്ടി അയാൾ ഒരു പള്ളിയിൽ അഭയം തേടി. ചക്രവർത്തി വളരെ മതഭക്തിയുള്ള ഒരാളായിരുന്നല്ലോ. അദ്ദേഹം സ്വന്തം സമൂഹത്തിലെ മെത്രാന്മാരെ മാത്രമല്ല, ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ച നൊവേഷ്യൻ വിഭാഗത്തിലെ മെത്രാന്മാരെയും ആദരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ റോമിലെ നൊവേഷ്യൻ സഭയുടെ മെത്രാനായ ലെയോൺഷ്യസിന്റെ ശിപാർശയെ ആദരിച്ചു് ചക്രവർത്തി ഈ സിമ്മാക്കൂസിന്നു മാപ്പുകൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ ജീവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാൾ ചക്രവർത്തിക്കു് ഒരു ക്ഷമാപണക്കത്തെഴുതി. ഇങ്ങനെ, വളരെ വിനാശകരമായേക്കുമെന്നു് ആശങ്കിക്കപ്പെട്ട ഒരു യുദ്ധം വളരെ ലഘുവായും അനായാസമായും അവസാനിച്ചു.

അധ്യായം 15

അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാൻ ഫ്ളാവിയൻ

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ താഴെ പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ നടന്നു. പൗളിനൂസിന്റെ മരണത്തിനുശേഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസികൾ ഫ്ളാവിയന്റെ അധികാരം അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവർ എവാഗ്രിയസിനെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. എവാഗ്രിയസ് താമസിയാതെ ദിവംഗതനായെങ്കിലും പകരം വേറെരാൾ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനുള്ള ചരടുവലികൾ ഫ്ളാവിയൻ നടത്തി. എങ്കിലും ഫ്ളാവിയൻ സത്യപ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചയാളാണെന്നതിന്റെ പേരിൽ അയാളോടു് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നവർ അവരുടെ സമ്മേളനങ്ങൾ പ്രത്യേകമായിത്തന്നെ നടത്തി. അവരെയും തന്റെ വരുതിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഫ്ളാവിയൻ സകല അടവുകളും പയററി. ഒടുവിൽ ആ പ്രയത്നങ്ങൾ ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഫ്ളാവിയൻ അന്നനയങ്ങൾകൊണ്ടു് അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലസിന്റെ

കോപം ശമിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി റോമാമെത്രാനായ മോസൂസിനെയും അന്തനയിച്ചു. പ്രസ്തുത മെത്രാന്മാർ രണ്ടുപേരും ഫ്ലാവിയനോടു കടുത്ത അമർഷമുണ്ടായിരുന്നവരാണ്. അയാൾ കള്ളസത്യം ചെയ്യുകയും ഐക്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞ സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് കാരണം. ഏതായാലും സഭയിലെ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചു തെയോഫിലസ് ഫ്ലാവിയനോടു ക്ഷമിച്ചു. ഇസിദോർ എന്ന വൈദികനെ റോമിലേയ്ക്കയച്ചു മോസൂസിനെ അന്തനയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്ലാവിയൻ തെറ്റു ചെയ്തവനാണെങ്കിലും സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാളോടു ക്ഷമിക്കുന്നതുചിതമായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു തെയോഫിലസിന്റെ നിലപാട്. അങ്ങനെ അന്ത്യോക്യയിലുള്ള എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും ഒരു വിധത്തിൽ ഫ്ലാവിയനെ അംഗീകരിച്ചു. ഈ സമയത്തു, നഗരത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായ ആര്യൻ വിഭാഗക്കാർ നഗരത്തിനു പുറത്തു തങ്ങളുടെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ഇക്കാലത്തു ജൂസലേമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന സിറിൽ നിര്യാതനാവുകയും ³⁴ യോഹന്നാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 16

അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ഷേത്രധർമ്മം

ഇക്കാലത്തു അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇനി പറയാം. അവിടുത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന തെയോഫിലസിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ച് ആ നഗരത്തിലെ അക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ എല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. നശീകരണം തെയോഫിലസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തണമെന്നു ചക്രവർത്തി പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അക്രൈസ്തവരുടെ മതകർമ്മങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും ഏറ്റവും പരിഹാസ്യമായി ചിത്രീകരിക്കാൻ തെയോഫിലസ് പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. ആദ്യമായി, മിത്രേയം എന്ന

34. 386-ൽ

സ്ഥാപനം തകർക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്.³⁵ അവിടെ നടക്കുന്ന രക്തപങ്കിലമായ കർമ്മങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം സെറാപ്പിയം നശിപ്പിച്ചു. മിത്രേയത്തിൽ നടക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ പരിഹാസാനുകരണങ്ങൾ പരസ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചു. സെറാപ്പിയത്തിൽ അന്ധവിശ്വാസപൂർണ്ണമായ അനേകം കർമ്മങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തി. പ്രിയപ്പസ് ദേവവിഗ്രഹത്തിന്റെ ലിംഗം നഗരമദ്ധ്യത്തിലൂടെ വഹിപ്പിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ അക്രൈസ്തവർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ മതഗുരുക്കന്മാർക്ക് ഈ പരസ്യാവഹേളനങ്ങൾ സഹിക്കാനായില്ല. അതിനു മുമ്പുണ്ടായതിനെക്കാൾ ഭീകരമായ ഒരു പ്രതികാരക്കൊടുക്കാനും അവർ അഴിച്ചുവിട്ടു. പൂർവ്വികനിശ്ചിതമായ ഒരു സമയത്തും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത സന്ദർഭത്തിൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ആക്രമണം ആരംഭിക്കുകയും കയ്യിൽ കിട്ടിയ സകല ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികളും തിരിച്ചടിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തിയതുകൊണ്ട് രണ്ടു പക്ഷത്തും പോരാപ്പഴയൊഴുകി. രണ്ടു കൂട്ടരും മടുക്കുന്നനതുവരെ പാതകങ്ങൾ അരങ്ങേറി. കലാപങ്ങൾക്കു ശമനം വന്നപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്, വളരെയധികം ക്രൈസ്തവരും വളരെ കുറച്ചുമാത്രം അക്രൈസ്തവരും വധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്. രണ്ടുപക്ഷത്തും മുറിവേറ്റവർ അസംഖ്യവുമായിരുന്നു.

വീണ്ടുവിചാരമുണ്ടായപ്പോൾ അക്രൈസ്തവർ സംഭ്രാന്തരായി. വിവരമറിയാതെ കരുത്തനായ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി സ്വീകരിക്കാനിടയുള്ള പ്രതികാര നടപടികളെ ക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അവരെ നടുക്കി. യോക്രാന്തരായ അവർ അലക്സാൻഡ്രിയ വീടു നാലുപാടും പലായനം ചെയ്തു. വിവിധങ്ങളായ അന്യനഗരങ്ങളിൽ അവർ ചെന്നെത്തി. ഇങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വ്യാകരണപണ്ഡിതന്മാരായ ഹെല്ലാഡിയസും അമ്മോണിയസും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എന്റെ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു. ഹെല്ലാഡിയസും, ജിപ്പിറർ ദേവന്റെ പുരോഹിതനായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അമ്മോണിയസും സിമിയൂസ് ദേവന്റെയും.

ഇങ്ങനെ കലാപം അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ഗവർണ്ണറും ഈജിപ്റ്റിലെ റോമൻ സൈന്യാ

---

35. 3:2

ധിപനും സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ തച്ചടയ്ക്കുന്നതിൽ തെയോഫിലസിനു സഹകരണം നൽകി. അവയെല്ലാം നിലംപരിചായി. അവയിലെ വിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഉരുകി പാത്രങ്ങളും വീട്ടുപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വിതരണം ചെയ്തു. ക്ഷേത്രമുതലുകൾ പാവങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യണമെന്നു ചക്രവർത്തി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ ഒരു ദേവന്റെ ഒരു വിഗ്രഹം മാത്രം നശിപ്പിക്കാതെ അവശേഷിപ്പിച്ചു. തെയോഫിലസിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അത് ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇത്തരം ദൈവങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആരാധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അക്രൈസ്തവർ ഒരുകാലത്തു വാദിക്കാൻ ഇടയാകരുത്."

ഈ കൃത്യം വൈയാകരണനായ അമ്മോണിയസിനു വലുതായ നീരസം ഉളവാക്കി. അയാൾ ഇങ്ങനെ പറയുക പതിവായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: "ആ ഒരു വിഗ്രഹം മാത്രം ഉരുകാതെ അവശേഷിപ്പിച്ചത് നമ്മുടെ മതത്തോടു ചെയ്ത കടുത്ത അധീക്ഷേപമാണ്. നമ്മുടെ മതത്തെ പരിഹാസ്യമാക്കുകയാണല്ലോ അതിന്റെ ഫലം." അന്നത്തെ ആ കലാപത്തിൽ ഒൻപതു ക്രിസ്ത്യാനികളെ താൻ തന്റെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ കൊന്നൊടുക്കി എന്ന് ഹെല്ലാഡിയസ് അയാളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ സമക്ഷം വീമ്പിളക്കുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ യൊക്കെയാണ് അന്ന് അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ.

അധ്യായം 17

സെറാപ്പിസ് ക്ഷേത്രത്തിലെ ലിഖിതങ്ങൾ

സെറാപ്പിസിന്റെ ക്ഷേത്രം തകർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിലെ ചില കല്ലുകളിൽ പ്രാചീനരീതിയിലുള്ള ചില അക്ഷരങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടുകിട്ടി. പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങൾ ഹിയെരോഗ'ളിഫിക്സ് എന്നാണു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങളിൽ ചിലതിനു കരിശിന്റെ ആകൃതിയായിരുന്നു. ആ അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ക്രൈസ്തവ

വരും അക്രൈസ്തവരും ഒരുപോലെ അവ തങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെ അർത്ഥസൂചനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണെന്നും അവകാശപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാദായകമായ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ അടയാളമാണല്ലോ കരിശും. അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു സാർവ്വകമാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ. എന്നാൽ അവ ക്രിസ്തുവിനെയും സെറാപ്പിസിനെയും ഒരുപോലെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണെന്നായിരുന്നു അക്രൈസ്തവരുടെ വാദം. പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരർത്ഥവും അല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റൊരുർത്ഥവുമാണുള്ളതെന്നും അവർ വാദിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനിടയ്ക്കും അക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരും ഹിയെരോൾഫ് ട്രിഫിഡ്സ് എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചു പരിജ്ഞാനമുള്ളവരുമായ ചിലർ ആ കരിശാകൃതിയക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ അർത്ഥം 'വരാനിരിക്കുന്ന ജീവൻ' എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ക്രിസ്തുത്യാനികൾ വളരെ ആവേശപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. മറ്റു ചിലർ മറ്റു ചില അക്ഷരങ്ങളുടെയും അർത്ഥവിശദീകരണം കണ്ടെത്തി. ഒന്നിന്റെ അർത്ഥം ഒരു ഭാവി പ്രവചനമായിരുന്നു: 'കരിശും' (വരാനിരിക്കുന്ന ജീവൻ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ സെറാപ്പിസിന്റെ ക്ഷേത്രം തകർക്കപ്പെടും' എന്ന്. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ അനേകം പേർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും അനുതാപപൂർവ്വം പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചു ക്രിസ്തുത്യാനികളാകുകയും ചെയ്തു. കരിശാകൃതിയിലുള്ള ഈ അടയാളത്തിന്റെ കണ്ടു പിടുത്തം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ വിവരങ്ങളൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടറിഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ കരിശിന്റെ ആകൃതി കൊത്തിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരോഹിതന്മാർ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു വിഷമമുണ്ട്. കാരണം; 'നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആഗമനം യുഗങ്ങളിലും തലമുറകളിലും നിന്നു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു രഹസ്യമാകുന്നു' എന്ന് വിശുദ്ധ ശ്ലീഹാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.³⁶ തിന്മയുടെ രാജാവായ പിശാച് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിൽ അവന്റെ ദാസന്മാരായ ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരോഹിതന്മാർ അതിനെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഒരു ന്യായവുമില്ല. എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് പൗലോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ

36. 1 കൊറി. 2:7-8; എഫേ. 3:5-6; കൊളോ. 1:26

സംഭവിച്ചതിനു തുല്യമായ ഒന്ന് ഈ അക്ഷരങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണത്തിൽ സംഭവിക്കാൻ ദൈവം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ദൈവാത്മാവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നയിക്കപ്പെട്ട് അന്വേഷണത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു രീതി പ്രയോഗിക്കുകയും അന്വേഷണ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെ ബലിപീഠത്തിൽ കണ്ട ഒരു ലിഖിതം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യുക്തമായി രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത് (നടപടി 17: 23). ബാലാം, കയ്യാഫാസ് എന്നിവരിലെന്നപോലെ ഈജിപ്തിലെ പുരോഹിതന്മാരിലും ദൈവത്തിന്റെ വചനം അവരുടെ ബോധ മനസ്സിനെതിരായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കാം. ബാലാമും കയ്യാഫാസും³⁷ അവരറിയാതെ സത്യത്തിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ നടത്തി. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് തല്ലാലം ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ മതി.

അദ്ധ്യായം 18

തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ രണ്ടു സത്കൃത്യങ്ങൾ

തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി കുറഞ്ഞൊരു കാലമേ ഇറാലിയിൽ തങ്ങിയുള്ള എങ്കിലും അക്കാലംകൊണ്ടു റോമാ നഗരത്തിനു വളരെയേറെ നന്മകൾ ചെയ്തു. സാമ്പത്തികമായ അനുഭവങ്ങൾ, ചില തിന്മകളുടെ ദൂരീകരണം എന്നു രണ്ടു വിധത്തിലായിരുന്നു ഈ നന്മകൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാനങ്ങൾ അത്യുദാരങ്ങളായിരുന്നു. നഗരത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന കപ്രസിദ്ധങ്ങളായ രണ്ടു കത്സീതസമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം അറുതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

അവയിൽ ഒന്ന് ഇപ്രകാരമാണ്: റോമിൽ വളരെ വലിയ പള്ളി ചില കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് റൊട്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിർമ്മിച്ചവയാണവ. നാം

37. സംഖ്യ. 24; യോഹ. 11:51.

പറയുന്ന കാലത്തു് ഈ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതു് ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ മാൻചിപ്പെസ് എന്നു പറയുന്ന രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. അവർ ഈ കെട്ടിടങ്ങളെ തന്ത്രരൻമാരുടെ താവളങ്ങളാക്കി മാറി. ഈ കെട്ടിടങ്ങളിലെ റൊട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ താഴെയുള്ള നിലയിലായിരുന്നു. അതിന്റെ വശങ്ങളിൽ മദ്യശാലകൾ ക്രമീകരിച്ചു് അവയിൽ വേശ്യകളെയും പാർപ്പിച്ചിരുന്നു. മദ്യപാനത്തിനോ വേശ്യാഗമനത്തിനോ വേണ്ടി ആ മുറികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരെ സവിശേഷമായ ഒരു യന്ത്രസംവിധാനം വഴി തഴയുള്ള അറകളിൽ അകപ്പെടുത്തും. അകലെ നിന്നു വരുന്ന അപരിചിതരൊണ് സാധാരണഗതിയിൽ ഇപ്രകാരം അകപ്പെടുത്തുക. അവിടെ അടിമകളെപ്പോലെ പണിയെടുത്തു് ആജീവനാന്തം കഴിയേണ്ടിവരും. അവിടെ നിന്നു രക്ഷപെടാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവർ മരിച്ചുപോയതാകാം എന്ന് അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാർ കരുതിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭടന്മാരിലൊരാൾ ഈ വിധത്തിൽ അകപ്പെടാനിടയായി. തടവിലകപ്പെട്ട അയാൾ തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന കോരകൊണ്ടു് കാവൽ നിന്നവരെ വധിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ സംഭീതരായി അയാളെ രക്ഷപെടാൻ അനുവദിച്ചു. അയാൾ ഈ അധോലോക സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം മാൻചിപ്പെസിനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ദൃഷ്ടസൗധങ്ങൾ പൊളിച്ചു കളയാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ഇനി പറയാം. ഒരു സ്ത്രീ വ്യഭീചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ അവളെ തെറ്റു തീരുത്താൻ പ്രേരകമായ വിധത്തിലല്ല, തെറ്റിൽ നിന്നു മോചനം നേടാനാകാത്ത വിധത്തിലാണ് അവർ ശിക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. അവർ അവളെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ മുറിയിൽ അടച്ചു് നിർബന്ധിച്ചു് വേശ്യാപൃത്തി ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. വ്യഭീചാരം നടക്കുന്ന സമയത്തു് ഒരു ചെറിയ മണി അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വഴിയേ പോകുന്നവർക്കു് അകത്തു നടക്കുന്ന സംഭവമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകും. പൊതു ജനദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ഹീനകൃത്യമായി ഇതിനെ കരുതാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നതു് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ നാണംകെട്ട ഏർപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ചക്രവർത്തി ആശ്ചര്യചകിതനായിപ്പോയി. ശിശുത്രാ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിലംപരിചാക്കി. വേശ്യകളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു് മറ്റു നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ രണ്ടു വലിയ തിന്മകളിൽ നിന്നു റോമാ നഗരത്തെ വിമുക്തമാക്കുകയും മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാം തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു വലെൻറിയനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു സ്വന്തം പുത്രൻ ഹൊണോറിയസിനോടൊപ്പം തിയഡോഷ്യസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. താസ്യന്റെയും സിമ്മാക്കൂസിന്റെയും കോൺസുളോറു കാലത്തു നവംബർ 10-ാം തീയതി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.³⁸

അധ്യായം 19

പരസ്യകമ്പസാരം നിർത്തലാക്കുന്നു

ഇക്കാലത്തു "പ്രായശ്ചിത്തപുരോഹിതൻമാരുടെ"³⁹ ഉദ്യോഗം നിർത്തലാക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു വന്നുകൂടി. താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിലാണതു സംഭവിച്ചതു. ഡേഷ്യസിന്റെ മതപീഡന കാലത്തു വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പിന്നെ തിരിച്ചു വന്നവരുമായി സഹകരിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു നൊവേഷ്യർ സഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയല്ലോ. അതിനെ തുടർന്നു. മെത്രാന്മാർ കൂടിയായാലോചിച്ചു ഓരോ പള്ളിയിലും ഓരോ പ്രായശ്ചിത്തപുരോഹിതനെ കൂടെ നിയമിക്കണം എന്നു തീരുമാനിച്ചു. മാമോദീസാസ്തു ശേഷം പാപം ചെയ്തവരെല്ലാം ആ പുരോഹിതന്റെ സന്നിധിയിൽ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയണം എന്നായിരുന്നു തീരുമാനം. ഈ രീതിയിലുള്ള നടപടി പാഷണ്ഡരായ മറ്റു വിഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും തുടർന്നു വരുന്നുണ്ട്. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികളും വിശ്വാസത്തലങ്ങളിൽ അവരോടു യോജിക്കുന്ന നൊവേഷ്യരും അതു ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നൊവേഷ്യർ അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായിത്തന്നെ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾ അതുപേക്ഷിച്ചതു നെക്താറിയസിന്റെ ഭരണകാലത്താണ്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഒരു പള്ളിയിൽ നടന്ന, താഴെ പറയുന്ന സംഭവമാണ് അതിനു കാരണം.

38. 391-ൽ

39. Presbyter of penance

കുലീന കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ അവിടെ പ്രായ ശ്രീത്തപുരോഹിതന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പള്ളിയിൽവെച്ചു തന്റെ പാപങ്ങൾ പരസ്യമായി ഏറ്റു പറഞ്ഞു. പുരോഹിതൻ നിരന്തരമായ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും അവൾക്കു പ്രായശ്രീത്തമായി നിശ്ചയിച്ചു. പാപം ഏറ്റു പറയുന്നതോടൊപ്പം പശ്ചാത്താപോചിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവൾ കൈക്കൊള്ളണമല്ലോ. ഏതാനും നാൾ കഴിഞ്ഞു ആ സ്ത്രീ തന്നെ പരസ്യമായി പാപം ഏറ്റുപറയാൻ വന്നു. പ്രസ്തുത പള്ളിയിലെ ഒരു ഡീക്കനെമൊത്തു താൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്തു എന്നാണ് ഇത്തവണ അവൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞതു്. അന്വേഷണത്തിൽ ഇക്കാര്യം സത്യമാണെന്നു തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ഡീക്കനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ഈ സംഭവമറിഞ്ഞു് ആളുകൾ അമച്ഛരിതരായിത്തീർന്നു. അതു് സഭയ്ക്കകെ അപമാനം വരുത്തി വെച്ചല്ലോ. പിന്നെ പുരോഹിതന്മാരിൽ ആരെ കണ്ടാലും ആളുകൾ പരിഹസിക്കാനും ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും തുടങ്ങി. അപ്പോൾ, ജനംകൊണ്ടു് അലങ്കാൺഡ്രിയക്കാരനായ എവുദേമോൻ എന്ന വൈദികൻ പ്രായശ്രീത്തപുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനവും പരസ്യക്കമ്പസാരവും നിർത്തി ചെയ്യാൻ നെക്താരിയസ് മെത്രാനെ ഉപദേശിച്ചു. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാനുള്ള അർഹത ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം മനഃസാക്ഷിയനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കട്ടെയെന്നാണു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. അങ്ങനെ മാത്രമേ സഭയെ പരിഹാസത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമാകൂ. എവുദേമോൻ തന്നെ നേരിട്ടു പറഞ്ഞു കേട്ടതനുസരിച്ചാണു് ഈ സംഭവം ഞാനിവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു്.

ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ⁴⁰ ഈ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഓരോ കാര്യവും കഴിയുന്നത്ര പ്രാമാണികമാക്കാൻ ഞാൻ ആവതു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സംഭവങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ നേരിട്ടു കണ്ടു വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാനും കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ യുക്തിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കാനും ഞാൻ മനസ്സിരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആരെങ്കിലും പറയുന്നതിനെ മാത്രമാശ്രയിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ അസത്യം രേഖപ്പെടുത്താനിടയാകും. എവുദേമോൻ ഈ സംഭവം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു, "അല്ലയോ വൈദികാ, അങ്ങയുടെ ഉപദേശം സഭയ്ക്കു് ഉപകാരമാണോ ഉപദ്രവമാണോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ദൈവത്തിന്നുമാത്രം

40. 1:1;2:1

അറിയാം. പരസ്പരം പരിഹസിക്കാനുള്ള ഒരവസരം ഇതുമൂലം ഇല്ലാതായി എന്നുറപ്പിച്ചു പറയാം. പക്ഷേ പരസ്പരം തെറ്റു തിരുത്താനുള്ള അവസരം ഇതുകൊണ്ടു നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. 'നിഷ്ഫലങ്ങളായ അന്ധകാരപ്രവൃത്തികളിൽ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേരരുത്. മറിച്ച് അവയെ കുറപ്പെടുത്തുവിൻ' എന്നുള്ള അപ്പസ്തോലവചനം (എഫേ.5:11) അനുസരിക്കാനും പറുക യില്ല.' ഇതേപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി.

അധ്യായം 20

പാഷണ്ഡികളുടെയിടയിലെ ഭിന്നതകൾ

ആര്യന്മാർ, നൊവേഷ്യർ, മാസിഡോണിയർ, എവുണോ മിയർ തുടങ്ങിയ ഇതര വിശ്വാസവിഭാഗങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളും പറഞ്ഞുപോകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് എന്നിങ്ങു തോന്നുന്നു. സഭയിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയവർ നിസ്സാരകാരണങ്ങളെ ചൊല്ലി വീണ്ടും വീണ്ടും ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഭിന്നതകളുടെയെല്ലാം വിശദാംശങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളാം. എന്നാൽ എവുണോമിയസു് ഒഴികെ അക്കൂട്ടരിലാറെയും തിയഡോഷ്യസു് ചക്രവർത്തി ഒരു തരത്തിലും പീഡിപ്പിച്ചില്ല എന്ന് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. എവുണോമിയസു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സ്വകാര്യഭവനങ്ങളിൽ വെച്ചു് തന്റെ രചനകൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ അനേകരെ വഴി തെറ്റിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതായിത്തു് ചക്രവർത്തി അയാളെ നാടുകടത്താൻ ഉത്തരവീട്ടു. മറ്റു പാഷണ്ഡരുടെ ആരുടെയും കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇടപെട്ടില്ല. തന്റെ വിശ്വാസത്തോടു സഹകരിക്കാൻ ആരെയും നിർബന്ധിച്ചില്ല. അവരവരുടെ സങ്കേതങ്ങളിൽ ഒത്തുചേരാനും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു് സ്വന്തം വിശ്വാസങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്താനും അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും അനുവദിച്ചു. നഗരങ്ങൾക്കു പുറത്തു സ്വന്തം പള്ളി പണിയാൻ എല്ലാവരെയും അനുവദിച്ചു. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതു പോലെ ⁴¹ നൊവേഷ്യർ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നോടു യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നഗരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഉള്ള അവരുടെ പള്ളിക

41. 5:10

ളിൽ തുടർന്നും സമ്മേളിക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുമതി നൽകിയിരുന്നു. ഈ നൊവേഷ്യരെക്കുറിച്ച് ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ കൂടുതലായി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനു് ചരിത്രത്തിൽ ഏതാനും ചുവടുക്കു ചിറകോട്ടുപോകേണ്ടതായിട്ടും ഉണ്ടു്.

അധ്യായം 21

നൊവേഷ്യരുടെയിടയിലെ ഒരു ശീശൂ

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ നൊവേഷ്യൻ സഭയെ അജേലിയൂസ് മെത്രാൻ നാല്പതു വർഷക്കാലം നയിച്ചു. ഞാൻ എവിടെയോ നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ ⁴² കോൺസ്റ്റാന്റിന്റെ കാലം മുതൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആറാം വത്സരം വരെ ആ നേതൃത്വം നിലനിന്നു. ഒടുവിൽ തന്റെ ജീവിതാന്ത്യം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു എന്ന് അജേലിയൂസിനു മനസ്സിലായി. സിസിനിയൂസ് എന്നയാളെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി അദ്ദേഹം അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഈ സിസിനിയൂസ്, അജേലിയൂസ് അധ്യക്ഷനായിരുന്ന സഭയിലെ ഒരു പ്രെസ്ബിറ്ററും വലിയ വാഗ്മിയും മാക്സിമൂസ് എന്ന പണ്ഡിതനിൽനിന്നു് ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയോടൊപ്പം തത്ത്വജ്ഞാനത്തിൽ ശിക്ഷണം നേടിയ ആളുമായിരുന്നു. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആ സഭയിലെ അൽമായർ അസംഗ്രഹ്യരായി മാർസ്യൻ എന്ന വ്യക്തി മെത്രാനാകണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ അഭിലാഷം. അയാൾ വളരെ ഭക്തിയും ജീവിതവിശുദ്ധിയുമുള്ളയാളായിരുന്നു. അയാളുടെ സ്വാധീനം കാരണമാണു് വാലെൻസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തു് അവരുടെ സഭാവിഭാഗം പീഡനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമായിരുന്നതു്. ജനാഭിപ്രായം ആടരിച്ചു് അജേലിയൂസ് മാർസ്യനെയും മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.

രോഗത്തിൽനിന്നു താല്ക്കാലികമായി ഒരു മോചനം ലഭിച്ചപ്പോൾ അജേലിയൂസ് പള്ളിയിൽ ചെല്ലുകയും അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന സഭാസമൂഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു്

42. 4:9; 5:12

ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു: ‘എന്റെ കാലശേഷം മാർസ്യൻ നിങ്ങളുടെ മെത്രാനായിരിക്കും. അതിനുശേഷം സിസിനിയുസും.’⁴³

അധികം താമസിയാതെ അജേലിയൂസും നിര്യാതനായി. മാർസ്യൻ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തു് അവരോധിതനാവുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യം ഒരു ഭീന്നതയ്ക്കു പശ്ചാത്തലമാണല്ലോ. ഭീന്നതയെ സഹായിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഭവംകൂടെ ഉണ്ടായി. സബ്ബാത്തിയൂസും എന്നു പേരുള്ള ഒരു യഹൂദ കുടുംബത്തിലെ മാർസ്യൻ പുരോഹിതസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയർത്തി. അയാൾക്കു് യൂദന്മാരുടെ മുൻവിധികൾ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാനാകണമെന്ന ഒരത്യാഗ്രഹവും അയാളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഉള്ളിലിരുപ്പുകൾ അറിയാവുന്ന രണ്ടു വൈദികരെ അയാൾ തന്റെ സഹകാരികളായി കൂട്ടി. തെയോക്സിസ്സൂസും എന്നും മക്കാരിയൂസും എന്നും ആയിരുന്നു അവരുടെ പേരുകൾ.

വാലെൻസും ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് പ്രീജിയായിലെ ‘പാസും’ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചു് നൊവേഷ്യന്മാർ ഉയിർപ്പു തിരുനാളിനെ സംബന്ധിച്ചു് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കാൻ സബ്ബാത്തിയൂസും തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചു് ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.⁴³ കൂടുതൽ കർശനമായ താപസജീവിതം നയിക്കാണെന്ന വ്യാജേന അയാൾ തത്കാലം തന്റെ സമൂഹത്തിൽനിന്നു് അകന്നുനിന്നു. ‘കൂടാശകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അർഹതയില്ലാത്ത ചില വ്യക്തികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു’ എന്നൊരു ന്യായമാണു് അയാൾ പുറമേ പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ വ്യതിരിക്തസമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ ലക്ഷ്യം എന്നു പിന്നീടു വെളിപ്പെട്ടു.

മാർസ്യൻ മെത്രാനും ഇക്കാര്യമെല്ലാം മനസ്സിലായപ്പോൾ ഇത്രയും അഹന്ത നിറഞ്ഞ ഒരാളെ വൈദികനാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ കണ്ഠിതപ്പെട്ടു. ‘എന്റെ കൈകൾ സബ്ബാത്തിയൂസിന്റെ തലയിൽ വയ്ക്കാതെ വല്ല മുളളിന്മേലും വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു’ എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സബ്ബാത്തിയൂസിന്റെ വഴിതെറ്റിയ നടപടികൾ നിയന്ത്രിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ബിത്തീനിയായിലെ ഹെലേനോപ്പോലീസിനടുത്തുള്ള ‘അംഗാൽ’ എന്ന സ്ഥലത്തു് നൊവേ

ഷ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ സബ്ബാത്തിയൂസിനെ വിളിച്ചു വരുത്തി. അയാളുടെ അസംതൃപ്തിയുടെ കാരണം വിശദീകരിക്കാൻ മെത്രാന്മാർ സബ്ബാത്തിയൂസിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഉയിർപ്പു തീരുനാൾ സംബന്ധിച്ചു വിശ്വാസികളുടെ ആചരണത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഭിന്നതയാണ് തന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. യഹൂദാചാരപ്രകാരം അതു് ആചരിക്കപ്പെടണം എന്ന് അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാസ്കുമിൽകൂടിയ സിനഡിന്റെ തീരുമാനവും അതുതന്നെയാണെന്ന് അയാൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

ഉയിർപ്പുതീരുനാളിനെ സംബന്ധിച്ചു ഉന്നയിക്കുന്ന വാദങ്ങൾ മെത്രാനാകാനുള്ള തന്റെ അത്യാഗ്രഹം മറച്ചുപിടിക്കാനുള്ള ഒരു കൗശലം മാത്രമാണെന്നു മെത്രാന്മാർക്കു മനസ്സിലായി. താൻ ഒരിക്കലും മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്ന് അവർ അയാളെക്കൊണ്ടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിച്ചു. അതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാന്മാർ ഉയിർപ്പുതീരുനാൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കി. അതിനു് 'നിഷ്കഷ്ണനിയമം' എന്നാണു വർ നാമകരണം ചെയ്തതു്. അതിൽ അവർ പറഞ്ഞു, "ഇത്തരം ഒരു കാര്യത്തിലുള്ള മതഭേദം സഭയിൽനിന്നു വേർപെട്ടു നില്ക്കാനുള്ള ഒരു കാരണമാകാൻ പാടില്ല. സഭയുടെ പൊതുവായ നിലപാടിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു തീരുമാനവും പാസ്കുമിലെ സിനഡ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ല. ഉയിർപ്പുതീരുനാൾ ആചരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അപ്പസ്തോലന്മാരോടു് ഏറ്റവും അടുത്ത കാലത്തു ജീവിക്കുന്ന ആളുകൾപോലും വ്യത്യസ്ത ആചരണങ്ങളാണ് അവലംബിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ അതു് അവരുടെ പരസ്പരൈക്യത്തിനു് ഒരുവിധത്തിലും വിഘാതമായില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, സാമ്രാജ്യതലസ്ഥാനമായ റോമിലെ നെവേഷ്യന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ യഹൂദരുടെ വഴക്കം ഒരിക്കലും അനുവർത്തിച്ചിട്ടുമില്ല. അവർഎന്നും മഹാവിഷുവത്തിനു ശേഷമാണു് ഉയിർപ്പുതീരുനാൾ ആഘോഷിച്ചിരുന്നതു്. എങ്കിലും വേറെ ദിവസങ്ങളിൽ ഉയിർപ്പുതീരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന സഹ വിശ്വാസികളിൽനിന്നു് അവർ അകന്നു നിന്നിട്ടുമില്ല." ഇങ്ങനെയുള്ള പല ന്യായങ്ങളും പരിഗണിച്ച ശേഷം ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ അഭിമതമനുസരിച്ചു് ഏതു ദിവസമെങ്കിലും ഉയിർപ്പുതീരുനാൾ ആഘോഷിക്കാമെന്നു് സിനഡ് തീരുമാനം ചെയ്തു. ആ വിഷയത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം സഭയിലുള്ള കൂട്ടായ്മയ്ക്കു് ഒരിക്കലും തടസ്സമാകരുതു് എന്നും വ്യത്യസ്തമായി ആചരിച്ചാലും സഭയിൽ അവർ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കണം എന്നും പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ നിയമം നടപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പ്രതിജ്ഞയിൽ ബന്ധിതനായ

സബ്ബാത്തിയുസ് പെസഹാതിരുന്നാളാഘോഷം സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടായാൽ രഹസ്യത്തിൽ ആചരിച്ചുകൊണ്ടു നേരത്തെ ഉപവസിച്ചിരുന്നു; രാത്രിമുഴുവൻ ജാഗരണം നടത്തിയിട്ടു പെസഹായുടെ ശാബതം ആചരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം അയാൾ പള്ളിയിൽപോവുകയും സമൂഹത്തോടൊപ്പം കൂദാശകളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല വർഷം തുടർന്നു. അതു ജനങ്ങളിൽനിന്നു മറച്ചുവെക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അറിവുകുറഞ്ഞ ചിലയാളുകൾ, പ്രധാനമായും ഫ്രീജിയായിലും ഗലാത്യയിലുമുള്ളവർ ആ രീതി അനുസരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ സബ്ബാത്തിയുസ് പിന്നീടു സിനഡിൽ താൻ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയെ അവഗണിച്ചു വിഘടനപരമായ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുകയും തന്റെ അനുയായികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ശീശ്യസംഘത്തിന്റെ മെത്രാനായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അക്കാത്യത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നീടു വിശദമായി പറയുന്നതാണ്.⁴⁴

അധ്യായം 22

സഭാസംബന്ധമായ ചില വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ

ഉയിർപ്പു തിരുന്നാളിനെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും പറഞ്ഞനിലയ്ക്കു ആ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു എനിക്കുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് അസമീചിതമാകുകയില്ല എന്നു കരുതുന്നു. യഹൂദരെ അനുസരിക്കാൻ തത്രപ്പെടുന്നവർ പ്രാചീനരായാലും അർവാചീനരായാലും അവരുടെ നിർബ്ബന്ധ ബുദ്ധിക്ക് യുക്തിയുടെ എന്തെങ്കിലും അടിസ്ഥാനമുണ്ടു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. യഹൂദമതം ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്കു പരിവർത്തിതമായപ്പോൾ മോശയുടെ നിയമങ്ങളും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ആചാരങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത അവസാനിച്ചു എന്നു വസ്തുത അവർ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള തെളിവു സ്പഷ്ടമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു നിയമവും യുദ്ധമാരെ അനുസരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. നേരേ

44. 7:5.12

മറിച്ചു, പൗലോസ് ശ്രീഹാ അതിനെ വ്യക്തമായി എതിർക്കുന്നുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് മേമനോചാരത്തെ മാത്രമല്ല, യഹൂദ തിരുനാളുകളോടുള്ള താല്പര്യത്തെയും എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഗലാത്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ (4:21) അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'നിയമത്തിന് വിധേയരായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരേ, പറയുവിൻ. ആ നിയമം പറയുന്നതു നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ?' ആ വാദഗതി തുടൻകൊണ്ടു് യഹൂദന്മാർ ദാസോചിതമായ ബന്ധനത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കു വന്നവർ 'പുത്രന്മാരുടെതായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും' (5:13) അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കാലങ്ങളും ആണ്ടുകളും' ആചരിക്കരുതെന്നു് അദ്ദേഹം അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു (4:10). വീണ്ടും കൊളോസ്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ (2:16-17) അത്തരം ആചരണങ്ങൾ വെറും നിഴലുകളാണെന്നു് അദ്ദേഹം സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'അതിനാൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയോ തിരുനാളുകളുടെയോ മാസാരംഭങ്ങളുടെയോ ശാബ്ദങ്ങളുടെയോ പേരിൽ ആരും നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥരാക്കാതിരിക്കട്ടെ. വരാനിരിക്കുന്നവയുടെ നിഴലുകളാണവ.' ഹെബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലും (7:12) ഇതേ വസ്തുതകൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടു്: 'ആചാര്യത്വത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായതുപോലെ തന്നെ നിയമത്തിലും മാറ്റമുണ്ടായി.' സത്യത്തെ ആശ്രയിച്ചവരുടെ മേൽ സുവിശേഷങ്ങളാകട്ടെ, ശ്രീഹന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളാകട്ടെ 'അടിമത്തത്തിന്റെ നകം' (ഗലാ 5:1) അടിച്ചേല്പിക്കുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തം. വരപ്രസാദം സ്വീകരിച്ചവർ ഉയിർപ്പും മറ്റു തിരുനാളുകളും അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു് ആദരിക്കട്ടെ എന്നു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ആളുകൾ ഉത്സവാചരണങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നതു സത്യം. അവകൊണ്ടു് വിശ്രമവും ഉല്ലാസവും ലഭിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാവരും അവരവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു്, പ്രചാരത്തിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, രക്ഷാകരമായ പീഡാസഹനത്തിന്റെ അനുസ്മരണം കൊണ്ടാടി വരുന്നു. രക്ഷകനോ അവിടുത്തെ അപ്പസ്തോലന്മാരോ ഏതെങ്കിലും നിയമം വഴി, ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കാൻ ആത്മജാപിച്ചിട്ടില്ല. സുവിശേഷങ്ങളോ ശ്രീഹന്മാരോ മോശയുടെ നിയമം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, അതു് ആചരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷയോ ശാപമോ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമില്ല. ചരിത്രപരമായ സൂക്ഷ്മതയ്ക്കുവേണ്ടിയും യഹൂദരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും മാത്രമാണു് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ 'പുളിപ്പിച്ചിട്ടാത്ത അപ്പങ്ങളുടെ' ദിനങ്ങളിൽ പീഡ

അനുഭവിച്ചു എന്ന് സുവിശേഷകന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.⁴⁵ യഹൂദന്മാർ തിരുനാളുകളിൽ രക്തം കൊണ്ടു് അവരെത്തന്നെ പങ്കിലരാക്കി. തിരുനാളുകളുടെ ദിവസങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക എന്നതു് ശ്രീഹന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നില്ല. ശരിയും ഭക്തിപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. പാരമ്പര്യവും പഴക്കവും അനുസരിച്ചു് ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോ തരം ആചാരങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുന്നു. അതു പോലെ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷത്തിന്റെ രീതികളും ഓരോ സ്ഥലത്തെയും പ്രത്യേകതകൾ അനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തമായി വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ രൂപം കൊണ്ടു. ശ്രീഹന്മാർ ആ വിഷയത്തിൽ യാതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും നടത്തിയിട്ടില്ല. നിയമം വഴിയല്ല, ഒരാചാരമായിട്ടാണ് ഇതാചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് എന്ന് വസ്തുതകൾ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഏഷ്യാമൈനറിൽ മിക്കവാറും ചന്ദ്രമാസത്തിലെ 14-ാം ദിവസമാണ് ഉയിർപ്പു് ആഘോഷിച്ചിരുന്നതു്. അവർ ശാബത് പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ ആചരിച്ചിരുന്നവരിൽ നിന്നു് അവർ ഒരിക്കലും അകന്നിരുന്നില്ല. റോമാമെത്രാനായ വിക്ടർ ആവശ്യത്തിലധികമായ അഭിനീവേശം കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, ഏഷ്യയിലെ പതിനാലാം ദിവസാചരണക്കാർക്കെതിരായി⁴⁶ ബഹിഷ്കരണം പ്രയോഗിച്ചു. ഈ അമിതാവേശത്തെ ഭർത്സിച്ചുകൊണ്ടു് ലയൺസിലെ മെത്രാനായ ഇരനെയുസു് അദ്ദേഹത്തിനു നിശിതമായ ഭാഷയിൽ ഒരു കത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ⁴⁷ പ്രാചീനർ ഉയിർപ്പു തിരുനാൾ ആചരണത്തിൽ വ്യത്യസ്ത രീതികൾ അവലംബിച്ചിരുന്നവെന്നും അതു് അവരുടെ പരസ്പര സഹകരണത്തിനു് ഒരിക്കലും തടസ്സമായില്ല എന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പിന്നീടു് ഗോർഡിയന്റെ കീഴിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം കൈവരിച്ചു, സ്വീർണം മെത്രാനായിരുന്ന പൊളിക്കാർപ്പു് തന്റെ സ്വന്തം സ്ഥലമായ സ്വീർണയിലെ രീതിയനുസരിച്ചു് ചന്ദ്രമാസത്തിലെ 14-ാം തീയതി⁴⁸ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അനിസെറ്റസുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തി

45. മത്താ. 26:1; മർക്കോ. 14:1; ലൂക്കാ. 22:1
 46. Quartodecimans
 47. ഇരനെയുസു്, പാഷണ്ഡതകൾക്കെതിരെ, 3. 3. 4
 48. യഹൂദർ പെസഹാ ആചരിച്ചിരുന്ന നീസാൻ മാസം 14-ാം തീയതിയാണ് വിവക്ഷ.

യിരുന്നൂ. എവുസേബിയസ് തന്റെ തിരുസഭാചരിത്രം അഞ്ചാം പുസ്തകത്തിൽ (24) ഇക്കാര്യം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഏഷ്യാമൈനറിലുള്ളവർ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുള്ള വേറെ ചിലർ അതു ശാബതുദിവസം ആഘോഷിച്ചിരുന്നു. മാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തവുമുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദരെ അനുകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു ഒരു കൂട്ടർ കരുതി. എന്നാലതു ശരിയായ രീതിയല്ല. വേറൊരു കൂട്ടർ അതു അനാവശ്യമെന്നു കരുതി മഹാവിഷ്വത്തിനുശേഷം⁴⁹ ആഘോഷിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: 'സൂര്യൻ ആരിയെസിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അന്ത്യോക്യക്കാർ ക്സാന്തിക്കൂസ് എന്നും റോമാക്കാർ ഏപ്രിൽ എന്നും പറയുന്ന മാസത്തിലാണ് ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കേണ്ടതു്. മിക്കവാറും എല്ലാ കാര്യത്തിലും തെറ്റുതന്നെ ആചരിക്കുന്ന ആധുനിക യഹൂദരെയല്ല, പ്രാചീനയഹൂദരെയും ജോസേഫ്യൂസിനെയുമാണ് അവർ അനുസരിക്കുന്നതു്. യഹൂദപാരമ്പര്യങ്ങൾ⁵⁰ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നാം ഭാഗത്തു് (10) അദ്ദേഹം ഇതിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ കാര്യത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായൈക്യമില്ലായിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യമണ്ഡലത്തിലുള്ള മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും പടിഞ്ഞാറു മഹാസമുദ്രംവരെയുള്ളവർ, മഹാവിഷ്വവം കഴിഞ്ഞു് ഉയിർപ്പു് ആഘോഷിക്കുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നു. ഇതു വളരെ പ്രാചീനമായ ഒരാചാരത്തിൽനിന്നു രൂപം പുണ്ട സമ്പ്രദായമത്രേ. ഈ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പുലർത്തിയിട്ടു മില്ല. കോൺസ്റ്റൻറൈൻറെൻറെ കീഴിൽ സമ്മേളിച്ച സിനഡു് ഈ വിഷയത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി എന്നു ചിലർ പറയുന്നതു സത്യമല്ല. ⁵¹ കോൺസ്റ്റൻറൈൻറെൻ തന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു കത്തു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്ത പുലർത്തിയിരുന്ന ആളുകളോടു് ഭൂരിപക്ഷവുമായി യോജിച്ചുപോകാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുകയാണ് പ്രസ്തുത കത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നതു്. എവുസേബിയസ്

49. മാർച്ച് 21നു ശേഷം.
50. Jewish Antiquities
51. Audiani എന്ന പാഷണ്ഡർ ഇപ്രകാരം തെറ്റായി ആരോപിച്ചിരുന്നു.

എഴുതിയ 'കോൺസ്റ്റന്റൈൻന്റെ ജീവചരിത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥം മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ (19) ആ കത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കാണാം. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗം മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

“ലോകത്തിന്റെ പശ്ചിമ, ദക്ഷിണ, ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലും പൂർവ്വദേശത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്ന ആ രീതി വളരെ യുക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ റോമിലും ഇറ്റാലി മുഴുവനിലും ആഫ്രിക്കയിലും ഈജിപ്ത് മുഴുവനിലും സ്പെയിൻ, ഫ്രാൻസ്, ബ്രിട്ടൻ, ലിബിയ, ഗ്രീസ് മുഴുവൻ, ആസിയാരൂപത മുഴുവൻ, പോന്റസ്, സിലീഷ്യ എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം നിലവിലിരിക്കുന്ന രീതി നിങ്ങളും അവലംബിക്കണമെന്നാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും. മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകളുടെ സംഖ്യ വളരെ വലുതാണല്ലോ. ഏറ്റവും ന്യായമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയിൽ എല്ലാവരും യോജിച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ ആശ്വാസ്യവുമാകുന്നു. വഞ്ചകരായ യഹൂദരോട് ഒരു കാര്യത്തിലും യോജിച്ചുപോകാതിരിക്കുന്നതാണ് നമുക്ക് നല്ലതു.”

ഇതാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തിന്റെ സ്വഭാവം. എന്നു മാത്രമല്ല, പതിനാലാം ദിവസക്കാർ⁵² ആ സന്ദ്രഭായം യോഹന്നാൻഗ്രീഹാ തങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തതാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ട്. അതേസമയം റോമിലും മറ്റു പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലുമുള്ളവർ അവരുടെ രീതി പത്രോസ് പൗലോസ് ഗ്രീഹന്മാരിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ചതാണെന്നും തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും തങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്കുപോട്ബലകമായി ഏതെങ്കിലും ലിഖിതപ്രമാണം ഹാജരാക്കാനില്ലതാനും. ഇതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു: 'വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആചരിക്കുന്ന രീതികൾ അതതുസ്ഥലത്തെ പതിവുകളിൽനിന്നു രൂപം കൊണ്ടതാണ്. വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ യോജിക്കുന്നവരും ആചരണങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ വൈവിധ്യം പുലർത്തുന്നു.'

സഭയിലെ ആചരണങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു ഇവിടെ അസ്ഥാന സ്ഥിതിമായിരിക്കുകയില്ല. വിവിധ ജനതകൾ ഉയിർപ്പിനുമുമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നോമ്പുകൾക്കു എന്തു

52. നമ്പർ 46 കാണുക.

വൈവിധ്യമാണ്! റോമിലുള്ളവർ ഈസ്റ്ററിനുമുമ്പ് മൂന്നാഴ്ച തുടർച്ചയായി നോമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നു; ശനി, ഞായർ ദിവസങ്ങൾ മാത്രം ഒഴിവാക്കുന്നു. ഇല്ലിറിക്കും, ഗ്രീസും, അലക്സാൻഡ്രിയാ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നോമ്പ് ആറാഴ്ചയത്രേ. അവർ അതിനെ *നാൽപ്പതുകുദിവസനോമ്പ്* എന്നു വിളിക്കുന്നു.⁵³ വേറെ ചിലർ ഉയിർപ്പിന് ഏഴാഴ്ച മുമ്പുതൽ നോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നു; മൂന്ന് 'അഞ്ചു ദിവസങ്ങളേ' നോമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നുള്ളൂ, അതും ഇടവിട്ടിടവിട്ട്. ഏകിലും അവർ അതിനെ *നാല്പതുകുദിവസനോമ്പ്* എന്നാണു വിളിക്കുക. ദിവസങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത്രയും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കെ, അവരെല്ലാവരും അതിന് ഒരേ പേരു കൊടുക്കുന്നത് എന്നിങ്ങു വാസ്തവത്തിൽ ആശ്ചര്യകരമായി തോന്നുന്നു. ഓരോരുത്തരും അതിന് അവരുടെ ഭാവനയ്ക്കു ചേരുന്ന ഓരോ ന്യായങ്ങളാണു പറയുന്നത്. ദിവസങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ക്ഷണവഴ്ജനയുടെ കാര്യത്തിലുമുണ്ടു വ്യത്യാസം. ചിലർ മാംസം പൂർണ്ണമായി വഴ്ജിക്കുന്നു. ചിലർ മത്സ്യം മാത്രം കഴിക്കുന്നു. ചിലർ മത്സ്യത്തോടൊപ്പം പക്ഷിമാംസങ്ങളും കഴിക്കുന്നു. പക്ഷികളെയും മത്സ്യങ്ങളോടൊപ്പം ജലത്തിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു മോശ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഉല്പ.1:20) എന്നതാണ് അവരുടെ ന്യായം. ചിലർ അണ്ഡവസ്തുങ്ങളും പഴങ്ങളും പൂണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ചിലർ ഉണങ്ങിയ അപ്പം മാത്രമാണു ഭക്ഷിക്കുക. ചിലർ ഒമ്പതാം മണിക്കൂർവരെ ഉപവസിച്ചിട്ട് അതിനു ശേഷം ഏല്പാത്തരും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കഴിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വിവിധജനവിഭാഗങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അനുവർത്തിക്കുന്ന വൈവിധ്യം ആശ്ചര്യജനകം തന്നെയാണ്. അതിനെല്ലാം ഓരോ കാരണം അവർക്കു പറയാനുമുണ്ടു്. ഏതായാലും ഈ വിഷയത്തിൽ ലിഖിതപ്രമാണങ്ങളൊന്നും ഹാജരാക്കാൻ ആർക്കു മില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ അഭിരുചിയും സൗകര്യവുംപോലെ അതു ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെയെന്നു് ശ്രീഹന്മാർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടതു്. ഉപവാസവിഷയത്തിൽ സങ്കേതിലുള്ള വൈവിധ്യം ഇപ്രകാരമാണ്.

മതപരമായ സമ്മേളനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും വ്യത്യാസം കറവല്ല. ലോകത്തിലെ മിക്കസഭകളിലും ദിവ്യ രഹസ്യങ്ങളുടെ ആഘോഷം നടക്കുന്നത് ഓരോ ആഴ്ചയിലെയും ശാബതു ദിവസമാണ്. എന്നാൽ അലക്സാൻഡ്രിയായിലും റോമിലുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏതോ പ്രാചീന പാരമ്പര്യം കാരണം

---

53. Tesseractoste (Quadragesima)

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അലക്സാ
 റ്റ്രിയായുടെ സമീപമുള്ള ഈജിപ്തു കാരും തേബായ് സിലെ
 നിവാസികളും അവരുടെ മതസമ്മേളനങ്ങൾ ശാബതിലാണ്
 നടത്തുക. എന്നാൽ അവർ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുചേര
 ന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവേ ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലല്ല.
 അവർ ഏല്പാത്തരും ക്ഷണസാധനങ്ങളും കഴിച്ച് സംരൂപ്തരായ
 തിനുശേഷം വൈകുന്നേരം കാഴ്ചയുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള
 രഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുന്നു. വീണ്ടും അലക്സാ റ്റ്രിയായിൽ
 വലിയ ആഴ്ചയിലെ ബുധനാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും
 വി. ലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കപ്പെടുന്നു; മല്ലാനാർ അവ വിശദീ
 കരിക്കുന്നു. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ആചരണം ഒഴികെയുള്ള
 മറ്റൊറ്റൊരു ശുശ്രൂഷകളും അവരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ നിർവ്വഹി
 ക്കപ്പെടുന്നു. അലക്സാ റ്റ്രിയായിലെ ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ
 പഴക്കമുള്ളതാണ്. ഒരിജൻ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളികളിൽ
 പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം വി.
 ലിഖിതങ്ങളിൽ വലിയ അവഗാഹമുള്ള ഒരു ധ്യാനപരനായി
 രുന്നു. മോശയുടെ നിയമത്തിന്റെ ശക്തിഹീനത അക്ഷരാത്ഥ
 ത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം വഴി കൂടുതൽ ദുർബ്ബലമാക്കപ്പെടുന്നു
 വെന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അതിനു്
 ആധ്യാത്മികമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകി. യഥാർത്ഥത്തിൽ
 ഒരു സത്യവൈസഫാമാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്നു് അദ്ദേഹം
 പ്രഖ്യാപിച്ചു. രക്ഷകൻ കുരിശിൽ തൂങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം
 ആചരിച്ചതാണതു്. അതിനായി അവിടുന്ന് ആ സമയത്തു്
 വിപരീത ശക്തികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി. പിശാചിനെതിരെ
 ഒരു വിജയസ്മാരകമായി ഇതിനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു എന്നും
 അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

അതേ അലക്സാ റ്റ്രിയാ നഗരത്തിൽത്തന്നെ വായനക്കാരെ
 യും ഗായകരെയും വിശ്വാസികളുടെയും സ്നാനാർത്ഥികളുടെയും
 കൂട്ടത്തിൽനിന്നു് യാതൊരു വിവേചനവുമില്ലാതെ തെരഞ്ഞെടു
 കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റൊറ്റൊരു സഭകളിലും ഈ സേവനങ്ങളിലേയ്ക്കു്
 ഉയർത്തപ്പെടുന്നതു വിശ്വാസികൾ മാത്രമത്രേ.

തെസ്സാലിയീലുള്ള മറ്റൊരാചാരം എനിക്കു നേരിട്ട
 റിയാം. അവിടെയുള്ള വൈദികർ പട്ടമേറ്റതിനു ശേഷം,
 നേരത്തേ നിയമാനുസൃതം വിവാഹം ചെയ്ത ഭാര്യയോടൊത്തു
 ശയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ തരം താഴ്ത്തപ്പെടും. പൗരസ്ത്യ
 ദേശത്താകട്ടെ, എല്ലാ വൈദികരും, മെത്രാന്മാർ പോലും ഭാര്യ
 മാറോടുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. ഇതു്
 അവർ സ്വേച്ഛയാ ചെയ്യുന്നതാണു്, ഏതെങ്കിലും നിയമം

ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടല്ല. എന്തെന്നാൽ മെത്രാൻ പദവിയിലിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ സ്വന്തം നിയമാനുസൃത ഭാര്യയിൽ മക്കളുണ്ടായ പല മെത്രാന്മാരും അവരുടെയിടയിലുണ്ട്. തെസ്സാലിയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവിഷ്കൃതാവ് ആ രാജ്യത്തെ ടിക്കാ എന്ന സ്ഥലത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന ഹെലിയൊദോറസ് ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള 'എത്തിയോപ്പിക്കാ' പ്രേമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം യൗവനകാലത്തു രചിച്ചതാണ്. ഇതേ ആചാരങ്ങൾ തെസ്സലോനിക്കാ, മാസിയോണിയാ, ഗ്രീസ് എന്നിവിടങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്നു. തെസ്സാലിയിൽ മറ്റൊരു സവിശേഷതയുള്ളതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിതാണ്: അവിടെ ഉയിർപ്പുദിനങ്ങളിൽ മാത്രമേ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകാറുള്ളൂ. അതിന്റെ ഫലമായി ആ സ്ഥലത്തു് അനേകമാളുകൾ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാതെ മരിക്കുന്നു. സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിൽ പള്ളിയുടെ ദർശനം നേരേ തിരിച്ചാണ്; അതുകൊണ്ട് ബലിപീഠം കിഴക്കിനഭിമുഖമായിട്ടല്ല, പടിഞ്ഞാറിനഭിമുഖമായിട്ടാണ്. ഗ്രീസിലും ജറുസലേത്തും തെസ്സാലിയിലും മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ച ഉടൻതന്നെ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോകുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ നൊവേഷ്യരും അങ്ങനെ തന്നെയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ കൈസറിയ, കപ്പഡോഷ്യ, സൈപ്രസ്സ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ സായാഹ്നങ്ങളിൽ വൈദികരും മെത്രാൻമാരും മെഴുകുതിരികൾ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു് വി. ലിഖിതങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഹെലെസ് പോണ്ടിലെ നൊവേഷ്യർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഉള്ളവരെപ്പോലെ യല്ല അവരുടെ പ്രാർത്ഥന നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മിക്കവാറും കാര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ രീതികൾ മറ്റു സഭകളിലേതിനോടു യോജിച്ചു പോകുന്നുണ്ടു താനും. ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ മതകർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ ആചരണങ്ങളിലും യോജിച്ചു പോകുന്ന രണ്ടു സഭകൾ വിവിധ വിഭാഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ കണ്ടെത്തുക അസാദ്ധ്യമത്രേ.

അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ജനങ്ങളെ സംബോധന ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കാൻ വൈദികരെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആരിയസ് സഭയിൽ ശല്യമുണ്ടാക്കിയതിനെ തുടർന്നു് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമമാണിതു്. റോമിൽ എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും വിശ്വാസികൾ ഉപവസിക്കുന്നു. നൊവേഷ്യർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ കപ്പഡോഷ്യായിലെ കൈസറിയായിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം പാപം ചെയ്ത എല്ലാവരെയും സഭാസമൂഹത്തിൽ

നിന്നു പുറത്തുനിറുത്തുന്നു. ഹെലെസ്സോണ്ടിലെ മാസിഡോണിയയും ആസ്യായിലെ പതിനാലാം ദിനക്കാറ്റും⁵⁴ ഇതേ ക്രമീകരണം അനുവർത്തിക്കുന്നു. പ്രീജിയയിലെ നൊവേഷ്യർ രണ്ടു തവണ വിവാഹം ചെയ്തവരെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലുള്ളവരാകട്ടെ അവരെ പരസ്യമായി സ്വീകരിക്കുകയോ തിരസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ പരസ്യമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഈ വൈവിധ്യം വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭകളെ ഭരിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ മൂലം ഉണ്ടായതാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇങ്ങനെ വൈവിധ്യമാർന്ന രീതികളും ആചാരങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവർ അവയെ നിയമങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ പിൻമുറക്കാർക്കു കൈമാറി. എങ്ങനെയാണെങ്കിലും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ആചാരങ്ങളുടെയും കർമ്മക്രമങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണമായ ഒരു പട്ടികയുണ്ടാക്കുക എന്നതു ക്ലേശകരമെന്നല്ല, അസാദ്ധ്യംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ നാം ഏടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഉയിർപ്പതിരുനാൾ മാത്രം ഏതോ വിദൂരമായ പൂർവ്വമാതൃക പിൻതുടർന്നു ഓരോ സ്ഥലത്തും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണെങ്കിലും എല്ലായിടത്തും ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ നിഖ്യാസ്യനഹദോസിൽ വെച്ച് ഉയിർപ്പതിരുനാൾ ആഘോഷത്തിന്റെ സമയം മാറ്റപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നത് അശ്രദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്താവമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവിടെ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ, ആദ്യം വിഘടിച്ചുനിന്ന ന്യൂനപക്ഷത്തെ, നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം മാറ്റുള്ളവരുമായി ഐക്യരൂപ്യത്തിലാക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ മൂലം അപ്പസ്തോലിക കാലത്തുതന്നെ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നതു് അപ്പസ്തോലൻമാർക്കുതന്നെ അറിവുണ്ടായിരുന്നവെന്നു് അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പുറജാതിക്കാരുടെയിടയിലുണ്ടായ ഭിന്നത ഹേതുവായി വിശ്വാസികളിൽ കലക്കമുണ്ടായി എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി ദൈവികമായ ഒരു നിയമം രൂപീകരിക്കുകയും അതിനു് ഒരു കത്തിന്റെ രൂപം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ അനുമതിമൂലം ആചരണപരമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യത്നമായ തർക്കങ്ങളിൽനിന്നും അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ വിമുക്തരാക്കി. യഥാർത്ഥമായ ഭക്തജീവിതത്തിനാവശ്യ

54. നമ്പർ 46 കാണുക.

മായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം അവർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ടു് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ലേഖനംതന്നെ അതുപടി ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്താം. അതു് 'അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ' രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു് (15:23-39).

'അപ്പസ്തോലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും സഹോദരന്മാരുമായ ഞങ്ങൾ അന്ത്യോക്യയിലും സിറിയായിലും സിലീഷ്യായിലുമുള്ള വിജാതീയരിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരന്മാർക്കു വന്ദനം പറയുന്നു. ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്നുവന്ന ചിലർ വാക്കുകൾകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനു ചാഞ്ചല്യം വരുത്തിയെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 'നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദനം സ്വീകരിക്കയും 'നിയമം' അനുസരിക്കുകയും വേണം' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതായി അങ്ങൾ അറിയുന്നു. അവർക്കു് അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു നിർദ്ദേശവും ഞങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഏകമനസ്സോടെ സമ്മേളിച്ച ഞങ്ങൾക്കു്, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഏതാനും ആളുകളോടൊപ്പം, ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരായ പൗലോസിനെയും ബർണബാസിനെയും നിങ്ങളോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നി. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിനുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തിയവരാണ് പൗലോസും ബർണബായും. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ യുദ്ധായയും ശീലായയും അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവരും ഇതേ കാര്യം നിങ്ങളോടു നേരിട്ടു പറയും. എന്തെന്നാൽ ആവശ്യമുള്ള ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ കൂടുതലായ ഭാരമൊന്നും നിങ്ങളുടെമേൽ ചുമത്തേണ്ടതില്ലെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനും ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു: 'വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു സമർപ്പിച്ചു ക്ഷണസാധനങ്ങൾ, രക്തം, ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊന്നവ, വ്യഭിചാരം എന്നിവയിൽ നിന്നു് നിങ്ങൾ അകന്നു നിൽക്കുക. അതു നിങ്ങൾക്കു നന്നായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കു നന്മ വരുടെ.'

ഇക്കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിനിഷ്ടമായി. എന്തെന്നാൽ പ്രസ്തുത കത്തു് സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു: 'ആവശ്യമുള്ള ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ കൂടുതലായ ഭാരമൊന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്താതിരിക്കുന്നതു നന്നാണെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തോന്നി.' എന്നാൽ ചിലയാളുകളുണ്ടു്, അവർ ഈ കല്പനകളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് വ്യഭിചാരത്തെ നിസ്സാരമായി കരുതുന്നു. വിശുദ്ധ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവരുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാണു് എന്ന വിധം തർക്കിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ദൈവകല്പനകളെ മറികടക്കുകയും സ്വേച്ഛാനുസാരം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കല്പനകളെ

നിഷ്ഠലമാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ദൈവം അംഗീകരിച്ച കാര്യങ്ങൾക്കു നേരേ വിപരീതമായിട്ടാണ് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.

ഉയിർപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ വിശദീകരണം വളരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയും. പെസഹാ ആചരണത്തെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം യഹൂദർ കാലത്തിലോ സമ്പ്രദായത്തിലോ കൃത്യമായ നിയമമൊന്നും അവലംബിക്കുന്നില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാനും സാധിക്കും. ശമരീയാക്കാർ യഹൂദരുടെ ഒരു ശാഖയാണല്ലോ. അവർ ഈ തിരുനാൾ എന്തു മഹാവിഷ്ണുവത്തിനു ശേഷമാണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയം പ്രതിപാദിക്കാൻ വ്യതിരിക്തവും വിപുലവുമായ ഒരു പ്രബന്ധം ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഞാനിവിടെ ഇത്രയും കൂടെ പറയാം: യഹൂദരെ അത്രയധികം അനുസ്മരിക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുകയും ആചാരക്രമങ്ങളുടെ മാതൃകകൾ അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ വളരെ ഉത്കണ്ഠപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഒരു വിശദാംശത്തിലും അവരിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കരുത്. ആ വിഷയത്തിൽ അത്ര കണിശമായിരിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും മാത്രമല്ല, എല്ലാകാര്യങ്ങളും ആചരിക്കണം. 'നിയമത്തിനു വിധേയനാക്കപ്പെട്ടവനായ' ക്രിസ്തു യഹൂദർ എന്ന രീതിയിൽ ചെയ്തു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവരും അനുവർത്തിക്കണമല്ലോ. അവിടുന്ന് യഹൂദരിൽ നിന്നും അന്യായമായി അനുഭവിച്ച പീഡനങ്ങളും എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിച്ച കാര്യങ്ങളും അവർ അനുസ്മരിക്കണം. അവിടുന്ന് ഒരു കപ്പലിൽ കയറിയിരുന്ന പഠിപ്പിച്ചു. രണ്ടാം നിലയിലുള്ള ഒരു മുറിയിൽ പെസഹാ ഒരുക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. കെട്ടിനിർത്തിയിരുന്ന ഒരു കഴുതയെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പെസഹാ ഒരുക്കം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അടയാളമായി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നയാളിനെ അവിടുന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. അവിടുന്ന് ഇതുപോലുള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവരായി സ്വയം പരിഗണിക്കുന്ന കൂട്ടർ മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിലേതെങ്കിലുമൊന്ന് ശാരീരികമായി അനുവർത്തിക്കുന്നത് അസംബന്ധമായിട്ടേ കരുതുകയുള്ളൂ. ഒരു മല്ലാനും ഒരു കപ്പലിൽ നിന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സങ്കല്പിക്കുക പോലും ചെയ്യാറില്ല. പെസഹാ ആചരിക്കുന്നതിന് രണ്ടാം നിലയിലുള്ള ഒരു മുറിയിൽ പോകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ആരും കരുതാറില്ല. അവരാരും ഒരു കഴുതയെ കെട്ടിയിട്ട് അഴിച്ചു

കൊണ്ടു വരാറില്ല. പെസഹായുടെ പ്രതീകങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാകണമെന്നു വെച്ചിട്ട് ഒരു കടത്തിൽ വെള്ളവും എടുത്തുകൊണ്ടു വരാൻ അവർ ആരോടും ആവശ്യപ്പെടാറില്ല. അവ യഹൂദസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ചുവയുള്ള കാര്യങ്ങളാണെന്നു അവർ ശരിയായിത്തന്നെ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം കൊണ്ടുള്ള അനുസരണത്തെക്കാൾ ബാഹ്യമായ പ്രകടനങ്ങളിലാണു യഹൂദർക്കു താല്പര്യം. അതുകൊണ്ടു അവർ ശാപത്തിനധീനരായിരിക്കുന്നു. മോശയുടെ നിയമങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യം മികമൂയ പൊന്തുകൾ അവർ കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളും നിഴലുകളും കൊണ്ടു അവർ തൃപ്തരാകുന്നു. യഹൂദരെ അനുകൂലിക്കുന്നവർ ഇക്കാര്യങ്ങളുടെ ലാക്ഷണികമായ അർത്ഥപ്രസക്തി അംഗീകരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മാസങ്ങളുടെയും ദിവസങ്ങളുടെയും ആചരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ മരിച്ചു പോരാടുകയാണ്. അക്കാര്യത്തിലും ഒരു ലാക്ഷണിക മാനം കൊടുക്കാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ യഹൂദരോടൊപ്പം പൊതുവായ ഒരു ശിക്ഷാവിധിയിൽ അനിവാര്യമായും ചെന്നു പെടുന്നു.

ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ വേണ്ടുവോളം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നേരത്തേ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന വിഷയത്തിലേയ്ക്കു ഇപ്പോൾ തിരിച്ചു പോകാം. സഭയിലെ വിഭജനങ്ങളാണു വിഷയം. സഭ ഒരിക്കൽ വിഭക്തമായാൽ ആ വിഭജനം കൊണ്ടു കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഭിന്നിച്ചു പോയവർ അവരുടെയിടയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഭിന്നിക്കുന്നു. ഭിന്നിക്കാൻ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കാരണം മതി. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, നൊവേഷ്യർ ഉയിർപ്പു തിരുനാളിനെ സംബന്ധിച്ച ഭിന്നതയുള്ളവരായി. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഒരു പോയിന്റിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നില്ല. വിഭിന്ന പ്രവിശ്യകളിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഒരു പക്ഷം പിടിക്കും, മറ്റുള്ളവർ വേറൊരു പക്ഷം. മാസത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ആഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചും തർക്കമുണ്ടായി. അപ്രധാനമായ മറ്റു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മതഭേദമുണ്ടായി. ഇതു കാരണമായി ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ വെവ്വേറെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ചില സ്ഥലത്തു പരസ്പരം യോജിപ്പോടുകൂടി ഒരുമിച്ചു സമ്മേളിക്കുന്നു.

അധ്യായം 23

ആര്യപക്ഷത്തു ഭിന്നത

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ആര്യന്മാരുടെയിടയിലും മതഭേദങ്ങൾ ഉയർന്നു. ദിവസവും അവരുടെ മനസ്സുകളെ ആകലമാക്കിയ തർക്കപ്രശ്നങ്ങൾ ഏറ്റവും അസംബന്ധമായ വാദഗതികളിലേയ്ക്കു അവരെ നയിച്ചു. വചനമായ പുത്രന്റെ പിതാവാണ് ദൈവം എന്ന് സഭയിൽ എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. പുത്രൻ അസ്തിത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു ദൈവത്തെ പിതാവു എന്നു വിളിക്കാമോ എന്ന ചോദ്യം ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ 'ദൈവവചനം ദൈവത്താൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെടുകയല്ല, ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതു' എന്നു വാദിച്ചതുമൂലം അവർ പ്രമുഖവും പ്രധാനവുമായ ഒരു കേന്ദ്രാശയത്തെ സംബന്ധിച്ച് തെറ്റിൽ വീഴുകയും അവർക്ക് അർഹമായ രീതിയിൽത്തന്നെ, കേവലം ഒരു പേരിനെച്ചൊല്ലി അർത്ഥശൂന്യമായ പരസ്പരനിന്ദനത്തിൽ ചെന്നുപെടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു അവർക്കുവേണ്ടി അയയ്ക്കപ്പെട്ട ദെറോത്തേവുസി, 'പുത്രന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുമുമ്പു ദൈവം പിതാവായിരുന്നില്ല' എന്നും 'അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ പാടില്ല' എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മരീന്തസു എന്നൊരാളെ ദെറോത്തേവുസിനു മുമ്പായി അവർ ശ്രേണിയിൽനിന്നു വിളിച്ചു വരുത്തിയിരുന്നു. തന്റെ എതിരാളിയായ ദെറോത്തേവുസിനു തന്നെക്കാൾ കൂടുതലായ ബഹുമാനം നൽകപ്പെടുന്നതു കണ്ടു അമർഷം പൂണ്ട അയാൾ നേരേ വിപരീതമായ അഭിപ്രായം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഇവയുടെയൊക്കെ ഫലമായി അവരുടെയിടയിൽ വലിയ ഭിന്നതയുണ്ടായി. അങ്ങനെ, 'പിതാവു' എന്ന ഒരു വാക്കിനെ കുറിച്ചുണ്ടായ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടു അവർ ഓരോ കക്ഷിയും വേവേറെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. ദെറോത്തേവുസിന്റെ കീഴിലുള്ളവർ നേരത്തെയുള്ള ആരാധന സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശം വച്ചു. മരീന്തസിനു കീഴിലുള്ളവർക്കു വേറെ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടി വന്നു. 'പിതാവു' എന്നും, പുത്രൻ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോഴും, പിതാവുതന്നെയായിരുന്നു എന്നു അവർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ആര്യന്മാരിലെ ഈ വിഭാഗ

ത്തിന് പ്സത്തീറിയന്മാർ⁵⁵ എന്നു പേരു ലഭിച്ചു. ആ അഭിപ്രായത്തെ ഏറ്റവും ആവേശപൂർവ്വം അനുകൂലിച്ചതു് ജനനത്താൽ സിറിയക്കാരുടെ തെയോക്രിസ്റ്റസ് എന്ന അപ്പക്കൂട്ടവടക്കാരൻ (പ്സത്തീറോപോളാ) ആയിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഗോത്യരുടെ മെത്രാനായ സെലേനാസ് ഈ കക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു.⁵⁶ സെലേനാസ് രണ്ടു വർഷങ്ങളുടെ സങ്കരജാതനായിരുന്നു. അയാളുടെ പിതാവു് ഗോത്തു് വംശജനും മാതാവു് ഫ്രീജിയൻ വംശക്കാരിയും ആയിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രസ്തുത രണ്ടു ഭാഷകളിലും വളരെ അനായാസമായി അയാൾ പള്ളികളിൽ അദ്ധ്യാപനം നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കക്ഷിയിൽ താമസിയാതെ ആഭ്യന്തരഭിന്നതയുണ്ടായി. എഫേസുസിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് താൻതന്നെ അനുകൂലിച്ച അഗാപ്പിയസുമായി മരീന്തസ് അഭിപ്രായഭിന്നതയിലായി. അവരുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മതപരമായ ഏതെങ്കിലും ആശയത്തെ കുറിച്ചായിരുന്നില്ല. മുൻഗണനയെ സംബന്ധിച്ച സങ്കുചിതമനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ തർക്കമായിരുന്നു അവരുടെതു്. ഇതിൽ ഗോത്യർ അഗാപ്പിയുസിന്റെ പക്ഷം ചേർന്നു. അതിനാൽ ആ രണ്ടുപേരുടെയും അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ട അനേകം വൈദികർ, അവർ തമ്മിലുള്ള പൊങ്ങച്ചം നിറഞ്ഞ മത്സരം കാരണമായി, അവരെ രണ്ടുപേരെയും വീടു് ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുകൂലികളായി. ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ ഇപ്രകാരം പരസ്പരം ഭിന്നിച്ചവരായി മുപ്പത്തഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടു് ഇളയ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ഭരണകാലത്തു് അവർ ഐക്യപ്പെട്ടു. അന്നു് സർവ്വസൈന്യാധിപനായിരുന്ന പ്സിന്താ ആയിരുന്നു കോൺസുൾ.⁵⁷ അയാൾ പ്സത്തീറിയൻ കക്ഷിയിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു. മത്സരത്തിൽ നിന്നു വീട്ടുമാറാൻ അയാൾ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവർ പിന്നീടു് ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കി. അതിനു് നിയമത്തിന്റേതായ എല്ലാ ബലവും നല്കി, അവരുടെ വേർപാടിനു കാരണമായ തർക്കപ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഇനിയും കത്തിപ്പൊക്കിക്കൊണ്ടു വരരുതു് എന്നായിരുന്നു പ്രമേയം. എന്നാൽ ഈ അനുരഞ്ജനം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനപ്പറം കടന്നില്ല. ഈ രണ്ടു കക്ഷികളിലും മറ്റു നഗരങ്ങളിലുള്ളവർ അവരുടെ ഭിന്നതയിൽത്തന്നെ നിലനിന്നു. ആര്യൻമാരുടെയിടയിലെ ഭിന്നതയെക്കുറിച്ചു് ഇത്രയും.

55. Psathyrians

56. സൊസൊമെൻ, 17:17; ഉറുമിലാസിന്റെ സെക്രട്ടറി

57. 419-ൽ

അധ്യായം 24

എവുണോമിയരുടെ ചേരിതിരിവുകൾ

എവുണോമിയസിന്റെ അനുയായികളും ഭിന്നത കൂടാതെ കഴിഞ്ഞില്ല. സിസിക്കൂസിലെ മെത്രാനായി തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്ത എവുഡോക്സ്യസിൽനിന്നും എവുണോമിയസ് തന്നെ പണ്ടേ തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞിരുന്നു. ബഹിഷ്കൃതനായ തന്റെ ഗുരു ഏസ്യൂസിനെ സഭൈക്യത്തിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കാൻ എവുഡോക്സ്യസ് വിസമ്മതിച്ചതാണ് ഈ പിണങ്ങിപ്പിരിയലിനു കാരണമായി അയാൾ എടുത്തത്. എന്നാൽ അയാളിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ കക്ഷിക്കു പേരു സ്വീകരിച്ചവർ പിന്നീടു പല വിഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു. ആദ്യം പിരിഞ്ഞുപോയത് തെയോപ്രോണിയസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു കപ്പുഡോഷ്യക്കാരനാണ്. എവുണോമിയസാണ് അയാളെ വാദപ്രതിവാദകല അഭ്യസിപ്പിച്ചത്. അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ *കാറ്റഗോറിസ്*, *ഇൻറർപ്രെറ്റേഷൻസ്* എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അയാൾ അല്പ സ്വല്പമായ അറിവു നേടി. തുടർന്നു ചില പ്രബന്ധങ്ങൾ എഴുതി. അവയ്ക്കു *മനസ്സിന്റെ അഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച്* എന്നു പേരും കൊടുത്തു. ഏതായാലും അയാൾ സ്വന്തം വിഭാഗക്കാരുടെ വെറുപ്പിനു വിഷയമായിത്തീരുകയും വിശ്വാസത്യാഗി എന്ന നിലയിൽ ബഹിഷ്കൃതനാവുകയും ചെയ്തു. അയാൾ പിന്നീടു അവരിൽനിന്നു വേറിട്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി; അയാളുടെ പേരിലുള്ള ഒരു പാഷണ്ഡത വിട്ടിട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. ഇതിനുപുറമേ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എവുത്രികിയുസ് എന്നയാൾ ഏതോ അർത്ഥശൂന്യമായ വിവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എവുണോമിയരിൽനിന്നു കന്നു; അയാളും കൂടരും ഇപ്പോഴും വേറിട്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തെയോപ്രോണിയസിന്റെ അനുയായികൾ *എവുറുണോമിയോ തെയോപ്രോണിയർ* എന്നും എവുത്രികിയുസിന്റെ അനുയായികൾ *എവുറുണോമി എവുത്രികിയർ* എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തു് അസംബന്ധപദങ്ങളെച്ചൊല്ലിയാണ് അവർ തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായതു് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പറയേണ്ട ആവശ്യം തന്നെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ എന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ വസ്തുതകളിലേയ്ക്കു കടക്കുകയായി

രിക്കും. അവർ ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ ഭൃഷിപ്പിച്ചു എന്ന കാര്യം മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. അവർ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുന്നത് ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിലല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലേയ്ക്കാണ്.

മാസിഡോണിയരുടെയിടയിലും കരൈക്കാലത്തേയ്ക്കു ഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ എവുത്രോപ്പിയസ് എന്ന പുരോഹിതൻ വേറിട്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി കത്തേരിയസ് എന്നയാൾ അയാളോടു വിരോധിച്ചുനിന്നു. ഇവയിൽനിന്നു ഉരുവിച്ച കക്ഷികൾ മറ്റു നഗരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിക്കാണാം. എന്നാൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ജനിക്കുകയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുകയും ചെയ്തയാൾ എന്ന നിലയ്ക്കു ആ നഗരത്തിൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ സവിശേഷമായി വിവരിക്കുന്നത്. അതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നു: അക്കാര്യങ്ങളിൽ പലതിനും ഞാൻ നേരിട്ടു സാക്ഷിയാണ്. രണ്ടു: അവിടെ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അധികം പ്രാധാന്യമുള്ളവയും അതിനാൽ അനുസ്മരിക്കപ്പെടാൻ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവയും ആണ്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം വായനക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ ഒരേ സമയത്തുണ്ടായവയല്ല, പലപ്പോഴായി സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കണമെന്നു ആർക്കെങ്കിലും ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ 'അൻകൊരാത്തുസ' എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അയാളുടെ ആഗ്രഹം അനായാസം പൂർത്തീകരിക്കാവുന്നതാണ്. സൈപ്രസ്സിലെ മെത്രാനായ എപ്പിഫാനിയസ് രചിച്ചതാണ് ആ പുസ്തകം. ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞിടത്തോളം കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാൻ വിചാരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും കഴപ്പത്തിലായി.

അദ്ധ്യായം 25

എവുജേനിയസും തിയഡോഷ്യസും

സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തു എവുജേനിയസു എന്നു പേരുള്ള ഒരു വൈയാകരണൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. കരൈക്കാലം ലത്തീൻഭാഷ പഠിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അയാൾ വിദ്യാലയം വിട്ടുകയും ചക്രവർത്തിയുടെ ചീഫ് സെക്രട്ടറി

യായി കൊട്ടാരത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അയാൾ നല്ലൊരു വാഗ്‌മിയായിരുന്നതിനാൽ മറ്റൊളകളെക്കാൾ അധികമായി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ നല്ല ഭാഗ്യം സംയമത്തോടുകൂടി അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഗലാത്യാമൈനർ സ്വദേശിയും സൈന്യത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ നായകനും ക്രൂരനും രക്തദാഹിയുമായ അബ്രോഗാസ്റ്റസ് എന്നയാളുമായി സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി പദം തട്ടിയെടുക്കാൻ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ ശയനാഗാരത്തിലെ ഷണ്ഡന്മാരെ വശത്താക്കിയിട്ട് വലൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തിയെ വകവരുത്തുകയായിരുന്നു അവരുടെ പരിചാടി. സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിനുള്ള പ്രലോഭനകരമായ വാഗ്‌ദാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ട അവർ ചക്രവർത്തിയെ ഉറക്കത്തിൽ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊന്നു. എവുജേനിയസ് ഉടൻതന്നെ പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരം കൈക്കലാക്കി. നഴഞ്ഞു കയറിക്കാരനായ ഒരാളിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽത്തന്നെ അയാൾ പെരുമാറിത്തുടങ്ങി.

ഈ സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരം ലഭിച്ചപ്പോൾ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി അത്യന്തം അസ്വസ്ഥനായിത്തീർന്നു. താൻ മാക്സിമൂസിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയത് പുതിയ കഴപ്പങ്ങൾക്കു വഴി തുറന്നതേയുള്ളൂ. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അബൂൻദാൻ സ്യൂസിനോടൊപ്പം താൻ മൂന്നാം തവണ കോൺസ്റ്റായിരുന്ന വർഷം ജനുവരി 10 ന് തന്റെ പുത്രനായ ഹൊണോറിയൂസിനെ അഗസ്റ്റസായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.⁵⁸ അതിനുശേഷം വളരെ തിടുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും സാമ്രാജ്യാധികാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തി കോൺസ്റ്റാൻറ്റിനോപ്പിളിൽ ആക്കിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പോയത്.

എവുജേനിയൂസിനെ നേരിടാനായി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ ഡാനൂബിനപ്പുറമുള്ള കാടുജാതിക്കാരിൽ വളരെപ്പേർ അവരുടെ സേവനങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു. വലിയൊരു സൈന്യത്തോടുകൂടി വേഗം യാത്ര ചെയ്ത് അദ്ദേഹം ഗാൾ പ്രദേശത്തെത്തി. എവുജേനിയൂസ് അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ നേരിടാൻ കാത്തു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. വളരെ വലിയൊരു സൈന്യമാണ്

അയാളുടെ പക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നതു്. ഹ്രിജിദസ് നദീതീരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു വെച്ചു് സൈന്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തി. ഈ സ്ഥലം അക്വിലിയായിൽ നിന്നു് ഏതാണ്ടു് മുപ്പത്താറു മൈൽ അകലെയാണു്. റോമാക്കാരുടെ റോമാക്കാരുടെ തമ്മിൽ ഏറ്റെടുത്തിയ ഭാഗത്തു് യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി സംശയാസ്പദമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിയഡോഷ്യസിന്റെ സഹായികളായ കാട്ടുജാതിക്കാർ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഗത്തു് എവുജേനിയസിന്റെ സൈന്യം വിജയം നേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു കണ്ടു് ചക്രവർത്തി വലിയ മനോവേദനയോടെ നിലത്തു കവിഴ്ന്നു വീണു് ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ തന്നെ സഹായിക്കണേ എന്നു് ദൈവത്തോടപേക്ഷിച്ചു. ആ പ്രാർത്ഥന ദൈവം അവഗണിച്ചില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രധാന ഓഫീസറായ ബാക്സിയുസ് പെട്ടെന്നു് അസാധാരണമായ ഒരാവേശത്താൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ കൂടെയുള്ള മുന്നണിപ്പടയാളികളോടൊത്തു് മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. കാട്ടുജാതിക്കാർ പരാജയം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു് ശത്രുക്കളുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കു തള്ളിക്കയറി. അല്പസമയം മുമ്പു് എതിരാളികളെ പിറകോട്ടു തള്ളിക്കൊണ്ടു മുന്നേറിയിരുന്ന ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടി. ആശ്ചര്യകരമായ മരൊരാൾ സാഹചര്യവും ഇതോടൊപ്പം ഉണ്ടായി. പെട്ടെന്നു് അതിശക്തമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിടിച്ചു. ആ കാറ്റിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് എവുജേനിയുസ് പക്ഷക്കാരായ യോദ്ധാക്കൾ ഏഴു വീട്ടു അമ്പുകൾ തിരിച്ചുവന്നു് അവരെത്തന്നെ മുറിപ്പെടുത്തി. അതേസമയം ചക്രവർത്തിയുടെ പക്ഷത്തുള്ള ഭടന്മാർ അയച്ച അമ്പുകൾ കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ കൂടുതൽ ശക്തിയാർജിച്ചു് മറ്റുപക്ഷക്കാരുടെ മേൽ ആഘാതം ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധഗതിയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു തിരിവുണ്ടായപ്പോൾ അധികാരക്കൈയേറ്റക്കാർ ചക്രവർത്തിയുടെ പാദത്തിങ്കൽ ചെന്നുവീണു് തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണേ എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. അയാൾ ആ കിടന്നകിടപ്പിൽത്തന്നെ ഭടന്മാർ അയാളുടെ തല വെട്ടി. അർക്കേഡിയുസ് മൂന്നാം തവണയും ഹൊണോറിയുസ് രണ്ടാം തവണയും കോൺസ്റ്റന്റൈനിയായിരുന്ന വർഷം സെപ്റ്റംബർ 6 നു് ആയിരുന്നു ഈ സംഭവം.⁵⁹ ഈ ഉപദ്രവങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രധാന കാരണമായിരുന്ന അബ്രൊഗാസു്റോസു് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്തു. യുദ്ധാനന്തരം രണ്ടു ദിവസം തുടർച്ചയായി പലായനം ചെയ്തിട്ടും രക്ഷപെടാനുള്ള യാതൊരു സാധ്യതയും കാണായ്കയാൽ അയാൾ സ്വന്തം വാൾ കൊണ്ടു ജീവൻ ഒടുക്കി.

അധ്യായം 26

തീയഡോഷ്യസിന്റെ മരണം

ഈ യുദ്ധത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഉൽക്കണ്ഠയും ക്ഷീണങ്ങളും കാരണം തീയഡോഷ്യസിന് ശാരീരികമായ അസുഖം പിടി പെട്ടു. അസുഖം മരണകരമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ജീവനെക്കുറിച്ച് എന്നതിലധികം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആകലനായി. രേണാധികാരികൾ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ രാജ്യങ്ങളിൽ എത്ര വലിയ കഴപ്പങ്ങളാണു സംഭവിക്കാറുള്ളതു എന്നോർത്താണ് അദ്ദേഹം ആകലനായതു്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തിടുക്കത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ നിന്നു് തന്റെ മകൻ ഹൊണോറിയസിനെ വരുത്തി. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗങ്ങളിലുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഒന്നു ക്രമീകരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. മകൻ മിലാനിൽ എത്തിച്ചേർന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തിക്ക് അല്പം ആശ്വാസം ലഭിച്ചതുപോലെ തോന്നി. തന്റെ വിജയം ആഘോഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കതിരത്താവളത്തിലെ മത്സരക്കളികൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശവും നല്കി. ഉച്ചക്ഷേണസമയം വരെ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല സുഖമുണ്ടായിരുന്നു. മത്സരക്കളികൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉച്ചക്ഷേണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് അസുഖം വർദ്ധിച്ചു; വീണ്ടും കളികൾ കാണാൻ പോകാൻ വയ്യെന്നായി. തനിക്കു പകരം കളികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ മകനെ ഏർപ്പെടുത്തിവിട്ടു. രാത്രിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഒളിമ്പിയസും പ്രോബുസും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന കൊല്ലം ജനുവരി 17-ാം തീയതിയായിരുന്നു അതു്.⁶⁰ അതു് ഇരുന്തററിതൊണ്ണൂററി നാലാം ഒളിമ്പ്യോഡിന്റെ ഒന്നാം വർഷമായിരുന്നു. തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി അറുപതു കൊല്ലം ജീവിച്ചു;⁶¹ പതിനാറുകൊല്ലം ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം പതിനാറു കൊല്ലവും എട്ടുമാസവും നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

60. 395-ൽ

61. തീയഡോഷ്യസ് 50 വയസ്സുവരയേ ജീവിച്ചുള്ള എന്നു പറയുന്ന പരിത്രകാരന്മാരും ഉണ്ടു്.

പുസ്തകം 6

ആമുഖം

അല്ലയോ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യനായ തിയഡോർ, അങ്ങ് എന്നെ ഏല്പിച്ച ചുമതല ഇതിനുമുമ്പുള്ള അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലും ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയിൽ, കോൺസ്റ്റന്റൈൻന്റെ കാലഘട്ടങ്ങളുള്ള സഭയുടെ ചരിത്രം ഞാൻ കഴിവിനൊത്തവിധം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷാശൈലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വലിയ താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളുടെ ചാരുതയിൽ അതിയായ നിഷ്കർഷ പുലർത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു ലക്ഷ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന നയമായിരിക്കും എന്നും എനിക്കു തോന്നി. ഇനി, ലക്ഷ്യം സാധിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു വെച്ചാൽത്തന്നെ പഴയ ചരിത്രകാരന്മാർ അത്രയധികം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതായി തോന്നുന്ന ആ വിവേചനാധികാരത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽനിന്നും ഞാൻ പൂർണ്ണമായും തടയപ്പെട്ടിരുന്നു. വസ്തുതകളെ വിപുലീകരിച്ചു കാണിക്കാനോ വെട്ടിച്ചുരുക്കാനോ തങ്ങൾക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല, പരിഷ്കാരോജ്ജ്വലമായ രചനാസമ്പ്രദായം സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും അക്ഷരാഭ്യോസമില്ലാത്തവർക്കും ഒരു തരത്തിലും ഉദ്ബുദ്ധത നൽകുന്നതല്ല. അവർക്കു വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കണമെന്നേ താല്പര്യമുള്ളൂ. രചനയുടെ മനോജ്ഞതയെ ആദരിക്കാൻ അവർ ഒരുക്കമല്ല. ഒരു വശത്തു പണ്ഡിതന്മാർക്കും മറുവശത്തു പാഠകന്മാർക്കും ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരാതിരിക്കത്തക്ക ഒരു രചനാപദ്ധതിയാണു ഞാൻ അവലംബിച്ചത്. ഭാഷ എത്ര സങ്കീർണ്ണമാക്കിയാലും പണ്ഡിതന്മാരെ അതു തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല; പ്രാചീന ലേഖകരുടെ ശബ്ദപ്രൗഢിക്കു തുല്യമായി അവർ അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയുമില്ല. പാഠകന്മാരുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ, വാക്കുകളുടെ പടയണികൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഉദാത്തതയുടെ എല്ലാ ഭാവപ്രകടനങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചതും സ്പഷ്ടവും പ്രസന്നവുമായ ഒരു രചനാശൈലി മനഃപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചതും.

ഏതായാലും ഈ ആറാം പുസ്തകം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം ആമുഖമായി പറയാനുണ്ട്: നമ്മുടെ കാലത്തെ കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവിടെ വിശദമായി പറയാൻ പോകുന്നത്. അതിൽ പലർക്കും രുചിക്കാത്ത പല കാര്യങ്ങളും പറയേണ്ടതായി വരും. ആ രുചിക്കായ്ക ചിലപ്പോൾ 'സത്യം കയ്പുള്ളതാണ്' എന്ന ആപ്തവാക്യം അനുസരിച്ചുള്ളതാകാം. ചിലർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചില പേരുകൾ ചിലപ്പോൾ സ്തുതിവചനങ്ങളോടുകൂടി പറഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബൃഹത്കരിച്ചു കാണിച്ചില്ലെന്നു വരാം. നമ്മുടെ സഭകളിലെ ചില തീക്ഷ്ണമതികൾ അവരുടെ മെത്രാന്മാരെ 'ദൈവത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട', 'ഏറ്റവും വിശുദ്ധനായ' എന്നിത്യാദി വിശേഷണങ്ങൾ ചേർത്തു വിളിക്കാത്തതിന് ഏതൊരു കാര്യത്തിനാണെന്നു വരാം. 'ഏറ്റവും ദിവ്യനായ', 'പ്രഭുവായ' തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങൾ അഥവാ അതുപോലുള്ള മറ്റു വിശേഷണങ്ങൾ പത്രവർത്തിമാരെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ പ്രയോഗിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ ചിലർക്ക് എതിർപ്പുണ്ടായെന്നു വരാം. എന്നാൽ പ്രാചീനഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് ഭൃത്യന്മാർ യജമാനന്മാരെ കേവലം പേരുവിളിച്ചു സംബോധന ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അനായാസമായി തെളിയിക്കാൻ എന്നിങ്ങനെ കഴിയും. അയാളുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ബഹുമതികളുടെയോ പരാമർശമൊന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. അത് കാര്യസാധ്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടായിരിക്കാം. അതുപോലെ ഞാനും ചരിത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കും. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മൂടപടത്തിന്റെ മറവില്ലാത്ത ലളിതവും വിശ്വസ്തവുമായ ആഖ്യാനമാണ് അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഞാൻ നേരിട്ട കണ്ടിട്ടുള്ളതോ നേരിട്ട കണ്ടവരിൽനിന്ന് നിശ്ചിതമായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതോ ആയ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി രേഖപ്പെടുത്താനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കേട്ടറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഒരേ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ പല സാക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായയെകൂടിയിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥ ഉറപ്പാക്കിയിട്ടാണു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സത്യാവസ്ഥ ഗ്രഹിക്കാൻ എന്റെ സാധ്യതയിലുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സത്യം ഉറപ്പു വരുത്തുക എന്ന പ്രക്രിയ വളരെ ക്ലേശകരമായിരുന്നു. ഒരേ സംഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വിഭിന്നവ്യക്തികൾ വ്യത്യസ്തമായ കഥകളാണു ചിലപ്പോൾ പറയുക. ഈ സംഭവത്തോടു മററാക്കൊള്ളും കൂടുതലായ അടുപ്പം തനിക്കുണ്ട് എന്നായിരിക്കും ചിലരുടെ അവകാശവാദം.

അധ്യായം 1

തീയഡോഷ്യസിന്റെ ചരമത്തിനുശേഷം

തീയഡോഷ്യസിന്റെ മരണശേഷം, ഒളിബ്രിയ്യൂസ്യും പ്രൊബീന്തൂസും കോൺസുൾമാരായിരിക്കെ ജനവരി പതിനേഴിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണച്ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. അഷേഡിയസ് കിഴക്കു ഭാഗത്തിന്റെയും ഹൊണോറിയസ് പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിന്റെയും ഭരണാധിപന്മാരായി. ആ സമയത്ത് മോസ്യൂസ് ആയിരുന്നു രാജകീയ നഗരമായ റോമിലെ മെത്രാൻ. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ തെയോഫിലസും ജറുസലേമിൽ യോഹന്നാനും അന്ത്യോക്യയിൽ ഫ്ലാവിയനും മെത്രാന്മാരായിരുന്നു. പുതിയ റോമയായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭാഭ്യക്ഷപീഠം അലങ്കരിച്ചിരുന്നത് മുൻ പുസ്തകത്തിൽ നാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ¹ നെക്താറിയസായിരുന്നു. തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മൃതദേഹം അതേ കോൺസുളേറ്റിൽ നവംബർ 8ന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ അഷേഡിയസ് വേണ്ടവീധത്തിലുള്ള ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടി അതു സംസ്കരിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ അതേ മാസം 28-ാം തീയതി അധികാരക്കയറ്റം ക്കാരനെതിരേ തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിക്കു കീഴിൽ സമരം ചെയ്തു സൈന്യവും വന്നുചേർന്നു. അർഷേഡിയസ് ചക്രവർത്തി ആചാരമനുസരിച്ച് നഗരകവാടത്തിൽച്ചെന്നു സൈന്യത്തെ എതിരേറ്റു. പ്രെത്തോറിയൻ പ്രിഫെക്ടായിരുന്ന റഫീന്തൂസിനെ അവിടെവെച്ച് സൈനികർ വധിച്ചു. അയാൾ ചക്രവർത്തിപദം കയ്യടക്കാൻ ഗുഡശ്രമം നടത്തി എന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ള്ളന്നന്മാരെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതു അയാളാണെന്നു പ്രസിദ്ധവുമായിരുന്നു. അർമേനിയ മുഴുവൻ തകർത്തതിനുശേഷം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമപ്രവിശ്യകളിൽ കടന്നുകയറി കൊള്ള നടത്തിയിരുന്ന കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരായിരുന്നു ള്ളന്നന്മാർ. റഫീന്തൂസ് വധിക്കപ്പെട്ട ആ ദിവസംതന്നെ നൊവേഷ്യയുടെ

1. 5:8

മെത്രാനായ മാർസ്യൂസ് നിര്യാതനായി. സിസീനിയൂസ് എന്നയാളാണ് മാർസ്യൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായത്. അയാളെ ക്ഷേരിച്ചു ഇതിനുമുമ്പു പരാമർശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.²

അധ്യായം 2

നെക്താരിയൂസിന്റെ മരണവും ജോണിന്റെ അഭിഷേകവും

അധികം താമസിയാതെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായ നെക്താരിയൂസു ദിവംഗതനായി. ചെസാരിയൂസിന്റെയും അറിക്കൂസിയൂസിന്റെയും കോൺസുളേറ്റം കാലത്തു് സെപ്റ്റംബർ 27-നു് ആയിരുന്നു അതു്. നെക്താരിയൂസിന്റെ അനന്തരഗാമി ആരായിരിക്കണം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് വലിയ തർക്കമുണ്ടായി. ചിലർ ഒരാളെ നിദ്ദേശിക്കും; വേറെ ചിലർ മറെറാരാളെ. ഒടുവിൽ അന്ത്യോക്യയിലെ ഒരു വൈദികനായിരുന്ന ജോണിനെ വരുത്താം എന്ന തീരുമാനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വലിയ പണ്ഡിതനും അതേ സമയം നല്ല വാഗ്മിയുമാണ് എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ വൈദികരുടെയും അൽമായരുടെയും പൊതുവായ സമ്മതമനുസരിച്ചു് അർക്കേഡിയൂസ് ചക്രവർത്തി വളരെ വേഗംതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വരുത്തി. മെത്രാഭിഷേകം കൂടുതൽ പ്രാമാണികവും ഗംഭീരവുമാക്കുന്നതിനു് തദ്വസരത്തിൽ സന്നിഹിതരാകാൻ അനേകം വൈദികാദ്യക്ഷന്മാർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അക്കൂട്ടത്തിൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലൂസും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോണിന്റെ പ്രശസ്തി ലഘൂകരിക്കുന്നതിനു് ഈ മെത്രാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു. തന്റെ സഭയിൽത്തന്നെ യുള്ള ഒരു വൈദികനായ ഇസീദോറിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനാക്കണമെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. ഇസീദോറിനോടു് അയാൾക്കു വലിയ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വളരെ സൂക്ഷിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട അവകാശം

2. 5:10.21

മായ ഒരു ദൗത്യത്തിൽ ഇസ്രിദോർ ഏർപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഈ താല്പര്യമുണ്ടായത്. ആ കാര്യം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്താം. അധികാരക്കയറ്റംകൊണ്ടുണ്ടായ മാക്സിമൂസിനെ നേരിടാൻ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി തയ്യാറെടുക്കുന്ന കാലത്തു് ഈ തെയോഫിലസ് ഇസ്രിദോറിനെ റോമിലേക്കയച്ചു. രണ്ടുപേർക്കുമുള്ള രണ്ടു കത്തുകളും സമ്മാനങ്ങളുമായിട്ടാണ് അയച്ചത്. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ജയിക്കുന്നയാളിനു് സമ്മാനങ്ങളും അയാൾക്കുള്ള കത്തും കൊടുക്കണമെന്നതായിരുന്നു നിർദ്ദേശം. ഇസ്രിദോർ റോമിലെത്തി യുദ്ധത്തിന്റെ പരിണാമം പ്രതീക്ഷിച്ചു താമസമായി. എന്നാൽ ഇക്കാര്യം അധികകാലം രഹസ്യമായിരുന്നില്ല. അയാളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വായനക്കാരൻ രഹസ്യത്തിൽ ഈ കത്തുകൾ കൈക്കലാക്കി. പരിഭ്രാന്തനായ ഇസ്രിദോർ വേഗം അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കു രക്ഷപെട്ടു. ഇതായിരുന്നു തെയോഫിലസ് അത്ര താല്പര്യപൂർവ്വം ഇസ്രിദോറിനെ അനുകൂലിക്കാൻ കാരണം. ഏതായാലും ചക്രവർത്തി ജോണിനെയാണ് അനുകൂലിച്ചത്. തെയോഫിലസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പലരും പുതുതായി രംഗത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അതു സംബന്ധിച്ചു് അവിടെ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ള മെത്രാന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പലരും നിവേദനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകവരെ ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിയുടെ ശയനാഗാരത്തിലെ മുഖ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ എവുത്രോപ്പിയസ് ഈ രേഖകളെല്ലാം സമാഹരിക്കുകയും അവ തെയോഫിലസിനെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഒന്നുകിൽ ജോണിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ആരോപണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു വിചാരണ നേരിടാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക' എന്നു് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പരിഭ്രാന്തനായ തെയോഫിലസ് ജോണിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു് അടുത്ത കോൺസുളേറ്റു് കാലത്തു് ഫെബ്രുവരി 26 നു് ജോണിന്റെ മെത്രാഭിഷേകം നടന്നു. ഇതു് ഹൊണോറിയസ് ചക്രവർത്തി ചൊതുവായ മത്സരക്കളികൾ കൊണ്ടു റോമിലും അന്നു് പ്രെതോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന എവുത്തീക്കിയൻ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലും ആഘോഷിച്ചു.

ജോൺ എന്ന ഈ വ്യക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ മൂലവും ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന അനേകം കഷ്ടപ്പാടുകൾ മൂലവും വളരെ പ്രസിദ്ധനായതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ

ക്കുറിച്ചു നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ചു കടന്നു പോകുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻകാലചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും കടുംബപശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കിയതു സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങളും പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തെ തരംതാഴ്ത്താനുപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളും അവസാനമായി ജീവിതകാലത്തെക്കാരും അധികമായി മരണാനന്തരം അദ്ദേഹം ആദരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയും എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യായം 3

ജോണിന്റെ ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ചേളേ - സിറിയായിലുള്ള അന്ത്യോക്യയിലാണ് ജോൺ ജനിച്ചത്. ആ നാട്ടിലെ ഒരു കലീനകടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സെക്കൻദ്രസ്, അൻതുസാ എന്നിവരായിരുന്നു. താർക്കികനായ ലിബാനിയൂസിനു കീഴിൽ പ്രഭാഷണകലയും അൻഡ്രഗാത്തിയൂസ് എന്ന ഭാർഗ്ഗനികന്റെ കീഴിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രവും പഠിച്ചു. സിവിൽ നിയമവ്യവഹാരത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന കാലത്താണ് കോടതി നിയമ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനം എത്ര വിശുദ്ധരഹിതവും നീതിവിരുദ്ധവുമാണെന്ന വിഷയത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത കടന്നത്. അതിനാൽ കൂടുതൽ പ്രശാന്തമായ ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു. എവാഗ്രിയസിന്റെ മാതൃക അവലംബമാക്കിയാണ് ഈ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞത്. എവാഗ്രിയസും മുൻപറഞ്ഞ അദ്ധ്യാപകർക്കു കീഴിൽ പരിശീലനം നേടിയ ആളായിരുന്നു. കുറെക്കാലം മുമ്പു അദ്ദേഹം ഏകാന്തമായ ഒരു ജീവിതരീതി അവലംബിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ, ജോൺ അഭിഭാഷകന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു മനസ്സിനെ വി. ലിഖിതങ്ങളുടെ പാരായണത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തി. വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ സഭാസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു തുടങ്ങി. താർക്കികനായ ലിബാനിയൂസിനു കീഴിൽ തന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്ന തിയഡോർ, മാക്സിമൂസ് എന്നിവരെയും, സാമ്പത്തികനേട്ടം പ്രാഥമികലക്ഷ്യമായിട്ടുള്ള ആ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിക്കാനും കൂടു

തൽ ലളിതമായ ഒരു ജീവിതം. അവലംബിക്കാനും അദ്ദേഹം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാളായ തിയഡോർ പിൻക്കാലത്തു സിലീഷ്യായിലുള്ള മൊപ്സുവെസ്സ്യായിലെയും മാക്സിമൂസ് ഇസൗരിയായിലുള്ള സെല്യൂഷ്യയിലെയും മെത്രാന്മാരായിത്തീർന്നു. ആ സമയത്തു പൂർണ്ണത നേടണമെന്നുള്ള അതിയായ താല്പര്യം മൂലം അവർ സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അന്നു ഒരു സന്യാസസ്ഥാപനത്തിന്റെ അധിപന്മാരായിരുന്ന ദിയദോർ, കർത്തേരിയൂസ് എന്നിവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു സന്യാസജീവിത പരിശീലനം. അവരിൽ ആദ്യത്തെയാൾ താമസിയാതെ തർസോസിലെ മെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പല പ്രബന്ധങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥങ്ങളിൽത്തന്നെ ശ്രദ്ധ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; രഹസയാത്മകമായ അർത്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഈയാളുകളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും മതി.

ബേസിലിയായി ജോൺ വളരെ അടുപ്പത്തിലായിരുന്നു. ബേസിലിനെ മെലീഷ്യൂസ് ഡീക്കനാക്കി. പിന്നീടു അദ്ദേഹം കപ്പദോഷ്യായിലെ കൈസറിയ മെത്രാനായിത്തീർന്നു.⁵ മെത്രാനായ സേനോ ജൂസലെത്തുനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ജോണിനെ അന്ത്യോക്യയിലുള്ള പള്ളിയിൽ വായനക്കാരനായി നിയമിച്ചു. വായനക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ തുടരവേ 'യൂദന്മാർക്കെതിരെ' എന്ന പുസ്തകം അദ്ദേഹം രചിച്ചു. താമസിയാതെ മെലീഷ്യൂസ് അദ്ദേഹത്തിനു ഡീക്കൻസ്ഥാനം നൽകി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം താഴെ പറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു: 'പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച്', 'സുതജീറിയൂസിനെതിരെ', 'ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ അഗ്രഹാഹ്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച്', 'വൈദിക സ്ഥാനികളോടൊത്തു ജീവിച്ച സ്രീകളെക്കുറിച്ച്'.

പിന്നീടു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വെച്ചു മെലീഷ്യൂസ് മരിച്ചതിനു ശേഷം - ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസന്റെ അഭിഷേകത്തിനു വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ പോയതു് - ജോൺ

4. Theorias (Speculations)

5. സൊക്രാട്ടസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. ജോണിന്റെ സ്നേഹിതനായിരുന്നതു് സിറിയായിൽ അന്ത്യോക്യയ്ക്കടുത്തുള്ള റഫാനെയായിലെ ബേസിലായിരുന്നു. 318 ലെ സിനഡിൽ ഈ ബേസിൽ സംബന്ധിച്ചു. കൈസറിയായിലെ മഹാനായ ബേസിൽ 379-ൽ മരിച്ചു.

മെലീഷ്യരിൽ നിന്നകന്നു. പൗളീന്തുസുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതുമില്ല. മൂന്നുകൊല്ലം മുഴുവൻ മിക്കവാറും വിശ്രമാവ സ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് പൗളീന്തുസിന്റെ മരണശേഷം പൗളീന്തുസിന്റെ പിൻഗാമിയായ എവാഗ്രിയസ് ജോണിനെ വൈദികനായി അഭിഷേചിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ജോണിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു രേഖാരൂപം ഇതാണ്. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ആവേശം കാരണം അദ്ദേഹം അതികർശനക്കാരനായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലസുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: 'യൗവനകാലത്തു' അയാൾ ചിന്തയത്തെക്കാളു ധികം ശുണ്ഠിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയാണു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു.' ജീവിതത്തിലെ ആർജ്ജവം കാരണം അദ്ദേഹത്തിനു ഭാവിയിലെക്കുറിച്ചു ഒട്ടും ആശങ്കയില്ലായിരുന്നു. സ്വഭാവത്തിലെ ലാളിത്യം അദ്ദേഹത്തെ തുറന്ന മനസ്ഥിതിക്കാരനും നിഷ്കളങ്കനുംമാക്കി. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും സംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം പലരെയും പിണക്കി. പരസ്യമായ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ സാന്നാഹ്നിക ജീവിതം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കരുത്തനായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വകാര്യസംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം ധിക്കാരിയും അഹങ്കാരിയുമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തെ ശരിക്കറിയാൻ പാടില്ലാത്തവർക്കു പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

അധ്യായം 4

ജോൺ വൈദികരുടെ വെറുപ്പു സമ്പാദിക്കുന്നു

സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റം സമ്പ്രദായങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണിരിക്കുകയും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനാൽ ജോൺ തന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികരോടു അനുചിതമായ വിധം നിന്ദാഭാവത്തിൽ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികരുടെ സാന്നാഹ്നികജീവിതം അതുവഴി നേരെയാക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചതു്. അങ്ങനെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതുമൂലം അവർ അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി. വികാരാധീനനായ മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ പലരും വളരെ അകന്നു നിന്നു. ചിലർ കടുത്ത ശത്രുക്കളായി മാറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരവൃന്ദത്തിൽപ്പെട്ട സെറാപ്പിയോൻ എന്ന ഡീക്കൻ വൈദികരുടെ മനസ്സുകളെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു

പിന്നെയും അകറ്റുന്നതിനു കാരണമായി. ഒരിക്കൽ വൈദികരെല്ലാം സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അയാൾ ഉയർന്ന സ്വരത്തിൽ മെത്രാനോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "പ്രഭോ, വടികൊണ്ടു തെളിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ മനുഷ്യരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്കു കഴിയുകയില്ല." ഈ ഭാഷണം മെത്രാനെക്കുറിച്ചു വൈദികരുടെയിടയിൽ വലിയ വിദ്വേഷഭാവം വളർത്തി. മെത്രാനാകട്ടെ, അധികം താമസിയാതെ ഓരോ കാരണങ്ങൾക്കായി പല വൈദികരെയും സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ അത്തരം കടുത്ത നടപടികൾ അവലംബിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ, സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ, അങ്ങനെ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ സംഘടിച്ച് ജനങ്ങളോടു മെത്രാനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി രൂക്ഷമായി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജോൺമെത്രാൻ വേറെ ആരുടെയും കൂടെയിരുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ലെന്നു നിർബന്ധം പിടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു വൈദികർ പറയുന്ന പരാതികളെല്ലാം ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസ്യമായിത്തോന്നി. സഭയ്ക്കുള്ള ക്ഷണങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ഗുഡ്ഡാലോചന വളരെ വ്യാപകമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ ശരിയായ കാരണം ആർക്കും ഉറപ്പായി അറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ചിലയാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റത്തെ നീതീകരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയറിനു നല്ല ആരോഗ്യമില്ല, ദഹനശക്തി കുറവാണ്, കേഷണകാര്യങ്ങളിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മിക്കേണ്ടതുണ്ടു്, അതു കൊണ്ടാണ് തനിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതെന്നു്. നിരന്തരവും തീക്ഷ്ണവുമായ ആശയടക്കം കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്നു് വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥ കാരണം എന്തായാലും ഈ ഒരു സാഹചര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളുടെ അപവാദപ്രചാരണത്തിനു് ഒട്ടൊന്നുമല്ല സഹായകമായിത്തീർന്നതു്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും ജനങ്ങൾ വലിയ സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിച്ചുപോന്നു. പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തപോന്ന വിശിഷ്ടമായ പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു അതിനു കാരണം. അതിനാൽ എതിരാളികൾ അദ്ദേഹത്തെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെല്ലാം അവർക്കു തന്നെ അപമാനത്തിനു കാരണമായി പരിണമിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെയേറെ വാഗ്മിത്വപൂർണ്ണവും വിശ്വാസ സന്ദായകവും നന്മയ്ക്കു പ്രേരണ നൽകുന്നതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രസംഗങ്ങളും ചുരുക്കെഴുത്തുകാർ കുറിച്ചെടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രസംഗങ്ങളും ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തും എന്നു

വസ്തുത പ്രഖ്യാപിക്കാൻ നാം അമാന്തിക്കേണ്ടതില്ല. ആ പ്രസംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ഒരു ബോധം രൂപീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവ നേരിട്ടു വായിക്കുക തന്നെ വേണം. അവർക്ക് അതുകൊണ്ട് ആസ്വാദവും പ്രയോജനവും ലഭിക്കും.

അധ്യായം 5

ജോൺ പ്രമാണികളുടെ അപ്രീതി നേടുന്നു

ജോൺ വൈദികരുടെ മാത്രം അപ്രീതിക്കു പാത്രമായിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായുള്ള ഉപജാപങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു് ഉന്നത ഉദ്യോഗങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ആളുകളെയും അതുപോലെതന്നെ അനിയന്ത്രിതമായ ആവേശത്തോടെ അദ്ദേഹം ഭർത്സിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്ഥിതി മാറി. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ജനവിദ്വേഷത്തിന്റെ വേലിയേറ്റം വളരെ ശക്തമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന കഥകൾ ധാരാളമായി പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങി. കഥകൾക്കു താല്പര്യവും വിശ്വാസവുമുള്ള ശ്രോതാക്കളുമുണ്ടായി. ഈ വിദ്വേഷവികാരം വളരെയധികമായി വളരുന്നതിനു് ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം കാരണമാകുകയും ചെയ്തു. എവുത്രോപ്പിയനു് എന്നയാളിനെതിരായി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നു ആ സംഭവം. എവുത്രോപ്പിയനു് ചക്രവർത്തിയുടെ ശയനാഗാരത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഷണ്ഡനായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റൻഡിൻസിന്റെ ആദ്യമായി നൽകപ്പെട്ട ഷണ്ഡനും അയാളായിരുന്നു. പള്ളികളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച തന്റെ ചില വിരോധികളോടുള്ള വൈരാഗ്യം തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, കുറ്റവാളികൾക്കു പള്ളികളിൽ അഭയം തേടാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു നിയമം അയാൾ ചക്രവർത്തിമാരെക്കൊണ്ടു നടപ്പാക്കിച്ചു. ദേവാലയങ്ങളിൽ അഭയം തേടുന്നവരെയും പിടികൂടാൻ അതുമൂലം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് അധികാരം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ എവുത്രോപ്പിയനുസിനു് ഇതിനുള്ള ശിക്ഷ താമസിയാതെ തന്നെ കിട്ടി. പ്രസ്തുത നിയമം നടപ്പായിട്ടു് അധികം കഴിയും മുമ്പു തന്നെ എവുത്രോപ്പിയനു് ചക്രവർത്തിയുടെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായി, അയാൾ രക്ഷയ്ക്കായി പള്ളിയിൽ അഭയം തേടി. അയാൾ യെന്നുവിറച്ചുകൊണ്ടു് ബലിപീഠമേശയുടെ കീഴിൽ കിടന്നു.

പ്പോൾ ജോൺ മെത്രാൻ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി. ജനങ്ങൾക്കു തന്റെ വാക്കുകൾ നന്നായി ശ്രവിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു പ്രസംഗിക്കുക പതിവ്. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എവത്രോപ്പിയസിനെതിരെ ശകാരശരങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു. ഈ നടപടി പലരിലും ശക്തിയായ വെറുപ്പാണുളവാക്കിയത്. നിർഭാഗ്യവാനായ ഒരു മനുഷ്യനോടു് അദ്ദേഹം കാരുണ്യം കാട്ടിയില്ലെന്ന മാത്രമല്ല, ക്രൂരതയോടു് അധികേഷപം കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് അവർ കരുതി.

ഏതായാലും എവത്രോപ്പിയസ് ചെയ്ത ചില കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കാരണമായി, ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് അയാൾ പിടിക്കപ്പെടുകയും കോൺസുൾ പദവി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കോൺസുൾമാരുടെ പട്ടികയിൽ നിന്നും അയാളുടെ പേരു മായിക്കപ്പെട്ടു. അയാളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന തിയഡോർ മാത്രം അക്കാലം ബാക്കി കാലത്തേയ്ക്കും കോൺസുളായി നിലനിന്നു.

ജോൺ ഇതേ രീതിയിലുള്ള അതിസവാതന്ത്ര്യം അന്നത്തെ സർവസൈന്യാധിപനായിരുന്ന ഗയ്നാസിനെതിരെയും പ്രയോഗിച്ചു എന്നാണു പറയപ്പെടുന്നത്. തനിക്കു പതിവുള്ള പരക്കൻ സമ്പ്രദായത്തിൽത്തന്നെ അയാളെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിച്ചു. അയാൾ ആര്യൻ പക്ഷപാതമുള്ള ആളായിരുന്നതുകൊണ്ട്, നഗരത്തിലെ ഒരു പള്ളി ആര്യൻ വിശ്വാസികൾക്കു കൊടുക്കാൻ അയാൾ ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നതായിരുന്നു ആക്രമണത്തിനു കാരണം. വളരെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിലിരുന്ന വേറെ പലയാളുകളും ഇതുപോലെ ഓരോരോ കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മയവും നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത ശകാരത്തിനു വിഷയങ്ങളായി. ഇങ്ങനെ കരുത്തരായ അനേകം ശത്രുക്കളെ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു.

ജോൺ മെത്രാനായി വർഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധാലോചന ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയൻ മെത്രാനായ തെയോഫിലസ് അതിനുവേണ്ടി തീവ്രയത്നങ്ങൾ നടത്തി. അടുത്തുള്ള സഹകാരികളെ നേരിട്ടും അകലെയുള്ളവരെ കത്തുവഴിയും സഹകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ഈ യത്നം. തനിക്കിഷ്ടപ്പെടാത്ത എന്തിനെയും മയമില്ലാതെ അധികേഷപിക്കുന്ന ജോണിന്റെ ധീരത മാത്രമായിരുന്നില്ല തെയോഫിലസിന്റെ നീക്കങ്ങൾക്കു പ്രേരകം. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വൈദികനായിരുന്ന ഇസി

ദോറിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഛത്രാനാക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള ഇച്ഛാഭംഗവും അതിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. ജോൺ ഛത്രാനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ അന്ന് ഇങ്ങനെ യൊരവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഛത്രാൻ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഇപ്രകാരം അതിനു ഭീഷണികൾ ഉയർന്നു. അക്കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പിന്നീട് പറയാം.

അധ്യായം 6

ഗയ്നാസിന്റെ കത്വിതവൃത്തികളും അന്ത്യവും

ഈ കാലഘട്ടത്തിലുണ്ടായ സ്മരണീയമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ഇനി വിവരിക്കാം. റോമാനഗരവും സാമ്രാജ്യവും വലുതായ നാഗത്തിൽപ്പെടാതെ ദൈവപരിപാലന അസാധാരണമായ വിധത്തിൽ സംരക്ഷിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് അതിൽനിന്നു വെളിവാകുകയും ചെയ്യും. ഗയ്നാസ് എന്നയാൾ ജനനം കൊണ്ട് ഒരു കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരനായിരുന്നു. അയാൾ റോമൻ പൗരത്വം സ്വീകരിച്ച് റോമൻ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു. നിരന്തരമായി സ്ഥാനക്കയറ്റങ്ങൾ നേടി ഒടുവിൽ അയാൾ റോമൻ കാലാൾപ്പടയുടെയും കുതിരപ്പടയുടെയും സർവ്വസൈന്യാധിപനായിത്തീർന്നു. ഈ ഉന്നതസ്ഥാനം ലഭിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ പഴയകഥകളൊക്കെ മറന്നു. തന്റെ സ്ഥാനവും ബന്ധങ്ങളും വിസ്മരിച്ചു. അയാൾക്കു സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. റോമൻ ഭരണം കൈക്കലാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പഴയ ശൈലിയനുസരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, അയാൾ 'ഒരു കല്ലും ഇളക്കാതെ വിട്ടില്ല'. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി അയാൾ തന്റെ ജാതിക്കാരായ ഗോത്രരെ അവരുടെ നാട്ടിൽനിന്നു വിളിച്ചുവരുത്തി, സൈന്യത്തിലെ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം തന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കു നൽകി. ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളും ഫ്രീജിയായിലെ റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ നായകനുമായിരുന്ന ത്രിബിജിൽദസ് അയാളുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് പരസ്യമായ കലാപം ആരംഭിച്ചു. അത് ഫ്രീജിയായിലെ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചിന്താക്കുഴപ്പവും അമ്പരപ്പും വളർത്തി. അവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾ നേരേയാക്കുന്ന ചുമതല തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും അയാൾ വിജയിച്ചു. ഇതുമൂലം എന്തെങ്കിലും കഴപ്പമുണ്ടാകുമെന്ന ഒരു സംശയം പോലും അർക്കഡിയസ് ചക്രവർത്തിക്കു

ഉണ്ടായില്ല. കാട്ടുജാതിക്കാരായ ഗോത്രരുടെ ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി ഗയ്നാസ് പ്രമീജിയായിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഈ യാത്ര ത്രിബിജിത്ഭസിയെ ഒരുക്കാൻവേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നു പാമേ തോന്നി. എന്നാൽ നീതിവിരുദ്ധമായ തന്റെ ആധിപത്യം അവിടെ ഉറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ ഗുഹ്യ ലക്ഷ്യം. പ്രമീജിയായിൽ എത്തിയ അയാൾ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അട്ടിമറിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി റോമാക്കാരായ എല്ലാവരുടെയും അവസ്ഥ വല്ലാത്ത കഴപ്പത്തിലായി. ഗയ്നാസിന്റെ ചൊൽപ്പടിയിൽ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഒരു വൻ പട ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു മാത്രമല്ല വിഷമങ്ങൾക്കു കാരണം; കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തെ ഏറ്റവും ഫലപുഷ്ടവും സമ്പന്നവുമായ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ സർവ്വനാശത്തിന്റെ ഭീഷണിയിലുമായി. ചക്രവർത്തി വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ വിവേകപൂർവ്വമായി, സൗമ്യമായ ഇടപെടൽകൊണ്ടു് ആ കാട്ടുജാതിക്കാരന്റെ മുന്നേറ്റം തടയാനാണു തീരുമാനിച്ചതു്. അതനുസരിച്ചു് അദ്ദേഹം അയാളുടെ പക്കലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രതിനിധിസംഘത്തെ അയച്ചു. തല്ലാലം എന്തു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും അയാളെ പ്രീണിപ്പിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശമാണു് അവർക്കു നൽകിയിരുന്നതു്. സത്തൂർണീന്റസ്, ഔറേലിയൻ എന്നീ രണ്ടു പ്രമുഖവ്യക്തികളെ തനിക്കു വിട്ടുതരണമെന്നതായിരുന്നു ഗയ്നാസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അവർ സൈനാറ്റർ സമൂഹത്തിലെ പ്രമുഖന്മാരും കോൺസുളർ പദവി ഉള്ളവരും ആയിരുന്നു. തന്റെ തോന്നുയാസങ്ങൾക്കു് അവർ അരുനിൽക്കുകയില്ലെന്നു് ഗയ്നാസിനു് അറിയാമായിരുന്നു. ആ വിഷമഘട്ടത്തിന്റെ ഗൗരവം കരുതി വലിയ വൈമനസ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും ചക്രവർത്തി ആ വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിച്ചു. ആ രണ്ടു വ്യക്തികൾ പൊതുനന്മയ്ക്കു വേണ്ടി മരിക്കാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ടു് ചക്രവർത്തിയുടെ ഇംഗിതത്തിനു് ശ്രേഷ്ഠമനസ്സോടെ സ്വയം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അതനുസരിച്ചു് ആ കാട്ടാളന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് അവർ പുറപ്പെട്ടു. കാൽസീഡണിൽനിന്നു കരയകലെ കുതിരയോട്ടം നടക്കുന്നിടത്തുവെച്ചായിരുന്നു സന്ദർശനം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു്. കാട്ടാളൻ തീരുമാനിക്കുന്ന എന്തും സഹിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടായിരുന്നു അവരുടെ യാത്ര. ഏതായാലും അവർക്കു പീഡനമൊന്നും സഹിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. അധികാരക്കയറ്റക്കാരുടെ അസംതൃപ്തി ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് കാൽസീഡണിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അയാളെ സന്ദർശിക്കാനായി അക്കേഡിയസു് ചക്രവർത്തിയും അവിടെയെത്തി. രക്തസാക്ഷിണിയായ എവുമേമിയായുടെ മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചിരുന്ന പള്ളിയിൽ രണ്ടു പേരും പ്രവേശിച്ചു. അവിടെവെച്ചു്, ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കെതിരായി യാതൊരു ഗുഹ്യലോചനയിലും ഏർപ്പെടുകയില്ലെന്നു രണ്ടുപേരും സത്യം

പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ചക്രവർത്തി, സത്യപ്രതിജ്ഞയെ സംബന്ധിച്ചു മതപരമായ ആദരവുള്ളവനും അതുവഴി ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വാഗ്ദാനം പാലിച്ചു. എന്നാൽ ഗയ്നാസ് താമസിയാതെ അതു ലംഘിച്ചു. നേരത്തേയുള്ള ദുഷ്ടലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നും അയാൾ പിന്മാറിയില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെതിരെ മാത്രമല്ല, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിസ്മൃതിക്കും എതിരെ കൊലയും കൊള്ളയും കൊള്ളിവയ്പും നടത്തണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അയാളുടെ ആഗ്രഹം. അതനുസരിച്ചു ആ നഗരത്തിൽ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർ ഒരു പ്രളയം പോലെ ഇറച്ചുകയറി. നഗരനിവാസികൾ തടവുകാരുടെതിൽനിന്നും ഒട്ടും മെച്ചമല്ലാത്ത ഒരുവസ്ഥയിലായി. നഗരം അകപ്പെട്ട വിപത്തിന്റെ ഭീകരതമൂലം ഒരു വലിയ വാൽനക്ഷത്രവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ വന്നുമുട്ടാൻ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു അതിന്റെ വലിപ്പം. അതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള ആ ധൂമകേതു ആപത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പു നല്കി.

ഗയ്നാസ് ആദ്യമായി വളരെ നാണംകെട്ട ഒരുദൃശ്യം നടത്തി. കടകളിൽ വില്പനയ്ക്കായി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വെള്ളി മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ വിവരം എങ്ങനെയോ കടയുടെസ്ഥന്മാർക്ക് മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലായി. അതിനാൽ അവർ സാധനങ്ങളൊന്നും പ്രദർശനത്തിനു വെച്ചില്ല. അപ്പോൾ അയാളുടെ ചിന്ത മറ്റൊരു വഴിക്കായി. തന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട വലിയൊരു സംഘം ആളുകളെ രാത്രിയിൽ വീട്ട് കൊട്ടാരം അഗ്നിക്കിരയാക്കുക. ദൈവത്തിനു ആ നഗരത്തിന്മേൽ കാരുണ്യപൂർവ്വമായ പരിപാലനയുണ്ടെന്ന് അപ്പോഴാണ് വ്യക്തമായത്. കൊള്ളി വയ്ക്കാൻ വന്ന കാട്ടാളപ്പട്ടാളത്തിനു മുമ്പിൽ വളരെ വലിപ്പമുള്ള ആയുധധാരികളായ പട്ടാളക്കാരുടെ രൂപത്തിൽ വലിയൊരു സംഘം മാലാഖമാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ധീരന്മാരായ പോരാളികളടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ സൈന്യമാണത്രെ എന്ന് കരുതി സംഭീതരായി ആക്രമണകാരികൾ പിന്തിരിഞ്ഞു. ഇക്കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ അതു തീർത്തും അവിശ്വസനീയമായിട്ടാണ് ഗയ്നാസ് കരുതിയത്. കാരണം റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ വലിയപങ്ക് വളരെ അകലെയാണ് എന്ന് അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. കിഴക്കൻ നഗരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കാവൽസൈന്യമായി അവ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗയ്നാസ് അടുത്ത രാത്രിയിൽ വേറെ ആളുകളെ അയച്ചു; അതിനടുത്ത രാത്രികളിലും. എല്ലായ്പ്പോഴും മുൻപറഞ്ഞ അനു

വേകമനത്തോടെ അവർ തിരിച്ചുവരുകയാണുണ്ടായത്. ദൈവ ളുതന്മാർ മുൻപറഞ്ഞ രീതിയിൽത്തന്നെ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതുതന്നെ കാരണം. ഒടുവിൽ വളരെയധികം ആളുകളോടുകൂടെ അയാൾ തന്നെ വന്നു പ്രസ്തുത അതുഭൂതദർശനം നേരിട്ടു കണ്ടു. താൻ കണ്ടത് ഒരു യഥാർത്ഥ സേനാവ്യൂഹം തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് അയാൾ കരുതി. അവർ പകൽ എവിടെയെങ്കിലും മറഞ്ഞിരിക്കുകയും രാത്രി തന്റെ ദൂരനായത്തെ ചെറുക്കാൻ വന്നെത്തുകയും ചെയ്യുകയാണെന്ന് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ കൊട്ടാരം തകർക്കാനുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ നിന്ന് അയാൾ പിന്മാറി.

റോമാക്കാർക്ക് ഉപദ്രവകരമാകുമെന്നു കരുതിയ മറ്റൊരു പരിപാടിയിലേയ്ക്കാണ് പിന്നെ അയാൾ കടന്നത്. എന്നാൽ അത് അവർക്ക് വളരെ സഹായകമായി പരിണമിച്ചു. പിശാചു ബാധ അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് നഗരത്തിൽനിന്ന് ഏഴുമൈൽ അകലെയുള്ള യോഹന്നാൻശ്രീഹായുടെ പള്ളിയിലേയ്ക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാനെന്ന ഭാവത്തിൽ അയാൾ പോയി. ആയുധങ്ങളേന്തിയ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർ അയാളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആയുധങ്ങളെല്ലാം അവർ മറച്ചാണു വെച്ചിരുന്നതു്. നഗര കവാടത്തിൽ കാവൽനിന്ന സൈനികർക്ക് ഇതു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ അവർ ആഗതരെ അകത്തേയ്ക്കു വീട്ടില്ല. ആ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർ വാളുകൾ ഉഴുരി കാവൽക്കാരെ കൊലപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് പട്ടണത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ലഹളയുണ്ടായി. എല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെടുമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയായി. എങ്കിലും നഗരകവാടങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ശരിയായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് നഗരം തല്ലാലം സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി സന്ദർഭോചിതമായ വിവേകത്തോടുകൂടി ഗയ്നാസിനെ ദേശീയ ശത്രുവായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും നഗരത്തിനുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരെയെല്ലാം വധിക്കാൻ കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ നഗരകവാടത്തിലെ കാവൽക്കാർ കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ പിറോദിവസം റോമാക്കാർ നഗരത്തിലുള്ള കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരെ ആക്രമിച്ചു. ഗോത്രരുടെ പള്ളിക്കു സമീപം വെച്ചാണ് ഏറ്റുമുട്ടൽ ഉണ്ടായത് - നഗരത്തിലുള്ള ഗോത്രരെല്ലാം അവിടെ വന്നുചേർന്നിരുന്നു. - റോമാക്കാർ ഗോത്രരെയെല്ലാം വധിച്ചശേഷം ആ പള്ളി കത്തിച്ചു ചാമ്പലാക്കുകയും ചെയ്തു. നഗരത്തിൽ അകപ്പെട്ട തന്റെ പക്ഷക്കാരെല്ലാം കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നും തന്റെ സകല തന്ത്രങ്ങളും വിഫലമായിരിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ ഗയ്നാസ് വി.യോഹന്നാന്റെ ദേവാലയം വിട്ടുകയും വേഗത്തിൽ ത്രേസിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. അയാൾ

ചെർസോണെസ് നദീതീരത്തെത്തി. അവിടെനിന്നു ലംപ് സാക്കൂസിലേയ്ക്കു കടക്കണമെന്നായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. അവിടം കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ടു പൗരസ്ത്യഭാഗങ്ങൾ മുഴുവൻ അധീനമാക്കണമെന്നു അയാൾ കരുതി. അയാളെ അനുധാവനം ചെയ്യാൻ ചക്രവർത്തി കരമാർഗ്ഗമായും ജലമാർഗ്ഗമായും സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ദൈവപരിചാലനയുടെ അത്ഭുതകരമായ മറൊറാരിടപെടൽ സംഭവിച്ചു. കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർക്കു കപ്പലുകളില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു താല്ക്കാലിക ചങ്ങാടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി നദി തരണം ചെയ്യാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് റോമൻ കപ്പൽപ്പട പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു് അതിശക്തിയായി കാറ്റടിക്കാനും തുടങ്ങി. റോമൻ സൈന്യത്തിനു് അതുവലം ആക്രമണം വളരെ അനായാസമായി. കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർ അവരുടെ കതിരുകളുമായി കയറിക്കൂടിയ ചങ്ങാടങ്ങൾ ശക്തിയായ കാറ്റത്തു് ആടിയുലയുകയും മിക്കവയും ഒടുവിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. റോമൻ സൈനികർ വളരെപ്പേരെ വകവരുത്തി. ഇങ്ങനെ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരിൽ നല്ലൊരു പങ്കു നശിച്ചു. എന്നാൽ ഗയ്നാസു് ഒരു വിധത്തിൽ രക്ഷപെട്ടു് ത്രേസിലേയ്ക്കു പലായനം ചെയ്തു. അവിടെ വലിയൊരു റോമൻസൈന്യം അയാളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അയാളും അയാളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാരിൽ നല്ലൊരു പങ്കും വധിക്കപ്പെട്ടു. ഗയ്നാസിനെക്കുറിച്ചുള്ള അപൂർണ്ണവിവരണം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കാം.

ആ യുദ്ധത്തിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ അറിയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ എവുസേബിയസു് സുക്കൊളാസ്റ്റിക്കസു് എഴുതിയ ഗെയ്നെയോ എന്ന പുസ്തകം വായിക്കണം. എവുസേബിയസു് അക്കാലത്തു് താക്കീകനായ ട്രോയിലുസിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ യുദ്ധം നേരിട്ടു കണ്ടയാളാണ്. "ഹീറോയിക് വൃത്തത്തിൽ" നാലു ഭാഗങ്ങളിലായി അതിനെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കവിതയും അദ്ദേഹം എഴുതി. കവിത അക്കാലത്തുതന്നെ സംഭവിച്ച കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അതിന്റെ പേരിൽ നല്ല പ്രസിദ്ധിയും ലഭിച്ചു. ആ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ കവിയായ അമ്മോണിയസു് പിന്നീടു് ഒരു കവിത രചിച്ചു. അതു് അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഇളയ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പതിനാറാം കോൺസുളേറ്റു് കാലത്തായിരുന്നു അതു്.⁶ അന്നു് ഇതരകോൺസുൾ ഫൗസ്റ്റസു് എന്നയാളായിരുന്നു.

6. 438-ൽ

മുകളിൽ പറഞ്ഞ യുദ്ധം നടന്നത് സ്ത്രീലിക്കോ, ഔറേലിയൻ എന്നിവർ കോൺസുൾമാരായിരുന്ന കാലത്താണ്. അടുത്തവർഷം കോൺസുളോറു നിർവ്വഹിച്ചത് ഫ്രാവിത്തുസു ആയിരുന്നു. അയാളും ജന്മനാ ഗോതുവർഗ്ഗക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും റോമാക്കാരുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ നേടി. അയാൾ അവരോടു വലുതായ സ്നേഹവും വിശ്വസ്തതയും പുലർത്തി. മേൽ പറഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽത്തന്നെ അയാൾ റോമൻ പക്ഷത്തുനിന്നു വിശിഷ്ട സേവനം നിർവ്വഹിച്ചു. അതീന്ദറയൊക്കെ ഫലമായി അയാൾക്കു കോൺസുൾ പദവി നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ വർഷം ഏപ്രിൽ പത്താം തീയതി അർക്കേഡിയസു ചക്രവർത്തിക്ക് ഒരു മകൻ ജനിച്ചു, നല്ലവനായ തിയഡോഷ്യസു.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരം കഴിഞ്ഞു പിടിച്ചതായിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സഭയുടെ അധികാരികൾ അവരുടെ നാണംകെട്ട പരസ്പര കലഹങ്ങളിലും ഗുഡാലോചനകളിലും നിന്നു ഒട്ടും പിൻമാറിയിരുന്നില്ല. ഇതു ക്രിസ്തു മതത്തിന് തന്നെ അപമാനകരമായിത്തീർന്നു. ഇക്കാലത്തു വൈദികാധികാരികൾ ഒരൊരൊക്കെതിരായി കലഹങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടു. ഈ കഴപ്പങ്ങളുടെ ആരംഭം താഴെ പറയുംവിധം ഈജിപ്റ്റിലാണുണ്ടായതു്.

അധ്യായം 7

തെയോഫിലസു മെത്രാനും മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസിമാരും

ദൈവത്തിന് ശരീരികമായ അസുതിതപമുണ്ടോ, മനുഷ്യന്റെ രൂപമുണ്ടോ, അതോ മനുഷ്യന്റെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവിയുടെയോ രൂപമില്ലാത്ത ശരീരരഹിത അസ്തിത്വമാണോ ദൈവത്തിനുള്ളതു് എന്ന തർക്കം അല്പമുമ്പു ആരംഭിച്ചതായിരുന്നു. ഇപ്രശ്നത്തിൽനിന്നു വളരെയധികം ആളുകളുടെയിടത്തു് തർക്കങ്ങളും മത്സരങ്ങളും ഉണ്ടായി. ചിലർ ഒരഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിച്ചു; വേറെചിലർ മറുഭാഗത്തു പക്ഷംചേർന്നു. സാധാ

രണക്കാരായ സന്യാസിമാരിൽ അധികംപേരും ദൈവത്തിനു ശരീരമുണ്ടെന്നും അതു് മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ളതാണെന്നും വാദിച്ചു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരധികവും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു. ദൈവത്തിനു ശരീരമില്ലെന്നും യാതൊരു രൂപവുമില്ലെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലസ് ഈ രണ്ടാമത്തെ വാദഗതിയെയാണ് അന്തരീക്ഷിച്ചതു്. ദൈവത്തിനു മനുഷ്യരൂപമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞവരെ അയാൾ പള്ളിയിൽവെച്ചു് അതിരക്തമായി നിന്ദിച്ചു; ദൈവം അശരീരിയാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറിപ്പിച്ചു. ഈജിപ്റ്റിലെ സന്യാസിമാർ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സ്വന്തം ആശ്രമങ്ങൾ വിട്ടു് അലക്സാണ്ട്രിയായിലെത്തി. അവിടെ അവർ മെത്രാനെതിരായി ഒരു ലഹള ഇളക്കിവിട്ടു. അയാൾ ദൈവഭക്തിയില്ലാത്തവനാണെന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും കൊന്നുകളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ അപകടസാദൃശ്യത പരിഗണിച്ചു് കുറെ ആലോചിച്ചതിനുശേഷം മരണത്തിന്റെ ഭീഷണിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുവാൻ താഴെ പറയുന്ന ഉപായം അവലംബിച്ചു. സന്യാസിമാരുടെ പക്കൽച്ചെന്നു് അന്നയ സ്വരത്തിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുഖം കാണുന്നു." ഈ വാക്യം സന്യാസിമാരുടെ കോപം ഒട്ടൊന്നു ശമിപ്പിച്ചു. അവർ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: "ദൈവത്തിന്റെ മുഖം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളുടെതുപോലെയാണെന്നു താങ്കൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരിജന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ ശപിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചിലർ അവയിൽനിന്നു് ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ ഭക്തിയില്ലാത്തവനും ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവുമായി കണക്കാക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക."

ഇതുകേട്ടു് തെയോഫിലസ് പറഞ്ഞു, "എന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കാം. ഞാൻ ഒരിജന്റെ കൃതികളോടു പണ്ടേ എതിരാണ്. അവയെ അന്തരീക്ഷിക്കുന്നവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും എനിക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടു്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു കോപിക്കരുതു്." ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു് ആ സന്യാസിമാരുടെ കോപം അടക്കി അവരെ തത്കാലം പറഞ്ഞയക്കുന്നതിൽ അയാൾ വിജയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ മറ്റൊരു സംഭവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ തർക്കവും ബഹളവും അവിടെ കൊണ്ടു തീർന്നേനെ.

ഈജിപ്തിലെ സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടക്കാരായി വളരെ കേതന്മാരായ നാലാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിയസ്സോറോസ്, അമ്മോണിയസ്, എവുസേബിയസ്, എവുത്തിമിയസ് എന്നിവരായിരുന്നു അവർ. ഇവർ നാലും സഹോദരന്മാരും. 'പൊക്കമുള്ള സന്യാസിമാർ' എന്ന വിശേഷണത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരുമാണ്. അവരുടെ അസാധാരണമായ പൊക്കം കാരണമാണ് അങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ജീവിതവിശുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിലും വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും അവർ വളരെ പ്രശസ്തരും ആയിരുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ അവരെക്കുറിച്ച് വളരെ ഉന്നതമായ ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. ആ നഗരത്തിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലോസ് പ്രത്യേകമായും അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളായ ദിയസ്കോറോസിനെ അയാൾ ഹെർമോപൊലീസിലെ മെത്രാനാക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നിർബന്ധിച്ച മെത്രാനാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മറ്റു രണ്ടു സഹോദരന്മാരെയും തന്റെ കൂടെയായിരിക്കാൻ അയാൾ നിർബന്ധിച്ചു; വളരെ ക്ലേശിച്ച് അക്കാര്യം അവരെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാനെന്നനിലയിലുള്ള തന്റെ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇക്കാര്യം നേടിയെടുത്തത്. വൈദികസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്ധ്യാത്മികമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ ചുമതലയിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ വിജയകരമായി തങ്ങളുടെമേൽ കെട്ടിയേല്പിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകളെല്ലാം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അവർ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ദാർശനികപഠനങ്ങളും സന്യാസോചിത പരിശീലനങ്ങളും തുടരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു വളരെ അസംതൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കാലം കഴിയുംതോറും ഈ അതൃപ്തി വർദ്ധിച്ചുവന്നു. മെത്രാൻ ഭൗതികനേട്ടങ്ങളിൽ മാത്രം ഒത്തശ്രദ്ധനാണെന്ന വസ്തുത കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വരുന്തോറും തങ്ങൾക്കു ആദ്ധ്യാത്മികമായ നഷ്ടം അധികമായി സംഭവിക്കുകയാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. മെത്രാൻ അത്യഗ്രഹപൂർവ്വം ധനം സമ്പാദിക്കുകയായിരുന്നു; നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, നാടൻ ചൊല്ലിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ഒരു കല്ലും വിടാതെ ഇളക്കിനോക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ തുടർന്നു അയാളോടൊപ്പം കഴിയാൻ അവർ തീർത്തും വിസമ്മതിച്ചു. തങ്ങൾ ഏകാന്തതയാണിഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും നഗര

---

8. The Tall Monks or the long brothers.

ജീവിതത്തെക്കാൾ അധികമായി ഏകാന്തജീവിതത്തെ വില
 മതിക്കുന്നുവെന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കി. പിരിഞ്ഞുപോകു
 നുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം അറിയാ
 തിരുന്നിടത്തോളം കാലം തന്നോടൊത്തു തുടരാൻ അയാൾ
 അവരെ ആത്മാർത്ഥമായി നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ
 തന്റെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അസംതൃപ്തിയാണു
 യഥാർത്ഥ കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ
 അത്യന്തം രുഷ്ടനായി; അവരെ എല്ലാ വിധത്തിലും ദ്രോഹിക്ക
 മെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ആ ഭീഷണികളെ
 തൃണവത്ഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു പോകുക
 തന്നെ ചെയ്തു. അവിവേകിയും ദുഷ്ടമാനസ്സനുമായ
 തെയോഫിലസ് അതിനെത്തുടർന്ന് ഉണ്ടാക്കിയ ബഹളം കുറ
 ച്ചൊന്നുമല്ല. തന്നാലാവുന്ന എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു്
 അവരെ ദ്രോഹിക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ സഹോ
 ദരനും ഹെർമോപൊലീസിലെ മെത്രാനുമായ ദിയസ്കോ
 റോസിനോടും അയാൾക്കു വിരോധമായി. സന്യാസിമാർ
 ദിയസ്കോറോസിനോടു കാണിച്ച അത്യധികമായ ബഹുമാനാ
 ദരങ്ങൾ അയാളെ വളരെയധികം അലോസരപ്പെടുത്തി.
 സന്യാസിമാരുടെ മനസ്സിൽ അവരെക്കുറിച്ചു വെറുപ്പുളവാക്കാ
 തെ അവർക്ക് ഒരുപദ്രവവും ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കിയ അയാൾ അതിനായി താഴെ പറയുന്ന തന്ത്രം
 പ്രയോഗിച്ചു.

പ്രസ്തുത സന്യാസിമാരുമായി പലപ്പോഴും നടത്തിയിട്ടുള്ള
 സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു് അവർക്കുള്ള
 അഭിപ്രായം അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. 'ദൈവത്തിനു
 ശരീരമില്ല; യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള മനുഷ്യാകൃതിയില്ല;
 എന്തെന്നാൽ അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മാനുഷികമായ വികാര
 ങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിവരും. ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രാചീന
 ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരിജനും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള
 താണ്.' ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായം.
 ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് തെയോഫിലസിനും
 ഇതേ അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നതു്. എങ്കിലും
 തന്റെ പ്രതീകാരപരമായ വികാരങ്ങൾക്കു സംതൃപ്തിയുണ്ടാക്കു
 ന്നതിനുവേണ്ടി അവരും താനും ശരിയായി പഠിപ്പിച്ച തത്ത്വ
 ങ്ങൾ വളച്ചൊടിക്കാൻ അയാൾ മടിച്ചില്ല. സന്യാസിമാരുടെ
 മേൽ തൊറായ ആശയങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിക്കാൻ തന്നെ അയാൾ
 തീരുമാനിച്ചു. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷംപേരും ആത്മാർത്ഥതയുള്ള
 വരും എന്നാൽ മയമില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു.
 അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷംപേരും തീർത്തും നിരക്ഷരകക്ഷികളും

ആയിരുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലേയ്ക്ക് കത്തുകൾ അയച്ചുകൊണ്ട്, ദിയസ്കോറോസോ അയാളുടെ സഹോദരന്മാരോ ദൈവത്തിനു ശരീരമില്ലെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ചെവി കൊടുക്കരുതെന്നു തെയോഫിലസ് സന്യാസിമാരെ ഉപദേശിച്ചു. അയാൾ തുടർന്നു: 'വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ദൈവത്തിനു മനുഷ്യരായ നമ്മെപ്പോലെ കണ്ണുകളും കാതുകളും കൈകളും കാലുകളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരിജൻറ അനുയായികളായ ട്രിയസ്കോറോസോ പക്ഷക്കാരും ദൈവത്തിനു കണ്ണുകളോ, കാതുകളോ, കൈകളോ കാലുകളോ ഇല്ലെന്ന ദൈവദൂഷണപരമായ, തത്ത്വം പഠിപ്പിക്കുകയാണ്.'

ഈ വാദഗതി വഴി ആ സന്യാസിമാരുടെ ശുദ്ധഗതിയെ അയാൾ മുതലെടുക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെയിടയിൽ വളരെ ചൂടുപിടിച്ച വാദപ്രതിവാദം ഉടലെടുത്തു. നല്ല മനസ്സാർമുള്ളവർ മാത്രമേ ഈ തട്ടിപ്പുകൊണ്ടു കബളിപ്പിക്കപ്പെടാതിരുന്നള്ളൂ. അവർ ഇപ്പോഴും ദിയസ്കോറോസിനെയും ഒരിജനെയും അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്നാൽ അജ്ഞന്മാരുടെ സംഖ്യ വിജ്ഞന്മാരുടെതിനെക്കാൾ കൂടുതലാണല്ലോ. അജ്ഞരായ കൂട്ടർ അറിവുകെട്ട ആവേശത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നവരായി ഉടൻ തന്നെ അവരുടെ സഹോദരന്മാർക്കെതിരായി വലിയ ബഹളമുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങനെ ഭിന്നത ഉടലെടുത്തു. രണ്ടു കൂട്ടരും എതിർപക്ഷത്തുള്ളവരെ അകേതർ എന്നു വിളിച്ചു. ചിലർ തെയോഫിലസിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് സഹോദരന്മാരെ 'ഒരിജനിസ് റാറ്റുകൾ' എന്നും അകേതർ എന്നും വിളിച്ചു. തെയോഫിലസ് പറഞ്ഞതു വിശ്വസിച്ചവരെ മറുപക്ഷത്തുള്ളവർ 'മനുഷ്യകൃതി വാദികൾ' എന്നും വിളിച്ചു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭയങ്കരമായ തർക്കവിതർക്കങ്ങളുണ്ടായി. സന്യാസിമാരുടെയിടയിൽ ശമിപ്പിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു സമരം തന്നെയുണ്ടായി. താൻ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രം ഇങ്ങനെ വിജയിക്കുന്നതായിട്ടുള്ള വിവരം കിട്ടിയപ്പോൾ തെയോഫിലസ് ധാരാളം സന്യാസാശ്രമങ്ങളുള്ള നിരൂപിയാ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അയാളുടെ കൂടെ കറിയധികം ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ദിയസ്കോറോസിനും സഹോദരന്മാർക്കുമെതിരായി സന്യാസിമാരെ സായുധരാക്കി. ജീവൻ അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അവർ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ഒരു വിധത്തിൽ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.

9. anthropomorphists

ഈജിപ്റ്റിൽ ഈ സംഭവവികാസങ്ങളെല്ലാം നടക്കുമ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായ ജോൺ അക്കാത്യമൊന്നു മറിയത്തെ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പുരോഗമിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം അധികമധികം പ്രസിദ്ധനായി വന്നു. രാത്രിജപങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ അദ്ദേഹം വിപുലപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ കാരണം ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം.

അധ്യായം 8

ആര്യന്മാരും ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസികളും തമ്മിൽ ഒരോരമുട്ടൽ

ആര്യൻ പക്ഷക്കാർ, നാം നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ നഗരത്തിനു വെളിയിൽ സമ്മേളനം നടത്തിവന്നു. ഓരോ ആഴ്ചയിലെയും ആഘോഷദിവസങ്ങളിൽ - അതായതു ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും - പള്ളികളിൽ വിശ്വാസികൾ സമ്മേളിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ആര്യന്മാർ നഗരകവാടത്തിനുള്ളിൽ പൊതുചതുരങ്ങളിൽ സമ്മേളിച്ചു ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കു് അനുയോജ്യമായ പ്രത്യുത്തര സ്തുതോത്രഗാനങ്ങൾ പാടിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ അധികസമയവും അവർ ഇങ്ങനെ പാടുകയായിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ അതേ ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടു് നഗരമദ്ധ്യത്തിലൂടെ പ്രകടനം നടത്തുകയും നഗരകവാടങ്ങളിലൂടെ സമ്മേളനസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഹോമോഉസിയൻ വിശ്വാസികളെ അധികേഷപിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പാടാനും അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദാ: 'മൂന്നു പദാർഥങ്ങൾ ഒറ്റ ശക്തിയാണ്' എന്നു പറയുന്നവർ എവിടെ?'

ഇത്തരം ഗാനങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു് അറിവില്ലാത്തവരായ സാധാരണക്കാർ വഴിതെറ്റിപ്പോകുമോ എന്ന് ജോൺ മെത്രാന് സംശയമായി. അതിനെതിരായി തന്റെ അനുയായികളിൽ കറെപ്പേരെ അദ്ദേഹം രംഗത്തിറക്കി. അവരും രാത്രിയിൽ സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ പാടുകയും അതുവഴി ആര്യൻ കക്ഷിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കുറയ്ക്കുകയും തന്റെ പക്ഷത്തുള്ള

വർ സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാനിടയാവുകയും ചെയ്യണമെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ജോണിന്റെ പരിപാടി നല്ലതായി തോന്നി; പക്ഷേ അതിന്റെ ഫലമായി കലാപങ്ങളും അപകടങ്ങളുമുണ്ടായി. ഹോമോളസിയൻ വിശ്വാസികൾ വളരെ പ്രദർശനപരമായ രീതിയിലാണു തങ്ങളുടെ രാത്രിഗാനപരിപാടികൾ നിർവഹിച്ചത്. ജോൺ അതിനുവേണ്ടി വെള്ളിക്കുരിശുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു. അവയിൽ കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചക്രവർത്തിനി എവുഡോക്സ്യായാണ് ഇതിനുവേണ്ട ചെലവുകൾ വഹിച്ചത്.

അസംഖ്യമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ആര്യന്മാർ ഈ പ്രകടനങ്ങൾ കണ്ടു മത്സരബുദ്ധിയാൽ ജ്വലിച്ചു അതിശക്തവും കലാപപൂർണ്ണവുമായ ഒരാക്രമണം കൊണ്ടു എതിരാളികളോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. കുറച്ചുനാൾ മുമ്പു അവർക്കുവേണ്ടി ആധിപത്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കാര്യം അവർ അനുസ്മരിച്ചു. എതിരാളികളെക്കുറിച്ചു കടുത്ത അവജ്ഞയും അവരെ അനായാസം പരാജയപ്പെടുത്താമെന്ന ഉറച്ചു ആത്മവിശ്വാസവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ താമസിയാതെ ഒരു രാത്രി അവർ എതിരാളികളുടെമേൽ ആക്രമണം നടത്തി. ചക്രവർത്തിനിയുടെ ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ബ്രീസോ ആയിരുന്നു അന്നത്തെ സ്തോത്രഗായക സംഘത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നത്. അയാളുടെ നെറ്റിയിൽ കല്ലേറുകൊണ്ടു മുറിവുണ്ടായി. ഏറ്റു മുട്ടലിൽ രണ്ടുപക്ഷത്തും ഏതാനും പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇതിൽ കപിതനായ ചക്രവർത്തി, ആര്യന്മാർ മേലാൽ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചു ഗാനാലാപനം നടത്തരുതെന്നു വിലക്കി. ആ സന്ദർഭത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

ഈ പ്രത്യുത്തരഗാനാലാപന പരിപാടി സഭയിൽ ആരും ഭീച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സിറിയയിലുള്ള അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ഇഗ്നേഷ്യസാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം ആവിഷ്കരിച്ചത്. അപ്പസ്തോലനായ പത്രോസിനു ശേഷം അന്ത്യോക്യയിലെ മൂന്നാമത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അപ്പസ്തോലന്മാരുമായിത്തന്നെ നേരിട്ടു സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിട്ടുള്ളയാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ഒരിക്കൽ ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. മാലാഖമാർ മാറി മാറി സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ പാടി പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തെ ആരാധിക്കുന്നതായിട്ടായിരുന്നു ദർശനം. അങ്ങനെ മാലാഖമാർ പാടിയിരുന്ന രീതിയിൽത്തന്നെയുള്ള ഗാനസമ്പ്രദായം അദ്ദേഹം അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ ഏർപ്പെടുത്തി. അവിടെ നിന്നു അതു

പാരമ്പര്യമായി മറ്റു സഭകളിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. ഇപ്രകാരമാണ് ഈ പ്രത്യുത്തര സ്കോത്രഗീതസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം.

അദ്ധ്യായം 9

ഇസ്രിദോർ തെയോഫിലസിനെതിരേ

ഇതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസിമാരിൽ കുറെപ്പേർ ദിയസ്കോറോസിനോടൊപ്പം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തി. അവരോടൊപ്പം പണ്ടു തെയോഫിലസിന്റെ ഏറ്റവും ഉറപ്പാക്കിയതും എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും കടുത്ത ശത്രുവും ആയിത്തീർന്ന ഇസ്രിദോറും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുതയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കിയ സാഹചര്യം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

ആ സമയത്തു പീറ്റർ എന്നൊരാളായിരുന്നു അലക്സാൻഡ്രിയൻ സഭയിലെ വൈദികപ്രമുഖൻ¹⁰ തെയോഫിലസിനു ഈ ആളോടു വിരോധമായി; അയാളെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ബഹിഷ്കരണത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി, മനിക്കേയൻ പാഷണ്ഡതയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ മനിക്കേയൻ പാഷണ്ഡത ഉപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഏറ്റുപറച്ചിൽ നടത്തിക്കാതെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ പീറ്റർ അനുവദിച്ചു എന്ന ആരോപണം തെയോഫിലസു കൊണ്ടുവന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ തെറ്റുകൾ നേരത്തേ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അവളെ കുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ തെയോഫിലസു തന്നെ അനുവദിച്ചതാണെന്നും പീറ്റർ തന്റെ നിരപരാധിത്വത്തിനു വിശദീകരണം നൽകി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ നീചമായി അപകീർത്തിപ്പെടുത്തി എന്ന മട്ടിൽ തെയോഫിലസു രുഷ്ടനായി. അങ്ങനെയൊരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്കു യാതൊരു വിവരവുമില്ല എന്ന് അയാൾ പ്രസ്താവിച്ചു. മെത്രാൻ ആ വിഷയത്തിൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവായി ഇസ്രിദോറിന്റെ സാക്ഷ്യം നല്ലൊന്നു പീറ്റർ അറിയിച്ചു.

10. Archpresbyter

ആ സമയത്തു് ഇസ്രിദോർ റോമിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. തെയോഫിലസിന്റെ ഒരാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി റോമിലെ മെത്രാനായ മോസൂസിനെ സന്ദർശിക്കാനിയിരുന്നു പോയതു്. അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ ഫ്ളാവിയനും തെയോഫിലസും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം സാദ്ധ്യമാകുന്നതിനു് മോസൂസിന്റെ സഹായം തേടുകയായിരുന്നു ഭൗത്യം. നാം നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഫ്ളാവിയന്റെ അസത്യവാദത്തിലുള്ള വെറുപ്പുമൂലം മെലിഷ്യസിന്റെ അന്തയായികൾ ഫ്ളാവിയനിൽനിന്നു് അകന്നിരുന്നു. ഇസ്രിദോർ റോമിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ പീറ്റർ അയാളെ സാക്ഷിയായി കൊണ്ടുവന്നു. പ്രസ്തുത സ്ത്രീയെ സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചതു് മെത്രാന്റെ അനുമതിയോടുകൂടിയാണെന്നും താൻ തന്നെ അവൾക്കു കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്തതാണെന്നും ഇസ്രിദോർ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇതിൽ കോപാസനയായിത്തീർന്ന തെയോഫിലസു് ഇസ്രിദോറിനെയും പീറ്ററിനെയും പുറത്താക്കി. ദിയസ്റ്റോറസിനോടും സഹോദരന്മാരോടുമൊപ്പം കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെത്താൻ ഇസ്രിദോറിനു പ്രേരകമായ സാഹചര്യം ഇതാണു്. തെയോഫിലസു് എത്ര അനീതിയായ വിധത്തിൽ തങ്ങളോടു പെരുമാറി എന്ന വസ്തുത ചക്രവർത്തിയുടെയും ജോൺ മെത്രാന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ജോൺ അവരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥനാസമൂഹത്തിൽ ചേരാൻ അവരെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പ്രശ്നം ശരിയായി പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം അവരെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ അനുവദിക്കാം എന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യങ്ങൾ ഈ സ്ഥിതിയിലായിരിക്കെ, ജോൺ അവരെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും അവരെ എല്ലാ വിധത്തിലും സഹായിക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നു് തെയോഫിലസിനു് റിപ്പോർട്ടു കിട്ടി. അതിനാൽ ഇസ്രിദോറിനോടും ദിയസുകോറോസിനോടും പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമല്ല, സാധിക്കുമെങ്കിൽ ജോണിനെ മെത്രാൻ കസേരയിൽനിന്നു തെറിപ്പിക്കണമെന്നും അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ പരിചാടി മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ വിവിധനഗരങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരെക്കൂട്ടി. തന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം മറച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ പുറമേ ഒരിജന്റെ കൃതികളെ വിമർശിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളു. ആ കൃതികളെ അയാളുടെ മുൻഗാമിയായ അത്തനാസ്യോസു് തന്റെ വിശ്വാസം സമർത്ഥിക്കുന്നതിനു് ധാരാളമായി ആശ്രയിച്ചിരുന്നതാണു്. ആര്യന്മാർക്കെതിരായുള്ള

തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഒരിജന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും പ്രാമാണി കതപത്തെയും അദ്ദേഹം നിരന്തരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

അധ്യായം 10

എപ്പിഫാനിയസും ജോണും

തെയോഫിലസ് ഇതിനുപുറമേ സൈപ്രസ്സിലുള്ള കോൺ സ്റ്റാൻസ്യായിലെ മെത്രാനായ എപ്പിഫാനിയസിനോടുള്ള കൂടു കെട്ടു പത്രക്കുകയും ചെയ്തു. തെയോഫിലസ് നേരത്തേ അദ്ദേ ഹത്തോടു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതായിരുന്നു. ദൈവ ത്തിനു മനുഷ്യരൂപമാണുള്ളതെന്നു സങ്കല്പിക്കുകവഴി ദൈവത്തെ ക്കുറിച്ച് നീചമായ വിചാരങ്ങളാണ് എപ്പിഫാനിയസ് പുല ള്ളുന്നതെന്നു പണ്ടു തെയോഫിലസ് കുറപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള താണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആകൃതിയെക്കുറിച്ച് തെയോഫില സിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇപ്പോഴും മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായിര ന്നില്ലെങ്കിലും, ദൈവത്തിനു മനുഷ്യാകൃതിയുണ്ടെന്നു പറയുന്ന വരെ അയാൾ ഇപ്പോഴും മനസ്സുകൊണ്ടു എതിർത്തിരുന്നവെ ക്കിലും, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള വിഭേദം കാരണം അയാൾ സ്വന്തം വിശ്വാസങ്ങളെ പരസ്യമായി നിഷേധിച്ചു. ഇപ്പോൾ തനിക്കു മനഃപരിവർത്തനം സംഭവിക്കുകയും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ എപ്പിഫാനിയസിനോടു പുർണ്ണമായി യോജിക്കുകയും ചെയ്താലെന്നപോലെ അയാൾ എപ്പിഫാനിയ സിനോടു വളരെ സൗഹൃദമുള്ളതായി അഭിനയിച്ചു. ഒരിജന്റെ ലിഖിതങ്ങളെ ശപിക്കാൻ സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അദ്ദേഹ ത്തെക്കൊണ്ടു എഴുത്തുവഴി സൈപ്രസ്സിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കാൻ അയാൾക്കു സാധിച്ചു. എപ്പിഫാ നിയസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ ഭക്തിയും പുണ്യ ജീവിതവും കാരണം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹവും സമ്പ്രദായങ്ങളുമുള്ള ആളായിരുന്നു. അതിനാൽ തെയോഫിലസിന്റെ കത്തുക ളാൽ അദ്ദേഹം എഴുപ്പം സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സൈപ്രസ്സ് ദ്വീപിലെ മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടി. ഒരിജന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നതിന്മേൽ നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന തീരുമാനം അവിടെവെച്ചുണ്ടായി. തെയോഫിലസ് ജോൺ മെത്രാനും കത്തയച്ചു. ഒരിജന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വായി ക്കുന്നതിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വിരമിക്കണമെന്നും താൻ ചെയ്തതു

പേലെയുള്ള നിദ്ദേശം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നും അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

ക്ഷേമജീവിതത്തിനു വളരെ പ്രസിദ്ധനായ എപ്പിഫാനിയസിനെ ഇപ്രകാരം കബളിപ്പിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പദ്ധതി താൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ പുരോഗമിക്കുന്നുവെന്ന് തെയോഫിലസ് മനസ്സിലാക്കി. കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അയാൾ നേരിട്ടു തന്നെ-വളരെ മെത്രാന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. എപ്പിഫാനിയസിന്റെ രീതിതന്നെ അയാൾ അതിൽ അവലംബിച്ചു. ഒരിജന്റെ ലിഖിതങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുന്ന ഒരു പ്രഖ്യാപനം ആ സിനഡിലും ഉണ്ടായി. അന്നേയ്ക്ക് ഒരിജൻ ദിവംഗതനായിട്ട് ഏകദേശം ഇരുനൂറു വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ തെയോഫിലസിന്റെ പ്രഥമ ലക്ഷ്യം ഇതായിരുന്നില്ലല്ലോ. ദിയസ്തോറോസിനോടും സഹോദരന്മാരോടും പക വീട്ടുകയെന്നതായിരുന്നു അത്. എപ്പിഫാനിയസും തെയോഫിലസും അയച്ച കത്തുകൾക്ക് ജോൺമെത്രാൻ കാര്യമായ പരിഗണനയൊന്നും നല്കിയില്ല. സഭകൾക്ക് ബോധനം നല്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ അദ്ദേഹം താല്പര്യപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. മതപ്രസംഗകൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം നിരന്തരം പുരോഗമിച്ചു വന്നു. തനിക്കെതിരായി നടക്കുന്ന ഗുഡ്വോൾഡ്വെയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കണക്കിലെടുത്തതേയില്ല. എന്നാൽ ജോണിനെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തുനിന്നു പുറത്താക്കാൻ ചിലർ പരിശ്രമിക്കുകയാണെന്ന വിവരം അറിവായപ്പോൾ ജോണിനോടു വിരോധമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ആളുകളും അദ്ദേഹത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ദുഷ്പ്രചാരണത്തിൽ ഒത്തുചേർന്നു. അങ്ങനെ വൈദികരിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും കൊട്ടാരത്തിൽ വളരെ സ്വാധീനമുള്ളവരിലും പെട്ട അനേകർ, ജോണിനോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള ഉചിതസന്ദർഭം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഒരു വലിയ സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള യത്നത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു. അതിനായി അവർ പല സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് കത്തുകൾ അയയ്ക്കുകയും പല സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് പ്രത്യേക ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 11

സെവേരിയനും അന്ത്യോക്കസും

ജോൺ ക്രിസസ്തോമിനെതിരായ രോഷം താഴെ പറയാൻ പോകുന്ന സംഭവം മൂലം വളരെ വർദ്ധിക്കാനിടയായി: അക്കാലത്തു് രണ്ടു മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. സെവേരിയൻ എന്നും അന്ത്യോക്കസു് എന്നും പേരുള്ള അവർ രണ്ടും ജനനം സിറിയക്കാരായിരുന്നു. സെവേരിയൻ സിറിയയിലെ ഒരു നഗരമായ ഗാബാലായിലെയും അന്ത്യോക്കസു് ഫിനീഷ്യായിലുള്ള തൊളെയായിസിലെയും സഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും വാഗ്മിത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പേരുകേട്ടവരായിരുന്നു. എന്നാൽ സെവേരിയൻ വളരെ അറിവുള്ള ഒരാളായിരുന്നെങ്കിലും ഗ്രീക്കുഭാഷ കഠിനമറവിയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഗ്രീക്കു് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സിറിയക്കാരനാണെന്ന കാര്യം വെളിപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്ത്യോക്കസു് ആദ്യം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തി. വളരെ ആവേശത്തോടും പ്രാപ്തിയോടുംകൂടെ അവിടെ പള്ളികളിൽ കുറെക്കാലം പ്രസംഗിച്ചു. അതുവഴി വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചു. അതിനുശേഷം സ്വന്തം സഭയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. അന്ത്യോക്കസു് തന്റെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സന്ദർശനം വഴി വളരെ വലിയ സമ്പത്തുണ്ടാക്കി എന്നു കേട്ടറിഞ്ഞ സെവേരിയനും അങ്ങനെയൊന്ന ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി അദ്ദേഹം കുറെ പ്രയത്നം ചെയ്തു. കുറെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ജോൺ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ കാരുണ്യപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ഒരു പരിധി വരെ അദ്ദേഹം ആ മനുഷ്യനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു പകരമായി അദ്ദേഹം ഒട്ടും കുറവല്ലാത്തവിധത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതേസമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുത്തു. ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള പലരുടെയും ശ്രദ്ധ അദ്ദേഹം ആകർഷിച്ചു. ചക്രവർത്തിപോലും അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ആ സമയത്താണ് എഫേസോസിലെ മെത്രാൻ നിര്യതനായത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ജോണിന് എഫേസോസിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം എഫേസോസിൽ എത്തിയപ്പോൾ മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചു ആളുകൾക്കു മതഭേദമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. ചിലയാളുകൾ ഒരാളിനെ നിർദ്ദേശിക്കും; മറുചിലർ വേറൊരാളിനെ. രണ്ടുകൂടരും ഒരു മത്സരഭാവത്തിലാണെന്നു ജോൺ മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാൻ അവർ സന്നദ്ധരല്ല എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. വലിയ ബഹളമൊന്നും കൂടാതെ ആ തക്കം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. പാരമ്പര്യവഴിക്ക് ഒരു സൈപ്രസ്സുകാരനും തന്റെ ഡീക്കനാരിൽ ഒരാളുമായ ഹെരാക്ളിദസിനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ നിർദ്ദേശം മൂലം രണ്ടു പക്ഷക്കാരും മത്സരത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുകയും സമാധാനം സംജാതമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ജോണിന്റെ എഫേസുസ് വാസം കുറെ നീണ്ടുപോയി. അക്കാലമത്രയും സെവേരിയൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ പ്രസംഗം തുടർന്നു; അനാദിനം ശ്രോതാക്കളുടെ പ്രീതിയിൽ വളർന്നുവരുകയും ചെയ്തു. ജോൺ ഇതിനെക്കുറിച്ചു അജ്ഞനായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ നാം ഇതിനുമുമ്പു പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള സെറാപ്പിയോൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അപ്പപ്പോൾ ജോണിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്. സെറാപ്പിയോൻ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുകയും സെവേരിയൻ കാരണം സഭയിൽ കലഹമുണ്ടാകുന്നുവെന്നു അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമൂലം മെത്രാൻ ഈർഷ്യാലുവായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ മറ്റു പലതും ചെയ്തു കൂട്ടത്തിൽ നെറവേഷ്യക്കും 14-ാം തീയതിക്കാക്കും അവരുടെ പള്ളികൾ നഷ്ടമാക്കിയിട്ടു് അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. 11 ഇവിടെ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രത്യേകമായ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട പള്ളികളുടെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സെറാപ്പിയോന്റെ ധാർഷ്ട്യം ആർക്കും സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത വിധത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു. എന്തെന്നാൽ ജോണിന്റെ അപരിമിതമായ വിശ്വാസവും ആദരവും സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം അയാൾ അതുമൂലം അത്യന്തം ഉദ്ധതനായിത്തീർന്നു് എല്ലാവരോടും തികഞ്ഞ അവജ്ഞയോടെ പെരു

11. ഈ അധ്യായത്തിലെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്തിനു് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പാഠഭേദം കൂടിയുണ്ടു്.

മാറാൻ തുടങ്ങി. ഈ കാരണംകൊണ്ടും ആളുകൾക്കു് മെത്രാ
നോടുള്ള വിദ്വേഷം ആളിക്കത്തി. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ
സെവേരിയൻ അരികെ കൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹ
ത്തിനു് ഒരു മെത്രാൻ യോഗ്യമായ ബഹുമാനം നൽകാൻ
സെറാപ്പിയോൻ തയ്യാറായില്ല. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു് ആദരം
പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഇരുന്നിടത്തു തന്നെ ഇരുന്നു. ആ മെത്രാന്റെ
സാന്നിദ്ധ്യത്തെ എത്ര നിസ്സാരമായിട്ടാണ് താൻ കരുതുന്നതു്
എന്നു് അയാൾ അങ്ങനെ വെളിവാക്കി. പരഷവും അവജ്ഞാ
പൂർണ്ണവും എന്നു തനിക്കു തോന്നിയ ഈ പെരുമാറ്റം ക്ഷമ
യോടെ സഹിക്കാൻ സെവേരിയൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം കേൾക്കെ അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു: "സെറാപ്പിയോൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായി മരിക്കുകയാ
ണെങ്കിൽ ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചിട്ടില്ല." സെറാ
പ്പിയോൻ ഈ പ്രസംഗാവസ്ഥയിൽ നിന്നു മുതലെടുത്തുകൊണ്ടു്
സെവേരിയനെതിരായി ക്രിസ്തുതോമിനെ പരസ്യമായി
പ്രകോപിപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിലെ 'സെറാപ്പിയോൻ
ക്രിസ്ത്യാനിയായി മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ' എന്ന ഭാഗം നിഗീ
രണം ചെയ്തുകൊണ്ടു് 'ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചിട്ടില്ല'
എന്ന ഭാഗം അയാൾ ബലപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞു. സെവേരിയൻ
അങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു സാക്ഷിപറയാൻ അയാൾ തന്റെ
പക്ഷത്തുള്ള പലയാളുകളെയും സംഘടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഈ
വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് അറിയ ലഭിച്ചപ്പോൾ എവുഡോക്ലിയാ
ചക്രവർത്തിനി ജോണിനെ കഠിനമായി കുറ്റപ്പെടുത്തി.
സെവേരിയൻ ബിത്തിനിയായിലെ കാൽസിലണിൽ നിന്നു്
ഉടൻ തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെടണമെന്നു കല്പനയാകുകയും ചെയ്തു.
സെവേരിയൻ അതനുസരിച്ചു് ഉടൻ തന്നെ തിരിച്ചുപോന്നു.
എന്നാൽ അദ്ദേഹവുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സമ്പർക്കം
പുലർത്താൻ ജോൺ വിസമ്മതിച്ചു. സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നവരിൽ ആരുടെയും വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം കേട്ടു
മില്ല. അവസാനം ഈ വിഷയത്തിൽ എവുഡോക്ലിയാ ചക്ര
വർത്തിനി തന്നെ ഇടപെട്ടു. 'ഗ്രീഹന്മാർ' എന്നു വിളിക്കപ്പെ
ടുന്ന പള്ളിയിൽ വെച്ചു് മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ജോണിന്റെ
മുമ്പിൽ അവർ തന്റെ മകനായ തിയഡോഷ്യസിനെ കൊണ്ടു
വന്നു കിടത്തി. ഇന്നു ഭാഗ്യമോടെ സാമ്രാജ്യരേണം നടത്തുന്ന
ആ മകൻ അന്നു കേവലം ശിശുവായിരുന്നു. ആ കഞ്ഞിന്റെ
നാമത്തിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു് നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവ
ശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി സെവേരിയനുമായി അന്നുരണ്ടുന
പ്പെടാൻ ജോൺ വഴങ്ങി. ഈ വിധത്തിൽ ഈ രണ്ടാളുകളും
അന്നു് ബാഹ്യമായി അന്നുരഞ്ജിതരായി. എന്നാൽ അവർ
രണ്ടുപേരും തുടർന്നും മനസ്സിൽ വിദ്വേഷമനോഭാവം വെച്ചു

പുലർത്തിയിരുന്നു, ഇപ്രകാരമായിരുന്നു ജോണിനു് സെവേരിയനോടുള്ള വിരോധത്തിന്റെ ആരംഭം.

അധ്യായം 12

എപ്പിഫാനിയസിന്റെ അനധികൃതകൃത്യങ്ങൾ

ഈ സംഭവത്തിനു ശേഷം അധികം താമസിയാതെ തെയോഫിലസിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ച് എപ്പിഫാനിയസ് മെത്രാൻ സൈപ്രസിൽ നിന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വന്നെത്തി. അയാൾ *സിനഡിക്കൽ ഡിക്രിയുടെ* ഒരു പകർപ്പും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ആ ഡിക്രിയിൽ ഒരിജനെസയേിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ ശപിച്ചിരുന്നു. എപ്പിഫാനിയസ് നഗരത്തിൽ നിന്നു ഏഴു മൈൽ അകലെയുള്ള *വി. യോഹന്നാന്റെ പള്ളിക്കു* സമീപം കപ്പലിറങ്ങുകയും അവിടെ ഒരു ശുശ്രൂഷ ആചരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് ഒരു ഡീക്കനെ വാഴിച്ചതിനുശേഷം നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. തെയോഫിലസിന്റെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് അയാൾ ജോണിന്റെ ഉപചാരങ്ങൾ തിരസ്സരിക്കുകയും ഒരു സ്വകാര്യ ഭവനത്തിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അയാൾ അന്നു നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം വിളിച്ചു കൂട്ടി. ഒരിജന്റെ കൃതികളെ ശപിക്കുന്ന *സിനഡിക്കൽ ഡിക്രിയുടെ* പകർപ്പു് എടുത്തിടു് അതു് അവരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു തിരസ്സാരത്തിനു കാരണമായ ന്യായങ്ങളൊന്നും പറയാൻ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾക്കും തെയോഫിലസിനും അവയോടു് അതുപതി തോന്നി എന്നു മാത്രം. ചിലയാളുകൾ എപ്പിഫാനിയസിനോടുള്ള സാദരബഹുമാനം കൊണ്ടു് ആ ഡിക്രിയെ അനുകൂലിച്ചു. എന്നാൽ പലരും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഷിതിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന തെയോതീമസ് അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എപ്പിഫാനിയസിനോടു പറഞ്ഞു: "അല്ലയോ എപ്പിഫാനിയസേ, വളരെ വിശുദ്ധിയോടു കൂടെ ജീവിച്ചു് വളരെ പണ്ടേ ദിവംഗതനായ ഒരാളുടെ സ്മരണയെ അധികേഷപിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ തിരസ്കരിക്കാത്ത ഒന്നിനെ ശപിക്കുകയെന്ന നിന്ദൃകൃത്യം ചെയ്യാനും ഞാൻ ഒരുക്കമല്ല; ഒരിജന്റെ കൃതികളിൽ ദോഷക

രമായ എന്തെങ്കിലും തത്ത്വമുള്ളതായി കാണുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചും." ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഒരു പുസ്തകം കയ്യിലെടുത്തു് അതിൽ നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലെ ആശയങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചു പോകുന്നതാണെന്നു് അങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു: "ഈ ലിഖിതങ്ങളെക്കുറിച്ചു തിന്മ പറയുന്നവർ, ഏതു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നാണോ അവയിലെ ആശയങ്ങൾ സ്വീകൃതങ്ങളായിട്ടുള്ളതു്, അതിനെ അബോധപൂർവ്വമായി നിന്ദിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്." ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ഭക്തിക്കും ജീവിത വിശുദ്ധിക്കും പ്രഖ്യാതനായ തെയോതീമസ് മെത്രാൻ എപ്പിഫാനിയസിനു നൽകിയ മറുപടി.

അധ്യായം 13

ഒരിജനെ ന്യായീകരിക്കൽ

നിന്ദിക്കുന്നവരായ അപവാദകന്മാർ പലയാളുകളുടെ മേലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ഒരിജന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നതിൽനിന്നു് അവരെ തടയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ദൈവഭൃഷണം എഴുതിയ ആളാണെന്നു തോന്നുംവിധമാണു് അവരുടെ പ്രവൃത്തി. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഏതാനും നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് അവസരോചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

അയോഗ്യതം എന്തെങ്കിലും രംഗത്തു് ഭരണത്യം നേടാൻ സ്വയം കഴിവില്ലാത്തവരുമായ വ്യക്തികൾ തങ്ങളെക്കാൾ മാഹാത്മ്യമുള്ളവരെ അധീക്ഷേപിച്ചു് ശ്രദ്ധേയരായിത്തീരാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. ലീസിയായിലെ ഒരു നഗരമായിരുന്ന ഒളിമ്പൂസിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മെത്തോഡിയസു് ആദ്യം ഈ വികലതയ്ക്കു് അധീനനായി. പിന്നീടു് കുറെക്കാലത്തേയ്ക്കു് അന്ത്യോക്യൻ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന എവുസ്താത്യോസു് അതിനുശേഷം അപ്പൊള്ളിനാരിസു്; ഏറ്റവും ഒടുവിലായി തെയോഫിലസു്. ഈ നാലു നിന്ദകരും ഒരിജനെ അപവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ എല്ലാവരുടെയും നിന്ദനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഒന്നല്ല. ഒരാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഉന്നയി

കുന്ന കുറാരോപണം ഒന്നാണെങ്കിൽ മറ്റൊരാളുമായികുന്നതു മറ്റൊന്നായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവർ ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾ എതിർക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരാര ഒരു പോയിന്റിനെ സവിശേഷമായി ആക്രമിക്കുന്നു; മറ്റൊരാൾ മറ്റൊന്നിനെ. അതിനാൽ താൻ ആക്രമിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെ സത്യമായി അംഗീകരിക്കുന്നു എന്ന് അവരിൽ ഓരോരുത്തനും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ അവർ തങ്ങൾ ആക്രമിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾക്ക് നിശ്ശബ്ദമായ അംഗീകാരം നൽകുന്നു. മെത്തോഡിയസ് തന്നെ പല സ്ഥലത്തുവെച്ചും ഒരിജനെ അധികേഷ്ചിച്ചു. പിന്നീട്, താൻ ആദ്യം പറഞ്ഞതെല്ലാം പിൻവലിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തി. 'ക്ലേനോൻ' എന്നു പേരു കൊടുത്ത ഒരു സംഭാഷണത്തിലാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഈ ആളുകളുടെ വിപരീതാഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും ഒരിജൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അഭിനന്ദനമാണു വന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയും. കുറപ്പെടുത്തേണ്ടതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ പലതും തപ്പിയെടുത്ത കൂട്ടർ തന്നെ അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു് വികലമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി ആരോപിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു എന്ന് അവർ സ്പഷ്ടമായി വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ കുറപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതുവഴി അവർ സ്വന്തം സാക്ഷ്യത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഏകസത്താതത്വത്തിന്റെ¹² വക്താവായിരുന്ന അത്തനാസ്യോസ് ആര്യർക്കെതിരായുള്ള പ്രബന്ധം എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്ന നിലയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്കുകൾ നിരന്തരം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും തന്റെയും വാക്കുകൾ കൂട്ടിക്കലർത്തുകയാണ് അത്തനാസ്യോസ് പലപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതു്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ഏറ്റവും ആദരണീയനും സഭാവധാനിയുമായ ഒരിജൻ, ദൈവപുത്രനെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ തത്ത്വം തന്റെ സ്വന്തം സാക്ഷ്യം കൊണ്ടു് ഉറപ്പിക്കുന്നു; പുത്രൻ പിതാവിനോടൊപ്പം നിത്യനാണെന്നു് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു".

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഒരിജന്റെ മേൽ അധികേഷ്ചം ചെയ്തിരുന്നവർ തങ്ങളുടെ നിന്ദാവചനങ്ങൾ ഒരിജനെ പ്രശം

12. The doctrine of Consubstantiality

സിദ്ധ അത്തനാസ്യോസിന്റെ മേലും ചെന്നു വീഴുന്നു എന്ന വസ്തുത അവഗണിച്ചു കളയുന്നു. ഒരിജന്റെ ന്യായീകരണമായി ഇത്രയും മതി. ഇനി നമുക്കു നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിലേയ്ക്കു മടങ്ങാം.

അധ്യായം 14

എപ്പിഫാനിയസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വിടുന്നു

സഭാനിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി എപ്പിഫാനിയസ് തന്റെ സഭയിൽ ഒരു പട്ടം കൊടുക്കൽ നടത്തിയതിൽ ജോൺ പരിഭവം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. തന്റെ അരമനയിൽ വന്നു തന്നോടൊത്തു വസിക്കാൻ അയാളെ ക്ഷണിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ദിയസ്കോറോസിനെയും സഹോദരന്മാരെയും സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ഒരിജന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ ശപിക്കുന്നതായി സ്വന്തം കയ്പടയിൽ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ ജോൺ തയാറായെങ്കിലല്ലാതെ താൻ ജോണിനോടൊത്തു വസിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു എപ്പിഫാനിയസ് മറുപടികൊടുത്തു. പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങൾ ഉടൻ നിർവ്വഹിക്കാൻ ജോൺ തയാറായില്ല. ഒരു പൊതു കൗൺസിലിന്റെ അന്വേഷണത്തിനുശേഷമല്ലാതെ അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും തീടക്കത്തിൽ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കാൻ ജോണിന്റെ എതിരാളികൾ എപ്പിഫാനിയസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവർ ശ്രീഹന്മാരുടെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിൽ ഒരു സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിച്ചു. എപ്പിഫാനിയസ് അവിടെ വന്നു് ജനങ്ങളുടെ സമക്ഷം ഒരിജന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ ശപിക്കുകയും ദിയസ്കോറോസിനെയും അനയായികളെയും സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയും അവരെ അനുകൂലിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ ജോണിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജോണിനു് അറിവുകിട്ടി. അതനുസരിച്ച്, അടുത്തദിവസം എപ്പിഫാനിയസ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച സമയത്തു് അയാൾക്കു കിട്ടത്തക്കവിധം താഴെ പറയുന്ന സന്ദേശം ജോൺ അയാൾക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തു:

“എപ്പിഫാനിയസ്”, സഭാനിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി പല കാര്യങ്ങളും താങ്കൾ ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമതായി, എന്റെ

അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട പള്ളികളിൽ താങ്കൾ പട്ടം കൊടുക്കൽ നടത്തി. പിന്നെ, എന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അത്തരം ചടങ്ങുകളിൽ ചുമതല വഹിച്ചു. അതിനു പുറമെ, ഇതുവരെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ച അവസരത്തിലൊന്നും ഇവിടെ വരാൻ താങ്കൾ വിസമ്മതിച്ചു. ഇപ്പോൾ താങ്കൾ സ്വയം ആ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിക്കുന്നു. അതിനാൽ കരുതിയിരുന്നുകൊള്ളുക, ഇതിന്റെയൊക്കെ പേരിൽ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഒരു കലാപമുണ്ടായാൽ അതിൽ താങ്കൾക്കും അപകടം പുററം."

ഈ കുറപ്പെടുത്തൽ കേട്ടു പരിഭ്രാന്തനായി എപ്പിഫാനിയസ് പള്ളി വിട്ടുപോയി. പല കാര്യത്തിനും ജോണിനെ കുറപ്പെടുത്തിയിട്ട് അയാൾ സൈപ്രസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. യേശു പുറപ്പെട്ടുപോയപ്പോൾ അയാൾ ജോണിനോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നു ചിലർ പറയുന്നു: "താങ്കൾ ഒരു മെത്രാനായി മരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു." അതിനു ജോൺ ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്: "താങ്കൾ സ്വന്തം നാട്ടിൽ എത്തിച്ചേരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കണ്ട." ഇക്കാര്യങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞവർ നേരാണു പറഞ്ഞതെന്ന് ഏതീക്കുറപ്പില്ല. എങ്കിലും രണ്ടു പേരുടെയും കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചതു പ്രസ്തുത പ്രവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെയാണ്. എന്തെന്നാൽ എപ്പിഫാനിയസ് സൈപ്രസിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. യേശു കിടയിൽ കപ്പലിൽവെച്ചു തന്നെ അയാൾ മരിച്ചു. ജോൺ താമസിയാതെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാവുകയും ചെയ്തു. അക്കാര്യം നാം കാണാൻ പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 15

ജോൺ ബഹിഷ്കൃതനാകുന്നു

എപ്പിഫാനിയസ് പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എവു ഡോക്ട്രിനാ ചക്രവർത്തിനിന്നാണ് അയാളെ ജോണിനെ തിരായി ഇളക്കിവിട്ടതെന്ന് ആരോ ജോണിനെ അറിയിച്ചു. ജോൺ ചുടൻ സമ്പ്രദായവും മനസ്സിൽ തോന്നുന്നതെല്ലാം വെട്ടി വിളിച്ചു പറയുന്ന സ്വഭാവമുള്ള ആളായതുകൊണ്ട് താമസിയാതെ സ്രീകളെ പരസ്യമായി അധീക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. ഇതു പരോക്ഷമായി ചക്രവർത്തിനിക്കു എതിരായിട്ടുള്ള പ്രസംഗമാണെന്നു ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി.

ജോണിനോടു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നവർ അതിനെ ഒരു കരു വാക്കി. അവർ വിവരം അധികാരികളെ ധരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ കാര്യം ചക്രവർത്തിനി അറിഞ്ഞു. അവർ ഉടൻതന്നെ ഭർത്താവിന്റെ പക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. തന്നെ അധികേഷപിക്കുന്നതു തന്റെ ഭർത്താവിനെ അധികേഷപിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ വേഗംതന്നെ ജോണിനെതിരായി ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ തെയോഫിലസിനെ ചക്രവർത്തി അധികാരപ്പെടുത്തി. ഇക്കാര്യം മുന്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ സെവേരിയനും സഹകരിച്ചു. എന്തെന്നാൽ ക്രിസസ്തോമിനെതിരായ വിദ്വേഷം അപ്പോഴും അയാളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് താമസിയാതെ തെയോഫിലസും വന്നെത്തി. വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നായി പല മെത്രാന്മാരെയും തന്നോടൊത്തുവരാൻ അയാൾ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരെല്ലാം ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുമാണ്. എഫേസോസിൽ ചെന്നു ഹെരാക്ലിയെസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്ത അവസരത്തിൽ ജോൺ ഏഷ്യായിലെ പല മെത്രാന്മാരെയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും കൂടെ പൂർവ്വനിശ്ചയമനുസരിച്ച് ബിത്തീനിയായിലെ കാൽസിഡണിൽ സമ്മേളിച്ചു. സിറീനുസ് ആയിരുന്നു അന്ന് കാൽസിഡണിലെ മെത്രാൻ. ജനംകൊണ്ടു ഈജിപ്തു കാരനായ ആ മെത്രാൻ ജോണിനെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പല കാര്യങ്ങളും മെത്രാന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 'ഭക്തിയില്ലാത്തവൻ' 'ധൃഷ്ടൻ', 'കഠിനഹൃദയൻ' എന്നെല്ലാമാണ് അയാൾ ജോണിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു്. ഈ അധികേഷപ വചനങ്ങളെല്ലാം ആ മെത്രാന്മാർക്കു വളരെ സന്തോഷജനകമായിരുന്നു.

മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലെ മെത്രാനായ മാത്രമാ അറിയാതെ സിറീനുസിന്റെ കാലിൽ ചവിട്ടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി സിറീനുസിന്റെ കാലിൽ സാരമായ പരുക്കു് ഏൽക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; കാൽസിഡണിൽത്തന്നെ താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. ബാക്കിയുള്ളവർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പോയി.

ജോണിനോടു് തെയോഫിലസു് പരസ്യമായി ശത്രുത പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വൈദികന്മാരും അയാളെ സ്വീകരിക്കാൻ ചെന്നില്ല; അയാളോടു് അല്പംപോലും ബഹുമാനം കാണിച്ചുമില്ല. എന്നാൽ അന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അലക്സാൻഡ്രിയക്കാരായ കുറെ നാവികർ - ധാന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന കുറെ അലക്സാൻഡ്രിയ

യൻ കപ്പലുകൾ അന്നു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു - സന്തോഷഭരണി
 തമായ അഭിവാദനങ്ങളോടെ തെയോഫിലസിനെ സ്വാഗതം
 ചെയ്തു. തെയോഫിലസ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ
 നിന്നു് ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുനിന്നു. 'പ്ലാസിഡിയൻ' എന്ന
 പേരുള്ളതും ചക്രവർത്തിയുടെ വകയുമായ ഒരു സുധത്തിൽ
 വാസം ഉറപ്പിച്ചു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജോണിനെ
 തിരായി ആരോപണങ്ങളുടെ ഒരു മഹാപ്രവാഹം തന്നെയു
 ണ്ടായി. ഒരിജനെക്കുറിച്ചു് ആരും ഒന്നും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ
 പറഞ്ഞില്ല. എല്ലാവരും ജോണിനെക്കുറിച്ചു് വൈവിധ്യം
 നിറഞ്ഞ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ ഭക്തശ്രദ്ധരായി
 രുന്നു. ആരോപണങ്ങളിൽ പലതും തീർത്തും പരിഹാസ്യങ്ങ
 ളുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ പ്രാഥമികകാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി കഴിഞ്ഞ
 പ്പോൾ മെത്രാന്മാർ കാൽസിലിയിന്റെ ഒരു ഉപനഗരത്തിലുള്ള
 'ഓക്സ്' എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ജോണിനെ
 തിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയാൻ ഉടൻതന്നെ
 അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഡീക്കനായ സെറാപ്പിയോൻ, ഷണ്ഡ
 പുരോഹിതനായ ഗ്രൈസുസ്, വായനക്കാരൻ പൗലോസ്
 എന്നിവരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹാജരാകാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു;
 അവരും ജോൺ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ സഹകാരികൾ എന്ന
 നിലയ്ക്കു് വിസ്തരിക്കാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എന്നാൽ
 തന്നെ വിളിച്ചവർ തന്റെ എതിരാളികളാണ് എന്ന ന്യായ
 ത്തിൽ ജോൺ ഹാജരാകാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഒരു പൊതു
 കൗൺസിൽ കൂടണമെന്നു് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മെത്രാന്മാർ
 താമസം കൂടാതെ നാലു പ്രാവശ്യം ജോണിനെ വിളിച്ചിട്ടു.
 എന്നാൽ അദ്ദേഹം മുൻപറഞ്ഞ മറുപടിതന്നെ നൽകുകയും
 വിധിയാളന്മാരായി അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള എതിർപ്പു
 പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ
 കുറ്റം വിധിക്കുകയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാന
 ഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നതിന്നു് തങ്ങളുടെ വിളിപ്പിക്കലിനെ അനാദരിച്ച
 തല്ലാതെ മറ്റു കാരണങ്ങളൊന്നും അവർ പറഞ്ഞില്ല. വൈകു
 നേരത്തോടുകൂടി ഈ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ജന
 ങ്ങൾ ക്ഷോഭിച്ചിളകി പ്രക്ഷോഭണത്തിന്നു തയ്യാറായി. അവർ
 രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമില്ലാതെ കാത്തിരുന്നു. പള്ളിയിൽ നിന്നു്
 ജോണിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകൻ അവർ ഒരുതരത്തിലും
 സമ്മതിച്ചില്ല. കുറെക്കൂടെ വലിയ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽപോലും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം തീരുമാനിക്കണം എന്നു് അവർ
 ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ
 ഉടൻതന്നെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും നാടു കടത്തുകയും ചെയ്യണം

എന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന പുറപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ജോൺ കല്പനയ്ക്കു കീഴടങ്ങി. മെത്രാന്മാരുടെ തീരുമാനമുണ്ടായതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു ജനങ്ങൾ അറിയാതെ അദ്ദേഹം പുറത്തുപോയി. താൻ കാരണം ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു എന്തെങ്കിലും കലാപമുണ്ടാകുന്നതിനെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അകലേയ്ക്കു ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 16

ജോൺ ക്രിസസ്തോ തിരിച്ചവിളിക്കപ്പെടുന്നു

ജനങ്ങൾ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹമായ പ്രക്ഷോഭം ഉയർത്തി. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ, നേരത്തേ ജോണിനോടു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നവരിൽ പലരും വിരോധം വീട്ടു സഹതാപമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവർതന്നെ അദ്ദേഹം അന്യായമായി അപവദിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അങ്ങനെ, മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിനും ചക്രവർത്തിക്കുമെതിരായി ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വളരെയധികമായി. ഈ ഗുഡാലോചന പ്രത്യേകമായും ആരംഭിച്ചതു് തെയോഫിലസിൽ നിന്നാണെന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അയാളുടെ വഞ്ചന നിറഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പിന്നെയും ഒളിച്ചവയ്ക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. മറ്റു പല സൂചനകൾകൊണ്ടും അതു വെളിപ്പെട്ടു. ആ വിഷയത്തിലുണ്ടായ ഏറ്റവും സവിശേഷമായ വസ്തുത ദിയസ്തോറോസും 'പൊക്കമുള്ള സന്യാസിമാർ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുമായി ജോണിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശനത്തിനു തൊട്ടു പിന്നാലെ അയാൾ സമ്പർക്കം പുലർത്തിയതാണ്.

സെവേരിയൻ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു്, ജോണിനെതിരായി പ്രഭാഷണം നടത്താൻ അതു് ഉചിത സന്ദർഭമാണെന്നു കരുതി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, "ജോൺ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു മറ്റൊന്നിനുമായിട്ടല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലുള്ള ധർഷ്ട്യംതന്നെ നാടുകടത്തലിനു പര്യാപ്തമായ കാരണമത്രേ. മനുഷ്യരുടെ മറ്റൊല്ലാ പാപങ്ങളും ദൈവം ക്ഷമിക്കും. 'എന്നാൽ ദൈവം അഹങ്കാരികളെ ചെറുക്കുന്നു' എന്നാണല്ലോ ദിവ്യലിഖിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്."

(1 പത്രോ. 5:2; യാക്കോ. 4:6). ഈ അപലപങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്തിയായി പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിന്റെ ഫലമായി ജോണിനെ ഉടൻ തിരിച്ചു വിളിപ്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ചക്രവർത്തിനിയുടെ സേവനത്തിലുള്ള ബ്രീസോ എന്ന ഷണ്ഡൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. പ്രെനേറം¹³ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി - നിക്കൊമേദിയായുടെ സമീപമുള്ള ഒരു വ്യാപാര നഗരമാണിത് - ബ്രീസോ അദ്ദേഹത്തെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ, ക്ഷൗരങ്ങളുടെ ഉന്നതമായ ഒരു സമിതി തന്റെ നിരപരാധിത്വം സമ്മതിച്ചതിനു ശേഷമേ താൻ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന നിർബന്ധം പിടിച്ചു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'മരിയാനേ' എന്ന ഉപനഗരപ്രദേശത്തു് അദ്ദേഹം തങ്ങി. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം താമസിച്ചപ്പോൾ നഗരത്തിലെ കോലാഹലങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. ജനങ്ങൾ രേണാധികാരികൾക്കെതിരേ വളരെ കോപാകലവും അധികേഷപപൂർണ്ണവുമായ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ അവരുടെ കോപം ശമിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ജോൺ മുന്പോട്ടു പോകാൻ നിർബന്ധിതനായി. അദ്ദേഹം വരുന്ന വഴിക്കു് സ്നേഹാദരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ജനകൂട്ടം തിങ്ങിക്കൂടിയിട്ടു് ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു് ആനയിച്ചു. അവിടെ മെത്രാസനത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു് പതിവുള്ള വാഴ്വു് നല്പാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'വിധികർത്താക്കന്മാരുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു വേണം അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ, അതിനായി, തന്നെ കുറം വിധിച്ചവർ ആദ്യമായി ആ വിധി നീക്കം ചെയ്യണം' എന്ന് അദ്ദേഹം ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മെത്രാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കാണാനും തങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേൾക്കാനുമുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹം കൂടുതൽ ശക്തിയായി ഉജ്ജ്വലിച്ചു. ഒടുവിൽ ജനങ്ങളുടെ നിർബന്ധം വിജയിച്ചു. അദ്ദേഹം സിംഹാസനസ്ഥനാകുകയും പതിവുപോലെ അവരുടെമേൽ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നു് ജനങ്ങളുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിത്തന്നെ അദ്ദേഹം അവരോടു പ്രസംഗിച്ചു. ജോൺ ഇപ്രകാരം ജനാഭിലാഷത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊടുത്തതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾക്കു വീണ്ടും കുറം പറയാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ആ സമയത്തു് നടപടികൾ ഒന്നും സ്വീകരിച്ചില്ല.

---

13. Praenetum

അധ്യായം 17

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾകാരു അലക്സാൻഡ്രിയക്കാരു തമ്മിൽ മത്സരം

പിന്നീട് തെയോഫിലസ് ആദ്യമായി ചെയ്തതു് ഹെറാക്ലിദെസിന്റെ അഭിഷേകത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു അന്വേഷണം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതുവഴി ജോണിനെ വീണ്ടും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കാനാവുമോ എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ നോട്ടം. ഈ പരിശോധനയിൽ ഹെറാക്ലിദെസ് സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആളിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം കുറെ വിധിക്കപ്പെട്ടു. ചിലയാളുകളെ അന്യായമായി അടിച്ചുകൊടുക്കുകയും അതിനുശേഷം അവരെ ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു് എഫേസോസ് നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ വലിച്ചിടുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആരോപിതമായ കുറെ. അസന്നിഹിതനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ കുറെ വിധിക്കുന്നതിലെ അനീതിയെക്കുറിച്ചു് ജോണം അനുയായികളും പ്രതിഷേധിച്ചപ്പോൾ ഹെറാക്ലിദെസിന്റെ മേൽ കുറാരോപണം നടത്തിയവരെ തങ്ങളുടെ കേൾക്കണമെന്നു് അലക്സാൻഡ്രിയക്കാർ വാദിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് അലക്സാൻഡ്രിയക്കാരു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾകാരു തമ്മിൽ കടുത്ത മത്സരമുണ്ടായി. തുടന്നു് ഒരു കലാപം ഉടലെടുക്കുകയും അതിൽ അനേകം പേർ പരുക്കു പറുകയും കുറെപ്പേർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതൊക്കെ കണ്ടു് തെയോഫിലസ് ഒട്ടും മടിക്കാതെ അലക്സാൻഡ്രിയയിലേയ്ക്കു പലായനം ചെയ്തു. ജോണിനെ അനുകൂലിച്ച ഏതാനും പേരൊഴികെയുള്ള മറ്റു മെത്രാന്മാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. അവരെല്ലാം അവരവരുടെ രൂപതകളിലെത്തി. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തെയോഫിലസ് എല്ലാവരുടെയും വിലമതിപ്പിൽ വളരെ താഴ്ന്നുപോയി. എന്നാൽ അയാളുടെ പേരിൽ ആളുകൾക്കുള്ള വെറുപ്പു് ഏറ്റവും അധികമായതു് ഒരിജന്റെ കൃതികൾ അയാൾ വായിച്ചു നാനും കെട്ട രീതി മൂലമാണ്. പരസ്യമായി കുറെ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തെ ഇങ്ങനെ ആദരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടു് എന്നു് ആളുകൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: "ഒരിജന്റെ കൃതികൾ എല്ലാത്തരം പുകക്കുളം

നിരന്ന നിൽക്കുന്ന ഒരുദ്യാനം പോലെയാണ്. അവയിൽ സുന്ദരമായ ഒന്നു കണ്ടാൽ അതു ഞാൻ ഇറുത്തെടുക്കും. എന്നാൽ കത്തിക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മുളു കണ്ടാൽ ഞാൻ അതിൽ ചവിട്ടാതെ കടന്നുപോകും.''

ജ്ഞാനിയായ സോളമന്റെ വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെയാണ് തെയോഫിലസ് ഈ മറുപടി പറഞ്ഞത്. സോളമൻ പറയുന്നു: 'ജ്ഞാനിയുടെ വാക്കുകൾ ഇടയന്റെ വടി പോലെയാണ്.' അവയിലുള്ള മുളുകൾ ആരുടെയെങ്കിലും ദേഹത്തുകൊണ്ടാൽ അവർ അവയെ തൊഴിക്കരുത്'.

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ എല്ലാവരും തെയോഫിലസിനെ വളരെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിച്ചു. 'പൊക്കമുള്ള സന്യാസിമാർ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഒരാളും ഹെർമോപ്പൊലീസിലെ മെത്രാനുമായ ദിയസ്തോറോസ് തെയോഫിലസിന്റെ പലായനത്തിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചു. അത്യജ്ജലമായ ഒരു ശവസംസ്കാരത്താൽ അദ്ദേഹം ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടു. 'ഓക്ക' എന്ന സ്ഥലത്തെ പള്ളിയിലാണ് അദ്ദേഹം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടത്. ജോണിനെ സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് നടന്നത് ആ പള്ളിയിൽ വച്ചായിരുന്നു. ജോൺ ഇതേ സമയം ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആരു കാരണമായിട്ടാണോ അദ്ദേഹത്തോടു് അനേകകൾ വെറുപ്പുണ്ടായത്, ആ സൈറാപ്പിയോനെ അദ്ദേഹം ത്രേസിലെ ഹെരാക്ലിയായുടെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ താഴെപറയുന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ടായി.

അധ്യായം 18

എവുഡോക്സായുടെ രജതപ്രതിമ

ഈ സമയത്തു് എവുഡോക്സാ രാജനിയുടെ ഒരു രജതപ്രതിമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.¹⁴ ദീർഘമായ ഒരു മേലങ്കിയോടു കൂടിയ ആ പ്രതിമ ഉയർന്ന ഒരു വേദിയിൽ വിശേഷപ്പെട്ട പൊർഫീരിശിലകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്തംഭത്തിനു മുകളിലാണ്

14. 403 ലാണ് ഇതു നടന്നതു്.

സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത് സോഫിയാപള്ളിയുടെ സമീപം രാജപാതയുടെ മധ്യത്തിലായിട്ടാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. പള്ളിക്കും പ്രതിമയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള അകലം പാതയുടെ പകുതി ഭാഗം. ഈ പ്രതിമയുടെ സമീപം കായികമത്സരങ്ങൾ നടന്നു വന്നു. അത് പള്ളിയോടുള്ള അവഹേളനമായി ജോൺ കണക്കാക്കി. തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും നാവിന്റെ മുർച്ചയും ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം അതിനോടു പ്രതികരിച്ചു. പ്രസ്തുത കായിക വിനോദങ്ങളോടു സഹിഷ്ണുത പുലർത്തിയ ആളുകളെ അദ്ദേഹം ഭർത്സിച്ചു. അവിടെ കായികമത്സരങ്ങൾ നടത്തരുതെന്നു കാണിച്ച് അധികാരികളുടെ പക്കൽ ഒരു നിവേദനം നടത്തിയാൽ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ജോൺ അതു ചെയ്യില്ല. അവിടെ മത്സരം നടത്താൻ അനുവദിച്ച സകലരെയും രൂക്ഷമായ ഭാഷയിൽ അപവദിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ജോണിന്റെ വചനങ്ങൾ തനിക്കെതിരേയുള്ളവയാണെന്നു ചക്രവർത്തിനി ഇത്തവണയും ധരിച്ചു. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തിപരമായ അവജ്ഞയാണ് ആ വാക്കുകൾക്കു പിന്നിലുള്ളതെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ജോണിനെതിരായി മറ്റൊരു കൗൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അവർ ഉത്സാഹിച്ചു. ഇക്കാര്യം അറിവായപ്പോൾ ജോൺ പള്ളിയിൽ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗം ചെയ്തു: "വീണ്ടും ഹെറോദിയായ്ക്കു കിറുക്കികിയിരിക്കുന്നു. അവൾ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥയാണ്. അവൾ വീണ്ടും നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. യോഹന്നാന്റെ തല താലത്തിലാക്കി കിട്ടണമെന്നു അവൾ വീണ്ടും ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

ഈ പ്രസംഗം ചക്രവർത്തിനിയെ രോഷാകുലയാക്കി എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അധികം താമസിയാതെ കൗൺസിലിനായി താഴെ പറയുന്ന മെത്രാന്മാർ വന്നു ചേർന്നു. ഏഷ്യയിലുള്ള അൻസീറായിലെ മെത്രാൻ ലെയോൺഷ്യൂസ്, പിസീദിയായിലുള്ള ലവോഡീഷ്യായിലെ മെത്രാൻ അമ്മോണിയൂസ്, ത്രേസിലുള്ള ഫിലിപ്പീയിലെ മെത്രാൻ ബ്രീസോ, സിറിയായിലുള്ള ബേറോയായിലെ അകാചിയൂസ് എന്നിവരും വേറെ ചിലരും. ജോൺ നിർഭയനായി അവരുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. തനിക്കെതിരേ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നു അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ജനനത്തിന്റെ വാർഷികം സമാഗതമായിരുന്നു. പതിവനുസരിച്ച് പള്ളിയിൽ വരാൻ ചക്ര

വർത്തി തയ്യാറായില്ല. ജോണിന്റെ പേരിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആരോപണങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മുക്തനാകാതെ തന്നോടൊത്തു് ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കരുതെന്നു് അറിയിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം ചക്രവർത്തി ജോണിനു കൊടുത്തയച്ചു. ജോൺ യീരവും അചഞ്ചലവുമായ നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയും കുറുരോപകർ അധീരരായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ ഒരു കാര്യം ചെയ്തു. മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാം മാറ്റിവെച്ചിട്ടു് ജോണിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രശ്നം മാത്രം അവർ പരിഗണനയ്ക്കുടുത്തു. നാടുകടത്തലിനുശേഷം മെത്രാൻ സംഘത്തിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ അദ്ദേഹം, മെത്രാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണുനായതിനുള്ള വിശദീകരണം അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്നോടു് അനുഭാവമുള്ള അറുപത്തഞ്ചു മെത്രാന്മാർ ചേർന്നാണു് തന്നെ പുനരവരോധിച്ചതു് എന്നു് ജോൺ മറുപടി നൽകി. അതിനെതിരായി ലെയോൺഷ്യസും കൂട്ടരും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “സിനഡിൽ അതിലധികം മെത്രാന്മാർ താങ്കൾക്കെതിരായി വോട്ടു ചേയ്ക്കല്ലോ.” അതു് ആര്യൻ വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണെന്നും കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചു് അതു ബാധകമല്ലെന്നും അതിനാൽ തനിക്കു് അതു വകവയ്ക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും. ജോൺ വാദിച്ചു; അത്തനാസ്യോസിനെതിരെ അന്ത്യോക്യയിൽ സമ്മേളിച്ച സിനഡിൽ ഉണ്ടാക്കിയ നിയമമാണതു്. ഹോമോഉസിയൻ തത്ത്വത്തെ നിരാകരിക്കാൻ വേണ്ടി വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട സമ്മേളനമായിരുന്നു അതു്.¹⁵

എന്നാൽ ജോണിന്റെ ഈ ന്യായങ്ങളൊന്നും മെത്രാന്മാർ സ്വീകരിച്ചില്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കുറുക്കാരനെന്നു വിധിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമം അംഗീകരിച്ചതുവഴി അത്തനാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണു തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു് അവർ പരിഗണിച്ചില്ല. ഈ തീരുമാനം ഉയിർപ്പു തിരുനാളിനു് അല്പം മുമ്പായിട്ടാണു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു്. ജോൺ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നറിയിക്കാൻ ചക്രവർത്തി ആളെ പറഞ്ഞുവീട്ടു. രണ്ടു സൂനഹദോസുകൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്നതാണു് ചക്രവർത്തി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച കാരണം.

ഇങ്ങനെ ജോൺ നിശ്ശബ്ദനാക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പിന്നെ ആ പള്ളിയിൽ പോയതുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളി എന്നു പേരുള്ള പൊതുസ്നാന

---

15. 2:8.

സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആചരണം നടത്തി. അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അനേകം മെത്രാന്മാരും വൈദികരും വൈദിക ശ്രേണിയിലുള്ള മറ്റു ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അന്നു മുതൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറിട്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി വന്നു. ജോണിൽ നിന്നും അവർക്ക് ജോഹാനീത്തർ¹⁶ എന്ന പേരും ലഭിച്ചു. രണ്ടുമാസക്കാലത്തോളം ജോൺ പൊതുരംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ കഴിഞ്ഞു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു കല്പന അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തി. അദ്ദേഹത്തെ ബലമായിത്തന്നെ നാടുകടത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ആ ദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളിൽ ചിലർ പള്ളിക്കു തീവച്ചു. ശക്തിയായി വീശിയ ഒരു കിഴക്കൻ കാറ്റുമൂലം അഗ്നി സൈനാറ്റുമന്ദിരത്തിലേയ്ക്കു പടന്നു പിടിച്ചു. ഹൊണോറിയസ് ആറാം തവണ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വർഷം ജൂൺ 20നു ആണ് ഈ വലിയ അഗ്നിപ്രളയം ഉണ്ടായത്.¹⁷ അന്നത്തെ ഇതര കോൺസുൾ അരിസ്റ്റോനൊറൂസ് ആയിരുന്നു. അന്നു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഫ്രീഫെക്ടായിരുന്നതു ക്രിസ്തുമത വിദ്വേഷിയായ ഒപ്റ്റാത്തൂസ് എന്ന അക്രൈസ്തവനായിരുന്നു. അയാൾ ഈ തീ വയ്പിന്റെ പേരിൽ ജോണിന്റെ അനുയായികളുടെ മേൽ നടത്തിയ ക്രൂര പീഡനങ്ങളെയും അനേകരെ കൊന്നതിനെയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താതെ വിടുകയാണ്.¹⁸

അധ്യായം 19

അർസാചിയൂസും സിറീനൂസും

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അർസാചിയൂസും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായി. പ്രസ്തുത രൂപതയെ ജോണിനുമുമ്പ് വളരെ പ്രഗത്ഭമായ വിധത്തിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന നെക്താരിയൂസിന്റെ സഹോദരനായിരുന്നു അർസാചിയൂസും. പക്ഷേ അന്നേയ്ക്ക് എൺപതുവയസ്സിലധികം

---

16. Johannites.
 17. 404-ൽ
 18. സൊസൊമെൻ, 8: 23-24.

പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണം വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ ശാന്തവും മയമുള്ളതുമായ രീതിയിലാണ് രൂപതാരണം നിർവഹിച്ചത്.

ഇതേസമയം കാൽസിലണിലെ മെത്രാനായ സിറീനൂസ് വല്ലാതെ രോഗാതുരനായിത്തീർന്നിരുന്നു. മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലെ മെത്രാനായ മാത്രമാ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിൽ അറിയാതെ ചവിട്ടി; ചവിട്ടേറാലാഗം വല്ലാതെ പഴുക്കുകയും ആ കാലു മുറിച്ചുകളയേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തു. മുറിച്ചുകളയൽ പ്രക്രിയ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കേണ്ടിയും വന്നു. പഴുപ്പിന്റെ ദോഷം ശരീരം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് കുറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റേ കാലും മുറിച്ചു നീക്കേണ്ടിവന്നു. ഇക്കാര്യം ഞാൻ ഇവിടെ ഇങ്ങനെ വിസ്മയിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു കാരണമുണ്ട്. സിറീനൂസിനുണ്ടായ ഈ ദുരന്തവേദനകൾ ജോൺ മെത്രാനെ ക്ഷയിച്ചു ഇദ്ദേഹം നടത്തിയ അപവാദപ്രചാരണങ്ങളുടെ ശിക്ഷയായി ദൈവം കൊടുത്തതാണെന്നു പലരും പറയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ 19 ജോണിനെ ധൃഷ്ടനെന്നും നിഷ്കണ്ടകനെന്നും സിറീനൂസ് നിരന്തരം കുറപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കോൺസുളേറിലെ സെപ്റ്റംബർ മാസം 30-ാം തീയതി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും ഭയങ്കരമായ ആലിപ്പും വീഴ്ചയുണ്ടായി. 20 അസാധാരണ വലിപ്പമുള്ള ആലിപ്പുണ്ടാണുവീണത്. ജോൺ ക്രിസസ്റ്റോമിനെ അന്യായമായ രീതിയിൽ നാടുകടത്തിയതുമൂലമുള്ളവായ ദൈവകോപത്തിന്റെ പ്രകാശനമായി ഇതും കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിശ്വാസ്യത നൽകുവീടും നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തിനിയുടെ മരണവും സംഭവിച്ചു.

എന്നാൽ ജോണിന്റെ നാടുകടത്തൽ, അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്. ഏഷ്യയിലും ലിദിയായിലുമുള്ള നോവേഷ്യരെയും പതിനാലാംദിവസക്കാരെയും 21 അദ്ദേഹം അവരുടെ പള്ളികളിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയിരുന്നു. ഹെരാക്ളിദെസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ എഫേസോസിൽ പോയ സന്ദർഭത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ജോണിന്റെ ഏതിരാളികൾ പറയുന്നതുപോലെ

19. 6:15.
20. 404-ൽ.
21. Quartodecimans.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടുകടത്തൽ ന്യായയുക്തമായിരുന്നോ, അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടാണോ സിറീനുസിനു²² ദുഃഖാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായത്, ആലിപ്പുഴം വീഴ്ചയും പത്രവത്തിനിയുടെ മരണവും സംഭവിച്ചത് ജോൺ കാരണമായിട്ടാണോ അതോ ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം മറ്റു കാര്യങ്ങൾമൂലം സംഭവിച്ചതാണോ അതോ ഇക്കാര്യങ്ങളും മറ്റു കാര്യങ്ങളും ചേർന്നിട്ടാണോ ഇവയെല്ലാം കാരണമായത് എന്നി വയെല്ലാം ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയാവൂ. അപിടുന്നാണല്ലോ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനും സത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വിധിയാളനും. അന്നു പ്രചരിച്ചിരുന്ന ജ്ഞാപ്രിയങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്തത്.

അധ്യായം 20

അർസാചിയൂസിന്റെ പരാമം
അററിക്കൂസിന്റെ അഭിഷേകം

അർസാചിയൂസു²² അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം രോഹണത്തിനുശേഷം അധികകാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. അടുത്ത വർഷം നവംബർ 11 നു²³ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അന്നു സ്കിലിക്കോ രണ്ടാം വർഷവും അന്തേമിയൂസു²⁴ ഒന്നാം വർഷവും കോൺസ്റ്റൻ മാരായിരുന്നു. ²² ആ മെത്രാൻസ്ഥാനം വളരെ അഭികാമ്യമായ ഒന്നായിത്തീർന്നിരുന്നു. അതിനാൽ അതിനു²⁵ ആശ്രയിച്ചവർ പലരുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം അർസാചിയൂസിന്റെ പിൻ ഗാമിയെ നിശ്ചയിക്കാൻ വളരെ കാലതാമസമുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അടുത്തവർഷം, അക്വൈഡിയൂസു²⁶ അഞ്ചാം തവണയും പ്രോബുസു²⁷ ഒന്നാം തവണയും കോൺസ്റ്റൻമാരായിരിക്കുമ്പോൾ അററിക്കൂസു²⁸ എന്നു പേരുള്ള കേതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ആ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അർമേനിയായിലെ സെബാസ്തേയ്യാ എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചയാളായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽ സന്യാസോചിതമായ ജീവിതം നയിച്ചവനും. പരിമിതമായ പാണ്ഡിത്യത്തിനു പുറമേ വലിയൊരളവിൽ ജന്മസിദ്ധമായ ഭൗമീത്യബോധവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദമായി അല്പം കഴിഞ്ഞു പറയുന്നതാണ്. ²³

22. 405-ൽ
23. 7:2.

അധ്യായം 21

ജോണിന്റെ ചരമം

നാടുകടത്തപ്പെട്ട ജോൺ എവുകുസിൻ നദീതീരത്തുള്ള കൊമാനാ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ച് അടുത്ത വർഷം സെപ്റ്റംബർ 14നു ദിവംഗതനായി. അന്നു ഹൊണോറിയസു ഏഴാം തവണയും തിയഡോഷ്യസു രണ്ടാം തവണയും കോൺസുൽമാരായിരുന്നു.²⁴ അദ്ദേഹം, നാം മുമ്പു നിരീക്ഷിച്ചതു പോലെ, ആത്മനിയന്ത്രണത്തിൽ വളരെ ശുഷ്ണാന്തിയുള്ളവനായിരുന്നു; എന്നാൽ ക്ഷമയെക്കാളധികം കോപത്തിനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധി സംഭാഷണത്തിലെ നിയന്ത്രണരാഹിത്യത്തിലേയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചതു്. അതു മറ്റുള്ളവർക്കു ഭ്രസ്സുപരമായി. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെയും കളങ്കമറ്റ ജീവിതത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഇത്ര ആവേശമുള്ള ഒരു വ്യക്തി തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ സംയമത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇത്ര അയഞ്ഞ ഒരു വീക്ഷണം പുലർത്താനിടയായതു് എങ്ങനെ എന്ന കാര്യം തീരെ വിശദീകരിക്കാനാവാത്തതായി എന്നിങ്ങു തോന്നുന്നു. ജ്ഞാനസമ്പന്നത്തിനുശേഷം പാപം ചെയ്തവരുടെ പശ്ചാത്താപം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു് മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡു തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ജോൺ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ഒട്ടും മടിച്ചില്ല: "ആയിരം തവണ പശ്ചാത്തപിച്ചവരാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ ഖനിക്കൊള്ളുക." ഈ തത്ത്വത്തിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ പോലും പലരും അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായിരുന്ന സിസിനിയുസാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും അധികം കുറ്റപ്പെടുത്തിയതു്. ക്രിസസ്തോമിന്റെ ഉപര്യുദ്ധ്യതയായ ഉക്തിയെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും അതിനു് അദ്ദേഹത്തെ രൂക്ഷമായി കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും സിസിനിയുസു് ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിച്ചു. ഇതു വളരെ നേരത്തെ നടന്ന കാര്യമാണ്.

24. 407-ൽ

അധ്യായം 22

സിസിനിയസ് മെത്രാന്റെ ഉടനത്തരചാതുര്യം

സിസിനിയസിനെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് അനുചിതമാകുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു. ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ²⁵ നല്ല വാചാലതയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഉറച്ച അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സവിശേഷമായ പരിശീലനം നേടിയിരുന്നതു ന്യായശാസ്ത്രത്തിലത്രേ. വി. ലിഖിതങ്ങളുടെ വിശദീകരണത്തിൽ അദ്ദേഹം അഗാധമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ ബുദ്ധിചാതുര്യത്തിനു മുന്നിൽ പാഷണ്ഡിയായ എവുണോമിയസ് പലപ്പോഴും ചൂളിപ്പോയിരുന്നു. ക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അയാൾ വലിയ ലാളിത്യം പാലിച്ചിരുന്നില്ല. ക്ഷണ കാര്യത്തിൽ മിതത്വം പാലിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണമേശ വിഭവസമൃദ്ധമായിരുന്നു. വെളുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു സ്വയം അലങ്കരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. പൊതുസ്നാനസ്ഥലത്തു് ദിവസം രണ്ടുനേരം വീതം കുളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. “ഒരു മെത്രാനായ അങ്ങു് ദിവസം രണ്ടു വട്ടം കുളിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു്?” എന്നൊരാരം ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി “മൂന്നു തവണ കുളിക്കുന്നത് അസൗകര്യമായതുകൊണ്ടു്” എന്നായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം അർസാചിയസ് മെത്രാനെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. അപ്പോൾ ആ മെത്രാന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: “മെത്രാൻ തീരെ യുക്തമല്ലാത്ത വെള്ളവസ്ത്രം അങ്ങു ധരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു്? ഒരു സഭാധികാരി വെള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്ന് എവിടെയാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്?” സിസിനിയസ് പറഞ്ഞു: “മെത്രാൻ കുറുത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്ന് എവിടെയാണെഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്ന് താങ്കൾ ആദ്യം എന്നോടു പറയുക.” ഈ മറുചോദ്യത്തിന് എന്തു മറുപടി പറ

25. 5:10.21.

യണമെന്നറിയാതെ ചോദ്യകർത്താവു വിഷമിച്ചു. അപ്പോൾ സിസിനിയുടെ പഠനം, “വൈദികൻ കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണിക്കാൻ താങ്കൾക്കു സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ സോളമന്റെ വചനം എനിക്കു പ്രമാണമായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വെണ്മയുള്ളതായിരിക്കട്ടെ.” സുവിശേഷങ്ങളിലാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചവനായിട്ടാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല, മോശയെയും ഏലീയായെയും അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തതു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചവരായിട്ടത്രേ.”²⁶

പ്രസംഗം ചോദ്യത്തിനും അതുപോലുള്ള മറ്റു ചോദ്യങ്ങൾക്കും സിസിനിയുടെ നല്ലീയ സമത്വവും സത്വരവുമായ മറുപടികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നവരുടെയെല്ലാം അഭിനന്ദനങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ചു.

ഗലാത്യന്മാരുടെ അനുസ്മരണത്തിലേക്കു മെത്രാനായിരുന്ന ലെയോൺഷ്യസ് ഒരു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു. അദ്ദേഹം നൊവേഷ്യരുടെ ഒരു പള്ളി കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സിസിനിയുടെ പ്രസംഗം മെത്രാനെ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നു. കൈവശപ്പെടുത്തിയ പള്ളി തിരിച്ചുതന്നെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. ലെയോൺഷ്യസ് തീരെ ഉപചാരമില്ലാത്ത മട്ടിലാണ് സിസിനിയുടെ സഹായം സ്വീകരിച്ചത്. ലെയോൺഷ്യസ് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ നൊവേഷ്യർക്കു പള്ളികൾ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ പശ്ചാത്താപം എടുത്തുകൊടുക്കുകയും ദൈവകൃപയ്ക്കു തീരെ വാതിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഇതും, നൊവേഷ്യരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്ന മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ലെയോൺഷ്യസ് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സിസിനിയുടെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “എന്നെക്കാൾ ആത്മാർത്ഥമായി പശ്ചാത്താപിക്കുന്നവർ ആരുമില്ല.” ലെയോൺഷ്യസ് ചോദിച്ചു: “എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നു?” സിസിനിയുടെ പഠനം, “ഞാൻ താങ്കളെ കാണാൻ വന്നുകൊണ്ടു.”

ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ജോൺ മെത്രാനും സിസിനിയുടെ തമ്മിൽ ഒരു തർക്കമുണ്ടായി. ജോൺ പറഞ്ഞു, “ഈ നഗരത്തിനു രണ്ടു മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.” “രണ്ടു

26. മത്താ. 17:2; മർക്കോ. 9:3; ലൂക്കാ. 9:29.

മെത്രാന്മാരില്ലല്ലോ'' എന്നായിരുന്നു സിസിനിയുടെ പ്രത്യേകത. അതിൽ ക്ഷമിതനായി ജോൺ പറഞ്ഞു, ''താങ്കൾ മാത്രമാണ് മെത്രാനെന്നു താങ്കൾ ഭാവിച്ചുകൊള്ളൂ''. സിസിനിയുടെ അതിർ ഇങ്ങനെ മറുപടി കൊടുത്തു: ''അങ്ങനെ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. താങ്കളുടെ നോട്ടത്തിൽ മാത്രം ഞാൻ മെത്രാനല്ലെന്നു പറയുകയായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ മെത്രാനാണുതാനും''. ഈ മറുപടിയിൽ കൂടുതൽ രൂപ്യനായി ജോൺ പറഞ്ഞു, ''താങ്കൾ ഒരു പാഷണ്ഡിയാണ്; താങ്കളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കും''. ഇതുകേട്ടു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു സിസിനിയുടെ പറഞ്ഞു, ''വളരെ ക്ലേശകരമായ ആ ജോലിയിൽനിന്നു'' താങ്കൾ എന്നെ മോചിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ താങ്കൾക്ക് ഒരു പാരിതോഷികം തരാം''. ഈ മറുപടി കേട്ടു ജോൺ ഒട്ടൊന്നു തണുത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ''പ്രസംഗം അത്ര ക്ലേശകരമാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതു തടയുന്നില്ല.''

ഇത്ര സരസനും ഉത്തരം പറയുന്നതിൽ സമർത്ഥനുമായിരുന്നു സിസിനിയുടെ. എന്നാൽ ആ വിരുതന്റെ സരസോക്തികളെക്കുറിച്ച് ഇനിയും ദീർഘമായി പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അത്ര വൈരസൃജനകമാകും. അതുകൊണ്ടാണ് ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച് അദ്ദേഹം ഏതു വിധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നു കാണിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചതു്. ഇത്രയും കൊണ്ടു മതിയാകുമെന്നു കരുതുന്നു. ഒരു കാര്യം കൂടെ പറയാനുണ്ട്. പാഷണ്ഡിത്വത്തിന്റെ പേരിലും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായിരുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ അനുഗാമികളായ മെത്രാന്മാരെയും അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവാണ് സിസിനിയുടെ. എന്നാൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഭാഷാപ്രയോഗപരമായ ആഡംബരപ്രകടനങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. കാവ്യാത്മകമായ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടുമാനം അവയിൽ കലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാരീതിയുടെ ഈ സവിശേഷതകൾ കാരണം എഴുത്തുകാരനെന്നതിലധികം പ്രസംഗകനെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ആദരിക്കപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവത്തിലും ശബ്ദത്തിലും ഒരു ഗാംഭീര്യമുണ്ടായിരുന്നു; ആകൃതിയും പെരുമാറ്റവും അന്തസ്സുള്ളതായിരുന്നു. ഓരോ ചലനവും ചാരതപം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഈ സവിശേഷതകൾ കാരണം എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അറാബിയിൽ മെത്രാനു് അദ്ദേഹത്തോടു് സവിശേഷമായ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. സിസിനിയുടെ സിദ്ധിയിലുള്ള വിവരണം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

അധ്യായം 23

അർക്കേഡിയസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മരണം

ജോണിന്റെ പരമത്തിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ അർക്കേഡിയസ് ചക്രവർത്തിയും മരിച്ചു. ഈ ചക്രവർത്തി ശാന്തശീലനും കാരുണ്യവാനുമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷമായ സ്നേഹത്തിനു പാത്രമായ വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു. അങ്ങനെ ആളുകൾ കരുതാൻ താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യം കാരണമായി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കാഠിയാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വലിയ കെട്ടിടമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ മുറ്റത്തു് ഒരു വലിയ വാൽനട്ടു് വൃക്ഷം ഉണ്ടു്. അതിൽ തൂക്കപ്പെട്ടുണ് അകാചിയസ് രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചതു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതു കാരണമായി അതിനു സമീപം ഒരു ചാപ്പൽ പണിയപ്പെട്ടു. ഒരു ദിവസം അർക്കേഡിയസ് ചക്രവർത്തി ആ ചാപ്പൽ സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം പുറത്തേയ്ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. ആ ചാപ്പലിനു സമീപം വസിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം ചക്രവർത്തിയെ കാണാനായി അവിടെ ഓടിക്കൂടി. മുൻപറഞ്ഞ കെട്ടിടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ കറേപേർ ചക്രവർത്തിയെ നന്നായി കാണുന്നതിനുവേണ്ടി വീഥിയുടെ വശങ്ങളിൽ ചെന്നുനിന്നു. വേറെ കറേപേർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ആളുകളുടെ പിറകേകൂടി. ചുരുക്കത്തിൽ ആ കെട്ടിടത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നവർ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം എല്ലാവരും അതിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കെട്ടിടം മുഴുവനേ തകന്നുവീണു. ആ വീഴ്ചകണ്ടു് ആദ്യം ആളുകൾ ഭയപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അഭിനന്ദനപൂർവ്വകമായ ഒരു ആഘോഷാവേശമുയർന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായിട്ടാണു് അത്രയധികം ആളുകൾ നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നു് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെ ഈ സംഭവം നടന്നു. മേയ് ഒന്നാം തീയതി അർക്കേഡിയസ് മരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ തിയഡോഷ്യസിനു് എട്ടു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബാസുസും ഫിലിപ്പുമായി

രൂന്ന അന്നത്തെ കോൽസുരമാർ. അതു 297-ാം ഒളിമ്പ്യോ ഡിന്റെ രണ്ടാം വർഷമായിരുന്നു.²⁷ അക്രൈഡിയസ് തന്റെ പിതാവായ തിയഡോഷ്യസിനോടൊപ്പം പതിമൂന്നു കൊല്ലം ഭരിച്ചു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം പതിനാലു കൊല്ലവും ഭരണം നടത്തി. അന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മുപ്പത്തൊന്നാം വയസ്സായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്.

---

27. 408-ൽ

പുസ്തകം 7

അധ്യായം 1

അന്തേമിയൂസിന്റെ ഭരണം

ബാസൂസും ഫിലിപ്പും കോൺസ്റ്റന്റൈനോപ്പിളിലെ വർഷം മേയ് മാസം ഒന്നാം തീയതി അക്രൈയസ്യൂസ് മരിച്ചു. അയാളുടെ സഹോദരനായ ഹോണോറിയൂസ് അപ്പോഴും സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമഭാഗങ്ങൾ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണം അക്രൈയസ്യൂസിന്റെ മകനായ കൊച്ചു തിയഡോഷ്യൂസിന്റെ ചുമലിൽ വന്നുവീണു. ആ കമാരന്ത് അന്ന് എട്ടു വയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ പ്രെട്ടോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന അന്തേമിയൂസിന് ഭരണകാര്യങ്ങളുടെ നിർവഹണം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. കോൺസ്റ്റാന്റൈനോപ്പിളിലെ ഭദ്രാസനത്തിൽനിന്ന് പൗലോസിനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയും ആ സ്ഥാനത്ത് മാസിഡോണിയസിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്ത ഫിലിപ്പിന്റെ പൗത്രനായിരുന്നു ഈ അന്തേമിയൂസ്. ഇയാളുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം കോൺസ്റ്റാന്റൈനോപ്പിളിലെ ചുറ്റും, ഉയർന്ന മതിലുകൾ കെട്ടപ്പെട്ടു. അയാൾ തന്റെ കാലത്തെ ഏറ്റവും വിവേകിയായ മനുഷ്യനെന്ന് ആദരിക്കപ്പെട്ടു. അത് വാസ്തവം തന്നെയാണതാനും. നിരപദിഷ്ടമായി ഒരു കാര്യവും അയാൾ ചെയ്തില്ല. പ്രായോഗികമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിവേകശാലികളായ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉപദേശം അയാൾ തേടിയിരുന്നു. ജ്ഞാനിയായ ട്രോയിലൂസിന്റെ ഉപദേശമാണ് അയാൾ ഏറ്റവും അധികമായി ആദരിച്ചിരുന്നത്. രാജ്യതന്ത്രജ്ഞതയിൽ അന്തേമിയൂസിനു തുല്യനായിരുന്ന ട്രോയിലൂസ് ദാർശനിക വിജ്ഞാനത്തിൽ അയാളെ ബഹുദൂരം അതിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുപോലെ അന്തേമിയൂസ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ട്രോയിലൂസിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിയേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ.

അധ്യായം 2

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ അറിക്കൂസ്

തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിക്ക് എട്ടു വിയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് അറിക്കൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്നനിലയിൽ മൂന്നാം വർഷം സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അറിവിലും ഭക്തിയിലും വിവേകത്തിലും അതുല്യനായിരുന്നുവെന്നു് നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സഭകൾ ഉന്നതമായ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അദ്ദേഹം 'വിശ്വാസികളുടെ കടുംബത്തിലുള്ളവരെയെല്ലാം യോജിപ്പിച്ചു നിറുത്തുക മാത്രമല്ല ചെയ്തു്'. തന്റെ ഔചിത്യബോധം കാരണമായി പാഷണ്ഡികളുടെയും സമാദരം അദ്ദേഹം പിടിച്ചുപറ്റി. പാഷണ്ഡരെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ചിലപ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം അവരിലുളവാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചെങ്കിൽ താമസിയാതെ തന്നെ അവരോടു സൗമ്യതയും കാരുണ്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അധ്യയനത്തിൽ അലസത കാട്ടിയില്ല. പൂർവ്വികരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ പരിശീലിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു. പലപ്പോഴും പ്രസ്തുത പ്രയത്നത്തിൽ രാത്രി മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ദാർശനികരുടെ ന്യായവാദങ്ങളോ താക്കീകരുടെ ചാതുര്യപൂർണ്ണമായ കുതൽങ്ങളോ അദ്ദേഹത്തിനു ചിന്താക്ഷഴപ്പം ഉളവാക്കിയില്ല. ഇതിനുപുറമേ, സരസമായും പ്രീതിജനകമായും സംസാരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ചാതുര്യമുണ്ടായിരുന്നു. വേദനയനുഭവിക്കുന്നവരോടു സഹതപിക്കാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ വി. അപ്പസ്തോലന്റെ വാക്കുകളിൽ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. "അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായി."

മുമ്പ്, വൈദികനായിരുന്ന കാലത്തു് പ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതി മനഃപാഠം പഠിച്ചതിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹം അവ പള്ളികളിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ നിരന്തര പരിശീലനംകൊണ്ടു് മുൻകൂർ തയ്യാറെടുപ്പൊന്നും കൂടാതെ നന്നായി വാചാലതയോടെ പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള

ആത്മവിശ്വാസം നേടി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രോതാക്കൾ വലിയ ഹർഷാരവങ്ങളോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നില്ല; എഴുതി സംരക്ഷിക്കാൻ അർഹങ്ങളാണെന്നും പറയാനില്ല.

അററിക്കൂസിയൻ കഴിവുകൾ, പാണ്ഡിത്യം, സമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഇത്രയും പറഞ്ഞതുമതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു നടന്നവയും രേഖപ്പെടുത്താൻ യോഗ്യതയുള്ളവയുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഇനി രേഖപ്പെടുത്താം.

അധ്യായം 3

സിന്നാദായിലെ മെത്രാന്മാരായ തിയഡോഷ്യസും അഗാപ്പീററസും

പ്രീജിയോ പക്കോത്തായിലെ സിന്നാദായിൽ തിയഡോഷ്യസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു മെത്രാനുണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രദേശത്തെ പാഷണ്ഡരെ അയാൾ ഭയങ്കരമായി പീഡിപ്പിച്ചു - അവർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു താനും - മാസിഡോണിയൻ വിഭാഗത്തിൽ ഉള്ളവരെയാണ് ഏറ്റവുമധികം പീഡിപ്പിച്ചത്. അയാൾ ഈ രീതി അനുവർത്തിച്ചത് സത്യസഭയിൽ അത്തരം മുൻനടപടികൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടോ സത്യവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്ന് അയാൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ല. ഹീനമായ ധനമോഹമായിരുന്നു അയാൾക്ക് പ്രേരകം. പണം കണ്ടുകൂട്ടാനുള്ള അത്യാർത്തിയായിരുന്നു അയാൾക്ക്; പാഷണ്ഡരെ തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു പണം സമ്പാദിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഇതിനുവേണ്ടി തന്റെ വൈദികരുടെ കൈകളിൽ ആയുധങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് മാസിഡോണിയരെ സകല വിധത്തിലും പീഡിപ്പിച്ചു. അവർക്ക് തിരായി അനവധി കപടതന്ത്രങ്ങളും അയാൾ പ്രയോഗിച്ചു. അവരെ ഭൗതികാധികാരികളുടെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാനും അയാൾ മടിച്ചില്ല. അവരുടെ മെത്രാനായ അഗാപ്പീററസിനെ അയാൾ പ്രത്യേകമായി ശല്യം ചെയ്തു.

താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ രൂക്ഷമായി പാഷണ്ഡികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ പ്രവിശ്യകളിലെ ഗവർണ്ണർമാർക്ക് അധികാരമില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തി. പാഷണ്ഡർക്കു കൂടുതൽ രൂക്ഷ

മായ ശിക്ഷകൾ നൽകാനുതകുന്ന കല്ലനകൾ പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും അയാൾ പ്രെട്ടോറിയൻ പ്രീഫെക്ടിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു.

തീയഡോഷ്യസ് ഈ വിധത്തിൽ കുറെക്കാലം സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന അവസരം മാസിലോണിയരുടെ മെത്രാനായിരുന്ന അഗാപ്പീററസ് വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു തന്ത്രപ്രയോഗം നടത്തി. തന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികരുമായി ആലോചിച്ചതിനുശേഷം അയാൾ തന്റെ കീഴിലുള്ള ജനങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി; അവരെയെല്ലാം *ഹോമോളസിയൻ* വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എല്ലാവരും അതനുസരിച്ചു. തുടർന്ന് തന്റെ അനുയായികളാലും മറ്റൊരാളാലും ജനങ്ങളാലും അനുഗതനായി അയാൾ പള്ളിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അവിടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം തീയഡോഷ്യസിന്റെ ഭദ്രാസനത്തിൽ അയാൾ ഉപവിഷ്ണനായി. അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ടു് *ഹോമോളസിയൻ* വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. അങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ഏകീകരിക്കുകയും സിന്നാദാ രൂപതയിലെ പള്ളികളെല്ലാം തന്റെ അധീനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

അധികം താമസിയാതെ തീയഡോഷ്യസ് സിന്നാദായിൽ തിരിച്ചെത്തി. പ്രീഫെക്ടിൽ നിന്നു് അയാൾ കൂടുതലായ അധികാരങ്ങൾ കൈക്കലാക്കിയിരുന്നു. സിന്നാദായിൽ നടന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഒന്നുമറിയാതെ അയാൾ പള്ളിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. സകല ജനങ്ങളും ചേർന്നു് ഏകമനസ്സോടെ അയാളെ തടയുകയും പള്ളിക്കു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ വീണ്ടും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തി. തനിക്കുണ്ടായ ദുരന്തഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും താൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായ വിധത്തെക്കുറിച്ചും അയാൾ അററിക്കൂസ് മെത്രാന്റെ പക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. പ്രസംഗം സംഭവവികാസം ആകെക്കൂടെ സത്യേ ഗുണകരമായി എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അററിക്കൂസ് മെത്രാൻ തീയഡോഷ്യസിനെ ആവംവിധം ആശ്വസിപ്പിച്ചു; സംതൃപ്തമനസ്സോടെ വിശ്രമജീവിതം അവലംബിക്കാൻ തീയഡോഷ്യസിനെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളെ ബലികഴിക്കാനും അദ്ദേഹം അയാളെ ഉപദേശിച്ചു. തുടർന്നു് അഗാപ്പീററസിനു് തന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം നിലനിർത്താൻ അധികാരം നൽകിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം എഴുതി. തീയഡോഷ്യസിന്റെ പരാതിയുടെ പേരിൽ തന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു് യാതൊരു ശല്യവുമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു് അയാൾക്കു് ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 4

അററിക്കുസു തളർവാതക്കാരനായ
യഹൂദനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

അററിക്കുസിന്റെ ഭരണകാലത്തു് സഭയുടെ ചുറ്റുപാടി ലുണ്ടായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പുരോഗതിയായിരുന്നു ഇതു്. അതുതങ്ങളുടെയും രോഗശാന്തികളുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളും അക്കാലത്തുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. തളർവാതം മൂലം പലവർഷങ്ങളായി ശയ്യാവലംബിയായിരുന്ന ഒരു യഹൂദനുണ്ടായിരുന്നു. പല ചികിത്സകളും ചെയ്തു. അയാളുടെ യഹൂദസഹോദരന്മാർ അയാൾക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. യാതൊരു പ്രയോജനവും അതുകൊണ്ടൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ അയാൾ ക്രൈസ്തവജ്ഞാനസുനാനത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ഉറപ്പുള്ള ഏക പരിഹാരമാർഗ്ഗം അതാണെന്നു് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. അററിക്കുസിനു് ഈ വിവരം അറിവായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾ അയാളെ പഠിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കാൻ അയാളെ ഉപദേശിച്ചു. അതിനുശേഷം അയാളെ കിടക്കയോടെ മാമോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. തളർവാതക്കാരനായ യൂദൻ ആത്മാർത്ഥമായ വിശ്വാസത്തോടെ ജ്ഞാനസുനാനം സ്വീകരിച്ചു. മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ നിന്നു പുറത്തെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാൾ തളർവാതത്തിൽ നിന്നു പരിപൂർണ്ണ മോചനം നേടിയിരുന്നു. അതിനുശേഷവും നല്ല ആരോഗ്യവാനായി തുടരുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കാലത്തും ഇങ്ങനെ യൊരതുടരും നടക്കാൻ ക്രിസ്തു അനുവദിച്ചു. അതിന്റെ പ്രശസ്തി മൂലം അനേകം അന്യജാതിക്കാർ വിശ്വസിക്കാനും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാനും ഇടയായി. യഹൂദന്മാരാകട്ടെ, അടയാളങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നവരാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ച ഈ അടയാളവും വിശ്വാസത്തെ ആദ്യേഷിക്കാൻ അവർക്കു പ്രേരകമായില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യരുടെമേൽ വർഷിച്ചു.

അധ്യായം 5

വൈദികനായ സബ്ബാത്തിയൂസ്

എന്നാൽ പലയാളുകളും ഈ സംഭവങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ അധഃപതിച്ച മനോഭാവങ്ങളിൽത്തന്നെ നിലനിന്നു. ഈ അതൃപ്തത്തിനു ശേഷവും യൂദന്മാർ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊണ്ടു് എന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങളെ അനുകരിക്കാൻ തയ്യാറായി മറ്റുള്ള പലരും മുന്നോട്ടു വന്നു. അക്കൂട്ടത്തിലൊരാളായിരുന്നു സബ്ബാത്തിയൂസ്. അയാളെക്കുറിച്ചു് ഇതിനുമുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്¹. അയാൾ തനിക്കു ലഭിച്ച വൈദികസ്ഥാനം കൊണ്ടു സംതൃപ്തനായില്ല. മെത്രാന്മാകണമെന്ന ആഗ്രഹം ആദ്യം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്ന അയാൾ യഹൂദരുടെ രീതിയിൽ പെസഹാ ആഘോഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന ഒരു കാരണം പറഞ്ഞു് തന്റെ സഭയായിരുന്ന നൊവേഷ്യൻ സഭയിൽ നിന്നുമാറി. തന്റെ മെത്രാനായ സിസിനിയൂസിൽ നിന്നുകൂടി അയാൾ വേറെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ തുടങ്ങി. ക്സേനോലോപ്പസ് എന്ന സ്ഥലത്താണു് അയാൾ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. ആ സ്ഥലത്തു് ഇന്നു് അക്കേഡിയസിന്റെ ഫോറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും കഠിനമായ ശിക്ഷയർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി അയാൾ ചെയ്തു. പ്രസ്തുതസമ്മേളനങ്ങളിലൊന്നിൽവെച്ചു് സുവിശേഷം വായിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ "അന്ന് പെസഹാ എന്ന യഹൂദരുടെ പെരുന്നാളായിരുന്നു" എന്നതിനോടു ചേർത്തു്, എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അതിനുമുമ്പു് ആരും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഈ വാക്കുകളും അയാൾ വായിച്ചു: "പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിലല്ലാതെ ഈ തിരുന്നാൾ ആചരിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ." ഈ വാക്കുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം പുറത്തറിഞ്ഞപ്പോൾ നൊവേഷ്യൻ വിശ്വാസികളിൽ ശുദ്ധഗതിക്കാരായിട്ടുള്ളവരെല്ലാം ഈ തന്ത്രത്താൽ വഞ്ചിതരായി അയാൾക്കു ചുറ്റും കൂടി. എന്നാൽ വഞ്ചനാപരമായ ഈ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കൽ കൊണ്ടു് ഒരുപകാരവുമുണ്ടായില്ല. വളരെ വിനാശകരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണു് അതിൽ നിന്നുളവായതു്. അധികം

1. 5:21.

താമസിയാതെ അയാൾ ക്രിസ്തീയ ഉയിർപ്പു തിരുനാളിനു മുമ്പായി ഈ തിരുനാൾ ആചരിച്ചു. പലരും അവരുടെ പതിവനുസരിച്ച് അയാളുടെയടുത്തു തടിച്ചുകൂടി. അവർ പതിവനുസരിച്ചുള്ള ജാഗരണത്തിൽ രാത്രികഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്തു് പിശാചുമൂലം ഉണ്ടായതെന്നു കരുതാവുന്ന ഒരു വലിയ സംഭ്രാന്തി അവരെ ഗ്രസിച്ചു. അവരുടെ മെത്രാനായ സിസീനിയൂസ് വലിയ ഒരു ആൾക്കൂട്ടത്തോടൊപ്പം അവരെ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നതായി അവർക്കു തോന്നി. അത്തരം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാഭാവികമായ വികേഷാഭം മൂലവും രാത്രിയിൽ വളരെ ഇടുങ്ങിയ ഒരു സ്ഥലത്തു് അവർ ഞെരുങ്ങിക്കഴിയുകയായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടും അവർ പരസ്പരം ചവിട്ടിമെതിച്ചു തിനാൽ ആ ബഹളത്തിൽ എഴുപതിലധികം ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം കാരണമായി അനേകർ സബ്ബാത്തിയൂസീനെ വിട്ടുപോയി. എന്നാൽ കുറെപ്പേർ അയാളുടെ അജ്ഞതാവിലസിതമായ മുൻവിധികളെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് അയളോടൊത്തുതന്നെ നിന്നു. സബ്ബാത്തിയൂസ് അയാളുടെ പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു് എപ്രകാരം പില്ലാലത്തു മെത്രാനായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ചരടുവലികൾ നടത്തി എന്നതു് പിന്നീടു വിവരിക്കും.²

അദ്ധ്യായം 6

ഇക്വോലത്തെ ആര്യൻനേതാക്കൾ

ഡൊറൊത്തേവൂസ് ആര്യൻ വിഭാഗത്തിന്റെ മെത്രാനായിരുന്നു. ആര്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു് കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ച കാര്യം നാം ഇതിനുമുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്³. ഈ ഡൊറൊത്തേവൂസ് നൂറ്റാറുപ്പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി. ഹൊണോറിയൂസ് ഏഴാം തവണയും തിയഡോഷ്യൂസ് അഗസ്തുസ് രണ്ടാംതവണയും കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലായിരുന്ന വർഷം നവംബർ ആറാം തീയതി അദ്ദേഹം മരിച്ചു⁴. അതിനുശേഷം ബാർബസു് ആര്യൻ വിഭാ

2. 7:12.
 3. 5:3. 12.23.
 4. 407-ൽ

ഗതത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി. അക്കാലത്തു ആര്യൻ വിഭാഗം രണ്ടു വലിയ വാഗ്ധികളാൽ അനുഗൃഹീതമായി. രണ്ടുപേരും വൈദികരായിരുന്നു. ഒരാളുടെ പേരു് തിമോത്തിയെന്നും മററൊരാളിന്റെതു് ജോഷ്ജ് എന്നുമായിരുന്നു. ജോഷ്ജ് ഗ്രീക്ക് സാഹിത്യത്തിൽ വളരെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളയാളായിരുന്നു. തിമോത്തിയ്ക്കുകടെ, വി.ലിഖിതങ്ങളിലായിരുന്നു അവഗാഹം. ജോഷ്ജിന്റെ കയ്യിൽ അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെയും പ്ലേറോയുടെയും ലിഖിതങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. തിമോത്തി പ്രേരണ കൈവരിച്ചിരുന്നതു് ഒരിജനിൽനിന്നാണു്. അദ്ദേഹം വി. ലിഖിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഹീബ്രു ഭാഷയിലുള്ള തന്റെ സാമാന്യധികമായ അവഗാഹവും വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. തിമോത്തി നേരത്തേ പസത്തീറിയന്മാരുടെ പക്ഷത്തായിരുന്നു.⁵ ജോഷ്ജിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതു് ബാർബാസു ആണു്.

ഞാൻ തിമോത്തിയുമായി നേരിട്ട സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എത്ര കാഠിന്യമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കും അനായാസം ഉത്തരം പറയാനും വി.ലിഖിതങ്ങളിലെ ഏറ്റവും വിഷമം പിടിച്ച ഭാഗങ്ങളും വിശദീകരിക്കാനും ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമാണമായി അദ്ദേഹം ഒരിജനെ എപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കുമായിരുന്നു. ഈ തിമോത്തിയും ജോർജ്ജും ആര്യൻ പാഷണ്ഡതയിൽ നിലനിന്നു എന്നതു് എന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയ കാര്യമത്രേ. ഒരാൾക്കു പ്ലേറോയുടെ ആശയങ്ങൾ സുപരിചിതങ്ങളായിരുന്നു. മററൊരാളിന്റെ അധരങ്ങളിൽ ഒരിജന്റെ വചനങ്ങൾ എപ്പോഴും തത്തിക്കളിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും കാരണങ്ങളെന്തു് അദ്ദേഹം സാധാരണ വിളിക്കുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തിനു് ആരും മുണ്ടായിരുന്നവെന്തു് പ്ലേറോ ഒരിക്കലും പറയുന്നില്ല. ഒരിജനാണെങ്കിൽ പുത്രൻ എന്നും പിതാവിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്തു് എല്ലായിടത്തും പറയുന്നമുണ്ടു്.

ഏതായാലും ജോഷ്ജും തിമോത്തിയും അവരുടെ സഭയോടു ബന്ധപ്പെടുതന്നെയാണു് എന്നും കഴിഞ്ഞതെങ്കിലും അവർ അബോധപൂർവ്വമായി ആര്യൻ വിഭാഗത്തിൽ ആശാസ്യമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി. തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപനംകൊണ്ടു് ആര്യന്മാരുടെയിടയിലെ ദൈവഭൂഷണങ്ങൾ പലതും അവർ

---

5. Psatyrians: 5:23.

നീക്കംചെയ്തു. ഈ വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും പറഞ്ഞു മതിയാക്കാം. മുൻ പറഞ്ഞ കോൺസുളേറ്റിൽത്തന്നെ നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ സിസിനിയൂസ് മരിച്ചു. തത്സ്ഥാനത്തു ക്രിസോസ്തുസ് അഭിഷിക്തനായി. പ്രസ്തുത വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് ഇനി പറയേണ്ടി വരും.

അദ്ധ്യായം 7

തെയോഫിലസിന്റെ പിൻഗാമി സിറിൽ

അധികം താമസിയാതെ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായ തെയോഫിലസു് ഏതാനും നാൾ അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടന്നിട്ടു് നിര്യാതനായി. ഹൊണോറിയൂസ് ഒമ്പതാം തവണയും തിയഡോഷ്യൂസ് അഞ്ചാം തവണയും കോൺസുൾ മാരായിരുന്ന വർഷം ഒക്ടോബർ 15-ാം തീയതിയായിരുന്നു ഈ സംഭവം. 6 പിൻഗാമിയെ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉടൻതന്നെ വലിയ തർക്കം ഉണ്ടായി. ആർച്ചുധീക്കനായ തിമോത്തിയെ മെത്രാനാക്കണമെന്നാണു ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചതു്. തെയോഫിലസിന്റെ അനന്തിരവനായ സിറിലിനെ മെത്രാനാക്കണമെന്നു് വേറെ ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചു. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു് വലിയ സംഘർഷമായി. ഇജിപ്തിലെ സൈന്യാധിപനായ അബുൻദാൻസ്യൂസ് തിമോത്തിയെ അനുകൂലിച്ചു. (എന്നാൽ സിറിലിന്റെ പക്ഷക്കാർക്കാണു വിജയം കൈവന്നതു്.) 7 അങ്ങനെ, തെയോഫിലസിന്റെ മരണശേഷം മൂന്നാം ദിവസം സിറിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം കൈവശപ്പെടുത്തി. തെയോഫിലസിനു് ഉണ്ടായിരുന്നതിലധികമായ അധികാരം സിറിൽ പ്രയോഗിച്ചു. അന്നുമുതൽ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാസനം ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരത്തിന്റെ പരീധിക്കുപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടന്നു്, ഭൗതിക കാര്യങ്ങളുടെ ഭരണവും നിർവഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ സിറിൽ അലക്സാൻഡ്രിയായിലുണ്ടായിരുന്ന നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളികളെല്ലാം അടപ്പിച്ചു. അവരുടെ വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങളും ആരോണങ്ങളും എല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തി. അവരുടെ മെത്രാനായ തെയോഫിലസു് സിറിലിന്റെ സകല സമ്പത്തുകളും അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. 412-ൽ.
7. ഗ്രീക്കുലത്തിലില്ല.

അധ്യായം 8

പേർഷ്യയിലെ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരം

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് പേർഷ്യയിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചത്. പേർഷ്യയിലെയും റോമായിലെയും ചക്രവർത്തിമാർ നിരന്തരം പ്രതിനിധികളെ കൈമാറിപ്പിടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു നിരന്തരമായി ഓരോ കാരണങ്ങളും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു മുമ്പു നാം പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മെസപ്പൊട്ടാമിയായിലെ മെത്രാനായ മാത്രമായ ഒരു ഭൗത്യവുമായി പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് റോമൻ ചക്രവർത്തിക്കു കരുതേണ്ട സാഹചര്യമുണ്ടായി. മാത്രമാവലിയ ദൈവഭക്തനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തോടു പെരുമാറി. ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹഭാജനമാണെന്ന വിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇതുമൂലം അവിടുത്തെ പുരോഹിതന്മാർ അസൂയാകലുഷിതരായിത്തീർന്നു. പേർഷ്യൻ ഭരണാധിപന്റെ മേൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനമാണു് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ചക്രവർത്തിയെ മാത്രമാ ക്രിസ്തു മതത്തിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കുമെന്നു് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തി വളരെ നാളായി അതിശക്തമായ തലവേദന അനുഭവിച്ചുവരുകയായിരുന്നു. അതിനു ശമനമുണ്ടാക്കാൻ പേർഷ്യയിലെ പുരോഹിതന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടു് ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. മാത്രമാ തന്റെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു് ഈ തലവേദന നീക്കി. അപ്പോൾ ആ മാന്ത്രിക പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമായ തോല്പിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു വഞ്ചന പ്രയോഗിച്ചു. പേർഷ്യക്കാർ അഗ്ന്യാരാധകരായിരുന്നല്ലോ. ഒരു പ്രത്യേക കെട്ടിടത്തിൽ നിരന്തരമായി ജ്വലിപ്പിച്ചിരുന്ന അഗ്നിയുടെ സമീപത്തു ചെന്നു് അതിനെ ആരാധിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിക്കു്. ആ അഗ്നി ജ്വലിക്കുന്ന വേദിക്കു താഴെ പുരോഹിതന്മാർ ഒരു മനുഷ്യനെ ഒളിപ്പിച്ചു നിറുത്തി. ചക്രവർത്തി ആരാധനയ്ക്കു വരുന്ന സമയത്തു് താഴെ പറയുവിധം വിളിച്ചുപറയാൻ അവർ അയാൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു: "ഈശ്വരനിന്ദകനായ രാജാവിനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യണം. ഒരു ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിഭാജനമാണെന്നു് അയാൾ

കരുതിയിരിക്കുന്നു.” ചക്രവർത്തിയായ യസുദഗീർദിനു മാത്രമായോടു വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വേഗം പറഞ്ഞുവിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ മാത്രമായാൽമം ദൈവസ്നേഹമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി കൊണ്ട് പുരോഹിതന്മാരുടെ ഈ ചതിപ്പണി മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്തുചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അല്ലയോ രാജാവേ, അങ്ങനെയൊന്നിനെക്കുറിച്ചും അങ്ങനെയൊന്നിയും ആരാധനസ്ഥലത്തു പോവുകയും മുമ്പത്തെതു പോലെയുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അഗ്നി വേദിക്കു താഴെയുള്ള സ്ഥലം പരിശോധിക്കുക. അപ്പോൾ വഞ്ചന വെളിപ്പെടും. എന്തെന്നാൽ അവിടെ സംസാരിക്കുന്നത് അഗ്നിയല്ല. പിന്നെയോ മനുഷ്യരുടെ ചില തന്ത്ര പ്രയോഗങ്ങളാണ് അവിടെ നടക്കുന്നത്.”

രാജാവു മാത്രമായുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു, നിരന്തരം ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ആരാധിക്കാൻ പോയി. മുൻപറഞ്ഞ സ്വരം വീണ്ടും കേട്ടപ്പോൾ അഗ്നിവേദിയുടെ താഴെയുള്ള സ്ഥലം പൊളിച്ചുനോക്കാൻ കല്പനയായി. ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ അരുളപ്പാടനുസരിച്ച് പുരോഹിതന്മാർ ഏർപ്പെടുത്തി നിറുത്തിയിരുന്നയാളിനെ അവിടെ കണ്ടെത്തി. ഈ വഞ്ചനയിൽ ചക്രവർത്തി രോഷാകലനമായി. പുരോഹിതരിൽ പലരെയും വധിക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്പന കൊടുത്തു. ഇതിനെ തുടർന്നു മാത്രമായു വേണ്ടിത്തെയ്യും പള്ളികൾ പണിയാൻ അദ്ദേഹം അനുമതിയും നൽകി. അന്നു മുതൽ പേർഷ്യക്കാരുടെയിടയിൽ ക്രിസ്തു മതം പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങി.

തിരിച്ചുവിളിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മാത്രമായു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു വീണ്ടും രാജപ്രതിനിധിയായി പേർഷ്യൻ രാജധാനിയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിനു സന്ദർശനം അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടു ചതിപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം പേർഷ്യൻ പുരോഹിതന്മാർ ചെയ്തുകൊണ്ടു. അവർ ചെയ്ത ചതിപ്രയോഗങ്ങളിലൊന്നു, രാജാവു പതിവായി പോകാറുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു വല്ലാത്ത ദുർഗ്ഗന്ധം പരത്തുകയും അതിന്റെ കാരണക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിക്കു പേർഷ്യൻ പുരോഹിതന്മാരെ സംശയിക്കാൻ തക്ക കാരണം നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷ്മാനുഗ്രഹം നടത്തുകയും

കറവാളികളെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ പലരെയും അദ്ദേഹം വേണ്ടവിധം ശിക്ഷിച്ചു. മാത്രമായെ കൂടുതലായി ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. റോമാക്കാരുോട് ഒരു ജനത എന്ന നിലയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. അവരുടെ സൗമനസ്യത്തെ അദ്ദേഹം വളരെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമായും പേർഷ്യയിലെ മെത്രാനായ അബ്ബാസും ചേർന്നു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി ഒരിക്കൽക്കൂടെ പരീക്ഷണം വഴി തെളിയിച്ചതുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകതന്നെ ചെയ്തതാണ്. ആ മെത്രാന്മാർ രണ്ടുപേരും ചേർന്നു ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകളും ഉപവാസവും നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രനെ ആവേശിച്ചിരുന്ന ഒരു പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി. എന്നാൽ യസുഗീർദ്ദ് ചക്രവർത്തി പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്യമായ വിശ്വാസസ്വീകരണം നടന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പുത്രൻ വാഹാഹ്നൻ ചക്രവർത്തിയായി. അയാളുടെ കാലത്തു്, റോമാക്കാരും പേർഷ്യാക്കാരും തമ്മിൽ നേരത്തേ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന, ഉടമ്പടി ലംഘിക്കപ്പെട്ടു. അല്പംകൂടെ മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ ആ സംഭവങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് ആഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും.⁸

അധ്യായം 9

അന്ത്യോക്യയിലെയും റോമായിലെയും മെത്രാന്മാർ

ഇക്കാലഘട്ടത്തിനിടയ്ക്കു് ഫ്ലാവിയൻ ദിവംഗതനാകുകയും അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാൻസ്ഥാനം പൊർഫീരി എന്നയാളിനു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്നതു് അലക്സാണ്ടർ എന്നയാളാണ്. റോമിൽ ദമാസ്കസ് പതിനെട്ടു വർഷം മെത്രാനായിരുന്നു. സിറീചിയസ് ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി. സിറീചിയസ് പതിനഞ്ചുകൊല്ലം ഭരണം നടത്തി. അതിനെത്തുടർന്നു് അനസ്താസിയസ് മൂന്നുകൊല്ലം സഭാഭരണം നടത്തി. അനസ്താസിയസിനുശേഷം ഇന്നസെൻറ് ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. റോമിൽ ആദ്യമായി നൊവേഷ്യരെ പീഡിപ്പിച്ചതു് ഇദ്ദേഹമാണ്. അവരുടെ പല പള്ളികളും അദ്ദേഹം കൈവശപ്പെടുത്തി.

8. 7:18...

അധ്യായം 10

അലാറിക്കിന്റെ റോമാ ആക്രമണം

ഇക്കാലത്താണ് കാട്ടുജാതിക്കാർ റോം ആക്രമിച്ചത്. അലാറിക്കു എന്ന കാട്ടുജാതിക്കാരുൻ റോമാക്കാരുടെ സഹായി ആയിരുന്നു. തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട്, കയ്യേറിക്കാരനായ എവുജീനിയുടെ സിനെതിരായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അയാൾ പങ്കെടുത്തു. അതിന്റെ പേരിൽ അയാൾക്കു റോമൻ പദവികൾ നൽകപ്പെട്ടു കയും ചെയ്തു. തന്റെ നല്ല ഭാഗ്യം മനസ്സായമനത്തോടെ വഹിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ചക്രവർത്തി പദം കൈവശപ്പെടുത്താനല്ല അയാൾ ശ്രമിച്ചത്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു അയാൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇല്ലിറിക്കത്തിലെത്തിയ അയാൾ ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ താറുമാറാക്കി. അയാൾ മുമ്പോട്ടു പോയപ്പോൾ തെസ്സാലിയന്മാർ അയാളെ എതിരിട്ടു. പെനിയൂസ് നദീമുഖത്തിനു സമീപം വെച്ചാണ് ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായത്. അവിടെനിന്നു പിൻഭുസു മലയിലൂടെ എപ്പിരൂസിലെ നിക്കോപ്പൊലീസിലേയ്ക്കു ഒരു പാതയുണ്ടു്. തെസ്സാലിയൻ ആ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അലാറിക്കിന്റെ ആളുകളിൽ മൂവായിരം പേരെ വധിച്ചു. ഇതിനുശേഷം കാട്ടാളവർഗ്ഗം റോമിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. വഴിയിൽ കണ്ടതെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ മുന്നോട്ടു പോയതു്. റോമിലെത്തിയ അവർ ആ നഗരം മുഴുവൻ കൊള്ളയടിച്ചു. അവിടെയുള്ള മിക്കവാറും എല്ലാ മനോഹര സൗഖ്യങ്ങളും അവയിലുള്ള മനോഹര കലാശില്പങ്ങളും അവർ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. കൊള്ളയിൽ കിട്ടിയ പണവും വിലയേറിയ പദാർത്ഥങ്ങളും അവർ പങ്കിട്ടെടുത്തു. സെനറ്റർമാരിൽ പ്രധാനികളെയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു അവർ വധിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതാപത്തെ പരിഹസിക്കാൻവേണ്ടി അത്താലൂസു എന്നയാളെ അലാറിക്കു ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കു ചക്രവർത്തിയുടെ സകല പ്രതാപത്തോടുംകൂടെ അയാളെ ബഹുമാനിക്കാൻ അലാറിക്കു അനുയായികൾക്കു കല്പന നൽകി. അടുത്ത ദിവസം ഒരു അടിമയുടെ വേഷത്തിൽ അയാളെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഈ നേട്ടങ്ങൾക്കുശേഷം അയാൾ തിടുക്കത്തിൽ നഗരത്തിൽ

നിന്നു പിൻവാങ്ങി. അയാൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടാണ് അയാൾ പിൻവാങ്ങിയത്. ആ വാർത്ത അയഥാർത്ഥമായിരുന്നില്ലതാനും. ചക്രവർത്തിയുടെ സൈന്യം അതിവേഗം റോമിനെ സമീപിക്കുകയായിരുന്നു. അലാറിക്കാകട്ടെ സൈന്യം വരാൻ കാത്തുനിൽക്കാതെ തന്റെ കീഴിലുള്ള സൈന്യത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടിട്ട് പലായനം ചെയ്തു.

അയാൾ റോമിലേയ്ക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അയാൾ അത്തരം ക്രൂരകൃത്യങ്ങളിൽ അഭിരമിക്കരുതെന്ന് ഭക്തനായ ഒരു സന്യാസി അയാളെ ഉപദേശിച്ചുവെന്നും ചോര ചീന്തലിലും കൊലയിലും സന്തോഷിക്കരുതെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അലാറിക്ക് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞത്രേ: “ഞാൻ എന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. എല്ലാ ദിവസവും ഏതോ ഒരു ശക്തി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എതിർക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ എന്നെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുകയാണ്; റോമിലേയ്ക്കു പോകുക. ആ നഗരം നശിപ്പിക്കുക.” ഇങ്ങനെ യായിരുന്നു അയാളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

അധ്യായം 11

റോമിലെ മെത്രാന്മാർ

ഇന്നസെൻറിനുശേഷം സോസിയൂസ് രണ്ടു കൊല്ലം റോമൻ സഭയെ ഭരിച്ചു. അതിനുശേഷം മൂന്നുകൊല്ലം ബോനീഫസ്. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഭരണം നടത്തിയത് സെലസ്റ്റിൻ. ഈ സെലസ്റ്റിൻ റോമിലുള്ള നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളികൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവരുടെ മെത്രാനായ റുസ്തിക്കളായെ അവരുടെ വീടുകളിൽ വച്ച് രഹസ്യമായി സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനാക്കി. ഇക്കാലംവരെ റോമിൽ നൊവേഷ്യർ തഴച്ചുവളരുകയായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ പല പള്ളികളുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ വളരെയേറെയാളുകൾ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ റോമൻ മെത്രാസനം അലക്സാൻഡ്രിയായിലേതുപോലെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ അധികാരപരിധികൾക്കപ്പുറം കടന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള അതിന്റെ ഭൗതികരണാധി

കാരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അസൂയ അവരെയും ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ മുതൽ മെത്രാന്മാർ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നവരെപ്പോലും സമാധാനത്തിൽ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നായി. അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു. വിശ്വാസത്തിൽ യോജിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ അവരെ പുകഴ്ത്തുകമാത്രം ചെയ്തു. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ⁹ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാന്മാർ ഇത്തരം പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നു വീട്ടുനിന്നു. അവരോടു സഹിഷ്ണുത പുലർത്തുകയും നഗരാതിർത്തികളിൽ സമ്മേളനം നടത്താൻ അവരെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തതിനു പുറമേ, അവർ അവരോടു ക്രൈസ്തവപരിഗണനയുടെ എല്ലാ അടയാളങ്ങളോടും കൂടെ പെരുമാറുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 12

നൊവേഷ്യൻമെത്രാൻ ക്രിസാന്യൂസ്

സിസിനിയൂസിന്റെ മരണശേഷം മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാൻ ക്രിസാന്യൂസ് നിർബന്ധിതനായി. സിസിനിയൂസിന്റെ മുൻഗാമിയായ മാർസിയന്റെ പുത്രനായിരുന്നു ക്രിസാന്യൂസ്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കൊട്ടാരത്തിലെ ഒരു സൈനിക ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അദ്ദേഹം പിന്നീടു മഹാനായ തിയഡോഷ്യൂസിന്റെ കീഴിൽ ഇറ്റലിയിലെ ഗവർണറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകളിലെ ലോഡ്ലെഫ്റ്റനന്റായി.¹⁰ പ്രസ്തുത ഉദ്യോഗങ്ങൾ രണ്ടിലും അദ്ദേഹം അപൂർവമായ പോതുജനാദരം പിടിച്ചുപററി. പ്രായമായപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തിരിച്ചെത്തി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നഗരത്തിന്റെ പ്രിഫെക്ടായി നിയമിക്കപ്പെടണമെന്നു അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ആഗ്രഹത്തിനു വിരുദ്ധമായി നൊവേഷ്യൂരുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അതിനൊരു കാരണമുണ്ട്. മരണാസന്ന

9. 5:10.

10. Bikarios (Vikarios, Vicarius).

നായ സിസീനിയൂസ്, തനിക്കുശേഷം മെത്രാനാകാൻ ഏറ്റവും യോഗ്യനായ വ്യക്തി ക്രിസോസ്തുസ് ആണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. ആ പ്രസ്താവത്തെ ഒരു കല്പനയായിത്തന്നെ കരുതിയ ജനങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിക്കാൻ തീർക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ മേൽ ഈ ബഹുമാതി അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് ക്രിസോസ്തുസ് ആവതം പരിശ്രമിച്ചു. അതു മൂലം പള്ളികളുടെ അധിപനാകാൻ തനിക്കു ഉചിതമായ ഒരു വസരം കൈവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ധരിച്ച സബ്ബോത്തിയൂസ്, കുറെ അപ്രധാന മെത്രാന്മാരെക്കൊണ്ടു തന്റെ മെത്രാഭിഷേകം നിർവഹിപ്പിച്ചു. താൻ മെത്രാനാകാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ലെന്നു നേരത്തേ ചെല്ലിരുന്ന പ്രതിജ്ഞ അയാൾ കാറ്റിൽ പറത്തി. അയാളെ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ കൂടിയ മെത്രാന്മാരിൽ ഒരാൾ ദൈവദൂഷണപരമായ ലിഖിതങ്ങളുടെ പേരിൽ സബ്ബോത്തിയൂസിനാൽത്തന്നെ മുമ്പു ശപിക്കപ്പെട്ട സഭാബഹിഷ്കൃതനായ ഹെർമോജനൂസ് ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ സബ്ബോത്തിയൂസിന്റെ അസത്യസന്ധമായ ഈ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു അയാൾക്കു ഒരുപകാരവും ഉണ്ടായില്ല. അയാളുടെ തോന്നുവാസമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലം ആളുകൾക്കു വെറുപ്പായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു, ക്രിസോസ്തുസ് ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു. ബിത്തീനിയായിലെ ഒളിസങ്കേതത്തിൽനിന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏല്പിച്ചു.

ക്രിസോസ്തുസ് അനന്യസാധാരണമായ വിനയവും വിവേകവുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. അവയുടെ ബലത്തിൽ അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലുള്ള നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളികളെ സുപ്രതിഷ്ഠിതമാക്കുകയും വിപുലീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം സമ്പത്തിൽനിന്നു പാവങ്ങളുടെയിടയിൽ സർണ്ണം പിതരണം ചെയ്തു ആദ്യത്തെ മെത്രാനാണ് അദ്ദേഹം. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പള്ളികളിൽനിന്നു പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട രണ്ടുപേരടങ്ങിയ വീതം മാത്രമല്ലാതെ മെത്രാനെന്നനിലയിൽ യാതൊന്നും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ സഭയുടെ ക്ഷേമം വളർത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വിഖ്യാതവാഗ്മിയായിരുന്ന അബ്ബാബിയൂസിനെ ട്രോയിലൂസിന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുകയും വൈദികനായി അഭിഷേചിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്നും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അവ ആശയഗാംഭീര്യത്തിലും ആവിഷ്കരണചാരുതയിലും മുന്തിയവയാണ്. അബ്ബാബിയൂസ് പിൻക്കാലത്തു്

നിഖ്യായിലെ നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായി. മെത്രാൻ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം അദ്ദേഹം അവിടെ പ്രഭാഷണ കല പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അധ്യായം 13

അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ക്രൈസ്തവയുദ്ധമന്ദിരം

ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്തു് സീറീൽമെത്രാൻ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ യഹൂദരെല്ലാം അചിടെനിന്നു് ഓടിച്ചുവിട്ട സംഭവമുണ്ടായി. അതിനുള്ള കാരണം താഴെ പറയുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ജനങ്ങൾ വേറെ എവിടെയുള്ളവരെയും കാര്യം അധികമായി കോലാഹലങ്ങളിൽ ആറ്റാദിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. അവർ മിക്കപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ഒരു കാരണമുണ്ടാക്കി അനിയന്ത്രിതമായ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ കോലാഹലങ്ങൾ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിൽ എത്താതെ അവസാനിക്കാറുമില്ല.

ഈ പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ സംഘർഷാവസ്ഥയുണ്ടായതു് എന്തെങ്കിലും വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യത്തിൽനിന്നല്ല. മിക്കവാറും എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും വളരെ വ്യാപകമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു തീന്മയിൽ നിന്നാണ്, അതായതു് - നൃത്തപ്രദർശനങ്ങളോടുള്ള താല്പര്യം. യഹൂദർ ശാബതുദിവസം എല്ലാത്തരം തൊഴിലുകളിലും നിന്നു് വിരമിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ അവർ ആ സമയം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതു് 'നിയമം' കേൾക്കുന്നതിനല്ല, അഭിനയപരമായ കലകൾ കണ്ടു രസിക്കുന്നതിനാണ്. ആ ദിവസം നൃത്തക്കാർക്കു ചുറ്റും വളരെയൊളകൾ തടിച്ചുകൂടും. തുടർന്നു് എപ്പോഴും നിയമലംഘനവും ഉണ്ടാകും. അലക്സാൻഡ്രിയയിലെ ഗവർണ്ണർ ഈ കലാപങ്ങളെ കരയൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും യഹൂദർ ആ നിയന്ത്രണങ്ങളെ നിരന്തരം എതിർത്തുകൊണ്ടുവന്നു. യഹൂദർ എപ്പോഴും ക്രിസ്ത്യാനികളോടു് എതിരായിരുന്നു. ഈ നൃത്തങ്ങളുടെ പേരിൽ എതിർപ്പു കൂടുതൽ രൂക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ നഗരത്തിലെ പ്രീഫെക്ടായ ഒറൈസ്തസ് തീയേറ്ററിൽ വെച്ചു് ഒരു കല്ലന - ഗവണ്മെന്റിന്റെ അറിയിപ്പുകളെ അങ്ങനെയൊണ് അവർ വിളിച്ചിരുന്നതു് - വിളംബരം ചെയ്തു

കൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തു് സിറീൽമെത്രാന്റെ പക്ഷക്കാരായ കുറെ ആളുകളും കല്പനകളുടെ സ്വഭാവം എന്തു് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. തീയേറ്ററിലെ പ്രകടനങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കല്പന. സിറീൽ പക്ഷക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹിയെറാക്സ് എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാഥമിക വിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരുദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു അയാൾ. അയാൾ സിറീൽമെത്രാന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ചേളരെ ആവേശത്തോടെ ശ്രവിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയാണ്. വിളംബരം കേട്ടു് അതിനെ അനുകൂലിച്ചു കൈയടിച്ചവരിൽ അയാൾ സുസ്വഷ്ടമാം വിധം മുമ്പനായിരുന്നു. യഹൂദർ ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ, അയാൾ അവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കലാപമുണ്ടാക്കാൻ തന്നെയാണെന്നു് യഹൂദർ വിളിച്ചുകൂവി.

പ്രീഫെക്ടായ ഒറൈസ്തസ്, മെത്രാന്മാരുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അധികാരത്തെ അസൂയയോടെ വീക്ഷിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി നിയമിച്ച അധികാരികളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ മെത്രാന്മാർ കൈയേറ്റം നടത്തിയിരുന്നു എന്നതാണ് അസൂയയ്ക്കു കാരണം. ഒറൈസ്തസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ സിറീൽ പാരമ്പാരെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു് അയാളുടെ സവിശേഷമായ അമർഷത്തിനു കാരണമായിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ ഹിയെറാക്സിനെ പിടിപ്പിക്കുകയും തീയേറ്ററിൽവെച്ചു് അയാളെ പരസ്യപീഡനത്തിനു വിധേയനാക്കുകയും ചെയ്തു. സിറീൽ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ യഹൂദപ്രമാണികളെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതു് അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും കഠിനമായ പീഡനത്തിനു് അവരെ വിധേയരാക്കും എന്നായിരുന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതു്. യഹൂദർ ഈ ഭീഷണികൾ കേട്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ അക്രമപ്രവണത നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുപകരം കൂടുതൽ കോപം കലരായിത്തീരുകയാണു ചെയ്തതു്. ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഗൂഢാലോചനകളിലേയ്ക്കു് അവർ നീങ്ങി. ഈ ഗൂഢാലോചനകളിലൊന്നു് വളരെ ഭ്രൂപദിഷ്ടമായിരുന്നതിനാൽ അവർ മുഴുവൻ ആ നഗരത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നതിനു കാരണമായി.

അവരുടെ പരിപാടി എന്തായിരുന്നുവെന്നു് ഇനി വിവരിക്കാം. യഹൂദരിൽ ഓരോരുത്തരും പനംകൈയുടെ തൊലി കൊണ്ടുള്ള ഒരു മോതിരം കൈയിൽ ധരിക്കണം എന്ന ഒരു രഹസ്യധാരണ അവരുണ്ടാക്കി. യഹൂദരെ തിരിച്ചറിയാനാ

ണിത്. രാത്രിയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആക്രമിക്കാൻ അവർ
 പ്ലാനിട്ടു. രാത്രിയിൽ അലക്സാണ്ടറുടെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിക്ക്
 തീ പിടിച്ചു എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയാൻ അവർ കറെ ആളു
 കളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ വിളിച്ചു പറയുന്നതുകേട്ട്
 അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴിയിലേയ്ക്ക് ഓടിയിറങ്ങി.
 പള്ളി രക്ഷിക്കണമെന്ന ആവേശമായിരുന്നു അവർക്ക്. യഹൂദർ
 ഉടൻ അവരുടെമേൽ ചാടിവീണ് അവരെ വധിച്ചു. യഹൂദർക്ക്
 കൈയിലണിഞ്ഞിരുന്ന മോതിരങ്ങൾ കൺബ്ബ് പരസ്പരം
 തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നല്ലോ. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ
 ഈ ഭീകരകൃത്യത്തിന്റെ പ്രായോജകർ ആരായിരുന്നുവെന്നു
 വെളിപ്പെട്ടു. സിറീൽ വലുതായൊരു ജനക്കൂട്ടത്തോടൊപ്പം
 അവരുടെ സിനഗോഗുകളിലേയ്ക്ക് - യഹൂദരുടെ പ്രാരംഭനാലയ
 ങ്ങളിലേയ്ക്ക് - ചെന്നു. അവർ സിനഗോഗുകൾ കൈവശ
 പ്പെടുത്തി. യഹൂദരെ മുഴുവൻ നഗരത്തിൽനിന്നും ഓടിച്ചു.
 അവരുടെ സമ്പത്തു മുഴുവൻ കൊള്ള ചെയ്യാൻ സിറീൽ ജന
 കൂട്ടത്തെ അനുവദിച്ചു. ഇങ്ങനെ, മാസിഡോണിയാക്കാരനായ
 അലക്സാണ്ടറുടെ കാലം മുതൽ അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ താമസി
 ച്ചിരുന്നവരായ യഹൂദജനം മുഴുവനും നഗരത്തിൽനിന്നു ബഹി
 ഷ്കൃതരായി. അവരുടെ സകല സമ്പാദ്യങ്ങളും അപഹരിക്ക
 പ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരും അവർക്ക് സാധിച്ച വഴിക്കു ഓടി രക്ഷ
 പെട്ടു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദമാൻസ്യൂസ് എന്നു പേരുള്ള
 ഒരു വൈദ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പലായനം ചെയ്തു
 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായ അറിക്കൂസിന്റെ
 പക്കൽ അഭയംതേടി. അവിടെവെച്ചു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്ന
 തിനുശേഷം കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ
 വന്നു വാസമുറപ്പിച്ചു. നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല
 ക്സാൻഡ്രിയായിലെ ഗവർണ്ണറായ ഒറെസ്തേസ് ക്ഷഭിതനായി.
 ആ വൻനഗരത്തിൽനിന്നും ജനസംഖ്യയുടെ അത്രയും വലിയ
 ഒരു ഭാഗം ഒഴിഞ്ഞുപോവുക എന്ന ദുരന്തം സംഭവിച്ചതു അദ്ദേഹ
 ത്തെ വളരെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം സംഭവങ്ങ
 ലെല്ലാം ഉടൻതന്നെ ചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. യഹൂദരുടെ
 നിഷ്ഠൂരമായ നടപടികൾ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ട് സിറീലും
 ചക്രവർത്തിക്ക് എഴുതി. അതേ സമയം ഒരു അനുരഞ്ജനത്തിനു
 മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഏതാനും ആളുകളെ
 ഓറെസ്തേസിന്റെ പക്കലേയ്ക്കും അയച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ
 ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സൗഹാർദ്ദപര
 മായ സമീപനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഓറെസ്തേസ് വിസമ്മ
 തിച്ചപ്പോൾ സിറീൽ അയാൾക്ക് സുവിശേഷങ്ങൾ കൊടുത്ത
 യച്ചു. മതത്തോടുള്ള ബഹുമാനം അമർഷം മാറ്റാൻ അയാൾക്കു
 പ്രേരകമാകുമെന്ന വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്.

എന്നാൽ പ്രീഫെക്ടീനെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ആ നടപടിയും പര്യാപ്തമായില്ല. മെത്രാന്മാരുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത വിഭജനത്തിൽ തന്നെ അയാൾ ഉറച്ചുനിന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി താഴെ പറയുന്ന സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായി.

അദ്ധ്യായം 14

സന്യാസിമാർ പ്രീഫെക്ടീനെതിരെ

നിശ്ചിതമായിലെ പർവതപ്രദേശങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന സന്യാസിമാരിൽ വളരെ കോപശീലരായ ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെയാണ് മുസ് തെയോഫിലസ് അന്യായമായ വിധത്തിൽ ദീയസ്റ്റോറസിനും സഹോദരന്മാർക്കും എതിരേ ആയുധം ധരിപ്പിച്ചുവിട്ടത്. അക്കൂട്ടർ വീണ്ടും വലിയൊരാളെ വേഗത്താൽ പ്രേരിതരായി സിറിലിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഏതാണ്ടു് അഞ്ഞൂറോളം പേർ അവരുടെ സന്യാസവേനങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു് നഗരത്തിലെത്തി. ഒരു രഥത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രീഫെക്ടീനെ അവർ കണ്ടുകൂട്ടി. 'അവിശ്വാസിയായ വിഗ്രഹാരാധകൻ' എന്നു തുടങ്ങി പല പരിഹാസപ്പേരുകളും അവർ അയാളെ വിളിച്ചു. ഇതു തനിമക്കെതിരായി സിറിൽ ഒരുക്കിയ ഒരു കെണിയാണെന്നു വിചാരിച്ച അയാൾ താനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായ അററിക്കൂസാണ് തന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയതെന്നും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

സന്യാസിമാർ ഈ വിശദീകരണങ്ങൾക്കൊന്നും ചെവി കൊടുത്തില്ല. അവരിലൊരാളായ അമ്മോണിയൂസ് ഒറെസ്സെസിനു നേരേ ഒരു കല്ലെടുത്തറിഞ്ഞു. അതു് അയാളുടെ തലയിൽത്തന്നെ ചെന്നു കൊണ്ടു. മുറിവിൽനിന്നൊഴുകിയ രക്തം ശരീരം മുഴുവൻ വീണു. അയാളുടെ അംഗരക്ഷകരിൽ ചുരുക്കം പേരെഴികെ എല്ലാവരും ഓടി രക്ഷപെട്ടു. അവർ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ടു് ആരക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ കടന്നു് നാലുപാടും ഓടി. ഇതേ സമയം അലക്സാണ്ടർ ഡ്രിയായിലെ ജനങ്ങൾ ഗവർണറുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഓടിക്കൂടി. അവർ അമ്മോണിയൂസിനെ പിടികൂടുകയും ബാക്കിയുള്ള

സന്യാസിമാരെയെല്ലാം ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മോണിയുടെ സിനൈ ജനങ്ങൾ പ്രീഫെക്ടിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. അമ്മോണിയുടെ സിനൈ പ്രീഫെക്ട് പരസ്യമായി പീഡിപ്പിക്കാൻ കല്പന കൊടുത്തു. പീഡനങ്ങളുടെ ഫലമായി അയാൾ മരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്തു. പ്രീഫെക്ട് താമസിയാതെ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ചക്രവർത്തിമാരെ അറിയിച്ചു.

സിറിലും ഇതേ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു തന്റെ വിവരണങ്ങൾ ചക്രവർത്തിമാരെ അറിയിച്ചു. അമ്മോണിയുടെ സിനൈ മുതലേക്കും ഒരു പള്ളിയിൽ അടക്കം ചെയ്തിച്ചു. അയാൾക്കു തത്സംസ്യോസ്¹¹ എന്ന പുതിയ നാമം നൽകുകയും ആ നാമം രക്തസാക്ഷികളുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കാൻ കല്പനയാകുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനായി ജീവൻ ത്യജിച്ച ഒരാളുടെതന്നെപ്പോലെ സഭയിൽ അയാളുടെ മഹത്വത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അന്നത്തെ കൂടുതൽ വിവേകശാലികളായ ആളുകൾ അമ്മോണിയുടെ സിനൈക്കുറിച്ചുള്ള സിറിലിന്റെ പക്ഷപാതപരമായ വിലയിരുത്തൽ അംഗീകരിച്ചില്ല. അമ്മോണിയുടെ മരിച്ചത് അയാളുടെ അവിവേകത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്നും ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപാഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന പീഡനങ്ങൾമൂലമല്ലെന്നും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത സിറിലിനും ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ നിശ്ശബ്ദതയിൽ ക്രമേണമാണു പോകാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ സിറിലും ഒറെസ്തേസും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയ്ക്ക് ഒരു ശമനവുമുണ്ടായില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള മറ്റൊരു സംഭവംകൂടെ ഉണ്ടായതുമൂലം അതു വർദ്ധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

---

11. Wonderful, admirable.

അധ്യായം 15

ദാർശനികയായ ഹിപാസ്യ

അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ഹിപാസ്യ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. തെയോൻ എന്ന തത്ത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു അവൾ. തന്റെ കാലത്തെ സകല ദാർശനികരെയും അതിവർത്തിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സാഹിത്യത്തിലും വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും അവൾ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. ഫ്ലേറ്റോയുടെയും പ്ലോത്തീനൂസിന്റെയും ആശയധാരകളെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലെ ആശയങ്ങളെ അവൾ കേൾവിക്കാർക്കു വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. അവളിൽനിന്നു ബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി വളരെ അുകലെ നിന്നുപോലും ആളുകൾ വന്നിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ പരിഷ്കരണം മൂലം അവൾക്ക് നല്ല ആത്മവിശ്വാസവും അനായാസമായ പെരുമാറ്റവും സ്വായത്തമായിരുന്നു. ന്യായാധിപന്മാരോടൊപ്പം പലപ്പോഴും അവൾ പൊതു രംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. പുരുഷന്മാരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനും അവൾക്കു സങ്കോചമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ പെരുമാറ്റത്തിലെ അസാധാരണമായ അനന്ദവും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും മൂലം പുരുഷന്മാർ അവളെ വളരെ അധികമായി ആദരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അക്കാലത്തു നിലനിന്നിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ വിഭേദത്തിനു അവളും ഇരയായി.

അവൾ പലപ്പോഴും ഒറൈസ്സസിനെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഒറൈസുതെസു സിറിലുമായി രമ്യപ്പെടാത്തതിനു കാരണം അവളാണെന്നു അപവാദം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ പ്രചരിച്ചു. തന്മൂലം അവരിൽ കുറെപ്പേർ അന്ധമായ ആവേശത്താൽ പ്രേരിതരായി പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. പീറ്റർ എന്നൊരാളായിരുന്നു ആ അക്രമിസംഘത്തിന്റെ നേതാവു്. ആ വനിത വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകും വഴിക്ക് അവർ അവളെ ആക്രമിച്ചു. വാഹനത്തിൽനിന്നു വലിച്ചു താഴെയിട്ടു. കൈസറിയം എന്ന പള്ളിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ വെച്ച് പരിപൂർണ്ണ നഗ്നയാക്കിയിട്ടു കക്കോത്തൊടുകൾകൊണ്ടു മാന്തിക്കീറി കൊന്നുകളഞ്ഞു. അന്നന്തരം ആ ശരീരം പല ക്ഷണങ്ങളാക്കിയിട്ടു സിനാറോൻ എന്ന സ്ഥലത്തുകൊണ്ടു

പോയി ഭരിപ്പിച്ചു. ഈ സംഭവം സിറിലിനും അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ സഭയ്ക്കും ഒട്ടൊന്നുമല്ല അപമാനം വരുത്തിവെച്ചത്. കൊലപാതകങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുന്നതിലധികമായി ക്രൈസ്തവന്മാർക്കു നേരിട്ട നീക്കത്തിൽ നിന്നു കന്നതായി ഒന്നുമില്ല. സിറിലിന്റെ മെത്രാൻവാഴ്ചയുടെ നാലാം കൊല്ലം മാർച്ച് മാസത്തിൽ, നോമ്പുകാലത്താണ് ഈ സംഭവം നടന്നത്. അന്ന് ഹൊണോറിയസ് പത്താം തവണയും തിയഡോഷ്യസ് ആറാം തവണയും കോൺസുൽമാരായിരുന്നു.¹²

അധ്യായം 16

യൂദന്മാർ ചെയ്ത മറ്റൊരതിക്രമം

അധികം താമസിയാതെ യൂദന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ അവരുടെ വിദ്വേഷപൂർണ്ണവും ഭക്തിവിരുദ്ധവുമായ നടപടികൾ ശക്തിപ്പെടുത്തി. അതിനെ തുടർന്ന് അവർക്ക് അർഹമായ ശിക്ഷ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. സിറിയയിൽ കാൽപ്പിസിനും അന്ത്യോക്യയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഇൻമെന്റാർ എന്ന സ്ഥലത്തു് യഹൂദർ അവരുടെ പതിവനുസരിച്ചു് വിവിധ വിനോദങ്ങളിൽ ഏല്പിട്ടു രസിക്കുകയായിരുന്നു. നേരംപോക്കിനായി അവർ പല അസംബന്ധങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു. ഒടുവിൽ മദ്യലഹരിയിൽ ലക്കുകെട്ടവരായി അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെയും പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. കരിശിനെയും ക്രൂശിതനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ ഒരു ക്രിസ്തീയബാലനെ പിടികൂടി കരിശിനോടു ബന്ധിച്ചിട്ടു് അവനെ പരിഹസിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോപംകൊണ്ടു മതിമറന്നു് അവർ ആ ബാലനെ പ്രഹരിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ മരിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദരും തമ്മിൽ കഠിനസംഘർഷമുണ്ടായി. ഇതിനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ ചക്രവർത്തിമാർ കുറവാളികളെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കാൻ ആ പ്രവിശ്യയിലെ ഗവർണ്ണർക്ക് കല്പന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവിടത്തെ യഹൂദർ അവരുടെ നീചകർമ്മത്തിനു ശരിയായ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു.

12. 415-ൽ.

അധ്യായം 17

ഒരു ജ്ഞാനസ്താനത്തട്ടിപ്പകാരൻ

ഏതാണ്ടു് ഇക്കാലത്തു് നൊവേഷ്യരുടെ, മെത്രാനായ ക്രിസാന്തുസ് നിര്യാതനായി. തന്റെ സഭാവിഭാഗത്തെ ഏഴു കൊല്ലം അദ്ദേഹം ഭരിച്ചു. മൊണാക്ലിയൂസും രൂപ്പിന്തായും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വഷം ആഗസ്തു് 26 നു് ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം¹³. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയുടെ പേരു് പൗലോസ് എന്നായിരുന്നു. ഈ പൗലോസ് ആദ്യകാലത്തു് ലത്തീൻ ഭാഷാധ്യാപകനായിരുന്നു. പിന്നീടു് ലത്തീൻ ഭാഷയെല്ലാം മാറിവെച്ചിട്ടു് സന്യാസജീവിതം അവലംബിച്ചു. സന്യാസികൾക്കു വേണ്ടി ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ച അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസിമാരുടെതിൽ നിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്ത മല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതരീതി അവലംബിച്ചു. മരുഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന സന്യാസിമാർ എങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണോ എവാഗ്രിയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ആ രീതിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടു കണ്ടതു്. നിരന്തരമായ ഉപവാസം, മിണ്ടടക്കം, മാംസ ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നുള്ള നിവൃത്തി, എണ്ണയും വീഞ്ഞും മിക്കവാറും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കൽ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം അവരെ അനുകരിച്ചിരുന്നു. ഇതുമാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണനയിൽ അദ്ദേഹം ആരെക്കാളും മുമ്പിലായിരുന്നു. കാരാഗൃഹങ്ങളിലായിരുന്നവരെ അദ്ദേഹം നിരന്തരം സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. പല കുറവാളികൾക്കുംവേണ്ടി ന്യായാധിപന്മാരുടെ പക്കൽ ഇടപെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ പുണ്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദരംകൊണ്ടു് ന്യായാധിപന്മാർ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർത്ഥനകൾക്കു വഴങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം ഞാൻ എന്തിനു് അധികം ദീർഘമാക്കണം? അദ്ദേഹം ചെയ്തതു് രേഖപ്പെടുത്താൻ ശരിക്കു് അർഹവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താൻ പോവുകയാണ്.

13. 419-ൽ.

തട്ടിപ്പകാരനായ ഒരു യുവനോടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു മാറാനുണ്ടാക്കിയ പെട്ടെന്ന് എന്നഭിനയിച്ചുകൊണ്ടു് മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ പരിപാടി. ആവകയിൽ വളരെ പണവും തട്ടി. ആര്യർ, മാസിഡോണിയർ തുടങ്ങിയ പല വിഭാഗക്കാരിൽ നിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ഇത്തരത്തിൽ കബളിപ്പിക്കാൻ വേറെയാരും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടു് അയാൾ നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ പൗലോസിനെ സമീപിച്ചു. താൻ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പൗലോസു് ആ യുവന്റെ നല്ല നിശ്ചയത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കുകയും പല ദിവസങ്ങൾ ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തതിനുശേഷമല്ലാതെ അയാളെ സ്നാനപ്പെടുത്താൻ തനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. തന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസരിച്ചായി ഉപവാസിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായ യുവൻ കഴിവതും വേഗം തന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തണമെന്നു് പൗലോസിനെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അയാൾക്കു് അത്രയേറെ ആഗ്രഹമുള്ള നിലയ്ക്കു് ജ്ഞാനസ്നാനം അധികം താമസിപ്പിക്കേണ്ട എന്നു് പൗലോസും കരുതി. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടു. അയാൾക്കുവേണ്ടി വെള്ളത്തു വസ്യങ്ങൾ വാങ്ങി. മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്ലുന കൊടുത്തു. വെള്ളം നിറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ യുവനെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ അതിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു് ആനയിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അദ്ദേശ്യമായ ഒരു ശക്തിമൂലം തൊട്ടിയിലെ വെള്ളം പെട്ടെന്നു് അപ്രത്യക്ഷമായി. അതിന്റെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചു മെത്രാനോ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന മറ്റൊരാൾക്കോ യാതൊരു സംശയവും തോന്നിയില്ല. തൊട്ടിയുടെ അടിയിലുള്ള ദ്വാരത്തിൽകൂടെ വെള്ളം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണു് അവർ കരുതിയതു്. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുശേഷം അതിൽകൂടെ വെള്ളം ഒഴുകിക്കളയുകയാണു പതിവു്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ദ്വാരം വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അടച്ചതിനുശേഷം വീണ്ടും തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചു. എന്നാൽ ആ യുവനെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി തൊട്ടിയുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു് ആനയിച്ചപ്പോൾ അതിലെ വെള്ളം വീണ്ടും അപ്രത്യക്ഷമായി. അപ്പോൾ പൗലോസു് യഹൂദനോടു പറഞ്ഞു, “ഒന്നുകിൽ നീ പാപിയും ദുഷ്ടനുമായ ഒരു മനുഷ്യനാണു്. അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു അജ്ഞനായ വ്യക്തിയാണു്.”

ഈ അതുരതം കാണാൻ ധാരാളം ആളുകൾ അവിടെ തടിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. അവരിലൊരാൾ ആ യഹൂദനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഏതാനും നാൾമുമ്പ് അററിക്കൂസും മെത്രാൻ അയാളെ ജ്ഞാന സ്നാനപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും അയാൾ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരമാണ് നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ പൗലോസ് വഴി നടന്ന അതുരതം.

അധ്യായം 18

റോമൻ - പേർഷ്യൻ യുദ്ധം

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യാതൊരു വിധമായ ഉപദ്രവത്തിനും കാരണമാകാത്ത യസൂദഗീർദ് രാജാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ വരാഹ്രൻ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായി. അവിടത്തെ പുരോഹിതന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിനു യീനനായിരുന്ന അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു. പേർഷ്യൻ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള അനേകം ശിക്ഷകളും പീഡനങ്ങളും അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകി. അതിനാൽ പേർഷ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ നാടുവിട്ട് റോമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ നിർബദ്ധരായി. തങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണവിനാശത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു അഭയാർത്ഥികളുടെ അർത്ഥന. അററിക്കൂസും മെത്രാൻ ഈ അർത്ഥികളെ കാരുണ്യപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് തനിക്കാവുമവിധം അവരെ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയെ വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു.

റോമാക്കാർക്കു പേർഷ്യക്കാരുടെ പേരിലുള്ള മറ്റൊരു പരാതിയും അന്നു പുറത്തുവന്നു. റോമാക്കാരിൽനിന്നു സ്വർണ്ണവനി തൊഴിലാളികളായി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ആളുകളെ തിരികെ വിടുവാൻ പേർഷ്യക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. അവർ റോമൻ കച്ചവടക്കാരെ കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ റോമാക്കാർക്കു പേർഷ്യക്കാരോടു തോന്നിയിരുന്ന അമർഷം പേർഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അഭയാർത്ഥികളായി റോമൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചതോടെ വർദ്ധമാനമായി. അഭയാർത്ഥികളെ ഉടൻ തിരിച്ചയയ്ക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ അയച്ചു. എന്നാൽ റോമാക്കാർ അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ഒരു വിധത്തിലും ഒരു

കുമാര്യായിരുന്നില്ല. അയോത്മികളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള താല്പര്യം മാത്രമായിരുന്നില്ല അതിനു കാരണം. ക്രിസ്തുമതത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കാനും അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദയനീയമായ രീതിയിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അനുവദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളത് പേർഷ്യക്കാരുമായി വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ പേർഷ്യയുമായുള്ള സമാധാന ഉടമ്പടി തകർക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ഭീകരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് ചുരുങ്ങിയ ഒരു വിവരണം നൽകുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കുകയില്ല എന്നു കരുതുന്നു.

ആദ്യമായി അർദ്ധബുറിയൂസ് എന്ന സേനാനായകന്റെ കീഴിൽ റോമാചക്രവർത്തി ഒരു സേനാവിഭാഗത്തെ പേഷ്യയ്ക്കുതീരായി അയച്ചു. ആ സൈന്യം അർമേനിയൻ പ്രദേശത്തുകൂടെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നു കയറി അസാസീൻ എന്ന പ്രവിശ്യയിൽ സർവ്വനാശം വരുത്തി. നർസൈ എന്ന പേർഷ്യൻ സൈന്യാധിപൻ തന്റെ സൈന്യ വിഭാഗവുമായി റോമൻ സൈന്യത്തെ നേരിട്ടു. പക്ഷേ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അയാളുടെ സൈന്യത്തിനു തോറ്റോടേണ്ടി വന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലൂടെ റോമൻ പ്രദേശത്തു് അവിചാരിതമായ ഒരാക്രമണം നടത്താമെന്ന് നർസൈ നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ റോമാക്കാരുോടു പകരം വീട്ടാമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പ്ലാൻ. ഈ ഗുഡലക്ഷ്യം റോമൻ സൈന്യാധിപന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ നിന്നു മുക്തമായില്ല. അതിനാൽ അർദ്ധബുറിയൂസ് അസാസീൻ പ്രദേശം കൊള്ളയടിച്ചതിനുശേഷം സൈന്യവുമായി അതിവേഗത്തിൽ മെസപ്പൊട്ടേമിയൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി. അതിനാൽ നർസൈയ്ക്ക് തന്റെ കീഴിൽ വലിയൊരു സൈന്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും റോമൻ പ്രവിശ്യകൾ ആക്രമിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ നിസിബിസിലെത്തി. ആ നഗരം പേർഷ്യൻ അധീനത്തിലുള്ളതും രണ്ടു സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമായിരുന്നു. അയാൾ അവിടെ നിന്ന് അർദ്ധബുറിയൂസിന് ഒരു കത്തയച്ചു. യുദ്ധം സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു പരസ്പരധാരണയുണ്ടാക്കണമെന്നും ഏറ്റുമുട്ടലിന് ഒരു സ്ഥലവും സമയവും നിശ്ചയിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. അർദ്ധബുറിയൂസ് ഭൂതന്മാരോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവീട്ടു. “റോമൻ ചക്രവർത്തിമാർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് നർസൈയുടെ സൗകര്യമനുസരിച്ചല്ല എന്ന് അയാളോടു പറഞ്ഞേക്കൂ.”

പേർഷ്യൻ സൈന്യാധിപൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ വിപുലപ്പെടുത്തുകയാണ് എന്നു റോമൻ ചക്രവർത്തിക്കു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യം വിപുലീകരിക്കുകയും വിജയത്തിനു വേണ്ടി ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ ഭക്തിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം വിഫലമായില്ലെന്ന് താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾക്കാർ വല്ലാത്ത അങ്കലാപ്പിലായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കു വല്ലാത്ത ഭീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നു വന്ന ചില മാലാഖമാർ ബൃത്തീനിയായിലുള്ള ചിലർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾക്കായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു വരുകയായിരുന്നു. യേശുദേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും റോമാക്കാർ ജയിക്കുമെന്നുറപ്പിച്ചു വിശ്വസിക്കണമെന്നും ജനങ്ങളോടു പറയാൻ മാലാഖമാർ ആ യാത്രക്കാരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. റോമൻ ജനതയെ സംരക്ഷിക്കാൻ ദൈവം തന്നെ തങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് മാലാഖമാർ പറഞ്ഞു. ഈ സന്ദേശം എങ്ങും അറിവായപ്പോൾ അത് നഗരവാസികൾക്കു ആശ്വാസകാരണമായി എന്നു മാത്രമല്ല, ഭക്താർക്കു ധൈര്യം പകരുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധം അർമേനിയായിൽ നിന്നു് മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെടുമ്പോൾ നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞല്ലോ. റോമാക്കാർ പേർഷ്യക്കാരുടെ നിസിബിസ് പട്ടണം ഉപരോധിച്ചു. അവിടെയുള്ള പേർഷ്യക്കാർ തടങ്കലിൽ കടുങ്ങിയ മട്ടിലായി. റോമാക്കാർ തടികൊണ്ടുള്ള ഗോപുരങ്ങളുണ്ടാക്കി അവ യന്ത്രസഹായത്തോടെ നിസിബിസിലെ കോട്ടമതിലുകളുടെ സമീപം എത്തിച്ചു് നഗരസംരക്ഷണത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്ന അനേകം പേരെ വധിച്ചു. അവരെ സഹായിക്കാൻ വന്നവരെയും ധാരാളമായി കൊന്നൊടുക്കി. ഒരുവശത്തു് തന്റെ അസാസിൻ പ്രദേശം നശിപ്പിക്കപ്പെടുവെന്നും മറുവശത്തു് നിസിബിസിൽ തന്റെ സൈന്യം വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി വരാഹൻ തന്റെ സകല സൈന്യങ്ങളോടു മൊപ്പം റോമൻ സൈന്യത്തിനെതിരേ പടനീക്കം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ റോമാക്കാരുടെ ധീരതയെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾ സാരസന്മാരുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വലിയ യുദ്ധവീരനായ അലമുൻദാരുസ് എന്നയാളായിരുന്നു അക്കാലത്തു് അവരുടെ നേതാവു്. അയാൾ സാരസന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി വന്നുചേർന്നു. യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് അയാൾ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. റോമാക്കാരെ താൻ ഉടൻ തക

കുടമെന്നും സിറിയായിലുള്ള അന്ത്യോക്യാ പേപ്പ്യൻ ചക്രവർത്തി യുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നും അയാൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കത്തക്കവിധ മല്ല സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. ദൈവം സാരസന്ധാരുടെ മനസ്സിൽ ഉത്കടമായ ഒരു സംഭ്രാന്തി വളർത്തി. റോമൻ സൈന്യം തങ്ങളുടെമേൽ ചാടിവീഴുകയാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചു കൊണ്ടും രക്ഷപെടാൻ മറ്റൊരു വഴിയും കാണാതെ വന്നതു കൊണ്ടും അവർ പടക്കോപ്പുകൾ അണിഞ്ഞ നിലയിൽ കൂട്ടത്തോടെ യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയിലേയ്ക്ക് എടുത്തു ചാടി. ആ തെരക്കിൽ ഒരു ലക്ഷം പേരോളം മുങ്ങി മരിച്ചു. അത്ര വല്ലാത്തതായിരുന്നു അവരുടെ ഭീതി.

നിസിബിസ് നഗരം ഉപരോധിച്ച റോമൻ സൈന്യം പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി വളരെയധികം ആനകളുമായി തങ്ങളെ ആക്രമിക്കാൻ വരികയാണെന്നു കേട്ട് അവരുടെ മുറയ്ക്ക് സംഭീതരായി. ഉപരോധത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന യന്ത്രങ്ങളെല്ലാം കത്തിച്ചു കളഞ്ഞിട്ട് അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു. പിന്നീട് എവിടെയെല്ലാം വച്ചു യുദ്ധങ്ങളുണ്ടായി, അരൊബിൻദുസ് എന്ന മറ്റൊരു റോമൻ സൈന്യാധിപൻ തനിച്ചുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റവും ധീരരായ പേർഷ്യൻ സൈനികരെ എങ്ങനെ വധിച്ചു, അർമേനിയൻസ് എപ്രകാരം ഏഴു പേപ്പ്യൻ സേനാനായകന്മാരെ ഒളിപ്പോരിൽ വധിച്ചു, അവശേഷിച്ച സാരസൻ സൈന്യത്തെ വീർത്തിയൻ എന്ന മറ്റൊരു റോമൻ സൈന്യത്തലവൻ എപ്രകാരം പരാജയപ്പെടുത്തി എന്നീ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് എന്റെ വിഷയത്തിൽ നിന്നുള്ള കാടകയറ്റം ആയിപ്പോകും എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അധ്യായം 19

സന്ദേശവാഹകനായ പല്ലാഡിയസ്

യുദ്ധരംഗത്തു നടന്ന സംഗതികളെല്ലാം വളരെ അവിശ്വസനീയമായ വേഗത്തിൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം എപ്രകാരം അതിവേഗം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു വിവരിക്കാൻ ഞാനിവിടെ

ശ്രമിക്കാം. തന്റെ പ്രജകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പല്ലാഡിയസ് ഏകന്നാരാളുണ്ടായിരുന്നു എന്ന സൗഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. പല്ലാഡിയസിന്റെ ശരീരവും മനസ്സും അസാധാരണമാംവിധം ഉർജ്ജസ്വലമായിരുന്നു. വളരെ ഉശിരോടെ സവാരി ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹം റോമൻ-പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അതിരുകളിൽ മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു് എത്തിച്ചേരുകയും അത്രയും തന്നെ ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇതേത്തരത്തിലുള്ള വേഗാധിക്യത്തോടെ പ്രസ്തുത വ്യക്തി ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നുള്ള വിവിധ ദൗത്യങ്ങളുമായി ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും യാത്ര ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വാഗ്മിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു് ഒട്ടും അയ്യക്കമല്ല: "ഈ മനുഷ്യൻ തന്റെ വേഗതയുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടു് റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അതിവിപുലമായ വിസ്തൃതി വളരെ ചെറുതാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നു." ഈ സന്ദേശവാഹകന്റെ വേഗതയുടെ അതുതര കഥകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞറിഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ വെച്ചു് പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയും അതുതരായീനനായി. പ്രസ്തുത വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും പറഞ്ഞു് നമുക്കു തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അധ്യായം 20

വീണ്ടും പേർഷ്യൻ പരാജയം

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വസിക്കുന്ന റോമൻ ചക്രവർത്തിക്കു്, തനിക്കു വിജയം നൽകിയതു ദൈവമാണു് എന്നു നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ കീഴിലുള്ള വരെല്ലാം യുദ്ധങ്ങളിൽ വിജയിച്ചുകീലും സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം തല്പരനായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസത്തിനു പാത്രമായ ഹേലിയോൻ എന്നയാളിനെ പേർഷ്യക്കാരുമായി ഒരു സമാധാനക്കരാറുണ്ടാക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിവിട്ടു. ഹേലിയോൻ മെസപ്പൊട്ടേമിയായിലെത്തി. അവിടെ ഒരു സ്ഥലത്തു് റോമാക്കാർ അവരുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കിടങ്ങു കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഹേലിയോൻ തന്റെ മുന്നോടിയായി മാക്സിമിൻ എന്നയാളിനെ ശത്രുക്കളുടെ പക്കലേയ്ക്കയച്ചു. മാക്സിമിൻ നല്ല

വാഗ്മിയും സർവസൈന്യാധിപനായ അർജുനിയുടെ സിന്ധു സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു. സമാധാനക്കരാറിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാഥമിക ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്താൻ വേണ്ടിയാണ് അയാളെ അയച്ചത്. മാക്സിമൻ, പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞത്, തന്നെ അയച്ചത് റോമൻ ചക്രവർത്തിയല്ല, സൈന്യാധിപന്മാരാണെന്നും ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ കാര്യമൊന്നും ചക്രവർത്തി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞാൽത്തന്നെ അതിനെ നിസ്സാരമായി കരുതുകയേ ഉള്ളൂ എന്നുമാണ്. പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി റോമൻ പ്രതിനിധികളെ സ്വീകരിക്കാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം തീരുമാനിച്ചു - അയാളുടെ സൈന്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണവും മറ്റും കിട്ടാതെ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു - ആ സമയത്ത്, 'അമർത്യർ' എന്ന പേരുള്ള പ്രശസ്തമായ സൈന്യവിഭാഗം¹⁴ അവിടെയെത്തി. പതിനായിരത്തോളം അതീയീരരായ യോദ്ധാക്കളടങ്ങുന്ന ഒരു പേഷ്യൻ സേനാവിഭാഗമായിരുന്നു ഇത്. സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യാതൊരു നീക്കവും പരിഗണിക്കരുതെന്ന് അവർ അവരുടെ ചക്രവർത്തിയെ ഉപദേശിച്ചു. റോമാക്കാർ ഇപ്പോൾ തീരെ കരുതലില്ലാതെ കഴിയുകയാണെന്നും അതിനാൽ തങ്ങൾ ഉടൻ അവരെ ആക്രമിക്കാമെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. ചക്രവർത്തി അവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. റോമൻ പ്രതിനിധിയെ തടവിലാക്കി. ആളുകളെ കാവൽ നിർത്താൻ അയാൾ കല്ലറകൊടുത്തു. 'അമർത്യ' സൈന്യത്തെ അവരുടെ പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്ത് എത്തിയിട്ട് രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു. റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗത്തെ വലയം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. പേഷ്യൻ സേനയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രം തങ്ങളുടെ നേരേ വരുന്നതാണ് റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടത്. അതിനെ നേരിടാൻ അവർ തീട്ടക്കത്തിൽ തയ്യാറായി. പെട്ടെന്നു യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളുടെ മറ്റേ വിഭാഗം തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അടുത്തുവരുന്നത് അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടില്ല. എന്നാൽ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ദൈവപരിപാലനയുടെ പ്രത്യേക നിയോഗത്താൽ റോമൻ സൈന്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു വിഭാഗം അവിടെ വന്നെത്തി. പ്രൊക്കോപ്പിയസ് എന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിലുള്ള ആ സേനാവിഭാഗം ഒരു കുന്നിന്റെ മറവിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു

14. Athanatoi - Immortals

രംഗത്തുവരുകയും തങ്ങളുടെ സഖാക്കൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി പേർഷ്യൻ പടയെ പിന്നിൽനിന്നു ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം, അല്പമുറുപ്പു റോമാക്കാരെ വലയം ചെയ്തു നിന്ന പേർഷ്യൻ സൈന്യം ഇപ്പോൾ റോമാക്കാരാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. റോമൻ സൈന്യം എതിരാളികളെ ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു നാമാവശേഷമാക്കി. പതിയിരുപ്പിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന ബാക്കിയുള്ള പേർഷ്യൻ സൈനികരെയും അവർ ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടു വകവരുത്തി. ഇപ്രകാരം പേർഷ്യക്കാരാൽ 'അമത്ത്യർ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവർ എല്ലാവരും മത്ത്യരാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ഭക്തന്മാരായ ആരാധകരിൽ അനേകം പേരുടെ രക്തം ചിന്തിയ പേർഷ്യാക്കാരോടു ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തുതന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്തു എന്നു പറയാം.

ഈ മഹാ ദുരന്തത്തിന്റെ വിവരമറിഞ്ഞ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി സംവേദിച്ച കാര്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു റോമൻ പ്രതിനിധിയെ സ്വീകരിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ സമാധാനത്തിനു സമ്മതിക്കുന്നു. റോമാക്കാർക്കു മുമ്പിൽ കീഴടങ്ങുന്നതായിട്ടല്ല, താങ്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം. റോമാക്കാരിൽ ഏറ്റവും വിവേകശാലിയായാണു താങ്കൾ എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു." ഇപ്രകാരമായിരുന്നു പേർഷ്യയിലെ പീഡിതരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പേരിൽ ആരംഭിച്ച യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം. രണ്ടു അഗസ്തു സുമാർ കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷമായിരുന്നു അതു്. ഹൊണോറിയൂസിന്റെ പത്നീമൂന്നാമത്തെയും തിയഡോഷ്യസിന്റെ പത്താമത്തെയും കോൺസുളേറ്റു്. അതു് മുന്താമം ഒളിമ്പ്യോഡിന്റെ നാലാം വർഷവുമായിരുന്നു. 15 ഈ യുദ്ധത്തോടുകൂടി പേർഷ്യയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ ഉയർന്ന പീഡനം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

15. 422-ൽ

അധ്യായം 21

തടവുകാരോടു കീഴ്മ്മൂലം

അമീദിലെ മെത്രാനായ അകാചിയൂസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പ്രവൃത്തി അക്കാലത്തു് എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പു വർദ്ധിച്ചിട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ ഏതാണ്ടു് ഏഴായിരം പേർഷ്യൻ ഭടന്മാരെ റോമൻ സൈന്യം തടവുകാരായി പിടിച്ചിരുന്നു. അവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ റോമൻ സൈന്യം ഒരു തരത്തിലും തയ്യാറായില്ല. നശിച്ച അസാസീൻ പ്രദേശത്തു് ആ തടവുകാർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിയുകയായിരുന്നു. ഇതു പേർഷ്യയിലെ രാജാവിനു് വളരെ ദുഃഖത്തിനു കാരണമായി. ഇതു് അവഗണിച്ചു കളയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണെന്നു് അകാചിയൂസു് കരുതി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികരെല്ലാം വിളിച്ചു കൂട്ടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു് തളികകളോ ചപ്പകങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല. അവിടുന്ന് തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവിടുത്തേയ്ക്കു് യാതൊരു പദാർത്ഥവും ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ സഭയ്ക്കുകൾ, അതിന്റെ വിശ്വാസ്യരായ അംഗങ്ങളുടെ ഔദാര്യം കാരണം സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നാം ആ പാത്രങ്ങൾ വിൽക്കുകയും അതു വഴി കിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടു് തടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുകയും അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക യുക്തമാണു്." ഇതു മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞതിനുശേഷം പാത്രങ്ങളെല്ലാം ഉരക്കാൻ അദ്ദേഹം ആജ്ഞ നൽകി. അങ്ങനെ കിട്ടിയ പണം കൊണ്ടു് പേർഷ്യൻ തടവുകാരുടെ മോചനദ്രവ്യം റോമൻ പടയാളികൾക്കു കൊടുക്കുകയും മോചിതരായവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും നാൾകഴിഞ്ഞു് യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട വസ്തുക്കൾ കൊടുത്തിട്ടു് അവരെ അവരുടെ രാജാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു യാത്രയാക്കി.

ശ്രേഷ്ഠനായ അകാചിയൂസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ഈ ഔദാര്യം പേർഷ്യക്കാരുടെ രാജാവിനെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. റോമാക്കാർക്കു് അവരുടെ ശത്രുക്കളെ സമാധാനകാലത്തു് ഔദാര്യംകൊണ്ടും യുദ്ധകാലത്തു യുദ്ധവീരതകൊണ്ടും തോൽപ്പി

ക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ഇത്ര മഹാനായ ഒരു മനുഷ്യനെ നേരിട്ടു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അകാചിയൂസ് തന്റെ അടുത്തുവരണമെന്ന് പേഷ്യൂസ് രാജാവു ആഗ്രഹിച്ചെന്നും പ്രസ്തുത ആഗ്രഹം തീയഡോഷ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിയോടെ താമസിയായെ സാധിച്ചുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ദൈവകാരണ്യംകൊണ്ടു റോമാക്കാർക്കു് ഇത്ര നിർണ്ണായകമായ ഒരു വിജയം സിദ്ധിച്ചപ്പോൾ വാഗ്ദൈവത്തിൽ പ്രസിദ്ധരായ പലരും ചക്രവർത്തിയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന സ്തുതിഗാനങ്ങൾ എഴുതുകയും ജനസമ്മേളനങ്ങളിൽ അവ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചക്രവർത്തിനി തന്നെ *ഹിറോയിക്സ് വേഴ്സ്* വൃത്തത്തിൽ ഒരു പദ്യം രചിച്ചു. ആ വനിതയ്ക്കു് നല്ല സാഹിത്യവാസനയുണ്ടായിരുന്നു. അഥീനിയൻ താക്കീകനായ ലെയോൺഷ്യൂസിന്റെ മകളായ അവൾക്കു് എല്ലാത്തരം വിജ്ഞാനങ്ങളിലും സ്വപിതാവിൽ നിന്നുതന്നെ അഭ്യസനം ലഭിച്ചിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുമായുള്ള വിവാഹത്തിനു് അല്പകാലം മാത്രം മുമ്പാണു് അററിക്കൂസ് മെത്രാൻ അവളെ ജ്ഞാനസംനാനപ്പെടുത്തിയതു്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ *അതേ നായിസ്* എന്നുള്ള പഴയ പേരു മാററി എവുഡോക്യാ എന്ന പുതിയ ക്രൈസ്തവനാമം അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിലും പലയാളുകളും പ്രശംസാഗാനങ്ങൾ രചിച്ചു. പലരുടെയും ലക്ഷ്യം ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രദ്ധാവിഷയമാകണമെന്നായിരുന്നു. വേറെ ചിലർക്കുകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. കഠിനപ്രയത്നംകൊണ്ടു് തങ്ങൾ നേടിയ കഴിവുകൾ ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ മാഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു് ആരാണു് ഇഷ്ടപ്പെടുക?

അദ്ധ്യായം 22

ഇളയ തിയഡോഷ്യൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ

എനിക്കു് ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടണമെന്നു് ആഗ്രഹമില്ല; എന്റെ ഭാഷാപരമായ സിദ്ധികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നു് താല്പര്യവുമില്ല. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനന്യസാധാരണങ്ങളായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ

രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. കാരണം, അത്ര വിശിഷ്ടങ്ങളായ ആ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം പുലർത്തുന്നത് അനന്തര തലമുറകളോടു ചെയ്യുന്ന ഒരനീതിയായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ഒന്നാമതായിത്തന്നെ, ചക്രവർത്തിയാകാൻ ജനിക്കുകയും വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനനത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും ഫലമായി വിവരം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നവനോ ആയിത്തീർന്നില്ല. അദ്ദേഹം സംഭാഷണത്തിൽ അത്രയേറെ വിവേകം പ്രകടമാക്കിയതുകൊണ്ടു് താൻ ജ്ഞാനമെല്ലാം നേടിയതു് അനുഭവത്തിൽ നിന്നാണെന്നു ശ്രോതാക്കൾക്കു തോന്നിയിരുന്നു. കഷ്ടതകളെ നേരിടുന്നതിൽ അപാരധീരനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു്. ചുടയാലും തണുപ്പായാലും സഹിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അടുക്കലടക്കൽ ഉപവസിച്ചിരുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചും ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട ആചരണങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹം തന്റെ കൊട്ടാരം ഒരു സന്യാസശ്രമത്തിൽ നിന്നു് വളരെ വ്യത്യസ്തമായില്ലാത്തതാക്കി. അദ്ദേഹവും സഹോദരിമാരും വെള്ളപ്പിന്നെ ഉണർന്നെഴുന്നോറിരുന്നു. അതിനുശേഷം അവർ ദൈവസ്മൃതിഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചിരുന്നു. ഈ പരിശീലനം മൂലം വി. ലിഖിതങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. വി. ലിഖിതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും മെത്രാന്മാരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ദീർഘകാലത്തെ സേവനപരിചയമുള്ള ഒരു അഭിഷിക്ത പുരോഹിതനാണെന്നു തോന്നും. വി. ലിഖിതങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനമടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശേഖരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച തളരാത്ത ഉത്സാഹം അതിനുമുമ്പു് ടോളമി ഫിലാഡെൽഫസു് പ്രകടിപ്പിച്ചതിലും അധികമായിരുന്നു. കാരുണ്യത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും അദ്ദേഹം മറെറല്ലാവരേയും പശ്ചാത്കരിച്ചു. ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തി, താനൊരു തത്ത്വജ്ഞാനിയാണെന്നു് അഭിമാനിച്ചിരുന്നെങ്കിലും തന്നെ പരിഹസിച്ച അന്ത്യോക്യക്കാരോടുള്ള കോപം നിയന്ത്രിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല; തിയദോറിനെ ഏറ്റവും വേദനാകരമായ പീഡനങ്ങൾക്കു് വിധേയനാക്കുകയും ചെയ്തു. നേരേമറിച്ച് തിയഡോഷ്യസാകട്ടെ അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ ന്യായവാദങ്ങളോടു വിടപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് തത്ത്വജ്ഞാനം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രയോ

ഗിച്ചു; കോപം, ദുഃഖം, സുഖമുഷ്ണ എന്നിവയുടെമേൽ അദ്ദേഹം വിജയം നേടി. തനിക്കു് ഉപദ്രവം ചെയ്ത ആരോടും അദ്ദേഹം പ്രതികാരം ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം അലോസരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു സുഹൃത്തു് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: 'അങ്ങു കുറ്റവാളികൾക്കു വധശിക്ഷ നൽകാത്തതെന്താണ്?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, 'മരിച്ചവർക്കു ജീവൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ കൊല്ലാമായിരുന്നു.' അതേ അന്വേഷണം നടത്തിയ മറ്റൊരു വ്യക്തിയോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഒരു മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെടുക എന്നുള്ളതു് മാഹാത്മ്യമോ പ്രയാസമോ ഉള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ മരിച്ച ഒരാളെ പശ്ചാത്താപംകൊണ്ടു പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ.'

അദ്ദേഹം എപ്പോഴും കാരണവും കാണിച്ചിരുന്നു. ഒരു കുറ്റവാളിക്കു് വധശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു് അയാളെ വധസ്ഥലത്തേക്കു നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ നഗരകവാടം കടന്നുപോകാൻ മിക്കവാറും ഇടയാകുമായിരുന്നില്ല. അതിനു മുമ്പു് അയാൾക്കു മാപ്പു ലഭിക്കുകയും അയാളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ആംഫീതീയേറ്ററിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്നതായി ഒരു പ്രകടനം നടത്തി. അപ്പോൾ ആളുകൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "കോപിച്ച മൃഗത്തെ നേരിടാൻ ഏറ്റവും ധീരനായ ഒരു മൃഗയോദ്ധാവിനെ അനുവദിക്കൂ." എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇത്തരം ദൃശ്യങ്ങൾ ഒരു മാനുഷിക പരിഗണനയോടുകൂടി മാത്രമേ വീക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? "ഭാവിയിൽ കരളുളള ക്രൂരത കുറഞ്ഞ കാഴ്ചകൾകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടണം എന്നാണ് പ്രസ്തുത വാക്കുകൾകൊണ്ടു് ചക്രവർത്തി ജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചതു്."

അദ്ദേഹം വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു. ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരോടും അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സാദരപരിഗണനയാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ജീവിത വിശുദ്ധിയിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു എന്നു ബോധ്യമുള്ളവരോടു വളരെ സവിശേഷമായ ബഹുമാനം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചെബ്രോണിലെ മെത്രാൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വച്ചു മരിച്ചു. രോമച്ചാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നീലയകി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അതു തനിക്കു കിട്ടണമെന്ന ആഗ്രഹം ചക്രവർത്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ അതു വളരെ അഴു

കള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മരിച്ച മെത്രാന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ അങ്ങനെ തനിക്കും ഒരു പങ്കു കിട്ടട്ടെ എന്ന വിചാരം കൊണ്ടായിരുന്നു അതു്.

കാലാവസ്ഥ വളരെ പ്രതീകൂലമായിരുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ, ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യധിക്യം മൂലം ഹിപ്പോഡ്രോമിൽ നടക്കുന്ന പതിവുള്ള മത്സരങ്ങളിലും നടത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനായി. കളിസ്ഥലത്തു കാണികൾ വന്നുനിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാറ്റിന്റെ ഭീകരത വർദ്ധിച്ചു. യേക്കരമായ മഞ്ഞു പെയ്തു തുടങ്ങി. തന്റെ മനസ്സ് ദൈവത്തെ എത്രയധികം ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നു് ആ സന്ദർഭത്തിൽ ചക്രവർത്തി വെളിപ്പെടുത്തി. താഴെ പറയുന്നവിധത്തിൽ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്താൻ അദ്ദേഹം വിളംബരക്കാരനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. "നാം ഇപ്പോൾ മത്സരങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്മാറുകയും ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒന്നിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരിക്കും ഏറ്റവും മെച്ചം. ആസന്നമായ കൊടുങ്കാറ്റിൽ നിന്നു് നമ്മെ രക്ഷിക്കണമെന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം". ഈ വിളംബരം പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഏറ്റവും അധികമായ സന്തോഷത്തോടെ പ്രാർത്ഥനാനിരതരായി. അവർ ഒന്നുചേർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനും ദൈവസ്തുതി ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കാനും തുടങ്ങി. ആ നഗരം മുഴുവൻ ഒരു വലിയ പ്രാർത്ഥനാസമൂഹമായി മാറി. ചക്രവർത്തിയും ഔദ്യോഗികവസത്രങ്ങൾ വെടിഞ്ഞു് ജനസമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു ചെന്നു് സ്നോത്രഗീതങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതീക്ഷ നിഷ്പലമായതുമില്ല. അന്തരീക്ഷം പഴയ പ്രശാന്തഭാവം പ്രാപിച്ചു തുടങ്ങി. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ, അക്കൊല്ലം എല്ലാവരും വിചാരിച്ചിരുന്നതിനു വിപരീതമായി സമൃദ്ധമായി വിളവു് എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

എപ്പോഴെങ്കിലും യുദ്ധം വേണ്ടിവരുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ദാവീദിനെപ്പോലെ ദൈവത്തെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങളുടെ പരിണാമം നിശ്ചയിക്കുന്നതു ദൈവമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനകൾ വഴി യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ കലാശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കയ്യേറാക്കാനായ ജോണിനെ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുത്തിയതെങ്ങനെയെന്നും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. ചേർഷ്യക്കാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിനുശേഷമായിരുന്നു ആ സംഭവം. അസു്ക്ലെപ്പിയോഡോട്ടസും മാരിയനും കോൺസ്റ്റന്റീനുമായിരുന്ന വഷം ആഗസ്തു്

15 ന് ഹൊണോറിയസ് നിര്യാതനായി. 16 അതിനെത്തുടർന്നായിരുന്നു ജോണിന്റെ അധികാരക്കയ്യേറ്റം. അന്നു സംഭവിച്ച കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു തന്നെയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. അന്നു ആ സേപ്റ്റാധിപതിക്കെതിരെ അയയ്ക്കപ്പെട്ട റോമൻ സൈന്യാധിപന്മാർക്കുണ്ടായ അനഭവം മോശയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്രായേൽക്കാർ ചെങ്കടൽ കടന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായതിനു സമാനമത്രേ. പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമായി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ഒരു പ്രബന്ധം രചിക്കാൻ മാത്രമുണ്ടു്. അതു് ഞാൻ മറ്റുള്ളവർക്കായി വിടുന്നു.

അധ്യായം 23

കയ്യേറ്റക്കാർ ജോൺ

ഹൊണോറിയസ് ചക്രവർത്തി മരിച്ചപ്പോൾ തിയഡോഷ്യസ് സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഏക അധികാരിയായി. ഹൊണോറിയസിന്റെ മരണവാർത്ത ലഭിച്ചപ്പോൾ കഴിയുന്നത്രകാലം അദ്ദേഹം അതു മറച്ചു വെച്ചു. ആളുകളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ ഓരോ വാർത്ത പരത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി ഒരു സേനാവിഭാഗത്തെ ഡൽമേഷ്യയിലുള്ള സലോണേ എന്ന നഗരത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. പാശ്ചാത്യഭാഗത്തു് എന്തെങ്കിലും വിപ്ലവഭ്രമമുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള സന്നാഹം വേണമല്ലോ എന്നു കരുതിയിട്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. ഇങ്ങനെ താല്പാലിക ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തതിനുശേഷം ഒടുവിൽ തന്റെ പിതൃവ്യന്റെ മരണം അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഇതേ സമയം ചക്രവർത്തിയുടെ സെക്രട്ടറിമാരുടെ മേലധികാരിയായിരുന്ന ജോൺ, തനിക്കു കൈവന്നിരുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ടു തൃപ്തനാകാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരം കയ്യേറി. സാമ്രാജ്യാധികാരത്തിൽ തന്നെ പങ്കാളിയായി അംഗീകരിക്കണമെന്നു് തിയഡോഷ്യസിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പ്രതിനിധിസംഘത്തെ അയച്ചു. തിയഡോഷ്യസ് ആദ്യമായി

ജോണിന്റെ പ്രതിനിധികളെ തടവിലാക്കി. അതിനുശേഷം അർബുറിയൂസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. പേർഷ്യൻ യുദ്ധത്തിൽ പ്രശസ്ത വിജയങ്ങൾ നേടിയ ആളായിരുന്നല്ലോ അർബുറിയൂസ്. അദ്ദേഹം സലോണേയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ട് അക്വിലേയായിലേയ്ക്ക് കപ്പൽ മാറ്റം പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനു ഭാഗ്യമുണ്ടെന്ന് ആദ്യം കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനെതിരാണെന്നാണ് പിന്നീട് വെളിപ്പെട്ടത്. എതിരായി വീശിയ ഒരു കാറ്റു് അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുവിന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കയ്യിൽ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രു കൂട്ടതൽ, പ്രതീക്ഷാനിർഭരനായി, സർവ്വസൈന്യാധിപന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി തന്നെ ചക്രവർത്തിയായി അംഗീകരിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ചക്രവർത്തി നിർബ്ബന്ധിതനാകുമെന്ന് ജോൺ പ്രതീക്ഷിച്ചു.

വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തി യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുഃഖം വിഷ്ണനായി. അർബുറിയൂസിനു കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യവും ദുഃഖനിമഗ്നമായി. സേനാനായകനോടു് ജോൺ എന്തെങ്കിലും അതിക്രമം കാണിച്ചെങ്കിലോ എന്നുവരികുന്നു എല്ലാവരുടെയും ഭയം. അർബുറിയൂസിന്റെ മകനായ അസ്റ്റാറും വളരെ പരിഭ്രമത്തിലായി. തന്റെ പിതാവു് കയ്യേറ്റാക്കാരന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കെ, അയാളുടെ പക്ഷം വളരെയധികമായ കാട്ടുജാതി സേനാവിഭാഗങ്ങളുടെ സംയോഗം കൊണ്ടു കൂട്ടതൽ ശക്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അയാൾ വിഷമിച്ചു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രാർത്ഥന വീണ്ടും വിജയം വരിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു മാലാഖ ഒരു ആട്ടിയന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അസ്റ്റാറിനെയും അയാളുടെ കീഴിലുള്ള സേനാവിഭാഗത്തെയും വഴി കാട്ടി നയിച്ചു. റാവെന്നായ്കു സമീപമുള്ള തടാകത്തിലൂടെയാണ് അയാൾ അവരെ നടത്തികൊണ്ടു പോയതു്. റാവെന്നായിലായിരുന്നു ജോണിന്റെ വാസം. ആ തടാകത്തിലൂടെ ആരും അതിനുമുമ്പു നടന്നു കയറിയതായി കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അന്നുവരെ തരണം ചെയ്യാൻ അസാധ്യമായിരുന്ന തടാകത്തെ അന്നു ദൈവം തരണീയമാക്കിത്തീർത്തു. ഉണങ്ങിയ മണ്ണിലൂടെ എന്ന വിധം ആ തടാകം തരണം ചെയ്തു ആ സേനാവിഭാഗം നഗര കവാടങ്ങൾ തുറന്നുകിടക്കുന്നതായി കാണുകയും നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് കയ്യേറ്റാക്കാരനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം, ഏറ്റവും മതരീകൃഷ്ടതയുള്ള ആ ചക്രവർത്തിക്ക് തന്റെ ദൈവഭക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പുതുതായ ഒരവസരം പ്രദാനം ചെയ്തു. കയ്യേറ്റക്കാരൻ വധിക്കപ്പെട്ട എന്നുള്ള വാർത്ത ഹിപ്പോഡ്രോമിൽ മത്സരക്കളികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലെത്തിയത്. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങളേ, ദയവായി നിങ്ങൾ വരുക. നമുക്ക് ഈ വിനോദങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാം. പള്ളിയിൽ പോയി ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം. കയ്യേറ്റക്കാരനെ തുത്തറിഞ്ഞത് അവിടുത്തെ കരമാണല്ലോ.' ഇങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്. മത്സരക്കളികൾ ആ നിമിഷം നിർത്തിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. ജനങ്ങൾ ദൈവസ്മൃതി ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയോടൊപ്പം പള്ളിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. ഒരൊറ്റ ഹൃദയവും ഒരൊറ്റ നാദവുമായിട്ടായിരുന്നു അവരുടെ ഗാനം. പള്ളിയിലെത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ ആ നഗരം മുഴുവൻ വീണ്ടും ഒരു ആരാധനാസമൂഹമായിത്തീർന്നു. ആ ദിവസം മുഴുവൻ അവർ ആരാധനാപരിപാടികളിൽത്തന്നെ ചെലവഴിച്ചു.

അധ്യായം 24

വലൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തി

കയ്യേറ്റക്കാരന്റെ മരണത്തിനുശേഷം പാശ്ചാത്യദേശത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി ആരെ പ്രഖ്യാപിക്കണം എന്ന വിഷയത്തിൽ തിയഡോഷ്യസിനു വലിയ ഉത്കണ്ഠയായി. അദ്ദേഹത്തിന് വലൻറീനിയൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു കസിൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്ന വലൻറീനിയൻ, തിയഡോഷ്യസിന്റെ അമ്മായി ആയ പ്ലാചീദിയായുടെ മകനായിരുന്നു. മഹാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ മകളായിരുന്നു ഈ പ്ലാചീദിയാ. അർക്കേഡിയസ്, ഹൊണോറിയസ് എന്നീ അഗസ്തസുമാരുടെയും, ചക്രവർത്തിയായി ഹൊണോറിയസ് പ്രഖ്യാപിച്ച കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസിന്റെയും സഹോദരിയായിരുന്നു അവൾ. ഹൊണോറിയസിനോടൊപ്പം കുറച്ചുകാലം മാത്രം ഭരിച്ചതിനുശേഷം ആ കോൺസ്റ്റാൻസ്യൂസ് ദിവംഗതനായിരുന്നു. ഈ വലൻറീനിയനെ അദ്ദേഹം സീസറാക്കുകയും പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്തേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഭരണകാര്യങ്ങൾ തത്കാലം നിർവഹിക്കുന്ന ചുമതല അമ്മയായ

പ്ലാചീദിയായെ ഏല്പിച്ചു. തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി തന്നെ തിടുകത്തിൽ ഇറംലിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. തനിക്കു തന്നെ നേരിട്ട് തന്റെ കസിനെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ നേരിട്ടുകണ്ട്, അധികാരക്കയ്യോറക്കാർക്ക് അനായാസം വഴങ്ങിക്കൊടുക്കരുതെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കണം എന്നും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ തൈസലോനിക്കയിൽ എത്തിയപ്പോൾ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിൽനിന്നും അസുഖം മൂലം അദ്ദേഹം തടയപ്പെട്ടു. അതിനാൽ പടീഷ്യനായ ഹേലിയോൻ വശം തന്റെ കസിനുള്ള ചക്രവർത്തികീരീടം കൊടുത്തയച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടുവോളമായി എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അധ്യായം 25

അററിക്കൂസ് മെത്രാന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ

ഇതേസമയം മെത്രാനായ അററിക്കൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം ക്ഷേമപൂർണ്ണമാക്കി. എല്ലാകാര്യങ്ങളും വലിയ വിവേകത്തോടുകൂടെയാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചത്. തന്റെ ഉദ്ബോധനങ്ങൾവഴി ജനങ്ങൾക്ക് സുകൃതങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രേരണ നൽകി. ജോഹാന്നൈറ്റുകൾ വേദേ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്ന സാഹചര്യം സഭയിൽ പിളർപ്പിനു കാരണമാകും എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ജോണിന്റെ പേര് എടുത്തു പറയണം എന്ന് അദ്ദേഹം കല്പന നൽകി. മരിച്ചുപോയ മെത്രാന്മാരുടെ പേര് പ്രാർത്ഥനകളിൽ എടുത്തുപറയുക എന്നതു് അന്നു സാധാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ സഭയിലേയ്ക്കു ക്ഷതിരിച്ചു വരാൻ പലരും പ്രേരിതരാകും എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. വളരെ വിശാലഹൃദയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ കീഴിലുള്ള ഇടവകകളിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമല്ല സഹായങ്ങൾ നല്കിയിരുന്നതു്. സമീപ നഗരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന പാവങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനും സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ഉതകുന്ന സംഭാവനകളും അദ്ദേഹം നല്കിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ നിഖ്യായിലെ സഭയിലുള്ള കല്ലിയോപി

യുസൂ എന്ന വൈദികൻ മുന്തൂറു സ്വപ്ന നാണയങ്ങൾ അദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുത്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ താഴെ കാണുന്ന കത്തും കൊടുത്തയച്ചു.

കല്ലിയോപ്പിയൂസിനു അററിക്കൂസു — കർത്താവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ.

നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിൽ ആവശ്യക്കാരായ പതിനായിരം ആളുകളുണ്ടെന്നും അവരുടെ സ്ഥിതി ദൈവഭക്തിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ സഹതാപം അർഹിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പതിനായിരം എന്ന് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ കൃത്യമായ ഒരു സംഖ്യ പറയുകയല്ല, അവർ വളരെയധികം ഉണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. ഉദാരമായ കരം കൊണ്ട് വിശ്വസ്ത ഭൃത്യന്മാർക്ക് ഭാഗം ചെയ്യുക പതിവാക്കിയിട്ടുള്ളവന്റെ പക്കൽ നിന്നു എനിക്ക് ഒരു തുക കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ചിലയാളുകൾ ഇല്ലായ്മയാൽ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. ഉള്ളവർ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ സുഹൃത്തേ, താങ്കൾ ഈ മുന്തൂറു സ്വപ്ന നാണയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ഉചിതമെന്നു തോന്നുന്നവിധത്തിൽ അതു വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. താങ്കൾ ഈ തുക വിതരണം ചെയ്യുന്നത് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും യാചിക്കാൻ ലജ്ജിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുമെന്നും ജീവിതം മുഴുവൻ മറ്റുള്ളവരുടെ ചെലവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഞാൻ ദ്രവ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ സഹായം നല്ലമ്പോൾ മതപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള യാതൊരു വിവേചനവും ഉണ്ടാകരുത്. വിശക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. മതവികാരത്തിൽ അവർ നമ്മോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കരുത്.

അകലെയുണ്ടായിരുന്ന പാവപ്പെട്ടവരെയും അററിക്കൂസു പരിഗണിച്ചിരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ചിലയാളുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. നൊവേഷ്യരിൽനിന്നു വേർപെട്ടുപോയവർ — യഹൂദ പെസഹായെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മതഭേദം മൂലമാണ് അവർ വിട്ടുപോയത് — റോമസു ഭൂപിപിൽനിന്നു സബ്ബാത്തി യൂസിന്റെ ഉത്തരേഹം കൊണ്ടുവന്നു (നാടുകടത്തപ്പെട്ട സബ്ബാത്തിയൂസു പ്രസ്തുത ഭൂപിപിൽവെച്ചാണ് പരമഗതി പ്രാപിച്ചത്) അതു ഒരീടത്തു സംസ്കരിച്ചിട്ടു ആ ശവകുടീരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ശരീരാവശിഷ്ടം രാത്രിയിൽ അവിടെനിന്നു മാറിച്ച് രഹസ്യമായി മറ്റൊരു ശവകുടീരത്തിൽ നിക്ഷേ

പിപ്പിച്ചു. ശവകുടീരത്തിൽ ആരാധന നടത്തുക പതിവാക്കിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ അതു തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു് ആ പരിപാടി നിർത്തി.

സ്ഥലങ്ങൾക്കു പേരുകൾ കൊടുക്കുന്നതിൽ വലിയ അഭിരുചിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. എവുക്ലീൻ കടലിന്റെ മുഖത്തുള്ള ഒരു തുറമുഖത്തിനു് നേരത്തേയുണ്ടായിരുന്ന പേരു് *ഫർമാക്കെയ*¹⁷ എന്നാണ്. അദ്ദേഹം അതിനു് *തെരാപ്പേയിയാ*¹⁸ എന്ന പേരു കൊടുത്തു. മതപരമായ സമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തിനു് അമംഗളകരമായ ഒരു പേരുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു് അഭിമതമല്ലായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ സമീപമുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥലത്തിനു് അദ്ദേഹം ഇതേ കാരണം കൊണ്ടു് *ആർഗിരോപ്പൊളീസ്*¹⁹ എന്നു പേരു കൊടുത്തു. ക്രിസോപ്പൊളീസ്²⁰ ബോസ്ഫറസിന്റെ തലയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രാചീന തുറമുഖമാണ്. പല പ്രാചീന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അതിനെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടു്; പ്രത്യേകിച്ചും സ്ട്രാബോ, നിക്കൊളാവുസ് ഡമഷേനുസ്, പ്രസിദ്ധനായ സെനോഫോൺ²¹ എന്നിവർ. സെനോഫോൺ, *അനാബാസിസ് ഓഫ് സൈറസ്*²² ആറാം പുസ്തകത്തിലും *ഹെല്ലനിക്കായുടെ* ഒന്നാം പുസ്തകത്തിലും ഈ തുറമുഖത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: “അൽസിബിയാദെസ് അതിനു ചുറ്റും മതിൽ കെട്ടിയതിനുശേഷം അതിൽ ടോൾ ഏല്പെടുത്തി. പോത്തുസിൽനിന്നു് പുറത്തേയ്ക്കു കപ്പലിൽ പോയിരുന്നവരെല്ലാം അവിടെ ദശാംശം കൊടുക്കുമായിരുന്നു.”²³ ഈ സ്ഥലം ക്രിസോപ്പൊളീസിനു് നേരേ എതിർവശത്തു വളരെ മനോഹരമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നു കണ്ട അററിക്കുസ് അതു് *ആർഗിരോപ്പൊളീസ്* എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു് ഏറ്റവും യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതു പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോഴേ ആ സ്ഥലത്തിനു് ആ പേരു സുപ്രതിഷ്ഠിതമായി. റ്റൊവേഷ്യരെ നഗരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ അനുവദിക്കരുതെന്നു് ആരോ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അവ

17. തടവുകാരൻ എന്നർത്ഥം.
18. healing, service, worship എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം.
19. silver city.
20. golden city
21. Xenophon
22. Anabasis of Cyrus
23. ബി. സി. 411 ലാണ് ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ നടന്നതു്.

രോടു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “കോൺസ്റ്റാന്ത്യസൂസിന്റെയും വാലെൻസിന്റെയും കാലത്തു് നമ്മോടൊപ്പം വിശ്വാസത്തെ പ്രതിപീഡനങ്ങൾ സഹിച്ചവരാണ് അവർ എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ മറന്നുപോയോ?” അദ്ദേഹം തുടർന്നു: “മാത്രമല്ല, അവർ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനു സാക്ഷികളാണ്. അവർ സഭയിൽനിന്നു വളരെ മുമ്പേ പിരിഞ്ഞു പോയവരാണെങ്കിലും അവർ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു നവീകരണവും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരു മെത്രാന്റെ അഭിഷേകം സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ നിഖ്യായിൽ പോയി. അവിടെ വെച്ചു് നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ അസ്ക്രേപ്പിയാദെസിനെ കണ്ടു. വയോവൃദ്ധനായ ആ മെത്രാനോടു് അറിക്കൂസു് ചോദിച്ചു: “എത്ര വർഷം അങ്ങു മെത്രാനായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്?” അമ്പതുവർഷം എന്നു മറുപടി ലഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇത്രയും നല്ല ഒരു ജോലി ഇത്രയും ദീർഘകാലം ചെയ്തു അങ്ങു ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ.” അതേ അസ്ക്രേപ്പിയാദെസിനോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നൊവാത്തൂസിനെ²⁴ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ നൊവേഷ്യരെ ഒരു തരത്തിലും അംഗീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.” ഈ വിചിത്രമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു് അസ്ക്രേപ്പിയാദെസു് ചോദിച്ചു: “അങ്ങയുടെ ഈ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?” തന്റെ വിവേചനത്തിനു് അറിക്കൂസു് ഇങ്ങനെ വിശദീകരണം നൽകി: “വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിച്ചവരോടു സഹകരിക്കാൻ നൊവാത്തൂസു് വിസമ്മതിച്ചു. ഞാനും അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നൊവേഷ്യർ വളരെ നിസ്സാരമായ കുറ്റങ്ങളുടെ പേരിൽ അൽമായരെ പുറത്താക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം എനിക്ക് അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.” അസ്ക്രേപ്പിയാദെസു് മറുപടി പറഞ്ഞു, “വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ പറയുന്നതു പോലെ ‘മാരകമായ പാപങ്ങൾ’ വേറെയും പലതുമുണ്ടു്; വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ബലി മാത്രമല്ല വലിയ പാപം. അത്തരം കുറ്റങ്ങളുടെ പേരിൽ വൈദികരെ മാത്രം നിങ്ങളും ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളാകട്ടെ അൽമായരെയും ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. അവർക്കു മാപ്പു കൊടുക്കാനധികാരം ദൈവത്തിനു മാത്രമുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.”

അറിക്കൂസിനു് തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു് മുന്നറിവുണ്ടായിരുന്നു. നിഖ്യായിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ

24. നൊവേഷ്യനെ

അവിടുത്തെ വൈദികനായ കല്പിയോപ്പിയൂസിനോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "താങ്കൾക്കു് എന്നെ വീണ്ടും ജീവനോടെ കാണണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇലപൊഴിയും കാലത്തിന്നുമുമ്പു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വരുക. കാരണം, അതിലും താമസിച്ചാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നെ കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല." ഈ മുന്നറിയിപ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു പിശകു പറിയതുമില്ല. അടുത്ത ഒക്ടോബർ 10-നു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻ വാഴ്ചയുടെ ഇരുപത്തി ഒന്നാം വർഷമായിരുന്നു. അന്നു് തിയഡോഷ്യസ് പതിനൊന്നാം തവണയും വലൻറീനിയൻ സീസർ ഒന്നാം തവണയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കത്തക്കവിധം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം തെസലോനിക്കയിൽനിന്നുള്ള യാത്രയിലായിരുന്നു. അറിക്കൂസിന്റെ ശവസംസ്കാരം നടന്നതിന്റെ പിറേറ്റിവസം ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തി. അതിന്നു ശേഷം അധികം താമസിയാതെ, അതേ മാസം 23-നു് കൊച്ചു വലൻറീനിയൻ²⁵ അഗസ്റ്റസ് ആയി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

അധ്യായം 26

അറിക്കൂസിന്റെ പിൻഗാമി സിസിനിയസ്

അറിക്കൂസിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് വലിയ തർക്കമുണ്ടായി. ഒരു കൂട്ടർ ഒരാളെ നിർദ്ദേശിക്കും. വേറൊരു കൂട്ടർ വേറൊരാളെ. ഫിലിപ്പു് എന്നു പേരുള്ള ഒരു വൈദികനെ ഒരു കൂട്ടർ വളരെ ആവേശപൂർവ്വം പിൻതാങ്ങിയിരുന്നു എന്നു് ആളുകൾ പറയുന്നു. മറ്റൊരു വൈദികനായ പ്രോക്യൂസിനെ മെത്രാനാക്കാൻ വേറൊരു കൂട്ടർ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം സിസിനിയൂസിന്നു നൽകപ്പെടണം എന്നതായിരുന്നു ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവായുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം. ഈ സിസിനിയൂസും ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേ

25. 425-ൽ
 26. വലൻറീനിയൻ മൂന്നാമൻ: 7:24.

ഹത്തിന്റെ സേവനരംഗം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നഗരത്തിൽ തിർത്തിക്കള്ളിലായിരുന്നില്ല. ആ നഗരത്തിന് സമീപസ്ഥമായ എലേയ എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ദൈവജനസേവനത്തിന് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗ്രാമം നഗരത്തിലെ തുറമുഖത്തിന്റെ മറ്റുകരയിലായിരുന്നു. അവിടത്തെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളും കൊല്ലംതോറും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ആഘോഷിക്കാൻ ഒത്തുചേരുക എന്നൊരു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജനങ്ങളെല്ലാവരും സിസീനിയ സീനെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യജീവിതവും പാവങ്ങളോടുള്ള കാരുണ്യവുമായിരുന്നു അതിന് കാരണം. സാധുജനസേവനത്തിൽ തന്റെ കഴിവിനപ്പുറമായ താല്പര്യമാണ് അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിജയം വരിച്ചു. അടുത്ത കോൺസുളേറിൽ ഫെബ്രുവരി ഇരുപത്തിയെട്ടാം തീയതി സിസീനിയസീന്റെ മെത്രാഭിഷേകം നടന്നു. അന്ന് തിയഡോഷ്യസ് പന്ത്രണ്ടാം തവണയും വലെൻറീനിയൻ രണ്ടാം തവണയും കോൺസുൾമാർ ആയിരുന്നു.²⁷ മറ്റൊരാൾക്ക് തന്നെക്കാളധികമായ ജനപിന്തുണകിട്ടിയതിൽ വൈദികനായ ഫിലിപ്പ് വളരെ രഷ്ടനായി. 'തന്റെ ക്രിസ്തീയ ചരിത്രം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അയാൾ അക്കാര്യം ഒരു പ്രതിപാദ്യവിഷയമാക്കുകപോലും ചെയ്തു.²⁸ അവിടെ അയാൾ അഭിഷിക്തനെയും അഭിഷേകം ചെയ്തവരെയും ഒരുപോലെ പുലഭ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളെയാണ് ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നിട്ടും ഒരുവിധത്തിലും രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം അയാൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ലിഖിതമാക്കിയ അയാളുടെ ഒരുപദിഷ്ടയത്താൽ ഒരുവിധത്തിലും അംഗീകരിക്കാൻ എന്നിട്ടു സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അയാളെക്കുറിച്ചും അയാളുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ചും ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് അനുചിതമാകയില്ല എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

---

27. 426-ൽ
 28. സീസിലെ ഫിലിപ്പ്: ക്രിസ്തീയചരിത്രം (ക്രിസ്ത്യാനിക്കെ ഫിസ്റ്റോറിയാ) 36 പുസ്തകങ്ങളിലായി എഴുതി. ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ക്രി. വ. 426 വരെയുള്ള ചരിത്രം ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു: ജി. ചേടിയത്ത്, ആദിമധ്യഭാഷിതാജ്ഞാർ, പേ. 355-7.

അധ്യായം 27

ഫിലിപ്പിന്റെ വൃഥാസംഗ്രഹരചനകൾ

ഫിലിപ്പ് ജനിച്ചത് സീദ് എന്ന സ്ഥലത്താണ്. പംഫിലിയായിലുള്ള ഒരു നഗരമാണിത്. താർക്കികനായ ട്രോയിലൂസും ഇവിടത്തുകാരൻ തന്നെ. താൻ ട്രോയിലൂസിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവാണെന്നു ഫിലിപ്പ് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. ഫിലിപ്പ് ഒരു ഡീക്കനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം മെത്രാനുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ ധാരാളം അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ അയാൾ കഠിന പരിശ്രമം ചെയ്തു ഗണനീയമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചതിനു പുറമേ വിവിധ വിജ്ഞാനവിഷയമായി വിശാലമായൊരു ഗ്രന്ഥശേഖരവും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഏഷ്യാറ്റിക് ശൈലി അനുസരിച്ച് അനേകം പ്രബന്ധങ്ങൾ അയാൾ വിരചിച്ചു. ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി രചിച്ച പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഒരു ഖണ്ഡനവും അവയിൽപ്പെട്ടു. ഒരു ക്രിസ്തീയചരിത്രം അയാൾ സമാഹരിച്ചു. അതിനെ മുപ്പത്താറു പുസ്തകങ്ങളായിട്ടാണ് അയാൾ വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓരോ പുസ്തകത്തിനും അനേകം വാല്യങ്ങളുണ്ട്. ആകെക്കൂടി ആയിരത്തോളം വാല്യങ്ങൾ. ഓരോ വാല്യത്തിലെയും വിഷയ വിവരണംതന്നെ വാല്യത്തോടൊപ്പം ദീർഘമാണ്. ഈ രചനയ്ക്ക് അയാൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള നാമം സഭാചരിത്രമെന്നല്ല, ക്രിസ്തീയചരിത്രം എന്നത്രേ. അതിൽ വിവിധവിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അനവധി വിവരങ്ങൾ കത്തിനിറച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ ദാർശനികമോ വൈജ്ഞാനികമോ ആയ ഒരു പഠനവിഷയത്തിലും അജ്ഞനല്ല എന്നു കഠിനീകകയാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതു് ജ്യോമെട്രിക്കൽ തിയറങ്ങളുടെയും വാനശാസ്ത്രപരമായ ഗണനങ്ങളുടെയും സംഗീതശാസ്ത്ര തത്വങ്ങളുടെയും ദീപികകൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, വനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ വിവരണങ്ങളുടെയും നിരപയോഗമായ മറ്റനവധി കാര്യങ്ങളുടെയും ഒരു മിശ്രണമാണ്. ഇപ്രകാരം അപ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്റെ വിഷയത്തോടു ബലമായി ചേർത്തു പ്രതിപാദിക്കുകവഴി അയാൾ തന്റെ കൃതിയെ ഒരു ശിഥില നിമ്നിതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതു പണ്ഡിതന്മാർക്കും പാഠകന്മാർക്കും ഒരുപോലെ നിരപയോഗ

മാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അപണ്ഡിതന്മാർക്ക് അയാളുടെ ഭാഷയുടെ പ്രൗഢി ആസ്വദിക്കാൻ പ്രാപ്തിയില്ല. ശരിയായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്താൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ ആശയാവർത്തനങ്ങൾ ട്രസ്റ്റിമാർക്കായിരിക്കും. ഓരോരുത്തരും അവരുടെ അഭിരുചിയനുസരിച്ച് ഈ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് സ്വന്തം അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നിടം ഇതുകൂടെ മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ: അയാൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ കാലപരമത്വം ആകെ തെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു. തിയഡോഷ്യസ് പത്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചതിനുശേഷം അയാൾ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാന്റെ കാലത്തേയ്ക്കു പിറകോട്ടു പോകും. ഈ രീതി അയാൾക്കു സാധാരണമാണ്. ഏതായാലും ഫിലിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ആവശ്യത്തിനു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. സിസിനിയുടെ ഭരണത്തിനു കീഴിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇനി പ്രതിപാദിക്കാം.

അധ്യായം 28

സിസിക്യൂസിലെ മെത്രാൻമാർ

സിസിക്യൂസിലെ മെത്രാൻ ദിവംഗതനായപ്പോൾ സിസിനിയുടെ ആ നഗരത്തിലെ മെത്രാനായി പ്രോക്യൂസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മറികടന്നുകൊണ്ടു ഡൽമേഷ്യസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു സന്യാസിയെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി നിലവിലിരുന്ന ഒരു നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാന്റെ അനുമതി കൂടാതെ അവർ മെത്രാൻ വാഴിക്കാൻ പാടില്ല എന്നതായിരുന്നു നിയമം. അറിക്യൂസിനും വ്യക്തിപരമായി നല്ലപ്പട്ട ഒരു പ്രത്യേക ആനുകൂല്യമാണെന്നു അവർ ഭാവിച്ചു. അതിനാൽ പ്രോക്യൂസിനു തന്റെ സഭയുടെമേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കാതെ കഴിയേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ പള്ളികളിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ വഴി അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു യുക്തമായ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. സിസിനിയുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തു് ആരോഹണം

ചെയ്തിട്ട് ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷമേ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഹിയേരി യൂസും അർദ്ധവൃദ്ധിയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വർഷം ഡിസംബർ മാസം 24 ന് അദ്ദേഹത്തെ മരണം ഈ ലോക രംഗത്തുനിന്നു മാറി. ക്ഷമ, ജീവിതവിശുദ്ധി, പാവങ്ങളോടുള്ള കാരുണ്യം എന്നിവയിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ഉന്നതനായിരുന്നു. ഏതൊരുമല്ല, അദ്ദേഹം പെരുമാറ്റത്തിൽ അസാധാരണമാം വിധം വിനയശീലനും നിഷ്ഠുരതയുമായിരുന്നു. പ്രവർത്തനങ്ങളോടു പൊതുവേ വൈമുഖ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഉൾക്കാലം അദ്ദേഹത്തെ അലസനായി ഗണിച്ചു.

അധ്യായം 29

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനായ
നെസ്തോറിയസ്

സിസീനിയൂസിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വൈദികർ സ്ഥാനമോഹംമൂലം പ്രകടിപ്പിച്ച മത്സരബുദ്ധി കാരണം ആ വൈദികരിലാർക്കും മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകേണ്ട എന്നു ചക്രവർത്തിമാർ തീരുമാനിച്ചു. പലയാളുകളും ഫിലിപ്പിനെ മെത്രാനാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പ്രോക്യൂസിനു് ആ സ്ഥാനം നൽകണമെന്നു് ആഗ്രഹിച്ചവരും കുറവായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ചക്രവർത്തിമാർ അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു് നെസ്തോറിയൂസു് എന്നൊരാളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. നെസ്തോറിയൂസു് ജർമ്മനീഷ്യാക്കാരനായിരുന്നു. വിശേഷപ്പെട്ട കണ്ണനാദത്തിന്റെയും ഭാഷണചതുര്യത്തിന്റെയും പേരിൽ അയാൾ പ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു പ്രബോധനം നല്കാൻ പ്രസ്തുത സിദ്ധികൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണെന്നു് അവർ കരുതി. സിസീനിയൂസിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് നെസ്തോറിയൂസു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിച്ചേർന്നതു്. ആത്മസംയമനത്തിന്റെ പേരിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുടെ സമ്പ്രദായം എന്തായിരുന്നുവെന്നു് അയാളുടെ ആദ്യത്തെ ദേവാലയപ്രസംഗത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ അല്പമെങ്കിലും ഗ്രഹണശക്തിയുള്ളവർക്കെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഫേലിക്സും തൗറൂസും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ

വർഷം.²⁹ ഏപ്രിൽ പത്താം തീയതിയായിരുന്നു മെത്രാഭിഷേകം. അഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ, ഏല്പാ ജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ചക്രവർത്തിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധമായ ഈ വാക്കുകൾ ഉദീരണം ചെയ്തു: "രാജാവേ, ഈ ഭൂമി പാഷണ്ഡികളിൽനിന്നു ശുദ്ധമാക്കി എനിക്കു നൽകുക. അതിനു പ്രതിഫലമായി ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു സ്വസ്തം തരാം. പാഷണ്ഡികളെ നശിപ്പിക്കാൻ അങ്ങ്ങ് എന്നെ സഹായിക്കുക. പേർഷ്യക്കാരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ അങ്ങയെ സഹായിക്കാം." ഈ വാക്കുകൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ചിലർക്ക് സന്തോഷജനകമായി തോന്നി. പാഷണ്ഡികളോടു കടുത്ത വിദ്വേഷമുള്ള കൂട്ടരായിരുന്നു അവർ. എങ്കിലും, ഞാൻ മുന്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു അയാളുടെ സ്വഭാവം അനുമാനിക്കാൻ കഴി വുള്ളയാളുകൾ അയാളുടെ മനസ്സിന്റെ ചാപല്യം ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. അടക്കമില്ലാത്തതും അഹങ്കാരപൂർണ്ണവുമാണ് അയാളുടെ സ്വഭാവമെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തേയ്ക്കുപോലും സ്വന്തം മനസ്സിനെ അടക്കി നിർത്താൻ കഴിയാതെ അത്ര വമ്പനീറഞ്ഞ ഒരു പ്രസ്താവം അയാളിൽ നിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതു് അന്തസ്സാരശൂന്യതതന്നെ. പഴഞ്ചൊല്ലിലെ ശൈലി ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞാൽ 'നഗരത്തിലെ ജലത്തിന്റെ രുചി എന്തെന്നറിയുന്നതിനുമുമ്പു്' അയാൾ അങ്ങനെ പാഷണ്ഡികളുടെ ഭീകരപീഡകനായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ആര്യന്മാർ രഹസ്യമായി ആരാധന നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ചാപ്പൽ തന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ അഞ്ചാം ദിവസം തകർക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകവഴി അയാൾ അക്കൂട്ടരെ കോപനൈരാശ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. തങ്ങളുടെ ചാപ്പൽ തകർക്കപ്പെടുന്ന കാഴ്ചകണ്ടു് അവർ അതിലേയ്ക്കു തീയെറിഞ്ഞു. ആ തീ നാലു ഭാഗത്തേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു് സമീപത്തുള്ള പല കെട്ടിടങ്ങളെയും ചാമ്പലാക്കി. ഇതിനെത്തുടർന്നു നഗരം മുഴുവൻ കലാപമുണ്ടായി. പ്രതികാരജ്വാലയിൽ ജ്വലിച്ച ആര്യന്മാർ ചില കടുംകൈകൾക്കു വട്ടംകൂട്ടി. എന്നാൽ ആ നഗരത്തിന്റെ സംരക്ഷകനായ ദൈവം അതൊന്നും മുഴുവനായി സംഭവിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

ഏതായാലും അന്നുമുതൽ അവർ നെസതോറിയസിനു് 'കൊള്ളിവയ്പുകാരൻ' എന്ന ഇരട്ടപ്പേരു കൊടുത്തു. പാഷണ്ഡി

കൾ മാത്രമല്ല, സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടവരും അയാളെ അങ്ങനെ വിളിച്ചു. കാരണം, അയാൾക്കു വിശ്രമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു യോജിക്കാത്തവരെയെല്ലാം സ്വൈരം കെട്ടത്തുന്നതിനായി അയാൾ പൊതുജന ജീവിതത്തിൽ നിരന്തരമായ സ്വൈരക്കേടെണ്ടാക്കി. നൊവേഷ്യരെയും അയാൾ ശല്യപ്പെടുത്തി. അവരുടെ മെത്രാനായ പൗലോസ് തന്റെ സുകൃതജീവിതം മൂലം എല്ലാവരാലും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ നെസ്റ്റോറിയൂസ് അസുയാകലുഷിതനായിത്തീർന്നു. ചക്രവർത്തി തന്റെ ഉപദേശങ്ങളും ഗുണദോഷികളുകളും കൊണ്ട് അയാളുടെ കോപത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്തിയിരുന്നു. ഏഷ്യയിലാകമാനവും ലിഡിയാ, കാരീയാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും പതിനാലാം ദിവസക്കാർക്ക്³⁰ അയാൾ എത്രമാത്രം നാശം വരുത്തിവെച്ചു; മിലേത്തൂസ്, സാർദീസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അയാൾ കാരണമുണ്ടായ ബഹുജനകലാപങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം മരിച്ചു എന്നീ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ പറയാതെ വിട്ടുകയാണു ചിതം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ അതിക്രമങ്ങൾക്കും നാവുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത പ്രയോഗങ്ങൾക്കും ദൈവം അയാൾക്ക് എത്ര ശിക്ഷ കൊടുത്തു എന്നു³¹ കുറെ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ പറയാം. 31

അധ്യായം 30

ബുർഗുൺഡിയിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരം

ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്തുണ്ടായതും രേഖപ്പെടുത്താൻ ഏറ്റവും യോഗ്യവുമായ ഒരു സംഭവം ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. റൈൻ നദിക്കപ്പുറം നിവസിക്കുന്ന ഒരു അപരിഷ്കൃതവർഗ്ഗമുണ്ട്. ബുർഗുണ്ടിയന്മാർ എന്നാണ് അവരുടെ പേര്. അവർ പ്രശാന്തമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നു. എല്ലാവരും തന്നെ കൈത്തൊഴിൽകാരായിട്ടുള്ള ആ ജനവിഭാഗം അവരുടെ കരവേലകൾ കൊണ്ട് ജീവിതയാപനം നിർവഹിക്കുന്നു. ള്ളന്നന്മാർ എന്ന ജനവിഭാഗം ഇവരുടെമേൽ നിരന്തരമായ

30. Quartodecimans.
31. 7:36.

കടന്നാക്രമങ്ങൾ നടത്തി അവരുടെ ദേശത്തു സർവ്വനാശം ചെയ്യുകയും പലപ്പോഴും വലിയ സംഖ്യ ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ ബുർഗുണ്ഡിയന്മാർ തീരുമാനിച്ചത് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യവ്യക്തിയെ ആശ്രയിക്കാനല്ല; ഏതെങ്കിലും ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണഭാരം ഏല്പിക്കാനാണ്. തന്നെ യേശുക്രീസ്തുവരെ റോമാക്കാരുടെ ദൈവം ശക്തിയായി കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത ഗൗരവപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം അവർല്ലാവരും കൂടെ പൊതുതീരുമാനം അനുസരിച്ച് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അവർ ഗാൾപ്രദേശത്തെ നഗരങ്ങളിലൊന്നിൽ ചെന്നു് തങ്ങൾക്കു ക്രൈസ്തവ ജ്ഞാനസ്ഥാനം നൽകണമെന്നു് അവിടുത്തെ മെത്രാന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. ആ മെത്രാന്മാരുടെ ഏഴു ദിവസം ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കാൻ അവരോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയും ആ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാഥമികതത്വങ്ങൾ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എട്ടാം ദിവസം ജ്ഞാനസ്ഥാനം നൽകി അവരെ പഠിപ്പിച്ചു.

ഇതോടുകൂടി ബുർഗുണ്ഡിയൻ്റെ ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. അവർ ആക്രമണകാരികൾക്കെതിരെ മുന്നോട്ടു നടത്തി. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ അവർക്കു ഗോശ്വരാകേണ്ടിവന്നു മില്ല. എന്തെന്നാൽ ഉപ്താർ³² എന്നു പേരുള്ള ഊണരാജാവു് അമിതഭോജനത്തിന്റെ ഫലമായി അന്നു രാത്രി മരിച്ചു. അതിനാൽ അപ്പോൾ നേതാവല്ലാതായിത്തീർന്ന ഊണസംഘത്തെയാണ് അവർ ആക്രമിച്ചത്. തത്ഫലമായി ബുർഗുണ്ഡിയൻ്റെ, സംഖ്യയിൽ തങ്ങളെക്കാൾ വളരെയധികമുള്ള ഊണന്മാരെ പൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. ബുർഗുണ്ഡിയൻ ആകെ മൂവായിരം പേരെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള അവർ പതിനായിരത്തിലധികം ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കി. അന്നുമുതൽ ആ ജനത ആവേശപൂർവ്വം ക്രൈസ്തവമതത്തോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്നു.

ഇക്കാലത്തു തന്നെ ആര്യന്മാരുടെ മെത്രാനായ ബർബാസ്സു് മരിച്ചു. തിയഡോഷ്യസ് പതിമൂന്നാമതും വലൻറീനിയൻ മൂന്നാമതും കോൺസ്റ്റന്മാരായിരുന്ന കൊല്ലം ജൂൺമാസം 24-ാം തീയതിയായിരുന്നു മരണം. ³³ സബ്ബാത്തിയസ് അയാളുടെ പിൻഗാമിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

32. Uptar (Oftar): uncle of Attila.
 33. 430-ൽ

അധ്യായം 31

നെസ്തോറിയസ് മാസിയോണിയർക്കെതിരെ

നെസ്തോറിയസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഭയിലെ വഴക്കങ്ങൾക്കെതിരായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. ആളുകൾ അയാളെ വെറുക്കുന്നതിന് മറ്റു തരത്തിലും അയാൾ കാരണമുണ്ടാക്കി. അയാളുടെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തും. ഹെലെസ്പോണ്ടിലെ ജെമ്മാ പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനായ അന്തോണിയെ പാഷണ്ഡരോടുള്ള അസഹിഷ്ണുതയിൽ നെസ്തോറിയസ് ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. അന്തോണി മാസിയോണിയരെ പീഡിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അഭിലാഷം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നു എന്ന ഭാവത്തിലായിരുന്നു അയാളുടെ പ്രവർത്തനം. മാസിയോണിയർ അയാളുടെ ശല്യം കുറെക്കാലം സഹിച്ചു. പക്ഷേ അയാളുടെ നടപടികൾ കൂടുതൽ കഠിനമായിത്തീർന്നപ്പോൾ അതു സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതെ വന്നിട്ട് അവർ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഒരു കടംകൈ പ്രവർത്തിച്ചു. ന്യായാന്യായങ്ങളെക്കാരും പണത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്ന രണ്ടാളുകളെ വാടകയ്ക്കടുത്തു് അവർ അന്തോണിയെ വധിപ്പിച്ചു. മാസിയോണിയർ ഈ അതിക്രമം ചെയ്ത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കെതിരെ കൂടുതൽ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമായി നെസ്തോറിയസ് അതിനെ ഉപയോഗിച്ചു. അവരുടെ പള്ളികൾ അവരിൽ നിന്നെടുക്കാൻ ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി മാസിയോണിയർക്ക് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ പഴയമതിലിനു മുമ്പിൽ നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾക്കു പുറമേ സിസിലിക്കൂസിലും ഹെലെസ്പോണ്ടിന്റെ ഗ്രാമീണജില്ലകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അക്കാലത്തു് അവയിൽ പലതും കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചു. ആ പള്ളികൾ *ഹോമോ ഉസിയൻ വിശ്വാസം* അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ "കടിയന്മാർക്ക് വീഞ്ഞും മത്സര ബുദ്ധികൾക്കു വഴക്കും ആവശ്യമില്ല" എന്ന സൂക്തമുണ്ടല്ലോ. അതു നെസ്തോറിയസിന്റെ കാര്യത്തിൽ സത്യമായി. അയാൾ മറ്റു പലരെയും സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് ഒടുവിൽ താഴെപറയുന്ന കാരണത്താൽ സ്വയം സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായി.

അധ്യായം 32

വൈദികനായ അനസ്താസിയൂസ്

നെസ്തോറിയൂസിനു അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന അനസ്താസിയൂസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു വൈദികസഹായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇയാളെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ മതിപ്പാണ് നെസ്തോറിയൂസിനുണ്ടായിരുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിർവ്വഹണത്തിൽ അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ അനസ്താസിയൂസ് ഒരു ദിവസം പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "മറിയത്തെ ആരും ദൈവമാതാവു" 34 എന്നു വിളിക്കരുതു്. എന്തെന്നാൽ മറിയം കേവലം ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയാണു്. ദൈവം സ്ത്രീയിൽ നിന്നു ജനിക്കുക എന്നതു് അസാധ്യ കാര്യമാണു്." ഈ വാക്കുകൾ വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കി. വൈദികരുടെയും അൽമായരുടെയും ഇടയിൽ അതു വലിയ കലക്കമുണ്ടാക്കി. ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കാനാണല്ലോ അന്നുവരെ അവർ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. മനുഷ്യാവതാരവ്യാപാരം നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വി. ശ്ലീഹായുടെ ഈ വാക്കുകൾ അവർക്ക് അതിനു് പ്രേരകമായിരുന്നു: "മിശിഹായെ മനുഷികമായി നമ്മൾ അറിയുന്നതുവെങ്കിലും ഇനിമുതൽ അവിടുത്തെ അറിയുന്നതു് അങ്ങനെയല്ല" (2 കൊറി. 5:10). വീണ്ടും "മിശിഹായുടെ പ്രാരംഭപണങ്ങൾ വിട്ടു് നമുക്കു പരിപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നീങ്ങാം" (എബ്രാ. 6:1).

അനസ്താസിയൂസിന്റെ വാക്കുകൾ പള്ളിയിൽ വലിയ രോഷത്തിനു കാരണമായി. അയാളുടെ അഭിപ്രായം വാദിച്ച സ്ഥാപിക്കാനാണു് നെസ്തോറിയൂസ് ശ്രമിച്ചതു്. തന്റെ ബഹുമാനത്തിനു പാത്രമായ വ്യക്തി ദൈവഭൃഷണം പറഞ്ഞു എന്നു വരുന്നതു് അയാൾക്കു് ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് അയാൾ അനവധി പരസ്യപ്രസംഗം

34. തെയോതോക്കോസു്

ഗങ്ങര നടത്തി. അതിൽ വളരെ വിവാദപരമായ ഒരു നില പാടാണ് അയാൾ സ്വീകരിച്ചത്. ദൈവമാതാവ് എന്ന വിശേഷണം അയാൾ പൂണ്ണമായി തിരസ്കരിച്ചു. ഈ തർക്കത്തെ ചിലർ ഒരു വിധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. മറ്റു ചിലർ അതിനു നേരെ വിപരീതമായ വിധത്തിലും. അതു സഭയിൽ വലിയ ഭിന്നത സൃഷ്ടിക്കുകയും എതിരാളികൾ ഇരുട്ടത്തു പരസ്പരം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഒരവസ്ഥ സംജാതമാകുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും പറഞ്ഞത് ഏറ്റവും ചിന്താക്കഴപ്പം നിറഞ്ഞതും പരസ്പര വിരുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരു കേവല മനുഷ്യനാണെന്ന ദൈവദൂഷണപരമായ അഭിപ്രായം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവനും സാമോസാട്ടക്കാരൻ പൗലോസിന്റെയും ഫൊതിനൂസിന്റെയും തത്ത്വങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായി സഭയുടെ മേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നവനും എന്നുള്ള ദുഷ്കീർത്തി നെന്റോറിയൂസിന് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉളവായി. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒളപ്പാട് വളരെ ഉഗ്രമായിത്തീർന്നതിനാൽ ഈ തർക്കവിഷയം പരിഗണിക്കുന്നതിന് ഒരു സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസ് തന്നെ വിളിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു വന്നു.

നെസ്തോറിയൂസിന്റെ ലിഖിതങ്ങൾ ഞാൻ നോദിച്ചു വായിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ വേണ്ടത്ര പഠനമില്ലാത്ത ഒരാളാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്. അയാളെ ക്കറിച്ച് എനിക്കു തോന്നിയ ബോധ്യം ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താം. വ്യക്തിപരമായ വിദ്വേഷമൊന്നും കൂടാതെ അയാളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പു ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഇപ്പോൾ എതിരാളികളുടെ ദോഷാരോപണങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് അയാളുടെ യോഗ്യതകൾ കുറച്ചു പറയാതിരിക്കാനും ഞാൻ ശ്രമിക്കാം. അതിനാൽ അയാൾ സമോസാട്ടക്കാരൻ പൗലോസിന്റെയോ ഫൊതിനൂസിന്റെയോ അനുയായി ആയിരുന്നവെന്നു സമ്മതിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. അയാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിച്ചു എന്നും പറയാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ദൈവമാതാവ് എന്ന പദപ്രയോഗത്തെ ഏതോ ഭീകരദുർഭൂതത്തെ എന്നപോലെ അയാൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നവെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അയാൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അടിസ്ഥാനപരമായ പരിഭ്രമം അയാളുടെ പരമമായ അജ്ഞത വെളിപ്പെടുത്തി എന്നതാണു വസ്തുത. ഭാഷാ പ്രയോഗത്തിൽ നല്ല ഒഴുക്കുള്ള ഒരാളായിരുന്നതു മൂലം അയാൾ നല്ല പഠനമുള്ള വ്യക്തിയാണെന്നു തെറ്റായിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാൾ ലജ്ജാകരമാംവിധം അജ്ഞനായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ

പ്രാചീനവ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ കൃതികൾ സൂക്ഷ്മപഠനത്തിന് വിഷയമാക്കുന്നതിലെ ക്ലേശത്തെ അയാൾ വെറുത്തിരുന്നു. ഭാഷ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള ലാഘവംമൂലം അഹങ്കരിച്ചിട്ടും, പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒന്നും പഠിക്കാൻ മനക്കെടാതെ താനാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആൾ എന്ന് അയാൾ അഹങ്കരിച്ചു. യോഹന്നാന്റെ ഒന്നാം സാർവ്വത്രിക ലേഖനത്തിൽ (4:2-3) അതിന്റെ പഴയ പകർപ്പുകളിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന വസ്തുത അയാൾക്കജ്ഞാതമായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമത്രേ: “ഈശോയെ വേർതിരിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല”. ഈ വാക്യത്തിന് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയവർ ഈശോയുടെ ദൈവികസ്വഭാവത്തെ മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചവരാണ് എന്ന് കരുതാം. അഥവാ, ആദ്യകാല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെതന്നെ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചാൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തിൽനിന്ന് അകറ്റാൻ ആഗ്രഹിച്ച ചിലർ ഈ ലേഖനഭാഗത്തെ ദുഷിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ രക്ഷകനിൽ മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ രണ്ടു വ്യക്തികളില്ല, ഒരു വ്യക്തിയേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാചീനർ, പ്രസ്തുത സാക്ഷ്യത്താൽ ധൈര്യം നേടി മറിയത്തെ ദൈവമാതാവ് എന്ന് വിളിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടത്. എവുസേബിയസ് പംഫിലി രചിച്ച കോൺസ്റ്റാന്റിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നാ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “വാസ്തവത്തിൽ ‘നമ്മോടുകൂടെയുള്ള ദൈവം’ നമുക്കുവേണ്ടി ജനിക്കാൻ തയ്യാറായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലത്തെ എബ്രായക്കാർ ‘ബേത്ലഹെം’ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തയായ ഹെലേനാ ചക്രവർത്തിനി ദൈവമാതാവായ കന്യക പ്രസവിച്ച സ്ഥലത്തെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ സ്മാരകങ്ങൾകൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചു; ഏറ്റവും വിലകൂടിയ ആഭരണങ്ങൾ ആ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ അണിയിച്ചു³⁵.”

ഒരിജനും, അപ്പസ്തോലൻ റോമാക്കാക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ, ദൈവമാതാവ് എന്ന വാക്ക് ഏതർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയുക്തമായിട്ടുള്ളത് എന്നതു സംബന്ധിച്ചു പര്യായമായ വിശദീകരണം നൽകുന്നുണ്ട്³⁶. അതിനാൽ പ്രാചീനർ എഴുതിയ പ്രബന്ധങ്ങളോടു നെസ്തോറിയസിന് കാര്യമായ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

35. എവുസേബിയസ്, കോൺസ്റ്റാന്റിന്റെ ജീവചരിത്രം, 3.43
 36. റോമാലേഖനഭാഷ്യം, 1.1.5.

ന്നില്ല എന്നതു വളരെ സ്പഷ്ടം. അതിനാൽ, ഞാൻ മുമ്പ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ആ പദപ്രയോഗത്തെ മാത്രമാണ് അയാൾ എതിർത്തത് അതുകൊണ്ട് സാമസോട്ടക്കാരൻ പൗലോസും ഫൊത്തിനൂസും പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രിസ്തു വെറും മനുഷ്യനാണെന്ന് അയാൾ വാദിച്ചു എന്നു വരുന്നില്ല. ഇക്കാര്യം അയാളുടെ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായ മതപ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസിദ്ധീകൃതപ്രസംഗങ്ങളിൽ ഒന്നിലും നെസ്തോറിയസ് ഒരിടത്തും ദൈവവചനത്തിന്റെ സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വം³⁷ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. നേദേരമറിച്ചു, അവിടുത്തെല്ലാ സത്താപരവും വ്യത്യസ്തവുമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമുണ്ടെന്ന് എപ്പോഴും സ്പഷ്ടമായി പറയുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഫൊത്തിനൂസും സമോസാട്ടക്കാരനും ചെയ്തതുപോലെയും മനിക്കെയേയും മൊണ്ടാനൂസിന്റെ അനുയായികളും ധൈര്യപ്പെട്ടതുപോലെയും അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥമായ അസ്തിത്വത്തെ³⁸ ഒരു കാലത്തും അയാൾ നിഷേധിച്ചിട്ടുമില്ല. നെസ്തോറിയൂസിന്റെ രചനകൾ സ്വയം വായിച്ചതിൽനിന്നും അയാളുടെ ആരാധകർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. എന്നാൽ അയാൾ അശ്രദ്ധമായി പുറപ്പെടുവിച്ച, മുകളിൽ പറഞ്ഞ, അഭിപ്രായം മതലോകത്തുളവാക്കിയ കോലാഹലങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

അധ്യായം 33

ഒളിച്ചോടിയ അടിമകളുടെ അതിക്രമം

കാര്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഇതായിരിക്കട്ടെ, പള്ളിയിൽ ഒരു അതിക്രമം നടന്നു. ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ വീട്ടിലെ അടിമകളായ കുറെ വിദേശികൾ യജമാനനിൽനിന്നു ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റം സഹിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടോടി പള്ളിയിലെത്തി. ഉത്തരീയ വാളുമായി അവർ ഓടി ബലിപീഠം വരെയെത്തി. അവിടെനിന്നു പിന്മാറാനുള്ള അഭ്യർത്ഥനകളൊന്നും വിലപ്പോയില്ല. വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളെല്ലാം

37. ഹ്യൂപ്പോസ്തസിസ്

38. Subsistence

അവർ മൂലം തടയപ്പെട്ടു. അവർ അവിടത്തെ നിലപാടു് ദുശ്ശാഠ്യപൂർവ്വം പല ദിവസം തുടർന്നു. അവരെ സമീപിക്കാൻ ശ്രമിച്ച എല്ലാവരെയും വാളിളക്കിക്കൊണ്ടാണ് അവർ നേരിട്ടതു്. പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരാളെ അവർ വധിക്കുകയും വേറൊരാളെ മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം സ്വയം വധിക്കാൻ അവർതന്നെ നിർബന്ധിതരായി. ബലിപീഠത്തിന്റെ ഈ അവിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ഒരാരം ഇതു് വരാനിരിക്കുന്ന ഏതോ വിപത്തിന്റെ മുൻകൂർ സൂചനയാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആ വിഷയത്തിലുള്ള അയാളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു് ഉപോദ്ബലകമായി ഒരു പ്രാചീന കവിയുടെ രചനയിൽ നിന്നു് *യാംബ്വിക്ക്* വൃത്തത്തിലുള്ള ഈ വരികൾ അയാൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു:

“ദേവദലയങ്ങൾ അതിക്രമങ്ങൾകൊണ്ടു് മലിനീകൃതമാകുമ്പോൾ അതു് ദുഃസംഭവങ്ങളുടെ ശകുനമാകുന്നു.”

ഈ ഭാവിപ്രവചനം ചെയ്തയാളിനു് അയാളുടെ ശകുന സൂചനയിൽ നിരാശപ്പെടേണ്ടി വന്നതുമില്ല. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭിന്നതയെയും അതിനു കാരണക്കാരനായ വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാനഭ്രംശത്തെയും അതു സൂചിപ്പിച്ചു എന്നു പറയാം.

അധ്യായം 34

എഫേസോസ് സുനഹദോസ് -
നെസ്തോറിയസിന്റെ പതനം

അധികം താമസിയാതെ, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലെയും മെത്രാന്മാർ എഫേസോസിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നു് ചക്രവർത്തി കല്പനയായി. അതനുസരിച്ചു് ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ കഴിഞ്ഞയടുനെ, നെസ്തോറിയസ് തന്റെ അനുയായികളുടെ ഒരു വലിയ സംഘത്തോടുകൂടി എഫേസോസിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ധാരാളം മെത്രാന്മാർ അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായ സിറിൽ വന്നെത്താൻ താമസിച്ചു. പെന്തിക്കൊസ്റ്റി സമീപിച്ചു അദ്ദേഹം വന്നെത്തിയുള്ളു. പെന്തിക്കൊസ്റ്റി കഴിഞ്ഞു് അഞ്ചു ദിവസത്തിനുശേഷം ജറുസലേം

മെത്രാനായ യുവെനൽ വന്നുചേർന്നു. അന്ത്യോക്യയിലെ ജോൺ അപ്പോഴും വന്നെത്തിയില്ല, അതിനാൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നവർ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം തുടങ്ങി. അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ സിറീൽ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് കഠിനമായ ഏറ്റുമുട്ടൽ ആരംഭിച്ചു. നെസ്തോറിയസിനെ ഭയപ്പെടുത്തണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആയിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തിന് നെസ്തോറിയസിനോടു ശക്തിയായ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നു് പലരും പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ നെസ്തോറിയസ് പറഞ്ഞു, "രണ്ടോ മൂന്നോ മാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള ആളെ ദൈവമെന്നു വിളിക്കാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു പങ്കില്ല; മേലിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ വരികയുമില്ല." ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു് അയാൾ ആ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയി. അതിനുശേഷം തന്നോടു് അഭിപ്രായ സാധർമ്മ്യമുള്ള മെത്രാന്മാരോടു ചേർന്നു് സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തി. അങ്ങനെ, നഗരത്തിലെത്തിയിരുന്ന മെത്രാന്മാർ രണ്ടു വിഭാഗമായിത്തീരിഞ്ഞു. സിറിലിനെ അനുക്രമിച്ചിരുന്ന വിഭാഗം ഒരു സിനഡുകൂടി നെസ്തോറിയസിനെ വിളിച്ചിട്ടു. നെസ്തോറിയസ് ചെല്ലാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അന്ത്യോക്യയിലെ ജോണിന്റെ ആഗ്രഹനം വരെ അവരെ തിരസ്കരിച്ചു. അതിനാൽ സിറിലിന്റെ പക്ഷക്കാരർ, നെസ്തോറിയസ് തർക്കവിഷയസംബന്ധമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള പരസ്യപ്രസംഗങ്ങളുടെ പരിശോധന ആരംഭിച്ചു. അവ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ദൈവപുത്രനെതിരായ സ്വഷ്ടമായ ദൈവഭൂഷണമുണ്ടു് എന്നു് അവർ തീരുമാനിക്കുകയും നെസ്തോറിയസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നെസ്തോറിയസിന്റെ പക്ഷക്കാരർ മറ്റൊരു സിനഡുകൂടി, അവർ സിറിലിനെയും എഫേസോസ് മെത്രാൻ മെമ്മനോനെയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞു് അധികം താമസിയാതെ അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായ ജോൺ സ്ഥലത്തെത്തി. സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ സിറിലിനെ കലവറയില്ലാതെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. കഴപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണക്കാരൻ സിറിലാണെന്നു് ആരോപിച്ചു. നെസ്തോറിയസിനെ അത്ര തിടുക്കത്തിൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിലായിരുന്നു കുറ്റം.

ഉടനെ യുവെനാലിനോടു ചേർന്നു് ജോണിനോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ ജോണിനെയും സ്ഥാന

ദ്രഷ്ടനാക്കി. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ മഹാക്ഷുഭത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ താനുള്ളവാക്കിയ തർക്കം സഭയുടെ ഐക്യത്തെ തകർക്കുന്നു എന്നു നെസ്തോറിയസ് കണ്ടു. വലിയ ഖേദത്തോടെ അയാൾ മറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിച്ചു. അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ മറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിച്ചുകൊള്ളുക; തർക്കങ്ങളെല്ലാം അവസാനിക്കട്ടെ." നെസ്തോറിയസ് ഇപ്രകാരം തന്റെ അഭിപ്രായം പിൻവലിച്ചെങ്കിലും അതാരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അയാളുടെ സ്ഥാനഭ്രംശനം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടില്ല. 'മരുപ്പച്ച'യിലേയ്ക്കു³⁹ നാടുകടത്തപ്പെട്ട അയാൾ ഇപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെ വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ഈ സിനഡിന്റെ പര്യവസാനം. ബാസൂസും അന്തിയോക്കസും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷം ജൂൺ 28-നു⁴⁰ ആയിരുന്നു ഇക്കാര്യങ്ങൾ നടന്നതു്. ജോൺ തന്റെ രൂപതാ ആസ്ഥാനത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ കറെമെത്രാന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിനുശേഷം സിറിലിനെ സ്ഥാനദ്രഷ്ടനാക്കി. സിറിലും തന്റെ ആസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ താമസിയാതെ സിറിലും ജോണും അവരുടെ ശത്രുതയെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുകയും പരസ്പരം സുഹൃത്തുക്കളായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ⁴¹ അവർ രണ്ടുപേരും ഇതരനെ അയാളുടെ ഭദ്രാസനത്തിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

നെസ്തോറിയസിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശനത്തെ തുടർന്നു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ പള്ളികളിലെല്ലാം വലിയ വിക്ഷോഭമുണ്ടായി. അയാളുടെ നിർഭാഗ്യകരങ്ങളായ ഉദീരണങ്ങൾ എന്നു നാം മുന്പു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആളുകൾക്കിടയിൽ ശക്തിയായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. വൈദികർ ഏകകണ്ഠമായി നെസ്തോറിയസിനെ ശപിച്ചു. ദൈവഭൃഷണപരമായ ഏതെങ്കിലും ആശയങ്ങൾ മുന്വോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്ന ആളുകൾക്കെതിരെ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം പുറപ്പെടുവിക്കാറുള്ള ശിക്ഷാവിധിക്ക് ശപിക്കൽ എന്നാണു പറയാറു്. ഒരു തൂണിൽ കെട്ടി നിർത്തി പരസ്യമായി അധിക്ഷേപിക്കുന്നതു പോലെ അതു വഴി അവരുടെ ഭക്തി വിരുദ്ധത പരസ്യ അധിക്ഷേപത്തിനായി നാം മാറി വയ്ക്കുന്നു.

39. ഈജിപ്തിലെ മണലാരണ്യത്തിലുള്ള ഒരാക്രമത്തിലേക്കു്. അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരുടെ ആക്രമണത്തിനു് നിരന്തരമായി വിധേയമായിരുന്നു ഈ ആക്രമം..
 40. 431-ൽ
 41. 483-ൽ

അധ്യായം 35

മാക്സിമിയൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ

ഇതിനുശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു വലിയ തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ പലരും ഫിലിപ്പിനെ അനുകൂലിച്ചു. ഫിലിപ്പിന്റെ കാര്യം നാം ഇതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അതിലും അധികം ആളുകൾ പ്രോക്യൂസിന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചു. പ്രോക്യൂസിന്റെ സ്ഥാനാന്തരം ഏതാണ്ട് ഉറപ്പാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനമുള്ള ചിലയാളുകൾ വിപരീതമായി ഇടപെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അതു നടക്കാതെ വന്നത്. ഒരു രൂപതയുടെ മെത്രാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടയാൾ വേറൊരു രൂപതയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെടരുതെന്നു സഭാനിയമമുണ്ടെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഇതു വിശ്വസിച്ചു ആളുകൾ അങ്ങി. അങ്ങനെ, നെസ്റ്റോറിയൂസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിനുശേഷം നാലുമാസം കഴിഞ്ഞു മാക്സിമിയൻ എന്നയാൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം താപസോചിതജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവനും ജീവിതവിശുദ്ധിയുടെ പേരിൽ വളരെ ജനസമ്മതി നേടിയവനും ആയ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭക്തജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവരുടെ ഉത്തേജനങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനായി സ്വന്തം ചെലവിൽ കുറെ കല്ലറകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പരമഭാഷിയും ഒതുങ്ങിയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചയാളുമായിരുന്നു.

അധ്യായം 36

മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച്

പ്രോക്യൂസിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെ ചിലർ തടഞ്ഞല്ലോ. സീസിക്കൂസിലെ മെത്രാനായി മുമ്പു നിയമിക്കപ്പെട്ടയാളാണ് അദ്ദേഹം എന്നതു കൊണ്ട് മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റത്തെ നിരോധിക്കുന്ന ഒരു

സഭാനിയമത്തിന്റെ പേരിലാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രോക്രൂസിനെ പുറത്തു നിർത്താൻ അങ്ങനെ ഒരു ന്യായം കൊണ്ടുവന്നവർ പറഞ്ഞതു സത്യമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഒന്നുകിൽ അവർ പ്രോക്രൂസിനെതിരായ മുൻവിധിയുള്ളവരായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവർ സഭാനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭകളിൽ ധാരാളമായി നിലവിലിരുന്നതും സഭകൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്പെടും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിച്ചതുമായ മുൻനടപടികളെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരുന്നു. എവസേബിയസ് പംഫിലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുസഭാചരിത്രത്തിന്റെ ആറാം പുസ്തകത്തിൽ ഒരു അലക്സാണ്ടർ മെത്രാന്റെ കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം കപ്പഡോഷ്യായിലെ ഒരു നഗരത്തിന്റെ മെത്രാനായിരുന്നു. ആരാധനാപരമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ജടുസലെത്തുവന്നു. നഗരവാസികൾ നിർബ്ബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് നർചീസൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായി അദ്ദേഹത്തെ അവിടത്തെ മെത്രാനാക്കി. തന്റെ ശിഷ്യജീവിതകാലം അദ്ദേഹം അവിടത്തെ പള്ളികൾ ഭരിച്ചു. ആവശ്യമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഒരു മെത്രാനെ ഒരു നഗരത്തിൽ നിന്നു വേറൊരു നഗരത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റുക എന്നത് നമ്മുടെ പൂർവ്വികരുടെ നോട്ടത്തിൽ വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രോക്രൂസിന്റെ വാഴ്ച തടഞ്ഞവർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളുടെ അയഥാർത്ഥത സംശയാതീതമായി സ്പഷ്ടമാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച സഭാനിയമം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അതിപ്രകാരമാണ്: 42

“മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും താൻ നിയമിതനായിട്ടുള്ള സഭയിലേയ്ക്കു പോയില്ലെങ്കിൽ, അത് അയാളുടെ നേർക്കു കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ-ജനങ്ങൾക്ക് അയാളെ മായ തെരുവുപാതയിൽ മിഥിലാതിരിക്കുകയോ അനിവാര്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ- അയാൾക്ക് അതിനുസ്ഥാനത്തിന്റെയും ചുമതലകളുടെയും ഭാഗമാക്കു് ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. അയാൾ എവിടെ താമസിക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥലത്തെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അയാൾ ഇടപെട്ട് ശല്യമുണ്ടാക്കരുത്. സ്ഥലത്തെ സിനഡ് സാഹചര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി തീരുമാനിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുക അയാളുടെ ചുമതലയാകുന്നു.”

42. അന്ത്യോക്യൻ സിനഡിന്റെ 18-ാം കാനൻ.

ഇതാണു സഭാനിയമത്തിന്റെ ഭാഷ. ഓരോ സാഹചര്യത്തിന്റെയും പ്രത്യേക സ്വഭാവമനുസരിച്ച് പല മെത്രാന്മാരും ഒരു നഗരത്തിൽനിന്നും മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു എന്നതിന്നും തെളിവായി അങ്ങനെ മാറ്റപ്പെട്ടവരുടെ പേരുകൾ ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. പത്രോയുടെ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായതാണ് പെരിജേനെസ്. എന്നാൽ ആ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കോറിന്തിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാൻ റോമിലെ മെത്രാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. നേരത്തേയുള്ള മെത്രാന്റെ മരണം മൂലം അവിടുത്തെ മെത്രാസനം ഒഴിവായിരുന്നു. ഇവിടെ തന്റെ ജീവിതശീഷ്യം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തി. ഗ്രിഗറി ആദ്യം സാസീമായിലെ മെത്രാനായിട്ടാണു നിയമിക്കപ്പെട്ടതു്. അതു് കപ്പഡോഷ്യയിലെ നഗരങ്ങളിലൊന്നത്രേ. എന്നാൽ പിന്നീടു് അദ്ദേഹം നസിയാൻസുസിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. മെലീഷ്യസ് സെബസ്ത്യയിലെ സഭയെ രോിച്ചശേഷം തുടർന്നു് അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയെ രോിച്ചു. അന്ത്യോക്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ സെലൂഷ്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ദോസിയെത്തവുസിയെ സിലീഷ്യയിലെ തർസോസിലേയ്ക്കു മാറ്റി. റൈവാൻസ്യസ് ഫിനീഷ്യയിലെ അക്രായിൽനിന്നും ടയറിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ലിഡിയായിലെ ഒരു നഗരമായ ഗോർഡുമിൽ നിന്നും പ്രോക്കൊന്നെസുസിലേയ്ക്കു ജോൺ മാറ്റപ്പെട്ടു; തുടന്നു് അയാൾ അവിടെ ഭരണം നടത്തി. പല്ലാഡിയസ് ഹെലേനോപ്പോലീസിൽനിന്നും അസ്സൂനായിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു; അലക്സാണ്ടർ അതേ നഗരത്തിൽനിന്നും അപ്രിയാനിയിലേയ്ക്കു്. യെയോഫിലസ് ഏഷ്യയിലെ അപമെയായിൽനിന്നും സലാംബ്രിയാ എന്നു് പണ്ടു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എവുഡോക്യോപ്പോലീസിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. പോളിക്കാർപ്പു് മീസിയായിലെ ഒരു നഗരമായ സെക്താ പ്രിസ്തായിൽനിന്നും ത്രേസിലെ നിക്കോപ്പോലീസിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ഹിയെരോഫിമുസ് ഫ്രീജിയായിലെ ട്രാപ്പെസോപ്പോലീസിൽനിന്നും ത്രേസിലെ ഒപ്പാത്തിനോപ്പോലീസിലേയ്ക്കു്. ഓപ്തീമുസ് ഫ്രീജിയായിലെ അശാമിയായിൽനിന്നും പിസീദിയായിലെ അന്ത്യോക്യയിലേയ്ക്കു്. സിൽവാന്തുസ് ത്രേസിലെ ഫിലിപ്പോപൊലീസിൽനിന്നും ത്രോവാസിലേയ്ക്കു്. -ഒരു രൂപതയിൽനിന്നു മറ്റൊരു രൂപതയിലേയ്ക്കു മാറിയ ഈ മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടിക തല്ലാലം മതിയാകുമെന്നു കരുതുന്നു. ത്രേസിലെ ഫിലിപ്പോപൊലീസിൽനിന്നും ത്രോവാസിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ട സിൽവാന്തുസിനെ കുറിച്ചു് ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം ഇവിടെ നൽകുന്നതു് ആശാസ്യമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അധ്യായം 37

സിൽവാന്റസ് പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതം

സിൽവാന്റസ് ആദ്യം ഒരു പ്രഭാഷണകലാവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. താക്കീകനായ ട്രോയിലുസിന്റെ വിദ്യാലയത്തിലാണ് അയാൾ പരിശീലനം നേടിയത്. എന്നാൽ പിന്നീട് ക്രൈസ്തവപഠനങ്ങളിൽ പൂർണ്ണത നേടുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചു. പ്രഭാഷണവിദഗ്ദ്ധന്റെ സ്ഥാനവസ്ത്രം മാറിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാനിടയായ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ അറിക്കൂസ് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ ഫിലിപ്പോപൊലീസിലെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിച്ചു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം മൂന്നുകൊല്ലം ത്രേസിൽ വസിച്ചു. എന്നാൽ ആ പ്രദേശത്തെ ശൈത്യം അദ്ദേഹത്തിനു ദുസ്സഹമായിരുന്നതിനാൽ - അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരസ്ഥിതി ദുർബ്ബലവും രോഗം വന്നുവന്നുവന്നു - തന്റെ സ്ഥാനത്തുവേറൊരാളെ നിയമിക്കാൻ അദ്ദേഹം അറിക്കൂസിനോടപേക്ഷിച്ചു. താൻ ത്രേസിലെ നിവാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ശൈത്യമല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവും കൊണ്ടല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. ഇങ്ങനെ ചെയ്തതിനുശേഷം സിൽവാന്റസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹം അതികഠിനമായ തപശ്ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആഡംബരപൂർണ്ണമായ പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു, വയ്ക്കോലുകൊണ്ടുള്ള പാദരക്ഷ ധരിച്ചുകൊണ്ടു, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ നഗരത്തിന്റെ ജനബഹുലമായ തെരുവുകളിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ കഠിന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ത്രോവാസിലെ മെത്രാൻ നിര്യതനായി. അതിനെത്തുടർന്ന് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ മറ്റൊരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചുകിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി അറിക്കൂസിനെ സമീപിച്ചു. ആരെയൊന്നും വാഴിക്കേണ്ടതു എന്ന് അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തു സിൽവാന്റസ് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നു. അപ്പോൾ അറിക്കൂസ് തന്റെ ഉത്കണ്ഠയിൽ നിന്നു മുക്തനായി. സിൽവാന്റസിനെ സംബോധന ചെയ്തു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ഇനി ഒരു സഭയുടെ അജ്യാലകചമതല ഒഴിവാക്കുന്നതിനു അങ്ങേയ്ക്കു നീതീകരണം ഒന്നുമില്ല. കാരണം, ത്രോവാസ് തങ്ങളുള്ള സ്ഥലമല്ല. ദൈവം

അങ്ങയുടെ ശരീരാസ്വാസ്വദ്യം പരിഗണിച്ചു അങ്ങേയ്ക്കു യുക്തമായ ഒരു വാസസ്ഥലം നിശ്ചയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ താമസിക്കാതെ അങ്ങോട്ടു പോവുക." അതനുസരിച്ചു സിൽവാന്റസ് ആ നഗരത്തിലേയ്ക്കു പോയി.

ഇവിടെ അദ്ദേഹം വഴിയായി സംഭവിച്ച ഒരു അത്ഭുതം ഞാനിപ്പോൾ വിവരിക്കാം. 'ഫ്ലോട്ട' 43 എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന, ജാതി ഒരു വലിയ ചരക്കുകുപ്പൽ ത്രോവാസിന്റെ തീരത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. വളരെ വലിയ തൂണുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അതു നിർമ്മിച്ചതു്. ഈ കുപ്പൽ കടലിലിറക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അനേകം വലിയ കയറുകൾ കെട്ടി അസംഖ്യം ആളുകൾ അവയിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചെങ്കിലും ആ കുപ്പൽ ഇരുപ്പിൽ നിന്നു് അല്പവും ഇളകിയില്ല. ഇതേ പ്രയത്നം അനേകദിവസം ഇതുപോലെ നിഷ്ഫലമായി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഏതോ ഒരു പിശാച് കുപ്പലിനെ തടയുകയാണെന്നു് ആളുകൾ വിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ അവർ സിൽവാന്റസ് മെത്രാന്റെ അടുത്തെത്തി. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്തെത്തി ഒരു പ്രാർത്ഥന നടത്തണമെന്നു് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എങ്കിൽ മാത്രമേ കുപ്പൽ ഇളകൂ എന്നു് അവർ കരുതി. സിൽവാന്റസ് തന്റെ സ്വാഭാവികമായ എളിമയോടെ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഒരു പാപിയാണ്. ഇക്കാര്യം നീതിമാനായ ഒരാളാണു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതു്; ഞാനല്ല." എന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനകൾക്കു് അദ്ദേഹം വഴങ്ങി. തീരത്തെത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം കയറുകളിൽ ഒന്നിൽ സ്പർശിച്ചു. ശക്തിയായി വലിക്കാൻ ആളുകളോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ ഒറ്റവലിക്കു തന്നെ കുപ്പൽ ഇളകി. അതു് അതിവേഗം കടലിലേയ്ക്കു് ഒഴുകി. സിൽവാന്റസിന്റെ കരങ്ങളിലൂടെ സംഭവിച്ച ഈ അത്ഭുതം ആ പ്രവിശ്യയിലെ ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ കേന്ദ്രീകൃത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

സിൽവാന്റസിന്റെ അസാധാരണ യോഗ്യത വേറെയും പലവിധത്തിൽ വ്യക്തമായി. നിയമപരമായ കേസുകളിലും മത്സരങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടപാടുകൾ വൈദികർ ഒരു വരുമാനമാർഗ്ഗമാക്കുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അത്തരം കേസുകളിൽ വൈദികരെ വിധിയാളന്മാരായി നിയമിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു് അദ്ദേഹം നിർത്തലാക്കി. പരമതിക്കാരുടെ രേഖകളെല്ലാം തന്നിട നേരിട്ടു നൽകാൻ അദ്ദേഹം

43. platēn (plōten): a sort of raft

ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം. സ്വഭാവശുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ തനിക്കു് ഉത്തമ ബോദ്ധ്യമുള്ള ചില അൽമായരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരെ കേസുകളുടെ വിധിനിർണ്ണയം ഏൽപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം കേസുകളെല്ലാം നീതിയുക്തമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നടപടിമൂലം സിൽവാന്തസിനു് എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയിടയിലും മതിപ്പു വർദ്ധിച്ചു.

സിൽവാന്തസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വിവരണം മൂലം നാം നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽനിന്നു് അകന്നുപോയി. എങ്കിലും അതു തീരെ പ്രയോജനരഹിതമല്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇനി നാം വീട്ടുപോന്ന ഭാഗത്തേയ്ക്കു തിരികെ ചെല്ലാം. ബാസൂസിന്റെയും അന്തിയോക്കസിന്റെയും കോൺസുളേറ്റുകാലത്തു് ഒക്ടോബർ 25-ാം തീയതി മാക്സിമിയൻ അഭിഷിക്തനായി.⁴⁴ അദ്ദേഹത്തിനു കീഴിൽ സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ക്രമീകൃതവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായി.

അദ്ധ്യായം 38

ക്രിറ്റിലെ യഹൂദർ

എതാണ്ടു് ഇക്കാലത്തു് ക്രീറ്റിൽ വസിച്ചിരുന്ന കുറേയധികം യഹൂദർ ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. താഴെ പറയുന്ന വിനാശകരമായ സാഹചര്യത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതു്. താൻ മോശയാണ് എന്നവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് തട്ടിപ്പുകാരനായ ഒരു യഹൂദൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ദ്വീപിൽ വസിക്കുന്ന യഹൂദരെ അവിടെ നിന്നു സമുദ്രത്തിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടയാളാണു താൻ എന്ന് അയാൾ യഹൂദ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. പണ്ടു് ഇസ്രായേൽക്കാരെ ചെങ്കടലിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ച അതേ വ്യക്തിയാണു താനെന്നു് അയാൾ അവകാശപ്പെട്ടു. ഒരു വർഷക്കാലം മുഴുവൻ അയാൾ ക്രീറ്റിലെ വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുകയും തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ യഹൂദ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പണവും മറ്റു സ്വത്തു

44. 431-ൽ.

കളും ഉപേക്ഷിക്കുവാനും അയാൾ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വരണ്ട സമുദ്രഭാഗത്തുകൂടെ അവരെ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിലേയ്ക്കു താൻ നയിക്കുമെന്ന് അയാൾ അവർക്ക് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. ഇത്തരം വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ മതിമയങ്ങി അവർ എല്ലാ തൊഴിലുകളും ഉപേക്ഷിച്ചു; തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചു; തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടമുള്ളവരെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത വഞ്ചകൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പുറപ്പാടിനുള്ള സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ അയാൾ തന്നെ വന്ന് അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. എല്ലാവരും അവരുടെ ഭാര്യമാരും മക്കളും സഹിതം അയാളെ അനുഗമിച്ചു. സമുദ്രത്തിലേയ്ക്ക് തള്ളിനിൽക്കുന്ന ഒരുയർന്ന മുന്നിലേയ്ക്കു് അയാൾ അവരെ നയിച്ചു. അവിടെനിന്നു് ഓരോരുത്തരായി സമുദ്രത്തിലേയ്ക്കു ചാടാൻ അയാൾ അവരോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഏറ്റവും മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നവർ ആ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുകയും അതവരുടെ നാശത്തിന്നു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ചിലർ പാറയിൽ വീണു ചിന്നിച്ചിതറി. ചിലർ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി മരിച്ചു. എന്നാൽ മുക്കുവന്മാരും കച്ചവടക്കാരുമായ കുറെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വള്ളങ്ങളിൽ അവിടെ എത്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് കുറെപേർ രക്ഷപെട്ടു. അങ്ങനെ ദൈവപരിപാലന അവിടെ ഇടപെട്ടു. മുങ്ങിമരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുറെയാളുകളെ ഇക്കൂട്ടർ രക്ഷപെടുത്തി. അങ്ങനെ രക്ഷപെടുത്തുവാൻ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി എത്ര വലിയ ഭ്രാന്തായിപ്പോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവർ ഓടിവന്നു്, ആദ്യം ചാടിയവർക്കു സംഭവിച്ച നാശം പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തി ബാക്കിയുള്ളവരും താഴത്തേയ്ക്കു ചാടുന്നതിൽനിന്നു് അവരെ തടഞ്ഞു. തങ്ങൾ എത്ര ഭീകരമായ രീതിയിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ യഹൂദർ ആദ്യമായി തങ്ങളുടെ വിവേകശൂന്യമായ ശ്രദ്ധ ഗതിയെ പഴിച്ചു. പിന്നെ, തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ ശ്രമിച്ച കപടമോശയെ പിടിച്ചുകൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ അതിനായി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അയാളെ അവിടെയെങ്ങും കാണാൻ കഴിയാതെപ്പോയി. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെ യഹൂദവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാൻ മനുഷ്യരൂപമെടുത്തു വന്ന ഒരു പിശാചായിരിക്കും അയാൾ എന്ന ഒരു വിശ്വാസം അവരുടെ യിടയിൽ പരന്നു. ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഫലമായി അന്നു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി അനേകം പേർ യഹൂദമതം ഉപേക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു.

അധ്യായം 39

നൊവേഷ്യരുടെ പള്ളി

ഇതിനടുത്തകാലത്തു് നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ പൗലോസു് അതിനു മുമ്പെന്നതിലധികമായി ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവൻ എന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധി നേടി. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായി. അതുപോലെയാണു് അതിനുമുമ്പു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നഗരത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം സ്ഥലങ്ങളും അതു നശിപ്പിച്ചു. ഏറ്റവും വലിയ പൊതു ധാന്യശേഖരണസ്ഥലം, അക്കില്ലേയൻ സ്താനുചട്ടം, എന്നു തുടങ്ങി അതിന്റെ ഗതിയിൽ അകപ്പെട്ട സകലതിനെയും അഗ്നി ഭസ്മസാത്കരിച്ചു. ഒടുവിൽ പെലാർഗുസിനു സമീപമുള്ള നൊവേഷ്യൻ പള്ളിയെ അതു സമീപിച്ചു. പള്ളി ഇങ്ങനെ അപകടസ്ഥിതിയിലായിരിക്കുന്നതു കണ്ടുപോൾ മെത്രാൻ അരാത്താരയിലേയ്ക്കു് ഓടിപ്പോയിട്ടു് പള്ളിയെയും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളെയും അഗ്നിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നു് ദൈവത്തോടു തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പള്ളിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, നഗരത്തിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചെവിക്കൊണ്ടു വെണു് തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി. തീ എല്ലാ വാതിലിലും ജനലിലും കൂടെ അകത്തേയ്ക്കു കടന്നെങ്കിലും അതിനു് ഒരു കേടും വരുത്തിയില്ല. അടുത്തുള്ള പല എടുപ്പുകളും അഗ്നിക്കിരയായി നിലംപതിച്ചെങ്കിലും ആ അഗ്നിപ്രളയത്തിന്റെ നടുവിൽ പള്ളി മാത്രം യാതൊരു കേടും സംഭവിക്കാതെ നിലനിന്നു. ഈ നില രണ്ടു പകലും രണ്ടു രാത്രിയും തുടർന്നു. അതിനുശേഷം പട്ടണത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം തകർന്നുകൊണ്ടു് അതു കെട്ടടങ്ങി. പള്ളി മാത്രം യാതൊരു കേടും കൂടാതെ നിലനിന്നു. പള്ളിയുടെ ഭിത്തിയിലോ മര ഉരുപ്പടികളിലോ പുകയുടെ ലാങ്ക്യനപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണു് ഏറെ ആശ്ചര്യകരം. മാക്സിമൂസിനോടൊപ്പം തിയഡോഷ്യസു് വഹിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനാലാമത്തേതുമായ കോൺസ്റ്റേറ്റിൽ ആഗസ്തു് 17നു് ആണു് ഇതു സംഭവിച്ചതു്.⁴⁵ അന്നുമുതൽ എല്ലാ വർഷവും നൊവേഷ്യർ

45. 433-ൽ

ആഗസ്റ്റ് 17 തങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ സംരക്ഷണ ദിനമായി ദൈവത്തിനു പ്രത്യേകമായ നന്ദി പ്രകടനങ്ങളോടെ ആഘോഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളും അക്രൈസ്തവരിൽത്തന്നെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന മറ്റു ജനങ്ങളും അന്നുമുതൽ ആ ദേവാലയത്തെ സവിശേഷമാംവിധം പവിത്രമായ ഒരു സ്ഥലമായി കരുതി ആദരിച്ചുപോരുന്നു. അതു സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച അതുഭൂതമാണ് ആ ആദരത്തിനു കാരണം. ഇക്കാര്യാളെക്കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രം.

അധ്യായം 40

പ്രോക്യൂസർ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ

മാക്സിമിയൻ വളരെ പ്രശാന്തമായ രീതിയിൽ രണ്ടു കൊല്ലവും അഞ്ചുമാസവും സഭയെ ഭരിച്ചു. അരയോബിനുസം അസ്പാറും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വർഷം ഏപ്രിൽ 12 ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. ⁴⁶ ഉയിർപ്പുതീരുന്നതിനുള്ള തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ഉപവാസവാരത്തിലെ അഞ്ചാം ദിവസമാണിതു സംഭവിച്ചത്. വ്യാഴാഴ്ചയായിരുന്നു ആ ദിവസം. സാധാരണയായി മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനോടനുബന്ധിച്ച് സഭയിലുണ്ടാകുന്ന ബഹളങ്ങൾ ഈ ആഴ്ചയിൽ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് തീയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി ആഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിൽ വിവേകപൂർണ്ണമായ ഒരു നടപടി സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടും തർക്കവും ബഹളവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, ഒട്ടുംതാമസം വരുത്താതെ, മാക്സിമിയന്റെ ഉത്തരേഹം സംസ്കരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, പ്രോക്യൂസിനെ മെത്രാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനാക്കാൻ നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരോടു അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു റോമാമെത്രാനായ സെലെസ്റ്റിനിൽ നിന്നുള്ള കത്തു അദ്ദേഹം നേരത്തേ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതു ആദ്ദേഹം അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ സിറിൽ, അന്ത്യോക്യായിലെ ജോൺ, തെസലോനിക്കയിലെ റൂഫസ് എന്നിവർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഒരു സഭയുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും യഥാർത്ഥ

46. 434-ൽ

ത്തിൽ അങ്ങനെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാൾ മറ്റൊരാൾ രൂപതയിലേയ്ക്കു മാറി നിയമിക്കപ്പെടുന്നതിനു് യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലെന്നു് അതിൽ അദ്ദേഹം ഉറപ്പു കൊടുത്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു് നിയമിതനായ പ്രോക്യൂസു്, മാക്സിമിയന്റെ ശവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. പ്രോക്യൂസിനെക്കുറിച്ചു ചെറിയൊരു വിവരണം നൽകേണ്ട സന്ദർഭം ഇതാണ്.

അധ്യായം 41

പ്രോക്യൂസിന്റെ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ

പ്രോക്യൂസു് വളരെ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ഒരു വായനക്കാരനായിരുന്നു. വളരെ നിഷ്ഠയോടു കൂടി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചു പ്രഭാഷണകലയിൽ വളരെ തല്പരനായിത്തീർന്നു. പ്രായമായപ്പോൾ അററിക്കൂസു് മെത്രാന്റെ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെ പുരോഗതി നേടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രക്ഷാധികാരി അദ്ദേഹത്തിനു ഡീക്കൻ പദവി നൽകി. പിന്നീടു വൈദികനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അതിനു ശേഷം നാം ഇതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ⁴⁷ സിസിന്നിയുസു് അദ്ദേഹത്തെ സിസിക്യൂസിന്റെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വളരെ മുമ്പു നടന്നതാണ്. ഈ സമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനമാണു നൽകപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹം ആരെക്കാളും കുറവിലാത്ത ധാർമ്മിക വൈശിഷ്ട്യമുള്ളയാളായിരുന്നു. അററിക്കൂസിനു കീഴിൽ പരിശീലനം നേടിയതു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത മെത്രാന്റെ എല്ലാ സഭഗുണങ്ങളുടെയും തീക്ഷ്ണതയുള്ള അനുഭവതാവായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷമ എന്ന സഭഗുണം തന്റെ ഗുരുവിനെക്കാൾ അധികമായി അദ്ദേഹം പരിശീലിച്ചു. അററിക്കൂസു് ചിലപ്പോൾ പാഷണ്ഡരോടു് കഠിനമായി പെരുമാറുമായിരുന്നു. പ്രോക്യൂസു് ആകട്ടെ എല്ലാവരോടും ശാന്തമായിത്തന്നെ വർത്തിച്ചു. സത്യത്തിന്റെ പക്ഷം മുന്നോടു് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് ബലപ്രയോഗത്തെ

47. 7:28; 427-ൽ

ക്കാൾ ഉപയുക്തമായിട്ടുള്ളതു കാരുണ്യമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പാഷണ്ഡത ഏതായാലും പാഷണ്ഡർക്കു് ശല്യമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് ഇടപെടുകയില്ല എന്നു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അതിനു മുമ്പു പലപ്പോഴും സഭയിൽ പരിതാപകരമാം വിധം ലംഘിക്കപ്പെട്ട ശാന്തവും ഉദാരവുമായ സ്വഭാവത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലൂടെ സഭയിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം അനുകരിച്ചതു് തിയഡോഷ്യസു് ചക്രവർത്തിയുടെ മാതൃകയാണു്. തന്റെ ചക്രവർത്തിപരമായ അധികാരം കുറവാളികളുടെ മേൽ പ്രയോഗിക്കുകയില്ലെന്നു ചക്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. അതുപോലെ ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ തന്നിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരെ ദ്രോഹിക്കുകയില്ലെന്നു് പ്രോക്യൂസും തീരുമാനിച്ചു.

അധ്യായം 42

ഇളയ തിയോഡോഷ്യസു് ചക്രവർത്തി⁴⁸

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ചക്രവർത്തിയ്ക്കു് പ്രോക്യൂസിനെക്കുറിച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ മതിപ്പാണുണ്ടായിരുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ വൈദികർക്കും ഒരു ഉത്തമ മാതൃകതന്നെ ആയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ആരെയും അദ്ദേഹം അനുകൂലിച്ചില്ല. വിശ്വസുതതാപൂർവ്വം വൈദികസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതലകൾ വഹിച്ച ആരും ശാന്തതയുടെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്നിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു പറയാൻതന്നെ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. മോശയെക്കുറിച്ചു സുഖ്യാപുസ്തകത്തിൽ (12:3) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് - 'മോശ എന്ന മനുഷ്യൻ വളരെ ശാന്തനായിരുന്നു. ഭൂമുഖത്തുള്ള സകല മനുഷ്യരെക്കാളും അയാൾ ശാന്തനായിരുന്നു' - എന്നതു് ഏറ്റവും ന്യായയുക്തമായ വിധത്തിൽ ഇന്നും പറയാം. കാരണം തിയഡോഷ്യസു് ചക്രവർത്തി 'ഭൂമുഖത്തുള്ള സകല മനുഷ്യരെയും കാൾ ശാന്തനാണു്'. ഈ ശാന്തസ്വഭാവം കാരണമായിട്ടാണു് ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളെ സൈനികമായ ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടു

48. 7:22.

ത്തത്. കയ്യേറാക്കാരനായ ജോണിനെ പിടികൂടിയതും അതിനെത്തുടർന്ന് ആക്രമണകാരികളായ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർക്കുണ്ടായ നാശവും ഇക്കാര്യം സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നാഥനായ ദൈവം ഏറ്റവും കേ്തനായ ഈ ചക്രവർത്തിക്ക്, പഴയകാലത്ത് നീതിമാന്മാർക്കു നല്കിയിരുന്നതു പോലുള്ള പ്രകൃത്യാതീതമായ സഹായങ്ങൾ നൽകി. ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും പുകഴ്ത്താൻ വേണ്ടി ഞാൻ പറയുകയല്ല, എല്ലാവർക്കും കണ്ടു ബോദ്ധ്യപ്പെടുവുന്ന കാര്യങ്ങൾ സത്യസന്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ്.

അധ്യായം 43

കിരാതവർഗ്ഗക്കാർക്കു നേരിട്ട വിപത്തുകൾ

കയ്യേറാക്കാരനായ ജോണിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം, റോമാക്കാർക്കെതിരെ തന്നെ സഹായിക്കാൻ അയാൾ വിളിച്ചു വരുത്തിയവരായ കിരാതവർഗ്ഗക്കാർ റോമൻപ്രവിശ്യകൾ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. ചക്രവർത്തി ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവനുസരിച്ച്, അക്കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം മേൽനോട്ടം ദൈവത്തെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചു. ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിരന്തരമായി ഏല്പിച്ച് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ വേഗംതന്നെ കൈവരിച്ചു. ആ കാട്ടുവർഗ്ഗക്കാർക്ക് വന്നു ഭവിച്ച ഗ്രഹപ്പിഴകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഉപയോഗപ്രദമാണ്. അവരുടെ തലവനായ റൂഗാസ് ഇടിമിന്നലോടു മരിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് പടർന്നുപിടിച്ച ഒരു പകച്ചുവ്യാധി അയാളുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന മിക്കവരെയും കൊന്നൊടുക്കി. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടെന്നപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തീയിറങ്ങിവന്നു അവശേഷിച്ചവരിൽ അനേകംപേരെ റഹിപ്പിച്ചു. ഇതെല്ലാം ചേർന്ന് കാട്ടുജാതിക്കാരെ സംഭ്രാന്തരാക്കി. റോമാക്കാരെപ്പോലെ ധീരരായ ഒരു ജനത്തിനെതിരെ ആയുധമെടുത്തു എന്നതിലായിരുന്നില്ല, ആ റോമാക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ശക്തനായ ഒരു ദൈവമുണ്ട് എന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ ഭയം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രോക്യൂസ് മെത്രാൻ പള്ളിയിൽ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹം എസക്കിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിൽനിന്നു⁴⁹ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചു.

49. എസ.38:2; 22.23.

പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ ദൈവം തങ്ങൾക്കു നൽകിയ രക്ഷയെ പരാമർശിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ പ്രവചനഭാഗം. അതുകൊണ്ട് ആ ഉദ്ധരണം വളരെ ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രവചനത്തിന്റെ ഭാഗം ഇതാണ്:

“മനുഷ്യപുത്രാ, റോസ്, മോസോക്കു തോബേൽ എന്നീ വിടങ്ങളിലെ രാജാവായ ഗോഗിനെതിരെ പ്രവചിക്കുക. മരണവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയും കനലും കൊണ്ടു അവനെ ഞാൻ വിധിക്കും. തീയും ഗന്ധകവും അവന്റെ മേലും അവന്റെ സർവ്വകൃത്യത്തിന്മേലും അപനോടുകൂടിയുള്ള നിരവധി രാജ്യങ്ങളുടെ മേലും ഞാൻ വർഷിക്കും. അങ്ങനെ അനേകം ജനതകളുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ എണെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും എന്റെ മഹത്വം ഞാൻ അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഞാനാണു കർത്താവു എന്ന് അപ്പോൾ അവർ അറിയും”.

ഈ പ്രവചനോദ്ധരണം വലിയ ഹർഷാരവത്തോടെയാണ് ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചത്. പ്രോക്യൂസിനെക്കുറിച്ച് ആളുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പു വീണ്ടും വർദ്ധിക്കാൻ അതു കാരണമായി. ചക്രവർത്തിയുടെ ശാന്തസ്വഭാവത്തെ ദൈവപരിപാലനവേറേയും പല രീതികളിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവയിൽ ഒന്നുതാഴെ പറയുന്നു.

അധ്യായം 44

വലെൻറീനിയൻ-എവുഡോക്സ്യൂ വിവാഹം

ഇളയ തിയഡോഷ്യസു ചക്രവർത്തിക്കു തന്റെ ഭാര്യയായ എവുഡോസ്യായിൽ ജനിച്ച എവുഡോക്സ്യൂ എന്നൊരു മകളുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ കസിനും അദ്ദേഹത്താൽ പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപനായി നിയമിതനുമായ വലെൻറീനിയൻ ആ മകളെ തന്നിട വിവാഹം ചെയ്തു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. തിയഡോഷ്യസു ഈ ആലോചന അംഗീകരിച്ചു. രണ്ടു സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തിയിലുള്ള ഏതു സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് വിവാഹം നടത്തേണ്ടതു എന്ന് അവർ ആലോചിച്ചു. രണ്ടു കൂട്ടരും അതിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കലിൽ എത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശമുണ്ടായി. ആ സമയം ഏകദേശം മദ്ധ്യഭാഗത്താണ് - എന്നാൽ താൻ തിയഡോഷ്യസിനെ

അത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേയില്ലെന്നും താൻ തന്നെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വരാമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു് വലൻറീനിയൻ ഭൂതന്മാരെ അയച്ചു. അതന്നുസരിച്ചു പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തുവേണ്ട സുരക്ഷാ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടു് വിവാഹത്തിനായി അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇസിയദോറും സിനാത്തോറും കോൺസുൾമാരായിരുന്ന വർഷം വിവാഹം നടന്നു.⁵⁰ അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം പശ്ചിമദേശത്തേയ്ക്കുപോയി.

അദ്ധ്യായം 45

ക്രിസസ്തോമിന്റെ ശരീരം
കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു്

അധികം താമസിയാതെ പ്രോക്യൂസു് മെത്രാൻ, ജോൺ മെത്രാന്റെ നാടുകടത്തൽ കാരണമായി സഭയിൽനിന്നകന്നു നിന്നവരെ സഭയിലേയ്ക്കു പ്രത്യാനയിച്ചു. വളരെ വിവേകപൂർണ്ണമായ ഒരു നടപടിയിലൂടെ അവരുടെ വികാരങ്ങൾക്കു് ആശ്വാസം നൽകിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇതു സാധിച്ചതു്. ആ നടപടി എന്തായിരുന്നുവെന്നു് ഇവിടെ പറയാം. ജോൺ മെത്രാന്റെ മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചിരുന്നതു് കൊമാനാ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നല്ലോ. പ്രോക്യൂസു് മെത്രാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതി വാങ്ങിയതിനുശേഷം അതു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ജോണിന്റെ നാടുകടത്തലിനു ശേഷം മുപ്പത്തഞ്ചാം വർഷത്തിലാണ് ഇതു നടന്നതു്. ഉജ്ജ്വലമായ ഘോഷയാത്രയോടുകൂടി നഗരത്തിലൂടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് ശ്രീഹന്മാരുടെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിൽ വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അതു് അടക്കം ചെയ്തു. ഈ നടപടിയുമൂലം ജോൺ മെത്രാന്റെ അനുയായികൾ അനരഞ്ജിതരായി. അവർ വീണ്ടും സഭയോടു് ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കാനും തുടങ്ങി. തിയഡോഷ്യസു് ചക്രവർത്തിയുടെ പതിനാറാം കോൺസുളേറ്റിൽ ജനുവരി 27 നു് ആണ് ഈ സംഭവം നടന്നതു്.⁵¹

---

50. 436-ൽ
51. 438-ൽ

ഒരിജൻ്റെ മരണത്തിനുശേഷം എന്നും അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ജപിച്ചുനിന്ന അസൂയ ജോണിനെ ഒഴിവാക്കിയതിലാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നത്. ഒരിജൻ തൻ്റെ മരണശേഷം ഏകദേശം ഇരുനൂറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു തെയോഫിലസിനാൽ സഭാബഹിഷ്കൃതനായി. അതേസമയം ജോൺ തൻ്റെ മരണത്തിനു ശേഷം മുപ്പത്തഞ്ചാം വർഷം പ്രോക്യൂസിനാൽ സഭാക്രമത്തിലേക്കു വീണ്ടും സ്വീകൃതനായി. പ്രോക്യൂസിനു തെയോഫിലസിൽനിന്നു അത്രയ്ക്കു വ്യത്യസ്തമുണ്ട്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും എങ്ങനെയാണ് എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടും നിരീക്ഷണശക്തിയുള്ളവർക്കു സാധ്യമല്ല.

അധ്യായം 46

നൊവേഷ്യൻമെത്രാൻ മാർസിയൻ

ജോണിൻ്റെ ശരീരാവശിഷ്ടം മാറി സ്ഥാപിച്ചിട്ടു അധികം കഴിയുംമുമ്പു നൊവേഷ്യരുടെ മെത്രാനായ പൗലോസു നിര്യാതനായി. അതേ കോൺസുളോറിൽ ജൂലൈ 21 നു ആയിരുന്നു ആ സംഭവം. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിൽ, തൻ്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ സഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളെയും യോജിപ്പിച്ചു എന്നു പറയാം. എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മൃതദേഹത്തെ കല്ലറയിങ്കലേയ്ക്കു അനുഗമിച്ചു. ഒരുമിച്ചു സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ പോയതു്. തൻ്റെ ജീവിതകാലത്തു് സ്വന്തം ജീവിതവിശുദ്ധി കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം എല്ലാവരുടെയും ആദരം സമാവർജ്ജിച്ചിരുന്നല്ലോ.

പൗലോസു തൻ്റെ മരണത്തിനു മുമ്പായി വളരെ സ്മരണീയമായ ഒരു കൃത്യം ചെയ്തു. അതു് ഈ ചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കുന്നതു് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ഈ ചരിത്രത്തിൻ്റെ അനുവാചകർക്കു് രസപ്രദമായിരിക്കും. അപ്രധാനമായ സാഹചര്യവിവരങ്ങൾ ഞാൻ വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആ കൃത്യത്തിൻ്റെ മഹത്വം മങ്ങിപ്പോയേക്കും. അതിനാൽ അദ്ദേഹം എത്ര കർശനമായി തൻ്റെ സന്യാസജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു എന്ന വിവരമൊന്നും ഞാനിവിടെ വർണ്ണിക്കുന്നില്ല.

രോഗാതുരനായിരുന്ന കാലത്തും ഭക്ഷണകാര്യത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം കുറച്ചില്ല. ഭക്ഷണനിയന്ത്രണത്തിൽ താൻ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന നിഷ്ഠകളെല്ലാം അദ്ദേഹം അന്നും പാലിച്ചിരുന്നു. പതിവുള്ള മറ്റു ഭക്തകൃത്യങ്ങളിലും യാതൊരു കുറവും വരുത്തിയിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം ചെയ്ത കൃത്യം എന്താണെന്നല്ലേ? തന്റെ അന്ത്യം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് തന്റെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വൈദികരെ അദ്ദേഹം അടുത്തുവരുത്തി. അവരോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, എനിക്കുശേഷം നിങ്ങളെ നയിക്കാനുള്ള മെത്രാനെ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എനിക്കുശേഷം നിങ്ങളുടെ സഭയിലെ സമാധാനത്തിനു ഭംഗം ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കും.' വൈദികർ പറഞ്ഞു, 'ഈ ചുമതല ഞങ്ങളെ ഏല്പിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നല്ലതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ കുറെ പേക്കു് ഒരഭിപ്രായവും വേറെ ചിലക്കു് വേറെ അഭിപ്രായവുമായിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ഒരാളായിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ പിൻഗാമിയായാകാൻ അങ്ങു് ആഗ്രഹിക്കുന്നയാളെ അങ്ങുതന്നെ നിർദ്ദേശിക്കണം.'

അപ്പോൾ പൗലോസു് പറഞ്ഞു: 'എങ്കിൽ ഞാൻ നിലച്ചിരിക്കുന്നയാളിനെ മെത്രാനാക്കും എന്നു് നിങ്ങൾ എഴുതിത്തരണം.' അവർ അങ്ങനെ എഴുതി ഒപ്പിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. 'മാർസിയൻ' എന്ന പേരു് ഒരു കടലാസ്സിൽ എഴുതി. പക്ഷേ താൻ എഴുതിയതു് എന്താണെന്നു് അവിടെയുള്ള ആരെയും അറിയിച്ചില്ല. ഈ മാർസിയനെ അദ്ദേഹം തന്നെ വൈദികനാക്കുകയും സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതാണു്. പക്ഷേ ആ സമയത്തു് അദ്ദേഹം ദൂരെ ഒരീടത്തായിരുന്നു. എഴുതിയ കടലാസു് മടക്കി മുദ്രവച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പ്രധാന വൈദികരെക്കൊണ്ടും അതു മുദ്ര വയ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം അതു് ഷിതിയായിലെ നൊവേഷ്യൻ മെത്രാനായ മാർക്കുസിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അന്നു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർക്കുസിനോടു പൗലോസു് പറഞ്ഞു: 'ഇതു് സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ അങ്ങയെ ഏല്പിക്കുകയാണു്. ഞാൻ കുറെക്കാലം കൂടെ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നാണു ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നതെങ്കിൽ ഇതു് എനിക്കു തിരിച്ചുതരണം. എന്നാൽ എന്നെ വേഗം തന്റെ പക്കലേയ്ക്കു വിളിക്കാനാണു ദൈവം തിരുമനസ്സാ

കുന്നതെങ്കിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു എന്റെ പിൻഗാമി ആകാനുള്ളയാളിന്റെ പേരു ഇതിനുള്ളിൽ അങ്ങേയ്ക്കു കാണാം.''

താമസിയാതെതന്നെ പൗലോസു മെത്രാൻ മരിച്ചു. മരണത്തിനുശേഷം മൂന്നാം ദിവസം അനേകം ആളുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കടലാസു തൂണു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ മാർസിയന്റെ പേരു കണ്ടു. മാർസിയൻ ആ ബഹുമതിക്ക് അർഹനാണെന്നു എല്ലാവരും ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ മാർസിയനെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാനായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ ഹ്രീജിയായിലെ തിബേരിയോപ്പോലീസിൽ വസിച്ചിരുന്ന മാർസിയനെ കണ്ടെത്തുകയും നിർദ്ദോഷമായ ഒരു തന്ത്രമുപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നു അതേ മാസം 21 നു അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേചിക്കുകയും വൈദികാഭ്യക്ഷസിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 47

എവുഡോസ്യ ചക്രവർത്തിനി ജറുസലേമിൽ

തീയഡോഷ്യസു ചക്രവർത്തി, ദൈവം തനിക്കു നല്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനങ്ങൾ നടത്തി. വളരെ സവിശേഷമായ ബഹുമാനങ്ങൾകൊണ്ടു മിശിഹായെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തന്റെ പത്നിയായ എവുഡോസ്യായെ ജറുസലേമിലേയ്ക്കു അയച്ചു. അവർ ഒരു നേട്ടു മൂലം അവിടെ പോകാൻ ബാധ്യസ്ഥയായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതകാലത്തു മകളുടെ വിവാഹം നടന്നാൽ ജറുസലേം സന്ദർശിച്ചുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു നേർച്ച. ആ വിശുദ്ധ നഗരം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ചക്രവർത്തി അവിടുത്തെ ദേവാലയങ്ങൾ ഏറ്റവും വിലപിടിച്ച സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു. അപ്പോഴും, തിരിച്ചു വന്നതിനുശേഷവും പൗരസ്ത്യദേശത്തെ മറ്റു നഗരങ്ങളിലെ പള്ളികളും പല തരത്തിലുള്ള ആരോണങ്ങൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു.

അധ്യായം 48

തലാസ്സിയസ് കൈസറിയാമെത്രാൻ

ഏതാണ്ട് ഇതേ കാലത്തു തിയഡോഷ്യസിന്റെ പതിനേഴാമതു കോൺസുലേറ്റിൽ,⁵² പ്രാചീനരാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി പ്രോക്യൂസ് മെത്രാൻ ചെയ്തു. കപ്പഡോഷ്യായിലെ കൈസറിയായിൽ മെത്രാനായിരുന്ന ഫിർമുസ് മരിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങൾ അടുത്ത മെത്രാന്റെ നിയമനം സംബന്ധിച്ചു പ്രോക്യൂസുമായി ആലോചിക്കാൻ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെത്തി. ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ആരെയാണു നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതെന്നു് പ്രോക്യൂസ് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ സൈനാർമാരെല്ലാവരുംകൂടെ ശാബതുദിവസം അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ പള്ളിയിൽ വന്നു. ആ സൈനാർമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തലാസ്സിയസ് എന്നയാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇല്ലിറിക്കത്തിലെ പല ദേശങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ഭരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളയാളായിരുന്നു. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി ആലോചിക്കുന്നു എന്നൊരു ജനസംസാരവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പ്രെട്ടോറിയൻ പ്രീഫെക്ട് ആക്കുന്നതിനു പകരം പ്രോക്യൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു് കൈസറിയായിലെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.

ഇത്രു ക്ഷേമപൂർണ്ണമായ രേവസ്ഥയിലായിരുന്നു സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു്. നമുക്കു നമ്മുടെ പരിത്രം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കാം. എല്ലാ സ്ഥലത്തെയും സഭകൾ നഗരങ്ങളോടും ദേശങ്ങളോടും ഒപ്പം സമാധാനത്തിൽ കഴിയട്ടെ എന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. സമാധാനം നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം പരിത്രമെഴുതാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു് തങ്ങൾക്കു പയ്യത്തമായ വിഷയങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ വിഷമമായിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യനായ അല്ലയോ തിയഡോർ, കലഹപ്രിയരായ മനുഷ്യർ അടങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നെ

52. 439-ൽ

കിൽ, അങ്ങു ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ഏഴു പുസ്തകങ്ങളായി ഈ ചരിത്രം എഴുതിത്തീക്കാൻ എനിക്കും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഈ അവസാനത്തെ പുസ്തകം മുപ്പത്തിരണ്ടു വർഷക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങളാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഏഴു പുസ്തകങ്ങളിലുംകൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചരിത്രം 140 വർഷക്കാലത്തെതാണ്. അതു 271-ാം ഒളിമ്പ്യാഡിന്റെ ഒന്നാംവഷം ആരംഭിക്കുകയും 305-ാം ഒളിമ്പ്യാഡിന്റെ രണ്ടാംവർഷം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു കോൺസ്റ്റന്റൈൻ, ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവസാനിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ തിയഡോഷ്യസു ചക്രവർത്തി തന്റെ പതിനേഴാം കോൺസുളേറ്റു വഹിക്കുന്നു.⁵³

53. ക്രി. വ. 305-439.